

به‌شی من

په رینووش سەنئەتی

بەشی من

"سەم من"

وەرگیڕانی لە فارسییەوه:
رووناک شوانی

دەزگای چاپ و بلاکردنەوهی ئاراس
هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنه‌ت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

په‌رینووش سه‌نیعی
به‌شی من
وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: رووناک شوانی
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٣١
چاپی په‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ١٨٤ - ٢٠١٢
نه‌خشاندنی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
هه‌له‌گری: شه‌رزاد فه‌قی ئیسماعیل. تریسه‌که ئه‌حمه‌د

هه‌موو کاتیک له کاره‌کانی په‌روانه سه‌رم سوورپده‌ما، هه‌رگیز بیری له ئابرووی باوکی نه‌ده‌کرده‌وه، سه‌یری جامخانه‌ی دوکانه‌کانی ده‌کرد، چار ناجاریکیش ده‌هوستا و هه‌ندی شتی به من نیشان ده‌دا. هه‌رچه‌ند ده‌مگوت شه‌رمه با برۆین، گوپی پی نه‌ده‌دا. ته‌نانه‌ت جاریکیان له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه بانگی کردم، ئه‌ویش به پیش ناوه‌وه^۱، هه‌نده‌ی نه‌مابوو له شه‌رمدا بيمه دلۆپیک ئاو و به زه‌ویدا رۆ بچمه‌وه. خوا ره‌حمی کرد هه‌چ کام له براکانم له‌و ده‌ورویه‌ره نه‌بوون، ده‌نا مه‌گه‌ر خوا بزانیته چی رووی ده‌دا.

کاتیک ئیمه له قومه‌وه هاتین، باوکم بواری دام بچمه قوتابخانه، ته‌نانه‌ت کاتیی وتم له قوتابخانه‌کانی تاراندا هه‌چ که‌س چارشییو به‌سه‌ردا نادات و گه‌ر من ئه‌و کاره بکه‌م گالته‌م پی ده‌که‌ن، ریگه‌ی پی دام سه‌رپۆش له‌سه‌ر بکه‌م، به‌مه‌رجی ئاگه‌داری خۆم بم و به‌دکار (خراپ) نه‌بم و ئابرووی نه‌بم. من تیی نه‌ده‌گه‌یشتم خراپبوون چۆنه! چۆن کچ وه‌کو چیشتی کۆن خراپ ده‌بیت! به‌لام ده‌مزانی به‌بی چارشییو و هیجابیش، ده‌بیت چۆن ره‌فتار بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی ئابرووی باوکم نه‌چیت. قوربانی مامۆعه‌باسم بم! خۆم گویم لی بوو به باوكمی گوت:

– کاکه! به هیجاب و میجاب نییه، کچ ده‌بیت خودی خۆی باش بیت. ئه‌گه‌ر خراپ بیت ئه‌وا له‌ژیر چارشییویشه‌وه ده‌توانیت هه‌زار شت بکا و ئابرووی باوکی به‌ریت. ئیستا کاتیک ئیوه هاتوونه‌ته تاران، ده‌شی وه‌کو تارانیه‌کان هه‌لسوکه‌وت

۱. له ئیراندا منداڵ به ناوی پاشناوه‌وه بانگ ده‌کریت، واتا ناوی بنه‌ماله.

بکهن، ئیدی ئه و سه رده مه به سه رچوو کچ له ماله وه زیندان دهکرا. بهیله بچیته قوتابخانه، با جلویه رگه کهیشی وهکو ئهوانی تر بیت، گهر وا نهبی پتر په نجهی بۆ رادهکیشن.

له راستیدا ئه مامۆ عه باسه م مروۆقیکی زۆر تیگه یشتوو بوو، خو ده بوایه ههروایش بیت، ئه و نزیکه ی ده سال ده بوو له تاران ژیا نی به سه ر ده برد، ته نیا کاتی یه کیک بمردایه ده هاته وه بۆ قوم، نه نکم، خوا له گونا هه کانی خو ش بیت، هه موو جارێ که مامۆم ده هاته وه ده یگوت:

– نه نه گیان، عه باس، بۆچی وا درهنگ درهنگ سه رم لی ده ده ی؟

مامۆ عه باسه م به پیکه نینه به رزه که یه وه ده یگوت:

– داپیره چی بکه م، به خزمان بلێ با زوو زوو بمرن به لکو منیش زوو زوو بۆ قوم.

نه نکم وه های به ده موچاو خویدا ده مالی و لئوی خو ی ده گه ست تا وه کو ما وه یه کی زۆریش شوینه وار که ی ده مایه وه.

ژنی مامۆ عه باسه م تاران ی بوو، کاتی که بۆ قوم ده هات، چارشی وه که ی له سه ری ده کرده وه، هه رچه نده هه موو ده یانزانی له تارانیش حیجابی دروستی نه بوو، خو جارێ که هه کانی، هه ر له م شتانه حالی نه ده بوون و به بی حیجاب بۆ قوتابخانه ده رۆشتن.

کاتی که نه نکم مرد، خانووه که ی با وانیا ن فرۆشت که ئیمه تیایدا ده ژیا نی، به شی هه مووان درا. مامۆ عه باسه م به باو کمی وت:

– کاکه، چیی تر ئیره شوینی ژیا نییه، هه سته وه ره بۆ تاران، به شه میراتی هه موومان ده خه ینه سه ریه ک، بۆ خو مان دوکانیک ده کرین و پیکه وه کار ده که ین، خو م له نزیک دوکانه که وه مالی که بۆ به کری ده گرم، تو ش وه ره ورده ژیا نیان بخه ره سه ری، ته نیا له تاران پا ره ده ر دیت.

له سه ره تا دا مه محموودی برا گه وره م نارازی بوو، ده یگوت:

– له تاران ئاین و باوهری مروۆف به با ده چیت.

به لام ئه حمه دی برام خو شحال بوو و ده یگوت:

- به لای دهبیت برۆین، دهبیت ئیمهش سه ریک له نیو سه رگه له وه ده رکهین.
دایکم دهیگوت:

- ناخر دهبیت بیریکیش له کچهکان بکهینه وه، له وی ناتوانن میردی دروست و
حه ساوی بکن، له وی کهس ناماناسیت، ئیمه هه موو که سوکارمان لی رهن، ئه وه
مه عسوومه بروانامه ی پۆلی شه شه می وه رگرتووه و سالتیک زیاتریشی خویندووه،
ئیدی کاتی شووکردنیه تی، فاتیش دهبیت ئه مسال بچیتته قوتابخانه، خوا ده زانی
له تاران چی له ئاو در دیت، هه موو ده لاین کچیک له تاران گه وه بیت وه زعی باش
نییه.

عه لی که له پۆلی سییه می سه ره تاییی بوو گوتی:

- زۆر سه هوه بۆچی من مردووم؟ وه ها ئاگام لیه تی هه ر ناهیلّم فزه بکات.
له کاتیکدا فاتی دانیشتبوو و یاریی ده کرد، عه لی شه قیکی تی هه لدا، فیژاندی،
به لام کهس گوتی پی نه دا، من چووم باوه شم پیتا کرد و گوتم:
- ئه وه چی ده لیتی، یانی کچه کانی تاران هه موویان خرابن؟
کاکه ئه حمه دم که عه شقی تاران کوشتبووی، گوتی:

- تو بیدهنگ به! ئه گه ر کیشه که مه عسوومه یه ئه وا هه ر لی ره به شووی دده بین و
ئینجا ده رۆین بۆ تاران، به و شیوه یه باشته ره، سه ره که ریکیش که م دهبیته وه،
فاتیش به ده ستی عه لی ده سپیرین، کیشای به پشتی عه لیدا و به شانازییه وه وتی
مندالکه به غیره ته، ئاگه ی لیه تی.

به ندی دلم پچرا. له راستیدا ئه حمه دی برام له گه ل ئه وه دا نه بوو من بچمه
قوتابخانه، ئه وه ش نه بوو که خۆی ده رسه که ی بخوینیت، له پۆلی هه وته م چه ند
جاریک ده رنه چوو، هه تا کار به وه گه یشت واز له خویندنه که ی به ینیت، ئیستاش
نایه ویت من له و زیاتر بخوینم. نه نکم خوا لپی خووش بیت، ویرای ئه وه ی بۆ
قوتابخانه چوونی منی زۆر پی ناخووش بوو، هه موو کاتیک سه رزه نشتی دایکمی
ده کرد که:

- کچه که ت هه یچ هونه ریکی نییه، گه ر بچیتته ماله میرد، سه ری مانگ
ده یترنه وه.

به باوكمى دهگوت:

- ئەمە چىيە ئەوئەندە پارە بۆ ئەم كچه خەرج دەكەيت، كچ هيچ سوودىكى نىيە، كچ هي خەلكە، ئەم ھەموو زەحمەتەي بۆ دەكيشيت خەرجى بۆ دەكەيت، لە كۆتاييشدا دەبیت كۆلى شتومەكيشى بخەيتە سەر و بە شووى بدەي و بروات. ئەحمەد لەگەل ئەوئەندا كە نزيكى بيست سالان بوو، هيچ كاريكى بە ريكوپيىكى نەدەكرد. بۆ نموونە، لە دوكانى خالە ئەسەدولا بوو، ھەميشە لە جادەكاندا بەرەلا بوو، وەكو كاكە مەحموود نەبوو لە دوكانەكەي ئاغا موزەفەر دانيشيت و گوپرايەلى بيت و پشتى پى بېستى. باوكم دەبوت: ھەر مەحموود دوكانەكەي ئاغا موزەفەر ھەلدەسووپيتت، ھەرچەندە تەنيا دوو سال لە ئەحمەد گەورەتر بوو، زۆر خواپەرست بوو، نوپۆ و رۆزوى پشنگوي نەدەخست، ھەموو كەسك پىي وابوو دە سال لە ئەحمەد گەورەترە. دايكم زۆرى حەز دەكرد ئيحتيرام ساداتى خالۆزامى بۆ بخواريت، دەيگوت سەيزادەيە، نەوہى پىغەمبەرە، بەلام من دەمزاني ئەو دللى بە مەحبوبەي ئامۆزامەوہيە، ھەر كاتى مەحبوبە بەتبايە بۆ مالمان، كاكە مەحموودم رەنگ و پرووى دەگوپدا، رەنگى سوور و سپى دەبووہو و زمانى تەتەلەي دەكرد، بە ئەسپايى لە سووچىكەوہ دەوہستا و تەماشاي مەحبوبەي دەكرد، بەتايەتى كە چارشىوي نوپۆكەي بەردەبووہو، مەحبوبەش، بە قوربانى بم، ھىندە جرين و بزىو بوو بىرى دەچوہوہ ئاگاي لە حىجابەكەي بيت. كاتىكيش نەنكم شەرى لەگەل دەكرد كە تۆزىك شەرم دايگريت پياوى نامەحرەمى لىيە، دەيگوت:

- داپىرە گيان وازىپنە، ئەمانە وەكو برامن!

ئىنجا لە پىكەنندا دەبوورايەوہ.

من ئاگەم لى بوو، ھەموو جارى لە پاش رۆيشتنى مەحبوبە، كاكە مەحموودم لە پاي نوپۆ دادەنشت و ھەر دەيگوت: ئەستەغفىروللا! ئەستەغفىروللا! وى دەچوو لە بىرى خۆيدا گوناھىكى دەكرد، خوا خۆي چاكتر دەزانيت.

بۆ ھاتنمان بۆ تاران، ماوہيەكى دوور و درىژ لە مالەكەماندا شەرى بوو، گفتوگو و قسەوياس بوو. تەنيا شتىك كە ھەمووان لەسەرى كۆك بوون، بەشوودان و پركاربوون بوو لە بەلاي من. دەتگوت ھەموو تاران چاوەرورانن من بىم و ئەوان لە

پښگه دهرکهن. ههموو رۆژئ دچوومه مەزارگه‌ی حەزره‌تی مەعسوومه و دهپارامه‌وه، به‌لکو کارئیک بکات منیش له‌گه‌ل خۆياندا ببه‌ن و بوارم بدن بچمه قوتابخانه. به‌دهم گریانه‌وه دهمگوت خۆزگه منیش کور بوومايه، يان وهکو زه‌ری تووشی مله‌خړئ ده‌بووم و دهمردم. زه‌ری سئ سائ له من گه‌وره‌تر بوو، له ته‌مه‌نی هه‌شت سائیدا تووشی مله‌خړئ بوو و مرد. سوپاس بۆ خوا، نزاکانم گيرا بوون، له‌و ماوه‌یدا هه‌چ که‌سئیک به ناوی داخوازییه‌وه رووی له مائی ئیمه نه‌کرد.

ورده ورده کاره‌کانی باوکم سه‌ر و سامانی گرت، مامۆ عه‌باسیشم خانوویه‌کی له ده‌وروبه‌ری جاده‌ی گورگان به‌کړئ بۆ گرتین، دواتر هه‌مان خانوومان کړی، ههموو له‌سه‌ر من وه‌ستابوون، دایکم بۆ هه‌ر شونینیک ده‌چوو، که‌سئیک باشی به‌رچاو ده‌که‌وت، ده‌هات و ده‌بگوت:

– مەعسوومیش کاتی شووکردنیه‌تی.

منیش له شه‌رم و قیندا سوور هه‌لده‌گه‌رام.

به‌لام حەزره‌ت، به قوربانی بم، ئاگه‌ی لیم بوو، هه‌چ که‌س بۆ خوازیبنیم نه‌هات. له دواییدا نازانم چۆن به گوتی یه‌کئ له داخوازیکاره کۆنه‌کانمیان گه‌یاندبوو که ژنی هینابوو و ته‌لاقئ دابوو، به‌لکو دووباره بیه‌ته پێشه‌وه! باری ئابووری باش بوو، تا راده‌یه‌کیش گه‌نج بوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی بۆچی له دواي چهند مانگئیک ژنه‌که‌ی ته‌لاق داوه. به‌لای منه‌وه له رواله‌تدا زۆر به‌دخوو و ترسناک بوو. کاتئیک زانیم خه‌ریکه چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دیت، روپاماییم وه‌لادا نا و خۆم به‌سه‌ر ده‌ست و پئی باوکمدا خست و ته‌شتئ فرمئسکم هه‌لپشت، تاوه‌کو رازی بوو منیش له‌گه‌ل خۆياندا ببه‌ن بۆ تاران. باوکم میه‌ره‌بان بوو، سه‌ره‌رای کچ بوونیشم هه‌ر منی خۆشده‌ویست. خۆم ده‌مزانی، له پاش مردنی زه‌ری، به‌قه‌ولئ دایکم ده‌ست و دلئ به‌سه‌ر مندا ده‌له‌رزی، له‌به‌رئه‌وه‌ی منیش زۆر لاواز بووم، ده‌ترسا منیش بمرم. هه‌میشه‌ بیری له‌وه ده‌کرده‌وه که چۆن له کاتی به دنیا هاتنی زه‌ری ناشوگور بووه، خوا پئی ناخۆش بووه، بۆیه ئه‌وی لئ سه‌نده‌وه‌ته‌وه. له‌وانه‌یه له کاتی له‌دایکبوونی منیشدا ناشوگری کردبیت، کئ ده‌زانئیت؟ به‌لام من زۆرم خۆشده‌ویست، به‌بروای من له ماله‌که‌ماندا ته‌نیا ئه‌و که‌سئیک تئگه‌یشتوو بوو. کاتئیک ده‌گه‌یشته ماله‌وه، خاوییه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت و ده‌چوومه قه‌راخی حه‌وزه‌که، ده‌سته‌کانی ده‌خسته

سەر شانم و چەند جارێک پێیەکانی دەخستە ناو ئاوی حەوزەکە، دواتر کە دەست و دەموچاوی دەشۆرد، خاوییەکەم پێ دەدا، دەموچاوی وشک دەکردەوه و لە سەرۆی خاوییەکەوه بە چاوه قاوهییە کالەکانیەوه، بە جۆرێک تەماشای دەکردم، دەمزانی منی خۆش دەوێت و لێم رازییە. لەوکاتەدا ئارەزووم دەکرد ماچی بکەم، بەلام شەرم بوو کچێکی گەورە پیاو ماچ بکات، تەنانەت ئەگەر باوکیشی بیت. بە کورتی، باوکم دلی پێم سووتا، منیش هەرچی سویندیکم لە دنیا دەزانی بۆم خوارد کە لە تاران ئاکاری خراپ نەکەم و ئابرووی نەبەم.

بۆ قوتابخانە چوونیشم لە تاران داستانیکی تزمان هەبوو. هەردوو براکەم دژ بە چوونە قوتابخانەی من بوون. دایکم لەو باوەرەدا بوو کە چوونم بۆ پۆلی دروومان باشترە. بەلام من بەو هەموو پارانەوه و فرمیسکی بی دەسلاتییەم، باوکم رازی کرد کە رووبەرووی هەموویان بوستیت و ناومی لە پۆلی هەشتەمی ناوەندیدا نویسی.

قوتابخانەمان چەند چوارپێیک لە خوارووی مالهەمانەوه بوو، چارەکیک تا بیست خولەک بە پێ دوور بوو، ئەحمەدی برام بە دەستی خۆی بواوە دەخنکاندم، بەهەر بیانوویەک بواوە منی دەدایە بەر کۆتەک، بەلام من دەمزانی کۆی دلی گری گرتووه، هیچ نەدەگوت. لە سەرەتادا بە دووم دەکەوت، منیش چارشیوێکەم توندوتۆڵ دەگرت و وریا بووم کە بیانوویەکی بە دەستەوه نەدم. کاکە مەحموودیشم بە هیچ شیوێک قسەیی لەگەڵ نەدەکردم و گۆی پێ نەدەدام. دواتر هەردوو کاریان پەیدا کرد. مەحموود لە دوکانی برای ئاغای موزەفەری سەرگەرمی کار بوو. ئەحمەد لە دوکانێکی داربێن لە دەورووبەری فولکەیی شەمرون* بوو بە شاگرد و هاوڕێی دۆزییەوه، پاش نیوهروان لەگەڵ ئەوان دەڕۆیی و شەوانە درەنگ دەهاتەوه. پاشتر هەموو زانیان ئەو بۆنە ناخۆشەیی کە لێیەوه دیت، بۆنی عارەقە، بەلام کەس بەرووی خۆیدا نەدەهێنا، باوکم سەری دادەخست و وهلامی سلۆهەکی نەدەدایەوه، مەحموود رووی خۆی لێ وەر دەگێراو دەیگوت: ئەستەغفیروللّٰه! ئەستەغفیروللّٰه، دایکم بە پەلەپەل خواردنەکەیی بۆ گەرم دەکردەوه و دەبیوت: کورەکەم دانی دیشیت و ئەلکھولی لێ داوه، دیار نەبوو ئەمە چ ئیشیکە وا هەرگیز

* شەمرون: شەمران، ناوچەیەکە لە شاری تاران.

سەرسورمانەو سەیری دەکردم و دەپیرسی: بۆ؟

هەندێ جار وەها تەماشای دەکردم دەتگوت لە کێووە هاتووم. بۆ نمونە ئەو ناوی هەموو ئۆتۆمۆبیلەکانی دەزانی، زۆریشی حەز لێ بوو باوکی شوڤیرلیتیکی رەش بکۆت، من نەمدەزانی کامە ئۆتۆمۆبیل شوڤیرلیتە! نەیشم دەویست خۆم ناک و تەرا بخەم، پۆژی ئۆتۆمۆبیلیکی تازەم نیشانی دا کە لە چاومدا جوان بوو و گوتم:

– پەروانە تۆ حەزت لەم جۆرە شوڤیرلیتانەیه؟

پەروانە جارێ سەیرتیکی ئۆتۆمۆبیلەکی کرد و ئینجا سەیرتیکی من و دایە قاقای پیکەنەن، ئەی ئیستا پێ نەکەنیت کە پێ بکەنیت!! گوتی:

– وای چ خۆش، بە فیات دەلێی شوڤیرلیت!!

هەتا گۆچکەکانیشم سوور هەلگەران، خەریک بوو لە خەجالەتیدا دەمردم، چ لەبەر پیکەنەنەکی ئەو لە ناوەراستی جادەکە و چ لە کالفامی خۆم، سەرئەنجام ئەزانی خۆم دەرخست.

ئەوان لە مאלەو رادیۆ و تەلەفزیۆنیشیان هەبوو. من لە مالمی مامۆ عەباسم تەلەفزیۆنم بینیبوو، بەلام خۆمان هەر رادیۆیەکی گەرمان هەبوو، تاكو نەنکم مابوو هەر کاتێ کاکە مەحموودم لە ممالەو بوايە ئیمە گۆتمان لە مۆسیقا نەدەگرت، چونکە گوناھ بوو بەتایبەتی ئەگەر ژن گۆرانی بوتایە، ئاوازهکانیش بە نازووعیشووە بوون، هەلبەتە دایک و باوکم دەیانزانی کە مۆسیقا حەرامە، زۆریش خواپەرست بوون، بەلام هیچ کامیان ئەوەندە کاکە مەحموودم بەقورسی وەریان نەدەگرت، تەنانەت زۆریشیان پێ خۆش بوو، کە مەحموود لە ممالەو نەدەبوو دایکم رادیۆکە دەگێرساند، بەلام دەنگی بەرادەیهک نزم دەکردەو بۆ ئەوەی نەبێتە هۆی ئابرووچوونمان، خۆیشی هەندیک لە دەقی شیعەرەکانی لەبەر بوو بەتایبەتی شیعەرەکانی پوران شاپوری، هەندێ جار لە چیشتخانەکە لەژێر لێووە سرتە دەکرد. جارێکیان وتم:

– دایە، باش لە شیعەرەکانی پوران ئەزانی ها!!

هەرۆکو پزیسک لە شوینی خۆی راجلەکی و وتی:

– وسبە کچی ئەم قسانە چییە؟ نەبا بەرگۆی کاکت کەوئ!!

کاتیک باوکیشم دههاتهوه، هر له ریگهوه به ههواى دهنگوباسى کاژیر دوو، رادیۆکهى دادهگیرساند و پاشانیش وهک بلێى بیری دهچوووه بیکوژینتهوه، کاتیک بهرمانهى گولکهان* دهستی پى دهکرد، سهرى بۆ رادهوهشاندا، ههركهس چى دهلیت با بلیت، من سویند دهخۆم باوكم ئاشقى دهنگى مهرزیه** بوو، مهحال بوو کاتیک ئەو گۆرانى بوتبايه كهس بیویرایه بلێ ئەو گاره گاره بکوژینهوه، بهلام ههركه فیکگن*** گۆرانى دهگوت، موسلمانهتییهكهى دهكهوتهوه یاد و هاوارى دهکرد:

– ئەوه دیسانهوه ئەو ئهرمهنییه گۆرانى دهلیت، ده بیکوژینهوه.

بهلام من چهنده ههزم له دهنگى فیکگن بوو! نازانم بۆچى دهنگى ئەو، خاله ههمیدی دههینایهوه بیرم.

هیندهى له یادم بیت، خاله ههمیدم پیاویکی خۆش ئەندام بوو، لهگهڵ خوشک و براکانى تریدا جیاوازیی ههبوو، بۆنى عهتریکى خۆشى لى دههات، ئەو شتهى كه له دهوروبهرى مندا زۆرم كهه بوو....

كه مندال بووم، ههموو کاتیک منى له ئامیز دهگرت و دهیگوت:

باریکه لالا خوشکم!! چ کچیکى جوانت ههیه، گهر له کورهكانت بچووبایه چیت دهکرد؟ دهبوایه خومرته پى بگرتایهتهوه تاكو بترشایه، دایکیشم دهیگوت:

– وای کاکه ئەم قسهیه چییه؟ کورهکانم کوپیان ناشیرینه، دهلیتى چله سنهوبهرن، قهینا كهمیک سهوزهن، ئەوهشیان بۆ پیاو عهیب نییه، خۆ پیاو نابیت زۆر جوان بیت، له کۆنهوه وتراوه پیاو دهبیت زۆریش جوان نهبیت، ناشیرین و بهدخوو، ناشیرین و بهدخوو!

ئهمهیانى به ئاوازهوه دهگوت و خاله ههمیدیشم قاقا پى دهکهنی.

من زیاتر له باوكم و پوورم دهچووم، خهلكى ههر وایان دهزانى كه من و مهحبوبه خوشکین، دیاره ئەو له من جوانتر بوو، چونكه من لاواز بووم بهلام ئەو خروخهپان بوو، قژیشى به پێچهوانهى قژه خاوهكهى من بوو، كه ههرجییهكم لى

* بهرنامهى گولکهان (گلها)، بهرنامهیهكى ئەو سهردهمهى رادیۆى تاران بوو.

** مهرزیه، گۆرانیبیژیکى بهناوبانگی ئێرانیه.

*** فیکگن، گۆرانیبیژیکى بهناوبانگی ئێرانیه.

دهکرد شپوهی نه دهگرت، قژی ئه و لوول و ئهلقه ئهلقه بوو، بهلام ههردوو کمان چاومان سهوزیکی پرپرنگ و پیستیکی کالمان ههبوو. له کاتی پیکه نیندا ههردوو کمان گونا کمان چال دهبوو، هه ئهوه نه بیت ئه کهمی دانه کانی ناریک بوون، هه موو کاتیک دهیگوت خۆزگه م به خۆت دانه کانت ئه وهنده سپی و ریکن. دایکم شپوهیهکی تری هه بوو، تا رادهیهک سهوزه، چاو و برق رهش و قژی لوول، دایمه قهله و بوو، بهلام هیندهی پوره قه مەر قهله و نه بوو. دیاره ناشیرینیش نه بوو، به تایبهتی کاتیک ده موچاوی هه لدهگرت و برۆی چاک ده کرد، ده تگوت وینه کانی خورشید خانمی تابلۆکان یان قاپه کانه، له لای گوشه ی لئوی خالکیشی هه بوو، هه مو جارێ ده بوو، کاتیک باوکت هات بۆ داخوایم هه رکه سه ری بهرز کرده وه و خاله که ی لای لئومی بینی، ناشقم بوو.

ئه و کاته ی خاله هه میدم خه ریک بوو ده رۆیشته، هه وت یان هه شته سالان بووم، به لام باشم له بیره کاتیک مائناوایی کرد منی له ئامیز گرت، ماچی کردم و به دایکمی گوت:

- داده توخوا ئه م دهسته گوله ت زوو به شوو مه ده، بهیله با ده سه که ی بخوینیت و بۆ خۆی بیته خانمیک، هه یفه.

خاله هه میدم یه که مین که سی خیزانه که مان بوو که بۆ رۆژئاوا رۆیشته. من هه یچ وینایه کم له سه ر هه نده ران نه بوو. وام ده زانی شتی که وه کو ئه وه ی بۆ تاران برۆیت، به لام که میک دوورتره. هه ندی جار نامه و وینه بۆ داپیرم ده هات، چ وینه که لیک ی جوان بوون! نازانم بۆچی هه موو کاتیک له ناو باخچه دا بوو! ده روه به ر و هه موو شوینیک سه وز و پر له درهخت و گول بوو، دواتریش وینه یه کی تری له گه ل خانمیک ی حیجاب نارد، نووسیبوو ی که ژنی هیناوه. هه رگیز ئه و رۆژم له بیر ناچیته وه، دوا ی نیوه رۆ بوو کاتیک داپیره م هات بۆ ئه وه ی باوکم نامه که ی بۆ بخوینیته وه، باوکم له تهنیشت نه نکمه وه له سه ر دۆشه که له که دانیشتبوو، جار ی خۆی نامه که ی خوینده وه و له پر گوتی:

- وه ی وه ی! پیروژه هه مید ناغاش ژنی هیناوه، ئه مه ش وینه ی ژنه که یه تی. داپیره م له هۆش خۆی چوو، نه نکم که هه یچ کاتیک به بینی له گه ل داپیره م دا باش نه بوو، به چارشپوهه کی ده می داپۆشی و پی که نی، دایکم به سه ر خۆیدا کیشا،

نه‌یده‌زانی پی بکه‌نیت یان داپیره‌م هه‌لبگریت، هه‌رچونیک بیت، که داپیره‌م هاته‌وه
 هۆش و که‌می قه‌نداوی خوارده‌وه، گوتی:
 - بۆچی خه‌لکی ئەو شوینه کافر نین؟
 باوکم شانەکانی به‌رزوه کرد و گوتی:
 - نه! کافر نین ئەوانیش خاوه‌نی کتیبی پیروژن، ئەرمه‌نین.
 دیسانه‌وه داپیره‌م به‌سه‌ر خۆیدا دا، دایکم ده‌سته‌کانی گرت و گوتی:
 - دایه توخوا وا مه‌که. بۆچی چی رووی داوه؟ باشه، ژنه‌که‌ی کردووه‌ته
 موسلمان، برۆ له هه‌ر که‌سی که پیت خۆشه بپرسه، پیاوی موسلمان ده‌توانیت
 ژنی غه‌یره دین بخواریت و بیکاته موسلمان، جا چه‌ند پاداشتی‌شی هه‌یه.
 داپیره‌م به دوو چاوی بی‌حاله‌وه ته‌ماشای کرد و گوتی:
 - ده‌زانم، ئیمامه ره‌وان پا‌که‌کانیش ژنی ناموسلمانیان هیتاوه.
 باوکم پی‌که‌نی و گوتی:
 - باشه، خوا موباره‌کی بکات، ئیدی ئیستا ده‌بیت ده‌مان شیرین بکه‌ی، بووکی
 بیانی‌ش شیرینی گرانه.
 داپیره‌م رووی گرژوه کرد و گوتی:
 - وای وای خوا به دوورمان کات، ئەمه چ بووک‌یکه بی‌گانه بیت و زمان تی
 نه‌گات و چه‌په‌لێش بیت.
 داپیره‌م به‌خۆیدا هاته‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی ژبانی وه‌به‌ر خۆیدا هینابیت‌ه‌وه، له
 کاتیکدا خۆی ئاماده‌ی رویشتنه‌وه ده‌کرد گوتی:
 - بووک به‌ره‌که‌تی ماله، ئیمه وه‌کو خه‌لکی تر نین که قه‌دری بووک نازانن و
 پیدیان وایه نۆکه‌ریان هیتاوه، ئیمه بووک‌ه‌که‌مان ئەخه‌ینه سه‌ر سه‌رمان و هه‌لوا
 هه‌لوا‌ی پی ده‌که‌ین، چ جا به‌وه‌ی بووکی بیانی‌ش بیت!
 ئیتر نه‌نکم ئەم فرۆفیزه‌ی پی هه‌لنه‌ده‌گیرا. گوتی:
 - ئەری بینیم چۆن ژنی ئەسه‌دوللاتان خسته سه‌ر سه‌ر.
 به به‌دکاریه‌وه به‌رده‌وام بوو:
 - جا چۆن بزائن که‌که‌ش بووه‌ته موسلمان، له‌وانه‌شه کاک همیدی کردبیته

كافر، هرچه نده همید خوئی هر له بنه رهندا ئاین و باوه رتیکی ته وای نه بوو، گهر
وا نه بوایه نه ده چوو کافرستان.

دایره م گوتی:

– چاوت لئی مسته فا خان، چاوت لئی چیم پی ده لیت؟

باو کم خوئی تی هه لقرتاند و کوتایی به ده مه ته قیکه هیتا.

دایره م میواندارییه کی گهره بی به ری خست، به بووکه بیانیه که یه و فیزی
به سه هه موواندا ده کرد، وینه که شی له چوارچیوه گرت و له سه ر تاقه که ی دانا،
وینه که ی نیشانی ژنه کان دا. به لام تاوه کو مردیش هر به ئاسپایی له دایکم
ده پرس:

یانی به دلنیا ییه وه ژنه که ی همید بووه ته موسلمان؟ نه کا همید بوویته
ئه رمه نی؟ له و کاته شه وه که دایره م مرد ئیتر ئیمه ش هه تاوه کو چندان سالیش
هه و آلیکی ته وای خاله همیدمان نه بوو.

من جارتیکیان وینه کانی خاله همیدم بۆ قوتابخانه برد و نیشانی هاوپوله کانم
دا. په روانه زوری پی خوش بوو، گوتی:

– چهند خوش ئەندامه! خۆزگه م به خوئی وا چوو ته هه ندران، خۆزگه ئیمه ش
ده رۆشتین.

په روانه هه موو شیعره کانی ده زانی. ئه و له لایه نگرانی دلگه ش* بوو. له
قوتابخانه نیوه یان لایه نگری دلگه ش بوون، نیوه شیان لایه نگری مه رزیه بوون.
ده بوایه منیش لایه نگری دلگه ش بم، دنا په روانه نه ده بووه هاو پیتم، ئه و گۆران بیژه
بیانیه کانیشی دهناسی. گرامافونیکیان هه بوو قه وانیان ده خسته سه ر. جارتیکیان
له بهر ده رگای ماله که یان نیشانی دام، له جانتایه کی بچکۆله ده چوو، گوتی ئه مه
مودیله جانتاییه که یه تی.

هیشتا سالی خویندن کوتایی پی نه هاتبوو، من زۆر شت فیڕ بوو بووم، په روانه
هه موو کاتیک ده فته ر و په راوه کانی منی ده برد، هه ندی جار پیکه وه ده رسمان
ده خویند، به لاشییه وه گرینگ نه بوو هر کاتیک بیویستبایه ده هاته مالم، ئه و

* دلگه ش: گۆران بیژیکی ئیرانییه.

كچىكى زۆر باش و ساكار بوو، زۆر گۆپى بهوه نهدهدا ئىمه چيمان هيه و چيمان نيه. مالى ئىمه تا رادهيك بچووك بوو. له درگاي كۆلانهوه به سى قادرمه دههاته ناو حهوشهكه، له ناوهراستى حهوشهكهدا حهوزىكى لاكيشهيه ههبوو، تهختىكى دارىي گهرهمان له لايهكيدا دانابوو، لايهكهى تريشى باخچهيهكى درىژى ههبوو كه به پىچهوانهى ئاراستهى حهوزهكه بوو. چىشتخانهكهشمان كه دايمه رهش و تاريك بوو، ههر له ناو حهوشهكهدا بوو، ئاودهستهكهش له لايهكهى تيدا بوو، له تهنىشت حهوشهكهوه دهستشۆرىكمان ههبوو، ئىتر ناچار نهدهبووين كه به ترۆمپاكهى قهراخى حهوزهكه دهست و دهموچاومان بشۆين. له لاي چهپى درگاي هاتنه ژوروهوه، به چوار پليكانه دههاته ناو ههيوانىكى بچووك، درگاكانى ههردوو ژوروهكهى خوارهوه كه له تهنىشت يهكترهوه بوون دهكرانهوه سهه ئهه ههيوانهكه، ئىنجا به پايهيك دهچووه سههروه، له سههريشهوه دوو ژوروى هاوشيوه ئهه ژوروانهمان ههبوو كه بهسهه يهكتردا كراوه بوون، ژوروهكهى پيشهوه دوو پهنجهره روى روو له حهوشه تيدا بوو، له لايهكى ئهه پهنجهرانهوه، دهتوانا مالى پهروين خانم و له لايهكى ترهوه حهوشهكهى خومان و بهشيك له كۆلانهكه ببينرئ. پهنجهرهكانى ئهه ژوروى كه ئههمهد و مههموودى تيدا دهخهوتن، روى له بهشه چۆلهكهى حهوشه بوو، ههروهها حهوشه مالهكهى پشتهوهش له ويوه به باشى دهبينرا.

كاتيك پهروانه دههات، دهچووينه سههروه له ژوروى ميوان دادهنىشتين، شتومهككى زۆر لهو ژوروهدا نهبوو، تهنيا فهرشىكى سوورى گهره و ميژىكى بازنهيه، لهگهه شهش كورسى پۆلۆنى، سۆپايهكى ناشيرينيش له سووچىكى ژوروهكهدا بوو كه دۆشهك و پشتيمان له تهنىشتيهوه دانابوو، تهنيا شتىك كه ديوارهكهى رازاندبووهوه تابلۆيهكى فهرشى بوو كه له سههري (وان يكاډ) نووسرابوو. له ژوروهكهدا تاقىكيش ههبوو كه دايمك به چهرشهفئىكى (مهلافهيهكى) به گول چنراو داى پۆشيبوو و چرا و ئاوينهى خوانى ماره برينهكهى لهسهه دانابوو*.

* نهريتىكى ئيرانييه، له كاتى مارهبريندا ئاوينه و شهمدان دادهنرئ، دواتر بۆ يادگارى ههلهگيرئ.

ئىمە لەسەر دۆشەكە لەكان دادەنیشتىن و بە چپە چپ قسەمان دەکرد و پى دەكەنن، جارچارەش وانەكانمان دەخویند، بەلام من بەهیچ شىوئەیک بوارم پى نەدەدرا بۆ مالى ئەوان برۆم. ئەحمەدى برام دەبگوت، تۆ بەهیچ شىوئەیک بۆت نىیە پیت بخەیتە مالى ئەو كچه، یەكەم لەبەرئەوهی برایهكى نىرەكەرى هەیه و دووهمیشیان ئەم كچه جرین و سەرەرۆیه، خۆی بە جەهەنەم، دایكى حىجاب و مىجابى نىیە، منیش دەموت، باشە كى لەم شارە حىجابى هەیه؟ دیارە ئەمەیانم لە بەر خۆمەوه دەگوت.

جارىكیان پەروانە دەیویست كۆوارەكانى (ژنى ئەمرۆ)* خۆیم پى بدات، بەئەسپایى و تەنیا بۆ پینچ خولەك خۆم كرد بە مالىاندا. هەموو شوینىك پاك و رازاوه بوو، شتومەكى زۆر جوانیان هەبوو، بە هەموو دەر و دیوارەكانەوه تابلۆى سروشت و خانمیان هەلۆاسیبوو. لە ژوورى میوان قەنەفەى گەورەى نیلى داندرە بوو كە لە خوارەكەیهوه گۆلزنەنگۆلەى پێوه بوو، لایەكى ژوورەكە پەنجەرەى روو بە حەوشە بوو كە پەردەى قەدیفەى لە رەنگى قەنەفەكانى تیدا هەلۆاسرابوو، لایەكەى ترى ژوورى نانخواردن بوو كە بە پەردە لە ژوورى میوان جیا دەكرایەوه، لە هۆلەكەش تەلەفریۆنىك و چەند قەنەفەیهكى تیدا بوو، دەرگای چىشتخانەكە و گەرماو و ئاودەستەكەش هەر بە سەر هەمان هۆلدا دەكرایەوه، ئیتر ناچار نەدەبوون بۆ هەر كارىك هاوین و زستان بچنە حەوشە. ژوورى نووستنەكان لە قاتى سەرەوه بوون، پەروانە و فەرزانەى خوشكە بچكۆلەى ژوورىكى هاوبەشیان هەبوو، خۆزگەم بە خۆیان! جىگەكەى ئىمە بچووك بوو. لەگەڵ ئەوهشدا كە بە رووكەش ئىمە چوار ژوورمان هەبوو، بەلام لە راستیدا تەنیا لە ژوورە گەورەكەى خوارەوه ژيانمان بەسەر دەبرد. نانى نیوهرۆ و شىوانمان لەوى دەخوارد، زستانانىش كورسىمان تیدا دادەنا، شەوانەش من، عەلى و فاتى لەوى دەخەوتین، ژوورەكەى پشتىیهوه تەختەیهكى دارىی تیدا بوو، نوینەكەمان لەسەرى هەلەدەچنى، دایك و باوكیشم هەر لەوى دەخەوتن، دۆلاپىكى گەورەشى لى بوو، جلوبەرگ و وردەوالەى تیدا بوو، ژوورە گەورەكەش تاقىكى لى بوو، چەند رەفەیهكى هەبوو، هەر رەفەیهكىش شوینى كىتیبى یەكێكمان بوو، بەلام لەبەرئەوهى من لە هەموویان

* ژنى رۆژ (زن امروز) گۆفارىكى هەفتانە بوو لە سەرەدى شادا لە ئىران دەرچوو.

کتیبی زۆرتەرم هەبوو، دوو رەفەم بۆ خۆم گرتبوو.

دایکیشم حەزی لە وێنەکانی کۆواری ژنی ئەمڕۆ دەکرد، سەیری دەکردن، بەلام ئێمە ئەو کۆوارانەمان لە مەحموود و باوکم دەشاردەو. من چیرۆکی زنجیرەیی و (لەسەر ڕێگەیی دووریانیدا)* م دەخویندەو و بۆ دایکم باسم دەکرد، ئەوەندە بە گەرموگوری دەمگێرایەو، دایکم گریان دەیگرت و ئینجا خۆشم دیسانەو دەگریام. لەگەڵ پەروانە وەها ڕێک کەوتبووین کە هەموو هەفتەیهک لە پاش ئەوێ ئەوان کۆوارەکان دەخویندەو بیدەن بە ئێمەش بیخویندەو. من بە پەروانەم گوت، براکانم ڕێگەم نادەن بۆ مائی ئەوان برۆم، بە سەرسوورمانەو پرسى:

- بۆچی؟

- ئاخەر تۆ براى گەرەت هەیه.

- داریوشی ئێمە دەلێی؟ کوێی گەرەیه؟! جا ئەو سالتیکیش لە ئێمە بچووکتەر.

- باشە بەلام هیتشتا هەر گەرەیه. دەلێن خراپە.

- من هیچ لەم نەریتانەى ئێو تى ناگەم.

بەلام ئیتر زۆریشى لێم نەکرد بۆ مالتیان برۆم.

لە تاقیکردنەوێکانی وەرزی سێیهەمدا نمرەکانم زۆر باش بوون، لە قوتابخانە ستایشی زۆریان کردم، بەلام لە مالهەو هیچ کەسیک، هیچ پەرچەکرداریکی نیشان نەدا، دایکم هەر تى نەگەیشت من چی دەلێم، مەحموود گوتى:

- ئینجا چیه؟ وا دەزانی هونەرت نواندوو؟!

باوکم وتى:

- باشە بۆ بە یهکەم دەر نەچووی؟

لەگەڵ دەستپێکی هاویندا من و پەروانە لەیهکتر دوورکەوتینەو، پۆژەکانی یهکەم، کە براکانم لە مال نەدەبوون، پەروانە دەهات و لەبەر دەرگا پتیکەو قسەمان دەکرد، بەلام دایکم زۆر دەى بۆلاند، ئەوێ لە بیسەر چوو بوو کە لە قوم بووین، خۆی لەگەڵ دراوسێکانمان لەبەر دەرگا دادەنیشت، هەتا کو باوکم دەهاتەو

* لەسەر ڕێگەیی دووریانیدا، گۆشەیهک بوو لە کۆواری (زن روز)دا بۆ دەکرایەو کە گرینگی بە کیشەى تاییبەتى خوینەران دەدا..

ناوکه‌یان د‌ترووک‌اند و قسه‌یان ده‌کرد. ئیستا لیره دۆست و ئاشنا نییه و در‌اوس‌تیک‌انیش هینده گوئی پی نادن، چ‌ه‌ند جار تیکیش پی پیده‌که‌نین، ئه‌ویش قه‌لس بوو و ئیتر ورده ورده خووی هه‌وای قسه‌کردنی به‌ر ده‌رگای له‌سه‌ر ده‌رچوو، ئیتر بۆیه بۆ منی دام‌اویش نه‌بوو له‌گه‌ل ه‌اوریک‌انم قسه بکه‌م.

به‌گشتی، دایکم به هاتنمان بۆ تاران زۆر دلخۆش نه‌بوو، ده‌یگوت:

– ئیمه بۆ ئیره دروست نه‌کراوین، هه‌موو که‌سوکارمان له‌وین، من لیره به‌ته‌نیا که‌وتووم، ئامۆزنیشتان به‌و هه‌موو فیز و لووتبه‌رزیه‌وه فریای خه‌می ده‌ردی دلی ئیمه ناکه‌ویت، هه‌زار په‌حمه‌ت له بیگانه‌کان!

هینده‌ی بۆله بۆل کرد تاوه‌کو باوکمی رازی کرد که له ماوه‌ی پش‌ووی قوتابخانه‌دا، ئیمه بۆ قوم بۆ مالی خوشکه‌که‌ی بنی‌ریت، گوتم:

– هه‌موو له ه‌اویندا ده‌چن بۆ ه‌اوینه‌هه‌وار، ئیمه‌ش برۆین بۆ قوم؟

دایکم به‌تووره‌یییه‌وه چ‌اوی ئیم زیت کرده‌وه و گوتی:

– نا، نا! هه‌روا زوو بیرت چ‌وووه خه‌لکی کوئی؟ سه‌رتاسه‌ری سال له‌وئ بووین ده‌نگتان لیه نه‌هات، ئیستا خانم بووته ه‌اوینه‌هه‌واری، سالتیکی په‌به‌قه خوشکه دام‌اوه‌که‌مم نه‌بینیه‌وه، له براکانم بی هه‌والم، بۆ سه‌ر مه‌زاری که‌سوکارم نه‌رۆیشتووم، گه‌ر له مال هه‌رکام له خزمان هه‌فته‌یه‌ک بمینینه‌وه ه‌اوینه‌که ته‌واو ده‌بیت. وێرای ئه‌وه‌ی که مه‌حموود رازی بوو ئیمه بۆ قوم برۆین، به‌لام ده‌بویست ته‌نیا له مالی پوورم بمینینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک له کۆتایی هه‌فته‌کاندا بۆ سه‌ردان دیته‌وه، ته‌نیا چ‌اوی به پوورم و مه‌حبووبه بکه‌ویت، بۆیه گوتی:

– پتویست ناکات بۆ مال هه‌موویان برۆن هه‌ر له مالی پوورئ بمیننه‌وه، ده‌نا هه‌موویان پتیا بۆ ئیره ده‌کریته‌وه و ئیره سه‌روژیر ده‌بیت، ئینجا که‌ر بینه و باری بکه!

دایکم به‌قینه‌وه گوتی:

– به‌لی، ئیمه برۆین بۆ مال پوورئ و ئه‌وان بین قه‌یدی نییه، به‌لام واوه‌یلایه ئه‌گه‌ر خوشکه دام‌اوه‌که‌ی من بیت.

ئه‌و ه‌اوینه بۆ قوم رۆیشتین، منیش زۆر به‌ره‌ه‌لستیم نه‌کرد، چونکه په‌روانه و ئه‌وانیش بۆ گول‌اوده‌ری، بۆ سه‌ر مه‌زرای باوه‌گه‌وره‌یان ده‌رۆیشتن. له سه‌ره‌تاکانی

گه لاویژ گه راینه وه، چونکه عهلی دووپاتکردنه وهی هه بوو، ده بوايه به شداری تاقیکردنه وه بکات، نازانم بۆچی براکانم له خویندندا هینده تهمه ل بوون، باوکه داماوکه م زۆر ئاره زووی دهخواست کورپهکانی ببنه دوکتۆر و ئەندازیار. هه رچۆنیک بیت، من به گه رانه وه م زۆر که یف خۆش بووم، چونکه چیی تر تاقه تی ئاواره ییی مائی میمک و خال و پوور و مامم نه بوو، به تایبه تیش مائی میمکم، ده تگوت مزگه وه ته، به به رده وهامی ده پیرسی نوێژه کانتان کرد، هه ر په خنه شی ده گرت و ده یگوت نوێژه کانتان دروست نه بوون، به رده وهامیش له به رده م دایکمد پۆزی ئاینداری خۆی و که سوکاری میترده که ی لی ددها، گوايه هه موویان مه لان.

له دوا ی یه ک، دوو هه فته ی تر په روانه و ئەوانیش هاتنه وه، له گه ل کرانه وهی قوتابخانه کان جارێکی تر دنیا بۆ من شیرین و پر خۆشه ویستی بووه وه، بینینی هاوړی و مامۆستا کان به لامه وه پر جۆشوخرۆش بوو، ئیتر وهکو پاره که نامۆ و نه زان نه بووم، به هه موو شتیک سه رسام نه ده بووم، قسه ی نه فامانه م نه ده کرد، دارشته کانم وێژه بیتر و چاکتر بوو بوون، ئەوهنده ی کچه تارانیه کان لیزان بووم و ده متوانی بۆچوونی خۆم ده ربیرم، سه باره ت به م پیتشکه وتنه م سوپاسگوزاری په روانه بووم که یه که مین و باشترین مامۆستام بوو. له هه مان سالدا چێژی خویندنه وهی کتیبی ده ره وهی وانه کانم دۆزیه وه، رۆمانی ئاشقانه مان ده ستا و ده ست ده گێرا و به فرمیسک و ئاه و ناله وه ده مان خویندنه وه و گفتوگۆمان له باره یه وه ده کرد.

په روانه په راویکی یادگاریی زۆر جوانی هه بوو، کورپه پووره که ی که ده ستوخه تیکی جوانی هه بوو ناوونیشانه کان به پینووسی درشت بۆ نووسیوو، له به رامبه ر هه ر باب ته تیکدا وینه یه کی گونجاوی پتوه چه سپیندرا بوو، هه موو کچانی پۆل و خزم و چه ند دانه له هاوړییانی خیزانه که ی په روانه، وه لآمی پرسیاره کانیا ن دابووه وه. به چ دلگه رمیه که وه هه موو ئەوانه مان ده خویندنه وه! وه لآمی پرسیاره کانیا وهکو: چه زت له چ په نگیکه؟ چ جۆره کتیبیک ده خوینتیه وه؟ ئەم جۆره پرسیارانه زۆر گرینگیان پی نه درابوو، به لآم پرسیارگه لی وهکو: تیروانینتان بۆ ئەشق چییه؟ ئاخۆ تا ئیستا ئاشق بووی؟ هاوسه ری نمونه بییت چون که سایه تییه کی هه یه؟ به راستی خوینه ریان زۆر بوون، هه ندیکیش بی ئەوهی شه رم بکه ن، چه زیان له هه رچییه ک بووايه ده یان نووسی، بیریان له وهش

نه كړدبووهو هه ټگه په راوهكه بهر دهستی خانمی به پټوه بهر بكه ویت چی روو ددات!
منیش په راوټکی شیعرم هه بوو، هر شیعریکم پټ خوش بوايه به خه تیکي جوان
تیايدا دهنووسی، هندی جاریش له تهنیشتییه وه نیگاریکم دهکیشا، یان له و
وینانه پټوه دهچسپاند که په روانه له کټواره بیانیه کانه وه هلی ده بژارد و بوی
ده هی نام.

روژټکی دره وشاوهی پایزی، له کاتیکدا من و په روانه سه رمه ستانه، به دم
قسه کړدنه وه له قوتابخانه دهگه راینه وه، بق کرینی چه سپټکی برین، په روانه منی
برده درمانخانه هیک، درمانخانه که رټک له ناوینده رټکه ی نیوان قوتابخانه و
ماله وه بوو، به رټز دوکتور عتایی پیره میردټکی خوشه ویست بوو، هه مووان
دهیاناسی و رټزیان لی دهگرت، که چوینه درمانخانه که وه، کهس له پشت
میژه که وه نه بوو، په روانه بانگی کرد: به رټز دوکتور، له سه ر په نجه کانی پټی خوی
به رز کړدوه و سهیری پشتی میژه که ی کرد، پیاوټکی گنج به روپوشټیکی
سپییه وه خریکی ریزکردنی درمانه کان بوو له قاتی خواره وهی میژه که، ناوړی
دایه وه، ته ماشایه کی ئیمه ی کرد و گوتی:

- فرمایشټکتان هه بوو؟

په روانه گوتی:

- چه سپی برینم ده ویست.

- به چاوان، هر ئیستا.

په روانه مستیکی کیشا به که له که ما و به دهنگیکی نزم گوتی:

- نا ئمه کټیه؟ ج قوزه!

کورپه گهنجه که چه سپه که ی دایه په روانه، په روانه ش له کاتیکدا نه ژنوی
چه ماندبووهو هه تا پاره ی له جانناکه ی دره هی نا و به دهنگیکی نزم گوتی:

- ده ته ماشای بکه، بزانه چند خوش ئه ندامه.

سه رم به رز کړدوه و هاوکات نیگا کانمان به یه ک گه یشتن، هه ستیکی سهیر،
وهکو ته زوویه ک به هه موو جهسته مدا تټی په ری، دموچاوم سوور هه لگه را، یه کسه ر
سه رم داخست، ئمه یه که مین چار بوو له ژیانمدا روویه رووی هه ستیکی ناموی له م
شټویه ده بوومه وه، به په روانه م گوت:

- ده با برۆین!

خۆم رینگه م گرته بهر و هاتمه دهر، پهروانه به شوینمدا رای کرد و گوتی:

- چیته؟ بۆچی تا ئیستا مروقت نه دیوه؟ بۆ له پر هه لاتی؟

- شهرمم کرد؟

- له چی؟

- لهو قسانه ی که تق سه بارهت به پیاویکی بیگانه دهیکه ی.

- باشه با بیلیم، بۆ چی روو ده دات؟

- چی روو ده دات؟ زۆر عه یبه، وا بزائم خۆشی گوئی لی بوو.

- نه، هیچی گوئی لی نه بوو، باشه، بۆچی من چیم گوت؟

- خۆش ئه ندامه و شتیکی ئاوها.

- ده برۆ، گیرام گویشی لی بوویت، زۆریش خۆشحال بووه، به لام قسه ی خۆمان بیت، له پتسه وه که به باشی سه یرم کرد، شتیکی نه وتۆش نه بوو، با برۆم به باوکم بلیم دوکتۆر شاگردی هیناوه.

رۆژی دواتر که میک درهنگ بوو، له کاتیکیدا به په له به بهردهم دهرمانخانه کهدا تی دهپه رین، ئه ومان بینی، ئه ویش سه یری ئیمه ی کرد، له کاتی گه رانه وهدا له پشت شووشه که وه ته ماشامان کرد، ئه و سه رگه رمی کارکردن بوو، ئه ویش ئیمه ی بینی. دوا ی ئه وچاره، ئیتر هه موو به یانی و پاش نیوه رۆیه ک به پیتی بریاریکی نه و تراو به دیداری یه کتر ده گه یشتین. به م پتیه بابه تیکی تری زۆر سه رنجراکتشمان بۆ قسه کردن په یدا کرد، ورده ورده ناوبانگی ئه و له قوتابخانه کهدا بلاو بووه وه، کچان سه بارهت به گه نجیکی خۆش ئه ندام که تازه یی له دهرمانخانه که دهستی به کارکردن کردوه، گفتوگو یان ده کرد، به بیانوی جو ره و جو ره ده چوونه دهرمانخانه و هه ریه که و به شیوه یه ک هه ولی دها سه رنجی ئه و به لای خۆیدا رابکیشیت.

ئیمه به دیداری رۆژانه ی ئه و راهاتین، ده توانم سویند بخۆم که ئه ویش چاوه پروانی ئه و دیدارانه بوو، به هه ر شیوه یه ک بووایه هه ولی دها خۆی به ئیمه نیشان بدات. من و پهروانه سه بارهت به وه ی له کام هونه رمنه ند ده چیت، قسه مان ده کرد، له کو تایییدا به و ریککه وتنه گه یشتین که له ستیوماک کوین ده چیت.

بهراستی من زۆر پيشكهوتبووم، ئىدى هونهرمهنده بيانىيهكانيشم دناسى. جارتيكيان به زۆر دايكمم بۆ سینهما برد، زۆرى پى خوش بوو، پاش ئهو چاره به دزی مهحموودى برام ههموو ههفتهيهك بۆ ئهو سینهمايه دهريشتين كه لهسهر جادهكه بوو، زۆرجار فيلمى هيندى دهخسته سهه، له سینهما وهكو باران فرميسكمان دهريشت.

پهروانه زۆر بهخيراى زانيارى لهسهه ئهو كۆ كردهوه، ئاغای دوكتور كه هاوپتي باوكى ئهو بوو، گوتبووى، سهعيد قوتابى زانكويه له بهشى دهرمانسازى، كورتيكى باشه و خهلكى ورمييه. پهروانه ناويكى ترى بۆ ههلبژاردبوو، ئيمه ئهومان به حاجى عهبدول نيههران بانگ دهکرد، دهيوگوت:

- دايمه دهلتى چاوهروان و نيههرانه، به نيگاكاني به دواى يهكيكدا دهگهرييت. ئهو ساله خوشترين سالهكاني ژيانم بوو، ههموو شتيك بهباشى و به گوپرهى خواستهكانم بهريوه دهچوو، وانهكانم ههمووى باش بوو، هاوپتیهتيم لهگهڵ پهروانه رۆژ به رۆژ بتهوتر دهبوو، ورده ورده خهريك بووين دهبووينه يهك گيان له دوو جهستهدا، تاقه خهمنى كه رۆژگارى پروناك و شيرينى تارومار دهکرد، ترسم لهو قسهوباسانه بوو كه هاوكات لهگهڵ نزيكبوونهوهى كوتايى سالى خويندندا برشتى دهگرته خۆى و دهيتوانى ريتگر بيت له بهردهوامبوونى خويندنهكه، پهروانه گوتى:

- مهحاله شتى وا بكهن، ئاخىر تو له وانهكانتدا زۆر باشى، حهيفه كارهكته له نيوهچلهدا جى بهيلى.

- تو نازانيت، ئهوان بهلايانهوه گرینگ نيهه وانهكانم باشه يان خراب، ئهوان ئهلتين له پۆلى نۆ زياتر ئيتتر به كهلكى كچ نايهت.

- بروانامهى ستي ناوهندى چييه؟ ئيستئا ئيتتر ديپلوميش كهمه، ههموو كچانى خزمى ئيمه دهچنه زانكو، دياره مهبهستم ئهوانهيه وا له كونكور* دهردهچن. بهدلتيايييهوه تويش دهردهچيت، تو له ههموو ئهوانى تر زيرهكترى.

- ئهى باوكه! با ئهوان بهيلىن ديپلوم وهرگرم، زانكۆم پيشكيشه.

* كونكور، تاقيكردنهوهيهكى سهرتاسهرييه له ئيراندا، له پيش چوونه زانكو پيوسته قوتابى لهم تاقيكردنهويه سهريكهويت.

- دەى كەواتە پىئويستە لە ڤووبە ڤووياندا بوەستىت.

پەروانەيش قەسەى زۆر سەيرى دەکرد، بەهيج شىئوويەك نەى دەزانى من لە چ بارودۆخىكدام، من دەمتوانى لە ڤووى دايكم بوەستم و گووى بە قەسەكانى نەدەم و بەرگرى لە خۆم بكەم، بەلام لە بەردەم براكانم ئەم زمانى بولبولەم نەبوو.

لە تاقىكردنەوهەكانى وەرزى بەهارى بە دووهم دەرچووم، مامۆستاي ويژەكەمان لەگەل مندا زۆر باش بوو، كاتىك ڤروانامەكەم وەرگرت گوتى:

- ئافەرىن، تۆ ئامادەيىيەكى زۆر باشت هەيه، ئىستا دەتەويت كام بەشە هەلبژيرىت؟

- زۆرم ئارەزوو دەکرد بچمە بەشى ويژەيى.

- زۆر چاكە، باشە ڤرۆ، منيش دەمويست هەمان ئەو پيشنيارەت پى بەدم.

- ئاخىر نابىت، كەسوكارم نارازىن، ئەوان دەلەين ڤروانامەى سىي ناوەندى بۆ كچ بەسە.

- خانمى بەهرامى ناوچاوى بەيەكدا دا و بە سەر بادانەوه چوووه ژوورى بەرپۆهەبەر، پاش چەند خولەك كىك لەگەل خانمى بەرپۆهەبەر هاتنەوه، بەرپۆهەبەر ڤروانامەكەى لە دەستم وەرگرت و گوتى:

- سادقى، بە باوكت بلئى سبەى بىتە قوتابخانە ئىشم پىيەتى، ڤروانامەكەشت پى نادەم تاوهكو خۆى نەيهت، بىرت نەچى ها!

شەو، كاتىك بە باوكم وت خانمى بەرپۆهەبەر كارى پىيەتى، سەير بوو بەلایەوه، گوتى:

- چىت كردوووه وا منيان دەويت؟

- بەخوا هيج...

- خانم ڤرۆ بزانه چىيان دەويت؟

- نە، نابىت، وتيان دەبىت خۆتان ڤرۆن.

- يانى چى؟ من بۆ قوتابخانەى كچان نارۆم!

- بۆ؟ هەموو كچەكان باوكيان دىن، وتيان ئەگەر باوكت نەيهت، ڤروانامەكەت نادەينى!

دهموچاوی بهیهکدا دا، چایهکم بۆی تی کرد، کهمیک بهدهور و خولیدا هاتم، هر دهمپرسی، باوکه سهرت دیشیت؟ دتهویت چهبکت بۆ بهینم، سهړینیکم له پشتی دانا، ئاوم بۆ هیئا، له کۆتاییدا رازی بوو که سبهی لهگهلم بۆ قوتابخانه بیت.

خانمی بهرپوهبه کاتیک باوکی بینی له پشت میزهکهیهوه ههستایه سهړین، سلاویکی گهرمی لی کرد، ئەوی له نزیک خۆیهوه دانا و گوتی:

– پیروزیباییتان لی دهکم، بهراستی کچهکهتان نمونهیییه، ههم له وانهکانیدا باشه، ههمیش رهفتار و کرداری زۆر باشه.

من له لایهکی ژورهکهوه وهستا بووم، سهرم داخستبوو، له خۆشیاندا بی خواستی خۆم بزهم لپوه دههات، خانمی بهرپوهبه روهی له من کرد و گوتی:

مهعسوومه، تۆ له دهرهوه چاوه پروان به تاکو من کهمیک لهگهلم بهرپز سادقی قسه بکهم.

نازانم خانمی بهرپوهبه چی به باوکم گوتبوو، که هاته دهرهوه دهموچاوی گولی لی نیشتبوو، چاوهکانی دهریسکانهوه، بهمیهربانی و شانازییهوه سهړی کردم و گوتی:

– با یهک چرکەش بۆ ژووری خانمی یاریدهدهری بهرپوهبه برۆین ناوت بنووسم، چونکه ئیتر کاتم نییه.

له خۆشیدا خهریک بوو بهردهبوومهوه، هاوکات که به دووی دهرویشتم گوتم:

– سوپاس بابە گیان، قوربانت بم، بهلینت پی دەدم که قوتابی یهکهم بم، ههرچی کاریکم پی بسپیری دهیکهه، خوا بمکاته قوربانت.

باوکم پیکهنین گرتی و گوتی:

– بهسه ئیتر، خۆزگه دهماریکی تۆ له جهستهی برا بی غیرهتهکانتا دهبوو.

پهروانه که به قسهی خۆی له نیگه رانییدا ههموو شهوهکه خهوی لی نهکهوتوو، به نیگا و ئاماژه پرسی:

– چی بووه؟ ههولم دا خۆم غهمگین نیشان بدهم، شانهم بهرز کردهوه و گوتم:

– نهبوو!

دهتوت فرمیسکهکانی له پشت چاوهکانیهوه حازر و ئاماده قهتیس مابوون، که

له پر هاتنه خواره وه. بهوپه پری پاشگه زبوونه وه له کاره کهم به رهو پرووی پام کرد و باوهشم پیتیدا کرد و گوتم:

- نه، درۆم کرد، جتیه جی بوو و ناویشم نووسی.

وهکو شیتت له ناوه راستی حه وشه که هه لده به زاینه وه، به پیکه نین فرمیسه که کانمان دهسرییه وه.

ئه م بریاره ی باوکم ئاژاوه ی خسته ماله که مانه وه، به لام ئه و به پیداکری و پرواوه پرووبه پرووی هه موویان وه ستا و گوتم:

- به پروه به ره که یان وتوویه تی ئه م کچه ئاماده بییه کی باشی هه یه و له داهاتوودا ده بیتنه مروئینیکی گرینگ.

منیش هینده سه ره ست و شادمان بووم گرینگیم به هیچ قسه یه که نه دده دا، ته نانه ت نیگا پر له نه فرده ته کانی ئه حمه دیش که له جاران قورستر بوو، ترسی له مندا نه ده رواند.

ئه و هاوینه ویرای ئه وه ی که سه ره تای دوورییه کی سی مانگی من و په روانه بوو، به لام به و هیوا یه ی که سالیکی ترمان له پیتشدا یه و جاریکی تر له قوتابخانه پیکه وه ده بین، به باشی به سه رچوو. ئیمه ته نیا بۆ ماوه ی هه فته یه که بۆ قوم ده روئیشترین و په روانه هه هه فته ی به بیانوو یه که ده هاته تاران و سه ریشی له من دده دا، زۆر پیتی له سه ره ئه وه داده گرت که له گه ل ئه واندا بۆ چه ند روژیک بۆ گولاودره برۆم، منیش زۆرم حه ز ده کرد، به لام ده مزانی مه حاله، براکانم ریکه م پی بدنه، ته نیا له بهر ئه وه باسی ئه و بابه ته م به هیچ شیتوه یه که نه ده کرد. په روانه ده یگوت، ئه گه ر باوکم بۆ لای باوکت بروات، به دلنیا بییه وه مؤله تت بۆ وه رده گریت، به لام من نه مده ویست سه ره ئیشه ی زیاتر بۆ باوکم ساز بکه م. ده مزانی هه م به ره په رچدانه وه ی داواکه ی به رپرز ئه حمه دی به لایه وه قورسه و هه میش پرووبه پروو بوونه وه ی شه ر و قسه و باسی ماله وه. له لایه کیشه وه بۆ به ده سته یینانی دلی دایکم، به وه رازی بووم که بۆ خولی دروومان برۆم، بۆ ئه وه ی له ماله میرددا هیچ نه بیت هونه ریکم هه بیت.

به ریکه وت، پۆلی دروومانه که له کۆلانی ته نیشته درمانخانه که بوو. سه عید هه ر زوو په ی به بهرنامه ی روژ نه روژه و کاته کانی هاتوچۆی من برد، به هه ر

شپوهیهک بوايه له سهري کاتدا خوځی دهگه یانده بهر دهرگا. له خیابانیکی پتیش دهرمانخانه کهوه لیدانی دلّم زیادی دهکرد، بی خواستی خوّم هه ناسه شم خیرتر له ئاسایی دهبوو. هه موو جارئ هه وّلم دهدا ته ماشای لای دهرمانخانه که نه کهم و ئاگادار بم رهنگم سووره وه نه بیت، به لام، بوچی به دهستی خوّم بوو! کاتیک نیگا کانمان به یهک دهگه یشتن، هه تا گوچکه کانیشم سوور هه لدهگه ران، وای ئه م سووره وه بوونه ناوادانه، چ ئابروو چوونیک بوون! ئه ویش به نیگایه کی ئاره زوومه ندانه و به شه رمیکی فره وه و به هیما ی سلّو سه ری داده نواند، جار یکیان هه تا وه کو له سه ری کۆلانه که وه لامدا، له پر له به ردهم سه وز بوو، هیئنده شله ژام راسته ی دروومانه که له دهستم که وته خواره وه، دانه وی و راسته که ی هه لگرت، له کاتیکدا که سه ری دانه وانده بوو گوئی:

- ببوره، ترساندمی.

گوتم:

- نا!

به په له راسته کهم وه رگرت ه وه و بو ی دهرچووم، به لام تا ماوه یه کی زور نه هاتمه وه سه رخوّم، هه ر کاتیکیش ئه و ساته م وه بیر ده که و ته وه دهموچاوم سوور ده بو وه، له ناخه وه هه ستم به ته زوویه کی دلگیر ده کرد له جه سته مدا، نازانم بوچی، به لام دلنیا بووم که ئه ویش هه ر به و شپوه یه بوو.

له گه ل هه لکردنی یه که مین بای پایزی و هاتنی یه که می ره زبه ردا، چاوه روانییه دوور و دریزه که ی ئیمه ش کۆتاییی پی هات، من و په روانه به دلگه رمییه کی زوره وه پر یگه ی قوتابخانه مان گرت ه بهر، قسه مان ته واو نه ده بوو، ده بوايه هه موو ئه و شتانه ی که له هاویندا روویان داوه، هه رچی یه کمان کردوه، ته نانه ت بیرکردنه وه کانی شمان بو یه کتر باس بگردایه، له کۆتایی شدا هه موو قسه کان ده گه رایه وه سه ر سه عید، په روانه پرس ی:

- راستم پی بلّی، له و ماوه یه ی من لیره نه بووم، چند جار چوویته دهرمانخانه؟

- به خوا هه ر نه رویش تووم، نه ده کرا برۆم.

- یانی ئه و نازانیت ئیمه بیر له چی ده که یه وه و باسی چی ده که یین؟

- پیت وایه!

- نه بابه، بۆچی شتیکی وتوو، له کوی زانیت؟

- نا ههروا ئەلیم.

- ههروا نابیت، بۆ نمونه ئیمه ئاگامان له هیچ نییه، دهتوانین کارهکانی خۆمان بکهین.

بهلام راستییهکهی ئەوهبوو که گۆرانیک روویداوو، دیدارهکانی ئەم ماوهیه رهنگ و بۆیهکی تریان ههبوو، زۆر خۆتاکتر له جاران دههاته بهرچاو، له ناخمدا ههستم به پێوهندییهکی بههێزتر لهگهڵی دهکرد، ههرحهنده نهدرکاو بوو، بهلام شاردهوهی له پهروانه سانا نهبوو. هیشتا ههفتهیهک بهسهه کردنهوهی قوتابخانهدا تی نهپهپیوو، پهروانه بیانوی چوونه دهرمانخانهی دۆزییهوه و به زۆر منی بۆ ئەوێ برد. خهریک بوو له شهرمدا دهمردم، دهتوت ههموو شار دهزانن چی به دلی مندا تیدهپهپیت و وهستاون تهماشام دهکن، سهعیدیش به بینینی ئیمه سهپهساو و مات له شوینی خۆیدا سڤ بوو. پهروانه چهند جارێ وتی ئەسپرینم دهویت بهلام ئەو ههه سهیری منی دهکرد و دهتگوت گوئی له دهنگی پهروانه نییه، ئینجا دوکتۆر عهتایی هاته پیشهوه، سلاوی له پهروانه کرد و ههوالی باوکی پرسی، دوایش رووی له سهعید کرد و گوتی:

- گیانهکهم بۆ وا واقت و پماوه، پاکهتیک ئەسپرین بهو خانمه بده.

کاتیک له دهرمانخانهکه هاتینه دهرهوه، ههموو شتیکی ئاشکرا بووبوو، پهروانه بهسهرسورمانهوه پرسی:

- بینیت چۆن سهیری دهکردی؟

وهلام نهدايهوه، ئاوری دایه لای منهوه و دیقهتی دهموچاوی دام و گوتی:

- ئەی تۆ بۆ رهنگت وهکو زهردهچهوهی لی هاتوو و خهریکی دهبووریتتهوه؟

- من؟ نا! من هیچم نییه.

بهلام دهنگم دهلهززی، یهک، دوو خولهکیک به بیدهنگی رویشستین، پهروانه بهتهواوهتی له بیرکردنهوهدا بوو.

- پهروانه چییه، چۆنی؟

وهکو فیشکه تهقییهوه و به دهنگیکی بهرزتر له دۆخی ئاسایی گوتی:

- تۆچەند خراپى، ئاگرى بن كاي، ئەۋەندەش من كەرم. بۆچى تاكو ئىستا بە
منت نەۋتوۋە؟

- چى بلىم؟ ھىچ نەبوۋە تاكو پىت بلىم.

- بەلى بە گىيانى خۆتان، ئىۋە پىۋەندىتان ھەيە، مەگەر مۇڧ كويىر پىت تا تى
نەگات، راستم پى بلى بە كويى گەشتوون؟

- ئەم قسانە چىيە!

- بەسە ئىتر، خۆت مەكەرە مشكە تۆپىو، تۆ ھەموو شتىكت لى ئەۋەشپتەۋە، نە
بەو سەرىۋشەت، نە بەو ئەشق و ئاشقىيەت. بە من بلى گىل! تاكو ئىستا وام
دەزانى لەبەر خاترى من ھەموو رۆژى لە بەردەممان سەۋز دەپىت، تۆش ئەۋەندە
زىتەلەى تا ئىستا ھىچت بە من نەگوتوۋە، خەلكى لەخۆرايى نەيانگوتوۋە خەلكى
قوم ئەۋەندە خراپىن، تەنەت بە منىشت نەگوت، بە من كە نىكتىرەن ھاۋرپىتم! من
لە سىرەۋە تاكو پىياز ھەموو شتىكت بۆ باس دەكەم، چ جاي بابەتىك بەو
گرىنگىيە!

قىن بىناقاقاي گرتبووم، دەستىم گرت و بەدەم پارانەۋە گوتم:

- توخوا بەسە، لەسەر ئەم جادەيە عەببە، لەسەرخۆ قسە بکہ، قوربانىت بم،
لەسەرخۆ، خەلكى گويىيان لى دەپىت، بە گىيانى باۋكم ھىچ نەبوۋە، بەخۋا، بە
قورئانى پىرۆز.

بەلام ئەو ھەروەكو لافاۋ و ابوۋ، تاۋەكو دەھات بەھىزتر دەبوۋ، بە توۋرەبىيەكى
پترەۋە ھەلمەتى بۆ دەھىنام.

- بەراستى زۆر ناپاكي، ئەو كاتەى كە لە ناۋ پەراۋى يادگاربيەكەمدا
دەتنوۋسى من بىر لەو جۆرە شتەنە ناكەمەۋە، من تەنيا خويىندەكەم بەلاۋە
گرىنگە، پىاۋان خراپىن، ئەم قسانە شوۋرەيىن، گوناھن.

- تۆبى و گىيانى دايكت كۆتايىيى پى بىنە، دەست دەخەمە سەر قورئان ھىچ
شتىك نەبوۋە.

گەشتىبوۋىنە نىكى مالىكەيان، من ئىتر لە وزەمدا نەمابوۋ، دەستىم كرد بە
گرىيان، فرمىسكەكانى من ئەويان بە خۆدا ھىنايەۋە، ۋەكو ئەۋەى ئاۋ بەسەر
ئاگردا بکہىت توۋرەبىيەكەى دامركايەۋە، دەمزانى دلە مېھرەپانەكەى بەرگەى

گریانی من ناگریت. به دنگیکی نارامتر گوتی:

- ئیستا بۆچی دهگری؟ ئەویش له سەر ئەم جادهیه؟ من تهنیا لهوه نارمحهتم که
تۆ له منت شاردهوه، من ههموو شتیکی بۆ تۆ باس دهکهم.

سویندم بۆ خوارد که ئەو ههموو کاتیکی باشتترین هاوڕیتی منه و من نه هیچ
شتیکم لێی شار دووهتهوه و نهش لێی دهشارمهوه.

من و پهروانه ههموو قووناغهکانی ئەوینداریمان پیکهوه تاقی کردهوه، ئەویش
هیندهی من دلگهرمی و خرۆشی نیشان دهدا، هەر دهپرسی، ئیستا چ ههستیکت
ههیه؟ ههکه منی له ناو بیر و خهیاڵدا دهبینی دهیگوت:

- بلێ، باسی بکه، بیر له چی دهکتهوه؟

منیش سهبارت به خهونهکانم، دلەراوکی، جۆش و خرۆشییهکانم، نیگهراویم له
داهاتوو و ترس لهوهی نهوهکو ناچاریم پهیمانی هاوسهڕیتی لهگهڵ یهکیکی تردا
بههستم، دموت و ئەویش چاوهکانی دهبهست و دهیگوت:

- وای چهند شاعیرانهیه! کهواته ئاشقبوون ئاوهایه! بهلام من وهکو تۆ نهوهنده
ههستیار نیم، به ههندیک قسه و کارگهلیک که ئەویندارهکان دهیکه پیکههین
دهمگریت، سووریش ههڵناگهڕیم، ئیتر چۆن بزانی ئاشق بووم؟!

رۆژگار ههنگاوهرنگه جوانهکانی خهزان وهکو خیراییی بای پایز تۆ پهڕی،
ئیمه هیشتا یهک وشهیش قسهمان لهگهڵ یهکتهدا نهکردبوو، بهلام تازهی کاتیکی
له تهنیشتییهوه تۆ دهپهرین، لهژێر لێوهوه و به دنگیکی نزم سلأوی دهکرد، دلێ
منیش ههروهکو میوهیهکی پیکههییوی لێ دههات و دهکوته ناو سهبهتهی سنگمهوه.

پهروانه هەر رۆژهی زانیارییهکی نوێی لهبارهی سهعهدهوه دهوژێیهوه و ههوالی
تازهی بۆ دههینام، ئیستا دهمانزانی که نارناوی زارعییه، خهڵکی ورمییه، باوکی
چهند سالیکه مردوو، دایکی و سێ خوشکهکهی هەر لهوێ دهژین، ئەو سالی
سێیهمیتهی له بهشی دههمان سازیدا، بنه مالهکهی بهڕێز و ئابروودارن، زۆر زیرهک
و دهرسخوینه، دوکتۆریش بهتهواوتهی متمانهی پێیهتی و لێی رازییه، ههموو ئەو
تایهتیهندیانهی که سهبارت بهو بیستم مۆری پشتیوانی بوون له ئەوینه
پاکهکهم، ههستم دهکرد له سههرتای ژيانمهوه دهیناسم و ههتا کۆتاییی ژيانیشم
تهنیا لهگهڵ ئەودا دههم، پتر له جارێ ههستم له هۆنراوهی ئەوینداری دهکرد، زوو

له بهرم دهکرد.

په روانه ههفته ی یهک، دوو جار به بیانوی جوړه و جوړ، له گه ل خویدا ده بیرد مه
دەرمانخانه که، شتیکی ده کری و سهیرکردنه ژیر به ژیره کانی نیمه ده بوونه هوی
له زینی دهستی نه و سووربوونه وهی بی سنووری گوناکانی من. په روانه تیبینی
هه موو جوولانه وهی که نیمه ی ده کرد، جار تکیان گوتی:

– هه موو کاتیک بیرم ده کرده وه داخو چاوبازی مانای چی بیت؟ نیستا حالی
بووم، له خوړا نه بوو له فالی حافظدا بو ت دهرهات که:

عاشق و رهند و نه زه ریزم و ده یلیم به عیان

تا بزانی که نه من چهند هونه رم نواندوه!*

– ئی... په روانه نه قسانه چیه؟

– چیه، بوچی درق ده کهم؟

به یانیا به در دنگی که تابه ته وه قزم شانه ده کرد، سه ریوشه که به
شپوهیه که ده بست که په چه مه کهم تیک نه چیت و نووکی قزم له ژیر سه ریوشه که وه
دیار بیت، به هه زار به ده بختی هه ولم دها قزم نه لقه نه لقه بوه ستیت به لام لوول
نه ده بوو، هه تا په روانه گوتی:

– گه وچه گیان قزت ناوها زور جوانه! نیستا باوی قزی خاوه، نه ی نابینی

کچه کانی قوتابخانه قزیان ئوتوو نه کهن بو نه وهی خاو بیته وه؟

هه موو جار روپوشی قوتابخانه کهم ده شوړد و ئوتووم ده کرد، له دایکم
پارامه وه پارچه ی روپوشم بو بکری و بیدات به بهر گدروو بوم بدووریت، دایکم
خوی وه کو لادییه کان جلی ده دوری، له فیترگی دروومان ته نیا نه وه فیربووبوم که
هه له کانی دروومانه که ی دایکم بدوومه وه. په روین خانم روپوشی کی مودیل جوانی
بو درووم، منیش به هیواشی پیم گوت، دامه نه که ی پتر بداته ناوه وه، به لام هیشتا
هه ر جله که ی من له جلی هه موو کچانی قوتابخانه شو پتر بوو. پاره کانم کو
کرده وه و له گه ل په روانه رویشته ی سه ریوشی کی سه وزی توخم کری، په روانه
ده یگوت:

* نه شیعری حافظ شیرازی له وهرگیرانی ماموستا سلیمان چیره یه.

- بهم سه‌ریۆشه‌وه چاوه‌كانت سه‌وزتر ده‌بیت، زۆرت لی دئ.

ئو ساله زستانێکی ساردی هه‌بوو، هیشتا به‌فری ناو کۆلانه‌كان نه‌توابوو هه‌وه به‌فری تر ده‌باری. تیشکی رۆژ ئه‌وه‌نده کز و بی تین بوو که توانای توانده‌وه‌ی به‌فره‌که‌ی نه‌بوو، سه‌رله‌به‌یانانیش هه‌موو شوینتیک ده‌بیه‌ست، ده‌بوایه به‌وریاییه‌وه به‌ کۆلانه‌كاندا برۆین، هه‌ر رۆژه‌ی یه‌کیک له‌ کچه‌كان ده‌که‌وتن، ئو رۆژه‌ نۆره‌ی من بوو، هیشتا نه‌گه‌یشته‌بوومه مالی په‌روانه، پیم به‌سه‌ر پارچه سه‌هۆلێکی لووسدا خزا و خراپ به‌ریبومه‌وه سه‌ر زه‌وی، هه‌ولم دا هه‌رچی زووتره هه‌ستمه‌وه، به‌لام پیم زۆر ده‌یه‌شا، کاتیک پیم له‌سه‌ر زه‌وی دانا پشتم ته‌زویه‌کی پێدا هات، جارتیکی تر له‌ ناو کۆلانه‌که که‌وتم، هه‌ر له‌و کاته‌دا په‌روانه له‌ مال هاته ده‌روه و عه‌لیش له‌و کاته‌دا خه‌ریک بوو بۆ قوتابخانه‌ ده‌رۆیشت، پیم گه‌یشت، یارمه‌تییان دام تاكو بتوانم هه‌ستمه‌وه، توانای رۆیشته‌نیشم نه‌بوو، گه‌راندمیانه ماله‌وه. دایکم پیتی به‌ستم و هه‌تا پاش نیوه‌رۆ سه‌بری کرد، به‌لام ئازار و ئاوسانی پیم گه‌لێک زیاتر بووبوو، پاش نیوه‌رۆ کاتیک پیاوه‌كان گه‌رانه‌وه مال، هه‌ریه‌که‌و بۆچوونیکیان هه‌بوو، ئه‌حمه‌د گوتی:

- ئه‌رئ بابه.... هیچی نییه، ئه‌گه‌ر وه‌کو خه‌لکی له‌ ماله‌وه داده‌نیشت و به‌م سه‌رما و سه‌وله‌یه نه‌ده‌چوو ده‌روه ئاوه‌ای لی نه‌ده‌هات. ئینجا چوو به‌ سه‌راخی عاره‌ق خواردنه‌وه‌که‌ی خۆی.

باوکم گوتی:

- ده‌بیت بیبه‌ینه نه‌خۆشخانه.

مه‌حموود وتی:

- کاک ئیسماعیل نه‌شته‌رگه‌ریکی باشه، ماله‌که‌یان وا له‌ فولکه‌ی شه‌مرونه ده‌رۆم ده‌یه‌نیم، ئه‌گه‌ر گوتی شکاوه ئه‌و کاته ده‌بیه‌ینه نه‌خۆشخانه.

کاک ئیسماعیل هاوته‌مه‌نی باوکم بوو، ده‌یانگوت نه‌شته‌رگه‌ریکی به‌ناوبانگه. ئه‌و رۆژگاره‌ش بازاری کاره‌که‌ی گه‌رم بوو، کاتیک پیمی بینی گوتی، نه‌شکاوه به‌لکو له‌ جی چوو، پیمی خسته‌ نیو ئاویکی گه‌رمه‌وه و به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه پیمیشی ده‌شیلا، هه‌رکه من ویستم وه‌لامی بده‌مه‌وه پیمی سوورانه‌وه، له‌به‌ر زۆری ئازاره‌که‌ی زیریکه‌یه‌کم کرد و بوورامه‌وه، که هاته‌وه سه‌ره‌خۆم به‌ هیلکه و

زهردهچوه و هزار رۆنى تر پىمى دهپىچايهوه و راي سپارد كه نابيت تاكو دوو ههفته لهسه ر پىم برۆم. چ به لايه كه، به دهه گريانهوه گوتم:

- ئاخىر نابيت، خويندنم ههيه، تاقىكردنهوهكانى وهرزى دووهم دست پى دهكات. به لام خوشم دهمزانى كه مانگ و نيوپكى ماوه بۆ تاقىكردنهوهكان، فرميسكهكانم بۆ شتىكى تر دهريشت.

چهند رۆژىك به راستى نه مده توانى بجووليمهوه، هه موو كاتى له ژير كورسى* كه وتبووم و بىرم له سه عىد دهكردهوه، به يانبيان كه مندا له كان دهچوونه قوتابخانه دهستهكانم دهخسته ژير سه رم و ده موچاوم ده دايه بهر تيشكى بى تىنى خوڤى زستان و له خهونه شيرينه كاندا به رهو شارى ئاره زووه كانم ده رويشتم، به رهو رۆژگارى داها تووى خوڤ و ژيان له گه ل سه عىدا ... ته نيا كه سيك ئه م به يانبيانه ئارامى لى تىك ده دام په روين خانم بوو، كه به هر بيانوويهك بوايه ده هاته لاي دايم. هيج خوڤم نه ده ويست، هه كه گويم له دهنگى ده بوو خوڤم ده كرده خه و. نازانم دايم كه دايه كلكى له ئاين و باوه ر و نه جابه ت ده دا، چۆن بوو بوو به هاوپى ئه و په روين خانم هى كه هه موو گه رهك ده يانزانى كورتانى خواره و تى نه ده گه يشت كه ئه م خو شيرين كردنه ي له بهر خاترى ئه حمه دى برامه!

پاش نيوه پروان كه مندا له كان له قوتابخانه ده هاتنه وه، ئىدى ئارامى له ماله كه ده بر، عه لى تواناى ئه وه ي هه بوو ئاگر له گه ره كىك به ربدا ت. بى گوڤ و بى چاو و پرووى لى ده رهات بوو، هه ولى ده دا رىك جى پى ئه حمه دى برام هه لگرىت، تا راده يهك وه كو ئه و له گه ل مندا خراپ بوو، به تايبه تيش ئىستا كه بۆ قوتابخانه نه دهچووم، دايم هه موو كاره كانى منى ده كرد، باوكم هه والى ده پرسيم، زۆر ئىره يى به مانه ده برد، ده تگوت مافى ئه وم خوار دووه، له پر له سه ر كورسيه كه وه بازى ده دايه خواره وه، ئازارى فاتى ده دا و زريكه ي لى هه لده ساند، كتىبه كانمى ده دايه بهر پىله قه و فرىيانى ده دايه ئه ملا و ئه ولا، به ئه نقه ست يان به هه له له قه ي له پىيه پر نازاره كه م ده دا به راده يهك هاوارم ده گه يشته ئاسمان، دواى ئه وه به گريه و زارى دايمكم ناچار كرد تا نوينه كه م بۆ ژوورى ميوان بگويزتته وه، بۆ

* كورسى يان قورسى: دارى ليك دراو بۆ له دهورى نووستنى زستانه، كه له ئيراندا باوه. (سه رچاوه: فه رهنگى هه نبانه بۆرينه ي مامۆستا هه ژار موكرىيانى)

ئەوھى ھەم لە ئەشكەنجەكانى عەلى بە دوور بىم ھەمىش وانەكانم بخوینم، بىجگە لەوھش پىم لە قەرەبالخى ژىر كورسىيەكەدا، لەژىر ھەرەشەيەكى بەردەوامدا نەبىت. دايكم دەيبۆلاند و دەيگوت:

- چۆن دەتوانىت بەم پليكانانەوھ سەر وخوار بكەى؟ سەرەوھ سارده و سۆپا گەرەكەش تىكچووھ.

- ھەر ئەو سۆپا بچووگە بەسمە.

بەم شىئوھيە ئەو لە كۆتاييدا بەوھ رازى بوو و منىش گۆيزرامەوھ قاتى سەرەوھ، لەوئى لە ئاسوودەبييدا بووم، وانەكانم دەخویند، بىرم دەكردەوھ، لە پەراوى شىعەرەكاندا دەمنووسى، لە خەونەكاندا بۆ سەفەرى دوور و درىژ دەرۆيشتم، بە دەستنووسى شاكارى خۆم ناوى سەعيدم لە گۆشە و سووچى پەراوھكاندا دەنووسى، چاوكى ناوھكەيم لە عەرەبيدا دۆزىيەوھ و دەمگۆرپىيە سەر گەردانە جوۆرەجوۆرەكانى، سەعد، سەعيد، مەسعوود، سەعادەت... بۆ نمونەى ھەموو وانەكانم ئەوانەم بەكار دەھيئا.

رۆژىك پەروانە بۆ سەردانم ھات، لە بەردەم دايكم باسى قوتابخانە و تاقىكردەوھەكانمان دەكرد كە بريار بوو پازدەى رەشەمى دەست پى بكات، ھەر كە دايكم رۆيشت، ھەستا دەرگاگەى داخست و گوتى:

- ئەگەر دەزانى چىگەل رووى داوھ؟ دەزمانى لەبارەى سەعيدەوھ ھەوالى پىيە، كەمىك خۆم راستەوھ كرد و گوتم:

- توخوا بلى، سەعيد چۆنە؟ زووگە تا كەس نەھاتوھ.

- سەعيدى چى؟ ئىستا ئىدى ھەر بەراستى حاجى نىگەرانە، ھەموو رۆژى لەسەر پليكانەى بەردەم دەرمانخانەكە دەوھستا و سەرىكى دەكيشا، كە دەبيىنى من بە تەنيام لچ و لىوى شوۆر دەكردەوھ، ماتى دايدەگرت و دەچووھ ژوورەوھ. ئەمروۆ كە بىنى ئەمجارەش ھەر بە تەنيام، ئازايەتییەكى داىە بەرخق و ھاتە پىشەوھ، لە سەرەتاوھ سوور و سپى ھەلگەرا و دوایى سلاوى كرد و بە پرتەپرتەوھ گوتى، چەند رۆژىكە ھاوړىكەت ناچىتە قوتابخانە زۆرم خەمە. ئەحوالى چۆنە؟ منىش لە زۆرزانىيەوھ خۆم لە گىلى داو وتم كامە ھاوړىم ئىژى؟ بەسەرسورمانەوھ سەيرى كردم و وتى، ئەو خانمەى كە دايمە پىكەوھن، مالىان لە كۆلانى گۆلشەنە، ئاشكرا

بوو که مالیشان دوزانیت، بزانه چ که له کبازیکه، به دلنیا یییه وه دیاره که وتووته شوینمان. گوتم، ئەها مه عسوومه ی سادقی ئیژیت، ئەو بهسته زمانه که وتوو و پتی له جی چوو، تا دوو ههفته ناتوانیت بیته فوتابخانه. رهنگی په ری، گوتی، وای چهند ناخۆشه، ئینجا پشتی لیم هه لکرد و به ریگهی خۆیدا رویشته، ویستم بانگی بکه م و پتی بلیم که زۆر بی ته ربیه ته، به لام دوو پی نه رویشتبوو، له وه دهچوو زانی چ کاریکی خراپی کردوو، گه رایه وه و گوتی، له زمانی منه وه سلاوی بگه یه نه و وهکو به شهر خواحافیزی کرد و روئی.

دل و دنگم ده له رزین، گوتم:

– وای، ناویشمت پی گوت؟

– ناز مه که، مه گهر چی بووه؟ خۆی دهیزانی، هه رچۆنیک بیت ناوی بنه ماله تی ده زانی، دلنیاش به هه موو ئیل و تیره که شتانی ده ستنیشان کردوو، به و شیوه یه ی که ئەو ئەویندارت بووه، پیم وابیت هه ر له م روژانه بیته خواز بنیت.

ده تگوت شه کراو به سه ر دلما ده که ن، به شیوه یه که که یف خۆش بووم و پی ده که نیم که دایکم به سینیه چایه که وه هاته ژووره وه به سه رسورمانه وه ته ماشای کردم و گوتی:

– چی بووه؟ زۆر دلته خۆشه.

به کزیه که وه گوتم:

– نه، هه چم نییه!

په روانه خۆی تی هه لفور تاند و گوتی:

– ئاخه ئەمرو کاهه زه کانی تاقیکردنه وه بیان دایه وه مه عسوومه له هه مووان باشته، چاوئکی له من داگرت.

– سوودی چیه روژه؟ ئەم شتانه به که لکی کچ نایه ت، بی هووده کاتی خۆی به فیرۆ ده دات، دوو روژی تر ده بیت بچیته ماله میرد، جلوه یه رگی منداله که ی بشوات.

– نه، دایه گیان به م نزیکانه ناچمه ماله میرد، جارێ ده بیت دیپلومه که م وه رگرم.

په روانه به شه ی تانیه وه گوتی:

- به لئی، پاش ئه وهش خانم ده بئیت به دوکتۆر، من چاوم لئی زیت کردهوه.
 - قسهی پووچ! یانی دواى ئه وهش هه ر بختیخت؟ هه رچی پتر بچیتته قوتابخانه
 بئى چاوو رووتر ده بئیت، هه مووی هه لهی ئه م باوکه یه تی، هئینده نازی دها ده لئیی
 بهری بۆ ده گرتیت.
 بهو شیوهیه به ده م بۆ له وه له ژوو ره که چوو ه ده ره وه. من و په روانه ده ستمان به
 پئیکه نین کرد. من وتم:
 - باش بوو دایکم نه یزانی، دها ده یگوت، له که یه وه و کئى تا ئیستا به دبیلۆمی
 وئژه یییه وه بووته دوکتۆر.
 په روانه له کاتیکدا فرمیسه کهانی ده سربیه وه که له پئیکه نینئیکى زۆره وه به
 ده موچاویدا ده هاته خواره وه، گوتی:
 - که وچه گیان، خو من نه موت تو ده بئیته دوکتۆر، وتم ده بئیته خانمی کاکى
 دوکتۆر.

لهو رۆژگاره روون و خو شانه دا، پئیکه نین هۆکارى نه ده ویست، چه نده شاد و
 دلخۆش بووم، ئازارى پئیم به ته واوتی له بیرچوو بوو. له دواى رۆشستنی په روانه
 به ئارامی و زهوقه وه که وتمه سه ر سه رینه که م، له بهر خو مه وه ده مگوت: خه می
 منییه تی، بیرم ده کات، چه ند به خته وه رم! ئه و رۆژه ته نانه ت هات و هاواره کانی
 ئه حمه دیش که له بهر هاتنی په روانه له گه ل دایکم شه ری ده کرد، ئازارى نه ده دام.
 ده مزانی ئه م عه لییه سیخوره هه والی هاتنی په روانه ی داوه، به لام چ نرخیکى
 هه یه !!

به یانیان له جئگه که ی خو م هه لده ستام به شه له شه ل ژوو ره که مم ریکو پئیک
 ده کرد، ده ستیکم به نه رده ی قادرمه کان و ده سته که ی ترم به گۆچانه که ی نه نه
 گیانه وه، هئیدی هئیدی له قادرمه کان ده چوو مه خواره وه، ده ست و ده موچاوم
 ده شه وژد و نانی به یانیم ده خوارد و ژۆر به دژوارییه کی زۆره وه جاریکى تر
 ده گه رامه وه. دایکم که مئیک ده بیۆ لاند له بهر ئه وه ی بهو سه رمایه ی سه ره وه سینی
 ده هئینتته به رده ستم، ئه مجاره یان له سه ر سه ر به رده بئته وه، به لام گوئى بیست کوا؟
 له گه ل ئه و سوپا عه لادینه سازا بووم، خه لوه ته که ی خو م به دنیا نه ده گۆرییه وه،
 هئینده له ناخدا گه رم بووم که هئچ هه ستم به سه رما نه ده کرد.

دوای دوو روژ دیسان په روانه هاته وه، خوځم گه یانده په نجره که، دایکم به ساردییه وه وه لامي سلاوه که ی دایه وه، په روانه به سهر خویدا نه هیتنا و گوتی:

- بهرنامه ی تاقیکردنه وه که م بڼ مه عسووم هیتنا وه.

و به په له له پلیکانه کانه وه راپیکرده سهره وه، به هه ناسکه برکئی دهرگای ژووره که ی به دوای خویدا داخست، بڼ چند خوله کئی چاوی به ست و پالی دایه پشتی دهرگاکه وه، دهموچاوی سووره وه بوو بوو، نه مدد زانی له سهرما بوو یان له جوش و خرؤشیدا، هه روا زله یه کم له دهموچاوی دا و گه رامه وه ناو نوینه که م، نه مدد ویرا پرسپار بکه م، سهرته انجام دهستی به قسه کردن کرد.

- باشه بڼ خوټ لیره خه وتووی و منی دامویش خستووه ته دهرده سهرییه وه.

- چی بووه؟

- به پله هه ناسه م وه بهر بیته وه، له دهرمانخانه وه تا ئیره وه کو شیت رام کرد.

- بڼچی، چی بووه؟ زوکه قسه بکه.

- له گه ل مریه م دهاتم، که گه شستینه به ردم دهرمانخانه که سه عید وه ستا بوو، له سهره تا وه هر سهر و که له ی راده وه شانده، مریه میش خوټ دهرانی چ به لایه که، گوتی:

- نه و کوره جوانه کاری پیتته، گوتم:

- نه! ئیشی به من چییه؟ گویم نه دایه و تی په پریم، به شوینماندا رای کرد و وتی ببوره خانمی نه حمه دی دهقه یه که وهره دهرمانخانه که کارم پیتته. توش خوټ و نه و حاجی عه بدول نیگه رانه ت که هه روه که چه و نه ر سوور بوو بووه وه، منیش به ته واوه تی دهست و پپی خوټ ون کرد بوو، نه مدد زانی له گه ل نه و مریه مه ورده کو له چی بکه م، گوتم:

- نه ها، ببوره من له بیرم چوو بوو، ده بوایه دهرمانه کانی باو کم وهر گرم، به دلنیا یییه وه ناماده تان کردووه؟ به لام نه و گپژی خوایه هه روا مات و دامو سهری ده کردم، ئیتر من چاوه روانی وه لامه که ی نه بووم، نه وه کو زیاتر ئابرووم بچیت به مریه م گوت:

- مریه م گیان ببوره، ده بوایه من راسپارده که ی باو کم له دهرمانخانه که

وهرگرم، خوات له گه ل من به یانی ده تبینمه وه. به لام بوچی ئەم خو هه ل قورتین خانه
لیمان ئە گه را؟! ده شیویست ئەو هه لکه وه ته له ده ست نه دات و گوتی:

- من په له م نییه و له گه ل ت دیم.

- هه رچی وتم پتویست ناکات، زیاتر که وته گومانه وه و گوتی:

- من خو شم له دهرمانخانه که کارم هه یه، له بیرم نه بوو ده بیت کریمی ددان
بکرم، و له گه ل هاته ناو دهرمانخانه که، خو شبه ختانه حاجی عه بدول نیگه ران به
خو دا هاتبوو، به سته یه که دهرمانی دروست کرد و زهر فیککی خسته ناویه وه و گوتی:

- په چه ته که شم دانا، به دلنیا یییه وه بیده ره ده ستی خو ی و سلایوی منیشی پی
بگه یه نه، منیش به په له خسته ناو جانتا که م، دهرتسام مریه م له ده ستی
برفینیت، به خوا دوور نه بوو، تو نازانیت چه ند ورده و کو ل و هه و آلچه، به تایبه تیش
نیستا که سه عید ناغا له نیو قوتا بخانه دا ناوی دهر کردوه، نیوه ی ئەو کچانه ی که
لیروه تی ده په رن، وا ده زانن له بهر خاتری ئەوان له به رده م دهر گای دوکانه که
ده وه ستیت، ئینجا بروانه له به یانییه وه چ قسه که لیکم له قوتا بخانه بو دهر ده که ن.
به کورتی هیشتا مریه م له ناو دهرمانخانه که بوو و خه ریکی کرینی کریمی ددان
بوو، من به په له هاتمه دهر وه و خو م به ئیره گه یاند.

- وای، ئەمه یان خراپتر بوو، نیستا پتر گومان ده کات.

- ئای باو که ... هه ر ئەو کاته ش گومانی هه بوو، چونکه ئەو سه عیده گیژه
را چیته که ی له زهر فی خه تم و مؤر کراودا نابوو، تا نیستا کام خاوه ن
دهرمانخانه ی نه فامت بینیه که نوسخه ی نه خو شه که بخاته ناو زهر فه وه،
مریه میش که ر نییه، خه ریک بوو به چاوه کانی زهر فه که ی ده خوارد، ده یویست
بیبینیت له سه ر زهر فه که چی نووسراوه، منیش بو یه ترسام و هه لاتم.

بو چه ند ساتیک وه کو مردوو که وتمه سه ر سه رینه که هه موو شتیک له
میشکمد شتیا بوو، که نامه که م وه بیر هاته وه له جیگه ی خو م را چله کیم، له
کاتیکدا له ناو پیخه فه که م داده نیشتم، گوتم:

- نیستا نامه که م بده ری با ببینم، چی نووسیوه؟ به که م جار ته ماشای پشتی
دهر گاکه بکه بزانه که سی لی نییه، ئینجا دهر گاکه به باشی دا بخره.

کاتیک نامه که ی دایه دهستم، دهسته کانم ده له رزین، له سه ر زهر فه که هیچ شتیک

نه نووسرايوو، وره ی نه ووم نه بوو نامه که بکه مه وه، ده بیت چی نووسیبیت؟ نیمه تا نه و کاتهش له سلای ژیر لئو زیاتر به یهک وشهیش قسه مان له گهل یه کتیریدا نه کردبوو، په روانهش وهکو من به جوش بوو. هر له و کاته دا دایکم هاته ژووره وه، به په له زهرفه کهم له ژیر لئفه که شارده وه، ههردو وکمان ریک دانیشتن و سهیری نه ومان ده کرد.

- چی بووه، دیسان چی پرووی داوه؟

من به شپرزهبییه وه گوتم:

- هیچ شتی.

به لام نیگا کانی دایکم پر له به دگومانی بوو، وهک هه میسه په روانه به هه له که داوان گوئی:

- هیچ شتی که نییه نه کچه ی نیوه زور هه ستیاره، هر له خووه هه موو شتی که گوره ده کاته وه، نیستا نمره ی ئینگلیزیت باش نییه، با باش نه بیت به دوزه خ، خو دایکی تو وهکو دایکی من نییه له خووه شه بکات، وانیه خانم سادقی؟ شهریان له گهل ده کهیت؟

دایکم به سه رسوورمانه وه ته ماشای په روانه ی ده کرد، لچکی هه لقرتاند و گوئی:
- وه لا چی بلیم؟ قیروسیا باش نه بووه، خو نه گهر دهر نه چیت با شتریشه، نه و کاته ده چته پولی دروومان که زوریش پیوستتره.

چایه که ی له به ردهم په روانه دانا و رویش، بو ماوه یه که له بیده نگیدا سهیری یه کتیریمان کرد و دامانه قاقای پیکه نین. په روانه گوئی:

- کچی تو بو نه وهنده گه وچی؟ بهو رهفتارانته هه موو که سیک دهنانیت خه ریکی هه له یه که ده کهیت، ناگادار به، نه گهر نا به ته واوه تی نا شکر دهبین ها!

له ژیر ته ورمی خروشی و خه مدا دلم تیک هالاو بوو، نامه کهم به وریاییه وه کرده وه، بیگومان نه ده بوايه زهرفه سپیه کهش هیچ زیانکی پی بگات، ترپه ی دلم وهکو زرمه ی کوه که به سه رسنداندا گوئی لی ده بوو.

- نا ه.... ده ی زووه که خنکاندمت.

نامه کرایه وه، چ ده ستنووسیکی جوانه، وشه کان به بهرچاومه وه سه مایان

دهکرد، سهرم گيژي دهخوارد، سهرمتا هردووکمان بهپهله له سهرهتاوه تا کوټايي نامهکه که له چهند دټريک تي نهدهپهري، خویندمانهوه، ئینجا سهيري يهکتريمان کرد، هردوو له يهکترمان پرسى:

– خویندتهوه؟ چي نووسراوه؟

ديسانهوه به ناراميهکي پترهوه دستمان کردهوه به خویندنهوه، نامهکه بهم ههلبهسته دهستی پی دهکرد:

لهشت بهنازي پزیشک ههرگيز نیازمهند نهبي!

سرشتي ناسکي تو، رهنجاي گهزنده نهبي!*

له پاش سلاو و ههوالپرسين، ناواتي سهلامهتي و چاکبوونهوي ههرچي زووتره. چنده رهوشت بهرز و جوانه! به دستنوووس و دارشتهکهيدا ديار بوو که مروټيکي روټنبييره.

پهروانه زوو روټيشت، چونکه به دايمي نهوتبوو که بو مالى ئيمه ديت، بهلام من هيچ هوټشم له لاي ئهوه نهبوو، له دنيايهکي تردا بووم، ههستم به جهستهي خوټم نهدهکرد، سهرتاپټم روح بووم له دوټخي فريندا، تهناهت خوټم دهبيني که به دوو چاوي کراوه لهسهه پټخهفهکهه کهوتووم و نامهکه به سينههوه دهگوشم، زهردهخهنهيهکي فراوان لهسهه لټوهکانم نيشتبوو، بو يهکهه جار بوو لهوه پهشيمان بووبوومهوه که چندان جار خوټنگهه خواستبوو له جياتي زهري بمردمايه، ژيان چهند دلگير بوو! ههزم دهکرد ههموو دنيا له ناميز بگرم و ماچي بکهه.

ههموو روټهکه له بي هوټشي و خهوندا تي پهري، نهمزاني کهي شهو داهات، ئيواره چيم خوارد؟ کي هات؟ کي روټيشت؟ چيمان وت؟ نيوهشهو گلټوپهکهه داگيرساند و نامهکهه چندان جار خویندنهوه، خستهه سهه سينهه، به چ خهوهگهليکي دلگير شهوم به بهيان گهياند، بهرهههکي دهمزاني ئههه نهزموونټيکه يهک جار، ئهويش لهوانهيه له شازده ساليديا بهريکهوت روو بدات.

روټي دواتر بهپهروټشهوه چاوهرواني پهروانه بووم، له پهنجهرهکههوه سهيري ههوشهکهه دهکرد، دايمک له کاتي هاتوچوونه دهرهوهي له چيشتهخانهکههوه مني

* وهرگيراني ماموستا سليمان چيره.

دەبینی، بە جوولەیی سەر و دەستی پرسی:

- چیت دەوێت؟

پەنجەرەکم کردووە و گوتم:

- هیچ... بۆ تاقەتم، سەیری کۆلان دەکەم.

پاش چەند خولەکیەک دەنگی زەنگی دەرگا هات، دایکم بەبۆلە بۆل دەرگاکی کردووە، بە بینینی پەروانە بە نیگایەکی پر ماناوە تەماشای کردم که ئا ئەمەت دەویست.

پەروانە بە راکە راکە لە پلێکانەکانەو هاتە سەر، لە کاتیکدا هەولێ دەدا بە یارمەتی پێیەکی تری پێلاوێکی لە پێی دەرپهینیت، جانناکی فری دایە ناوەراستی ژوورەکە.

- دە... وەرە ژوورەو، چی دەکەیت؟

- ئاخ لە دەست پێلاوی قەیتاندار.

لە دەست پێلاوێکانی رزگاری بوو، دانیشت و گوتی:

- بێنە نامەکە بخوینمەو، هەندێ شوینیم لە بیر چووێتەو.

ئەو کتیبەم دایە دەستی که نامەکە لە نیوان لاپەرەکانیدا شاردرابوووە و گوتم:

- قسەیی ئەمرۆ بکە، بینیت؟

پێی کەنی و گوتی:

- ئەو منی بینی، لەسەر پلێکانەکانی دەرمانخانەکە وەستا بوو، وەها سەری دەکێشایە دەرەووە که هەموو شار زانی چاوەروانی کەسیکە، که گەیشتم سلاوی کرد، ئیتر سووریش نەبوووە، پرسی:

- ئەحوالی چۆن بوو؟ نامەکەت پێی دا؟ گوتم:

- بەلێ باش بوو و زۆریش سلاوی دەگەیاندا.

هەناسەییەکی ئاسوودەیی هەلکێشا و گوتی:

- خەمم، دەترسام زویر بن.

دوای تۆزیک ئەم پا و ئەوپای کرد و گوتی:

- وهلامی نه دایه وه؟

- منیش وتم ئاگادار نیم، من هه نامه کهم پی دا و هاتم، هه ئه و کاته نه یانده توانی وهلام بدنه وه. باشه ئیستا چی ئه کهی؟ چاوه پروانی وهلامه.

- یانی من نامه بنووسم؟ وای نا، شهرمه من ناتوانم، به دلتیاییه وه ده لیت چند کچی بی شهرمه.

له و کاته دا دایکم هاته ژووره وه، له ته و اوکردنی قسه کردنه کهی مندا دهیگوت، هه به راستی رووداری! پتهی دلم پچرا، نه مده زانی چندی له قسه کانمان بیستووه، سهیری پهروانه م کرد، ئه ویش تۆقیبوو. دایکم قاپی میوه کهی له سه زهوی دانا و دانیشته.

- باشه له کوئییدا تی گهیشتی چ بی شهرمه.

- ریک وهکو هه موو جاریک پهروانه زووتر به خۆدا هات و گوتی:

- حهیفته نه کرد، ئه مه رووداری نییه.

- چی، رووداری نییه؟

- ئاخو ده زانن، من به دایکم گوت مه عسوومه دهیه ویت هه موو رۆژی سهری لی بدهم و وانه کانی بۆ باس بکه م، مه عسوومیش گوتی، ئیستا دایکت ده لیت چند کچی بی شهرمه!

دایکم سهری راوه شانده، به گومانه وه سهیری کردین و به ئه سپایی له شوین خۆی ههستا و له ژووره که چووه دهره وه، دهرگا کهی له دواي خۆی داخست، ئاماژه م بۆ پهروانه کرد که قسه نه کات، دهم زانی له پشت دهرگا که وه راوه ستاوه و گوتی له قسه کانمان ده گریته، به دنگی بهرز دهستان کرد به قسه کردن له سهر قوتابخانه و دهرسه کانمان و باسی دواکه وتنی منمان له خویندن کرد. دوايش پهروانه له کتیبی عه ره بییه که دهستی به خویندنه وه کرد. دایکم زۆری حه ز له عه ره بی بوو، وای ده زانی قورئان ده خوینن، له پاش چند خوله کیک دنگی پییمان بیست که هه ولی دها به ئارامی له پلیکانه کان بچیتته خواره وه.

- باشه رۆی، یه للا بریار بده، چی ده کهی؟ دهینوسی؟

- نه! نازانم. چی بکه م؟

- سەرئەنجام چى؟ يان دەبىت بىنوو، يان دەبىت لەگەلى قسە بکەيت. نابىت تا کۆتايىي ژيانتان بە ھىما و ئامازە و بە تەنیشت يەکتەردا تى پەرن. دەبىت بزاني مەبەستى چىيە! لە بىرى ژن ھىناندايە يان نە، لەوانەيە بىيەيت بمان خەلە تىنيت.

زۆر خۆش بوو، ئىتر من و پەروانە خەرىک بووين تىکەل بە يەکتەر دەبووين، چ لە قسەکانمان چ لە رەفتارەکانماندا، بە گشتى سوودمان وەردەگرت.

- من ناتوانم، نازانم چى بنووسم، تۆ بىنوو.

- من؟! من نازانم، تۆ دارشتنت زۆر لە من باشترە، زۆر شىعەريش دەزانيت.

- ھەرچى بە بىرتدا دىت بىنوو، منيش دەنووسم، دوايى پىکەو دەدەنیشين و شتىكى دروست و باشى لى دەردەکەين.

عەسر بە دەنگى ھاتوھاواری ئەحمەد کە ھەوشەکەي ھەلگرتبوو، لە شوپىنى خۆم راجلەکىم:

- بىستم ئەو کچە جىرپنە ھەموو رۆژى بۆ ئىرە دىت، ماناي چىيە؟ ئەي من نەمگوت ئەو کچەم بەو رەفتارانەيەو خۆش ناويت، کارى چىيە ھەموو کاتى دىت بۆ ئىرە؟

- ھىچ نىيە دايە، تۆ بۆ خوینى خۆت تال ئەکەي؟ دىت وانەکانى مەعسووم دىنى و دەروات.

- ھەلەي کرد، با پىتان بلیم، ئەگەر جارێكى تر لىرە بىبىنم بە شەق دەیکەمە دەرهو.

ئارەزووم دەکرد دەستم بە عەلى بگات، چىنیک دەمکوتا، ئىستا ئەم کرمە خەرىک بوو قسەي دەگىرايەو، لەبەر خۆمەو گوتم: ناتوانيت ھىچ ھەلەيەک بکات. بەلام لەگەل ھەموو ئەمانەشدا دەبىت بە پەروانە بلیم ئاگادار بىت و کاتى بىت کە عەلى لە مال نەبىت.

تەواوى ئەو رۆژ و شەو نامەم نووسى و سىرپمەو، پىشتىريش ھەندى شتم بۆ نووسىبوو، بەلام ھەمووى بە دەستنووسى داھىنانى خۆمان بوو، ناوەرۆکەکانىشى زۆر خۆمالي و پىر ھەست بوون، نەدەکرا لە نامەيەكى فەرمىدا بنووسىت. ئەو داھىنانى شىوازي نووسىنەش بەرھەمىكى ھەنووکەيى بوو، چونکە لە مالى ئىمەدا

شتی تاییهت بوونی نه‌بوو، من ته‌نانهت یه‌ک کۆمه‌دی تاییهت به خۆم نه‌بوو، پاشان، من پئویستیم به‌وه هه‌بوو که بنووسم، نه‌مه‌توانی له‌م کاره خۆم لابدهم، ده‌بوايه بیه‌ر و بۆچوون، خواست و ئاره‌زووه‌کانم ب‌خه‌مه سه‌ر کاغه‌ن، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه بیه‌رکردنه‌وه‌م ریکوپینک ده‌بوو و به‌وردی ده‌مزانێ چیم ده‌وێت.

به‌راستی نه‌مه‌دزانێ ده‌شیت چی بنووسم، ته‌نانهت نه‌یشم ده‌زانێ له‌ نامه‌که‌دا چ ناویک له‌و بنیتم، به‌ریز؟ نه‌! زۆر فه‌رمی بوو، هاو‌پتی ئازیز؟ نه‌ شووره‌یییه، به‌ پیش ناوه‌وه؟ زۆر خۆمانی ده‌بوو. نیوه‌رۆی پینج‌شه‌مه، په‌روانه له‌ قوتابخانه‌وه یه‌کسه‌ر بۆ مائی ئیمه‌ هات، من هیشتا ته‌نانهت یه‌ک وشه‌م نه‌نووسیوو. په‌روانه له‌ هه‌موو جاره‌کانی تر پر جۆش و خروشتتر بوو، کاتیک فاتی ده‌رگاکه‌ی لیتی کرده‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌موو جارێ ته‌نانهت ده‌ستی به‌ سه‌ریشیدا نه‌هینا، به‌په‌له له‌ پلێکانه‌کانه‌وه رایکرده‌ سه‌ره‌وه و به‌ شه‌له‌شه‌ل خۆم گه‌یاند به‌رده‌م ده‌رگاکه‌، په‌روانه جانتاکه‌ی فریادیه‌ ناو ژووره‌که و هه‌ر له‌لای ده‌رگاکه‌وه له‌سه‌ر فه‌رشه‌که دانیشت، به‌ ده‌م ئه‌وه‌ی به‌زۆر پیلاره‌کانی له‌ پیتی ده‌رده‌هینا به‌په‌له‌په‌ل ده‌ستی به‌ قسه‌کردن کرد:

ئێستا که ده‌گه‌رامه‌وه بانگی کردم، گوته‌ی: (خانم ئه‌حمه‌دی ده‌رمانه‌کانی باوکت ئاماده‌ن). باوکه داماره‌که‌م، دیار نییه‌ چیه‌تی وا ئه‌وه‌نده ده‌رمانی پێ ده‌ده‌ن، سوپاس بۆ خوا که ئیتر مریه‌مه خۆ هه‌لقورتینه‌رم له‌گه‌لدا نه‌بوو، چومه‌ ناو ده‌رمانخانه‌که، به‌سته‌یه‌کی پێ دام خسته‌مه ناو جانتاکه‌مه‌وه. خیراکه جانتاکه بکه‌ره‌وه، ئه‌وه‌تا له‌ سه‌ره‌وه‌یه.

دلم وه‌کو سیر و سرکه ده‌کولا، له‌سه‌ر زه‌ویه‌که دانیشتم و جانتاکه‌م کرده‌وه. به‌سته‌یه‌کی بچکۆله‌ بوو، به‌ کاغه‌زی سپی پینچرا بووه‌وه، کاغه‌زه‌که‌م به‌په‌له‌ دراند، په‌رتووکیکی شیعیر بوو له‌ په‌رتووکی گیرفان، له‌ نیوان لاپه‌ره‌کانیدا قه‌راخه‌ی زه‌رفیک دیاریوو، ته‌واوی جه‌سته‌م له‌ ئاره‌قه‌دا ته‌ر بوو، نامه‌که به‌ ده‌سته‌مه‌وه بوو، پالم دا به‌ دیواره‌که‌وه، ده‌تگوت به‌یه‌کجاری هه‌موو وزه‌یه‌کم له‌ ده‌ست داوه، په‌روانه تازه له‌ ده‌ست پیلاره‌کانی رزگاری بوویوو، له‌سه‌ر هه‌ردوو ده‌ست و پیتی هاته‌ لامه‌وه و گوته‌ی:

- ئێستا مه‌بوورێره‌وه کاتم نییه‌، جارێ بیه‌خوینه‌ره‌وه و دوا‌یی.

ھەر لەو کاتەدا فاتى ھاتە ژوورەكەو، خۆى بە منەو نووساند و گوتى:
 - دايە دەلت، پەروانە خانم چايى دەخوات بۆى بىنم؟
 - نە! نە!... زۆر سوپاس، من دەبىت زوو برۆمەو مأل.
 ئىنجا دەستى فاتى بەلای خۆيدا راکيشا، کولمى ماچ کرد و گوتى:
 - برۆ، ئىستا برۆ سوپاسى دايکت بکە، ئافەرىن کچى باش.
 فاتى دووبارە خۆى بە منەو نووساند، نەيدەويست بروت. زانيم راسپىردراو
 بەتەنيا جىمان نەھىلت. پەروانە نوقلئىكى لە گىرفانى دەرھىتا و بە فاتى دا و
 گوتى:
 - ئافەرىن برۆ، ئىستا دايکت لەم پليکانانەو دىتە سەرەو، راکە، پىي ئىشيت،
 برۆ پىي بلئى من چاييم ناويت.
 بە رۆيشتنى فاتى پەروانە نامەكى لە دەستم رفاند و لە کاتىکدا کە دەيگوت:
 - خىراکە ھەتا کەسى تر نەھاتوو. نامەكى کردەو. بەيەكەو دەستمان بە
 خويندەو کرد:
 مەدمۆزىلى بەرپىز،
 - تەماشای يەکترمان کرد.....؟! ھەردووکمان قاقا پى کەن، پەروانە گوتى:
 - چەنى خۆشە، مەدمۆزىل چيە؟
 - باشە بەدنياييەو نەيوستوو لە يەكەمىن نامەو خۆمانە بىت، خانمىشم لئى
 نايەت، بە راستى منيش ھەر ھەمان کيشەم ھەيە، نازانم چۆن دەست پى بکەم.
 - واز بىنە، دەى چى ماوہ بىخوينەرەو.
 مەدمۆزىلى بەرپىز،
 ھىشتا رىگەم بە خۆم نەداوہ لە پەرى نامەکەدا ناوتان بەنم، رۆژانە ھەزاران
 جار لە دلئى خۆمدا بانگت دەکەم، ھەرگىز ناوتک بەو شىوہى گونجاو و
 ھاوئاهنگى دەموچاوى خاوەنەکەى نەبوو، پاکی و سەرراستى نىگا و
 دەموچاوى تۆ يەكەمىن تايبەتمەندىيە کە بەرچاو دەکەويت. من بە دیدارى رۆژانەى
 تۆ راھاتووم، بەرادەيەک کاتى ئەم بەھرەيەم لئى دەسەندرتتەو، نازانم لە ژياندا
 چى بکەم؟

سنگم

ئاوينەى تەمىي خەمە،

بە زەردەخەنەيەك

ئەو تەمە پرەوينە

ئەم رۆژانە كە لە دىدارتان بى بەشم، ونبويەكى سەرگەردانم، بە قسەيەك،
پەيامى، يادىك لەم تەنياييەى من بکەرەوه، بۆ ئەوهى جارىكى تر خۆم بدۆزمەوه.
بەهەموو بوونمەوه ئاواتى چاكبوونەوهتان دەخووزم، بۆ خاترى خوا ئاگاتان لە
خۆتان بىت.

سەعيد

كاتىك عەلى هاتە ژوورەوه، هەردووكممان گىژ و مەست، لە وشە جوانەكانى
نامەكەدا بە بىدەنگى لە خەوندا بووين، بەپەلە نامە و پەرتووكەكەم لەژىر پىم
شاردەوه. بە نيگايەكى نەيارانە و بە دەنگىكى درپەوه گوتى:

- دايە دەلئىت ئەم پەروانە خانە بۆ نانى نيوەرۆ دەمىنئىتەوه؟

- واى نە، زۆر سوپاس، من خەرىكم دەپۆم.

- زۆر باشە، لەژىر لىووهوه بە بۆلە بۆل گوتى:

- ئىتر ئىمە. دەمانەوئىت نان بخۆين.

لە ژوورەكە چوووه دەر، ئەوهندە توورپە و شەرمەزار بووم، نەمدەزانى چى بلىم،
پەروانەش بەتەواووتى سەرنجى ساردوسپى مالى ئىمەى دابوو، گوتى:

- من زۆر هاتوومەتە ئىتر، وا ديارە هەموو لىم بىزار بوون، تۆكەى دىتەوه
قوتابخانە؟ ئەمىرۆ دە پۆژە نووستووى، ئىتر بەسە، مردم لە دەست ئەم
نمايشکردنە.

- منيش ئىتر خەرىكە شىت دەيم، زۆر ماندوو بووم، شەممە بۆ قوتابخانە دىم.

- دەتوانى؟ قەيناكا؟

- نە، زۆر باشترم، تاكو شەممەش وەرزش دەكەم.

- باشە رزگارمان دەبىت، بەخوا چىي تر لە رووم هەلنايەت تەماشاي دايكت

بکهم، شه‌ممه سه‌ری سه‌عات سه‌وت و نیو دیمه شوینت.

به‌په‌له ماچی کردم و بی‌ئوهی قه‌یتانه‌کانی پیل‌اوه‌که‌ی ببه‌ستیت، له پلی‌کانه‌کان چووه خواره‌وه، گویم لی‌بوو له سه‌وشه‌که به دایکمی گوت:

- داوای لی‌بووردن ده‌که‌م، ناچار بووم بیم، ئاخر شه‌ممه تا‌قی‌کردنه‌وه‌مان هه‌یه، ده‌بوايه به مه‌سه‌ووم بلیم وانه‌کانی ئاماده بکات، سوپاس بۆ خوا له‌وه ده‌چیت پیتیشی باشتره، شه‌ممه دیمه شوینی هیدی هیدی بۆ قوتابخانه‌ی ده‌بهم.

- پتویست ناکات، هیشتا پتی چاکه‌وه نه‌بووه.

- ئاخر تا‌قی‌کردنه‌وه‌مان هه‌یه!

- با هه‌تان‌بیت، زۆریش گرینگ نییه، وا‌عه‌لی ده‌لیت مانگیکی ماوه بۆ تا‌قی‌کردنه‌وه‌کان.

په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه و گوتم:

- نه دایکه گیان ده‌بیت برۆم تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی ئەزموونیه، له‌گه‌ڵ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی سه‌ره‌کی کۆده‌بیت‌ه‌وه.

دایکم به‌توو‌ره‌بیه‌وه پستی له من هه‌لکرد و چووه چیشته‌خانه‌که‌وه، په‌روانه سه‌یریکی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرد، چاویکی داگرت و پۆیشت.

هه‌ر له‌و ساته‌وه ده‌ستم به راهینانی رۆیشتن کرد. هه‌رکه پیم ده‌یه‌شا، داده‌نیشتم و پیم ده‌خسته سه‌ر سه‌رینه‌که، له جیاتی یه‌ک زه‌ردینه‌ی هیلکه به دوو زه‌ردینه و رۆنه‌کانی تر پیم ده‌په‌چایه‌وه. له‌و نیوه‌نده‌شدا هه‌ر کاتیک بو‌ارم بۆ بره‌خسایه، نامه‌ی ئازیزترین و به‌نرخترین که‌سی ژیانم ده‌خوینده‌وه. به‌خۆمم ده‌گوت: بۆچی ده‌بیت ئەو سینه‌ی ئاوینه‌یه‌ک بیت له ته‌می خه‌م، دیاره کی‌شه‌ی زۆری هه‌یه له ژياندا، ئاشکرایه، به‌رپرسیاریتی ژيانی دایک و سی‌خوشک، خویندن و کارکردن ئاسته‌مه، له‌وانه‌بوو ئەگه‌ر ئەم هه‌موو به‌رپرسیاره‌تییه‌ی نه‌بوايه و باوکی بمایه، هه‌ر ئیستا به‌هات‌بایه بۆ خوازینیم، ئاغای دوکتۆر گوتوو‌یه‌تی خیزانیکی ئابروومه‌ندن، من ئاماده‌م له‌گه‌ڵ ئەودا له ژووریکی شیداریشدا بیت، ژیان به‌سه‌ر به‌رم، به‌لام ئه‌وه‌ی که نووسیویه‌تی ناو و ده‌موچاوم له‌گه‌ڵ که‌سایه‌تیمدا ده‌گونجین، دلته‌نگم ده‌کات، ئە‌ی باشه وه‌رگرتنی ئەم نامانه به‌لگه‌ی ناپاکیی من نین؟ ئاخۆ ئەگه‌ر من به راستی پاک بوومایه، ئاشق ده‌بووم؟

به لّام به خوا ئه مه به دهستی خۆم نه بوو، زۆر هه ولّم دا بېر له و نه كه مه وه، كه ده بېينم
دلّه كوتيم نه بېت، دهموچاوم سوور نه بېته وه، به لّام نه متوانی رېگري له هېچ كاميان
بكه، نه متوانی به رگري بكه.

شه ممه له هه موو رۆژي زووتر له خه وه ستام، له راستيدا هه موو شه وه كه
به خه بهر بووم، جلم له بهر كرد، نوينه كه م هه لگرت بۆ ئه وهی بۆ هه موويان بسه لمينم
كه چي تر نه خووش نيم، گۆچانه كهی نه نكم كه ئه م رۆژانه زۆر فريام كه وت
خستمه لاوه، دهستم گرت به مه حجه ره ی قه راخی پليكانه كه و هاتمه خواره وه. له
لای خوانی به يانی دانیشتم. باوكم گوتی:

- ئیستا دلّیای ده توانی بۆ قوتابخانه برۆی؟ ئه گه ر ده ته ویت له پشت
ماتۆر كهی مه محمود دانیشه با بتبات.

مه محمود له ژیر چاره وه مۆر په یه کی له باوكم كرد و گوتی:

- باوه ئه م قسانه چیه؟ ئیتتر هه ر ئه وهی ماوه بی حجاب له پشت ماتۆری
پیاویكه وه سوار بیت.

- نه بابه، سه رپۆشی له سه ردايه، وا نییه؟

- بېگومان، تا ئیستا كهی من بی سه رپۆش چوممه ته قوتابخانه؟

- تۆ برایت، پیاوی نامه حه رم نیت.

- ئه سته غفیرولّا! باوه ده لّی ئه م تاران ه تۆشی له ری در کردووه!

من خۆم تی هه لقورتاند و گوتم:

- نا باوکه په روانه دیته شوینم، یارمه تيم دهاد، پيکه وه ده رپۆين.

دايكم له ژیر ليه وه بۆله بۆلتيكي كرد، به لّام ديار نه بوو چي ده لّیت، ئه حمه دی
برام به توور په ييه هه ميشه ييه كهی و چاره ئاوساوه كانيه وه كه له ئه نجامی ئاره ق
خواردنه وهی دویني شه و بوو، گوتی:

- هاها، كي، په روانه؟ ئيمه ده لّين نابيت له گه لّ ئه م كچه برۆی، خانم ده يکاته

گۆچانی دهستی!

- بۆچی، بۆ چيه تي؟

- چی نییه؟ جرينه، هه لّبه ز و دابه ز دهکات، دامه نه كهی كورته، به ناز ده پروات.

سوورهوه بووم و گوتم:

- کوئی دامنهکهی کورته، له قوتابخانه له هی هه موویان شوژتره، ئهو وهرزشکاریشه و لهو نازومازکه رانهش نییه، پاشان تو بۆ ئه وهنده ته ماشای کچی خه لکی دهکهیت وا دهزانیت ناز دهکات؟

- لال به، دهنه وهها دهنمه ناو دهنمه هه موو ددانه کانت بکهون، دایه چاوت لایه چه ند بی شهرم بووه.

باوکم به بیزاریهوه گوئی:

- بهسه، کوئی پی بیخ، من ناغای ئه حمه دی دهناسم، پیوئیکی زور شهریه. زور پیوئیکی روژنبیر و تیگه یشتهوه، مامۆ عه باس له کیشیه کیدا که له گه ل ئه بولقاسم سه وله تی هه یوو له سه ر دوکانه که ی ته نیشته یه وه، ئه می کردبوو به دادوهر، هیچ که سیک قسه له سه ر قسه یه وه ناکات، هه موو لای رازین.

ئهمه د، له کاتیکدا له تووریهیدا سوورهوه بووبوو، رووی کرده دایکم و گوئی:

- فهرموون، ئینجا ده لاین کچه که بۆ وا روودار بووه، کاتیک هه موو ناوها به رگری لی بکه ن، ئیتر بۆ بی شهرم نه بیته، برۆ، داده برۆ، ئه سلنه ئه و کچه په یکه ری نه جابه ته، برۆ نه ریتی ئابرووداری له وه وه فیر به.

هه ر له و کاته دا دهنگی زهنکه که هات، به فاتیم گوئ:

- پی بیلی ئیستا دیت.

بۆ کوئی هه ینان به بشیوی له گه ل ئه وانی تر دا، به هه رچی خیراییه که له توانامدا هه بوو سه رپۆشه که م به ست و به په له، به شه له شه ل مألئاواییم کرد و له دهرگا که چوومه دهره وه.

هه وا سارده که ی شه قام به ر دهموچاوم که وت، چه ند خوله کی وه ستام تا هه ست به وه هه وا پا که بکه م و هه لی بمژم، هه وا بوئی گهنجی، ئه شق و شادی لی ده هات. پالم دا به په روانه وه، هیشته پیتم ده یه شا، به لام گرینگ نه بوو، هه ولّم دا سه لیه م چالاک بکه مه وه و هیدی و ئارام به ره و قوتابخانه به ری که وتین. له دووره وه سه عیدم بینی له سه ر پتیلکه ی دووه می دهرمانخانه که ویستابوو، سه ری ده کیشا. کاتیک ئه ویش ئیمه ی بینی، دوو پتیلکه ی کرده یه ک و بۆ پیشوازیمان هات، من لیوم گه ست، ئه و تی گه یشت که کاریکی دروستی نه کردوه، گه رایه وه و جاریکی

تر له سه‌رووی پلیکانه‌کان وهستا. کاتی چاوه تاسه ئامپزه‌کانی به پییه پیچراوه‌که‌م و رویشتنه له‌نگه‌که‌م کهوت، په‌نگی بزپکاو و خه‌می لی نیشته، دلم له قوولایی سنگمه‌وه به‌رهو لای ئه‌و بآلی گرت‌ه‌وه. ده‌نگوت سالانیکه ئه‌وم نه‌بینیوه، به‌لام به به‌راورد له‌گه‌ل دوا دیداردا هه‌ستم به‌نزیکه‌بونه‌وه‌یه‌کی پتر ده‌کرد. ئیستا باشته‌ر ده‌مناسی، ده‌مزانی ئه‌ویش هه‌ستی بۆ من چۆنه و زیاتر له هه‌موو کاتیک خۆشم ده‌ویست. که گه‌یشته‌ینه به‌رده‌م ده‌رمانخانه‌که په‌روانه گوتی:

- ماندوو بووی، که‌میک بوه‌ستین.

ده‌ستم به دیواره‌که‌وه گرت و له‌ژیر لیوه‌وه وه‌لامی سالوه‌که‌یم دایه‌وه، به‌ئارامی گوتی:

- پیت زۆر دیشیت؟ ده‌ته‌ویت ده‌رمانی، ئارام به‌خشیک، شتیکتان پی بده‌م؟

- سوپاست ده‌که‌م، گرینگ نییه، ئیستا زۆر باشته‌ر.

په‌روانه به‌شله‌ژاوییه‌وه گوتی:

- وریابه، عه‌لیتان خه‌ریکه دیت.

به‌په‌له مائنا‌وا‌ییمان کرد و به‌رهو قوتابخانه به‌ری که‌وتین.

ئه‌و رۆژه وانه‌یه‌کی وهرز‌شمان هه‌بوو، وانه‌یه‌کیش نه‌چووینه پۆله‌وه، خوا ده‌زانیت چی قسه‌گه‌لیکی نه‌وتراو له سنگماندا په‌نگی خوار‌دبووه‌وه. کاتیک به‌رپۆه‌به‌ر له حه‌وشه‌که ده‌که‌را خۆمان له ئاوده‌سته‌که شارده‌وه، پاشتر له پشت هۆلی ناخوار‌دنه‌که له‌ژیر خۆره‌تاوی بی تینی مانگی ره‌شه‌می دانیشته‌ین، دووباره و سێ باره به‌نامه‌که‌دا رویشته‌ینه‌وه، باسی باشی، میهره‌بانی، ره‌وشت، ده‌ستوخه‌تی، دارشتن و رۆشنییری ئه‌ومان کرد و چیژمان بینی. گوتم:

- په‌روانه پیم وابیت تووشی نه‌خۆشی دل بوومه.

- وه‌ی! بۆ؟

- ئاخ‌ر لیدانی دلم ئاسایی نییه، به‌رده‌وام دل‌ه‌کوتم هه‌یه.

- کاتیک ده‌بینی یان کاتیک نایبینی؟

- که ده‌بینم دلم هیند به‌خیرایی لی ده‌دات که هه‌ناسه‌م ده‌بریت، به‌پیکه‌نینه‌وه

گوتی:

- ئەمە ھى نەخۆشىيى دىل نىيە گىيانە، ئەمە ھى نەخۆشى ئەوينداریيە، منىك كە
ھىچ كارەم، كاتى پىياويك لە بەردەم سەوز دەبىت، دىلم بەخىرايى دەكە ویتە
خوارەو و دلەكوتى دەگرم، وەى بە حالى تۆ.

- پىت وایە كە ھاوسەرگىرىش بکەين ھەروا بم؟

- تۆ چەنى گەوجى! ئەگەر ئەو كاتەش ھەرنائوھا بووى بەدلىنایىيەو ھەر بۆ بۆ لای
دوكتۆرى دىل، ئىتر ئەو كاتە بەراستى نەخۆشى دىلت گرتووه.

- وای، دەبىت بەلای كەمەو ھەر دوو سالى تىرىش بوەستم، تاكو ئەویش
خویندەكەى تەواو دەكات، ديارە خراپىش نىيە، ھەتا ئەو كاتە منىش دىپلۆمەكەم
و ھەردەگرم.

- بەلام دوو سالىش سەربازىيە ھەيە، مەگەر ئەو ھەيە ئەگەر زووتر رۆشىتەت.

- نە بروا ناكەم، بۆچى ئەو چەند سالانە؟ پىم وابت ھەر پىويستىش نەكات بۆ
سەربازى بروات، چونكە تاقە كورە، باوكىشى مردووه، ئەویش سەپەرشتى
بەمالەكەيەتى.

- لەوانەشە، بەلام باشە، دەشىت كار بدۆزىتەو، لەو باو ھەدايت بتوانى
خەرجى دوو خىزانى پى بدرىت؟ دەرمانسازەكان داھاتيان چەندە؟

- نازانم، بەلام ئەگەر پىويست بكات من دەچم لەگەل داىك و خوشكەكانى
دەژىم، بۆ ئەو ھى خەرجى زۆر نەبىت.

- واتا ئامادەى بچىتە شارۆچكە، لەگەل خەسوو و خوشكى مېرددا بژىت؟
ئەویش سى دانە، ئىنجا زمانىشيان توركى بىت و تۆش تى نەگەى چى دەلین!

- بەلى، ديارە كە ئامادەم، لەگەل سەئىدا ئامادەم بۆ دۆزەخىش بۆم، ھەر
شونى ئەو پىي خوش بىت، خۆ ورمى شارىكى زۆر باشە، باسى دەكەن چەند
خۆش و پاكە.

- واتا لە تارانىش باشتر؟

- ھىچ نەبىت ئاوو ھەواكەى لە قوم باشترە، من خۆم لە قوم گەرە بووم، ناشى
لە بىرت چووبىتەو؟

چ خەونگەلىكى شىرىن، ھەروەكو كچانى رۆمانسى تەمەن پازدە و شازدە سالە،

ئاماده بووم له گه لئو دا بۆ هه موو شوینی برۆم، هه ر کاریک ئه و دهیه ویت بیکه م. ماوهیه کمان به خویندنه وهی وه لآمی نامه کانی که نووسیوو مان به سه بر برد، پیکه وه پیا یاندا ده چووینه وه، هه ولمان دها له نیوان ئه واندا نامهیه کی دروست و چاک بنووسین، به لآم نه ده بوو، دهسته کانم ته زی بوون و نووسین له سه ر جانتاکه م دهستوخه تمی زۆر ناشیرین ده کرد. بریار بوو شه و نامه که م پاکنووس بکه م و رۆژی دوا یی به سه عیدی بده م.

ئه و به یانییه ی زستان له خوشتترین و گه رمترین رۆژه کانی ژیانم بوو، هه ستم ده کرد دنیا له ناو دهستی مندایه، هه موو شتیکم هه بوو، هاو پیتی باش، ئه شقیکی راسته قینه، گه نجی، جوانی، داها توویه کی روون، هینده به خته وه ر بووم، ته نانه ت ئازاره که ی پیتشم خو شده ویست که به هۆی دانیشن له بهر سه رما سات له دوا ی سات پتر ده بوو. ئاخه ر ئه گه ر پیم وه ر نه گه ر ابا یه ئه و نامه دلگه رانه م پی نه ده گه یشت.

باش نیوه رۆ ئاو وه وا دووباره ناخۆشی کرد، به فریکی په رش و بلاو دهستی به بارین کرد، مه چه کی پیم ده بیزیکاند، به رتوه چوونم زۆر دژوار بوو، له ریکه ی گه رانه ودا قورساییی خو م به ته وا وه تی خسته بووه سه ر په روانه، هه ر چه ند هه نگاو ی راده وه ستاین و هه ناسه یه کی تازه مان هه لده کیشا، هه رچۆن تیک بیت گه یشتینه ده رمانخانه، سه عید به بینینی ئه و دۆخه ی من به ره و رووم رای کرد و ژیر بالی گرتم، یارمه تی دام له پلیکانه کان سه رکه وتم، له سه ر قه نه فه ی ناو ده رمانخانه که که وتم. ژوره وه ی ده رمانخانه که گه رم و رووناک بوو، جاده که له پشت په نجه ره به رز و هه لم گرتوه که وه تاریک و سارد ده هاته به رچاو، دوکتۆر له گه لئو نه خو شانه سه رقال بوو که له به رده م میزه که وه ستابوون، دانه دانه بانگی ده کردن و سه باره ت به ده رمانه کانیان روونکردنه وه ی دها، هه موو هۆشیان به لای ئه وه وه بوو، که س سه یری ئیمه ی نه ده کرد که له سه ر قه نه فه که دانیشن توبوین، سه عید له سه ر زه وییه که له به رده م من دانیشن و پیمی به رز کرده وه و خسته ییه سه ر میزه که ی به رده م قه نه فه که، به وریاییه وه دهستی دا له مه چه که پیچرا وه که م، ده ست لیدانی ئه و ته نانه ت له سه ر ئه و هه موو پارچه و به نده وه وه کو ده ست به رکه وتنی ته زووی وایه ری رووتی کاره با و ابوو، موچورکی به هه موو جه سته مدا هیئا، سه یر له ودا بوو که ئه م موچورکه به ویش گه یشت، به میهره بانیه وه

ته ماشایه کی کرد و گوتی:

- هیتشتا ئاوساوییه که ی زوره، نه دهبوا له سه ری برۆیشتیایه ی، من مهره میک و هندیک ئارام به خشم بق دانای، مهره مه که له پیت هه آسوو.

چوو پشت بوفیه که وه، به نیگا شوینی که وتم، به په راخیک ئاو و حه بیکه وه گه رایه وه، حه به کهم خوارد، کاتیک که په راخه کهم دایه دهستییه وه نامه یه کی تریشی پی دام، نیگا کانمان به یه که وه گریدران، هه موو شتیک له چاوه کانیدا رهنگی دایه وه، پیوستیمان به قسه کردن نه بوو. ئیشه کهم له بیر چوو وه، له وه بولاوه هیچ که سیک ترم نه ده بینی، هه موو ده وره به له ناو خه رمانه یه کی ته مدا نوقوم بوو بوون، دهنگه کان لیل و ناروون بوون، له دنیا یه کی تر دا پیاسه م ده کرد، چهند دۆخیک خۆشم هه بوو، له پر به ئه نیشک لیدانه که ی په روانه به خۆدا هاتم.

- ها چیه! چی بووه؟

- ئه وئ، ئه وئ!

به برۆکانی ئاماژه ی به پشتی په نجه ره که کرد. نااگه ریک دانیشتم، دلّم که وته ته په ته پ، عه لی له پشت په نجه ره که وه ستبوو، دهسته کانی به هه ردوولای ده موچاوییه وه گرتبوو، سهیری ناوه وه ی ده کرد. په روانه ئاوری دایه وه لای من و گوتی:

- چیه؟ ئیستا بق وا وه کو زه رده چه وه ت لی هاتوو.

هه ستا و له ده رمانخانه که چوو ده ره وه و بانگی کرد:

- عه لی، عه لی، وهره، وهره هاوکاری بکه، دیسان پی مه عسووم ئازاری هه یه، ئیشی زوره، ناتوانم به ته نیا بیبه مه ماله وه.

عه لی ته ماشایه کی نه یارانه ی په روانه ی کرد و تپی قوچاند، په روانه گه رایه وه، شانه کانی به رزه وه کرد و گوتی:

- چۆن ته ماشای ده کردم، ده یویست سه رم هه لکه نیت.

پاش ئه وه ی به هه زار به ده به ختی گه یشتینه بهر ده گای ماله وه رۆژ ئاوابوو و تا راده یه ک دنیا تاریک بوو، هیتشتا دهستم به زهنگه که نه گه یشتبوو، ده رگا کرایه وه یه کتیک رایکیشامه ژووره وه، په روانه نه یزانی چی بووه، ویستی به شوین مندا بپته ژووره وه، دایکم هه لمه تی به ره و لای ئه و برد و پالی نایه ده ره وه و گوتی:

- ئىتر نامەۋىت لەم ناوہ بتبىنم، ھەرچىبىك دەكىشىن بە بۆنەى تۆۋەى!

دەرگاگەى بەقائىمى لە رووى داخست. من لە پلىكانەكانى بەردەم دەرگاگەوہ
كەوتمە ناوہراستى ھەوشەكە، ەلى قزىمى لە دەورى دەستى ئالاندبوو و منى بۆ
ناو ژوورەكە رادەكىشا، بەلام من بىرم لە لای پەروانە بوو، لە شەرەمەزارىدا ئاواتم
دەخواست بىمە دلۆپى ئا، قىژاندم:

- گەوجەى نەفام، وازبىنە.

داىكم ھاتە ژوورەكە لە كاتىكدا كە نەفرەتى دەكرد و دژوینى دەدا، نوقورچىكى
قائىمى لە بازووم گرت:

- چى بووہ؟ چىتانە، بۆچى ھەموو شىت بوون؟

- كچى دەتويست چى بىت، ھەى بى رەوشت، ئىستا ئىتر بە بەرچاوى ھەموو
كەسىكەوہ لەگەل پىاویكى نامۆ چاوپرىكى دەكەىت؟

- كامە پىاوى نامۆ؟ پىم دەبەشا، دوكتۆرەكەى دەرمانخانە سەبىرى پىتى كردم و
دەرمانى پىدام، ھەر ئەوہ بوو. خەرىك بوو لەبەر ئازار دەمردم، خۆ دوكتۆر
مەحرەمە.

- دوكتۆر....! دوكتۆر! ئەمە لە كەپەوہ ھەر شاگردە دوكانىك بووہتە دوكتۆر؟ وا
ئەزانى من كەرم نازانم، تازە بەتازە زىخ چووہتە پىلاوہكەتەوہ؟

- توخوا داپە ئەم قسانە چىبە دەبىكەىت؟

ەلى كە دەمارەكانى مى ئاوسابوو، لە كاتىكدا من لەسەر زەويىبەكە
دانىشتبووم، شەقىكى لى دام و گوتى:

- ئەرى بە گىيانى خۆت، خۆم ھەموو رۆژى دەكەومە شوپىنتان، ئەو كورە
بوودەلەپە لە بەردەم دەرگای دوكانەكە دەوستىت، ھەر سەرەتاتكى دەكات تاوہكو
ئەم خانمانە دىن، ھەموو ھاوپىكانىشم دەزانن، دەلین خوشكەكەت و ھاوپرىكەى لە
تەك ئەم كورەن.

داىكم كىشای بە سەر خۆیدا:

- خوا بكات لەسەر تەنەشۆرى مال بتبىنم، بزانه چ ئابروو چوونىكت بۆمان
ناپەوہ؟ ئىستا چۆن وەلامى باوك و براكانت بدەمەوہ؟

نوقورچىكى تىرى لە بازووم گرت. لەو كاتدا دەرگای ژوورەكە كرايەوه سەر پىشت، ئەحمەد بە چاوه سوورەوه بوو، كانی و مشته گۆلۆلە كراوه كە يەوه سەيرى دەكردم، دياربوو گوێی لە قسەكان بووبوو، بە دەنگىكى گيراوهوه گوێی:

- ئاخىرى كاری خۆت كرد؟ فەرموو دايە وەرى گرە! من لە سەرەتاوه دەمزانى ئەمە پى بگاتە تاران و هەموو پۆژىك خۆى برازىنیتەوه و لەگەڵ ئەو كچە بە شەقامەكاندا بپوات، ئابروومان دەبات، فەرموو، ئیتر بە چ پوويەكەوه لە بەردەم دەر و دراوسى سەر بەرز دەكەپتەوه؟

- قىزاندم:

- بۆچى چىم كردووه؟ بە گيان باوكم خەرىك بوو لە ناوهراسى جادەكە دەكەوتم، برديانمە دەرمانخانەكە حەبىكى ئارام بەخشيان دامى.

دايكم تەماشايەكى پىي كردم. وەكو سەرىن ئاوسا بوو، هات دەستى لى بدات، زرىكەم بەرز بوووهوه.

- وازى لى بىنە، بەم هەموو ئابروويەرييەى ناويەتەوه هيشتا دەتەويت بىگۆرى؟
- ديسان دەلىي ئابرووبردن، من ئابرووم بردون يان تۆ؟ هەموو شەوى بە مەستى دىتە مالهوه، لەگەڵ ژنىكى مێردداردا دەستت تىكەل كردووه.

ئەحمەد بازى دايە ناوهراسى ژوورەكە و بە پشت دەستى وەهاى كيشا بە ناو دەمدا كە تامى سوپى خوين ناو دەمى پر كردم. شىت بووبوو، هاوارم كرد:

- بۆچى درۆ دەكەم؟ خۆم بينيم، مێردەكەى لە مال نەبوو، بەهتواشى چوو مالىانەوه، ئەمەش يەكەم جارى نىيە.

- مشتىكى تىرى بەر ژىر چاوم كەوت، سەرم گىژى خوارد، ئەستىرەكانى بەرچاوم درەوشانەوه، بۆ ساتى وام دەزانى كويز بووم، دايكم قىزاندى:

- كچى لال بە، شەرم بكە.

- باشە، ئەگەر بە مێردەكەيم نەگوت!

- دايكم هات و دەمى گرتم و گوێی:

- ئەرى ناليم لال بە!

- ئەمجارەش سەرم لەژىر دەستى دەرھينا و بەتوورپەيىيەكەوه كە بى دەسەلاتيم

چەندان ھىندەى كىردبووھە، ھاوارم كرد:

- ئەى ئىوھ نازانن ھەموو شەوئى بەمەستى دىتە مائەوھ، تاكو ئىستا لەبەر
چەقۆكىشان دوو جار براوھتە بنكەى پۆلىس. ئەمانە ئابرووچوون نىن؟ بەلام منى
داماو ھەبىكم لە ھەرمانخانە خواردووه ئابرووانم بردووه.

دوو ھورووژمى يەك لە دوای يەك، ھەتا ناو گوئچكەمى ھىنايە ئىش، بەلام بە
دەستى خۆم نەبوو، نەمدەتوانى ئازام ببمەوھ.

- كچى دەمت داخە، ئىشەللا وھناق بگىرى، ئەو پياوھ، بەلام تۆكچى!

داى لە گريان و دەستى بەرھو ئاسمان بەرزوھە كرد و گوتى:

- ئەى خوايە فريام كەوھ، پەنا بۆ كى بەرم، ياخوا كچەكە ئاگرت تى بەربىت،
ياخوا لەتوكوت بى....!

بەبى ھۆشى لە گۆشەيەكى ژورەكە كەوتبووم، ھەستم بە بى چارەبىيەكى
ئىجگار سەير دەكرد، فرمىسك لە چاوەكانمدا قولپيان دەدا، عەلى لەگەل ئەحمەد
لە ھەوشەكەدا چپە چپيان دەكرد، دەنگە بوغزگرتووهكەى داىكم لە چىشتخانەكەوھ
قسەكانيانى بىرى.

- عەلى ئىتر بەسە، لال بە!

بەلام وا ديار بوو عەلى وازى نەدەھىنا، نازانم ئەم ھەموو ھەوالانەى چۆن
كۆكردبووھە، جارىكى تر داىكم بەتوورەبىيەوھ گوتى:

- عەلى بەسە، راکە برۆ لەسەر كۆلانەكە نان بگرە.

ھەرچۆنىك بىت بەزۆرەملى ئەوى نارده ھەرھوھ.

دەنگى يائەللاكەى باوكمم گوتى لى بوو، ھەرگىز كۆتا بەم خووەى نەدەھات،
ھەرچەندە لە خۆمان زياتر ژنى تر لە مائەكەدا نەبوو، ئەو ھەر بەم شىوھە
ئامادەبوونى خۆى رادەگەياندا.

- ئىى! سلاو ئاغا مستەفا، زوو ھاتىتەوھ...؟

- بەم سەرمايە ھىچ كەس بۆ كرىن نايەت، گونم با زووتر داىخەم، چىتە؟
شلەژاوى، ئەوھ ئەحمەدە لە قەراخ ھەوزەكە دانىشتووه، باشە ئەوئىش ھاتووتەوھ،
ئەى مەھموود؟

- نه، جارئ مهحموود نهگهيشتووه، باشه ئيتر، منيش ههئووه دهئيم. ههموو كاتيک مهحموود پيش تۆ دههاتهوه.

- بارودۆخى سهر شهقامهكان باش نييه، ماتۆرهكەشى نهبردووه، دهبيت به ئۆتۆمۆبيل بيتهوه، وا دياره ئۆتۆمۆبيلى دهست نهكەوتبيت، ئەم بهفر و سههۆلبهندانهشمان له كۆل نابيتهوه، دهئى ئەمسال زستان نيازى نييه تهواو بيت... چيه خانم وازانم ئەمشه و مسيۆش داخستووه وا ههئى كهس هاتونهته مالهوه؟

باوكم زۆر كهه لهگهئ ئەحمهه قسهى دهكره، تانه و تهشهرهى وههاى فرى دها، بووكى به تۆمه خهسوو گويت لى بيت.

- نه، ههتاوهكو پيگهى خۆمى لهه مالهه دا بۆ ديارى نهكهه ناپۆم.

باوكم دهستى بهه لا و ئەولاي دهركاكهوه گرت و خهريكى داكهندنى پتلاوهكانى بوو، رووناكى گلۆپى رپرهوهكه لايهكى ژورهكهى رووناك دهكردهوه، من له تاريخيدا له تهنيشت كورسييهكهوه كهوتبووم و ئەو نهيدهتوانى بهباشى بمبينت، بهگالتهجارپيهوه گوتى:

- سهيره، له جياتى ئەوهى ئيمه دۆخى خۆمان لهگهئ بهريزى يهكلا بكهينهوه، بهريزى خهريكه دهستپيشخهري دهكات.

- لهگهئ تۆ نا، لهگهئ ئەو كچه بهه ريفتارهه.

باوكم رهنكى وهكو كهه سپى ههئگهرا.

- ئاگهه ليه چى دهئيت؟ ئابرووى خوشكهكهه ئابرووى تويه، شهرم ناكهى قسهى وا دهكهيت؟

- برۆ بابه! ئەمه چيه تر ئابرووى پيمان نههيشتووه، سهرت لهژير ئەم بهفره دهركه باوه، كهه به منهوه بئالى، تهشتى ريسواييت له سهربانهوه بهربووتهوه، له ههموو شوينيك دهنگى داوتهوه، ئەوه ههه تۆى پهمووت خستووته گويت بۆ ئەوهى گويت لى نهبيت.

باوكم به ئاشكرا دهلهزى، دهمارهكانى ناوچهوانى وهها ئاوسابوون له دوورهوه دهبينران. دايم به پارانهوه و ترسيكى زۆرهوه گوتى:

- ئەحمەد گيان ئەحمەد! خوا بمکاتە قوربانەت، ياخوا دەرد و بەلات لە من بکەوئ، ئەم قسانە مەکە، باوکت خەریکە دەکەوئت ها... ئیستا هیچ نەبوو، پیتی ئیشاوە و دەرمانیان پئی داوہ.

باوکت تازە هاتبووہوہ سەرە خوئی گوئی:

- ژنەکە لپی گەری بابزانی چی دەلێت؟

- لەو نازدارەت بپرسە.

- نیگای باوکت لەگەڵ ئاماژەکەیی دەستی ئەحمەد بەرەو لای من وەرگەرا، منیش یەک تەخت لە تەنیشەت کورسییەکەوہ کەوتبووم، وا دیار بوو بەباشی نەیدەبینی، گلۆپی ژوورەکەیی داگیرساند. نازانم رووخسارم چی بەسەر هاتبوو کە باوکت بە سامناکییەوہ گوئی:

- یا قەمەر بەنی هاشم! چییان لیت کردوہوہ؟

هاتە پێشەوہ بو ئەوہی من دانیشینت، دەستەسەرکەیی لە گیرفانی دەرهینا و خوینەکەیی لای لیتومی پاک کردوہوہ، دەستەسەرکەیی بوئی فینکیی گولای لی دەهات، جاریکی تر پرسی:

- کئی ئەم بەلایەیی بەسەرت هیناوە؟

خیرایی بارینی فرمیسکەکانم پتر بوو.

- نامەردی بی شەرەف، دەسەلاتت بەسەر کچاندا دەشکیت؟

- فەرموو! پیاوخرایش بووین، ئیمە نامووس و مامووسمان هەر نییە، بە دۆزەخ ئەکەوئتە دەست هەر کەس و ناکەسی، دەشی لەمەولا کلاوی بی غیرەتی لەسەر بکەین.

نەمزانی کەیی مەحموود هاتبووہ مالهوہ کەوا بەپەشۆکاوی لە نیتوانی ژوورەکە و حەوشەکەدا وەستاوہ، تەماشای منی دەکرد، دایکم رۆلەکەیی بە دەستەوہ گرت و لە کاتیکدا چارشپۆهکەیی بە دەوری ملییەوہ دەپتچایەوہ گوئی:

- ئیتر بەسە! ئیتر بەسە سەلەوات لی بدن، دەمەوئت نانی ئیوارە دا بنیم، برۆ ئەولاوہ، تۆیش ئەم سفەرہیە بگرە و لەوئ داینی، فاتی، فاتی، لە کوئی جوانەمەرگ؟ بە درێزایی ئەم ماوہیە فاتی لەوئ بوو، بەلام هیچ کەس هەستی بە بوونی ئەو

نه دهکرد، له سیبهری پشت نوینهکه جیا بووهوه، به ترسیکی زورهوه بهرهو لای
چیشتهخانهکه رای کرد، قاپهکانی له دهستی دایکم وهرگرت، هینای و به نارامی
لهسه کورسییهکه داینا، جارې باوکم تازه له تیمارکردنی برینهکانی لای لپو،
چاوه شینهوهبووهکانم و لووته پر خوینهکهم بووبووهوه، پرسپاری کرد:

- کئی ئەم کاره ی کردووه؟ ئەحمده؟ دهستی بشکیت، ناپیاو، بوچی من مردووم
وا لهگه ل ژن و مندالم ر هفتار دهکات، شهمریش وای به ژن و مندالی خه لکی
نه کرد.

- وهی وهی! ئیستا ئیتر خانم بوو به پاک و خاوین و ئیمه بووین به شهمر زول
جهوشه، باوکه گیان کچه کهت نابرووی بو ت نه هیشتهوه، ئەگه به لای تووه
گرینگ نییه، به لای منه وه گرینگه، ئیمه هیشته له ناو خه لکدا نابروومان هیه، با
علی بیت، لپی بیره چی بینیوه، خانم لهگه ل شاگردی دهرمانخانهکه، به بهرچاو
ئهم هه موو خه لکه وه چاوبرکی دهکات.

- باوه گیان! باوه گیان به خوا درو دهکات، به گیانی تو، به قه مهری به نی
هاشم، به قه بری نه کم، من پیم دهیه شا، جاریکی تر وه کو روژی یه که می لی
هاته وه، خه ریک بوو له ناوه راستی جاده که به ربیمه وه، په روانه به زه حمهت منی
برده ناو دهرمانخانه که وه، له وئی پیمیان خسته سهر میزه که و دهرمانیان پی دام،
خو عه لیش له وئی بوو، په روانه هه رچه نده پیی گوت وهره یارمه تیم بده با بیبهینه
ماله وه، نه هات و هه له ات، ئینجا هیشته هه رکه نه که هیشته بووم، ئەمانه که وتنه
گیانم.

به دهنگی بهرز دهستم به گریان کرد. دایکم له ناو ژوره که دا خه ریکی دانانی
قاپه کان بوو، مه موود له سهر نه نیشکی پالی به تاقه که وه دابوو و به دیار سهری
منه وه وه ستابوو، به نارامییه کی زور سهیره وه ته ماشای ئەم بشپوویهی ده کرد.
ئهممه د وه کو درنده یه ک خوئی گه یانده دهرگه ی ژوره که، هه ردوو لای گرت و
هاواری کرد:

- ده بلئی، بلئی، کئی پیی خانمی ده شپلا و خه ریکی بوو؟ بلئی تویش بوئی پی
ده که نیت، نازت بو ده کرد، بلئی هه موو روژی له سهر رییه کهت ده وه ستیت و سا لوت
لی دهکات و خوئی به نوکهرت دهکات.

مه محمود رهنگوروی گۆرا، به توور به بییه وه له به رخۆیه وه هه ندی شتی گوت، من
ته نیا نهسته غفیر و لاکه ی تی گه یستم، باو کم به نیگایه کی پر پرسیاره وه چاوی له
من بری.

- باوه، باوه، بهم به ره که ته (له و کاته دا عه لی به نانی تازه وه هاته ژووره وه و
بۆنی نان ژووره که ی پر کرد) درق ده کات، به نووری نه و گلۆیه تۆمه تبارم ده کات،
له به ره نه وه ی من ده زانم به دزییه وه ده چیتته مالی په روین خانم، نه م قسانه م بۆ
دروست ده کات.

چارکی تر نه حمه د هه لمه تی بۆ هینام، باو کم دهستی له به رده مم راگرت و
گوتی:

- دهستت بینه خواره وه، نه م قسانه له مه عسووم ناوه شیتته وه، به ریوه به ره که یان
گوتی، له قوتابخانه که ماندا له م نه جیتر و خانم ترمان نییه.

- ئی... که وایت قوتابخانه که یان نه جیبخانه یه.

- لال به بزانه چی ده لئی.

عه لی به دهنگیکی نیمچه به رزه وه گوتی:

- راست ده کات باوه، من خۆم بینیم، خۆم بینیم، پی خسته سه ر میزه که و
ده شیتلا.

- نه به خوا باوه، پیلاره کانی گرتبوو، نه وه ندش پتچرا بووه وه و پارچه به
دهورییه وه بوو دهستی که سی پی نه ده گه یشت، خۆ دوکتۆر نامه حره م نییه، نه ی
وانییه باوه، ته نیا پرسیاری کرد کوپی پیت دیشیت؟

- به لئی، هه ر نه وه ند! تۆ وتت و ئیمه ش پرومان کرد، توخوا ته ماشاکه چۆن به
گه وجییه کی بیست کیلۆ بییه وه له سه ر په نجه ده مانخولیتته وه، ئیمه خۆمان له
حه وت له ئاومان داوه، مه گه ر به و قسانه ته نیا باوکت که ر بکه ی.

- لال به نه حمه د! ده نا هه ر ئا ئاوها ده کیشم به ناو ده متدا.

- وه ره، وه ره، چاوه ری چی ده که ی؟ هه ر ده توانی له ئیمه بدهیت، عه لی بۆ وا
لال بووی، وه ره نه و شتانه ی که وا به منت وت به مانیشی بلئی.

- خۆم بینیم، نه م شاگردی ده رمانخانه یه هه موو رۆژی له سه ر ریگه یان

دوهو سټیت تاوهکو دین و سلاویان لی دهکات، ئەمانیش وهلام دهنهوه، پیکیشهوه
چپه چپ دهکن و پی دهکن.

- درق دهکات، من ئەمه ده رۆژه بقوتابخانه نهرویشتووم، ئەم قسانه چپیه
دهری دهکهیت، بهلی، ئەو هه رکاتی پهروانه ببینیت سلاوی لی دهکات، باوکی
پهروانه دهناسیت، دهرمانهکانی بق ساز دهکات دهیداته پهروانه.

دایکم له کاتیکدا به سینگیدا دهکیشا گوتی:

- ناگر له قهبری ئەم پهروانهیه بهربیت، پهروانه چپیه؟ بایهقوش، هه رچپیهک
ههیه له ژور سهری ئەودایه.

- ئەی بۆچی ریکهی دهنهیت بیت بق ئیره، ئەی من نه مگوت نهیهت.

- چی بکه م رۆله، دین پیکهوه کتیهکانیان دهخویننهوه.

عهلی دهستی ئەحمه دی راکیشا و شتیکی به گویددا چرپاند.

- بۆچی به دهنگی نزم دهلیتیت، به دهنگی بهرز بیللی با هه موویان گویدان لی
بیت.

- کتیب نییه دایه، شتی تره، ئەو رۆژه، هه رکه من چومه ژوورهوه
کاغه زهکانیان له ژیر پتیاندا شاردهوه، وا ئەزانن من مندالم.

- ههسته، ههسته نیوان کتیهکانی بگه ری بزانه دهیدوزیتهوه؟

- هیشتا نه هاتبووهوه گه رام، نه بوو.

جاریکی تر تریه دی دلم زیادی کرد، وای، گه ر جانتاکه میان بدوزیایه تهوه، هه موو
شتی له دست دهردهجوو، به ئەسپایی به چاو به دوایدا گه رام، له پشتمهوه
کهوتیوو، به ئارامی پالم نایه ژیر لئفه ی کورسییه کهوه، دهنکه ساردهکه ی مهحموود
ئو بیدهنگییه ی تیک دا که چند خولهکیکی خایاند:

- هه رچپیهک ههیه له ناو جانتاکهیه تی، خستییه ژیر لئفه ی کورسییه کهوه.

دهنگوت سه تللیک ناوی ساردیان به سه ر سه رمدا رشت، هه ستم کرد له یهک
خوله کدا هه موو ناوی جه ستم وشکه وه بوو، زمانم به ستره عهلی به هه لمه تیک
جانتاکه ی له ژیر کورسییه که راکیشایه دهره وه، هه رچپیه کی تیدا بوو هه مووی
هه لپشته سه ر کورسییه که، نه مده توانی هیچ بکه م، سه رم گیزی خوارد،

به‌ته‌واوه‌تی ئیفلج بووبووم، نامه‌کانی نیوان کتیبه‌کان که به‌توندی رایده‌ته‌کاند، که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی، ئه‌حمه‌د به‌یه‌ک پاپسکان هه‌مووی هه‌لگرت و، به‌په‌له‌یه‌کتیکیانی کرده‌وه، چه‌نده‌ خو‌شحال بوو ده‌تگوت گه‌وره‌ترین دیاری دنیا به‌و دراوه، ده‌نگی له‌ جو‌ش و خرۆشیدا ده‌له‌رزی، فه‌رموو، فه‌رموو باوه‌ گوی بگره‌ و خو‌شحال به‌، به‌ ئاوازیکی گالته‌جارییه‌وه‌ ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ کرد:

- مادمۆزیلی به‌پێژ، هیشتا پێگه‌م نه‌داوه‌ به‌ خو‌م....

خه‌ریک بوو له‌ شه‌رم، ترس و تووره‌یییدا خو‌م لول دها، زه‌وی و زه‌مان به‌ ده‌وری سه‌رمدا ده‌خولایه‌وه‌، نه‌یده‌توانی هه‌ندێ شوینی بخوینیته‌وه‌، له‌ ناوه‌پراستی نامه‌که‌دا بوو که‌ دایکم پرسی:

- یانی چی دایه‌؟

- یانی کاتیک ده‌روانیته‌ نیگا عاشقانه‌که‌ی یارۆ، وه‌کو ناوه‌که‌ی مه‌عسووم بی‌خه‌تایه‌، به‌ گیانی نه‌نکی!

- وای خوايه‌ بمکوژی!

- ئیستا گوی بگره‌، ئا ئیره‌، سینگم نازانم چی و چیه‌، به‌ ته‌میک له‌ خه‌می تو، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌ له‌م ئاوینه‌یه‌... ئه‌ی بی‌ شه‌ره‌ف، دایه‌... زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پی‌نیشان ده‌ده‌م، له‌وه‌ی که‌ خو‌ی حه‌زی لی ده‌کات، عه‌لی گوتی:

- سه‌یرکه‌ سه‌یرکه‌، ئه‌مه‌ش هه‌یه‌، ئه‌مه‌ وه‌لامه‌که‌یه‌تی. ئه‌حمه‌د نامه‌که‌ی له‌ ده‌ستی پفاند.

- وه‌ی وه‌ی خانم وه‌لامیشتی داوه‌ته‌وه‌.

مه‌حموود به‌ رووخساره‌ سووره‌وه‌ بووه‌که‌ی و، مله‌ ده‌مار به‌رزوه‌ بووه‌که‌یه‌وه‌ هاواری کرد:

- نه‌مگوت! نه‌مگوت! ئه‌گه‌ر کچیک هه‌موو پوژی خو‌ی برازینیته‌وه‌، بی‌ حجاب به‌سه‌ر جاده‌کاندا بکه‌ویتته‌ ری، له‌م قوتابخانه‌ خراپانه‌ی تاراندا که‌وا ئه‌م هه‌موو گورگه‌ نوستوووی تیدا، ته‌ندروست نامینیته‌وه‌، هه‌ر وتم به‌ می‌ردی بدن، وتیان نه‌، با بروات بۆ قوتابخانه‌، به‌لی بروات بۆ قوتابخانه‌ فی‌ری نووسینی نامه‌ی عاشقانه‌ بیت.

بواری هیچ بهرگریه کم نه بوو، به ته واوه تی چه کم دامالی و خوّم به دسته وه دابوو. به ترس و نیگه رانییه وه ته ماشای باو کم کرد، هیند رهنگی بزپکا بوو و لیوه کانی دهله رزین و امده زانی له هر ساتیکدا بیت دهکه ویتته سر زهوی و دهمریت. نیگا تاریک و ماته که ی برییه چاوم، به پیچه وانهی نه وه ی چاوه پروانم ده کرد، تووریهی نه بوو، به لکو خه میکی قوول بوو که له بریسکه ی فرمیسیکی نه تکاودا شه پۆلی ددا، له ژیر لیوه وه گوتی:

- نه مه پاداشته که م بوو؟ باش پهیمان که ت برده سر، چاک نابروومت پاراست. نه م نیگایه و نه م وشانه له هه موو نه و تی هه لدانانه به نازتر بوون، وه کو خه نجه ریک دلی له ت کردم، فرمیسک به دموچاومدا دهاته خواره وه، به دهنگیکی نووساو و له رزیوه وه گوتم:

- به لام به خوا من هیچ نه کردوه.

پشتی لیم هه لکرد و گوتی:

- ئیتر به سه، لال به.

بی پالتو له مال چووه در. له مانای چوونه دهره وه ی نه و باش تی دهگه یشتم، چیی تر بهرگرم لی ناکات، نه و منی به دستی نه وان سپارد بوو. نه حمه د هیشتا هر نامه کانی سه روژیر ده کرد، ده مزانی ناتوانیت به دروستی بیخوینیتته وه، به تاییه تیش که سه عید به خواروخچی دهینوسی، به لام نه و وه های نیشان ددا هه موو شتی تی دهگات، هه ولی ددا خو شحالییه که ی له پشت دهمامکی تووریه پیدا بشاریتته وه. رووی له مه محمود کرد و گوتی:

- ئیستا که نه م په له ی شهرمه به روکی گرتووین، چی بکهین؟ حه رامزاده یه واده زانیت ئیمه له و جوړه که سانهین، بوسته ده بیت دهرسیکی پی بدم خو شی نه زانیت، هه تا وه کو خوینی نه ریژم واز ناهینم، راکه عه لی، برۆ چه قوکه مم بو بهینه، خوینی حه لاله، نه زهری له نامووسمان کردوه، مه محمود وانیه؟ نه مه یش به لگه و سه نه د به دستوخه تی خو ی، راکه عه لی، له کو موده که ی سه ره وه دامناوه....

جاریکی تریش گهرم داهاتم و به هه راسه وه هاوارم کرد:

- نه، کارت به سهر نه وه وه نه بیت نه و هیچی نه کردوه.

ئەحمەد بە پىڭكەننەن و ئارامىيەكەوۋە كە ماۋەيەكى زۆر بوو بەوۋە نەمبىنبوو،
پوۋى لە داىكم كرد و گوتى:

- چاوت لىيە، چاوت لىيە دايە چۆن بەرگرى لە ھەوەسبازەكەى دەكات، خۇ
خوئىنى ئەمىش ھەلەلە، وا نىيە مەحموود؟

داىكم بە چاۋى پر لە فرمىسكەوۋە بەسەرى خۇيدا كىشاۋ گوتى:

- وای خوايە، دىوتە چى قورپىكم بەسەردا كرا؟ كچەكە خوا بكات ئاگرت تى
بەربىت، ئەم بى ئابروويىيە چى بوو؟ خۇزگە تۆ لە جياتى زەرى دەمردى، بزانه
چىت بەسەرم ھىنا.

عەلى بە چەقۆكەيەوۋە راى كرده خواروۋە، ئەحمەد وەكو يەكئى بۆ كارى ئاسايى
بروات، ھەستايە سەرپى، پانتۆلەكەى ھەلكىشا و چەقۆكەى وەرگرت و زوانەكەى
پراكىشا، نووكى چەقۆكە لە ژىر رووناكىي گۆپەكەدا شەوقى دايەوۋە، چەقۆكەى
ھىنايە بەردەم و گوتى:

- دەتەوئىت كوئىت بۆ بەئىنم؟

پىڭكەننىكى ناخوشى كرد. قىژاندم:

- نە! نە!

خۆم بەسەر پىيدا خست، پىيم لە باۋەشدا گرتبوو و لىتى دەپارامەوۋە:

- توخوا، تو گىانى دايە، كارت بەسەر ئەوۋە نەپىت.

ھەر بەو شىۋەيەى كە بەپىيەوۋە ئاۋىزانەوۋە بوۋبووم بەرەو لاي دەرگاگە
دەرپۇشت.

- تو قورئانى پىرۆز، مەرۆ، ھەلەم كرد.

بە چىژىكى نائىنسانىيەوۋە گوئى لە قسەكانم دەگرت، كە گەپشە لاي دەرگاگە
بە جوئىنىكى نزم پىي بە توندى تەكان دا و خۆى لە دەست من قورتار كرد، عەلى،
لە كاتىكدا بە شوئىندا راى دەكرد بە شەقىكى قايم منى لە سەرۋوى پلىكانەكانى
بەر دەرگاگەوۋە فرىدايە ناۋەراستى ھەوشەكە. ئەحمەد ھاۋارى كرد:

- سىيەكانىت بۆ دەھىنمەوۋە.

ئىنجا دەرگەكەى بەتوندى داخست. ھەستم دەكرد ددانەكانم وردوخاش بوون،

هه ناسه‌ی دها، قرخه‌قرخی ده‌کرد، سینگ و سکی به‌رز و نزم ده‌بوونه‌وه، من له پشت نوینه‌که‌وه ته‌ماشام ده‌کرد و نینۆکه‌کانم ده‌کرۆشت، دهنگه‌دهنگی ناو چه‌وشه‌که ترسه‌که‌می پتر ده‌کرد:

- ناغا مسته‌فا، به‌خوا دۆخی زۆر خراپه، برۆ دوکتۆری بۆ به‌ینه.

- باشه، باشه، مه‌یکه به‌هه‌راهه‌را، دلێ کوره‌که‌مت به‌ردایه‌وه، هه‌چی لێ نایه‌ت داپیره، چه‌وت دهرمانه‌که‌م ناوه‌ته سه‌ر ده‌م بکیشیت، ئیستا پتی دهم هه‌تاوه‌کو ده‌گه‌رپیته‌وه چاک ده‌بیته‌وه، برۆ لیره مه‌وه‌سته، ده... برۆ داپیره، بئ خه‌م به، کچان نامرن.

زه‌ری ده‌ستی گرتبووم، له‌ناو توئیلکی تاریکدا رام ده‌کرد، ئه‌حمه‌د به‌چه‌قۆیه‌که‌وه که‌وتبووه شوینمان، له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێکدا لیتمان نزیکتر ده‌بووه‌وه، له‌وه ده‌چوو بفریت، ئیمه ده‌مانقیژاند، به‌لام ده‌نگی پیکه‌نینی ئه‌حمه‌د و هاواره‌که‌ی له‌ ناو توئیلکه‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه که‌ ده‌یگوت:

- خوین، خوین، سه‌یرکه‌ خوین.

نه‌نکم ده‌یویست به‌ زۆر چه‌وت دهرمانه‌که‌ به‌ قورگی زه‌رییدا بکات، دایکم سه‌ری له‌سه‌ر کۆشی دانابوو، به‌ په‌نجه‌کانی هه‌ردوو لای ده‌می پال دها، زه‌ری زۆر بئ هیز بوو، هه‌چ ته‌قه‌لایه‌کی نه‌ده‌دا، داپیره چه‌وت دهرمانه‌که‌ی دهرخواردی دها، به‌لام نه‌ده‌چوووه ناو ده‌مییه‌وه، دایکم فووی له‌ ده‌موچاوی کرد، زه‌ری هه‌ناسه‌ی گیرا، ده‌ست و پتی ته‌کان دا، به‌ ده‌نگی سهر هه‌ناسه‌ی دا.

دایکم به‌ ده‌م گریانه‌وه گوتی:

- عوزرا خانم وتی ده‌بیت بیبه‌ین بۆ دوکتۆره‌که‌ی نزیکه‌ی هه‌رم.

- هه‌له‌ی کرد، هه‌سته برۆ نانی شتیوانه‌که‌ت لێ بنی، ئیستا مێرده‌که‌ت و کوره‌کانی دینه‌وه.

نه‌نکم له‌ ژوورسه‌ر زه‌ری دوعای ده‌کرد، زه‌ری ره‌نگی شینه‌وه بووبوو، ده‌نگی

* جوشونده: چه‌وت دهرمانه، تیکه‌له‌یه‌که له‌ چه‌ندان جۆر گژ و گیا، ده‌کولینریت و وه‌کو دهرمان به‌کارده‌هینریت، له‌ کورده‌واریدا چه‌ندان جۆری تری هه‌یه پتی ده‌لین چه‌وت دهرمانه.

سه‌پروسه‌مه‌ره له قورگییه‌وه ده‌هاته دهر، نه‌نکم رای کرده‌ه‌وشه‌که و هاواری کرد:

- ته‌ییه، ته‌ییه هه‌راکه دوکتوره‌که بیهینه.

دهستی زهریم گرت، قژه‌که‌یم لاوانده‌وه، ره‌نگی به لای ره‌شب‌وونه‌وه‌دا ده‌چوو، پیل‌ووه‌کانی لیک بوونه‌وه، چاوه‌کانی چه‌ند گه‌وره بوو‌وونه‌وه، سپینه‌کانی پر له خوین بوون، دهستی منی گوشی، له چاوه‌کانی ترسام که خه‌ریک بوون دهر‌ده‌په‌رینه دهره‌وه، له سه‌رینه‌که جیا بووه‌وه، ئینجا سه‌ری که‌وته سه‌ر زه‌وی.

به‌زۆر ده‌ستم له ناو ده‌ستی دهره‌ینا، رام کرد و له پشت نوینه‌که خۆم شارده‌وه، ده‌ست و پیتی ته‌کانیان ده‌دا، گوچکه‌کانم گرت و سه‌رم له ناو سه‌رینه‌که‌دا نوقوم کرد.

نه‌نکم ناگردانه‌که‌ی ناو‌ه‌وشه‌که‌ی تیک ده‌دا، ناگردانه‌که هه‌تا ده‌هات گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌موو‌ه‌وشه‌که ده‌بوو، ده‌نگی داپیره له گویمدا دهر‌زینگیه‌وه:

کچان نامرن، نامرن.

زه‌ری خه‌وتبوو، قژه‌که‌یم ده‌لاوانده‌وه، ده‌موچاویم به لادا خست، به‌لام ئه‌و سه‌عید بوو، سه‌ری له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌وه خلۆر بووه‌وه و که‌وته سه‌ر زه‌وی، قیژاندم، به‌لام ده‌نگم دهر‌نه‌ده‌هات.

زریانه خه‌ونه‌کانم کۆتایییان نه‌بوو، چه‌ند جارێ له ده‌نگی هاواری خۆم و خوساو له ئاره‌قه‌دا به‌خه‌به‌ر ده‌هاته‌وه و دیسانه‌وه ده‌که‌وته‌وه بنکه‌ی چاله‌که، نازانم ماوه‌ی چه‌نیک له‌و دۆخه‌دا بووم، رۆژێ له‌به‌ر کزانه‌وه‌یه‌ک له پیمدا به‌ئاگا هاته‌وه، سه‌رله‌به‌یانی بوو، هه‌ستم به هه‌یچ ئه‌ندامی‌کی جه‌سته‌م نه‌ده‌کرد، بۆنی ئاره‌قه ژووره‌که‌ی داگرتبوو، یه‌کیک منی هه‌لگه‌پانده‌وه و گوتی:

- به‌ئاگه هاتووه‌ته‌وه، دایه سه‌یرکه به‌خوا هه‌ستاوه، ته‌ماشام ده‌کات.

هه‌شتا وینه‌کان لێل بوون، به‌لام ده‌نگه‌کانم به باشی ده‌ناسییه‌وه.

- یا باب ئه‌لحه‌وائیج! هه‌رخۆت فریامان که‌وه.

- خانم وا به‌ئاگه هاتووه‌ته‌وه، شوژبایه‌کی سووک لی بنی و هه‌رچۆنیک بووه

دەرڅواردی بدن، نژیکه‌ی ههفته‌یه‌که هیچی نه‌خواردوو، گه‌ده‌ی لاوازه، ده‌بیت ورده ورده څواردنی پێ بدن.

چاوه‌کانم نووقاند، نه‌مده‌ویست هیچ کهس ببینم.

- هه‌رئێستا فریوجاوه‌که ئاماده‌ ده‌بیت، هه‌زار جار له‌ خوا به‌زیاد بیت، له‌ ماوه‌یه‌دا هه‌رچییه‌کم به‌ دمیدا کردوو هه‌لی هیناوه‌ته‌وه.

- له‌ دوینیکه‌وه که تابه‌که‌ی نزمه‌وه بوو، زانیم به‌ئاگه‌ دیته‌وه، به‌سته‌زمانه‌ چی کیتشا، نازانم ئه‌م هه‌موو تا و وپینه‌یه‌ له‌ کوپوه‌ رژایه‌ گیانی ئه‌م منداڵه‌وه؟

- وه‌ی په‌روین خانم، ئاگات لێیه‌ چ چاره‌ره‌شییه‌ک ده‌کیشم؟ له‌م چهند رۆژهدا منیش سه‌د جار له‌گه‌ڵ ئه‌م منداڵه‌ مردم و زیندوو بوومه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه جگه‌رگۆشه‌که‌م به‌ به‌رچاومه‌وه په‌روبال ده‌وه‌شینی له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌م ئابرووچووئه‌ و سه‌رکۆنه‌کردنی براکانی که پیم ده‌لێن چ کچیکت خستووته‌وه، ئاگرم تێ به‌رده‌ده‌ن.

هیچ ئێشیکم نه‌بوو، سست و بێ هیژ له‌ ناو جینگه‌که‌مدا که‌وتبووم، نه‌مده‌توانی بچوولیمه‌وه، کاتیک ده‌مویست ده‌ستم له‌ژێر لێفه‌که‌وه ده‌ره‌هینم، ده‌تگوت کیویک هه‌لده‌کوڵم، لاوازییه‌کی زۆر سه‌یر بوو، خۆزگه‌ هه‌ر به‌وشیوه‌یه‌ لاوازتر و لاوازتر ده‌بوومه‌وه تاکو ده‌مردم، بۆچی به‌خه‌به‌ر هاتمه‌وه؟ من له‌م دنیا‌یه‌دا هیچ کاریکم نه‌بوو.

ئهو کاته‌ی جارێکی تر هاتمه‌وه هۆش خۆم، دایکم سه‌رمی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی دانا‌بوو و ده‌یویست به‌ زۆر شو‌ربا‌که‌ بکاته‌ ده‌مه‌وه، له‌ژێر گوشاری ده‌سته‌کانیدا که هه‌ردوولای روومه‌تی گرتبووم و به‌ره‌نگاری ده‌بوومه‌وه و سه‌رم راده‌ته‌کاند.

- خوا بمکاته‌ قوربان، هه‌ر یه‌ک که‌وچک، بزانه‌ که‌وتیته‌ چ رۆژیکه‌وه؟ بخۆ، یاخوا دهرد و به‌لات له‌ سه‌رم که‌وی.

ئهمه‌ یه‌که‌مین جار بوو ئه‌م قسانه‌م له‌ زمانی ئه‌وه‌وه ده‌بیست، نایه‌ته‌ بیرم قوربان و ساقه‌ی من بووبیت، هه‌موو کاتیک یان سه‌رقالی منداڵه‌کانی دوا‌ی من بوو، یانیش ئاگای له‌ برا گه‌وره‌کانم بوو که له‌ گیان خۆی پتر خۆشی ده‌ویستن، من له‌و نێوه‌نده‌دا ون بووبووم، نه‌ یه‌که‌مین و نه‌ دوا منداڵ بووم و نه‌ کوپیش، ئه‌گه‌ر زه‌ری نه‌مردبایه‌، به‌دنیایه‌یه‌وه هه‌تا ئێستا فه‌رامۆش کرابووم، وه‌کو فاتمی که

زۆر بەی کات لە گۆشەییە کدا شاردر اوو تەو و کەس ئەو نابینت. هەرگیز لە بیرم ناچیتەو ئەو کاتە ی لە دایک بوو، هەرکە بە داپیرەیان وت منداڵەکە کچە، لە هۆش خۆی چوو، تازە ئەو کیشەییەکی تریشی هەیه، دەلێن (سەرەخۆرەیه)، چونکە دایکم لە دوا ی ئەو دوو کور ی لە بار چوو، نازانم دایکم لە کوێو زانیبووی منداڵەکان کور بوون، ئەو لە مالاڵەماندا وەکو تارماییەک وایە. شۆرباکە رژا یە سەر لێفەکە، دایکم هەستایە سەر پێ و بە بۆلەبۆل لە ژوورەکە چوو دەرەو.

پاش نیوەرۆ بوو، چاوەکانم کردەو، فاتی لە تەنیشتمەو دانیشتبوو، بەدەستە بچوو کەکانی قژمی وەلاو دنا، چەندە بێ گونا ه و چەند تەنیا بوو، تەماشایم کرد، خۆم بووم لە لای سەر زەری، هەستم بە گەرمی فرمی سکهکانم کرد بەسەر گۆناکانمەو، فاتی گوتی:

– دەمزانی بەخەبەر دیتتەو، توخوا نەمری ها...!

– دایکم خەریک بوو دەهاتە ژوورەکەو، چاوەکانم نووقاند.

شەو بوو، گوێم لە دەنگی هەموویان بوو، دایکم گوتی:

– ئەم بەیاننیه چاوی کردەو، ئاگای لە خۆی بوو، بەلام هەرچیەکم کرد کەمی فرووچا و بکەمە دەمیەو، نەیهیتشت، ئەمە هیزری تیدا نییه لە شوێن خۆی بچوولیتەو، کەچی نازانم ئەم هەموو توانایە ی لە کوێو هینا؟ ئەم بەیاننیه پەروین خانم دەیکوت، نابیت لەو زیاتر بە حەب و دەرمان پراگین، ئیتر ئەگەر خواردن نەخوات دەمریت.

دەنگی باوکم گوتی:

– لە سەرەتاو دەمزانی، داپیره راستی دەکرد، ئیمە کچمان پێو نایەت، گیرام چاکیشەو بوو بەم ئابرووچوونەو هێچ جیاوازییەکی لەگەڵ مردوودا نییه.

ئیتتر گوێم لە هێچ نەبوو، دەتگوت بە دەستی خۆم بوو، هەر کاتیک بمویستایە دەمبینی و دەمبیسست، هەرکاتیکیش نەمویستایە وەکو ئەو ی رادیۆیەک بکوژیندریتتەو نوقمی بێدەنگی دەبووم، بەلام زریانەخەوکان بە دەستی خۆم نەبوون، وینەکان لە پشت چاو و داخراوکانمەو سەمایان دەکرد.

ئەحمەد بە دەستیکی چەقۆیەکی لە خوین هەلکیشراو و بە دەستەکە ی تریشی قژی فاتی گرتبوو، کە ئەوئەندە ی بوو کە شووشەییەکی لی هاتبوو، بەلای مندا رای

دهکرد که له لای هه‌لډیرگه‌که وهستا بووم، فاتی بۆ لای من فریډ دا، هه‌والم دا بیگره‌وه، به‌لام له دهستم درچوو و که‌وته ناو هه‌لډیرگه‌که‌وه، سه‌یری خواره‌وه‌م کرد زهری و سه‌عیدی به‌سه‌ر یه‌کتردا شکاو و خه‌لتانی خوین، له‌وی بوون، به‌دهنگی هاواری خۆم به‌ئاگه‌هاتم، هه‌موو سه‌رینه‌که‌م ته‌ر بوو، هه‌ستم به‌وشکییه‌کی ناخۆش له‌دهمدا ده‌کرد.

چیته‌رۆله؟ دووباره‌ ده‌ستت پێ کرده‌وه، گه‌ر هه‌شتت شه‌وی وه‌کو خه‌لکی بخه‌وین؟ ئاوه‌که‌ی رژانه‌ ده‌مه‌وه، بێ خواستی خۆم دلۆپه‌ ئاوه‌کانم قووت ددا. له‌دهنگه‌ده‌نگه‌که‌ی ده‌مه‌ویه‌یان خه‌به‌رم بووه‌وه، خه‌ریک بوون نانی به‌یان‌ییان ده‌خوارد.

– دوینی شه‌و دیسانه‌وه‌ تابه‌که‌ی به‌رزه‌وه‌ بوو و ورتنه‌ی ده‌کرد، قیژاندی، گویتان له‌دهنگی بوو؟

مه‌حموود گوتی:

– نه‌خه‌یر... ئه‌حمه‌د به‌رده‌وام بوو:

– دایه‌ واز دینی، ده‌هیلی ئه‌م پاروه‌ زه‌هره‌ماره‌ به‌ قورگماندا بچیته‌ خواره‌وه‌ یان نه‌؟

ده‌نگی ئه‌حمه‌د وه‌کو خه‌نجه‌ریک له‌ دل‌م ده‌چه‌قی، خۆزگه‌ توانام هه‌بوايه‌ هه‌لده‌ستام و پارچه‌ پارچه‌م ده‌کرد، قینم له‌ هه‌موویان بوو، پشتم لێیان هه‌لکرد، ده‌موچاوم له‌ سه‌رینه‌که‌ چه‌قاند، خۆزگه‌ له‌ زووترین کاتدا ده‌مردم و له‌ بوونم له‌گه‌ل ئه‌م مرۆفه‌ خۆپه‌رست و دل‌په‌قانه‌ رزگارم ده‌بوو.

له‌ کزانه‌وه‌ی چزووی ده‌رزیه‌که‌، بێ خواستی خۆم چاوه‌کانم کرده‌وه.

– باشه‌ ئیتر به‌ئاگه‌ هاتیه‌وه‌، له‌ خۆته‌وه‌ چاوه‌کانت دامه‌خه‌، بیستم هه‌شتا هه‌یچت نه‌خواردوه‌وه‌، ده‌ته‌ویت ئاوینه‌ت بۆ به‌هینم خۆت ببینی؟ هه‌روه‌کو کۆته‌لت لێ هاتوه‌وه‌، سه‌هرکه‌ چوومه‌ له‌ شیرینییه‌که‌ی کاروان پسکویتم بۆت کری، له‌گه‌ل چاییدا زۆر به‌ تامه‌... خانم گیان... خانم سادقی...! مه‌عسووم به‌خه‌به‌ر هاتوه‌ته‌وه‌ چایی ده‌ویت، له‌ په‌رداخدا چایی بۆ به‌هین.

به‌ چاوی پرکه‌سه‌ره‌وه‌ سه‌یریم کرد، هه‌رگیز تێ نه‌گه‌یشتم ئه‌م ژنه‌ چ جوژه‌ مرۆفیکه‌، هه‌موو له‌ پشته‌ مله‌ی قسه‌یان ده‌کرد، ده‌یانگوت به‌ دزی می‌رده‌که‌یه‌وه‌

لهگه ل پياواندا پټوهندی ههيه، زۆر پيس دههاته بهرچاوم، بهلام نازانم بۆچی که دمبيني ئه وههستی قين و بيزاريهه لتي نهبوو، شتيکم لهو بي رهوشييه له بوونيدا بهدی نهدهکرد، تهنيا ئه وهندهم دهزانی که نه مدهويست پټوهنديم له گه لي ههبيت، دايکم به پرداختيکي ليوانليو له چايي هاته ژووره وه.

- شوکور بۆ خوا، دهيه ويټ چايي بخواته وه؟

- به لي، برياره چايي به پسکويته وه بخواته وه، ههسته خانمه کهم، ههسته.

هه لهو کاته شدا دهستی به پشتمه وه نا و بهرزي کردمه وه، دايکم چه ند سهرينيکي له پشتمه وه دانا و پرداخه چايه که ي له ده م نزيک کرده وه، رووم هه لگيرايه وه، ده م توند به ست، ده تگوت هه موو هيزه که م بۆ ئه و کاره کۆبوو بوه وه.

- نايټ... ناهي ليټ، ئه وهنده ده مي ناکاته وه تا هيچ نه بيت هه مووي بچي ته ده مييه وه.

- بي ئوميد مه بن، من پي ده دم. هه تا نيوه رۆ هه ر لي ره داده نيشم هه تا نه يخوات نارۆم، تۆ برۆ فرياي کاره کاني خۆت بکه وه، ئاسووده بن.

دايکم هه ر به و بۆ له بۆ له وه له ژووره که چوه ده ره وه.

- باشه کچي، باشه ئيستا بۆ من به رد مه که ره سه هۆل، ده مت بکه ره وه و که وچکيک بخۆ، توخوا حه يف نييه ئه و پيسته جوانه ت که ده لي پهره ي گوله، ئاوها وه کو زه رده چه وه ي لي هاتووه، هينده لاوازه وه بووي وا بزانه هه ر ئه وه نده ي فاتيت ماوه، تۆ کچيکي به و جوانييه، ئيستا، ئيستا ده بيت بزيت، ئه گه ر خوار دن نه خۆي ده مري ها...!

نازانم له نيگا که مدا شتيکي به دي کرد، يان له و زه رده خه نه گالته جارانه يه وه که بي خواستي خۆم که وتبووه سه ر لي وه کانم...! چي له خۆ گرتبوو که واي کرد بي ده نگ بوو، مۆر به يه کي لي کردم و پاشان وه کو يه کي شتيکي مه زني دۆزيبه ته وه گو تي:

- به لي... تۆ هه ر ئه وه ت ده ويټ... تۆ ده ته ويټ بمري، تۆ به م شيويه خه ريکي خۆت ده کوژي، واي من چه ند که رم، بۆچي زووتر نه مزاني؟ ئه ري، تۆ ده ته ويټ بمري، به لام ئاخه ر بۆ؟ بۆچي تۆ ئاشق نيټ؟ له وانه شه پي بگه ي، لاي خوا چييه؟! له بهرچي ده ته ويټ خۆت بکوژي؟ دوایي سه عيد خه مبار ده بيت ها...

به بيستني ناوي سه عيد بي خواستي خۆم راچله کيم و چاوه کانم کرانه وه.

پهروين خانم ته ماشايه كي كردم و گوتى:

- تو چيته؟ ناشى و ابزاني خوشتى ناويت؟ مهترسه، ئيتتر خوشتى ئهويندارى بهو شتانه وهيه.

دهستى هيتنايه پيشه وه بۆ ئه وهى چايه كه بكا ته دهممه وه، به هممو توانامه وه دهستيم گرت و كه ميگ گوريم دايه خوّم.

- راستم پى بلى سه عيد ماوه؟

- واى به دلنيايييه وه، بۆچى پيتت وايه مردووه؟

- ئاخر ئه حممه د...

- ئه حممه چى..؟

- ئه حممه به چه قق لى دا.

- باشه، به لى، به لام هيچى لى نه هات... ئه ها... تو له و كاته وه كه چه قق خوينا وييه كه ت بينى ئيتتر ئاگات له خوّت نه ما هه تاكو ئيتستا...! ئه م زريانه خه و و قيژهى شه وانه ش هه هى ئه وهيه، منى داماو ديوارى ژووره كه م له پال ئه م ژووره وهيه، هممو شه وى گويّم له دهنكت ده بوو، دهنكوت: نه! نه! دهنقيژاند، سه عيد، سه عيد دا يكت به رى ده مى ده گرتى، رهنگبى پيتت و ابوو ئه حممه سه عيدى كوشتووه، و ابوو؟ ده برق با به گيان ئه حممه ئه و بو يرييه نيه، بۆچى ده بيتت به كيگ بر وا زه لامى بكوژيتت و راسته و راست به گه ريتته وه و بيتته وه ماله وه؟ مه مله كه ته كه ياساى هيه، بۆچى هه ر به و ساد ه يييه؟ نه گيانه كه م، ئاسووده به، ئه و شه وه هه ر كه ميگ دهستى رووشان دبوو، توژيكي ش ده موچاوى، دوايى دوكانداره كان و ئاغاي دوكتوژ ليكيانى كرد بووه وه، ته نانه ت سه عيد نه شچوو بوو بۆ بنكه ي پؤليس سكالابكات، حاليشى زؤر باشه، خوّم بۆ به يانييه كه ي له به رده م ده رمانخانه كه بينيم.

دهنگوت دواى ئه م ههفته يه ريگه ي هه ناسه م كرايه وه، چاوه كانم نووقاند، له ناخى دلّه وه گوتم:

- سوپاس خوايه.

خوّم خسته سه ر سه رينه كان، سه رم تيايدا نو قوم كرد و به دهنكى به رز گريام.

تا جهژن، كه ميگه رامهوه باري ناساييي خوځم، پيم به ته واوه تي چاكه وه بوويوو، به لام هيشتا هه زور لاواز بووم. هيچ ناگام له قوتابخانه نه بوو، ته نانه ت بواري قسه كردن له و بارهيه وه نه بوو. سه رله بايه نيبان كه ميگ له ناو ماله كه دههاتم و دهچووم، ته نانه ت بۆ گه رماو چوونيش نه مده تواني له مال برؤمه دهه. دايكم ناوي گه رم دهكرده وه و دهيشؤردم. كه شتيكي سارد و تال به سه رمدا زال بوو، من به هيچ شتويهيك ههزم نه ده كرد قسه بكهه. به گشتي ئه وهنده خه مناك و نوقمي بيركردنه وه بووم سه رنجي دهه ربه رم نه ده دا. دايكم ناگاي له وه بوو كه له باره ي ئه و رووداوانه وه نه دويت. هه رچه نده نه يده تواني و جار جاره شتيكي ده گتيرايه وه كه دلي نازار ده دام، باوكم هه ر سه يريشي نه ده كردم، ده تگوت هه ر بوونم نيبه، له گه ل ئه واني تريشدا زور كه م قسه ي ده كرد، هه موو كاتي مات و تووره بوو، پيرتر دههاته به رچاوم. ئه حمه د و مه حموود هه وليان ده دا به پتي توانا له گه ل مندا رووبه روو نه بنه وه، به يانيبان به په له نانه كه يان ده خوارد و ده رويشتن، شه وانه ئه حمه د له جاران خراپتر و درهنگتر دههاته وه و يه كسه ر دهچووه سه ره وه و ده خه وت. مه حمووديش به په له په ل شتيكي ده خوارد و بۆ مزگه وت ده رويشتن، يان تاكو نيوشه و له به رده م ژوره كه ي دوعا و نويزي ده كرد. من رازي بووم له وه ي كه نه يانمده بيني، ته نيا عه لي بيزاركاريكي به رده وام بوو. نازاري ده دام و هه ندي جاريش قسه ي ناپه سندي ده كرد، من گويم پي نه ده دا، به لام دايكم شه ري له گه لدا ده كرد، تاچه دلگه رمي و بوونه وه ريكي خو شه ويستي ماله كه فاتي بوو. كه له قوتابخانه دههاته وه، ماچي ده كردم و به به زه بيبه كي سه يره وه ته ماشاي ده كردم، هه رچيبه كي ده خوارد بۆ منيشي ده هينا و به زور پتي ده دام، ته نانه ت جار جاره پاره كه ي كو ده كرده وه و شوكلاتي بۆ ده كرپيم، هيشتا هه ر له خه مي مردني مندا بوو.

دهمزانى ئيتير چوونه قوتابخانه بۆ من خه وئتيكي مه حاله، به لام ئوميدده وار بووم له دواي جهژن به ييلن جاريكي تر برؤمه وه بۆ خولي دروومان. هه رچه نده هيچ شتويهيك خولياي به رگ دوورينم نه بوو، به لام ئه مه ته نيا كلوورؤژنه ي ئوميدى نازادي و ههنگاونان بوو بۆ دنياي ده ره وه ي ئه م چوار ديواره. زور بيري په روانه م ده كرد، خو شم نه مده زاني زياتر هه زم ده كرد چاوم به و بكه وييت يان سه عيد، سه يربوو، ويزاي ئه و هه موو ده رده سه ريانه ي كه به سه رمدا هاتيوون، ئه و هه موو

پووداوه ناخوۆش و قیزه‌وانه‌ی که له پێوه‌ند له‌گه‌ڵ من و سه‌عیدا روویان دا، وێرای ئه‌و هه‌موو ئابرووچوونه، هه‌شتا له‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بووم که له‌ نیوان من و سه‌عیدا هه‌بوو، نه‌ک ته‌نیا هه‌ستم به‌ ئۆبال نه‌ده‌کرد، به‌لکو پاکترین و راسته‌قینه‌ترین هه‌ستی ده‌روونیم، ئه‌و ئه‌وینه‌ بی سنوره‌ بوو که له‌ ناخدا بوو.

په‌روین خانم ورده‌ ورده‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ گه‌یهرامه‌وه، باسی کرد که چۆن په‌ره‌ی سه‌ندوو و تا به‌وه‌ش گه‌یشته‌وه که دامینی خه‌زانه‌ به‌ریزه‌که‌ی په‌روانه‌شی گرتووه‌ته‌وه، نازانم هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ ده‌بیت که من له‌ هۆش خۆم چوومه‌ یان شه‌وی دوا‌ی ئه‌و، ئه‌حمه‌د به‌سه‌رخۆشی ده‌چیت به‌ر ده‌رگای ئه‌وان و ده‌ست به‌ جویندان ده‌کات و به‌ باوکی په‌روانه‌ ده‌لێت:

- له‌ خه‌و هه‌سته، چاوت بکه‌ره‌وه، وه‌زعی که‌هت خراپه، خه‌ریک بوو که‌که‌ی ئێمه‌شی له‌ پێی ده‌رده‌کرد.

ئهمه‌ و هه‌زاران قسه‌ی ناپه‌سندی تر، که‌ بیری لێ ده‌که‌مه‌وه هه‌موو جه‌سته‌م له‌ ئاره‌قه‌دا ده‌خوسیت، من ئیتر به‌ چی روویه‌که‌وه‌ بتوانم به‌روانه‌ ده‌موچاوی په‌روانه و دایک و باوکی؟ وای، چۆن توانیوه‌تی ئه‌و قسانه‌ به‌و پیاوه‌ به‌ریزه‌ بلێت؟.

بی هه‌والی خه‌ریک بوو شیتی ده‌کردم، سه‌رئه‌نجام له‌ په‌روین خانم پارامه‌وه تاکو سه‌رێ له‌ ده‌رمانخانه‌که‌ بدات و هه‌والیکی سه‌عید بزانی، په‌روین خانم سه‌ری له‌گه‌ڵ ئه‌م ئیسه‌نه‌دا خوۆش بوو، هه‌رچه‌نده‌ سه‌لی له‌ ئه‌حمه‌د ده‌کرده‌وه، هه‌رگیز له‌و به‌روایه‌دا نه‌بووم رۆژیک دابیت و په‌روین خانم ببیته‌ جیگه‌ی رازم، دباره‌ هه‌شتا هه‌ر خوۆشم نه‌ده‌ویست، به‌لام چارم نه‌بوو، له‌و ساته‌دا تاچه‌ په‌یوه‌ستم به‌ دنیا‌ی ده‌ره‌وه‌ ئه‌و بوو، سه‌یر له‌وه‌دا بوو که‌ هه‌یج که‌سه‌یکیش نارازی نه‌بوو.

بۆ رۆژی دوا‌یی په‌روین خانم هاته‌ سه‌ردانم، دایکم له‌ چیشته‌خانه‌که‌ خه‌ریکی چیشته‌ لینان بوو، به‌ نیگه‌رانی و جۆش و خرۆشیکه‌وه‌ پرسیارم کرد:

- چی بوو په‌روین خانم؟ رۆیشتی؟

- به‌لێ رۆیشتم، ئه‌مانه‌م کړی و له‌ دوکتۆرم پرسى:

- ئه‌ی کاک سه‌عید له‌ کوپیه‌؟ گوتى:

- چووته‌وه‌ بۆ شاره‌که‌ی خو‌ی، ئیتر ئیره‌ جیگه‌ی ئه‌و نه‌بوو، ئه‌و کورپه‌ داماره‌، ئابروویان برد، له‌ راستیدا گیانی له‌ مه‌ترسیدا بوو، پیم گوت، ئه‌گه‌ر له‌ نیوه‌شه‌ودا

له تاریکیدا چه قۆیهک هاته دهر و له ناوی بردی چی دهکهیت؟ بۆ گهنجیکی ناوها
حهیف بوو، بهو برا شیتیهوه کچه کهشیان پئ نهدهدا، ئیستا وازی له خویندن
هیناوه و رویشتووهتهوه بۆ ورمی بۆ لای خیزانهکهی.

فرمیسکه کانم دهموچاویان دهشۆردم.

- بهسه، جاریکی تر دهست پئ نهکهیتهوه ها! له بیرت نهچیتیهوه تۆ واتزانی
مردووه، ئیستا برۆ سوپاسی خوا بکه که زیندووه، ماوهیهک چاوه پروان به هر
کاتی ناو له ئاسیاو کهوت به دنیاییهوه کاریک دهکات، به لام من پیم وایت و
باشتره له بیر خۆتی بهریتیهوه، لهو باوه رهدا نیم ئه مانه بهوت بهدن، واتا، ئه حمه ده
که به هیج شتیهوهیهک نایه ته ژیر بارهوه، مه گهر ئه وهی هیه که باوکت رازی بکهی،
هرچۆنی بووه ئیستا ده بیت چاوه پروان بین بزانی جارئ له وهوه هه وائیک ده بیت
یان نا.

تاقه باشیهکی جهژنی ئه و ساله ئه وه بوو که دوو جاریان له مال برده دهروهه،
جاریکیان بۆ چوونه گهرماوی شهوی جهژن، به یانییه کهی هینده زوو کاتی
گهرماویان گرتبوو بهنی به شه رمان له سه ر جاده نه بینی، جاره کهی تر به مه بهستی
جهژنه پیرۆزه، بۆ مائی مامۆ عه باسم رویشتین. بینینی جاده کان له دواي چندان
ههفته، خۆشیهکی تابهتی هه بوو. هه واکهی هیشتا سارد بوو، به هاری ئه
ساله ش دواکهوت، به لام بۆن و به رامه ی جهژن که شه کهی داگرتبوو. هه وای دهره وه
به رادهیهک پاکتر و رووناکتر بوو هه ناسه دانی سانتر ده کرد، ئامۆژنم
پتوهندییهکی باشی له گه ل دایکمدان هه بوو و کچه کانیشی له گه ل ئیمه دا نه ده سازان.
سوره یای کچه گهره ی مامم گوتی:

- مه عسووم بالای بهرز بووه، ئامۆژنم هه لیدایه ناو قسه کهی و گوتی:

- به لام لاواز بووه، له راستیدا من ترسام، ناشی نه خۆشیه که یا شتیکی
هه بیت؟

- نه بابه هی خویندن زۆره، باوکم ده لئ تۆ زۆر ده خوینی و قوتابی یه که می.

سهرم داخست و نه مده زانی چی بلیم، دایکم فریام کهوت و گوتی:

- پتی شکابوو بۆیه ئه وهنده لاواز بووه، خۆ ئیوه هه وائی کهس ناپرسن.

- بۆ نا، به ریک کهوت باوکم باسی کرد، منیش وتم برۆین بۆ هه وائپرسین، به لام

گوایه مامم وتوویه تی دۆخی باش نییه، پیویست ناکات بێن. باشه بۆچی پیت
شکا؟

- لهسهه بهفر که وتم. دایکم بۆ گۆرینی قسه که گوتی:
- سورهیا خانم دیپلومه کهی وەرگرتوو، بۆچی نایدنه شوو؟
- ئۆی، ده بێت بخوینتی، ده بێت بچیته زانکو، جاری زوو.
- زوو؟ ئه مه چ قسه یه که، درهنگیشه، وا دیاره شووی دهست ناکه ویت.
- به پێچه وانه وه زۆریشی دهست ده که ویت، تو له سههه سگ بدهی شوو
دهرده پهریت، به لام کچی وهکو سورهیا هه موو که سهی په سه ند ناکات، بنه ماله ی
منیش هه موو خاوه ن پروانامه ن، چ ژنیان چ پیاویان. له گه ل بنه ماله ی
شارۆچکه کان جیاوازن، سوره یاش ده یه ویت وهکو کچه میمه که کانی بخوینتی و بپیته
دوکتۆر.

مه حال بوو دیداره خێزانییه کانمان بێ ههست بریندارکردن، کینه و هه لچوون
به سه ره به رین، دایکم به وه هه ستیاری و زمانه زبره یه وه هه موویانی بلاوه پێ ده کرد،
له خۆرا نه بوو پوورم ده یگوت، زمانی دایکت درکی پێوه یه. له کاتیکدا من زۆرم
حه ز ده کرد له گه ل ئه واندا پێوه ندییه کی توندوتۆلتر پێک به یتم، به لام ئه م
دوژمنایه تییه پێشینه داره ی که من له بناغه کانی بێ ناگه بووم، هه رگیه ز
نه یده هیشته.

پشووی جه ژنیش به سه ره چوو، منیش هه روا له ماله وه بووم، گه فتوگۆی پۆلی
دروومانیش به ئه نجام نه گه هیشته. ئه حمه د و مه حموود به هیه شپوه یه که رازی
نه ده بوون من له ژیر هیه چ ناوونیشانی که له مال بچمه دهر، باوکه خۆی تی
نه ده گلاند، به لای ئه وه وه من مردبووم، له ماله وه بیزار ده بووم، که ئیش و کاری
ماله وه ته واو ده بوو، ده چوومه ژووری میوان و له په نجه ره که وه ته ماشای ئه و
به شه ی کۆلانه که م ده کرد که دیاربوو، ته واوی پێوه ندیم به دنیا ی دهر وه ته نیا له و
نیوه په نجه ره یه وه بوو، ئه ویش به نه ینی، چونکه ئه گه ر براکانم بیانزانیایه
به دلنیا ییه وه ئه ویشیان به گل ده گرت. هه موو ئاره زوویه کم بینینی په روانه یان
سه عید بوو له م دهرگۆکه یه وه. ئیتر زۆر باش ده مزانی که تاقه رێگه ی چوونه
دهره وه م له م ماله، رۆشنتی یه کجاره کییه له گه ل پیاویکدا به ناوی میرده وه. له وه

دهچوو ئه‌مه تاقه چاره‌سهرتیک بوو بۆ کۆتاییه‌پێنان به کیشه‌که‌ی من، که به ریک کهوتنی هه‌موو لایه‌ک په‌سند کرابوو. له هه‌موو گۆشه‌کانی ئه‌م ماله بېزار بووم، به‌لام نه‌مه‌دوویست بۆ ئازادبوون له‌وئ ئه‌م جهسته‌یه بخرمه زیندانیکێ تره‌وه له‌گه‌ڵ سه‌عیدی ئازیزم ناپاک بم، ده‌مویست تا کۆتایی ژيانم چاره‌روانی بم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له خاچیشم بدهن.

یه‌که‌مین ده‌سته‌ی خوازینیکار سی ژن و پیاویک بوون. دایکم به جیدی سه‌رقالی مال پاککردنه‌وه و ریکخستنی که‌لوپه‌ل بوو، مه‌حموود تاقمی قه‌نه‌فه‌ی تازه‌ی به روپۆشی سوور بۆ ژووری میوان کړی، ئه‌حمه‌د میوه و شیرینی هینا، هاوکارییه بی وینه‌که‌ی ئه‌وان زۆر سه‌یر بوو، روون ده‌بووه‌وه که به هیچ شیوه‌یه‌ک نایانه‌وێت ئه‌م خوازینیکاران‌ه‌یان له کیس بجیت، له خنکاوئ ده‌چوون که بۆ هه‌موو ته‌خته شکاوێک په‌ل ده‌هاوێژن، به بینینی ئه‌وان بۆم ده‌رکه‌وت که به‌راستی له ته‌خته شکاوێک به‌ولاوه هیچی تر نه‌بوون. خوازینیکار، پیاویکی خړ و قه‌له‌و بوو، قژی پیشه‌وه‌ی سه‌ری وه‌ریبوو، نزیکه‌ی سی سالتیک ده‌بوو، له بازار هاوکاری مه‌حموود بوو. کاتیک میوه‌ی ده‌خوارد ده‌نگی مل‌چه مل‌چه‌که‌ی ده‌هات. خۆش به‌ختانه ئه‌وان به دوا‌ی ژنیکێ خړ و خه‌پانه‌دا ده‌گه‌ران، منیان به دل نه‌بوو. ئه‌و شه‌وه به خۆشی و ئاسوده‌یی خه‌وتم. به‌یانیه‌که‌ی دایکم چیرۆکی خوازینیه‌که‌ی به‌چیت و خۆیه بۆ په‌روین خانم ده‌گێرایه‌وه، له‌وه‌ی هه‌سه‌رتی ده‌خوارد، پیکه‌نینم ده‌هات.

- زۆر حه‌یف بوو، ئه‌م کچه چاره‌ره‌شه‌ شانسێ نییه، هه‌م ده‌وله‌مه‌ند بوو هه‌میش خیزانه‌که‌ی باش بوون، پیشتریش ژنی نه‌هینابوو، گه‌نجیش بوو (پیکه‌نین گرتمی، پیاوی دوو عومری منی هه‌بوو، که‌چی به‌لای دایکه‌مه‌وه به‌و سه‌ره که‌چه‌ل و ورگه ناشیرینه‌یه‌وه گه‌نج بوو)، په‌روین خانم ئیستا خۆمانین، دیاره مافی خۆشیان بوو، ئه‌م کچه زۆر لاواز و بی‌گیان بووه، دایکی کوره‌که وتی: خانم کچه‌که‌تان تایی لێیه؟ هه‌له‌م نه‌کردبێ، سه‌گ بابه شتیکی کردبوو که پتر وه‌کو نه‌خۆشیک دیار بێت.

- وای خانم گیان وها ده‌لێی گه‌نج ده‌تگوت گه‌نجیکێ بیست ساله بوو، خۆم له کۆلان بینیانم، باشتتر په‌سندیان نه‌کرد، توخوا حه‌یف نه‌بوو ده‌تویست مه‌عسووم

بدەى بەو كۆلەبنە ورگ زلە.

- چى بلىم پەروىن خانم بۆ ئەم كچە ئارەزووى زۆرمان ھەبوو، ئەو مەن ھىچ،
باوكى دەيگوت دەبى مەسووم بېتتە ژنى پياويكى زۆر پياوانە، بەلام پاش ئەو
ئابرووچوونە، ئىتر كى دەبەويت، يان دەبىت ژنى دووم بېت يا كەسانىك كە
ھاوشانى خۆى نەبن.

- ئەم قسانە چىيە خانم گيان، لى گەپىن ئاو لە ئاسياو بگەويت، خەلكى بىريان
دەچىتتەو.

- چىيان بىر دەچىتتەو، خەلكى دەكۆلنەو، دايك، خوشك كورپىكى باش و
تەواو، بۆچى دەھىلن كورەكەيان كچە چارە رەشەكەى مەن بەئىتت كە ھەموو
گەرەك ئاگايان لە بەدكارىيەكانىتە!

- ئىو ھەدا بەن، لە بىر دەچىتتەو، ئىستا بۆ ئەوئەندە پەلەتەنە؟

- براكانى ناھىلن، دەلەن تاوھكو ئەو لە مائەوھىيە ئىمە ئاسوودەيىمان نىيە،
ناتوانىن سەرمەن لە نىوان خەلكدا بەزىكەينەو، بۆچى خەلك لە بىريان
دەچىتتەو؟ گەر سەد سالى تىرش بېت، لە دەرودراسى پىرسن ئەم كچە چۆنە؟
ھەموو نەئىنيەكان دەكەونە سەرنائو، ئىستا مەھموودىش دەبەويت ژن بەئىتت،
دەلەت ھەتاوھكو ئەم كچە لە مائەوھىيە ناپىت، پىشتى پى ناپەستى، لەوانەيە
ژنەكەى منىش لە رى دەرىكات.

- ئەم قسانە چىيە! خوا نەكات، ئەم مندالە لە ساوايەكەيش پاكترە، ئەوئىش
شىتتىكى ئەوئەندە گرېنگ نەبوو، ھەموو كچى لەم تەمەنەدا ئەوئىندارىك دەدۆزىتتەو،
خۆ ناپىت ھەموو كچەكان بسووتىنرىن كە بۆچى ئەو كورە تۆى خۆش ويستوو...
خۆ ھەلە لەمىشەو نەبوو.

- بەلى دايە، مەن كچى خۆم باش دەناسم، نالىم نوپىژ و رۆژووى زۆر رىكويپتەكە،
بەلام لە دلەو خاوپەرسىتە، پىترى دەيگوت ئاواتى زيارەت دەخوام، بابروپىن بۆ
ھەزەرتى عەبدلەزىم، كاتىك لە قوم بووين ھەموو ھەفتەيەك دەچوو زيارەتى
ھەزەرتى مەسوومە، نازانم چ خواز و نيازىكى دەكرد. ھەمووى لەژىر سەر ئەم
پەروانەيە بوو، گەر وا نەبوايە كچى مەن و ئەم كارە چى!!

- ئىو جارنى چاوەروان بن، لەوانەيە ھەر ئەو كورە ھات و خواستى، ئىتر

هه‌موو شتتیک به باشی و خوۆشی به‌کوۆتا دیت، ئه‌ویش کورپکی خراب نه‌بوو، هه‌موو ستایشی ده‌که‌ن، له پاش ماوه‌یه‌کیش ده‌بیتته دوکتۆر، یه‌کتیشیان ده‌ویست.

– ئه‌وه چی ده‌لێی په‌روین خانم، براکانی ده‌لێن، به ئیسرائیلی ده‌ده‌ین به‌وی ناده‌ین، ئه‌ویش نه‌هات به‌سه‌رمان بکاته‌وه، هه‌رچی‌یه‌کیش خوا بیه‌ویت هه‌ر ئه‌وه ده‌بیت، به‌ش و چاره‌نووسی هه‌موو که‌سی‌کیش له یه‌که‌م رۆژه‌وه له ناوچه‌وانی نووسراوه. پشکی ئه‌ویش دانراوه.

– که‌واته ئیوه‌ش په‌له مه‌که‌ن، لێ گه‌رێن به‌ش و چاره‌نوس کاری خۆی بکات.
– ناخر براکانی ده‌لێن هه‌تا شوو نه‌کات نه‌نگیه‌کانی له ئه‌ستۆی ئیمه‌دایه، هه‌رکه شووی کرد ئیتر به‌رپرسیاریتی له‌سه‌ر ئیمه‌ نییه، پیت وایه هه‌تا که‌ی ده‌توانن له ماله‌وه زیندانی بکه‌ن، له‌وه ده‌ترسن چاریکی تریش باوکیان جه‌رگی بسووتیت و کورت بێنن.

– ناخر ئه‌م منداڵه گونا‌هه، زۆر جوانه، به‌ی‌لن ئاهێکی وه‌به‌ردا بێته‌وه، به‌ته‌واوه‌تی چاکه‌وه بیت، با‌زانین کینگه‌ل ده‌یخوازن.

– به‌خوا هه‌موو رۆژی پلاو و مریشکی بۆ لێ ده‌نیم، شو‌ربای سه‌وزی، حه‌لیمو، عه‌لی ده‌نیرم بۆ نانی به‌یانیان سه‌روپتی بۆ به‌ینیت، به‌لکو توۆزیک قه‌له‌و بیت و له‌م رووخساری نه‌خۆشییه‌ی بێته‌ ده‌ر، خوا بکه‌م پیاویکی دروست په‌سندی بکات.

که‌وته‌وه یاد چیرۆکه‌کانی منداڵیم، کاتێ خێویک منداڵی ده‌دزیت، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی لاواز بوو، که‌لکی خواردنی نه‌بوو، ئیتر دێوه‌که زیندانی کرد و به‌رده‌وام خواردنی باش و جوۆره‌جوۆری بۆ ده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی زووتر قه‌له‌و بیت و خواردنیکی باش و چه‌وری پێ لێ بنیت، بنه‌ماله‌ی منیش ده‌یانویست هه‌رچی زووتره من قه‌له‌و بکه‌ن و له به‌رده‌م دێوه‌که‌م دا‌بنین.

ئهو رۆژگاره داری هه‌راجیی منیان لێ دا‌بوو، خوازبێنیکار، تاقه به‌رنامه‌یه‌کی جیدی مائی ئیمه‌ بوو، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ش‌یوه‌یه‌ک له ش‌یوه‌کان پێوه‌ندیان له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌که‌ماندا هه‌بوو راسپێردرا بوون می‌رد بۆ من بدۆزنه‌وه، هه‌موو جوۆره که‌سی ده‌هات، هه‌ندیکیان هیند ناله‌بار بوون ته‌نانه‌ت ئه‌حمه‌د و مه‌حموودیش په‌سندیان نه‌ده‌کرد. هه‌موو شه‌ویک له سه‌ر نوێژه‌که‌م نزام ده‌کرد که سه‌عید ده‌ربکه‌ویت، له په‌روین خانم ده‌پارامه‌وه و به‌لای که‌مه‌وه هه‌فته‌ی چاریک

دەمنارده دەرمانخانەكە بەلكو لە سەعیدەووە ھەوالتیكی دەست بكەوێت، بەلام ھیچ ھەوالتیك نەبوو، ئاغای دوكتۆر وتبووی تەنیا یەك جار لە ورمیووە نامەییەكی ناردوو، كەچی وەلامەكەیی دوكتۆر گەراووتەو، گواپە ناوونیشانەكە ھەلە بوو. بەراستی ئەو بووبوو بە ئاوو بە زەمیندا رۆچوو بوو خواروو. ھەندێ جار شەوانە بۆ نوێژكردن و راز و نیاز دەچوو مەژووری میوانەكە، دواي ئەو ماویدیەكیش دەچوو بەر پەنجەرەكە و تەماشای ئەو سێبەرانەم دەكرد كە بە كۆلانەكەدا تێ دەپەڕین. چەند جارێك سێبەرێكمی بینی لە ژێر تاقی مالاكەیی بەرامبەر وەستاوو، لەبەر خۆمەو دەمگوت لەوانەیی ئەو سەعید بیّت، بۆ بینی من لەوێ وەستاو، بەلام كە پەنجەرەكەم دەكردوو ھیچ كەسێك نەبوو. تەنیا خەونەكانی ژیانم شەوانە منی لەگەڵ خۆیدا دەبردە ناو نوێنەكەم، لە سایەیی ئەو ژیانە پێ ئازار و مەینەتی و بیزارییە، رۆژیكی ترم بە فرامۆشی دەسپارد. ئەویش ژیان لەگەڵ سەعیددا بوو، لە مالتیكی بچوو و خۆشدا، ھەر شەو و شەوێ مالتیكی، رازاندنەوێ ژوورەكان و كەلوپەلەكەم بە شێوھەك لە مێشكی خۆمدا وێنا دەكرد، مالتیكی خنجیلانە كە بە لای منەو بە ھەشت بوو، منداڵەكانمان دەھێنایە بەرچاوی، چەندە جوان و تەندروست و بەختەو ھەرن. لە خەونەكاندا لەو پەڕی ئەقین و خۆشەختیدا بووم، سەعید مێردیكی نموونەیی، پیاویكی لەسەر خۆ، ھەلسوكەوتی باش، دلفراوان، تیگەیشتوو و ژیر، ھەرگیز شەری لەگەڵمدا نەدەكرد، سووكایەتی پێ نەدەكردم، وای... چەند خۆشم دەویست! ئاخۆ ھەرگیز ژنێك ھەبوو ئەو ھەندەیی من ئاشقی سەعیدم، ھاوسەرەكەیی خۆی خۆشویستبێت؟ خۆزگە دەتوانرا تەنیا لە خەوندا بژین.

ناوھراستی جۆزەردان لەگەڵ تەواو بوونی تاقیكردنەو ھەكان، مالتی پەروانە باریان كرد و لە گەرھەكەكەیی ئیمە نەمان، دەمزانێ دەیانویست مالتەكەیان بگۆڕن، بەلام نەك بەم نزیكانە، دواتر بیستم ویستوو یانە زووتر برۆن، بەلام لەبەر قوتابخانە تاكو ئێستا چاوەروان بوونە، ماویدیەكی زۆر بوو باوكی دەیگوت، ئەم گەرھەكە ئیتر زۆر خراپ بوو و بە كەلكی ژیان نایەت، ئەو راستی دەكرد، حەیف بوو ئەوان لەم گەرھەكەدا بن، ئەم گەرھەكە بۆ كەسانێكی وەكو براكانی من باش بوو.

سەرلەبایەنیەكی گەرم بوو، خەریك بووم ژوورەكەم گسك دەدا، ھێشتا پەردە حەسیریەكانم دانەنابوو كە دەنگی پەروانە ھاتە بەر گوێم، پەروە لای دەرگا كە رام

کرد، به لای، په روانه بۆ مائناوایی هاتبوو، فاتمی دهرگاکی کردوه، دایکم پیتش من گه پیتش، دهرگاکی به نیوهونیوه داخراوی هپشتهوه، له کاتیکدا ئەو نامهیهی که له دهستی فاتمی بوو به په روانه ده دایهوه، گوئی:

- زوو برۆ، زوو برۆ، ئیستا براکانی دینهوه. دیسانهوه ئابرووچوونیکمی تر دهنینهوه، جاریکمی تریش له م جوړه شتانه مهینه. په روانه به تووریهییهوه گوئی:
- به لایم خانم له نامه که دا ته نیا مائناواییم کردوه و ناوونیشانی ماله تازه که م نووسیوه، خۆت بیخوینه رهوه.

- پتووستی نه ده کرد!!

به ههردوو دهستم خۆم به پشتی دهرگاکیوه نووساند، دهمووست به هیژ دهرگاکی بکه مه وه، دایکم به قایمی دهرگاکی گرتبوو و به پتی منی فریدایه لاه، هاوارم کرد:

- په روانه، په روانه.

په روانه به پارانه وه گوئی:

- توخوا ئەوهنده ئازاری مه دن، به خوا هیچی نه کردوه.

دایکم دهرگاکی به قایمی داخست. من له سه زهوییه که دانیشتم و به کول گریام، ههستم ده کرد دوا په نام، هاوړی و هاوړانه که شم له دست چوو.

خوازینیکاره که می تر هاوړی ئه حمه د بوو، بیرم له وه ده کردهوه، ئاخۆ ئەمانه ئەم پیاوه ورد و درشانه چۆن ده دۆزنه وه! بۆ نمونه، ئه حمه چۆن به رفیق که می ده لیت که خوشکیکی ئاماده ی هیه بۆ شوو کردن؟ ئاخۆ جارم بۆ ده دن؟ ئاخۆ مەرح و په یمان دادهنین، یان وهکو دوو کسی مامه له چی له باره ی منه وه گفتوگو ده که ن؟ به لایم ئەوه م ده زانی هه رچییه که هیه ناپه سنده.

ئەسغه ر ئاغای قه ساب له رووی ته من، رهفتار، هه ل سوکه وته نه فامانه که یه وه هه ر وهکو ئه حمه د و ابوو، خوینده وار ییه کی ئەوتۆی نه بوو. ده یگوت:

- پیاو ده بیت به هیزی بازووی نان بخوات، نهک وهکو عه ریزه نووسه کان له لایه که وه دانیشیت و هه ر کاغه ز رهش بکاته وه.

ئەحمه د ده یگوت:

- ههم دهولمه‌نده ههميش دهنوانيت جلّه‌وى ئەم كچه بگريّت.

سه‌بارت به لاوازييه‌كه‌ى منيش ده‌يگوت:

- قه‌يناكا ئەوه‌نده كلک و مايچه‌ى پى دده‌م، له يه‌ك مانگا خۆى بگريته‌وه.

دايكيشى پريژنيكى به‌د رواله‌ت بوو، به راده‌يه‌ك هه‌ر له دانيشتنى يه‌كه‌مدا به‌رده‌وام قسه‌ى كرد و پشتيوانى له قسه‌كانى كوره‌كه‌ى كرد. ئەم خوازبينيكاره له‌لايه‌ن هه‌مووانه‌وه په‌سند كرا، دايم له‌وه خۆشحال بوو كه گه‌نجه و پيشتر ژنى نه‌بووه، ئەحمه‌د، له‌به‌رئوه‌ى له شه‌ره‌كه‌ى چايخانه‌ى جه‌مشيدا كه‌فاله‌تى كردبوو، نه‌يه‌تشتبوو بچيته زيندان، پى و ابوو زۆر به ماريه‌ته و پرۆياگه‌نده‌ى بۆ ده‌كرد، باوكم، له‌به‌رئوه‌ى رازى بوو چونكه دوكانى قه‌سابى هه‌يه و ده‌رامه‌تى باشه. مه‌مموود ده‌يگوت:

- باشه، ئيشكه‌ره، به‌غيره‌تيشه دهنوانيت ده‌ره‌قه‌تى ئەم كچه بيت و نه‌هيلايت پى خوار دابنيت، هه‌رچه‌ند زووتر كاره‌كه‌ى ته‌واو بكه‌ن، باشتره.

به‌لاى هيج كه‌سيكه‌وه گرنگ نه‌بوو من چ بۆچوونيكم هه‌يه، منيش به كه‌سيانم نه‌وت چه‌ند بيزارم و قيز ده‌كه‌مه‌وه له ژيان له‌گه‌ل سه‌رسه‌رييه‌كى بى هه‌ست، چه‌په‌ل و نه‌زانتيكى ئاوه‌ادا كه ته‌نانه‌ت رۆژى خوازبينييه‌كه‌ش بۆنى بۆگه‌نى گۆشت و چه‌ورى لى ده‌هات.

سه‌رله‌به‌يانى په‌روين خانم به‌په‌له هات بۆ مالممان و گوتى:

- بيستومه ده‌تانه‌ويت مه‌عسووم به ئەسغه‌رى قه‌ساب بدن، توخوا ئەم كاره مه‌كه‌ن، ئەم پياوه چه‌قۆكيشه، ئاره‌قخۆره، ميبازه، هه‌ر هيج نه‌بيت ليكۆلينه‌وه‌يه‌ك بكه‌ن.

- په‌روين خانم له خۆته‌وه قسه مه‌كه، تۆ باشتر ده‌يناسى يان ئەحمه‌د، خۆى هه‌موو شتيكى پيمان وتوو، پياو پيش ئه‌وه‌ى ژن به‌پنيت هه‌زار شت ده‌كات، به‌لام كه ده‌كه‌ونه ژير بارى ئه‌ركى ژن و منداله‌وه، ئيترواز له هه‌موو شتيك ده‌هين، سوپندي بۆ باوكى خواردوو و ريگه‌ى ناروونى نه‌هيشتووته‌وه كه له دواى گواستنه‌وه‌شى له په‌يمانه‌كه‌ى خۆى لا نه‌دات. له‌مه‌ش چاكتر بۆ مه‌عسووم ده‌ست ناكه‌ويت، گه‌نجه، ژنى يه‌كه‌ميه‌تى، ده‌وله‌مه‌نده، دوو دوكانى قه‌سابى هه‌يه، به‌غيره‌ته، ئيترو پيمان ده‌ويت.

پاش ئەمە، پەروین خانم وەھا بەداخ و بەزەیییەو تەماشای دەکردم، دەتگوت سزادراویک بە مەرگ دەبینیت، رۆژی دواتر گوتی:

- من زۆر لە ئەحمەد پارامەو ئەم کارە نەکات، بەلام تۆ ناگات (ئەمە یەكەم جاری بوو دان بە پتوهندییە نەینییەکە لەگەڵ ئەحمەدا دەنا)، دەلێت دروست نییە لەمە زیاتر لە مالهوہ رای بگرین، بۆچی خۆت کارێ ناکەیت؟ دەلێت نازانیت خەریکە چ بەلایەکت بەسەردی؟ بەراستی ئامادەیت ببیتە ژنی ئەم ناپیاوہ؟

- جیاوازی چییە؟ لێ گەرێ هەرچیەکیان دەوێت با بیکەن، با وا بزائن من بە شوو دەدەن، لە سەعید بەولاوہ، هەر پیاویکی تر، دەتوانیت تەنیا دەست لە لاشەکەم بدات.

- وہی بمرم، نەکە ی ئیتر لەم قسانە بکە ی ها؟ ئەمە یاخیبوونە، دەبێت لەم جۆرە بیرکردنەوانە لە مێشکت دەرکە ی، هیچ پیاوی بۆ تۆ نابێت بە سەعید، بەلام هەموو پیاوان بەو خرابییەش نین، بواریک وەر بگرە، بەلکو خوازیبێنی باشتەر پەیدا بێت. شانەکانم بەرز کردوہ.

- هیچ جیاوازییەکی نییە.

بەنیکەرانییەوہ چووہ دەرہوہ، لە بەردەرگای چێشتخانەکە هەندێ شتی بە دایکم گوت. دایکم بە دەموچاویدا کیشا. لە پاش ئەوہ چاودیرییەکی زۆرتر لە من کرا، دەرمانەکانیان کۆکردوہ، نەیان دەهێشت دەست لە چەقۆ و گوێزان بەدەم، کاتیک دەچووہ نەۆمی سەرہوہ، یەکسەر یەکیکیان بە شوینمدا دەنارد، پیکەنینم دەهات، چەندە سادە و ساکار بوون، وایان دەزانی من ئەوہندە نەفامم لە شوپینکی ئەوہندە نزمەوہ خۆم دەخەمە خوارہوہ، من پلانی باشتەرم هەبوو.

خیراییی گفتوگۆی مارەبیرین و زەماوہندەکە، بەھۆی نەبوونی خوشکی زاواوہ تەگەرہی تۆ کەوت، خوشکەکە ی شووی کردوہ و لە کرماشان دەژی، تاوہکو دە رۆژی تر نەیدەتوانی بۆ تاران بیتەوہ، ئاغا ئەسغەر گوتبووی:

- هەتاکو دادەم پەسندی نەکا و مۆلەتم نەدا سەر ناگرێ، مافی دایکایەتی بەسەر مەوہیە.

کاژیر یازدە ی بەیانی بوو، لە کاتیکدا حەوشەکەم گسک دەدا، یەکیک بەخیرایی لە دەرگای دەدا، من بۆم نەبوو دەرگا بۆ کەس بکەمەوہ، فاتیم بانگ کرد، دایکم لە

ناو چىشتخانهكهوه هاوارى كرد:

- قهيناكا، ئەمجاره بيكهروهه، بزانه كتيه سهري دهرهيناوه؟ هيشتا دهرگاكهه
به تهواوهتى نهكردبووهه، پهروين خانم خوى هاويشته ناوهراستى ههوشهكهوه.
- كچهكه بهختت بهرزه، نازانى چ خوازيتنيكارتيكم بوت دوزيوهتهوه، چهپكى
گول...

من كاس و ههپهساو تهماشام دهكرد، دايكم له چىشتخانهكهوه هاته دهرهوهو
گوتى:

- پهروين خانم چيهه؟

- خانم گيان موژده، خوازيتنيكارتيكم بو دوزيوهتهوه دهلتي مانگه، پياو،
خانهدان، خاوهن پروانامه، بهخوا تاله موويهكى سهدى وهكو ئەم لات و لووتانه
دېنى، پتيان بليم ئيواره بيتن؟

- بوهسته بزانه چى دهلتي؟ لهسهرخوتر، ئەمانه كتن؟ له كوئ دوزيانتهوه؟

- خهلكتيكى باشن، من ده ساله دهيانناسم، بو ههموويان، بو دايك و كچهكان
جلم دووريوه، كچه گورهكهى دهميكه شووى كردووه، به يهكى له مولكدارهكاني
تهوريز، هه لهوئ دهژى، مهنسووره كچى دووهميهتى دهچووه زانكو، پيش دوو
سال شووى كرد، ئيستا كورئ جوان و خري و خهپانى ههيه، كچه ستيههميان
هيشتا له قوتابخانهيه، ههه خواپهستن، هههه سهردهميين، باوكيان
خانهنشينه، شتيكيشيان ههيه نازانم كارخانهيه، نهك ئەوهى كهوا كتيبي لئ
دهردهچيت، ناوى چيهه؟

- خودى كورهكه چيهه؟

- وهى باسى كورهكه مهكه، كورتيكى زور باشه، له زانكو خوينديوهتى، نازانم
چى خويندووه، بهلام كار دهكات، هه لهو شوئنهى باوكيدا، كتيب دروست دهكهن،
تهههنى نزيكهى سى سالانه، له روالهتيشدا باشه، من بو پراوهى جلى دايكهكه
رؤيشتبووم، سهريپي بينيم، ماشهلالا قهد و بالاشى باشه، چاو و برؤ پرش و
كهميك ئەسمهه....

- باشه ئەى مههسووميان له كوئ بينيوه؟

- نەيانبىنيو، من باس كىردووه. وتم كچىكى چەند چاكە، جوانە، خانەدانە. دايكى زۆر حەز دەكات كورەكەى ژن بەئىتت، زۆر جارېش بە منى وتبوو، سۆراغى كچىكى باش نازانى؟ ئىستا پىيان بلىم ئىوارە بىن؟

- نە بابە... ئىمە لەگەل ئەم ئەسغەر ئاغاىە مەرج و پەيمانمان بەستوو، برىارە ھەفتەىەكى تر خوشكەكەى لە كرماشان بىتەو.

- خانم گيان وازبىنە، ھىشتا ھىچ ھەنگاوتىكتان نەناو، خەلكى وا ھەىە لەسەر مارەبرىن تىكى دەدەن، خۆ ئىو ھىچتان نەكردووه.

- ئەى ئەحمەد؟ خوا دەزانىت چ بەزمىك بنىتەو، مافى خۆىەتى، ئابرووى دەجىت، ھەرچىبەك بىت پەيمانى لەگەلىاندا بەستوو ناتوانىت لىي پاشگەز بىتەو.

- خەمت نەبىت ئەحمەد لەسەر من؟

- واى شەرم داتگىت، ئەم قسانە چىبە؟ لا ئىلاھە ئىلە لا.

- بىرت بۆ شتى خراب نەچىت خانم گيان، ئەحمەد و حاجى ھاورىن، بە قسەى دەكات، پىي دەلىم ئەو بکەوتتە نىوانەو، بىرى لەم كچە بەستەزمانە بکەنەو. من دەزانم ئەم ناپىاو دەستى لىدانى ھەىە، كە ئارەق دەخواتەو ئىتر ئاگای لە خۆى نامىتت، ھەر ئىستائىش دانەىەكى ھەىە، دلى لای ئەو، پىتان واىە دەستى لى ھەلگىرئ؟ مەحالى!

- چى ھەىە؟ ئەمەيان چىبە؟

- ھىچ بابە، يانى لەگەل ژنىكدایە، بەلىنى پى داو.

- ئەى ئەمەى بۆ چىبە؟

- دەىەوتت ئەمى ھەبىت مندالى لى بىي، ئەوىان مندالى نابى.

- تۆ ئەمانە لە كوئ دەزانىت؟

- خانم من ئەم جۆرە پىاوانە دەناسم.

- لە كوئ دەيانناسى؟ بۆچى تۆ چىت؟ ئەم قسانە گوناھيان ھەىە.

- ئاھ... تۆىش ھەمسو كاتى ھەر بىر لە شتى خراب دەكەبىتەو، براكەى خۆمىش ئاوا بوو، من لەگەلىان گەورە بووم، توخوا ئىو ھەىەلن ئەم داماو لە

چالّی دهر بیت و بکه ویتته چالّیکی ترهوه، ئیستا بهیلن ئەمانه بێن و ئیوه بیانبین، بزائن مرۆفهکان چهنده له یه کتر جیاوازن.

- سه رهتا ده بیت من له گه ل باوکی قسه بکه، بزائم چی ده لّی، باشه ئەگه ر ئەمانه ئه وهنده باشن بۆچی ناچن له تابه فه که ی خۆیان ژن به یّین؟

- وه لا من چوزانم، له وانیه ئه مه ش شانسی مه عسووم بّی، خوا خۆشی ده ویت. به سه رسورمان و دوودلییه وه، له شادمانی و پیداکری په روین خانم ده روانی، به راستی کارهکانی ئەم ژنهم بۆ هه رس نه ده کرا، لیکنه چوونیک له رهفتارهکانیدا هه بوو، روون نه بوو بۆچی ئە وهنده نیگه رانی چاره نووسی منه؟ یان وتم، ئەم ماسه موویه کی تیدایه.

به درتژیایی نیوه رۆی ئەو رۆژه دایک و باوکم پیکه وه گف تو گو یان کرد، مه محمودیش که میک به شداری کرد، له کۆتاییدا وتی قیروسیا هه رچییه ک ده که ن بیکه ن، به مه رجی هه تا زوه ره وانیه بکه ن و بینێرنه سه ر ما ل و ژیا نی خۆی، با ئیمه ش می شکمان ئاسووده بیت. له هه مووی سه یرتر ئەحمه د بوو، ئەو شه وه زۆر درهنگ هاته وه. سه ره له به یانی رۆژی دواتر که دایکم بابه ته که ی له گه ل باس کرد، هیچ به رهنگارییه کی نه کرد. شانهکانی به رز کرده وه و گو تی: چوزانم، خۆتان ده زانن. به راستی په روین خانم کاریگه ریه کی سه یری له سه ر هه بوو.

رۆژی دواتر، خوازبێنکارانی نوێ هاتن. ئەحمه د نه هاته وه، کاتیک مه محمودیش زانی هه موویان ژنن و حیجابی ته وایان نییه، به هیچ شی وه یه ک نه هاته ژووره که وه، دایک و باوکم به چاوی کریار لێیان ورد ده بوونه وه، هه موو کارهکان له دهستی په روین خانم بوو، ئەو لهو نیوهنده دا ده هات و ده چوو، کورپه که خۆی نه هاتبوو، دایک و خوشکهکانی هاتبوون، دایکه که چارشیتوکی ره شی له سه ردا بوو، به لام خوشکهکانی بّی حیجاب بوون، به راستی ئاسمان و ریسمان لهو خوازبێنکارانه ی تا وه کو ئەو رۆژه هاتبوون، جیاواز بوون. په روین خانم بازاره که ی گه رم ده کرد، که من چاییم هینا گو تی:

- ده بینن چهنه د جوانه، ئە ی ئە گه ر برۆی هه لگرتیت، چی لّی ده رده چی؟ هه ر له به ر تا و هه لامه ت ئەو هه فته یه که میک لاواز بووه ته وه.

من به سه رسورمان و تووره یییه وه ته ماشام کرد، خوشکه گه وره تره که گو تی:

- لاوازی مودیل، ئیستا هموو خویمان دهکوژن بۆ ئەوهی لاواز ببنهوه، براكهم ئەوهنده قینی له ژنی قهلهوه.

بریسکهی خووشی له چاوهکانی دایکم درهوشایهوه، پهروین خانم زهردهخه نهیهکی کرد و به فیزهوه سهیری دایکمی کرد، دهتگوت بهودا ههلهدهن، من بهپیتی فهرمانی دایکم له ژورهکهی تهنیشهوه دانیشتم. پیداوایستی چاییه کهشیان هینابووه سهروهوه، بۆ ئەوهی من ناچار نهیم سهر و خوار بکهیم و بی ئابرووییهک بنوینم. پهلهپهل قسهیان دهکرد و به خیرایی شتهکان بهرهو پیش دهچوو. گوتیان:

- کورهکهیان تا سالی کۆتایی بهشی یاسا (حقوق)* ی خویندوو بهلام هیشتا بروانامهکهی وهرنهگرتوووه.

دایکم گوتی:

- وای بۆچی موچهکهی (حقوق)* وهرنهگرتوووه؟

باوکم چاوکی داگرت و گوتی:

- نه خانم ئەو وانهی رشتهی حقوق دهخوینت.

دایکم زانی قسهیهکی ههلهی کردوووه بیدهنگ بوو.

- ئیستا خهریکی کارکردنه له نووسینگهی بلاوکردنهوهی کتیب، له راستیدا ئەم نووسینگهیه نیوهی هی باوکییهتی، موچهکهشی خراپ نییه، دهتوانیت ژیانی ژن و مندالهکهی ههلسووینت، خانووشی ههیه، دیاره هی خوئی نییه، خانووی دایه گهرهیهتی، دایه گهره له خوارهوه دادنهشی، سهروهوشمان بۆ همید گیان بنیات نا، خوێتان دهزانن کور ههز دهکات زوو سهربهخو بیت، ئەمیش تاچه کوره، ههرچییهکی بویت باوکی بۆی جیبهجی دهکات.

باوکم به منگه منگوه گوتی:

- باشه ئیستا جهنابیان له کوئی تهشرفیان ههیه، کهی دهتوانین سهردانیان بکهین؟

- وهلا مهسهلهکه ئەوهیه، کورهکهم هموو شتیکی به دهستی من و خوشکهکانی

* له فارسیدا حقوق ههردوو مانای یاسا و موچهپیش دهدات.

سپاردووه، وتوویه تی ئیوه په سندی بکه ن وهکو ئه وه وایه خوځم په سندیم کردیږ،
ئیس تایش به پاسپارده بۆ سغه فر رۆیشتوووه.

باوکم گوتی:

- باشه ئیشه لالا که ی ده گه پینه وه؟

خوشکه بچوکه که خۆی تی هه لقورتاند:

- ئیشه لالا بۆ ماره برین.

دایکم به سه رسورمانه وه گوتی:

- ئی...؟! یانی هه تا ماره برین نابیت زاوا ببینین؟ ئه مه یان چۆنه؟ یانی خودی
زاوا که ش نایه ویت چاویکی به بووکه که ی بکه ویت؟ ببینیتک هه لاله...

خوشکه گه وره که هه ولی دها به ئارامی قسه بکات، بۆ ئه وه ی دایکم هه موو
شته کان به باشی تی بگات گوتی:

- وه لالا کیشه که هه لال و هه رامی نییه، کیشه که ئه وه یه که هه مید ئیستا لیره
نییه، ئیمه وینه که یمان هیناوه کچه که ببینیت، ئیمه ش کچه که مان بینیه،
بۆ چوونی هه میدیش هه روه کو بۆ چوونی ئیمه یه.

- وای...؟! ناخر، بۆچی ده بیت؟ له وانه یه زاوا که خوش و نه خوشییه کی
هه بیت.

- ئای... خانم ناگات له ده مت بیت، کوره که م ده لئی چله سنه و به ره، خوا نه کا
خه وشیکی هه بیت، وا نییه په روین خانم؟ په روین خانم بینیه.

- به لئی! به لئی! من بینیم، ماشه لالا هیچ خوش و نه خوشییه کی نییه، زۆریش
قۆزه، بیکومان به چاوی خوشکایه تی.

خوشکه که ی وینه یه کی له جان تاکه ی ده رکرد و دایه ده ست په روین خانم، په روین
خانم وینه که ی به بهرچاو دایکه وه به رزه وه کرد و گوتی:

- سه یرکه ن ماشه لالا چ پیاویکه.

- باشه وینه که نیشانی کچه که بدن. ئه گه په سندی کرد تا کو هه فته یه کی تر
کاره کانی ته واو ده که یین.

باوکم گوتی:

- تكا دهكهم خانم، من هه تاكو ئيستاش به ته واوه تي هوي ئهم په له كردنه تي نهگه يشتم، بۆچی چاوه پروان نه بين تاكو خويان بينه وه؟

- ئاغای سادقی، چی بی و له تو نهینی بیت، ئیمه کاتمان نییه، راست و پروان ئه وهیه، ههفته ی داها توو من و باوکی نیازی مه که مان ههیه، ده مانه ویت کاره کاتمان کرد بیت، تاقه خه مم هه میده، که به هیچ شیوهیه که بیر له خوئی ناکاته وه، ئه گهر ئه ویش ژنی هه بیت، من به بیریکی ئاسووده وه ده رۆم، له کۆنه وه وتوویانه ئه و که سانه ی بۆ چه ج ده رۆن نابیت کاری نیوه و نیوه چلییان هه بیت، ده شی هه موو شتیک یه کلا بکه نه وه، کاتیک قسه له سه ر که هه کی تو کرا، فال م گرت هه، باش ده رچوو، تا ئیستا بۆ هیچ کچیک ئه وه نده باش ده رنه ها توو، به مه زانیم که پیش رۆیشتنه که م ده شی ت کاره که ته واو بکه م، له وان هه ئیتر نه گه پیمه وه. دایکم هه ستا و وینه که ش به ده ستیه وه گوئی:

- خۆزگه م به جه نابتان، خۆزگه به نسبی ئیمه ش بیت و برۆین بۆ مالی خوا.

هاته ژووره که ی ته نیشته وه و وینه که ی له به رده مم راگرت.

- وهره سه یرکه، هه رچه نده هاوشانی ئیمه نییه، به لام ده زانم تو زۆتر چه زت له م جۆره که سانه یه، ده لئی شانست هه ستاوه.

وینه که م به ده ستم لا برد.

هه موو قسه کان به خیرایی گو تران، له روو که شدا باو کم به ته واوه تی به وه پازی بوو که ئاماده بوونی زاوا زۆر پیویست نییه، زۆر سه یر بوو، ئه وان هه ر به راستی ده یانویست له ماوه ی یه ک هه فته دا زه ماوه نده که به ری بخه ن، تاقه نیگه رانی دایکم ئه وه بوو که له م ماوه کورته دا چۆن هه موو کاره کان رابگات؟ په روین خانم ده سته یارمه تی درێژ بۆ کرد و هه موو شته کانی له ئه ستۆ گرت.

- ئیوه به هیچ شیوهیه که خه متان نه بیت، سه به ی ده رۆین بۆ بازار، خۆم هه ر له دوو رۆژدا جله کانی ده درووم، کاری دروومانی تریشتان هه ر له سه ر من.

- به لام ئه ی جیا زیه که ی چی ده بیت؟ دیاره من بۆ که چه کانم هه ر له و رۆژه وه ی له دایک ده بن جیا زیان بۆ ده کرم و دایده ئیم، به لام هه شتتا شته کان هه ر که موکوورپیان هه یه، زۆریه ی شته کانیشی له قومه! ده بیت برۆین بیه ئین.

- خانم، خه مت نه بی، با جاری برۆنه ماله که یان، که ها تینه وه ته ختی خه ویان بۆ

دەكرين، ھەتا ئەو كاتە بوارمان ھەيە كەموكوورپىيەكەيان پىر بگەينەو، بەلام
ھەمىدەش ھەندى شتومەكى ھەيە.

رۆژى دواتر، بەنامەى كرىنى ئەلقەيان دانا و، داوھتەمانيان كىرد ھەر شەوئىك
ئىمە و براكانم كاتمان ھەبوو بىرۆينە مالىيان، بۆ ئەوھى لە نىكەوھە ژيانيان بىينى و
ھەموومان يەكتر بناسىن. دلم كەوتە خوڤە. داستانەكە بوو بوو بە راست، باوھرم
نەدەكرد، بۆچى بەم خىرايىيە دەبىت؟ بى خواست خۆم گوتم، واى سەعەيد فرىام
كەو، دەبىت چۆن لە بەردەم ئەمانەدا بوەستمەوھ؟ ھەستم بە توورەبىيەكى زۆر
كرد لە پەروين خانم، دەمويست سەرى ھەلبكەنم. لەگەل پۆيشتنى ئەوان قسە و
گفتوگۆ دەستى پى كىرد:

- سبەى من نارۆم بۆ ئەلقە كرىن، ئەوئىش داىكى ناىت. ناىت مەسوومىش
بەتەنيا بروات، پەروين خانم تۆ لەگەلىان بىرۆ.

- بەسەرچا، دەشى پارچەى جەكەنىشى بگرين، بەراست لە بىرتان بىت،
دەبىت ئىوھش بۆ زاوا ئەلقە بكرن.

- تا ئىستا ناتوانم تى بگەم، ئەم زاوايە بۆ خۆى نەھاتە پىشەوھ.

- شتى خراب بە دلتاندا نەيەت كاكە، بەخوا من دەيانناسم، ئىوھ نازانن چەند
خەلكىكى باشن.

- ئىستا بۆ ئەوھى مېشكتان ئاسوودە بىت، خۆ ناوونىشانى مالەكەيان داوھ،
بىرۆن لىيان بىكۆلنەوھ.

- ئاغا مستەفا بۆ جىازىيەكەى چى بگەين؟ تۆو كورەكان دەبىت سەفەرىكى قوم
بگەن، مسەكان، قابلمە چىنىيەكان و چەند دەستەيەك نوئىنى ھەيە لەژىر
زەمىنەكەى مالى خوشكەكەت دامناوھ، ئەى بۆ ئەوانەى تر چى بگەين؟

- خۆتان تەنگاومەكەن، خۆيان گوتيان گرینگ نىيە، ئۆبال لە ئەستۆى خۆيانە
ئەوھندە بەپەلەن، چاكتر واىە ئىوھش ھەرچى كەموكوورپىيەك ھەبوو بىخەنە
ئەستۆى ئەوان.

باوكم بەبىزارىيەوھ گوتى:

- من كچەكەم بە رووت و قووتى نانپىرمە مالە مېرد، ھەندى شتومەك ھەيە،

ئەوانەى تىرىش ھەفتەى داھاتوو دەكرىن، ھەرچى ماىيەوھى كە بوارمان ھەبوو دەكرىن.

تەنبا كەسىك كە لەم گەفتوگۆيانەدا ھىچ رۆلئىكى نەبوو، نە بۆچوونئىكى دەردەبىرى، نە پرسىيارئىكى ھەبوو و نەپىش بۆچوونەكانى بەلاى كەسەوھ گرىنگ بوون، من بووم. سەرتاسەرى شەوھەكە بەخەبەر بووم، پەرىشانى و خەم بوونمىيان ھىنابووھ لەرزە، لە خوام دەخواست بمكوژئىت و لەم ھاوسەرگىرىيە سەپىندراوھ پزگارم بكات.

بەيانىيەكەى بارودۆخم زۆر خراپ بوو، خۆم كرده خەو تاكو ھەموويان لە مال چوونە دەر، گويم لە دەنگى باوكم بوو كە لەگەل داىكم قەسەى دەكرد، دەبويست ئەو رۆژە ھەموو تواناكانى خۆى بۆ لىكۆلئىنەوھ وەگەر بخات و بۆ سەر كار نەدەرۆيشت، دوايىش گوتى:

– خانم پارەم لە تاقەكە داناوھ بۆ ئەلقە، بزائە بەش دەكات.

داىكم پارەكەى ژمارد و گوتى:

– بەلى، پىم وانىيە لەمە زۆرتر بىت.

باوكم و عەلى رۆيشتن. خۆشبەختانە لە سەرەتاي ھاوينەوھ باوكم عەلى لەگەل خۆيدا بۆ دوكان دەبرد، ھەر بۆيە ئىمەش بى قىرە بووين، گەر وا نەبوايە و ئەو لە مال بوايە، خوا دەزانئىت چىم بەسەر دەھات. داىكم ھاتە ژوور سەرمەوھ و گوتى:

– ھەستە، دەى ھەستە، دەبىت خۆت ئامادە بكەيت، ھىشتەم ئەمرۆ بخەوى بەلكو كەيف خۆش بى.

لەسەر جىيەكەم دانىشتەم، ئەژنۆكانم لە باوھش گرت، بە پىداگرىيەوھ گوتەم:

– من ناپۆم! كە پىاوھكان لە مال نەدەبوون، دەبوومە شىر.

– ھەستە ناز مەكە.

– من بۆ ھىچ شوئىنئىك ناپۆم.

– ھەلەت كرد، ئىستاكە شانست ھاتووھ، بۆچى دەھىلم لەقە لە بەختت بەدى؟

– كام شانسە؟! بۆچى ئىوھ دەزانن ئەمانە كىن؟ بۆچى دەزانن كورەكە كىيە؟ تەنانەت ئامادە نىيە خۆشى نىشان بەدات.

له و کاته دا دهنگی زهنگی ده رگا هات، په روین خانم به نارایشته کراوی و دلخوشییه وه، به چارشویکی ره شه وه هاته ژوره وه و گوتی:

- وتم با زوو بيم بزانه کاریکتان نییه، به راست مودیلکی جوانی جلی بووکم دوزییه وه، ده بیت به پتی نه وه پارچه بکړین، ده تانه ویت مودیلکه کی ببینن؟
- په روین خانم دستم دامینت، نه م کچه دیسانه وه سرکیشی دهکات، وهره بیخهره سهر ریگه.

په روین خانم پیلاوه پاژنه به رزه کانی دهره ینا و هاته ژوره وه و به پیکه نینه وه گوتی:

- سلو بووکه خان، هسته، هسته دست و دموچاوت بشوره، نیستا دین، دواپی ده لاین بووکیکی چهند ته مه لمان هه یه.

به بیننی په روین خانم توورپی له جهسته مدا بلتسه ی دایه وه، هاوارم کرد:
- به تو چی! نه سلن تو چ کاره ی؟ چهندت لیان وهرگرت بو نه وه ی ده لالی بکهیت؟

دایکم کیشای به دموچاویدا و گوتی:

- وای، قوری دنیا به سهرم، کچی لال به، نه م کچه به ته واوه تی شهرمی لی براوه و حهای له بهر هه لگیراوه.

به ره و لای من هه لمه تی هینا، په روین خانم به دهستی پیشی لی گرت:

- قهیناکا توورپی، من خوم قسه ی له گه لدا ده کم، نیوه برونه دهره وه، هه تا نیو کارتری تر ناماده ده بین، نیوه به رمون.

دایکم رویشته، په روین دهرگا که ی داخست، پالی به پشتی دهرگا که وه دا، چارشویوه که ی خزا و که و ته سهر زهوی، چاوی له من بری، به لام به روونی دیار بوو که من نابینیت، ته ماشای شوینکی زور له م ژوره دوورتری ده کرد، چهند خوله کیک به بیده نگی تی پری، به سه سورمان و ورده کولییه وه سه یریم ده کرد، کاتیک دهستی به قسه کردن کرد، دهنگی بوم نانا شنا بوو، نه و زرینگانه وه هه میشه بییه ی تیدا نه بوو، خه مبار و داگیرا و بوو.

کاتیک باوکم دایکم ی له مال دهر کرد، من دوازده سالان بووم، له پولی پینجه م

بووم، له پر بووم به دایکی سی خوشک و برابیه کی بچووکتر له خوځم، نه و مندهی دایکیکی راسته قینه چاوه روانیيان لیم هه بوو، ده بوايه هه موو مالله که به رتوبه بهرم، خواردم لی دهنه، جلم ده شوژد، گسکم دهنه، به منداله کاندرا ده گه پشتم، که باوکیشم ژنی هینا شتیکی له نه رکه کانی من که نه کرده وه، باوه ژنه که م وه کو هه موو ژنه کانی تر بوو، نالیم نازاری دهنه یان برسیی ده کردم، به لام منداله کانی خوئی له نئیمه زیاتر ده ویست، رهنگی مافی خویشی بیت. له مندالییه وه به منیان وتبوو ناوکتیان به ناوی نه میر حوسینه وه بریوه، بق نه و مامه ییم که هه ر له سه ره تاوه منی به بووکه جوانه که م بانگ ده کرد. نازانم له که یه وه، به لام نه و مندهی به بیرمدا بیت عاشقی نه میر بووم، له پاش نه مانی دایکم هه موو نومید و دلخوشییه کم نه و بوو، نه میریش منی زور خوشده ویست، به هه ر بیانوو یه که بوايه ده هاته مالمان، له قه راخ هه و نه که داده نیشته و سه یری کاره کانی ده کردم. ده یگوت، هیشته ده سته کانت زور بچووکن، چون نه م هه موو جلانه ده شوژیت؟ منیش سه ختترین کاره کانم ده هیشته وه له به رده م نه و دم کرد، له وهی که به وه هه موو دلسوژییه وه سه یری ده کردم، چیرم ده برد، نه ویش بق مام و ناموژنم باسی ده کرد که من چ سه ختییه که ده چیرم. هه رکاتیک مام ده هاته مالمان به باوکی ده گوت:

– نه منداله گونا هه، مردووه، تو غه دری لی ده که ی، تو و ژنه که ت شه رتان ده بیت، نه م چاره ره شه چی کردووه که ده بیت باجه که ی بدات، له که لی شه یتان بیره خواروه، برق ده ستهی ژنه که ت بگره و بیهینه مالله وه.

– نه کاکه به هیچ شیوه یه که نابیت. نئیر ناوی نه و ژنه له به رده م مه هین، سی به سی ته لاقم داوه بق نه وهی نئیر ریگی گه رانه وهی نه بیت.

– که واته بیرتیکی لی بکه ره وه، نه م کچه خه ریکه له ناوده چیت.

– له کاتی خواحافیزیدا، ناموژنم له نامیزی ده گرتم و سه ری ده خسته م سه ر سینه یه وه، بونی دایکی لی ده هات، نازانم بوچی فرمیسه که کانم به بی خواستی خوځم ده هاتنه خواروه، و ابرانم نازم ده کرد. له کو تاییدا باوکم بیرتیکی لی کرده وه، چوو ژنتیکی هینا که له میردی یه که می دوو مندالی هه بوو، نئیر مالله که مان هه روه کو باخچه ی ساوایانی لی هاتبوو، بووین به شه ش مندالی سه روبن که

گه وره که بیان من بووم، نالیم من هه موو کارهکانی ماله و هم دهکرد، به لام هه ردوو کمان له به یانییه وه تا کو شه و هه لدهاتین، هیشتا هه کار ی نیوه چلمان هه بوو، به تاییه تیش که باوه ژنم له گه ل پاکوته میزی سه ری خوش بوو. بیجگه له وهش زوری قین له مامم و ناموژنم بوو، ئەوانی به لایه نگری دایکم ده زانی. له پیش هه موو شتیکه وه پتی ناموژاکه می له مالمان بری، به باو کمی گوت:

- مانای نییه، کورپکی نیره که هه موو کاتیک بیت بق ئیره دانیشی و ته ماشامان بکات، کچه کهش گه وره بووه و ده بیت شهرم بکات.

سالیکی دوی ئەوه به فه رمی پیوه ندیمان له گه ل مالی مامم پچرا، زور بیریانم دهکرد، تا قه ریگهی بینینیان چوونه مالی پوورم بوو، له کچهکانی مامم ده پارامه وه که شه و گلم بده نه وه، بق ئەوه ی که باوه ژنم نه بو لیتیت ناچار ده بووم خوشک و براکانیشم له گه ل خو مدها به یلمه وه، سالیکی تریش به و شیوه یه به سه رچوو، جار دوی جار ئەمیر حسینم ده بیننی بالای به رزتر ده بوو، نازانی چه ند قوژ بوو، برژانگهکانی وه کو سایه بان سیبه ری ده خسته سه ر چاوهکانی، شیعی بوم دهنووسیم، ئەو به یته انه ی بق ده کریم که خو ی حه زیان لی ده کات، ده بوت ده نگت خو شه ئەمه له به رکه و بیلی. له راستیدا من خو ینده وارییه کی ئەوتوم نه بوو، له و کاته وهش که بق قوتابخانه نه ده چووم، ئەوانه ی ده شمزانی له بیرم چوو بوونه وه، ده یگوت خو م وانه ت پی ده لیمه وه، وای چ روژگاریک بوو؟ ورده ورده پووریشم له وه ماندوو بوو که ده چووین و ده ماینه وه، میرده که شه ی توژی بۆله بۆلی ده کرد، ناچار بووین که متر به کتر بینین. جه ژنی سالی دواتر، له باو کم پارامه وه به لکو بق دیداری مامم برۆین، باو کم خه ریک بوو رازی بیت، به لام باوه ژنم گوتی:

- پیم ناخمه مالی ئەو نه فره تییه، نه گریسه .

نازانم له نیوان باوه ژنم و ناموژنم چی پروی دابوو وا ئەوهنده قینیان له به کتر ده بووه وه، من دامابووم، له و نیوهنده دا گیرم خوار دبوو. دوا جار که بینینانم جه ژنی ئەو ساله بوو له مالی پوورم، پوورم به رنامه که ی وه ها ری کخسته بوو که باو کم و مامم به کتر ببینن، ده یویست ئاشتیان بکاته وه، هه موو له ژووری میوانخانه که ی نهومی سه ره وه دانیشته بوون و ئیمه یان له ژووره که کرده ده ره وه، من و ئەمیر له ژووره که ی خواره وه دانیشته یان، مندا له کان له حه وشه که کایه یان ده کرد، کچی

پوره‌کانم له چیتخانه‌که چاییان تی ده‌کرد، ئیمه تهنیا بووین، ئه‌میر ده‌ستی
گرتم، هه‌موو جه‌سته‌م گهرم داها، ده‌سته‌کانی ئه‌ویش گهرم و شیدار بوون،
گوئی:

- من و باوكم قسه‌ی خۆمان كرد، بریار وایه ئه‌مسال پاش ئه‌وه‌ی دیپلومه‌که‌م
ده‌گرم بيمه‌ خوازینیت، باوكم وتوویه‌تی ماره‌ ده‌برین پاش ئه‌وه، ده‌چم بۆ
سه‌ریازی.

له‌ دل‌ه‌وه‌ ده‌مویست خۆم بخه‌مه‌ ئامیزی و له‌ خۆشیدا بگرم، هه‌ناسه‌م گیرابوو
گوتم:

- واتا هه‌ر ئه‌م هاوینه‌؟

- به‌ئێ، ئه‌گه‌ر من تاقیکردنه‌وه‌ دوویات نه‌که‌مه‌وه، قوتابخانه‌ ته‌واو ده‌بیت.

- توخوا تاقیکردنه‌وه‌ دوویات مه‌که‌ره‌وه.

- به‌ئینت پێ ده‌ده‌م، له‌به‌ر خاتری تۆیش بووه‌ ئه‌مسال به‌ باشی بخوینم.

ده‌ستی گوشیم، ده‌توت دلمی له‌ناو ده‌ست گرتووه‌ و ده‌یگوشی، گوئی:

- چیی تر ناچه‌تی دووریتم نییه‌.

- ئاه...! بلێم چی، هیند ئه‌م رووداوهم له‌گه‌ڵ خۆمدا دووباره‌ کردووه‌ته‌وه، به‌
پاده‌یه‌که‌ هه‌موو ساته‌کانی وه‌کو فیلمی سینه‌مایی له‌ به‌رچاومن، هینده‌ له‌ دنیا‌ی
خۆماندا نوقوم بووبووین، ئاگامان لێ نه‌بوو که‌ی شه‌ر ده‌ستی پێ کرد، کاتێ پێ
راگه‌یشتین، باوكم و ژنه‌که‌ی خه‌ریک بوون به‌ شه‌ره‌ جوین له‌ پلیکانه‌کانه‌وه
ده‌هاتنه‌ خواره‌وه، ئامۆژنم له‌ قه‌راخ په‌رژینه‌که‌ ئاویری دابوووه‌ وه‌لامی جوینه‌کانی
باوه‌ژنمی ده‌دایه‌وه، پوورم به‌ شوین باوكمدا رای ده‌کرد و ده‌پاراپه‌وه:

- وا مه‌که‌ن، شه‌رمه‌، ئیوه‌ له‌م ساله‌ تازه‌یه‌دا ناخۆشیه‌کان وه‌لا بنین، یه‌کتر
ماچ بکه‌ن و ئاشت ببنه‌وه، بیکه‌ن به‌ خاتری گۆره‌که‌ی دایکمان، بیکه‌ن به‌ خاتری
پوچی باوكممان ده‌ست هه‌لگرن، ده‌بیت پشتی یه‌کتر بگرین، له‌ کۆنه‌وه‌ وتراوه
ئه‌گه‌ر دوو برا گۆشتی یه‌کتريش بخۆن ئیسقانه‌که‌ی فری نادهن.

باوكم خه‌ریک بوو نه‌رمه‌وه‌ ده‌بوو کاتیک که‌ ژنه‌که‌ی گوئی:

- نابینیت چیمان پێ ده‌لێن ئه‌مه‌ چی براهه‌تییه‌که‌؟

- تۆش كۆتايى پى بىنە ئەقدەس خانم، چاكەت نىيە، هيچيان نەوتووه، برى گەورەترە ئەگەر شتېكىشى وتبىت ئيوه له دلى مەگرن.

- گەورەترە! با گەورەتر بىت، ھەر لەبەرئەوھى گەورەترە دەبىت ھەرچى له دەميان ھاتە دەرەوھ بىلېن؟ ئەمىش براپەتى، خۆ نۆكەرى نىيە، ئەسلەن بەمان چى وا خۆيان له ژيانى ئىمە ھەلدەقورتىن؟ ئەو ژنەى بەو چاوه زەقانەيوه له خۆى زياتر كەس نابىنيت، ئىمە خزمایەتیی واما نەويست.

ئىنجا دەستى منداڵەكەى راکىشا و له دەرگاگە چووھ دەرەوھ. ئامۆژنم بە دوايدا ھاواری كرد:

- برۆ سەيرى چارەى خۆت بکە، ئەگەر باش بوويتايە بە دوو منداڵەوھ دەريان نەدەکردى و تەلاقىان نەدەدايت.

خەونە جوانەكانم، تەنانەت يەك كاژىریش بەردەوام نەبوو، وەكو بلىقى تەقى و لەناو چوو. له پاش ئەوھ باوھژنم دوا برپارى خۆى دا، خۆى وتەنى داخى من بە دليانەوھ بنيت، دەيگوت، گوايە كاتىك خۆشى له تەمەنى مندا بووھ مندا لىكىشى ھەبووھ، دەيوت، چىي تر تاقەتى بوونى ھەويىەكى وەكو منى له مالدا نىيە، ھەر لەو كاتەدا حاجى ھاتە خوازىنى، خزمایەتییەكى دوورى لەگەل باوھژنمدا ھەبوو، ھەتاكو ئەو كاتە دووجار ھاوسەرگىرى كردبوو، دەيگوت:

- چونكە مندا لىان نەبووھ تەلاقىانم داوھ.

ئەمجارەيان دەيويست ژنىكى گەنج و تەندروست بەينيت، بەلكو مندا لى بىت، گەوجە! ئامادە نەبوو تەنانەت بۆ يەك چركەش گومانى ئەوھ بكات كە لەوانەيوه كيشەكە له خۆيدا بىت. ئاخر نابىت خۆ پياوان خەوش و عەبىيان نىيە، جا ئەويش پياوى دەولەمەند. ئەو دەمە چل سالان بوو، واتا بىست و پىنج سال له من گەورەتر، باوھژنم دەيگوت:

- دنيايەك ملىك و سەرۆتى ھەيو، له بازاردا چەند زنجيرە دوكانى ھەيو، ھەموو زەوى و خانووبەرى دەوروبەرى قەزوين.

كورتىيەكەى بەتەواوھتى ئاو زاىە دەمى باوكم، دەيگوت:

- ئەگەر مندا لى بىت له پارەدا نوقمى دەكەم.

- كاتىك ويستيان من بەينە سەر سفرەى مارەبرين، بارودۆخم لەمانەى تۆ

خراپتر بوو.

چاوی بریبووہ خالتیکی نهاسراو و دوو دلۆپه فرمیسک لهسهر برژانگهکانیهوه
تکانه خوارهوه.

- بۆچی هەر ئه‌و کاته خۆت نهکوشت؟

- پیت وایه ئاسانه، ئه‌و بویرییه‌م نه‌بوو. تۆش بیسر له‌م شته‌ بئ خۆیانه
مه‌که‌روه. هه‌رچۆنیک بیت هه‌رکه‌سه‌و چاره‌نووسیکی هه‌یه، ناتوانیت له‌ گه‌لیاندا
به‌شهر بیت، خۆکوشتنیش گوناهیکی مه‌زنه، خوات چۆن ناسیوه، له‌وانه‌یه خیر و
سازش هه‌ر له‌وه‌دا بیت.

دایکم به‌ مشت له‌ ده‌رگاکی دا و وتی:

- په‌روین خانم چی ده‌که‌یت؟ ده‌نگ ده‌بیت ها!! کاژیر نۆ و نیوه.

په‌روین خانم فرمیسکه‌کانی سپییه‌وه و وتی:

- مه‌ترسه‌ خانم، له‌سه‌ری کاتدا ئاماده‌ ده‌بین.

له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشته‌.

- ئه‌مانه‌م پیت وت نه‌وه‌کو وا بزانی نازانم له‌ چی بارودۆخیکدا.

- ئه‌ی بۆچی ده‌ته‌ویت منیش داماو بکه‌یت؟

- هه‌رچۆنیک بووه ئه‌مانه‌ تۆ ده‌ده‌نه‌ شوو، نازانیت ئه‌حمه‌د چ پلانیکیی بۆت

داناوه، به‌راست ئه‌حمه‌د بۆ له‌گه‌ل تۆ ئه‌وه‌نده خراپه‌؟

- چونکه‌ باوکم منی له‌و زیاتر خۆشده‌ویت.

له‌ پر، ئه‌و راستییه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که له‌و قسه‌یه‌مدا بوو که بئ خواستی خۆم
کردم، هیچ کاتیک به‌و شیوه‌یه‌ ئاگاداری ئه‌و رووداوه نه‌بووم. به‌لئ باوکم منی له‌و
زیاتر خۆشده‌ویست. یه‌که‌مین ده‌رپرینیک له‌و سۆزه‌ی ئه‌و که له‌ یادمدا مابیت،
پتوه‌ندی به‌و رۆژه‌وه هه‌بوو که زه‌ری مرد، باوکم له‌ کار هاته‌وه، له‌ناو چوارچێوه‌ی
ده‌رگاکه‌دا وشکه‌وه بووبوو، دایکم شیوه‌نی ده‌کرد، نه‌نکم، قورئانی ده‌خویند،
دوکتۆره‌که سه‌ری باده‌دا و به‌ نه‌فره‌ت و تووریه‌یییه‌وه له‌ ده‌رگاکه‌وه ده‌چوووه ده‌روه
کاتیک سینه‌ی به‌ر سینه‌ی باوکم که‌وت. به‌ تووریه‌یییه‌وه وتی:

- ئه‌م مندا له‌ به‌لای که‌مه‌وه سه‌ی رۆژه گیان ده‌دا، ئیستا دوکتۆر ئاگادار

دهکه نه وه؟! ئه گهر له جياتى ئه م کچه بهسته زمانهت يه کى له کوره کانت بوايه هر ناوهات ده کرد؟

باوكم رهنگى وهكو گه چ سپييه وه بوو، خهريك بوو دهكهوت، چوومه بهردهمى، به دهسته بچوو كه كانم پتیه كانيم له باوهش گرت و نهنكمم بانگ كرد. له سه زهوى دانيشت و توندوتۆل منى له ئاميز گرت، سهرى خسته ناو قژمه وه و به دهنگى بهرز گريا، نهنكم گهيشت:

– ههسته كورم ههسته، تق پياوى نابيت وهكو ژن شيوهن بكهى، خوا خۆى داويه تى و هه خۆيشى دهبياته وه، مرۆف نابيت له بهردهم ويستى خوادا بوهستيت.

باوكم هاواری کرد:

– تق وتت هيچى نيبه، چا كه وه دهبيت، نهتهيشت بروم دوكتۆر بينم.

– ئهوكاتهش هيچ نه دهگۆرا، گهر رۆژى له دنيا دا بوايه دهمايه وه، كه ميس نه بوو، ئه گهر گالينووسى هه كيميشت بق بهتينايه هيچ سوودىكى نه ده بوو، له راستيدا ئه مه بهشى ئيمهيه، كچمان پتوه نه هاتوه.

– ئه مانه قسهى پووچن، هه مووى خه تاي تۆيه.

يه كه مين جار بوو ده ميبنى باوكم به سههرا داكي دا ده يقيزاند، له راستيشدا زۆرم پى خۆش بوو. له پاش ئه وه تاكو ماويه كى زۆر يش باوكم منى له باوهش دهگرت و به بيدهنگى فرميسكى ده رشت، من له هه لته كاندى شانەكانى دهمزانى. پاشتر ئه و پشكى سۆز و چاوديريهى بق زهرى كورتى هينا، به من گهيشت، ئه حمه هه رگيز ئه و جياواز بينيبهى فرامۆش نه كرد و لتي نه بوورا. هه ر له مندا ليه وه بهردهوام ئه و نيگا تووره ئاميزهى به شوينمه وه بوو، هه ركه باوكم له مال دهچووهر، منى به كوتهك دادهگرت، ئيستنا ئه حمه به ئاره زوى خۆى گهيشتوه، من له بهرچاو باوكم كه وتووم، ناپاكيه له متمانه كهى كردوه، ئه و بى ئوميد و ره نجا وازى له من هينا، ئه مه باشتريه ده رفه ته بق ئه حمه بق ئه وهى تۆلهى ئه م هه موو سالانه م لى بكاته وه. دهنگى پهروين خانم منى هينا يه وه سه رخۆم:

– خۆشت ئاگات لى نه بوو خهريك بوو چ به لايهكت به سههرا بيت، نازانى ئه و سه گبا به مرۆفتيكى چهند پيسه، له و پروا يه دا مه به كهس فريات بكه وتبايه، نازانى

چەند رۆڭم بىنى، چەندە زمان لووسىم كرد، هەتا ئەحمەدم پازى كرد بەو ناپىاوه
وہ لآمى نەرى بداتەوہ و بەيلىت ئەم خوازىنيكارانہ بىن، دلم بۆت ناگرى تى
بەربووو، تۆ ھەرۈھكو پازدە بىست سالى ھى خۆمى. بىنيم ئەمانە سوورن لەسەر
ئەوہى تۆ بەشوو بدن، لەو سەعیدە ترسنۆكەيشەوہ ھىچ ھەوالىك نىيە، وتم ھەر
ھىچ نەبىت شوويەك بكەى كە دوارۆژ لەزىر كوتەك شىنت نەكاتەوہ، مرۆف بىت،
بەلكو ئىشەللا ئارەزوومەند بى پىيەوہ، ئەگەریش نەبوو تۆش بتوانىت بە رىگەى
خۆندا برۆى.

بە توانجىكى تالەوہ وتم:

– وھكو تۆ؟

بە سەرزەنشتەوہ سەيرى كردم:

– نازانم، ھەرچۆنىك خۆت پىت خۆشە. ھەرکەسە و بە شىوازيك تۆلە لە ژيان
دەكاتەوہ، بە جۆرىكىش بارودۆخەكە بۆ خۆى دەگونجىنىت كە بتوانىت بەرگەى
بگرىت.

ھەرچۆنىك بىت ئەو رۆژە، من بۆ كرپنى ئەلقە نەرۆيشتم، وتيان سەرمای بووہ،
پەروين خانم ئەو ئەلقە زيوەى كە لە دەستما بوو دەرى ھىنا و لەگەل خۆيدا بردى
بۆ ئەوہى ئەلقە و پارچە و شتەكانى تر بگرىت. دوو رۆژ دواى ئەوہ، باوكم لەگەل
مەحموود و عەلى رۆيشتن بۆ قوم و بە ئۆتۆمۆبىليكى گەورەى شتومەك و
كەلوپەلەوہ گەرانەوہ، لە ناو دەرگاكە، داىكم وتى:

– پراوہستن، پراوہستن ئەمانە مەھىننە ژورەوہ، يەكسەر بىبەنە مالىكەى خۆى،
پەروين خانم لەگەلتاندا دىت و نىشانان دەدا، ھەستە كچى، ھەستە تۆش
لەگەلئيان برۆ مالىكەت بىبنە، سەيركە، بزانه چ كەموكوورپىيەكى ھەيە، شتەكانت
چۆن دابىنين، ھەستە، ئافەرىن.

شانم بەرزەوہ كرد و بە رِقەوہ گوتم:

– پىويست ناكات، بلى با ھەر ئەو پەروين خانمە بروا، من بەتەماى شووكردن
نيم، ئەوہ زياتر پەلەپەتى.

سبەينىي ئەو رۆژە پەروين خانم جەلەكانى بۆ تاقىكردنەوہ ھىنا، ھەرچىيەكى
كرد نامادە نەبووم لەبەرى بكەم، وتى:

- قهیناکا، من ئەندازەکانی تۆم ههیه، به‌گوێهری جله‌کانی ترت ده‌یدرووم، به دڵنیاییه‌وه باش ده‌بیت.

نه‌مه‌ده‌زانی ده‌بیت چی بکه‌م، به‌دریژایی کاته‌که ناخه له هه‌لچووندا بوو، نه‌مه‌ده‌توانی نه‌خواردن بخۆم و نه‌بخه‌وم، ئەگه‌ریش چه‌ند کاژێرێک ده‌چوومه‌ خه‌وه‌وه به‌ زریان‌خه‌و و په‌ریشانییه‌وه بوو، که به‌خه‌به‌ر ده‌هاته‌وه، ماندوو‌تر بووم له‌ کاتی پێش‌خه‌و، وه‌کو مه‌رگ به‌سه‌ردا سه‌پیندراویک وا بووم، سات له‌ دوا‌ی سات له‌ مه‌رگ نزیک‌تر ده‌بوومه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی زۆر سه‌خت بوو، سه‌ره‌ئه‌نجام، بریارم دا له‌گه‌ڵ باوکم قسه‌ بکه‌م، ده‌مویست بکه‌ومه سه‌ره‌پتی و ئه‌وه‌نده بگرم تاوه‌کو دلی نه‌رم ده‌بیت‌ه‌وه، به‌لام هه‌موو وریا بوون، ته‌نانه‌ت یه‌ک خوله‌کیش بواریان نه‌ده‌دا له‌گه‌ڵ ئه‌ودا به‌ته‌نیا بم، خۆیشی به‌ئاشکرا له‌ ده‌ستم رای ده‌کرد. له‌ خۆمه‌وه به‌ هیوا‌ی په‌رچوو‌یه‌ک بووم، وام ده‌زانی له‌ دوا خوله‌کدا ده‌ستیک له‌ ئاسمان‌ه‌وه ده‌مرفینیت، به‌لام هه‌چ نه‌قه‌وما، هه‌موو شتیک به‌پتی به‌رنامه به‌ره‌و پێش‌چوو، رۆژی واده‌دراو هات، ده‌رگای ماله‌وه له‌ به‌یانیه‌وه خرابووه سه‌ر پشت، ئه‌حمه‌د و مه‌حموود و عه‌لی به‌رده‌وام ده‌هاتن و ده‌رۆشستن. کورسییان دانا و میوه‌کانیان شو‌رد، شیرینییه‌کانیان دانا، دیاره ژماره‌ی میوانه‌کان زۆر که‌م بوون، دایکم رایسپاردبوو به‌هه‌چ که‌سێک له‌ خه‌زما‌ن نه‌وتریت، نه‌وه‌کو یه‌کی بۆ ماله‌مان بیت و سه‌رنجی بارودۆخه‌ په‌شی‌وه‌که‌ی من بدات، به‌ پووری‌شمیان گوتبوو زه‌ما‌وه‌نده‌که یه‌ک دوو هه‌فته‌یه‌کی تره و بۆ کاتی خۆی ئاگادارتان ده‌که‌ینه‌وه، به‌لام نه‌ده‌بوو به‌ مامۆ عه‌باسم نه‌وتریت، له‌ پاستییدا له‌ خه‌زانی ئیمه له‌وه‌لاره‌ که‌سی تری لی نه‌بوو، ئه‌وانیتر چه‌ند خه‌زانی‌ک له‌ خه‌زما‌نه‌کانی زاوا و چه‌ند که‌سێک له‌ هاوسی و دراوسی‌کان بوون. هه‌رچیه‌کیان کرد ئاماده نه‌بووم بۆ ئارایشتگه، په‌روین خانمیش به‌وه پازی بوو و خۆی ده‌موچاو و ژیر برۆمی هه‌لگرت، لووله‌ی له‌ قۆم دا، به‌ درێژایی ئه‌و کاته‌ی که ده‌موچاوی چاک ده‌کردم فرمی‌سک له‌ چاوه‌کانم ده‌رژا، ئامۆژنم که له‌ به‌یانیه‌وه بۆ یارمه‌تی هاتبوو، یان وه‌کو دایکم ده‌یگوت بۆ خۆتی هه‌لقورتان، گوتی:

- وای چه‌ند نازنازۆکی، خۆ ده‌موچاوت مووی پێوه نییه ئاوها فرمی‌سک ده‌رێژی.

- رۆلەكەم، ئىستا لەبەرئەوهى ئەوهندە لاواز بووه هتیزی تیدا نەماوه.

پەروین خانمیش چاوی پر لە فرمیسک بوو، جارجارە بە بیانوی گۆرینی پەتەكەوه فرمیسكەكانی وشك دەكردهوه. بریار وابوو كاژیری پینج كە هەوا كەمیک فینك دەكات بێن ماره بېرن. كاژیر چوار خیزانی زاوا هاتن و سەرەپای ئەوهی ئاوههوا زۆر گەرم بوو، پیاوهكان هەر لەو حەوشە تازە ئاورشپین كراوهكەدا، لەژیر سێبەری دار تووه بەرزەكە دانیشتن و ژنەكان بۆ ژورەكەى سەرەوه رۆیشتن، سەرەكەیان هەر لە ژورەكەى خوارەوه دانابوو و من لە ژورەكەى پشتهوه بووم، دایكەم بە پەلەپەل رای كرده ژورەوه و گوتی:

- هیشتا جلت لەبەر نەكردهوه؟! زوكە، هەتا كاژیریكى تر باوكت دیت!

هەموو جەستەم دەلەرزى، خۆم خستە سەر پیتی، لیتی پارامەوه ئەم كارە نەكەن و گوتم:

- من نامەوێت شوو بكەم، من هەر نازانم ئەم پیاوه كێیه؟ توخوا مەهیلە، بە قورئان خۆم دەكوژم ها... برۆن هەلی وهشیننەوه، لێ گەپێ با برۆم لەگەڵ باوكم قەسە بكەم، من نالێم بەلێ، ئىستا سەیركە! یا خۆتان تىكى بدەن یان من لە بەردەم هەموویان دەلێم كە من رازی نیم.

- وای مەرگ! بێدەنگ بە ئەم قسانە چیه؟ هەمديسان دەستت پێ كردهوه، ئەمجارە دەتەوێت لە بەردەم ئەم هەموو خەلكە ئابروومان بەرى؟ ئینجا براكانت لەت لەت دەكەن، لە بەیانیهوه تا ئىستا ئەحمەد چەقۆكەى لە گیرفانی داناوه، وتی هەركاتێك یەك وشەى هیچ و پووچی كرد، هەر لێرە كۆتایی پێ دێنم، تۆزقالتێك بێر لە ئابرووی باوكە داماوەكەت بكەرەوه، هەر لەوێ دلی رادەوهستى و دەمریت ها...!

- نامەوێت، بۆچی بە زۆرە؟

- لال بە، دەنگت بەرز مەكەرەوه، گوێیان لێ دەبیت.

هاتە لامەوه، رامكرده ژیر تەختە دارینییهكە و لە دورترین خالدا گرمۆلە بووم، لولەكانی قژم کرانەوه و لە ژورەكەدا بلاویونەوه.

- بێرە دەرەوه جوانەمەرگ، یاخوا لەسەر تەنەشۆرى مال بێبێنم، ئیلاهی ناگرت تى بەرپى، وەرە دەرەوه، سەرئەنجام تۆ من دەكوژیت.

یه کیک له ده رگای ددها، باو کم بوو له پشت دهرگاکه وه گوتی:

- خانم چی ده که ی ئیستا مه لا دیت!

- هیچ، هیچ، خه ریکه جل له بهر ده کات، هر نه ونده به په روین خانم بلای با زوو
خوی بگه یه نیتته ئیره.

به دهنگیکی نزم پیی گوتم:

- دهوره، دهره وه، مرداره وه بوو، وهره تا نه مکوشتووی، نه ونده بی حه یایی
مه که.

- نامه ویت، من شوو ناکه م، تو گیانی مه محمودی برام، تو گیانی نه حمه د وا
نه ونده خوشت ده ویت، شاییه که هه لوبه شینه وه، بلین پاشگه ز بووینه وه.

دایکم نهیده توانی بیته ژیر ته خته که، دهستی دریز کرد و چنگی کرد به قزما، به
یارمه تی قزه که م منی له ژیر ته خته که هینایه دهره وه، له هه مان کاتدا په روین خانم
هاته ژووره وه.

- قور به سهرم نه وه چی ده که ی؟ قزت به سهریه وه نه هیشت.

له کاتیکدا که دایکم به توندی هه ناسه ی ددها گوتی:

- بزانه چی ده کات؟ له م دوا دوا ییه دهیه ویت نابروومان به ریت!

هر بهو شیوهیه ی که خو م گرموله کرد بوو به قینه وه ته ماشام ده کرد، له
دهستیدا مشتت له قز مابوو، نه فره تم له هه موویان هه بوو.

هرگیز به بیرمدا نایه ت له رپوره سمی ماره برینه که دا وتبیتم (به لای)، دایکم
مه چه کمی توند دهگوشی و هر دهیگوت:

- به لای، بلای به لای.

سهر نه انجام به کیک به لاییه کی گوت و هه موو چه پله بیان لای دا. مه محمودی برام و
چهند که سیک لهو پیاوانه ی که له ژووره که ی پشته وه دانیشتبوون سه له واتیان لای
دا، هه ندی شستی تر نالوگور کرا، به لام من لای تی نه گه یشتم. په ردهیه که له
به رچاوه کانم بوو. هه موو شتیکم ده بیینی له ناو ته مومژدا مه له بیان ده کرد، دهنکه کان
له غه لبه غه لب دهچوون و واتایان نه بوو. وهکو ده به ننگ له خالیک ورد دهیوممه وه.
هرگیز به لامه وه گرینگ نه بوو نهو پیاوه ی که له ته نیشتمه وه دانیشتووه و

ئىستاكه هاوسەرى منە، كىيە! ڤووخسارى چۆنە؟ ھەموو شتىك تەواو بوو و سەئىد نەھات. خەون و خەيالەكانم بە ئاكامىكى تال گەيشتبوو، ئاھ سەئىد چىت پى كىردم؟

كاتىك بەخۆدا ھاتمەو، لە مالى ئەو پىاوه، لە ژوورى نووستنەكەدا بووم. ئەو پىشتى لىم بوو، لەسەر تەختى خەوئەكە دانىشتبوو، خەرىك بوو كەراواتەكەى دەكرەو، ديار بوو ھەرگىز پى رانەھاتبوو و زۆرىش ئازارى دەدا، خۆم بە سى گۆشەى ژوورەكەو نووساندبوو، چارشىوئىكى سى، كە بۆ ھاتنم بۆ ئەم مالى بەسەرياندا دابووم، بە سىنەمەو نووساند. وەكو گەلا لەرزانى بەر باى پايز ھەلدەلەرزىم. ئۆقروم لى برايوو، ھەولم دەدا دەنگم نەيەت بۆ ئەو سەرنجى ئەو بە بوونم لە ژوورەكەدا رانەكىشم. لە بىدەنگىيەكى رەھادا فرمىسكەكانم دەتكانە سەر سىنەم. خوايە ئەمە چ نەرىتەكە؟ رۆژى لەبەر گۆرىنەوئەى چەند وشەيەك لەگەل پىاويكدا كە دوو سال بوو دەمناسى، زۆر شتم لەبارەيەو دەزانى، خۆشم دەويست و ئامادە بووم ھەتا ئەوپەرى دنيا لە گەلیدا بۆم، دەيانويست بمكوژن و ئەمۆ دەيانەوئەت لەگەل پىاويكى نامۆدا بچمە ناو جىگەو كە ھىچ شتى لەبارەيەو نازانم، و لە پەنايدا لە ترس بەولاو ھىچ ھەستىكم بۆى نىيە. لە بىرى ئەوئەى دەستى بەر جەستەم دەكەوئەت، تۆقى بووم، ھەستم دەكرە خەرىكە دەستدريژىم دەكرىتە سەر و ھىچ كەستىك نىيە فرىام بكەوئەت. ژوورەكە نىمچە تارىك بوو. دەتگوت مۆرەكەى من پىشتى مىلى سووتاند، ئاوپرى لى دامەو، تۆزىك بە ھەسەساويەو تەماشاي كىردم، پاشان بە دەنگىكى داگىراو و بەسەرسورمانەو پىرسى:

– چىتە؟ لە چى دەترسى...؟ لە من؟ بە زەردەخەنەيەكى گالئە ئامىزەو بەردەوام بوو: تىكايە بەو شىوئە سەيرم مەكە، مۆف دەخەيتە بىر بەرخىكەو كە چاوى لە قەسابەكەى برىو...

ويستم شتىك بلىم بەلام زمانم بەسترايوو.

– ئارام بە، مەترسە دەنا دلت دەوستت، بى خەم بە، ھىچت لى ناكەم، خۆ ئازەل نىم!

– دەمارە كرژەو بووكانم تۆزى نەرمەو بوون، ھەناسەم، كەوا نازانم لە كەيەو

له سینه‌مدا په‌نگی خواردبووه‌وه، نازاد بوو. به‌لام ئه‌و له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی خو‌ی هه‌ستا. من دیسانه‌وه خو‌م کو‌کرده‌وه و پالم دا به سووچی دیواره‌که‌وه.

– کچه‌که گیان سه‌یرکه، له راستییدا من ئه‌مشه‌و کارم هه‌یه، ده‌بیت برۆم بق لای هاوړیکانم. وا خه‌ریکم ده‌رۆم. وهره جلی ناوما‌ل له‌به‌رکه و بق خو‌ت بخه‌وه، به‌لینت پی دده‌م ئه‌گه‌ریش گه‌رامه‌وه لیت ناپرسمه‌وه. به‌لینی شه‌ره‌ف دده‌م. پتلاوه‌کانی هه‌لگرت و له کاتیکدا ده‌سته‌کانی له شتیه‌ی خو‌ به‌ده‌سته‌وه‌دانه‌وه به‌رز کردبووه‌وه گو‌تی: سه‌یرکه من رۆیشتم.

کاتیک ده‌نگی داخستنی ده‌رگا‌که هات، وه‌کو سپرینگ کرامه‌وه و له‌سه‌ر زه‌وییه‌که دانیشتم. هینده ماندوو بووم پتیه‌کانم نه‌یانده‌توانی کیشی جه‌ستم هه‌لگرن. شاخیکم هه‌لگرتبوو. ماوه‌یه‌ک هه‌ر به‌و شتیه‌یه بووم تاوه‌کو هه‌ناسه‌م په‌وتی ئاسایی خو‌ی وهرگرته‌وه، وینه‌که‌م له ئاوینه بلنده‌که‌ی میزی توالیته‌که چه‌وت و چیل ده‌بوو، ئاخو‌ق به‌راستی ئه‌مه من بووم؟ قه‌ره په‌رش و په‌ریشان و بلاوه‌که‌م به‌شتیه‌یه‌کی سه‌یر به‌لایه‌که‌وه که‌وتبوو، سه‌ره‌رای بوونی پاشماوه‌ی ئارایشیکی چر و ناشیرین، به‌روونی هه‌ست به‌رنگه په‌رپوه‌که‌م ده‌کرا، به‌توو‌رپه‌یییه‌وه تو‌رپه‌که‌م له‌سه‌رم کرده‌وه، نه‌مده‌توانی دوگمه‌ی پشته‌وه‌ی کراسه‌که‌م بکه‌مه‌وه، به‌خه‌ی کراسه‌که‌م راکیشا تا دوگمه‌کان پسان، به‌په‌له ده‌مویست جله‌کان له‌به‌رم دابکه‌نم و له هه‌موو شتیک که نیشانه‌یه‌کی له‌م هاوسه‌رکیریه گالته‌جاره‌ی پتیه‌یه رزگارم بیت، به‌شوین جلیکی پان و پو‌ردا ده‌گه‌رام، له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که کراس خه‌ویکی سووری ئالیان دانا‌بوو، به‌کو‌لی تو‌ر و که‌شکه‌شه‌وه. له‌به‌ر خو‌مه‌وه وتم ئه‌مه‌یش له‌و شتانه‌یه که په‌روین خانم کریویه‌تی، ته‌ماشایه‌کی ده‌ورو‌به‌رم کرد، جانتاکه‌م له سووچیکی ژوو‌رکه‌دا ناسییه‌وه، گه‌وره و قورس بوو، به زه‌حمه‌ت جوولانده‌وه و سه‌ره‌که‌یم هه‌لدا‌یه‌وه، یه‌کیک له جله‌کانی ناوما‌ل له‌به‌ر کرد، له ژوو‌رکه هاتمه‌ دهر، نه‌مده‌زانی ده‌ستشۆره‌که له کو‌تیه، هه‌موو گلو‌په‌کانم داگیرساند و هه‌موو ده‌رگا‌کانم کرده‌وه تا گه‌یشتمه ده‌ستشۆره‌که، سه‌رم خسته ژیر ئاوه گه‌رمه‌که و چه‌ند جارێ ده‌موچاوم به‌سابوون شو‌رد، له قه‌راخ ده‌ستشۆره‌که شتومه‌کی ریش تاشینی پیاوه نامۆکه‌ی لی بوو، چاوم له گو‌یزانه‌که بری، به‌لی، تاقه‌ ریگه‌ی نازادی هه‌ر ئه‌وه بوو، ده‌بوا‌یه خو‌م رزگار بکردبا‌یه، له خه‌یالدا بینیم لاشه‌ بی گیانه‌که‌م له‌سه‌ر زه‌وییه گه‌رامه‌وه‌که ده‌دۆزنه‌وه، بیگومان

پياوۋ نامۆكە يەكەمىن كەس دەبىت كە لاشەكە دەبىت و دەترسىت، بەلام بەدلىيايىيەۋە خەمبار نابىت. بەلام دايكم، كاتىك بزانتىت مردووم شيوەن دەكات، بە بىرى دىتەۋە چۆن قزى راکىشام و لەژىر تەختەكە رايكىشامە دەرەۋە، دەكەۋىتەۋە يادى چۆن دەپارامەۋە، دەبىت چەند ئازارى ويژدان بچىژىت، ھەستىكى فىنك و خۆشسىيەكى تايبەتم بە دىدا دەھات، ئاخۇ بەردەۋامىم بە ئەندىشەكانم دا:

– باوكم چى دەكات؟ دەست بە ديوارەكەۋە دەگرىت، سەرى دەخاتە سەر و دەگرى، بە بىرى دىتەۋە چەند ئارەزوۋى خويندەم ھەبوو، چەندم خۇش دەويست، نەمدەويست شوو بكم، ئازار دەچىژىت لەو غەدرى لە منى كىردوۋە ئازار دەچىژىت، لەوانەشە نەخۇش بكەۋىت، لە ئاۋىنەكەدا زەردەخەنەم لى دەدا، چ تۆلەيەكى دلگىرە!

باشە ئەۋانى تر چى دەكەن؟

– سەعيد ئاھ سەعيد، دلى دادەخورپى، ھاوار دەكات، فرمىسك دەپىژىت، نەفرەت لە خۆى دەكات كە بۆچى لە كاتى خۇيدا نەھاتە خوازىننىم؟ بۆچى لە شەۋىكى تارىكدا منى نەرفاند و ھەلنەھات، ھەتا كۆتايىي ژيانى لە پەشىمانى و خەمدا دەژى، نەمدەويست ھىندە خەمبار بىت، بەلام خۇكەمكارى خۆى بوو، بۆچى ون بوو؟ بۆچى ئىتر نەھاتە سۇراغم؟

ئەحمەد...! ئەحمەد خەمبار نەدەبوو، بەلام ھەستى بە گوناھ دەكرى، كاتى ھەۋالەكە دەبىستىت ماۋەبەك بە ھەپەساۋى دەمىننەۋە، شەرمەزار دەبىت، ئىنجا بەرەۋە مالل پەروين خانم رادەكات، ھەتا ھەفتەيەك شەۋ و پۇژ ئارەق دەخواتەۋە. پاشان دەبىت ھەموو شەۋگارەكانى بە مەستى لەژىر نىگا سەرزەنشتبارەكانى مندا بەسەر بەرىت، مۆتەكەى من ھەرگىز ناھىلىت ئاسوۋدە بىت.

مەحمودى برام سەرى بادەدا و دەلىت، ئەى بەدبەخت گوناح لە دواى گوناح، ئاخۇ ئىستا لە ناۋ كام ئاگرىدا دەسووتىت، كەچى تۆسقالتىكىش خۆى بە كەمكار نازانىت، ئىنجا چەند سوورەتىك قورئانم بۇ دەخوينىت، چەند شەۋىكى ھەپنىش نوپۇز دەكات، شانازىي بە خۆى و موسلمانىتتىيەكەيەۋە دەكات كە چەند براپەكى لىبوورەدە و مېھرەبان بوو، ھەرچەندە من كچىكى خراب بووم، ھىشتا ھەر داۋا لە

خوا دهکات که لیم ببوریت و بهم نوپژانهی له قورسی نازارهکانم کهم دهکاتهوه.
ئهی عهلی...؟ ئه و چی دهکات؟ بیگومان ئه ویش خه مبار دهبیت و کهمیک
بهخویدا دهچیتهوه، بهلام هه که مندالانی گه ره که هاتنه شوینی و سه رگه رمی
یارکردن بوو، هه موو شتیکی بیر دهچیتهوه.

بهلام فاتنییه بجکۆله بهسته زمانه که، ناقه که سیکه دوور له ههستکردن به تاوان،
تهنیا و تهنیا بۆ من فرمیسک ده ریژیت، ئه و هه مان بارو دۆخه که ی منی دهبیت ئه و
کاته ی زه ری مرد، له داها تووشدا هه مان چاره نووسی منی تووش دهبیت.
به داخه وه له و کاته دا من نیم تا یارمه تی بدهم، ئه ویش به بی هیچ یار و یاوه ریک به
تهنیا ده مینیته وه.

په روین خانم ئافه رینم لی دهکات له وه ی که مه رگم له ژیانیکی پر شه رمه زاری
به لاوه باشتی بوو، داخی ئه وه دهخوات که بۆچی ئه ویش له کاتی خویدا بویری ئه و
کاره ی نه بووه و نا پاکی له گه ل ئه شقه مه زنه که ی کردووه.

په روانه زۆر درهنگ ئاگه داری مردنی من دهبیت، به دم گریانه وه هه موو
یادگارییه کانی من له دهوری خو ی کۆ دهکاته وه و بۆ هه تا هه تایه به خه مباری
ده مینیته وه. ئاه... په روانه! چه ندت بیر ده کهم، چه ند پئویستیم پیته و دهستم به
گریان کرد.

خه ونه کانی تۆله کردنه وه م بالایان ده کرد، گو یزانه که م هه لگرت و له مه چه کی
دهستم گیر کرد، زۆر تیز بوو، ده بوایه پالی بنیم، دل م نه ده هات، ده ترسام، هه ول م
ده دا رق و تووره یی و نا ئومیدیییه که م به بیر خۆمدا به ینمه وه، یادی ئه و زمانه م
کرده وه که ئه حمه د له سه عیدی کردبوو، وتم یه که، دوو، سی و گو یزانه که م چه قاند،
کزانه وه یه کی زۆر بوو به هۆی ئه وه ی که گو یزانه که له دهستم به ربیته وه، خوین پڑا،
به ره زامه ندیییه وه وتم باشه ئه مه یه کیکیان، ئیستا چۆن له ده ماری دهسته که ی ترم
بدهم؟ ئه م دهستم به راده یه که ده کزایه وه که نه مده توانی گو یزانه که ی پی بگرم، وتم
قه یناکا، ماوه یه کی زۆرتر ده خایه نیت، به لام له کۆتاییدا هه موو خوینی جهستم
هه ر له م دهسته وه دیته ده ره وه. دیسانه وه نو قمی خه ونه کانم بوومه وه، نازاری
دهستم که مه وه بوو، سه یریم کرد خوینه که گیرسا بوو، زامه که م فشاردا، ئیش له
ناخمه وه هه لسا، چه ند دلۆپه خوینیک رزایه ناو دهستشۆره که، که چی دووباره

ویستایه وه، سوودی نه بوو، زامه که هیندهی پتویست قوول نه بوو دیار بوو له ده مارم نه دابوو، جار یکی تر گویزانه کهم هه لگرته وه، برینه که نازاری زور بوو، چون دهمتوانی دیسانه وه هه مان شوین بیرمه وه؟ خوزگه ریگه یه کی تر ده بوو نه وهنده ئیش و خوینرژانی تیدا نه ده بوو. له سه ر بنه مایه کی غه ریزه یی هزرم که وته به رگری کردن، قسه کانی خانم جه له سه یی به بیرمدا هاته وه که له خه تمه ی نه نامدا باسی ده کرد، له ناحه زی و گوناھی خو کوشتن ده دوا، له وه ی که خوا هه رگیز له یه کی نابوو ری که کار یکی له و شیوه یه ده کات، و نه و که سه ده بیت هه تا هه تایه له ناگری دوزخدا، له ته نیشته نه و ماراندا بمینیتته وه که جزوی ناگرینیسیان هه یه و پاسپیردر او دکانی نه شکه نجه که به قامچی له له شه سووتا وه که ی مروث ده دن، لئی ده گه رین له و ناو پیس و بوگه نه بخونه وه که تاقه خوار دنه وه یه کی دوزخه، و به رگه ی نه و شیشه داخانه ناگرن که ده یچه قیننه جه سته یانه وه، دیتته وه بیرم له پاش بیستنی نه م قسانه ماوه ی هه فته یه ک زریانه خه وم ده یینی و شه وانه له ناو خه ودا ده مزریکاند. نه، من نه مده توانی به رگه ی دوزخ بگرم، نه ی که واته چون تو له له ده ور وه رم بکه مه وه؟ چون جه رگیان بسووتینم؟ چون تینان بگه یه نم که سته میان لیم کرد؟ نه، من نه گه ر نه م کاره نه که م شیت ده بم، ده بیت نازاری نه وان بده م هه روه کو چون نازاری منیان دا، ده بیت هه تا کو تاییی ته مه نیان خه م بار و ره شپوشیان بکه م، به لام ناخو نه وان هه ر به راستی تا کو تاییی ته مه نیان بو من ده گرین؟ بوچی چه نی بو زه ری گریان؟ خو نه و هیچی شی نه کرد بوو، ئیستا ساله و سالیس نایه ته وه بیریان، هیشتا هه فته یه ک به سه ر مردنه که یدا تینه په ری بوو، هه موو کو بوونه وه و وتیان خواستی خوی له سه ر بوو، ناییت له به رده م خواستی نه ودا چه ند و چون بکریت، ده بیت به ره زایه تی نه و رازی بن، ویستی خویه، ناشوکور مه بن، خوا خه ریکه ئیوه تاقی ده کاته وه، به نده ی باش له م تاقی کردنه وه یه به سه ره ری دهر ده چیت، خوی داویه تی، خویشی ده بیاته وه، ئیوه ته نیا نامرازن، داواکار نین، سه ره نجام هه موو به وه رازی بوون که ویستی نه و بووه و نه وان له و روودا وه دا هیچ گونا ه و رو لیکیان نه بووه. بو منیش هه ر به هه مان شیوه ده بیت، پاش چه ند هه فته یه ک نارام ده گرن، نه و په ری دوی دوو سال له بیریان ده چیتته وه، که چی هه تا هه تایه من له نه شکه نجه یه کی هه میشه ییدا ده بم، خو من نه ماوم تا به بیریان به ینمه وه که چییان به سه رم هینا، له م نیوه نده دا ته نیا نه و که سانه ی

به راستی منیان خوشدەویست و به نیازی هاودەمی و پشتیوانیم بوون، به تەنیا دەمێننەوه.

گوێزانەكەم فری دا، ئەم كارە لە دەستی من نەدەهات، دەبیت منیش وەكو پەروین خانم لە بەردەم چارەنووسی خۆم چۆك دادەم. خۆینەكەمی دەستم گیرسابوووه، دەستەسپریكم خستە سەری و گەرامەوه بۆ ژووری نووستنەكە، چوومە ژێر لیفەكە و بە دەنگی بەرز گریام، دەبوايه ئەو راستییە قبوول بكەم كە سەعیدم لە دەست داوه، یا بە دەستەواژەیهكی تر، ئەو منی نەویست، وینەیی یەكی كە نازیزترین كەسی بە خاك دەسپیریتم، من سەعیدم لە قوولترین گۆشەیی دڵدا ناشت، چەندان كاژیر لە سەر مەزارەكەیی گریام، ئیستا دەبوايه دەستبەرداری بم و لی گەپیم تێپەربووونی رۆژگار ساردی و لەبیرکردنەوه لەگەڵ خۆیدا بهینیت و، ئەوم لە بیر بەریتەوه، ئاخۆ قەت رۆژی ئاوا دیت؟

به‌رزی خوره‌تاو، نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که چند کاژیریک له رۆژ تێ په‌ریوه، له خه‌ویکی بی‌خه‌ون و سه‌نگین به‌ ناگه‌ هاتم، گپژ و سه‌رگه‌ردان ته‌ماشای ده‌ورویه‌رم کرد، هه‌موو شتیک نامۆ بوو، من له کوئی بووم؟ چند خوله‌کیک به‌سه‌رچوو تا هه‌موو ئه‌و شتانه به‌ بیر خۆمدا به‌ینمه‌وه که به‌ سه‌رم هاتبوون، من له مالی ئه‌و پیاوه نامۆیه بووم، له شوین خۆم راچله‌کیم، سه‌یری ده‌ورویه‌رم کرد، ده‌رگای ژووره‌که کرابووه‌وه، به‌لام بیده‌نگیه قووله‌که نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوو که له خۆم به‌ولاوه که‌سی تر له مال نییه، هیمن بوومه‌وه، هه‌ستیکی سه‌یرم هه‌بوو، جۆره گوئی پی‌ نه‌دان و ساردوسرییه‌ک به‌ سه‌رتاپای بووندا بلاو بوویه‌وه، ئه‌و توورپیی و یاخیبوونه‌ی له چند مانگی رابردوودا به‌ به‌رده‌وامی له‌گه‌لمدا بوون، کپ و خه‌مناک ده‌هاتنه به‌رچاو، هیچ جۆره خه‌م و دلته‌نگیه‌کم بۆ مال و خیزانه‌که‌م نه‌بوو که لیان جیا بوویه‌وه، هیچ پیوه‌ندییه‌کی دیاریکراویش به‌م مال‌ه‌وه له ناخمدای بوونی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ستم به‌ قینیش نه‌ده‌کرد، دل‌م وه‌کو پارچه سه‌هۆلیک به‌ ریکوپیکی و به‌ ناچاری لئی دهادا، بیرم له‌وه کرده‌وه که ناخۆ هیچ شتی هه‌یه له‌م دنیا‌یه‌دا جاریکی تر شادمانم بکات؟

له جیگه‌که‌م هه‌ستم، ژووریکی گه‌وره‌تر له ژووره‌که‌ی دوینی شه‌و ده‌هاته به‌رچاو، ته‌ختی خه‌و و میز توالتیکی ئه‌وه‌نده تازه بوو هیشتا بۆنی ره‌نگ و بۆیه‌ی داره‌که‌ی لی ده‌هات، بیکومان هه‌ر ئه‌مانه‌ن که پی‌ریکه باوکم ده‌یگوت کړیویه‌تی، جانتای جله‌کانم کراوه و به‌سه‌ر یه‌کدارژاو بوو، سندوقیکیش له سووچی ژووره‌که

دهبئيرا، دهركا كهيم كردهوه چهند چهرشهف و رووسه رين و دستگيرهيهك، چهند خاويليهك و ههئو ودهوالهئى تيدا بوو، دياربوو كاتيان نهبووه ريكوپيئى بكن، لهو ژوورهوه چوممه ناو ههيوانيكى چوارگوشه، له بهرامبه رمدا ژوورئى تى لئى بوو كه له رووكه شدا نيگارى كوئى لهسه ر بوو، به لاي دهستى چهيدا، دهركا يهكى شووشه يي گهوره به په نجه رى تو داره وه، له بهرامبه ريدا چيشتخانه و ئاودهستى لئى بوو، زهويى هؤلهكه به فهرشيكي سوورى ئال داپوشرا بوو، له ههردوولا پشتى جوورى فهرشيان دانا بوو، چهند دؤلاپيئى به ديواره كه وه نووسابوو كه پريان له كتيب بوو، لايهكى دهركا شووشه يي كه ش چهند چاويهكى هه بوو، گولدانئى كوئى و پهيكه رى سهلكى پياويكى لهسه ر بوو، دياره من نه مده ناسى، ديسانه وه چهند كتيبىكى په رش و بلاوى لهسه ر بوو، سه رم كيشايه ناو چيشتخانه كه، شوئنه كه تا راده يهك بچووك بوو، سه كوئيه كيش كه له خشت دروست كرابوو، لهسه ر لايهكى سهكوكه چرايهكى سئ فتيله يي رهنگ نيللى دانرابوو، له لايه كهئى تره وه ته باخيكي دووچاوهئى نوئى بوو، كه پسوولهئى گازه كه يان له ژير سهكوكه دانا بوو، لهسه ر ميژيكي تهختهئى بچووك، قاپى شووشه يي به گولئى سوور نه خشينراويان لهسه ر يه كتر دانا بوو كه باشم ده ناسينه وه، كاتيئى بچووك بووم، له سه فه ريكدا كه بؤ تاران هاتبووين، ئه وانه يان بؤ جيازى من و زه رى كرى، كارتوئىكى گهوره له ناوه راستى چيشتخانه كه دا بوو مه نجه لئى مسيى ئه ندازهئى جووره جوور و كه وگير و ته شتيكى گهوره و قورسى تيدا بوو، هه مووشيان سپى كرابوونه وه، له وه ده جوو نه يان تانويبوو شوئنيكى گونجاويان بؤ بدؤزنه وه، زور به روونى ديار بوو هه رچى شتى نوئيه هئى منه و ئه وانى تر هئى پياوه نامؤكه يه. له ناوه راستى جيازيه كدا وه ستابووم كه هه ر له سه رته ئى له دايكبوونه وه بؤم ئاماده كرابوو، شتومه كى چيشتخانه و ژوورى نووستن، هه موو ئامانجه كانى ژيانى من له ناو ئه م شتانه دا ده بئيران، هه ر ئه م شتانه نيشان يان ده دا كه تاقه چاوه روانييه ك له ژياندا له منيان هه يه، كاركرده له چيشتخانه و خزمه ت كرده له ژوورى نووستندا. چ ئه ركه لئى قورسه! ئاخؤ ده توانم به ركه ئى كاره ماندوو ئاميزه كانى چيشتخانه يه كى ئاوها به سه ر يه كدا رژاو و ئه ركى دژواري ژوورى نووستن له گه ل پياويكى غه ريبه دا بگرم...؟

دلم له هه موو شتيك هه لده شيوا، كه چى تواناي خو خوارده وه و هه لچوونيشم نه بوو.

له بهر ده وامي بهر نامه‌ی دۆزینه وه که مدا، ده رگا شووشه یییه که م کرده وه، به کیک له فەر شه کانمان له وێج که وتبوو، له سه ر تا قی ژووره که دوو دانه لاله به بهر ده ملوانه کی سووری ئاله وه داندرا بوون، ئاوینه یه کیشی لی بوو به قه راخه یه کی بی رهنگه وه. به دلنیا یییه وه ئەمانه ئاوینه و شه مدانه کانی من، هیچ نایه ته وه یادم ئەمانه م له سه ر سفره ی ماره برینه که بینیت. میتیکی لاکتسه ییش له سووچتیکی ژووره که بوو، روومیتیکی رهنگ و روو کال و کرچه وه بوویان له سه ری دانا بوو، رادیویه کی گهره ی قاوه ییشی له سه ر بوو به دوو پیچی ئیسقانییه وه که وه کو دوو چاری ناشیرین سه بریان ده کردم، له تهنیشتییه وه سندووقتیکی شیوه چوارگۆشه ی لی بوو، سه بر هاته بهر چاوم، چوومه پیشه وه، له سه ر میتزه که چه ند پاکه تیکی گهره و بچووک ده بینران که وینه ی تیپی مؤسیقایان له سه ر بوو، سندووقه که م ناسییه وه، ئەمه گرامافۆن بوو، له مانه بوون که مائی په روانه هه یانبوو، کردم وه، به چه ند هیلکی خرو رهش یه کترین ده بری، ده ستم به سه ریدا هینا، به داخه وه نه مده زانی چۆن بیخه مه سه ر. سه بری کارتۆنی قه وانه کانم کرد، سه بره! ئەم پیاوه نامۆیه گوی له گۆرانی بیانیش ده گرت، ئەگه ر مه حموودی برام بزانی... له م ماله دا ته نیا گرامافۆن و کتیه کان به لامه وه سه رنجرا کیش بوون. له بهر خۆمه وه وتم، خۆزگه بۆ هه تا هه تایه منیان له گه ل ئەم شتانه دا به ته نیا جی ده هتشت. نیتر له سه ره وه هیچی تری لی نه بوو، ده رگای نهۆمه که م کرده وه. هه یوانتیکی بچکۆله له بهرامبه رم بوو، له لایه کییه وه ریگه که به پلیکانه گیرابوو که لایه کی بۆ هه وشه که و لایه که ی تریشی بۆ لای پشتی سه ربانه که ده رۆیشت. چوومه خواره وه، له ناوه راستی هه وشه خشت ریژکرا وه که دا هه وژیکی باز نه یی رهنگ شینی کاله وه بووی لی بوو، دیار بوو تازه ئاوه که ی گۆردرا بوو، دوو باخچه ی باریک و دریژ له هه ردوولای هه وزه که وه بوون، له ناو یه کتیکیاندا دار گیلایسیکی تا راده یه ک به رزی وه ستا بوو، ئەوی تریان داریکی لی بوو، له پایزدا زانیم داری خورمالووه، له تهنیشت دیواره که وه دارمیویکی پیر و ماندوو پالی به ته خته داریکی کۆنه وه دابوو، چه ند گولدانتیکی گوله باخ له هه ردوولای داره کان داندرا بوون، گه لاکانیان تۆزای و تینوو دیاریبون.

خانوو هه که و دیواری هه وشه که له خستی به هه منی سوور دروست کرابوون، په نجه ره ی ژووری نووستن و ژووری میوان له هه وشه که وه دیار بوو. له لای

خوارووی حه وشه که وه ئاوده ستیکی کۆنی لی بوو، له وهی که له قومیشدا هه مانبوو و من هه میسه لیی دهترسام. ئەم حه وشه یه، به چهند پلیکانه یه که له هه یوانه سهرتاسه ریبه که ی نهۆمی خواره وه جیاده بووه که په نجه ره ی بهرز به سه رییدا ده یروانی. هه ولّم دا له په نجه ره کهانه وه ژوره کانی نهۆمی خواره وه ببینم، هه موو ژوره کان په رده ی کرکه ریان هه بوو و له سه رووی په نجه ره کاندای کۆکرابوونه وه، په رده ی به کیچک له ژوره کان کرابووه وه، دهسته کانم له دهوری ده موچاوم داناو سه ییری ژوره وه م کرد، فه رشیکی شه رابی، چهند پشتییه که له چواره دهوری ژوره که، ده ستیک نوینی کۆکراوه که لوپه له سه ره کییه کانی ژوره که ی پتیک ده یینا. له لای یه کیّ له پشتییه کهانه وه، سه ماوه ر و تا قمی چایی لی بوو، ده رگای چوونه ژوره وه که که له ده رگای سه ره وه کۆنتر دیار بوو قفلّیکی گه وره یان لی دابوو، بیگومان ئیره ش مالی دایه گه ره ی پیاوه نامۆکه یه. وا دیاره ئیستا بۆ میوانی رۆیشتووه، تارمایی پیریژنیکی که میچک کۆمه وه بووم به بیرهاته وه، که له پۆپه سمی ماره برینه که دا چارشیویکی سپی گولّ وردی ره شی له سه ردابوو، شتیکی خسته ده ستمه وه، له وه ده چوو لیره بیّت، وادیاره ئه ویان له گه لّ خویاندا بردوه بۆ ئه وه ی بووک و زاوا چهند رۆژیک به ته نیسا بن، بووک و زاوا؟! زه رده خه نه یه کم لی دا و له پلیکانه کان هاتمه خواره وه، سه ییریکی پلیکانه کانی ژیره وییه که و ده رگا داخراوه که م کرد، په نجه ره ته سه که کانی ژیره هه یوانه که کلاو پۆژنه ی ژیره وییه که بوون، له وپوه ته ماشام کرد، زۆر تاریک، به سه ره یه که دا پژاو و تۆزای بوون، دیار بوو ماوه یه کی زۆر بوو که سه نه رۆیشتبووه ژوره وه، ویستم بگه ریتمه وه، چاوم به گولّه باخه تۆزاوییه کان که وت، دلّم سووتا، ئاوپاشه که م له حه وه که پرکرد و گولّه کانم ئاودا.

نزیکه ی یه کی پاش نیوه رۆ بوو. هه ستم به برسیتی ده کرد، چوممه چیشتخانه که وه، پاکه تیک له شیرینییه کانی زه ماوه نه که ی لی بوو، دانه یه کم خسته ده ممه وه زۆر وشک بوو، ئاره زوی شتیکی فینکم ده کرد، یه خه چالّیکی کۆن، کورت و زلی سپی له ته نیشت چیشتخانه که وه بوو، ده رگا که ییم کرده وه، که میچک په نیر، که ره، هه ندی میوه و شتی تریان له یه خه چالّه که دا دانا بوو. شووشه یه که ئاو و قۆخیک هه لگرت، له لیواری په نجه ره ی چیشتخانه که دانیشتم، هاوکات که قه پم لی ده گرت سه ییری ده ور به رم کرد، چهند چیشتخانه یه کی شیواو و نارپکه،

ههستام، کتیبیکم هه لگرت و چووومه سهه تهختی خهوه به سهه ریه کدا شتیواوه کهم، راکشام، بیرم لای خۆم نه بوو. چه ند دیریکم له کتیبه که خوینده وه، به لام هیچ تی نه ده که یه شتم، کتیبه که ش سهه رنجراکیش نه بوو. ئه وم خسته لاه، هه ولم دها بخه وم به لام نه مده توانی. به رده وام شتیک له میتشکما سهه مای ده کرد که: ده بیت ئیستا چی بکه م؟ واتا، هه ر به راستی ماوهی ژیانم له گه ل ئه م پیاوه نامۆیه دا به سهه ر ده به م؟ به راست، به و نیوه شه وه بۆ کوئی رۆیشتم؟ بیگومان بۆ مال دایک و باوکی رۆیشتوووه، له وانه شه سهکالای له من کردبئی، ئه ی نه گه ر دایکی بیت و شه پریم له گه لدا بکات، که بۆچی کوره کهیم له مال ده رکردوووه، چی بلایم؟ ماوهیه که به بیر کردنه وهی جو ره ووچۆر له مالاوه بۆ ئه ولا ده خولامه وه هه تا سه عید هه موویانی له میتشکم سه رییه وه، ویستم خۆمی لی لابه دم، خۆم به ناگه هینایه وه، وتم نابیت بیر له و بکه مه وه، مادام نه متوانی خۆم بکوژم ده بیت ناگام له ره فتارم بیت، په روین خانمیش هه ر لیره وه دهستی پی کردوووه که وا ئیستا به و ساده ییه ناپاکی به رامبه ر به میترده که ی دهکات. گه ر ده مه ویت وه کو ئه و نه بم ده بیت بیر له سه عید نه که مه وه. به لام، یادی ئه و له کۆلم نه ده بووه وه، سه ره نه نجام تاچه ریگه ی چاره سهه ری که به میتشکم گه یشت ئه وه بوو ورده ورده ده ست به کۆکردنه وهی حه ب بکه م، بۆ ئه وهی نه گه ر بینیم به رگه ی ئه م ژیانه ناگرم و خه ریکه به لاریدا ده رپۆم که ره سه ته یه کی ئاسان و بی ئازار بۆ خۆکوشتن له به رده ستمدا هه بیت. بیگومان خواش ناگه دار ده بیت که بۆ پرگاربوون له گوناح ئاوهام کردوووه و ئه و نه شه که نه چه ترسناکه م نادات. پیم وابوو چه ند کارێریکه له ناو جیگه ی نووستنه که م بوومه و ته نانه ت سه ره خه ویکیشم شکاندوووه، به لام که هاتمه هۆله که و سهه یری سه عاته گه وره و باز نه ییه که ی دیواره که م کرد، بینیم تازه سی و نیوه. نه مده زانی ده شی چی بکه م! زۆر بی تاقت بووم، له به ر خۆمه وه گوتم: باشه ئه م پیاوه نامۆیه بۆ کوئی رۆیشتوووه؟ به راست، ده یه ویت چیم له گه ل بکات؟

خۆزگه وا ده بوو، بی ئه وهی کاریکی به من هه بیت، بمتوانیایه له م ماله دا بژیم. له م ماله دا کتیب هه بوو، مۆسیقا هه بوو، رادیۆ هه بوو، له مانه یه گرینگتر ئاسووده یی، ته نیایی و ئازادیم هه بوو، ئه وهنده ی سه ره ده رزییه ک ئاره زووی بینینی بنه ماله که مم نه ده کرد، من و پیاوه نامۆکه، ده مانتوانی هه ریه که و بۆ خۆمان له م ماله دا ژیانیکی سه ره به خۆمان هه بیت. ئاااا هه گه ر پازی ده بوو! هه موو کاری

هاتمه سەر کتیبه‌کان، هەندیکیان ناوی سەیروسەمەرەیان هەبوو کە لێی تێ
نەدەگەیشتم، هەندیکیان کتیبی یاسایی بوون، دیاربوو کتیبی خویندنی پیاو
نامۆکە بوون، چەند کتیبی چیرۆک و شیعریشی لێ بوو، شیعەرەکانی مەهدی
ئێخوان سالیس، فەرۆخی فەرۆخزاد و چەند کۆمەڵە شیعریکی تر کە زۆر
خۆشحالیان کردم. کەوتە یادی کتیبی شیعەرەکەم کەوا سەعید پێی دابوو، کتیبە
بچکۆلەکەم، وینە ی گۆلدانەکە ی سەری گۆلێکی نیلوفەری تێدابوو و بە رەنگی رەش
بۆیە کرابوو، بیرم نەچیت، هەر دەبیت ئەو کتیبە بەینم، کتیبی دیل (اسیر) ی
فەرۆخم کردووە، وای ئەم ژنە چەند بوێرە، بێ پەروا هەموو هەستەکانی خۆی
دەربریووە، پێ بە دل هەستم پێیان دەکرد، دەتگوت خۆم ئەو شیعەرەم وتوو،
نیشانەم لە چەند شیعریک دا بۆ ئەوێ لە دەفتەرەکەمدا بینووسمەو، بە دەنگی
بەرز خویندمەو:

دەلێم خۆزگە،

ئەوئەندە ی چاوترووکانیک بشی بفرم

لە تەیمانی کچی زیندان

بزمە بیتی بە یاساۆ،

لەگەڵ تۆ بێمەو نێو ژبان

چارێکی تر خۆم بە ناگە هینایەو، شەرم داتگرێ! ئەو کاتە ی کتیبیکم هەلگرت
و چوومە سەر تەختی خەوێکە، سەعات لە دە تێپەرێبوو، زۆر ماندوو بووم، کتیبەکە
ناوی مۆزەشینە (خرمگس) بوو، لە چ رووداوەکە لێکی زۆر خراپ و ترسناک دەدوا،
نەمدەتوانی لەسەر زەوییه‌کە داینم، چونکە یارمەتی دام لە مائی پیاو نامۆکەدا
بیر لە تەنیایی خۆم نەکەمەو و نەترسم، نازانم کە ی خەوم لێ کەوت، کتیبەکە لە
دەستم کەوتبوو خوار و گۆڵێکە بە داگیرساوی مابوو.

کاتیک بە ناگە هاتمەو نزیکی نیوهرۆ بوو، هیشتا مالێکە لە بێدەنگییەکی
قوولێ تەنیاییدا نوقوم بووبوو، لە دل خۆمەو وتم، چ بەختەو هیرییه‌کە گەر بەبێ
بێزارکەر بژی! دەتوانم تا بمەوێت بخەوم. دەست و دەموچاوم شۆرد، چاییم دەم
کرد، دیسانەو لە شیرینییه‌کانم خواردووە، وام دەزانی ئەمرۆ شەمەیه، دوکانەکان
کراونەتەو، گەر پیاو نامۆکە نەگەریتەو دەبیت خۆم برۆم و هەندێ شت بکرم،

به لآم كوا پاره؟ به راست، نه گهر نهو نهيه ته وه من چي بكم؟ بيگومان نه مريو بو سهر كار رويشتووه و ئيشه لآ دواي نيوهريو دهگه رپته وه، پيكيه نينم هات، وتم ئيشه لآ، ياني هز دهكم بگه رپته وه؟ ناخو به راستي نهو بايه خيكي تايبه تي بو من ههيه؟ يه كي له چيروكه كاني (ژني نه مريو) هاته وه يادم كه تيايدا كچيك وهكو من به زور به شوو دهرپت، له شهوي زهماونه كه دا به ميژده كه سي ده لپت، گوايه يه كيكي تري خوښ دهو پت و ناتوانيت بيته هاوسه ري نهو، ميژده كه شي سويندي بو دهخوا دهستي بو نه بات، پاش تپه رپووني چهند مانگيك، ژنه كه ورده ورده لايه نه باشه كاني نهو پياوهي بو دهرده كه وپت، نهوينداره پيشووه كه سي له بير دهچپته وه و هاوسه ره كه سي خوي خوښده وپت، كه چي هاوسه ره كه سي ناماده نايت سوينده كه سي له بير بچپته وه و هه رگيز دهستي بو ژنه كه نه برد. كه واته، له وانه يه نه وپش سوينديكي لهو شيويه سي خوارديت؟؟ چ باشتر! له ناخي مندا، هيچ ههستيكي بو نهو پياوه نامويه بووني نه بوو، هه ر ده مويسست بيته وه، يه كه م: بو نه وهي له م دؤخه نادياره پرگارم بيت. دووهم: بو به رده وامي ژيان پتويستيم به پاره بوو. ستيه م: به هيچ شيويه كه مهيلي گه رانه وهم بو ماله باوك نه بوو. راستيه كه شي نه ووه بوو كه به دؤزينه وهي نهو په ناگا نوييه و ژياني بي كوئخاييه چيژم دهربر.

راديوكه م داگيرساند و دهنگيم به رز كرده وه، سه رقالي كار بووم، زوربه سي زوري نهو رؤژم له چيشتخانه كه به سه رچوو، چهند دؤلاپيكي بچوكم پاك كرده وه كه دهرگاي ناسنينيان هه بوو، رؤژنامه م له سه ر ره فه كاني راخست و قاپ و شته ورده واله كانم له سه ري ريز كرد، مه نه جه له مسه كانم له ژير نهو سه كوويه دانا كه چرا سي فتيله بييه كه و ته باخه كه سي له سه ر بوو، لهو سندو ووقه دا كه ده سنگره كانم تيايدا دؤزييه وه، هه ندي تيكه پارچه م دؤزييه وه، چهند رووميژيكي نه ندازه جياوازم دووري، له به ره وه سي مه كينه سي دروومانم نه بوو، دامه نه كانيانم سه ردوور كرد، دانه يه كيم له سه ر سه كووكه و نه واني ترم له سه ر ميژه كان و چاوه سي كه وانته ره كه دانا، سه ماوه ريكي نوئ، واديار بوو له ناو جيازييه كه م بووه، له گه ل هه موو تا قمي چاييه كه له سه ر يه كي له ره فه كان ريزم كرد، چرا سي فتيله كه و يه خه چاله كه زور پيس بوون، هه ردووم شوورد و زهويي چيشتخانه كه م چهند جاريك سرييه وه تا پاكه وه بوو. چهند دانه رووميژيكي به گول چنراو له ناو شتومه كه كانمدا هه بوون، نه وانه م له سه ر تاقي ژووري ميوانه كه له ژير راديوكه و گرامافؤنه كه و كنيبه كان

پراخت، قهوانه‌کان و کتیبه‌کانم به ریکویپتی به‌پیی گه‌وره و بچووکییان ریز کرد، که‌می‌ک خه‌ریکی گرامافۆنه‌که بووم به‌لام دانه‌گیرسا، سه‌یری ده‌وروبه‌رم کرد، ماله‌که شیوازکی تری له‌خۆ گرتبوو، ئەمه‌ش چیژی پی به‌خشیم. ده‌نگیک له‌حه‌وشه‌که‌وه منی به‌ لای په‌نجه‌ره‌کدا راکیشا، که‌چی هیچ نه‌بوو، باخچه‌کان زۆر وشک و تینوو دیاربوون، رۆیشتمه‌ خواره‌وه و ئایانم دا، حه‌وشه و پلیکانه‌کانم شۆرد، کاتیک له‌ کار بوومه‌وه دنیا تاریک بووبوو، زۆر ماندوو بووم و ئاره‌قه‌یه‌کی زۆرم کردبوو، که‌وته بیرم، له‌ ماله‌که‌دا گه‌رماومان هه‌یه، هه‌رچه‌نده ئاوه‌که سارد بوو و ئاو گه‌رم‌که‌ریکی نه‌وتی درێژ له‌ گه‌رماوه‌که‌دا هه‌بوو، به‌لام نه‌مده‌زانی دایگیرسینم، هه‌ر باش بوو، دوا‌ی شۆردنی گه‌رماو و ئاوده‌سته‌که هه‌ر به‌و ئاوه سارده‌ خۆم شۆرد، سه‌رم به‌په‌له‌ شۆرد و به‌ سابوون له‌شم شۆرد و هاتمه‌ ده‌ره‌وه، کراسه‌ گولداره‌که‌ی ناوما‌لم له‌به‌رکرد که‌ په‌روین خانم بۆی دووریبوو، قژم له‌ دواوه‌ به‌ست، له‌ ئاوینه‌که سه‌یریکی خۆم کرد، وه‌ها هاته‌ به‌رچاوم که‌ زۆر گۆراوم، چیی تر مندا‌ل نه‌بووم، له‌ چهند رۆژی رابردوودا هینده‌ی چهند سالی‌ک گه‌وره‌ بووبوو.

ده‌نگیک له‌ حه‌وشه‌که‌وه دلی داخوریاندم، چوومه‌ لای په‌نجه‌ره‌که، دایک، باوک و خوشکی پیاوه‌ نامۆکه‌ له‌گه‌ل دایه‌ گه‌وره‌ هاتنه‌ ژووره‌وه، خوشکه‌که‌ی ژیر بآلی دایه‌ گه‌وره‌ی گرتبوو و یارمه‌تی ده‌دا له‌ پلیکانه‌کانی حه‌وشه‌که‌وه سه‌ربکه‌ویت، باوکی رۆیی قفلی ده‌رگا‌کان بکاته‌وه، به‌ ده‌نگی پیی دایکی پیاوه‌ نامۆکه‌ له‌ دم پلیکانه‌که و نکه‌نکه‌که‌یدا وا دیاربوو ده‌یویست به‌ زووترین کات خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ ما‌لمان، دلّه‌ کۆتیکه‌م خیراتر بووبوو و ده‌ست و پیم ده‌له‌رزین، ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و دوا‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی قوول سلّوم کرد:

- به‌ به‌، سلّو بووکه‌ خان، چۆنی؟ شان‌اوا له‌ کوپیه‌؟

پیش ئەوه‌ی من وه‌لام بده‌مه‌وه هاته‌ ژووره‌وه و بانگی کرد:

- حه‌مید، کورم حه‌مید له‌ کوپیی؟

هه‌ناسه‌یه‌کی پشوووم هه‌لکیشا، که‌وابی ئه‌وان نازانن حه‌مید له‌و شه‌وه‌وه رۆیشتوووه و نه‌گه‌پراوته‌وه، به‌ ئارامی گوتم:

- له‌ ما‌ل نییه‌.

- ئى...! بۇ كۆي رۆيشتوو؟

- گوتى كەمىك دەچمە لاي ھاوريكانم.

سەرى بادا و سەرقالى تەماشاكردنى مالەكە بوو، سەرى لە ھەموو شوپىنىكى مالەكە دا، نەزمانى ئەو سەربادانەي بۇ چى بوو! دەتگوت مامۆستايەكى توندوتىژ سەيرى ئەنجامى ئەزمونەكەم دەكا، لە دلەراوكىدا بووم و چاوەروانى دوا سەرنجى بووم. دەستىكى بەسەر لايەكى پارچە بە گول چنراوہكەدا ھىنا كە لەسەر تاقەكە دامنابوو و گوتى:

- خۆت چنيوتە؟

- نە.

چووہ ژوورى نوستنەكە و دەرگاي دۆلاپى جلەكانى كردهوہ، خۆشم لە پىكوپىكىيەكەي خۆشحال بووم، ديسانەوہ سەرى بادا، لە ناو دەرگاي چىشتخانەكە سەيرى قاپەكانى ناو كەوانتەرەكەي كرد، يەككىيانى ھەلگەراندەوہ و گوتى:

- مەسعوودە؟

- بەلى!

سەرئەنجام، پشكنينەكەي كۆتايىي پى ھات، گەراپەوہ ھۆلەكە و دانىشت، پالى دايە پشتىيەكەوہ، من رۆيشتم چايى دەم بكەم، ھەندى شيرينيم خستە ناو قاپىكەوہ و ھاتمەوہ.

- وەرە كچم، وەرە دانىشە، ئافەرين، پىم خۆش بوو، ھەر وەكو ئەوہى پەروين خانم وتى، جوان، پاكوتەمىز و بە سەليقە، باشە لە ماوہى دوو رۆژدا ئىرەت خستووہتە سەر رەوت، دايكت دەيكوت دەبىت دواي دوو رۆژ بىرۆين يارمەتى بەدين بۆ ئەوہى مالەكەي پاك بكەينەوہ، كەچى واديارە پىويست ناكات، دەرکەوت چ كەيبانووہەكى، ئىتر بى خەمم، باشە دايكە وتت ھەمىد بۇ كۆي رۆيشتوو؟

- بۇ لاي ھاوريكانى.

- سەيركە كچم، ژن دەبىت ژنابەتتى خۆي ھەبىت، دەبى بتوانىت مېردەكەي لە ناو مشتيدا رابگرىت، دەستەمۆي بكات، ئاگات لە خۆت بى، ئەم ھەمىدە گولەي

من دړكى هه يه، دړكه كانى هه ر ئه و هاوړپتيانه ين، ده بېت كارېك بكه ي له وان
دابېرېت، ده بېت توش بزاني، هاوړپتيانى كه سانتيكى سه ر پاست نين، هه موو
كه سيك ده بگوت، ئه گه ر ده ستى بيه ستنه وه، گه ر گيرؤده ي ژن و مندا ل بېت له م
سه روسه ودايه ده كه وېت. ئيستا ئيتر ئه ميان ئه ركى تويه، ده شى ودها به خؤته وه
سه رقالي بكه ي خؤشى نه زانيت كاته كانى چؤن به سه ر ده چيټ، نو مانگى تريش
يه كه مين مندا ل ده خه يته باوه شييه وه، نو مانگى پاش ئه وهش مندا لي دووهم،
به كورتى، ده بېت ده ورو به رى هېند قه ره با لخ بكه يت له م بير و خه يالانه بيته ده ر، من
هيمه تي زؤرم كرد، به هه ر داما وييه ك بووه، چ به گريان و بوورانه وه چ به
پروو كردن له قبيله، سه ره نجام ژنم بوى هينا، ئيستا ئيتر له مه ولا نؤره ي تويه.

له پر ده تگوت پر ده يه ك له به رچاوم لاچوو. ئااا... پياوه نامؤ به سته زمانه كه،
كه وابي ئه ويشيان هه رو هكو من به ناچارى هينا بووه سه ر سفره ي ماره برين.
ئو ويش به هيچ شيوه يه ك ئه م ژيانه ي له گه ل مندا ناوېت. له وان هيه ئو ويش يه كيكي
تري خؤش بوېت. ئه ي باشه، ئه مانه وا به م شيويه به بايه خ به كوره كه پان و
داواكار ييه كانى ده دن، بوچى بويان نه هينا؟! خو ئه و وه كو من نه بوو چاوه روا نى
خوازيټنيكار بېت، ده يتوانى هه ر كه سه ي خؤى ده يه وېت هه لي بژيرى. باوك و
دايكيشى كه ئه وه نده ئاره زوى ژنه ينانى ئه ويان ده كرد، بيگومان له قسه ي ده ر
نه ده چوون. له وان هه شه ئه و هه ر له بناغه وه دؤى ژنه ينان بوو بېت و نه يو يستبى خؤى
بخاته ژير ئه م باره وه. به لام بوچى؟ ئه و ته مه نيكي هه يه، يانى ته نيا له به ر
هاوړپتيانى بووه؟ ده نكي دا يكي منى له غايه كانم هينا يه ده ره وه:

- ئه مړؤ سه وزى قاو رمه م* لى نابوو، هه ميد زؤرى هه ز لييه، دلّم نه هات ئه و
نه يخوات، مه نجه ليكم بو تان هينا، ئه زانم تو ئيستا كاتى پاك كر دنه وه ي سه وزه ت
نييه ...

به ر پاست برنج تان هه يه؟

به سه رسورمانه وه شان ه كانم به ر زكر ده وه.

- له ژير زه مينه كه يه، هه ر له و پيشه وه يه، هه موو سالي كه باوكى برنج بو
خؤمان ده كر پېت، چه ند گؤنييه ك بو دا پيره و هه ميديش ده كر پېت، بو شه و

* سه وزى قاو رمه: چيشتيكي ئيرانيه.

قوبوولییهک لی بنی، ههمید ههز له پلاو ناکات، پتر ههزی له قوبوولییه، له بهرئوهی ئیمهش سبهی شهو دهروین، بویه داپیرهمان هینایهوه، ههچهنده دهموست چهند رۆژیکێ تریش لهلامان بمینیتهوه، ژنیکێ بی ئازاره، جارجاره سهریکی لی بده، ههرخۆی ئیش و کار و چیشته لئنانی خۆی دهکات، بهلام ئهگهر تۆش ههندی جار یارمهتی بدهیت و خواردنی بۆ بیهی خراب نییه، خیره.

لهم کاتهدا مهنیژه و باوکی هاتنه ژوورهوه، من ههستام و سلّوم کرد. باوکی به نیگایهکی گهرم و زهردهخهنهیهکی میهرهبانهوه گوتی:

– سلّو کچم، ئهحوالت چۆنه، راست ئهکهی له رۆژی زهماونهکهی جوانتره.

سهبرکه به یهک رۆژ چ مائیکێ بۆ ژیان ریک خستوهوه، چۆن ههموو شوینیکێ پاک و ریکویک کردوه، ئیدی دهبیت ئهم کوره چ بیانویهکی ههبیت!

مهنیژهش سهری به ههموو شوینیکدا کیشا و گوتی:

– باشه بزاتم تۆ چهنی کات ههبوو؟ بیگومان دوینی ههموو رۆژهکه خهوتبوون، دهبوایه برۆیشتنایه بۆ دایه خان سهلام.

– دهبوایه بۆ کوئی برۆین؟

– دایه خان سهلام، دایه وا نییه، دهبیت رۆژی پاش زهماوند برۆن بۆ دایه خان سهلام؟

– بهلی، دهبوایه برۆن، بهراست نه رۆیشتن؟

– نه، ئیمه نهمانهزانی!

ههموویان پێ کهنن.

– ئاشکرایه، ههمید ئاگای لهم داو و نهڕیته نییه، ئهم مندا لهش له کوئی بزانیته؟ بهلام ئیستا ئیتر زانیان، دهبیت برۆن، چاوهروانتان.

– بهلی، دیاریشان دهنی، له بیرته دایکه، ئهلا، به مهنسووره چ دیارییهکیان دابوو؟

– بهلی له بیرمه... بهراست، دتهوی چیت له مهککهوه بۆ بهینم؟ شهرم مهکه، بلی.

– ههچ.

- بربو له دواي گهړانه و هوشمان كومه دى ته ختى خه وتان بو بکړين، بيري لى بکړه وه هتا سبه لى کاتت هه يه، نه گهر شتکت ويست پيم بللى.

- خانم هه سته، پيم وانويه نه م هميده بيته وه، زور ماندووم، نيشه لالا هميد سبه لى سرمان لى دده، له وانه شه بيته فروکته خانه، باشه کچم، له جياتي سبه ينيش، خوا حافيز.

دايكي باوه شى پيدا کردم و ماچى کردم، له کاتکدا دلى پربو گوتى:

- نامانته تو و هميدم، توخوا ناگهت لى بى، نه هتلى به لاي به سهر بيت، سهريش له مهنيزه بده، هه رچه نده مهنسور هيش ناگاي لنيه تى.

به روشتنى نه وان هه ناسه يه کى پشوم هه لکيشا، پيال له و پيش ده ستيه کانم کوکرده وه، روشتمه خواره وه نه وه ي برنجه که بدوزمه وه، دلم خاو ده بو وه، داپيره بانگى کردم، سلوم کرد، نه ويش به باشى سهرنجى سهر تا پيمى دا و گوتى:

- سلو له رووخسارى مانگت، نيشه لالا به خت روون بى رو له، به لکو نه و کورپه يش به ينيته وه سهر رى.

- ببووره، کليلى ژير زه ويه که لاي تو يه؟

- نه رو له، وا له سهر درگاکه يه.

- نئستا نانى شيوان لى دهنيم.

- نافه رين، لى بنى، لى بنى.

- بو تو يش دينم، پيوست ناکات هيج لى بنيت.

- نه رو له، من نانى شيوان ناخوم، تهنيا نه گهر سبه لى نانت كرى بو منيشى بکړه.

- به چاوان.

له بهر خومه وه وتم، نه گهر پياوه ناموکه نه يه ته وه چون نان بکړم؟ بو نى قوبو لى و سه وزى قاورمه که زور نيشتيامى کردبو وه، به بيرم نايهت دوا جار که ي بوو خوار دنى کى ريكوپيکم خوار دبیت. نزى کى کاژير ده خوار دن ناماده بوو، که چى پياوه ناموکه هيج دهنگى نه بوو، نه دهمتوانى و نه يش دهمويست چاوه پروانى بم، نانى شيوانم به هه لپه خوار د، قاپه کانم شوورد و خوار دنه ماوه که به شى چوار

ژهمی تری دهکرد، خستمه ناو یه خه چاله که وه. کتیبه کهم هه لگرت و چوومه سهر تهختی خه وه که، به پیچه وانهی شهوی رابردوو، زوو خهو بردمییه وه.

کاژیر، هه شتی شهو بوو کاتیک به خه بهر هاتمه وه، ورده ورده خه ریک بوو بهرنامه ی خه و هه لسانم ریکو پیک ده بوو، چیی تر ژووره که به لامه وه نامۆ نه بوو. ئەو ئاسوود هییه ی که له م ماوه کورته دا له م ماله دا به دستم هینابوو، هه رگیز له ماله قه رهبالخ و نا ئاسایشه که ی خۆماندا نه م بوو. ماوه یه که له ناو نوینه که مدا خۆم تلانده وه، هیدی هیدی هه ستام و جیگه کهم ریکو پیک کرد و هاتمه دهره وه، له پر وشکه وه بووم، پیاوه نامۆ که له هۆله که له سهر یه کی له په توه کانی ته نیشته پشتییه کان خه وتبوو، هه لوه سته یه کم کرد، دیار بوو له خه ویکیی قولدا بوو. به هیچ شیوه یه که دوینی شهو ئاگام له هاتنه وه ی نه بووه، که میکی تر چوومه پیشه وه، قه د و بالایی بهو درشتییه نه بوو که پیشبیینیم کردبوو، باسکی له سهر نیوچه وان و چاوه کانی دانابوو، سمیلکی دریژ و پری هه بوو نه که هه ر لیوی سه رووی به لکو به شیکی لیوی خواره وه شی داپوشیبوو، قژیکی لوولی هه بوو له سهر سه رینه که په رشوبلاو بوو بووه وه، تا راده یه که سه وزه و بالا بهر ز دیار بوو، له بهر خۆمه وه وتم ئەم پیاوه هاوسه ری منه؟ خۆ ئەگه ر له جاده بمینیایه نه مده ناسییه وه، به راستی گالته جار ییه! به یی دهنگه دهنگ ده ست و دهموچاوم شوورد، سه ماوه ره کهم داگیرساند، ئەی بۆ نان چی بکه م؟ سه ره نه نجام شتیکی به می شکمدا هات، چارشیوی نوێژ کهم به سه ر سه ر دا و به هیمنی له دهرگا که هاتمه دهره وه، داپیره خه ریک بوو ئاویاشه که ی له هه وزه که پر ده کرد، سلاوم کرد.

- سلاو بوو که خان، هیشتا هه میده ته مه ل له خه هه لئه ستاوه؟

- نه، دهمه وی برۆم نان بکریم، هیشتا تو بهر چاییت نه خوار دووه؟

- نه رۆله په له م نییه.

- نانه واخانه که له کوئییه؟

- له دهرگا که رۆشیتیه دهره وه به لای دهستی راستدا برۆ، که گه یشتیه سه ر کۆلانه که به لای دهستی چه پدا پیچ بکه ره وه، سه د هه نگاو برۆ ده گه یته بهر ده م نانه واخانه که.

تۆزی ئەم پی و ئەو پیم کرد و گوتم:

- بېووره پارهی وردت ههیه؟ نامهویت همید له خه ههستینم. دترسم نانهواخانهکه پارهی وردی نهبیت.

- بهلی داپیره ههمه، برق لهسه تاقهکه ههلی بگره.

کاتیک گهرامهوه همید هیتستا خهوتبوو، چاییم دهم کرد، گهرامهوه بق نهوهی پهیرهکه له یهخهچالهکه دهریکهم، له ناو دهرگای چیشتهخانهکه روویهرووی غهریبهکه بوومهوه که له ناو دهرگاکه وهستاوو، راجلهکیم و یهکسهر گوتم:

- وهی...!

بهپهله خوی خسته لاه، نهجارهش ههردوو دهستی له شپوهی خق بهدهستهوهدان بهرز کردهوه و گوتی:

- نه! نه! توخوا مهترسه، بچی من پیاوخۆرم؟ له خۆم بی ئومید بووم، بۆچی من نهوهنده ترسناکم؟

پیکهنینم هات، به بینینی پیکهنینهکه نئارامهوه بوو و دهستی به سهرووی دهرگاکهوه گرت و گوتی:

- دهلی ئهمرق بارودوخت باشته.

- بهلی سوپاس، کهمکی تر بهرچایی ناماده دهبیت.

- ههی ههی! نانی بهیانی! ئیرهشت پاکهوه کردوو، دایکم له خویهوه نهیدهگوت ئهگه رن له مالهکه دا بیت ههموو شتی ریکوپیک دهبیت، ههرا خوا بکات بتوانم شتهکانم بدۆزمهوه، لهگه ل ئه ریکوپیکیه رانههاتووم.

بۆلای دهستشۆرهکهوه رۆیی، له پاش چند خولهکیک گویم له دنگی بوو گوتی:

- خاوی گهراوهکه لیره بوو، له کوی داتناوه؟

رۆیشتم خاوییه قهه کراوهکهه هینا، سهری له لایهکی دهرگهکهوه هینایه دهرهوه و گوتی:

- بهراست ناوت چییه؟

سهیربوو بهلامهوه، تهناهت ناویشم نازانیت، خق لهسه سفرهی مارهبرینهکه چند جاریک ناومیان برد، چند بهلایهوه بی بایهخ بوو، یان تا چ رادهیهک نوومی نهندیشهکانی خوی بووه کهوا بهو سادهیییه بیری چوهتهوه، به ساردیهوه گوتم:

- مه‌عسووم!

- ئه‌ها مه‌عسوومه! باشه ئیستا مه‌عسوومه‌یه یان مه‌عسووم؟

- هیچ جیاوازییه‌کی نییه، هه‌موو پیم ده‌لین مه‌عسووم.

وردتر سه‌یری ده‌موچاوی کردم و گوتی:

- ئه‌ها ... باشه ... لیت دئ.

دلّم تهنگ بوو، ئه‌ویش هه‌ر وای وت، به‌لام ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی ئه‌و له کوئ و گرینگی نه‌دانه‌که‌ی ئه‌م له کوئ؟ ئه‌و، وه‌کو خو‌ی ده‌یگوت، رۆژی هه‌زار جار ناوی منی دووباره ده‌کرده‌وه، چاوه‌کانم پر بوون له فرمیتسک، گه‌رامه‌وه چیشته‌خانه‌که، شتومه‌کی به‌رچاییم بۆ هۆله‌که برد و سفره‌که‌م راخست.

پیاوه نامۆکه به‌ قژه لوول و ته‌په‌که‌یه‌وه، خاویلیه‌که‌ی له ملی ئالاندبوو راسته و راست هاته لای سفره‌که، چاویکی ره‌شی میهره‌بان و شادی هه‌بوو، ئه‌و هه‌ستی ترسه‌ی که له دلّمدا بوو به‌ته‌واوه‌تی په‌وییه‌وه.

- به‌ به! چ به‌رچاییه‌که، نانی تازه‌شمان هه‌یه، ئه‌مه‌شیان په‌کی له به‌هره‌کانی ژندارییه.

هه‌ستم کرد ئه‌مه‌یانی بۆ دلّدانه‌وه‌ی من گوت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناوه‌که‌می له بیر نه‌ما‌بوو ده‌یویست به‌ شیوه‌یه‌که داوای لێبووردن بکات. چایه‌که‌م له به‌رده‌می دانا، چوارمشقی دانیشته و له کاتیکدا په‌نیره‌که‌ی له سه‌ر نانه‌که داده‌نا گوتی:

- ده‌ی بۆم باس بکه، بۆ ئه‌وه‌نده له من ترسای؟ من ترسناکم یان هه‌ر که‌سیکی تر ئه‌و شه‌وه به‌ ناوی می‌رده‌وه به‌هاتایه‌ته ژووری نوستنه‌که‌ت سام ده‌یگرته؟

- جیاوازی نه‌بوو، هه‌رکه‌سیکی تریش بوایه ده‌ترسام.

له دلّی خو‌مه‌وه به‌رده‌وام بووم، ته‌نیا سه‌عید نه‌بیت، گه‌ر ئه‌و بوایه به‌ هه‌موو بوونمه‌وه خو‌م ده‌خسته ئامیزی.

- ئه‌ی بۆچی شووت کرد؟

- ناچار بووم.

- بۆ؟

- بنه‌ماله‌که‌م پێیان وابوو کاتی شووکردنمه.

- بەلام جارى تۆزۆر گەنجى، خۆشت پىت و ابوو كاتى هاتبوو؟
 - ئە! من دەمويست بخوینم.
 - باشە بۆ نەتخویند؟
 - دەیانوت بۆ كچ پروانامەى پۆلى شەشەم بەسە، ئەم چەند سالەش بە پارانەوہیەكى زۆرەوہ چەند سالتىك زياترم خویند.
 - كەواتە تۆيان ناچار كرد لەسەر سفرەى مارەبرين دانىشى، نەيانهيتشت بۆ قوتابخانە برۆى، كە داواكارىيەكى ياسايىي خۆت بوو؟
 - بەلى.
 - ئەى بۆ بەرگريت نەكرد؟ بۆچى پرووہ پروويان نەبوويتەوہ؟ بۆچى مانت نەگرت؟
 - رەنگى كەمى سوور ھەلگەرا بوو.
 - ئەگەر بە زۆریش بوایە دەشيا مافى خۆت وەرېگرتايە، ئەگەر بەو ئاسانيە كەس نەدەچووہ ژير بارى زۆردارىيەوہ ئەو ھەموو زۆردارە لە دنيادا دروست نەدەبوو، ھەر ئەم ستەمانە دەبنە بناغەى بەھيتز چەوساندنەوہ.
 - بە سەرسورمانەوہ سەيريم كرد، لەوہ دەچوو زۆر لە راستىيەكانەوہ پەرتەوازە بىت. پىكەنيم ھات، بە ھەمان زەردەخەنەوہ كە تۆزى گالتە ئاميزيش بوو گوتى:
 - ئەى تۆ بۆ چوویتە ژير بارى زۆردارىيەوہ؟
 - ھەپەسا، بىدەنگ بوو، بە سەرسورمانەوہ گوتى:
 - كى؟ من دەلىي؟
 - بەلى، تۆشيان بە زۆر لەسەر سفرەى مارەبرين دانا، ئەى وا نىيە؟
 - كى قسەى واى كردوہ؟
 - زۆر ئاشكرايە، خۆ ناتوانى بلىيت بە تاسەى ژن ھىنانەوہ چركە ژمىريت دەكرد، دايكە داماوہكەت چ زەحمەتتىكى كيشا، ھەتا رازى بوويت ژن بەييت، چەندان جار بووراوہتەوہ و دلى خا و بووہتەوہ.
 - ئەمانە دايكم پىي وتى، وا نىيە...؟ ديارە راستى كردوہ، دەزانى ھەقى خۆتە، منيش ناچار بووم، ھەموو كاتى زۆردارى كوتەك و شەپ و ئەشكەنجە نىيە، ھەندى جار بە بەكارھىنانى ئەشق و خۆشەويستى زۆر دىن و دەست و پىي مرؤف

دەبەستنه‌وه، بە‌لام، لە‌بەرئە‌وه‌ی من بۆ د‌ل‌خ‌ۆ‌ش‌یی دایکم پ‌از‌ی بووم ژن به‌ینم، لە‌و با‌وه‌ر‌دا نە‌بووم ه‌یچ ک‌چ‌یک بە‌و مە‌رجانە‌وه ئامادە ب‌یت ب‌یتە ژنم.

ما‌وه‌یه‌ک بە ب‌یدە‌نگی لە بە‌رچایی خ‌وار‌دن بە‌ر‌ده‌وام بووین، پ‌اشان ک‌وپە چ‌اییه‌کە‌ی گ‌رتە دە‌سته‌وه، پ‌الی دایە پ‌شتیه‌کە‌وه و گوتی:

– بە‌لام ت‌ۆش ز‌ۆر ز‌یتە‌له و ز‌یره‌کی ها...، پ‌یم خ‌ۆش بوو، لە ه‌ه‌لی گ‌ونج‌ا‌ودا م‌ر‌ۆ‌ف ش‌ەر‌مە‌زار دە‌که‌یت.

ئ‌ینجا دە‌ستی کرد بە پ‌یکە‌نین و من‌یش پ‌ی‌که‌نیم.

– دە‌زانی ب‌ۆچی نە‌مدە‌ویست ژن به‌ینم؟

– نه! ب‌ۆ؟

– چونکە م‌ر‌ۆ‌فی ژن و مند‌ال‌دار خ‌ا‌وه‌ن ژبانی خ‌ۆی نییە، دە‌ست و پ‌تی دە‌بە‌ست‌ری‌ته‌وه، گ‌یر‌ۆ‌ده دە‌ب‌یت، ناتوان‌یت ب‌یر لە ب‌ی‌رو‌یا‌وه‌ر‌ه‌کانی خ‌ۆی ب‌کاتە‌وه و بە‌د‌وو‌یان ب‌که‌و‌یت، یە‌ک‌یک ه‌یه دە‌ل‌یت، پ‌یا‌و کە ژن دە‌ه‌ین‌یت دە‌ه‌ست‌یت، کات‌یک مند‌الی یە‌ک‌ه‌م د‌یتە د‌ن‌یا‌وه بە‌سەر ئە‌ژ‌ن‌ۆ‌دا دە‌که‌و‌یت، ب‌ۆ مند‌الی دو‌وه‌م ک‌ر‌ن‌و‌وش دە‌بات لە‌گ‌ه‌ل مند‌الی س‌ت‌یه‌مدا ئ‌یدی ت‌یا‌ده‌چ‌یت، یان ش‌ت‌یک‌ی لە‌و ش‌ی‌وه‌یه. د‌یارە من‌یش پ‌یم ناخ‌ۆش نییە بە‌رچاییم ئامادە ب‌یت و م‌ال‌ه‌ک‌ه‌م خ‌ا‌و‌ین ب‌ی، یە‌ک‌یک ه‌ه‌ب‌یت پ‌یم ر‌اب‌گات، کارە‌کانم ب‌کا و ج‌له‌کانم ب‌ش‌ۆ‌ر‌یت، بە‌لام ئە‌مە بە‌ر‌ه‌می خ‌ۆ‌پ‌ه‌ر‌ستی م‌ر‌ۆ‌قه و دە‌گ‌ه‌ر‌یتە‌وه ب‌ۆ پ‌ه‌ر‌وه‌ر‌دی س‌ه‌قه‌تی پ‌یا‌وسالاری ئ‌یمە. من با‌وه‌ر‌م وایە کە ناب‌یت س‌ه‌بارەت بە ژن بە‌و ش‌ی‌وه‌یه ب‌یر ب‌ک‌ر‌یتە‌وه، بە ب‌ۆ‌چ‌وونی من ژنان یە‌ک‌یک لە س‌ت‌ه‌مد‌یده‌ترین ت‌وی‌ژ‌ه‌کانی م‌ی‌ژ‌وون، ژنان یە‌ک‌ه‌مین ک‌ۆ‌مه‌ل‌یک بوون کە لە‌لایەن ک‌ۆ‌مه‌ل‌یک‌ێکی تر‌وه چ‌ه‌وس‌ین‌د‌رانە‌وه، ه‌ه‌موو کات‌ی لە‌ژ‌یر نا‌و‌ن‌ی‌شان‌ی ئام‌رازی بە‌کار‌ه‌ینانە‌وه بە‌کار‌ه‌ین‌را‌ون و ه‌ه‌تاکو ئ‌ی‌ستاش ه‌ر بە‌کار دە‌ه‌ین‌ر‌ین.

ه‌ه‌رچ‌ه‌ندە ق‌سه‌کانی ک‌ه‌م‌یک ک‌ت‌ی‌بی بوون و مانای ه‌ه‌ند‌یک لە وشە‌کانی وه‌کو (چ‌ه‌وس‌ین‌د‌رانە‌وه)م بە باشی نە‌دە‌زانی، بە‌لام ز‌ۆرم پ‌ی‌ خ‌ۆش بوو، ئە‌و ر‌سته‌یه‌ی کە ژنان س‌ت‌ه‌مد‌یده‌ترین ت‌وی‌ژ‌ی م‌ی‌ژ‌وون، لە م‌ی‌ش‌ک‌مدا چ‌ه‌سپا.

– ب‌ۆیه نە‌ت‌ده‌ویست ژن به‌ینیت؟

– بە‌لی، نە‌مدە‌ویست گ‌یر‌ۆ‌ده بم، چونکە ئە‌مە ت‌ای‌به‌تمە‌ند‌یه‌کی ج‌یا‌نە‌ک‌را‌وه‌ی ت‌وانا بە‌سەر‌دا نە‌ش‌کا‌وی ها‌وس‌ه‌ر‌گ‌یری نە‌ر‌یت‌یا‌نە‌یه، ئە‌گ‌ه‌ر‌یش ئ‌یمە ها‌و‌پ‌ر‌ی و

ھاوانامانج و ھاوبير بووينايه، ئهوه شتيكى تر بوو.

- ئهى باشه بۆ ھاوسه رگيريت له گه ل كه ستيكى ھاوانامانجى خوتدا نه كرد؟

- كچه كانى ئيمه بهو سادهييه خويان له ھاوسه رگيرى نادن، ئهوان خويان بۆ مه به سته كه يان ته رخان كردوو، دايكيشم نه فره تى لتيان، ده يوت ئه گه ر يه كى له وانه بخوازى، خۆم ده كوژم.

- تۆ خوشيانت ده ويست؟

- چيم خۆش ده ويست...؟ ئۆه... نه! به هه له دا مه چۆ، مه به ستم ئه وه نيه كه، بۆ نموونه من ناشقى يه كتيان بووم و دايكم نه يه يشت، يا له م قسه پوچانه، نه! له نيوان ئيمه گه لدا له م قسانه بوونى نيه، چونكه ئه وان پييان له سه ر ئه وه داده گرت كه من ژن به ينم، منيش ده مويست ھاوسه رگيرييه كه بكه م له ناو ئه و گرووپه دا، بۆ ئه وه ي ريگري له چالاكييه كانم نه كات، كو تاييش به و ورته و بۆ له يه به ينم، به لام دايكم ده ستمى خوينده وه.

- له ناو ئه و گرووپه دا؟ مه به ستم كام گرووپه يه؟

- گرووپتيكى تايهت نيه، هه ر ئه و كه سانه ي كه كو دبه نه وه بۆ ئه وه ي چالاكييه كي گرنگ ئه نجام بدن، چالاكيه گه ليك كه به قازانجى خه لكى هه ژار بيت، سه ر ئه نجام هه موو كه سى له ژياندا بيروباوه ر و ئامانجتيكى هه يه و به ره و ئه و ئامانجه ده بزويت. تۆ ئامانج چيه؟ به ره و كام ئاراسته ده ته ويت بجو لتيته وه؟

- پيشت ئامانج خويندن بوو، به لام ئيستا... نازانم.

- ناشى به ته ويت هه تا ماوى ئه م ماله بساوى؟

- نه...!

- ئه ي چى؟ ئه گه ر ئامانج خويندنه، باشه بخوينه، بۆ وازى لى ده هينيته؟

- ئاخىر قوتابخانه ريگه نادات به يه كى شووى كردي.

- يانى تۆ نازانى كه ريگه ي تريش هه يه بۆ خويندن؟

- چ ريگه يه ك بۆ نمونه؟

- باشه، بۆ قوتابخانه ي شه وانه برۆ، تاقىكر دنه وه ي ده ره كي بده، خۆ مرؤف نابيت هه ر بۆ قوتابخانه برؤا.

- ئۇو دەزانم، بەلام ئەي لە لایەن تۆوہ ہیچ کیشەیهک نییہ؟
- نہ، کیشەیی چی؟ زۆریش باشە، من بەلاموہ باشترہ لەگەل کەسێکدا
سەرۆکارم ھەبیت کە خویندەوار و ژیر بێ، لە راستیدا ئەمە مافی خۆتە، من کیم
تا رێگەت لی بگرم؟ خۆ من زیندانەوانی تۆ نیم.

ھەپەسا بووم، لە راستیدا کە گویم لەو قسانە دەگرت، باوەریم نەدەکرد، ئەمە چ
جۆرە پیاویکە؟ چەند جیاواژە لەو پیاوانەیی تاکو ئیستا ناسیومن، ھەستم کرد
چرایەک بە ئەندازەیی خۆری لە ژیاندا داگیرساوہ، لە خۆشییاندا زمانم بەسترا،
بێ خواستی خۆم وتم:

- بەراستتە؟ ئاخ ئەگەر بەیئلی بخوینم...

بەو دۆخەیی من پیکەنینی دەھات، بە دلفراوانییەوہ وتی:

- ئاشکرایە بەراستتە، ئەمە مافی خۆتە، پتویست ناکات سوپاسی کەس بکە،
دەبیت ھەموو مرۆقی بتوانیت ھەر کارێ کە پتی خۆشە و پتی وایە دروستە
بیکات، ھاوسەر ئەوہ ناگەینیت کە رێگر بیت لە بەردەم چالاکییەکانی لایەنی
بەرامبەر، بەلکو دەبیت پشتیوانی لی بکات، وانییە؟

بە ھەموو بوونمەوہ سەرم رادەوہشاندا و قسەکانیم دەسەلماندا، لە مەبەستیشی
تی گەیشتبووم، نەدەبوا منیش تەگەرە بخەمە بەردەم کارەکانی ئەوہوہ.

باشتر، ئەم لە یەکتەر گەیشتنە بوو بە یاسای نەنوسراوی ژیانمان، ھەرچەندە
بەپتی ئەو یاسایە من بەشی لە مافە ئینسانییەکانم بە دەست ھینا، بەلام لە
کۆتاییدا بە قازانجی من نەبوو.

ئەو رۆژە، ئەو بۆ سەر کار نەپۆشت، دیارە منیش نەمپرسی بۆچی! بۆ نانی
نیوہرۆ بۆ مائی دایک و باوکی رۆشتین، چونکە شەو نیازی سەفەریان ھەبوو.
ماوہیەک بۆ جل لەبەرکردن لە ژوورەکە وەستام، نەمدەزانن چی لەبەر بکەم!
لەبەر خۆمەوہ وتم ھەرۆھکو ھەموو جارێ سەرپۆشەکەم لەسەر دەکەم، ئەگەر وتی
بۆچی، چارشێو بەسەردا دەدەم، کاتیک لە ژوورەکە ھاتمە دەرەوہ، سەپریکی
سەرپۆشەکەمی کرد و گوتی:

- ئەمە چییە؟...ئەشی ھەبیت؟

- لەو ساتەوہی کە باوکم رێگەیی داوہ بەردەوام سەرپۆشم پۆشیوہ، ئیستا

ئەگەر تۆپت ناخۆشە چارشىپو بە سەردا دەدەم.

- ئۆه نا!... نە! ئەمەش زۆرە، ديارە كەيفى خۆتیشە، ھەرچۆنىكت پى خۆشە
جل لەبەرکە، ئەویش مافی ئىنسانى خۆتە.

لە پاش ماوھىيەكى ئىجگار زۆر، ئەو رۆژە ھەستەم بە خۆشى كرد، ھەستکردن بە
پشتىوانىكى دۇنيا، ھەستکردن بە گەيشتن بەو خەونانەى چەند ساتى پىشتر
بەدینەھاتوو دەھاتنە بەرچا، بە ئاسودەبىيەو ھە تەنیشتيەو ھەنگاوم دەنا.
قسەمان لەگەل يەكتەر دەکرد. زۆر يەى كات ئەو قسەى دەکرد، ھەندى جار
قسەكانى زۆر وىژەيى و كتيبى دەبوون و ھەكو مامۆستايەك دەدوا كە بۆ
قوتابىيەكى گەوج قسە دەكات، بەلام بەلای مەو ھەنە بوو، بەراستى ئەو
رۆشنىبىر بوو، لە رووى ئەزموون و رۆشنىبىريەو ھە من بە قوتابىيەكىشى
نەدەژمىردام، سەرمەستى وتەكانى بووم، لەم پىوھندىيە چىژم ھەردەگرت.

لە مالى ئەواندا، ھەموو لە دەورمان كۆبوونەو، منيرە خانمى خوشكە گەورەى
لەگەل ھەردوو كۆرەكەى لە تەوريزەو ھەتبوون، كۆرەكان جۆرئ لە نامۆبىيان تىدا
بوو، لەگەل دەوروبەردا زۆر نەدەگونجان، پتر لە نيوان خۆياندا بە توركى قسەيان
دەکرد، خودى منيرەخانمىش زۆر لە خوشكەكانى ترى جياواز بوو، زۆر يەى لەوان
گەورەتر دياربوو، لە روانگەى مەو ھە زياتر لە پوورىان دەچوو ھەك ئەو ھەى
خوشكيان بىت، بەو ھە دلخۆش بوون كە دەيانىنى من و ھەمىد پىكەو ھە باشين و
قسە دەكەين. ھەمىد بەر دەوام لەگەل دايك و خوشكەكانى گالتهى دەکرد، قسەى
بۆيان فرى دەدا، لە ھەمووشى سەيرتر ئەو ھەبوو كە ئەوانى ماچ دەکرد، زۆر
پىكەن دەيگرتەم و سەرم سوردەما. لە مالى ئىمەدا پياوھەكان لەگەل ژنەكاندا زۆر
قسەيان نەدەکرد، تا بگات بە گالته و پىكەن، لە كەش و ھەواى مالىكەيان چىژم
دەبىنى. ئەردەشبرى كۆرى مەنسوورە گاگۆلكى دەکرد، زۆر جوان و نازدار بوو،
بى ئەو ھەى ھەست بە نامۆيى بگات خۆى فرىدايە باوھشم، ھەستىكى باشم ھەبوو،
لە ناخى دلەو پى دەكەنيم. دايكى گوتى:

- باشە ئەلحەمدولليللا، بووكەكەمان پىكەننىش دەزانىت، ئىمە تاكو ئىستا
پىكەننىمان نەبىنىبوو.

مەنسوورە كۆتايى قسەكەى ھەلگرتەو:

- خۆ بهو چالانەى سەر گۇناكانىه وه كه پى دهكەنى زۆر جوانتره، به خوا ئەگەر
من له جياتى تۆ بوومايه هه موو كاتى پى دهكەنيم.

سوور بوومه وه و سەرم داخست، مەنسووره بەردەوام بوو:

- كاكه خۆشحال بووى؟ بينيت چ كچىكى جوانمان بۆت دۆزىيه وه؟ دەبلى
دەستان خۆش بى.

هەمىد به پىكەنینه وه گوتى:

- دەستان خۆش بىت.

مەنيزه نيوچه وانى دا به يەكداو گوتى:

- ئەوه چىتانه، بۆچى وەكو نەدى و بدى رەفتار دەكەن؟

له ژووره كه چووه دەرە وه، داىكى گوتى:

- وازى لى بهين، هەرچۆنىك بىت ئەو هه موو كاتىك نازدارى براكهى بووه. من
زۆر دلخۆشم، ئىستاش كه پىكه وه دەتانبىم ئىتر بىرم ئاسووده بوو، هەزار جار
شوكور بۆ خوا، ئىستا ئىتر دەتوانم له مالى خوا نەزركەم بەدم.

لەم كاتە دا باوكى هاته ژووره وه. ئىمه هەستايىن و سالاومان كرد، باوكى
نيوچه وانى هەردووكمانى ماچ كرد، من سوور هەلگە رام. به سۆزه وه گوتى:

- باشه بووكه خان، ئەحوالت چۆنه؟ خۆ كورەكەم ئازارتى نەداوه؟!

- سەرم داخست و گوتم: نە خىر!

- هەر كاتىك ئازارى داى وەرە به خۆم بلى، وها گوتى رادەكيشم كه چى تر
بىزارت بكا.

ئىنجا به گالته گوتى هەمىدى راکيشا، هەمىد پى كەنى و گوتى:

- رايه كيشه بابە گيان، تۆ ئەوئنده گوتت راکيشام تا بووم به گويدريژ.

له كاتى مائناواويدا، جارىكى تر داىكى منى برده گۆشه يهك و گوتى:

- له كۆنە وه وتووينا، بەزمانى شيرين مار له كون دىته دەر، هەر له ئىستاوه به
پیداگرييه وه له رووى بوسته، نە ئەوهى شەرى له گەلدا بكەى ها...، به رەفتارى
خۆش، خۆت شىوازەكهى دەدۆزىته وه، سەرئەنجام تۆ ژنى، عيشوه يهك، نازى،
تۆرانى، تكايهك، بەكورتى مەهتله شهوانه درەنگ بىته وه، به يانبيان له كاتى خۆيدا

ببینیره بۆ سهەر کار، ده بئیت پیتی هاوړیکانی له ژیانته بیری، ئیشه لالا زوویش بهیله مندالت بیت، به دواى یه کدا، بواری مه ده ری، نه گهر دوو سی مندال دهوروبه ری بگرن ئیتر نه شته پوچانه ی له سهر دهرده چیت، با بزانه چ جهربه زه یه کی.

له کاتی گه رانه وه ماندا هه مید پرسى:

- نه ری دایکم چی ده گوت؟

- هیه، ده یگوت ناگام له تو بیت.

- به لی ده زانه، ناگات له من بیت بۆ نه وه ی له گه ل هاوړیکانم هاتوچوم نه بیت، و ابوو؟

- نه ی...

- تو چیت گوت؟

- هیه، چی بلیم؟

- ده بوايه بتگوتایه من کاربه ده سستی دوزه خ نیم تا ژیانى لی بکه م به زه هری مار.

- من چون ده توانم له یه که م روزه وه قسه ی وا به خه سووم بلیم؟

- نامان له ده ست نه پیرانه، به هیه شتوه یه که له ناوه رۆکی هاوسه رگیری تی نه گه یشتون، ژن به زنجیری ده زانن بۆ به ستنه وه ی ده ست و پتی پیاوی داماو، له کاتیکدا ناوه رۆکی پرۆسه ی هاوسه رگیری واتا پتکه وه بون، لیکگه یشتن، پیشوازیکردن له داخواریه کانی هه ردوولا و یه کسانى له مافدا، بیت وایه له مه زیاتره؟

- نه، به ته واوه تی مافی خوته.

له دلوه ستایشی نه هه موو دلفراوانی و هوشمه ندیه یه م کرد.

- هینه رقم له و ژنانه ده بیته وه که دایمه له میرده کانیان ده پرسن له کوئی بووی؟ له گه ل کی بووی؟ بۆ درهنگ هاتیته وه؟ بۆ نه هاتی؟ له لای نیمه ژن و پیاو مافی دیاریکراو و یه کسانیا ن هیه، هیه کامیانش مافی نه وه بیان نییه نه یی تریان به ستنه وه تامردن یان هانی بدات بۆ کارى که پتی خویش نییه، یا لپرسینه وه ی له گه لدا بکات.

- چەنى باشە !!

پەيامەكەم بەتەواوەتى و بەروونى پى گەيشت. ھەرگىز نابىت بېرسىم بۆچى، كەى و لە كوئى...! بەراستىش ھەروا بوو، لەو دەمەشدا بەلاموھە گرېنگىيەكى ئەوتۆى نەبوو، لەبەرئەوھى يەكەم، ئەو بە چەند پلەيەك لە من گەورەتر و خويندەوارتر و بە ئەزموونتر بوو، بە دۇنياييەوھە لە من باشتر دەيزانى چۆن بۆى. دووھم، ئەسلەن بە من چى ئەو چى دەكا؟ ھەر ئەوئەندەى بەوھە قايىلە ئەو ھەموو مافە بە ژن بدريت، مۆلەتم دەداتى بخوئىم و ئەو كارانە بكەم كە خۆم پىم خۆشە، نەك تەنيا بەسمە بەلكو لە سەرىشمەوھە زىاد بوو.

دەم درەنگانى گەيشتىنە مائەوھە، بى ئەوھى ھىچ بلىت سەرىن و لىفەيەكى ھەلگرت و سەرقالى ئامادەكردنى جى خەوھەكى بوو، ويزدانم ئازارى دەدام، نەمدەزانى دەبىت چى بكەم! شەرم ئاوەر بوو من لەسەر تەخت بخەوم و كارىك بكەم، ئەو بەو ھەموو مېھربانى و دلنەرمىيەوھە لە شوئىتىكى ناخۆشدا بخەوئى، كەمىك ئەم پائو ئەوپام كرد و سەرىئەنجام گوتم:

- ئاوا زۆر خراپە، تۆ باش ناخەوى، وەرە لەسەر تەختى خەوھەكە بخەوھە و من لە خوارەوھە دەنووم.

- نە، گرېنگ نىيە، من لە ھەموو شوئىتى دەتوانم بخەوم.

- ئاخىر... من راھاتووم لەسەر زەوى بخەوم.

- منىش ھەروھە.

چوومە ژوورى نووستنەكە، لەبەرخۆمەوھە بېرىم دەكردەوھە، ھەتاكەى دەتوانم بەم شىوھە بۆيم؟ ھەست و نەستەم لە بارىكى شىواودا بوو، ھىچ جۆرە تەقەلەيەكى ئەوئەندارى يا ھەزىكى سروشتى لە ناخدا بوونى نەبوو، بەلام من خۆم بە قەرزار دەزانى، ئەو منى لەو مائەلە رزگار كرد و دەبويست بە بوار رەخساندەم بۆ خوئىندن، مەزنتىنەرمونىانيم لەگەلدا بنوئىت، چىي تر ئەو ھەستى بىزارىيەم نەمابوو كە لە رۆزى يەكەمدا لە بەركەوتنى دەستى لە جەستەم ھەمبوو. چوومە ھۆلەكە و لە ژوور سەرى وەستام و گوتم:

- زەحمەت نەبى وەرە لەسەر جىگەكەى خۆت بخەوھە.

بە نىگايەكى تىز، پرس ئامىز و وردەكۆلانە، بۆ چەند خولەكىك چاوى لە

دەموچاوم بېرى، بە زەردەخەنەنەيەكى ناديار دەستى پى دام، يارمەتيم دا لە جىگەكەى ھەستا و بەم شىوويە لەسەر جىگەى ھاوسەرييەتيدا گىرسايەوہ.

ئەو شەوہ، پاش ئەوہى ئەو چووہ خەوتىكى قوولەوہ، چەندان كاژىر گريام و لە ناو مالەكە ھاتوچۆم دەكرد، نەمدەزانى چىمە، بىرکردنەوہيەكى ديارىكراوم نەبوو، تەنيا دلم تەنگ بوو.

لە پاش چەند رۆژى پەروين خانم بۆ سەردانم ھات، بەپەرۆشەوہ گوتى:

- ھەر چاوەروان بووم خۆت بېى، كەچى نەھاتى، بىنيم لەمە زياتر خۆم بۆ ناگيرى، گوتم بابىم و بزنام لە چ دۆخىكدای؟

- باشم! خراپ نيم.

- بۆم باس بكە، چۆنە؟ خۆ نازارتى نەداوہ؟ ئادەى پىم بلى، شەوى يەكەم چىت بەسەرھات، بەو حالەوہى تۆ ھەتبوو، وتم لەناو دەچى.

- بەلى زۆر خراپ بووم، بەلام ئەو تى گەيشت، كاتىك بارودۆخى منى بىنى لە مال چووہ دەر، بۆ ئەوہى من باش بنووم.

- واى...! چ مرۆفئىكى نازدارە؟! سوپاس بۆ خوا! نازانى چ دلخۆرييەكم ھەبوو، بىنيت چ مرۆفئىكى وشيارە، ئىستا ئەگەر ژنى ئەسغەرى قەساو بوويتايە خوا ئەزانى چ بەلایەكى بەسەرتدا دەھينا، دە ئىستا پىم بلى، بەگشتى لىي پازىت؟

- بەلى، زۆر كورى چاكە، خىزانەكەشى باشن.

- ئەلھەمدوللا، ديوتە لەگەل خوازىننىكارەكانى ترت چەند جىاوازيان ھەيە.

- بەلى، لەمەياندا قەرزارى تۆم، ئىستا دەزانم تۆ چ ھاوسۆزييەكى مەزنت لەگەلدا كرد.

- نە بابە... من ھىچم نەكردووە، خۆت باش بووى، بۆيە ئەمانە تۆيان پەسەند كرد، ئىستاش شوکور بۆ خوا كە تۆ ئاسوودەى، بەختى خۆت بوو، منى چارەپەش لەم جۆرە دەرھەتەنەم بۆ نەرخسا.

- خۆ تۆ لەگەل حاجى ئاغا ھىچ كىشەيەكت نىيە، داماوہ كارى بە سەرتەوہ نىيە.

- بەلى... بەلى...! تۆ ئىستاي دەبىنى، ئىستا! كە پىر بووہ و پەروپالى وەريوہ،

نازانی کاتی خوئی چ گورگی بوو، له شهوی یه که مدا چۆن هه لمه تی بو هی نام، کاتیکیش ده گریام و هه لده له رژیم چ کوته کیکم به دهستییه وه خوار د. له و رژوژگار هدا هیشتا دهوله مند بوو، وای دهزانی گرفته که له ژنه بویه مندالی نابی، به گشتی ئه ملا و ئه ولای هه بوو، خوای نه ده ناسی. به لاگه لیکى به سه هه نام هه ر باس ناکریت، که دهنگیک ده هات و ده مزانی وا هاته ماله وه چوار په لم ده له رزی. ئاخر له بهر ئه وهی مندال بووم لئی ده ترسام، به لام شوکور بو خوا که مایه پوچ بوو و هه موو سه روه ت و سامانی له ده ست دا، پاشتریش که دوکتوره کان پتیا ن راگه یاند که گرفت له خوئیته و هه رگیز ناتوانی مندالی بی، ده توت ده رزییا ن له میزه لدان داوه، هه وا و فیزه که ی دامرکا و له پر ئه وه نده ی بیست سال پیر بوو، هه موو که سه کانیشی وازیا ن لی هی نا و رویشتن، منیش گه وره تر و به هیتر تر بوو بووم، زمانیشم دریز بوو بوو، ده متوانی روو به رووی را وه ستم یانیش جیی به یلم و برۆم، ئیستاش ده ترسیت منیش له ده ست بدات، بویه کاری به سه رمه وه نییه، ئینجا ئیستا نۆره ی هیرش و ده سه لاتی منه، به لام له پاش چی؟ گهنجی و له ش ساغی لی سه ند، ناتوانم ئه وانه بگیرمه وه... که می بیده نگ بوو، به شتیه یه که سه ری راته کاند گوايه ده یه ویت له یاده کانی را بردوو دوور بکه ویته وه، به رده وام بوو، به راست، ئه وه بوچی بو سه ردانی دایک و باوکت نایه ی؟

- بوچی بیم؟ چ گولتیکیان له سه رم داوه؟

- وای... بوچی وا ده بیت؟ هه رچییه که بن دایک و باوکتن.

- ئه وانه منیا ن له مال ده رکرد، من ئیتر بو ئه وئ نایه م.

- ئه م قسا نه مه که، گونا هن، زۆر چا وه ریت ده کن.

- نه په روین خانم ناتوانم بیم، ئیتر هه ر باسیشی مه که.

زیاتر له سی هه فته به سه ر ژیا نی ها وسه ریماندا تی په ریبوو که سه رله به یانیه که زهنگی ماله که مان لی درا، به لامه وه سه یر بوو، من که سم نه بوو بیته سه ردانم، رام کرد و ده رگا که م کرده وه، دایکم و په روین خانم له به رده م ده رگا که وه وه ستابوون، چه په سام، به سار دوسرییه وه سلوم کرد.

- سلوو خاتوون، وادیاره زۆر خوشت لی ئه بووری وا ئه م ماوه دوور و دریزه تیپه ری و ئاوړیک ناده یته دوا وه، ئه وه نده ی نه ما بوو دایکت له دا خاندنا سوئی

دەبوو، وەرە برۆین و ببینە، ماشەللا زۆر باشە.

- لە کوێ کچم، هیندی نەمابوو لە دلخۆریدا دەمردم، سێ هەفتەیه چاومان بە
دەرگاگەوه وشک هەلاتوو، هیچ هەواڵتکت نەبوو، نالێی دایکتکت هەبوو، باوکتکت
هەبوو؟ داوێ هەیه، نەریتکت هەیه؟

- سەیرە! کام داوونەریتە؟ پەروین خانم بەسەری ئاماژەى کرد که قسە نەکەم و
گوێ:

- ئەى! دە هیچ نەبێ فەرمووێک بکە، ئەم داماوو بەم گەرمایە ئەم هەموو
رێگەیه هاتوو، ناشێ نەتەوێ رێگەمان بەدی ببینە ژوورەو؟
- زۆر باشە فەرموون.

دایکم هەر بەدەم بۆلە بۆلەوه لە پلیکانەکان سەردەکەوت، گوێ:

- رۆژی دواى زەماوئەندەکە تا دەمەوبەیان دانیشتین، بە ناخپیری گیانمان
زاواکەمان بێتە سەردانمان، کە دەنگتان نەبوو، وتمان لەوانەیه رۆژی دواتر بێن،
وتمان بەدلنیاوییەو ئەم هەینییه دین، هەینی هەفتەى دواتر، ئیدی وتم وا دیارە
کچەکە مردوو، بەلایەکی بەسەر هاتوو، چۆن دەبێ یەکی لە ماله باوک پرواتە دەر
و ئاوپێک ئەداتە دواو، دەلێی نە دایکی، نە باوکیکی هەبوو مافیکیان بەسەریهوه
بیت!

گەیشتبوو مە ناوهراستی هۆلەکە، ئیتر تاقەتم سەرچوو، هاوارم کرد:

- مافتان هەیه؟ کامە ماف؟ چ مافیکتان بەسەرمەوهیه؟ تەنیا ئەو نەبیت کە
منتان دروست کرد؟ بۆچی من دەمويست دروستم بکەن وا منەتم بەسەردا دەکەى؟
ئەو بۆ خوێشى خۆتان بوو، کاتیکیش زانیتان کچە کوێ خەفتتان خوارد و
پەشیمان بوونەوه، لەمە زیاتر چ مافیکی ترتان هەیه؟ چیتان بۆ کردم؟ ئەوئەندە
پارامەوه، لێ گەرین بخوینم، هیشتتان؟ دنیاىک پارامەوه بە میردم نەدەن، بهیلن
یەک، دوو سالی تریش لەو ماله وێرانەدا بمینمەوه، هیشتتان؟ چەندتان لێ دام؟
چەند جار هەتا کەناری مەرگ رۆیشتم؟ چەند مانگ زیندانی بووم؟

دایکم لووشکە لووشک دەگیا، پەروین خانم بە حەپەساوییەوه تەماشای دەکردم
و بە دەستی ئاماژەى بۆ دەکردم کە بیدەنگ بم، بەلام تازە دەرگای گریکەى دلّم
کرا بوو، نەمدەتوانی داخەم.

- هيندهى بيرم دى، خوتان هموو كاتيك دوتانوت كچ بۇ خەلكە، دواتر بە زۆر داتانمە دەستى خەلكە، بەو شىۋەيە دوتانويست لە كۆل خوتانم بكنەنە، تەنانەت بەلاتانىشەو گرينگ نەبوو بە كىم دەدەن، ئەى ئەو تۆ نەبووى كە لەژىر تەختەكە پاكىشامە دەرەو بە ئەوئى زووتر لە مال دەرەكە؟ ئەى تۆ نەبووى دەرەكە دەبىت تۆ زو لە مالە برۆيتە دەرەو بە ئەوئى مەحمود بتوانىت ژن بەيتى؟ باشە، منىش رۆيشتەم، واتا ئۆيە منتان دەرەكە، كەواتە ئىدى مولكى خەلكە، ئىستايىش چاۋەرۋانن بىمە دەست ماچكردن؟ ۋەلا بابە بەراستى....!

- مەسسوم بەسە، شەرم بنگرئى، ئەم قسانە چىيە؟ بزانه چىت بەم ژنە داماوە كرد؟ ھەرچىيەك بن دايك و باوكتن، ئەركت بەسەريانەو بوو تا گەورەيان كردى، پىت وايە ھەر لە خۆتەو بەم بالا و قەبارەيە گەيشتى؟ باوكت كەم خۆشى دەوتى؟ ھەموو شتىكى بۇ تۆ دەويست؟ كەم خەميان بۆت خوارد؟ من شايدەم ئەو ماۋەيەي نەخۆش بووى ئەم ژنە چى چەشت، شەو تا بەرەبەيان بە ديارتەو دادەنيشت و فرمىسكى دەرشت. چەن نەزر و قوربانى بۆت دا؟ تۆ كچىكى بى چاۋ و پرو نەبووى، ھەموو دايك و باوكتەكان مافيان بەسەر مندالەكانيانەو ھەيە، تەنانەت خراپترىنەكانىشيان، جارى ئەمان زۆر خاترى تۆيان دەويت، بەخو كاتى من شووم كرد و رۆيشتەم، ئەگەر سەد سالى ترىش نەرۆشتمايە بۇ مالى باوكتەم، ھىچ كەس نەدەھاتە سۆراغەم، بتەوئى و نەتەوئى ئەركيان بەسەرتەوئى و دەبىت بەجىتى بەيتى، دەنا خوا پىي ناخۆش دەبىت و دەرگى!

ئارام بوۋبوۋمە، ھەستەم بە سوۋكبوۋنەو دەكرد، ئەو قىن و نەفرەتەى ۋەكو دوۋمەلىكى كىم كردو بە درىژايى ئەم ماۋەيە ئازارى دەدام، ترەكيۋە و فرمىسكەكانى دايكىشم ۋەكو ھەتوانىك بوو، زامەكانى سارپىژ دەكرد.

- ئەركى دايك و باوكتەيى؟ باشە... من ئەركى خۆم بە جى دەھىنم، ئەگەر كاريكتان ھەبى بۆتانى دەكەم، نامەوئى لە ئەنجامدا من گوناھبار و بەدكارىم، بەلام داوام لى مەكەن لە بيرم بچىتەو چىتان پى كردم.

گريانەكەى دايكەم بە كۆلتر بوو و وتى:

- برۆ ئەو چەقۆيە بىنە و ئەو دەستەم بېرەو كە قزى پاكىشاي، بەخو بەوشىۋەيە كەمتر ئازار دەچىژم و ئاسوودەتر دەبم، رۆزى ھەزار جار بە خۆم

دهلیم یاخوا ژنهکه دهستت بشکې، چوڼ له دلته هات ئهئاوها لهو منداله بهسته زمانه بدهی... بهلام کچم دهزانی ئهگهر ئهو روزه وام نهکردبایه دهبوو به چ نابرووچوونې. براكانت لهت لهتیان دهکردی، هر له بهیانیهوه ئهحمده دهیگوت، ئهگهر ئهم کچه ئهملاو ئهولا بکا و نابروومان بهرې، ناگری تې بهردهدم، لهولاشهوه باوکت سهرتاسههه هغهکه دلې دهیهشا، ئهو روزه به چهپ و درمان لهسهه پې وهستا بوو، رهنګ به پرویهوه نهما بوو، هر لهوه دهرسام دلې بوهستې. منی داماو لهو نیوهندهدا دهبوايه چیم بکردبایه، بهخوا دلّم وهکو کهبابی لی هاتبوو، بهلام نهمدهزانی دهبوايه چی بکه.

- یانی خوت حضرت نهدهکرد من بدهیته شوو؟

- بچی نا... روزی هزار جار له خوا دهپارامهوه بهکیکی باش پهیدا بې، دهستت بگرې و لهو مالّه رزگارت بکا، پیت وایه من نهمدهزانی تو چهنی خهفت دهخوئی، لهو زیندانهدا روز به روز لاوازتر دهبووی و رهنګت زهردرتر دهبوووه، بهخوای که سهیرم دهکردی دلّم دهبوو به کهباب، هیندهم نهز و نیاز دهکرد بۆ ئهوهی میردیکی باشت بۆ پهیدا بې و رزگارت بې، خهمی تو خهریک بوو منی دهکوشت.

بهو گهرمییهی ئهم وته پر سوزه، هیدی هیدی بهستهلهکی قین و سهرکهشم دهبوو به ئاو، گوتم:

- نیتر مهگری.

ههستام و رویشتم شهربهتم هیئا. پهروین خانم بۆ ئهوهی کهشهکه بگورې گوتی:

- ته ماشا، چ مال و ژیانیکی ریکوپیکت ههیه، به راست، تهختی خه و دولاپهکانت پې جوان بوو؟ ئهوه من هلم بزاردبوو ها...

- بهلی پهروین خانم، توش ئهو ماوهیه ئهرکی زورت کیشا، نیمه ههموومان سوپاست دهکهین.

- منیش ههروهها.

- وای توخوا واهلین، شهرمهزار دهیم، چ ئهرکی خانم گیان؟ هیندم پې خوش بوو، هرچییهکم هلهدهبزارد باوکت نهیدهگوت نه، تا نیستا ئهوهندهم شت نهکریوه،

گەر بموتايە تاڧمى پاشايشى بۆ بىڭرېن دەيڭرى، ديارە باوكت زۆرى خۆش دەۋى،
دايمە ئەھمەد شەرى دەکرد، دەيگوت بۆ ئەم ھەموو خەرچە بە باوكت دەكەي، بەلام
ئەو خۆى پىيى خۆش بوو، ھەموو كاتى دەيگوت دەمەۋى پىزدار بى، لەناو مالە
خەزوران سەربەرز بى، دوو رۆزى تر نەيڭىشەن بە روويدا كە جيازى نەبوو.

دايكت بە ھەنسكە ھەنسكىكى نەرمەۋە گوتى:

– ئىستاش ئەو تاڧمى قەنەفەيەي كە بۆتى داۋەتەكردن تەۋاۋ بوو، چاۋەرۋانە
بزانىت تۆكەي كاتت ھەيە بۆتى بىڭرى.

ئاھىكت ھەلڭىشا.

– باشە، ئەي ئىستا چۆنە؟

– چى بلىم رۆلە؟ زۆر باش نىيە.

بە چمكى سەرىپۆشەكەي چاۋەكانى سىرىپەۋە و بەردەۋام بوو:

– منىش دەمويست ئەۋەت پى بلىم، ئەگەر ھەزىش ناكەي من بىيىنى قەيناكا،
بەلام باوكت خەرىكە لە خەفەتا سوۋى دەبىتەۋە، چىيى تر لەگەل كەس قسە ناكات،
دىسانەۋە دەستى كىرۋەتەۋە بە جگەرە كىشەن، ئەمجارەيان بە دۋاى يەكدا
جگەرە دەكىشى، بە بەردەۋامىش دەكۆخى، دوور لە گىيانى دەترسم بەلایەكى
بەسەردا بىت، ئەگەر لەبەر خاترى ئەۋىش بوو سەرى لە مالەۋە بدە، دەترسم
نەبىيىتەۋە و دۋاىي پاشگەز دەبىتەۋە ھا...

– ۋەي خوا نەكا! نوقرانەي خراپ لى مەدە، دىم، ھەر لەم ھەفتەيەدا دىم،
بابزانم ھەمىد كەي كاتى دەبىت، گەر ئەۋىش كاتى نەبوو من ھەرخۆم دىم.

– نە رۆلە گىيان، ۋا نابى، دەبىت پابەندى مېردەكەت بىت، نامەۋىت ئەۋىش بىزار
بىت.

– نە بابە، بىزار نابى، بى خەم بىن خۆم رىكى دەخەم.

ھەمىد، جارىكى تىرىش بۆى روون كىرمەۋە كە نە كات و نە ھەۋسەلەي ھاۋەلىي
منى ھەيە بۆ سەردان و چاۋبىكەۋەتنى خىزانى، بە پىداگىرىپەۋە داۋاى لىم كىرد كە
ژيانىكى كۆمەلایەتىي سەربەخۆ بۆ خۆم بىنات بىم، ژمارەي ھىلى پاسەكان، رىگە
ۋ بانەكانى بۆم روون كىردەۋە و باشتىرېن رىگەي تەكسى گىرتىشى فېر كىردم.

منیش له پاش چهند رۆژنیک و دواى نيوه پړويهكى مانگى خهرمانان، دهمزانى ئه و شهوه همميد نايه ته وه، خوځم گۆړى و بو مالىان رۆيشتم، سهير بوو! له و ماوه كورته دا مال بوو بوو به مالى ئه وان و چيى تر مالى من نه بوو، ناخو هم موو كچه كانى تریش به و خيرايبه به ماله باوك نامۆ ده بن؟ جارى يه كه م بوو كه به تهنيا له مال برۆمه دهر وه، رتيگه يه كى نيمچه دوورم به پاس برى، ويراى ئه وهى نيگه ران بووم، كه چى چيژم له م سه ربه خو ييبه م ده بينى و ههستم به كه سايه تيبى خوځم و گه وره يى ده كرد. كاتيك گه يشتمه گه ربه كه كهى خو مان ههستگه ليكي جوړه و جوړ له ناخدا ئاو پته ي يه كترى بوون، يادى سه عيد دلته ننگى كردم، به تپه ر بوونم به به ردم مالى په روانه دا هينده ي تر بيرم كرد، له ترسى ئه وهى نه يادا له و ناوه راستى جاده يه دا فرميسكم بيته خوار، خيراتر به ره و ماله وه رۆيشتم، به نزيك بوونه وه م پتیه كانم سست ده بوون، حه زيشم نه ده كرد خه لكى ئه و گه ربه كه ببينم، شه رمم له هه موويان ده كرد.

پيشوازيه گه ربه كه كهى فاتى كه خو ي هاويشته ئاميزمه وه و به كول گريا، چاوه كانمى پر له فرميسك كرد، تكاى ده كرد بگه ريمه وه ماله وه ياخو ئه ويش له گه ل خوځمدا به رم. عه لى له شوين خو ي جوولئى نه كرد، هه ر ئه وه نه بى كه قيراندى به سه ر فاتيدا و گوتى:

- نه په نه ر، ئه ي نه مگوت برۆ گۆره وييه كانم بينه.

دهمه و رۆژئاوا ئه حمه د هاته وه، هيند مه ست بوو، گيژ و ويژ ته ماشاى كردم، ده تگوت هه ر ئه ويش نييه كه نزيكه ي مانگيكه نه بينيوم، شتيكى جى هيشتبوو، هات هه لى گرت و رۆيى. مه حموود له ژير ليوه وه وه لامى سلاوه كه ي دامه وه و به پرووگرثيه وه به پليكانه كاندا چوه سه ر.

- چاوت ليه دايه، نه ده بوو بو ئيره بيم، ئه گه ر سالى جار تيكيش بيم ئه مانه هه ر پتيان ناخوشه.

- نه رۆله، له دلى مه گره، نارمه تيبه كه ي له شوينيكى تره وه يه، ئه مه هه فته يه كه له گه ل كه س قسه ناكات.

- بو؟ چى بووه؟

- ئاگات لى نييه؟ ئه و هه فته يه خو مان پيچايه وه، شيرينى و ميوه و پارچه مان

كړی، بۆ قوم بۆ مالى پوررت پړيشتين بۆ نه وهى سه بارهت به مه حبووبه قسه بكهين.

- ئى؟

- هيچ رۆله گيان، دهر كهوت قسمة نيهه، ههفتهى پيشووتر به ريخستنى مه حبووبه بووه، له قينى نه وهى كه بۆ زه ماوه ندى تۆ بانگمان نه كړوون، نه وانيش هه واليان به ئيمه نه دا، با شتر، من هه له سه ره تاوه رازى نه بووم، خوځى و نه دايكه ده لى كه هه مه حبووبه مه حبووبه بوو.

هه ستى شادمانيه كى تايهت سه راپاي بوونى پو شيم. پر به هه مو خانه كانى جه سته له ماناي (دلَم فينكه وه بوو) تى گه شتم، به خو م گوت تۆ چه ند خراپى! به لام دهنگى له ناخدا ده يگوت: شايانيه تى! با نه و يش بيچيژييت.

- نه گه ده زانى پوررت چو ن پوزى زاوا كهى به سه رماندا ده فرؤشت، گوتى: نه وهى ئايه تولايه، به لام زانكو شى ته واو كړووه و پيشكه وتووه، جا چ مال و سه روه تىكى هه يه! مه حموودى به سته زمانيش چه قوت لى بدايه خوځينى دهر نه ده چوو، نه وهنده سووره وه بوو بوو تر سام دلى بوه ستى، كه مى توانج بارانى كړدين و گوتى ئيشه لالا بۆ زه ماوه نده كهى مه حبووبه ههوت شه و ههوت رۆژ ئاههنگ ده گيږن و چراخان هه لده خه ن، مرؤف ده ييت به شانازيه وه كچ به شوو بدات، نه وه كو به په له پرووزى و به دزيه وه، نه گه ر پور له زه ماوه ندى براز ايدا نه ييت نهى كهى ده ييت هه بى، به كور تى كو لى له م گله ييانهى كړد.

كاتيك باوكم هات من له ژووره كه بووم، خو م دايه پال ديواره كه وه بۆ نه وهى نه مبينى، ژووره كه يش له چاو دهر وه تاريك بوو، باوكم به ده ستىكى دهر كه كهى گرت و پييه كى خسته سه ر نه ژنو كهى ترى و سه رقالى كړد نه وهى قه يتانى پيلا وه كهى بوو. به دهنگىكى نزم گوتم:

- سلاو.

پيى داهوت و له ژووره نيمچه تاريكه كه دا به دواى دهنگه كه گه را، هاتمه پيشه وه، بۆ چه ند خوله كيك به زه رده خه نه يه كى پر سؤزه وه ته ماشاى كړدم، پاشان هاته وه سه رخوځى، ديسانه وه پيى خسته سه ر نه ژنوځى و سه رقالى كړد نه وهى قه يتانه كهى بوو و به دهنگىكى به رزتر گوتى:

- ئۇو چۆن بوو! بىرت كردىن؟
 - بىگومان، ھەموو كاتى لە بىرمن.
 سەرى راوہشانىد، سەراپايىيەكانى لە پى كرد. ھەروەكو جاران خاولىيەكەم بە دەستىيەوہ دا، بە چاويكى پر لە گلەيىيەوہ سەيرىكى كردم و گوتى:
 - لەو باوہردا نەبووم ئەوہندە بى وەفا بى.
 قىن بىناقاقاي گرتبووم، ئەمە پر سۆزترىن قسە بوو كە باوكم دەيتوانى بىلى.
 لەسەر نانى شىوان ھەموو شتىكى دەخستە بەردەستم. بە پەلەپەل قسەى دەكرد، ھەرگىز نەمبىنيبوو ئەوہندە زۆر قسە بكات. مەحموود نەھاتە سەر سفرەى نانى شىوان. باوكم بە پىكەننەوہ گوتى:
 - دەى قسەمان بۆ بكە، شىوان و نيوەروران چى بۆ مېردەكەت لى دەنتى؟ ئەزانى چىشت لىبنتى؟ يا نە! بىستوومە دەيەوېت سكالات لى بكات!
 - كى، ھەمىد؟ ئەو داماوہ قەت لە خواردن سكالائ ناكات، ھەرچىيەك بخەمە بەردەستى دەيخوات، ھىشتا خۆى پىم دەلى پىويست ناكاتى خۆت بە چىشت لىتان بەسەربەرى!
 - چى! ئەى چى بكەى؟
 - دەلى دەبىت بەردەوامى بە خويىندەكەت بەدى.
 بىدەنگىيەك دانىشتنەكەى داپوشى، ھەموو لىم رامان، بريسكەيەك لە چاوەكانى باوكم درەوشايەوہ. داىكم گوتى:
 - ئەى مال و حالەكەت؟
 - ھىچ نىيە، دەكرىت فرىاي ھەمووى بكەوم. ھەمىد خۆى دەلى نانى نيوەرۆ و شىوان و مالدارى بۆ من ھىچ گرىنگ نىيە، دەبىت تۆ ئەو كارانە بكەى كە خۆت پىت خۆشە، بەتايبەتەش دەبىت وانەكانت بخويىنى، ئەو ھىش ئەركىكى زۆر پىويستە!
 - ەلى گوتى:
 - دەبرۆ بابە! ئىتر قوتابخانە پىت بى نادا!
 - بۆچى نا! رۆيشتەم قسەم لە گەلىان كرد، بىرپارە بچمە قوتابخانەى شەوانە.

ئەزمونەكانىشىم بە شىۋەيەكى جۆرەوجۆر دەدەم، لەوانەشە تا كۆتايى شەھرىوهر
گەلاوئىژ لەگەل ئەوانەى دووپاتكردنەوھيان ھەيە ئەزمون بەدەم. بە راست بىرم
نەچىت كىتەبەكانم بەرمەوھ.

باوكم بە دلخۆشيبەوھ گوتى:

- سوپاس بۆ خوا .

دايكم بە سەرسورمانەوھ تەماشاي كرد .

- كىتەبەكانم لە كوئىن؟

- ھەموويم كۆكردەوھ و خستەم ناو جانتا شىنەكە، لەژىر زەمىنەكەيە، عەلى،
ھەستە كورم، بىرۆ بيانھىنە .

- بە من چى؟! بۆچى خۆى دەست و پىي نىيە؟!

باوكم بە توورەيى و پىداگرييەكى بى وئىنەوھ ئاورى بەلايدا دايەوھ، لە كاتىكدا
دەستى بە ئاماژەى بەسەر دەمدا كىشان بەرزكردبووھوھ گوتى:

- بىدەنگ بە! جارىكى تر نامەوئىت بىبىنم بەم شىۋەيە لەگەل دادەت قسە بكەيت
ھا... ئەگەر جارىكى تر لەم جۆرە ھەلانە بكەى لىت دەدەم و ددانەكانت ورد و
خاش دەكەم.

ھەموومان بە ھەپەساوييەوھ چاومان لە باوكم بربوو. عەلى بە ترسىكى زۆر و
توورەيىيەوھ ھەستاو بەرەو لاي دەرگاگە رۆيشت. فاتى خۆى دايە پال من و
زەردەخەنەيەكى مەستانەى لى دا، ھەستم بە فىنكبونەوھى دلى ئەويش كرد. لە
كاتى مالىئاواييدا، باوكم خواحافىزى لى كردم و لەبەر دەرگاگە بى ئەوھى كەس
بىبىستى بە چرپەوھ پرسى:

- كەى دىيەتەوھ؟

بۆ رۆيشتن بۆ قوتابخانە و بەشدارىكردن لە ئەزمونە جۆرەوجۆرەكان درەنگ
بوو، سەرئەنجام بۆ خوئىندى وەرزی پايز خۆم ناوونوس كرد، بە بى ئۆقرەيىيەوھ لە
چاوەروانيدا مامەوھ. لەم ماوھيدا سوووم لە زۆرى كاتى دەستبەتالىم وەرگرت بۆ
خوئىندەوھى ئەو كىتەبەبانەى كە لە مالىھوھ ھەبوون، ديارە كەم نەبوون، لە
چىرۆكەكانەوھ دەستم پى كرد، دواى ئەوھ كىتەبى شىعرەكانم بە وردى خوئىندەوھ،

له پاش ئهوه نۆره به كتيبه فلهسهفیههكان گهشت كه زۆر قورس و ماندووئامیز بوون. له ئاكامدا له بهر بئى كارى ناچار بووم كتيبهكانى خویندنى هه میدیش بخوینمهوه. وێرای ئهوهى كه چێژىكى زۆرم لهم خویندنهوه هه میسه ییه وهردهگرت و سهرقالى دهكردم، بهلام ئهوهنده نهبوو بۆ ئهوهى ژيانم پر بکاتهوه، هه مید هیچ شهوى زوو نهدههاته مالهوه، جارى واش هه بوو بۆ چهند رۆژىك نه مده بیینی، له سهرهتاوه خواردى شیانم لى دهنه و خوانم ئاماده دهكرد و داده نیشتم چاوه پریم دهكرد، چندان جارى به دیار سفرهكهوه خه وهیبردمهوه، كه چى رۆژىكى تریش هه ر دووباره م دهكردوه، نه فرتم له نانخواردنى ته نیایی بوو. جارىکیان له نیوه شه ودا هاتهوه و خه ویردنه وهى منى به دیار سفرهكهوه بیینی به هه راسانییه وه بانگی كردم و به تووریه ییه وه گوته تۆ له چێشت لێنان و كات به فیرۆدان به ولاره كارىكى تری نهیه؟ له پر له خه و راجله كیم و به دل رهنجاوییه وه له ئاكاره كهى ئه و گه رامه وه سه ر جی نووستنه كه م، به ده م گریانىكى بیدهنگه وه خه و بردمیه وه. سه ره له به یانى وه كو وته بیژى كه بۆ كۆمه لىك خه لكى نه قام قسه بکات، لیدوانىكى دوور و درىژى سه باره ت به رۆلى ژن له كۆمه لگه دا پێشكیش كرد، به تووریه ییه كى شاردراره وه گوته:

– هه ول مه ده به ره فتاره ی ژنانى نه ریتى و نه خوینده وار یان باشتر بلیم چه وساره رستىك له ئه شق و خو شه و یستی گیلانه م پى بده ی بۆ ئه وهى ده سته مۆم بکه ی.

به خه مبارى و رهنجاوییه وه، به دهنگىكى پر له قینه وه گوتم:

– من هیچ مه به ستىكم نه بوو، ته نیا ئه وه نه بئى كه دواى نیوه روان له ته نیایی بیزار ده بم، هه زیش ناکه م به ته نیا نان بخۆم، دوا ییش بیرم كرده وه كه تۆ نیوه روان له مال نیت و نازانم چى ده خو ی، هیچ نه بیته شه و نانىكى تیروته سه ل بخۆی.

– له وانیه ئه وه مه به سست نه بووی، به لام ناراسته وخۆ ئامانج هه ر ئه وه یه، ئه مه له ته له كه كۆنه كانى ژنانه كه ده یانه ویت له رېگه ی ورگه وه پیا و گرفتار بکه ن.
– ده برۆ با به!! كى ده یه ویت تۆ گرفتار بکا؟ من پیم وابوو هه رچییه ك بئى ژن و میردین، راسته ئیمه ئه ویندارى یه كتر نین، به لام خۆ دوژمنى یه كتریش نین، هه زم

دهکرد قسهه له گه لدا بکه م، شتت لی فیر بم، له ماله که دا، له دنگی خو م به ولوه
گویم له دنگی تریش بیت، توش هیچ نه بی ژمی خوار دنی گه رموگور بخوی،
خو نه مشیان به پیداگری دایکت بوو، که دایمه له خه می خوار دن و خوراکي
تو دایه .

- نه ها!... بینیت؟ خو م زانیم... گوتم ده بیت شوین پتی دایکم له م مهسه له یه دا
بدون مه وه، ده زانم نه مه تاوانی تو نییه بریاره کان له دایه خانمه وه دهر ده چیت، دهنه
تو هر له رژی به که مه وه به نه قل و لوجیک به وه رازی بوویت هه رگیز ریگری ژیان
و ئیش و کار و بیروباوه ری من نه بیت. که واته له زمانی منوه به دایکم بل، هیچ
خه می نانخور دنی من نه بی، نیمه هه موو شه ویک، کاتی که کوپونه وه مان هه یه
چهنده هورپیه کمان به رپرسی چیت لیتان دهن، خوار دنی خو شیشمان بو لی
ده نین .

نیتر له وه به دوا هیچ شه ویک چاوه روانی نه بووم، نه و ژیانی له گه ل چهنده
هاورپیه کی نادیاردا به سهر دهر د، له که شیکدا که من هیچ دیدیکیم له باره یه وه
نه بوو، هاورپیه لیک من نه مه دزانی کین! چون بیر ده که نه وه! له کوین و
بیروباوه رکه یان که هیند شانازی پیوه ده که ن و له باره یه وه ددوین، چیه؟ ته نیا
نه وه م دزانی که کاریگری نه وان به سهر هه میده وه سه د نه وه نده ی من و
که سوکاره که یه تی .

له گه ل ده ستپیکردنی خویندنه که م، به نامه یه کی ری کوپیک له ژیانمدا هاته
کایه وه، زوربه ی کاته کانم به خویندن به سهر ده چوو، به لام ته نیایی و خه لوته ی ژیانم
نازاری دده ام، به تاییه تیش له ههنگاوی پیشوه ختی شه وانی تاریکی پایزدا،
کاتیک بیدهنگی و سه رماشی له گه ل خویدا ده هینا. ژیانمان له سه ر بناغه ی
ریزگرتن له یه کتر، بی کیشسه و نازار و شه ر، بی جو ش و خرؤش، به وپه ری
بیدهنگیه وه به سهر ده چوو. ته نیا گه شت و گه رانی من رژیانی هه ینی بوو، کاتی
هه مید به هر چونیک بوايه خو ی ده گه یانده مال و سه ر دانی مالی دایکیمان
ده کرد، من به و دهر فته زور کورته ی بوونم له گه لیدا قایل بووم، هیدی هیدی زانیم
هه ز له سه ریوشینه که م ناکات، پیی خو ش نییه من به سه ریوشه وه هاوه لی بکه م،
نه ویشم به لادا خست، وتم به لکو زیاتر له گه ل خویدا بمباته دهره وه، به لام

هاورپیکانی هیچ کاتیان بۆ ئەو نەهیشتبوو و لەبەر هەستیارییه سەیرەکهی لەو بارهوه، تەنانهت ئامازەیه کیشم بهوان نەدەکرد. تاقە هاودەمێکم داپیره بوو، خواردنم پێ دەدا و خزمەتم دەکرد، ژنێکی زۆر میهرەبان و بێدەنگ بوو، بەلام گویتی زۆر لەوێ گرانتر بوو که من لە سەرەتاوه پێشبینیم دەکرد، که دەمویست باسی شتێکی بۆ بکەم هێندەم دەقیڕاند لە کۆتاییدا ماندوو دەبووم و لە خێری دەگوزەرام. هەموو بەیانیهک دەپرسی، پۆله دوینی شەو حەمید زوو هاتەوه؟ منیش دەمگوت بەلێ! بەویەری سەر سورمانەوه باوهری دەکرد، هەرگیز نەیدەپرسی ئەئێ بۆ من نایبینم؟ بەوهی که گوئیەکانی نەیدەبیست وەهای دەنواند که چاوهکانیشی باش نایین، لەبارەئێ هەموو شتێ که لە دەورویەریهوه پرووی دەدا دەپرسی، هەتاوهکو من بە هەزار دەردەسەری رووداوهکەم بە گوئیە کهرەکهی نەگەیاندا، تێ نەدەگەیشت. لە لایەکی تریشەوه ئەگەر که یفی ساز بوایه باسی رابردووی بۆم دەکرد، باسی حاجی ئاغای میتردی بۆ دەکردم که پیاویکی باش و خواناس بووه، لە پاش مردنی ئەو تەنانهت هاوینانیش دەروونی ساردوسپه و گەرم دانایەت، باسی مندالەکانی دەکرد که زۆر کەم سەری لێ دەدن و هەموو گرفتاری مأل و ژیانی خۆیان، جارچارەش باسی مندالی و هاروواجی باوکی حەمیدی دەکرد که گەورەترین و نازیزترین مندالیهتی، هەندێ جاریش سەبارەت بە کهسانیک قسەئێ بۆ دەکردم که من نایاناسم و زۆریهیان مردبوون، لە پروکهشدا وا دیار بوو که لە سەر دەمی خۆیدا ژنێکی بەختەوهر بووه، بەلام لەوێ دەچوو ئیستا ئیتر هیچی بۆ نەما بێتەوه تەنیا چاوهروانی مەرگ نەبیت، خۆ ئەو هەندەش پیر نەبوو، سەیر لەوێدا بوو که دەورویەریهش هەر هەمان چاوهروانیان هەبوو، نەک بەوهی که شتیک بلێن یا پشتگوویی بخەن و بێ بایهخی نیشان بدن بەلکو رەفتارهکانیان ئەو چاوهروانییهی دەنواند.

تەنیا بوه مایهئێ ئەوهی که خووه دێرینهکەم، قسەکردن لەگەل ئاوینهدا، سەرله نوێ دەست پێ بکەمهوه. چەندان کاژیر له بەردەم ئاوینهدا دادەنیشتم و لەگەل وێنهکهی خۆمدا دەوام، لە مندالیدا عاشقی ئەم خووه بووم، چەند براکانم لەبەر ئەم کارەم گالتهیان پێ دەکردم و بە شیت بانگیان دەکردم! کۆششێکی زۆرم کرد هەتا دەستم لەم خووه هەلگرت، بەلام راستیهکهئێ ئەوهبوو که هەرگیز ئەم خووهم لێ نەبووهوه، بەلکو لە ناخمدا خۆی حەشار داوو، لەبەرئێوهی ئەمرو

هاوډممه نه بوو، سهري هه لډابووه، ئيدى هۆكاريك نه مابوو بۆ په نهانكردنى هيچ كاريك. قسه كردن له گه ل ټه ودا، يان له گه ل څومدا، هر ناوټكى لى بنډين، ميتشكى ريك دهخستم، جارجاره پيگه وه به بيره وه رييه كاندا دهچووينه وه و فرميسكمان دهريشت. پيم دهگوت چهند بيرى په روانه دهكم! گهر بمتوانيبايه بيدوزمه وه قسه ي ئيجگار زورمان هه بوو بۆ يه كترى باس بكهين. رۆژيك بريارم دا شوين پييه كى بدوزمه وه، به لام چۆن؟ دهباويه ئه مجاره يش داواى يارمه تيم له پهروين خانم بكردايه. رۆژيكيان بۆ مالى دايم رويشتبووم، سهريكي ئه ويشم دا، تكام لى كرد له گه ركه كه هه وال بيرسى و بزاني كى ناوونيشانى بنه ماله ي ئه حمده ي هه يه، څوم له رووم نه ده هات له گه ل څه لكى ټه و گه ركه قسه بكه م، وام ده زانى هه مويان به چاوتكى تر ليم ده روانن. پهروين خانم ئه م كاره ي كرد، به لام هيچ كه س هه والى نه ده زانى، يانيش ئاماده نه بوون ناوونيشانى ئه وان به پهروين خانم بدن، له بهر ټه وه ي هه موو ده يان زانى له گه ل ټه حمده دا ئه م سهر و ئه وسه رى هه يه، تازه يه كى له وانه گوتبووى، ديسان هه وه چى بووه ده يانه وى جاريكى تر چه قوكيشيان بۆ بنډرن؟ رۆژيكيش سه ريكم له قوتابخانه دا، كه چى فايه كه ي په روانه يان بردبوو، له و قوتابخانه يه نه مابوو. ماموستاى وپژه كه مان به بينينى من دلخوش بوو، كه پيم گوت ده مه وى ت به رده وامى به خوښنده كم بده م، دلگه رمييه كى زورى پى به خشم.

له يه كى له پاش نيوه رۆ دريژ و سارد و تاريخه كانى سه ره تاي زستاندا، كاتيک هيچ كاريك نه بوو به جى بينم و تاقه تم نه مابوو، خوا ده زانيت له بهر چى هميد زوو گه رايه وه ماله وه و شانازى پى دام كه نانى شيوان له ماله وه بخوات، نه مده زانى له خوښياندا چى بكه م، خوښبه ختانه هر به يانى ټه و رۆژه دايم هاته ديدنه يم و ماسى بۆ هاوردبووم، گوتيشى: باوكت ماسى كړيوه به لام به گه لويدا نه ده چوو خواره وه، منيش به شه كه ي ټوم هينا بۆ ټه وه ي ئه ويش ئاسوده بيت.

ماسييه كم خسته يه څه چاله كه وه، چونكه تاقه تى ټه وم نه بوو به تهنيا بۆ څومى لى بنيم. كه زانيم هميد بۆ نانى شيوان له ماله وه ده بيت، دست به كار بووم و به و سه وزيه ي كه له ماله وه هه مبوو، پلاوى سه وزيم لينا، هه رچنده جارى يه كه مم بوو، به راستيش هه موو توانا و هونه ره كم خسته كار، كه چى خراب در نه هات. بونى ماسى سووره وه كراو ئيشتياى هميدى كرده وه و له چيشتخانه كه به ده ورمدا ده خولايه وه و په نجه ي له خوارنده كان ده ژهنى، منيش كه له ناخى دل هه

پئی دهکهنیم شهرم لهگه لیدا دهکرد. یه کهم جار چپشته کهی داپیره م به همید دا
بوی بهریت، ئینجا سفره کهم راخست و هه رچییه کم له ماله وه هه بوو له سه ر
سفره که ریزم کرد، دهتگوت میواندارییه کی گه وره م له مال و له دلشدا هه یه، وای
که به خته وه رکردنی من چند سانا بوو، به لام چۆنیش درتخییان لی دهکردم!
همید به په له دهسته کانی شۆرد و هاوکات دهیگوت:

- پلاوی سهوزی و ماسی ده بیت به دست بخوریت، دواپی نه لئی میرده کهم بی
ئه ده به.

ئینجا سه رقالی ده رکردنی ئیسکی ماسییه که بوو بۆ هه ردووکمان. به راشکاوی
گوتم:

- وای... شه ویکی چند خوشه، گه ر تۆ نه بوویتایه له تنیایی و تاریکی و
سه رمادا شیت ده بووم...

له پاش که میک بیدهنگی گوتی:

- به قورسی مه گره! سوود له کاته کهت وه بگره، خویندنت هه یه، ئەم هه موو
کتیبه ش لیره یه، هه لی بگره و بیخوینه وه، ئاره زوی من ئه وه بوو کاتم هه بوایه،
داده نیشتم و کتیبم ده خوینده وه.

- کتیب نه ماوه نه یخوینمه وه، هه موویانم خویندووته وه، هه ندیکیانم چند
جاریک خویندووته وه.

- به راسته؟! کامانه ت خویندووته وه؟

- هه مووی، تهنانه ت کتیبه کانی خویندنی تۆش.

- گالته ئه کهی! شتیکیان لی تی گه یشتی؟

- باش بوو، هه ندیکیان زۆر باش تی نه گه یشتم، به ریکه وت هه ندی پرسیاریشم
له لا دروست بووه که ده مویت لیت پرسم، هه ر کاتیک بوارت هه بوو لیت
ده پرسم.

- سهیره...! ئه ی کتیبی چیرۆکه کان؟

- وای... ئه وانه هه ر زۆر خوشن، هه رکاتی ده یانخوینمه وه ده گریم، چند
خه مناکن، چ رهنج و نازار و به لاگه لیککی سه یروسه مه رهیان به سه ر هاتوو.

- ئەمانە گۆشەيەكى راستەقىنەي ژيانە، ھەموو كاتى سىستەمە
حكومەتتەيەكان بۇ دەستەبەركردنى دەسلەت و سەرمايەيەكى زۆرتەر لە ھىزى
خەلكى بى چارە و بى پشت و پەنا كاريان كېشاوتەتەو و پەنجى بازووى ئەوانى
ھەلپشتووتە گىرفانە پان و بەرىنەكەيانەو، لە ئاكامى ئەم جۆرە سىستەمانەدا
نايەكسانى، ئازار، بەدبەختى و ھەژارىي بۇ خەلكى لى كەوتووتەتەو.

- زۆر ناخۆشە، كەي ئەم بەدبەختيانە كۆتايييان دىت؟ چى دەكرىت؟

- خەبات...! دەبىت ئەو كەسەي كە وريا دەبىتەو و تى دەگات رووبەرووى ستم
بىتەو، ئەگەر ھەر مرۆفئىكى ئازادىخواز دژ بە نايەكسانى خەبات بكات،
دەسلەتەكە سەرنگون دەبىت، ئەمە رەوتى مېژو، سەرنەنجام چەوساوەكانى دنيا
يەك دەگرن و ئەم ھەموو نايەكسانى و ناپاكييانە لە ناو دەبەن، ئىمە دەبىت كارىك
بەكەين ھەرچى زووترە زەمىنەي يەكگرتن و شۆرش ئامادە بىت.

بە ديار قسەكانىەو و اقم ورمابوو، چ جوان قسەي دەكرد، ھەرچەند زۆر كىتېي
بوون و وەكو ئەو و ابوو كە نووسراوىك دەخوئىتەو، بەلام، بەلاى مەنەو زۆر
سەرنجراكىش بوو.

راشكاوانە گوتم:

- ئەگەر تۆ راپەرى

من راپەرم

ھەموو رادەپەرن

گەر تۆ دانىشى... منىش دانىشم

كى راپەرى

كى لەگەل دوژمن بچەنگى

- ئەي ئەي! ئافەرىن، وا ديارە تۆش ھەندى شت تى گەيشتووى، جارچارە
قسەگەلىك دەكەيت بە ھىچ شىوہيەك لەگەل تەمەن و ئاستى خوئىندەكەت
ناگونجىن، وا ديارە دەكرىت تۆيش بىتتە رىزەو.

نەمدەزانى قسەكانى بە پياھەلدان وەرگرم يان بە سووكايەتى پىكردن،
ھەرچۆنكى بىت بە رووى خۆمدا نەھىنا، چونكە نەمدەويست ھىچ تارىكە تەمى ئەو

شهوہ گهرمه مان لی تیک بدات. له دواى نانى شیوان پالی دایه سهرینه که وه و
گوتی:

به راستی به تام بوو، چند زۆرم خوارد، ماوهیهکی زۆر بوو خواردنی وا
خۆشم نه خواردیوو، نازانم هاوړیچ داماوه کانم نه مشه و چیمان دست که وتوووه
بیخۆن، وا دیاره دیسانه وه هر نان و پهنیره که دهخونه وه.

به سوود وهرگرتن له م ناماژهیه و خۆش خوّلقی نه وتم:

– بۆچی شهوې هاوړیکانت بۆ نانى شیوان داوه ناکه ی؟

هاوکات که بیرى دهکرده وه لیم راما، خه ریک بوو هه ندی شتی له می شکی
خویدا لیک ده دایه وه، به لام روو گرژ نه بوو، پشتیوانیه کی دهر وونیم بۆ ره خسا و
به رده وام بووم:

– بۆچی وانیه که هر شهوې یه کی به پرسی ناماده کردنی خواردنه، باشه با
شه ویکیش من به پرسی خواردن بم، چی ده بیت؟ با شه ویکیش نه داماوانه
چیشتیکی ریکوپیک بخۆن.

– به ریکه وت شاره زادیش ماوهیه که پیش نیستا دهیوت، هه ز دهکات تو ببینیت.

– شاره زاد؟

– به لئى، یه کی له هاوړیچ زۆر باشه کانه، رو شنبیر، بویر، خاوهن بیروباوه،
زۆربه ی مه سه له کان له نیمه با شتر شی دهکاته وه.

– کچه؟

– یانی چی؟ ده لیم شاره زاد، بۆچی کوریشمان هه یه ناوی شاره زاد بی؟

– نا، مه به ستم نه وه یه شووی کردوو یا ته نیایه.

– نه ها... نیوهش بهو شیوه قسه کردنه تان! به لئى شووی کردوو، ناچار بوو،
چونکه ده بوایه به جوړیک له ده سه لاتی خیزانه که ی رزگاری بیت، بۆ نه وه ی
بتوانیت هه موو کات و وزه ی بخاته خزمه تی نامانجه که یه وه، به داخه وه ژن له م
مه له که ته دا له هر پله و پایه یه کدا بیت، هیشتا هر ناتوانی له کو تی داو و
نه ریته کو مه لایه تییه کان رزگاری بیت.

– نه ی باشه می رده که ی پی ناخۆش نییه نه وه له گه ل نیوه یه؟

- كئى... مەھدى؟ نە بابە، ئەۋىش ھەر لە خۆمانە، ھاوسەرگىرى ئەۋان ھاوسەرگىرىيەكى رېكخراۋەيى بوو، خۆمان بېيارمان دا، چونكە لە زۆر لايەنەۋە بە قازانچى ئارمان و كۆمەلەكەمان بوو.

ھەر لە خۆمەۋە دەمزانى بچوۋكتىرىن پەرچەكردارى توند و گەۋجانە لەلايەن مەۋە دەبوۋە ھۆى دووبارە بېدەنگردنەۋەى، دەبىت گويگىرىكى باش بىم، تەناتەت سەبارەت بە بابەتتىكى تا رادەيەك بەم نامۆيىيەش، دەبوايە بەئارامى بىتمەۋە، چونكە ئەمە يەكەمىن جار بوو كە لەبارەى ھاۋرې و كۆمەلەكەيانەۋە قسەى بۆ دەكردم.

- مەنىش پىم خۆشە ئەۋ شارەزادە بىيىنم، دەبىت مەرۋىتىكى سەرنجراكىش بىت، توخو رۆژتىك داۋەتتەيان بىكە.

- دەبىت بىرى لى بىكەمەۋە، رايۋىز بە ھاۋرېكانم بىكەم، بزەنم ئەنجامەكەى چى دەبىت.

سەرئەنجام، لە داۋى دوو ھەفتە ئەم بەختەۋەرىيە پوۋى لىم كىرد، بېيار ۋابوۋ شەممەيەك كە رۆژى پشۋوى گىشتى بوو، ھەموو ھاۋرېكانى ھەمىد بۆ نانخواردنى نىۋەرۋ بۆ مالى ئىمە بىن. سەرانسەرى ھەفتەكە سەرقال بووم، ھەموو دەرگا و پەنجەرە و پەردەكانم شۆرد، چەندان جار جىگۆرېكىم بە قەنەفەكان كىرد، مېزى نانخواردنمان نەبوو، ھەمىد گوتى:

- ئەى باۋكە! ئەمانە مېزىيان بۆ چىيە؟ لەسەر زەۋىيەكە سەفرەكە راخە باشتەرە، جىيە ھەموۋىيان دەبىتەۋە و بۆ ئەۋانىش ئاسانترە.

تەنبا ھاۋرې نىزىكەكانى بانگ كىردبوو كە دوازە كەس بوون، نەمدەزانى چى لى بىنم، دلەۋراۋكتىيەكى زۆرم ھەبوو، چەند جارېكىش لە ھەمىد پىرسى، گوتى:

- ھەرچىيەك خۆت پىت خۆشە، ئەۋەندە گرېنگ نىيە.

- با گرېنگە، پىم خۆشە شتىك لىبىنم ئەۋان ھەزى لى بىكەن، تۆ بلى كى ھەزى لە چىيە؟

- مەن چوزانم؟ باشە ھەرىكە و ھەزىيان لە شتىكە، خۆ نابتى تۆ ھەموۋى لى بىنپىت.

- باشە ھەموۋىيان نا، بەلام بۆ نمونە شارەزاد ھەزى لە چىيە؟

- سهوزی قاورمه، به لام مههدی ناشقی چیشتی قیمهیه، ئەکبەر هیشتا هر بیر له و پلاوی سهوزی و ماسیییه دهکاتهوه که بۆم باس کرد و ههسرتهتی بۆ دهکیشی، باش نیوه پروان که سارد دهکات، هه موو ئاره زووی ناشی هه پرشته دهکن، به کورتی هه موو شتی، ئیتر پیویست ناکات ئەوهنده به قورسی بگری، هه رچیت به لاره ئاسانتره، ئەوه لی بنی.

له رۆژی سی شهمه وه دهستم به شت کرین کرد، ههوا ساردی کردبوو و به فریکی سووکیش دهباری، به وریایییه وه ده رۆیشتم نه وه کو بکهوم و میواندارییه کهم بشیوی، هیندهم شت کرپوو و کیسهی قورسم به پلیکانه کاندان سهروخوار پیکرد، به رادهیه که داپیرهش هاواری لی ههستا و وتی:

- رۆله خه لکی بۆ میوانداریتی ههوت دهوله تیش ئەم هه موو شته کۆناکه نه وه.

رۆژی پینجشهمه به شیک له چیشته کانم لینا، رۆژی ههینیش که می زووتر له مالی باوکی هه مید گه راینه وه و دیسان سهرقالی چیشت لینان بوومه وه. ئەوهندهم چیشت لینابوو که هه ر گه رمه وه کردنیان به یانی تا نیوه رۆیه کی کات دهویست، بۆ سبهی به یانی ته نیا برنجه که مابوو لی بنیم، خوشبه ختانه هه واش سارد بوو، ئیتر بی خه م هه موو خوار دهنه کانم له هه یوانه که ریزکرد. دوا ی نیوه رۆ هه مید رۆیشتم و وتی:

- ئەگه ر کاره کهم درێژهی کیشا ئەوا له وی ده مینمه وه و سبهینی، نزیک نیوه رۆ له گه ل هاو رپیکانم دیمه وه.

به یانی زوو له خه هه ستام، جاریکی تریش تۆزی هه موو شوینیکم سهریه وه، برنجه کهم شۆرده وه و خوساندم، که کاره کانم ته واو بوو به په له دوشیکم گرت، به لام قۆم ته ر نه کرد، چونکه شه وی پشتر شتبووم و لوولم کردبوو، باشترین جلم، که کراسیکی زهرد بوو، له بهرم کرد، ئارایش و سووراوم لی دا، قۆم کرده وه و شانهم کرد، له بهرئه وهی لوولیه کی شه پۆلداری جوانی گرتبوو، له پشته وه به رمدایه وه. ده مویست هه یچ که موکووریه کهم نه بیت بۆ ئەوهی بۆ هه مید نه بمه مایه ی شه رمه زاری، ده مویست ئەوهنده رپکوپیک بم چیی تر وه کو مندالیکی کهم ئەندامی نایاسایی له ماله وه نه شاردریمه وه، به شیوهیه بم هاو رپیکانی به که سیکی شایسته ی چوونه ناو کۆمه له که یانم بزائن، نزیک سهعات دوا زده دلم به دهنگی

زەنگى دەرگاكه داخوريا، ئەم زەنگە بۆ بە ئاگەھىنانەوھى مەن بوو، دەنا ھەمىد
 كليلى ھەبوو، بە پەلە بەروانكۆشەكەم لى كەردوھە و بە راكردن رۆيشتم بۆ لاي
 پليكانەكان بۆ پيشوازيان، كزەھەكى ساردى دەھات بە لام مەن گويم پى نەدا، ھەر
 لە سەرۆى پليكانەكان ھەمىد ھەموويانى پى ناساندم، چواريان ژن و ئەوانى تر
 پياو بوون، تا رادەھەك ھەموويان ھاوتەمەن بوون. لە ژوورەو پالتۆكانيانم وەرگرت
 و وردەكۆلانە تەماشاي ژنەكانم دەكرد، لەگەل پياوھەكاندا ئەوئەندە جياوازيان
 نەبوو، ھەموو پانتۆل و بلووزى فراوانيان لەبەربوو، زۆربەى جەلكانيان كۆن بوون و
 ھىچ لەگەل رەنگى جەلكانى تريان ريك نەدەكەوت، قزيان يا ھىندە زۆر بوو يان
 ھىندە كورت بوو كە لە دواوھ لەگەل پياوھەكان جيانەدەكرانەوھ، يانيش لە دواوھ بە
 لاستيك بەسترا بوو، ھىچ جۆرە ئارايشيكيان نەبوو. لە شارەزاد بەولواھ كەسيان
 بايەخىكى ئەوتۆيان پى نەدام، ھەرچەندە ھەموويان رەوشت بەرز و بى فيز
 دياربوون. شارەزاد تاھە كەس بوو كە ماچى كردم، چاويكى بە سەرتاپامدا خشاندا
 و گوتى:

– بەبە! ھەمىد، چ ژنىكى جوانت ھەيە، نەتگوتبوو ژنەكەت ئەوئەندە نازدار و
 ريك پۆشە، ھەموو ئاورپان دايەوھ و ئەمجارە بە نىگايەكى وردترەوھ سەيريان
 كردم، ھەستم بە زەردەخەنەھەكى ناروون و گالتهئاميزم لەسەر لىوى ھەندىكيان
 كرد، ھەرچەندە ھىچ قسەھەكى خراپيان نەكرد، بەلام نازانم چ شتىك لە
 ئاكارياندا بوو بە ھۆى ئەوھى، نەك تەنيا ھەر مەن شەرمم كرد و سوور ھەلگەرام،
 بەلكو ھەمىدش شەرمەزار دەھاتە بەرچاو. ھەولى دا قسەكە بگوپى، گوتى:

– ئىتر بەسە، برۆنە ژوورەكە با چاتان بۆ بەيتم. ھەندىكيان لەسەر قەنەفەكە و
 ھەندىكى تريشيان لەسەر زەوييەكە دانىشتن، نيوھيان جگەرھيان دەكىشا، ھەمىد
 بەپەلە گوتى:

– تەپلەكى جگەرە! دەتوانى تەپلەكى جگەرەم پى بدەيت.
 رۆيشتم بۆ چىشتخانەكە و تەپلەكى جگەرەم بە ھەمىد دا و بەشلەژاوييەوھ
 سەرقالى چا تىكردن بووم. ھەمىد جارىكى تر گەراپاھەوھ چىشتخانەكە و
 بەتوورەبييەوھ گوتى:

– ئەمە بۆ وات لە خۆت كردووه؟

- بۆچی چیم کردووه؟

- ئەم جله چییە لەبەرت؟ هەر دەلێی بووکه‌له‌ی بیانیت، برۆ جلیکی ساده له‌به‌رکه، پانتۆل و بلووزی، دامه‌نی، شتی، دهموچاویشت بشۆره، قژیشت کۆیکه‌رهوه.

- خۆ من ئارایشم نه‌کردووه، هەر سووراویکم لی داوه، ئه‌ویش کاله.

- من چوزانم چیت کردووه؟ به‌لام شتی بکه ئه‌وه‌نده رووخسارت دهرنه‌که‌وی.

- خه‌لوز له دهموچاوم بسووم؟

- بیسو!

چاوم پر بوو له فرمی‌سک، نه‌مه‌زانی چ شتی‌ک له دیدی ئه‌ودا باشه و چی خراپه! له پر هه‌ستم به ماندووویییه‌کی ئیجگار زۆر کرد، دهنگوت ماندوووبونه‌کانی سه‌راپای هه‌فته له‌و ساته‌دا هێرشیان بۆ هینام، ئه‌و هه‌لامه‌ته‌ی که هه‌فته‌یه بوو ده‌ستی پێ کردبوو و له بیر خۆم بردبووه‌وه، له ناکاو تینی په‌یدا کرد و سه‌رم گێژی خوارد. گویم له ده‌نگی یه‌کیکیان بوو گوتی:

- ئه‌ری ئەم چایه بوو به چی؟

کاتی‌ک به خۆدا هاتمه‌وه ئاوی کولام به‌سه‌ر پیا‌له نیو له چاییه‌کاندا ده‌کرد، هه‌مید چاییه‌که‌ی برده ژووره‌که‌وه و منیش بۆ ژووری نوستنه‌که رۆیشتم، جله‌که‌م دا‌که‌ند و که‌میک له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که دانیشتم، شتیکی تاییه‌ت له می‌شک‌مدا نه‌بوو ته‌نیا، ئه‌وه نه‌بیت که خه‌مبار بووم، دامه‌نیکی چینه‌داری درێژ که هه‌موو کاتی‌ک له ماله‌وه ده‌می‌پۆشی، له‌به‌رم کرد، یه‌که‌مین بلووزیش هاته ده‌ستم، له‌به‌رم کرد و قژم به‌لاستیکی له دواوه کۆکرده‌وه، به پارچه په‌موویه‌ک ماوه‌ی سووراوه‌که‌م له لی‌توم سه‌رییه‌وه که هیچی وه‌هایشی پێوه نه‌مابوو، هه‌ولم دها خۆم هێور بکه‌مه‌وه، ده‌ترسام له ئاوینه‌که‌دا چاوم به خۆم بکه‌ویت و فرمی‌سکه‌کانم بینه‌ خوار، تی ده‌کۆشام بیرم به لاری‌دا به‌رم، به بیرمدا هاته‌وه که ئاو و رۆنم به‌سه‌ر برنجه‌که‌دا نه‌کردووه، له ژووره‌که هاتمه‌ دهر و له‌گه‌ڵ یه‌کی له کچه‌کان که ئه‌ویش له‌و ژووره‌که ده‌هاته دهره‌وه رووبه‌رووی یه‌کتر بووینه‌وه، که بینیمی گوتی:

- ئی...! ئه‌وه بۆ دیکۆره‌که‌ت گۆری؟

هه‌موو له ژووره‌که‌وه سه‌ری‌کیان کیشا و ته‌ماشایان کردم، ته‌نانه‌ت

گوټیه کانیشم سووره وه بوون، همهیدیش که له چیشتهخانه که وه سه ری دهرهینابوو
گوټی:

- ئاوها جوانتره.

به دریزایی کاته که له چیشتهخانه که بووم، هیچ کهس کاری به من نه بوو.
سه ره نه نجام کاژیر دوو بوو که سفره راخرا، هه موو چیشتهکان ئاماده بوون،
سه ره رای ئه وهی که دهرگای ژووری میوانم داخستبوو، بۆ ئه وهی بتوانم جوانتر
سفره که له هۆله که برازینمه وه، که چی له بهر دهنگی بهرزیان، قسه کانیانم ده بیست.
له نیوهی قسه کانیان تی نه ده گه یشتم، ده تگوت به زمانیکی تر ده دوین، ماوه به که
له به ره ی شتی به ناوی دیالیکتیک قسه یان کرد، به بهر ده وامی وشه کانی جه ماوه
و خه لکیان به کار ده هیئا. نازانم بۆ نه یان ده گوت مه ردوم، سه ره نه نجام نانی نیوه رۆ
ئاماده بوو. که مه رم زۆر ده یه شا، هه ستم ده کرد قورگم ده کزیته وه. هه مید، له پاش
ئه وهی چاویکی به سفره که دا خشاندا، بانگی میوانه کانی کرد که بۆ ناخواردن
به ره موون. هه موویان له چه ند جوژی و په نگ و بۆنی خواردنه کان سه ریان
سوورما، به تامه زرۆوه سه رقائی ناخواردن بوون. بهر ده وام له ده ست و پوخته که م
ده دوان. رینوینی یه کتریان ده کرد له کام چیشته بخۆن خوشتره. شاره زاد پیی
ناخۆش بوو له وهی ئه وهنده ئه رکم کیشاوه و گوټی:

- ماندوو نه بی، به راستی ئه رکی زۆرت کیشاوه، ئیمه به وه رازی نه بووین، ئیمه
به نان و په نیریش تیر ده بووین، پیویستی نه ده کرد ئه وهنده کار بکه یه ت.

یه کی له پیاوه کان گوټی:

- ئه ری بابه ئیمه هه موو رۆژی هه ره ئه وه ده خوین، یه ک جار هاتینه مائی ئه م
بورژوازاده یه، با بزاین ئه مان چی ده خوین.

هه موو پیکه نین، به لام پیم وابیت هه مید ئه م قسه یه ی پی خویش نه بوو. دوا ی
ناخواردن هه موویان گه رانه وه ژووری میوان، هه مید ده سته یه ک له پیش
ده سته یه کانی هیئا یه چیشتهخانه که و به تووره بییه وه گوټی:

- ده بوا یه ئه م هه موو چیشته لی بنیت؟

- بۆ؟ خراب بوو؟

- نه، به لام ئیتر ده بی هه تا هه تابه وه لامی تانه و ته شه ره کانیان بده مه وه.

یەك، دووجار هەمید چایی برد، منیش سفرهكەم كۆكردووه، قاپهكانم شۆرد، چێشتهكانم جێبهجێ كرد و چێشتهخانهكەم پاك كردووه، كات له چوار و نیوتی پەرییوو. ناوقەدم زۆر دەیهشا هەستم دەكرد تام لێیه، كەس هەوالێکی منی نەدەپرسی، فەرامۆش كرابوو، ئەوهم باش دەزانی كە لەو نێوهندەدا پینەیهکی نەگونجاوم. هەستی قوتابییەكم هەبوو كە بۆ میوانی مامۆستاكانی رۆشتوو، نە هاوتەمەنی ئەوانم، نەش خۆیندەواری و ئەزموونی ئەوانم هەیه، نەمەتوانی وەكو ئەوان قسەویاس بكەم. تەنانەت لە رۆبیشم نەدەهات قسەكانیان پێ ببرسم پێویستیان بە چیه؟ ریزی چاییم تێ كرد و لەگەڵ شیرینی خامەداردا بردمە ژوورەوه، ئەمجارەش هەموویان دووبارە سوپاسیان كردم، شارەزاد گوتی:

– ماندوو بووی، ببوووه یارمەتیمان نەدای، راستییەكەئێمە زۆر لەو كارانە نازانین.

– زۆر سوپاس، شتیکی ئەوتۆم نەكردوو.

– چۆن هیچت نەكردوو؟ ئێمە توانای لێنانی یەك دانەش لەو چێشتهنەمان نییه، ئیتر وەرە دانیشە، وەرە لای من.

– بەسەرچاو، ئیستا دێم، بەلام پێش ئەوێ كاتەكەئێمە بەسەر نەچوو، رێگەم بدەن با نوێژەكەم بكەم و ئینجا بێ خەم بێم دابنیشم.

ئەمجارەش هەموویان بە سەرسۆرمانەوه سەیریان كردم، هەمیدیش دەموچاوی گرژووه كرد. نەمەزانی ئەمجارەش چ شتیکی سەیر و نااساییم گوت، ئەكەبەر كە پێشتر هەمیدی بە بورژوا ناوبرد، هەستم دەكرد كەوا كێبێرکێیهك یا كێشهیهك له نێوان خۆیاندا هەیه، گوتی:

– بە به! بۆچی تانیستا مرۆفی نوێژكەر ماوه! زۆر دلخۆشم، خانم كە تۆ تا ئیستا بیروباوەری باووباپیرانت پاراستوووه دەتوانیت پێمان بلێی بۆ نوێژ ئەكەئێم؟

بە توورەیی و شپۆرەیییەوه گوتم:

– بۆچی؟ لەبەرئەوێ موسڵمانم و هەموو موسڵمانیکیش دەبێ نوێژ بكات، ئەمە فەرمانی خوایه.

– چۆن ئەم فەرمانەئێمە به تۆ دا؟

– نەك هەر به من، بەلكو به هەموو كەسیكی داوه، لە رێگەئێمە پەيامبەرەكەئێمەوه

که قورئانی بۆ دابه‌زیوه.

- واتا یه‌کێک له‌و سه‌ره‌وه دانیش‌توووه و فه‌رمانه‌کانی ده‌نووسیت و ده‌یخاته باوه‌شی پیغه‌مبه‌ر؟

سات دوا‌ی سات سه‌رم زۆرتر گێژی ده‌خوارد و زیاتر هه‌لده‌چووم، به‌ نیگایه‌ک داوا‌ی یارمه‌تیم له‌ هه‌مید کرد، به‌لام له‌ روانینه‌که‌ی ئه‌ودا ته‌نیا توورپه‌یی به‌دی ده‌کرا، هه‌یچ جۆره‌ سۆز و هاوده‌مییه‌کی تێدا نه‌بوو. یه‌کێک له‌ کچه‌کان گوتی:

- باشه ئه‌گه‌ر نوێژ نه‌که‌ی چی ده‌بی؟

- گونا‌ه ده‌که‌م.

- ئه‌گه‌ر یه‌کێک گونا‌ه بکات چی روو ده‌دا؟ بۆ نمونه ئیمه‌ که‌وا نوێژ ناکه‌ین و وه‌کو خۆت ده‌لێی گونا‌ه ده‌که‌ین، چیمان به‌سه‌ر دیت؟

ددا‌نه‌کانم جیر کرده‌وه و گوتم:

- له‌ پاش مردن تووشی ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌بی، ده‌چیته‌ دۆزه‌خه‌وه.

- ئه‌هاااا... دۆزه‌خ! ئاده‌ی بلێ بزانه‌م دۆزه‌خ چۆن شوینیکه‌؟

ئازای جه‌سته‌م ده‌له‌زری، ئه‌وان گالته‌یان به‌ هه‌موو بیروباوه‌ره‌کانی من ده‌کرد. به‌ زمانیکی گه‌راوه‌وه‌ گوتم:

- دۆزه‌خ له‌ ئاگر دروست کراوه.

- بێگومان مار و دوو‌پشکیشی هه‌یه‌؟

- به‌لێ.

هه‌موو ده‌ستیان به‌ پیکه‌نین کرد، تکا‌کارانه‌ ته‌ماشای هه‌میدم کرد، پێویستیم به‌ پشتیوانی هه‌بوو، به‌لام ئه‌و سه‌ری داخستبوو، هه‌رچه‌نده‌ وه‌کو ئه‌وانی تر پێنه‌ده‌که‌نی، به‌لام هه‌یچ قسه‌یه‌کیشی نه‌ده‌کرد. ئه‌که‌به‌ر رووی له‌ هه‌مید کرد و وتی:

- تۆ هه‌ستا نه‌توانیوه‌ ژنه‌که‌ی خۆت وشیار بکه‌یته‌وه، چۆن ده‌توانی خه‌لک له‌ خورافه‌ رزگار بکه‌یت؟

به‌ توورپه‌یییه‌وه‌ وتم:

- من باوه‌رم به‌ خورافه‌ نییه‌؟

- نا گیانه‌که‌م تۆ وای، ئه‌وه‌ش خه‌تای خۆت نییه‌، ئه‌م شتانه‌یان ئا‌وها

دەرڅواردی میښکت داوه، وهات لی هاتووه که باوه‌ریان پی بینی، څورافه هر
ئو شتانه‌یه که باسیان ده‌کیت و کاتیان پی ده‌کوژی، کارگه‌لیک که هیچ
بایه‌خیکی بۆ خه‌لک نییه، ئه‌مانه وات لی ده‌کات پشت به که‌سیکی تر ببه‌ستی،
ئه‌مانه‌یان بۆ ترساندننی تۆ بنیات ناوه، بۆ ئه‌وه‌ی هر به‌و شتانه‌ی قایل بیت که
هه‌ته و بۆ به‌ده‌سته‌تینانی پتر له‌وه شو‌رش نه‌که‌ی، به‌و هیوایه‌ی له‌و دنیا هه‌موو
ئو شتانه‌ت پی دهری، تۆ به‌ شتگه‌لیک باوه‌رت هه‌یه که بۆ به‌کاره‌ینانی تۆ
دروست بووه، ئا ئه‌وانه څورافه‌تن.

هه‌ستم ده‌کرد دلم تیک نه‌شیوت و سه‌رم گیز ده‌خوا، به‌ تووره‌بیه‌وه گوتم:

– کفر مه‌که.

– هاو‌پیان ده‌بین چۆن میښکی مرؤف ده‌شونه‌وه؟ ئه‌مه خه‌تای څویان نییه،
هر له‌ مندا‌لیه‌وه ئه‌م بیروباوه‌رانه له‌ میښکیاندا ده‌نیژن، بزائن ئیمه بۆ
پروبه‌روبوونه‌وه‌ی ئه‌م (ئه‌فیونی خه‌لکه) چ پښگه‌یه‌کی پر له‌ کیشه و گرفتمان له
به‌رده‌مدایه، هر بۆیه ده‌لیم با خه‌باتیش دژ به‌ مه‌زه‌ب بخه‌ینه ناو به‌رنامه‌ی
کارمانه‌وه، له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه.

چی تر گویم له‌ قسه‌کانیان نه‌ده‌بوو، هه‌موو ژوره‌که له‌ به‌رچاوم ده‌سوورپایه‌وه،
پیم وابوو ئه‌گه‌ر یه‌ک خوله‌کی تر له‌وئ بوه‌ستم، ده‌که‌وم، به‌په‌له‌ به‌ره‌و لای
ده‌ستشوره‌که رام کرد، دلم به‌ یه‌کدا ده‌شیا، هاوکات له‌ باری ده‌روونیه‌وه زۆرم
بۆ هاتبوو، ئیشیکی ئیجگار سه‌یر له‌ ده‌وری که‌مه‌ر و ژیر دلم ده‌گه‌را، هه‌ستم کرد
پتیه‌کانم ته‌ر بوون، به‌ سه‌رسورمانه‌وه سه‌یری ژیر پیم کرد، هه‌موو ئاوده‌سته‌که پر
له‌ څوین بووبوو.

خه‌ریک بوو له‌ گه‌رما بسووتیم، چه‌ند گه‌رم بوو! سه‌یری څواره‌وه‌م کرد،
بلښه‌کانی ناگر منیان به‌ره‌و لای څویان راده‌کیشا، هه‌ولم ددا هه‌لبیم، که‌چی
پتیه‌کانم نه‌ده‌بزوون، جادووگه‌ری ناشیرین و ناقول چنگالی درت‌یان به‌ سکدا
ده‌کرد و منیان بۆ لای ناگره‌که راده‌کیشا، مارگه‌لی سه‌ری مرؤقیان پیوه‌ بوو،
ده‌وریان دابووم و پیم پی ده‌که‌نین. بوونه‌وه‌ریکی دزیو ده‌یویست ئاو‌یکی پیس به
ده‌مه‌وه‌ بکات.

به‌ ساوايه‌که‌وه که به‌ باوه‌شمه‌وه، زیندانی کرابووم، ژوره‌که له‌ ناگردا

دهسووتا، بهرهولای درگا زۆرهکانی ژوورهکه رام دهکرد، کهچی هر درگایهکم دهکردوه پرووبه پرووی بلایسهی ئاگر دهبوومهوه، تهماشای ساواکهمم کرد، نوومی خوین بووبوو.

له ژووریکسی سپی و نامۆدا چاوم کردهوه، کزهی سهرمایهک به جهستهمدا دهگهرا، چاوهکانم داخست. ههلهلهزیم، خۆم کوکردهوه، یهکی پهتوووهکهی پیم دادا، دهستیکی گهرمی خسته سهه نیوچاوانم، یهکی گوتی:

– مهترسییهکه رهویوتهوه، تاکهی نیشتهوه، تا رادهیهک خوین بهربوونهکهشی وهستاوه، بهلام به گشتی کچیکی لاوازه و دهبیت کهمیک خوی بههیز بکا.

دهنگی دایکم گوتی:

– دهبنی ههمید! ریگهی بده هیچ نهبی ههفتهیهک بۆ مال بیت، ههتاکو کهمی دیتهوه سهههخوی.

پینچ رۆژیش له مال دایکم له ناو جیگه کهوتم، فاتی وهکو پهروانه به دهورمدا دهخولایهوه، باوکم هر خهریکی کرینی شتومهکی سهیروسههره بوو، به وتهی خوی هیزنواهر بوون، ههرکه چاوم دهکردوه دایکم شتیکی درخواردم ددا، پهروین خانم هر له بهیانیهوه به دیارمهوه دادنهیشته و قسهی بۆ دهکردم، من هیچ هیزم نهبوو، ههمید ههموو پاش نیوهرۆیهک دههاته دیدهنیم، رووخساری خهموک و شهرمهزار دههاته بهرچاو، ههزم نهدهکرد تهماشای بکه، دیسانهوه قسهکردن لهگهڵ دهوربهه بۆم ببوو به کیشه، خهمیکی قوول ناخی داگرتبووم، دایکم دهیگوت:

– رۆله، دهترانی دووگیانی بۆ پیت نهگوتم؟ بۆ نهوهنده خۆت ماندوو کرد و کارت کرد، بۆ نهتهیشت بۆ یارمهتیت بیم، بۆ هیشته ئاوها نهخۆش بکهوی؟ ئاخر ههندیشت هه ن دهبیت مانگهکانی یهکهه رهچاوی بکهی، ئیستایش هیچ نهبووه، خهلیک ناییت بۆ ساوایهکی له بارچوو نهوهنده خهفته بخوا، نهزانی من چهند مندالم لهبار چوو؟ نههشیان حیکمهتی خواجه، دهلین نهو مندالهی که لهبار دهچی گرفتیکسی ههیه، دهنه مندالی تهندروست ههروا بهناسانی ناکهوی! برۆ شوکری خوا بکه، ئیشهلا مندالانی دواي نهه تهندروست دهین.

له کاتی گهراوههدا، ههمید به ئۆتۆمۆبیلهکهی مهنسوره بۆ شوینم هات،

باوكم ملوانكه‌يه‌كى (وان يكاد) ى له ملم كرد، ئەو شى‌وازيكى ترى نەدەزانی بۆ ئەوهى خۆشه‌ويستی خۆيم بۆ دەربېریت، زۆر باش هەستم بەوه دەكرد، بەلام تاقەتى قسەكردن و سوپاسگوزاريم نەبوو، تەنیا فرميسكه‌كانم دەسپييه‌وه. حەمید دوو رۆژ له مال مایه‌وه و خزمەتى كردم، دەمزانی، بەلای خۆيه‌وه پیتی وابوو بەو كارەى قوربانىيه‌كى زۆر گەوره‌ى داوه، بەلام من هیچ هەستىكى پىزانينم بەرامبەرى له‌لا پێك نەهاتبوو، داىكى و خوشكه‌كانى بۆ سەردانم هاتن، داىكى گوتى:

– منيش مندالى دووه‌مى دواى منيره خانم له‌بار چوو، كه‌چى له‌ دواى ئەو سى مندالى باش و تەندروستم بوو، هەر له‌ خۆوه خەفەت مەخۆ، كات زۆره و ئیوه‌ش گەنجن.

راستىيه‌كه‌ى ئەوه‌بوو، من نەمدەزانی ئەم خەمۆكويه قوولەم له‌ كوێوه سەرچاوه دەگرئ! بىگومان هۆيه‌كه‌ى تەنیا مندال نەبوو، چونكه وێراى ئەوهى كه له‌ دوا هەفته‌دا هەستم بە گۆرانكارىيه‌كى دەروونى كردبوو، كونجىكى هزرم دەيزانى چى پرووى داوه، بەلام، تەنانەت له‌گەڵ خۆيشمدا دانم بەوه‌دا نەدەنا كه له‌ دۆخى دوو گيانيدام، هيشتا وینايه‌كى پروونم له‌بارەى مندال و مندالدارى و گفتوگۆكردنەوه له‌گەڵ مندالدا نەبوو، هەتا ئیستاش خۆم بە كچه قوتابىيه‌كى قوتابخانه دەژمارد كه ئەركى يه‌كه‌مى خويندنه. زویربوونه‌كه‌م جمكى هەستكردنم بوو بە گوناهاىكى خەم نامێز، درزىك كه‌وتبووه پایه‌كانى بروامه‌وه، له‌و كه‌سانه بېزار و دل رهنجاو بووم كه برواميان هینابوو له‌رزە، له‌و دوودلایيه هەراسم هەبوو كه جهسته‌مى تەنبوو و خۆم بە بەره‌پیره‌وه‌چووى كفر دەزانی، هەر له‌ تۆله‌ى ئەو دوودلایيه‌دا بوو كه مندال‌كه‌م له‌ دەست دا.

حەمید گوتى:

– بۆچى به‌ منت نەگوتبوو دووگيانى؟

– خۆميش به‌ تەواوتى نەمدەزانی، له‌و بروايه‌شدا نەبووم تۆ به‌ بىستنى ئەو هەواله شادمان بىت.

– بۆ بەلای تۆوه مندالدارى ئەوه‌نده گرینگه؟

– نازانم...!!

- نه، خهتای ئه و نییه، خهتای خوّمه، ئه وهنده لاوازم به چهند وشهیهک باوه پرم دهشیویت و ناتوانم به پیکویتیکی وه لام بدهمه وه.

- به لام تو هیشتا زور گهنجی، که له ته منی تودا بووم، له رووم نه دههات له گه ل باوکیشم قسه و یاس بکه م، ههنگاو به ههنگاو گه وره تر و به ئه زموونتر ده بیت، بیروباوه رکه کانت بنه مای به هیترتر پهیدا دهکات، بنه ماگه لی که له ئه نجامی خویندنه وه و تیگه یشتن و زانیاریی خوته، نهک وتهی تووتی ئاسای خه لکی تر. به لام ریگه م بده دان به شتیکدا بنیم، زور بایه خ به قسه ی ئه م روشنبیرانه مه ده، زوریش قسه کانیان به جیدی وهرمه گره، ئه وانیش له ناخیاندا پروایه کیان هه لگرتووه و له ساتی تهنگانه دا به شیوهیه کی ره مه کی په نا بق خوا دهبه ن و لپی ده پارینه وه.

حه مید که به سینیه چایه که وه له بهرده م ده رگا که وه ستابوو، پیکه نی، شاره زاد ئاوری دایه وه، ته ماشایه کی کرد و گوئی:

- وانیه هه مید؟ خو ئیستا خو مانین، تو توانیوته به ته واوته بیروباوه ره ئاینیه که ت له بیرخوت به ریته وه؟ خوا له بروای خوت دور بخه تیه وه؟ له هه چ هه لومه رچیکدا ناوی ئه و نه به ی؟

- نه، هه ر به پیوستیشی نازانم، ئه وه هه ر ئه و بابه تی قسه و یاسانه ی روژی پیش هاتن بق مالی ئیمه بوو، که ئه کبه ر به و شیوهیه دریژه ی پی دا. من تی ناگه م بق هاوریان ئه وهنده پیداگری له سه ر ئه و بابه ته ده که ن؟ به بچوونی من ئه و که سانه ی که بیروباوه ری ئاینیان هه یه له سه رخوتر و ئومیده وارترن، که متر خو یانیا ن پی ویله و هه ست به ته نیایی نا که ن.

- که واته تو گالته به نویژ و بیروباوه ری من نا که ی و به خورافاتی دانانیت؟
- نه...! ته نانه ت هه ندی جار که ده بینم به و ئارامی و دلّه ئاسووده یه وه نویژ ده که ی ئیره بیت پی دهبه م.

شاره زاد به زرده خه نه یه ک قسه که ی سه لماند و گوئی:

- هه ر ئه وه ت له بیر پی له کاتی نویژ کردندا بق ئیمه ش نزا بکه ی ت.

یه کسه ر له ئامیزم گرت و ماچم کرد.

له پاش ئه و روودا وه، دیداره کانم له گه ل هاوریکانی هه مید زور سنووردار

ههستکردنم به لاوازی و خهوالوویی و دل تیکه لهاتنه کانم، زانیم که دووگیانم، ههچۆنیک بووه تاقیکردنه وه کانم به باشی تهواو کرد و ئه مجاره بیان به وریاییه وه چاوه پروانی له دایکبوونی مندا له که مم ده کرد، ئه و مندا له ی که هه ر نه بی دهیتوانی له م ته نیاییه بی کۆتاییه رزگارم بکات. بنه ماله ی هه مید به هه والی سکپرییه که م زۆر دلشاد بوون، ئه مه یان به ئاماژه ی هاتنه سه ر رتگی هه مید لیک ده دایه وه، منیش کاریکم کرد به وه بروا به یین که پتیا ن خو شه، چونکه ده مزانی ئه گه ر بیمه زمان و سکالای له مال نه بوونه دوور و درپژه کانی هه مید بکه م، ئه و هه م ناپاکیم له گه ل هه میدا کردوه و ئه و م بق هه تا هه تابه له ده ست ده دا، هه میش خو مم وه کو که مکاریکی سه ره کی له به رده م که سوکاری هه مید ده ناساند، له به ره وه ی دایکی هه مید له و بروایه دا بوو و، هه موو جارێ به هه ر بیانوویه ک بوایه ئه وه ی ده هینایه وه یادم که ژنی بویر ده توانیت میترده که ی پابه ندی مال و خیزانی بکات، نمونه ی زیندوویشی له خو ی ده هینایه وه، باسی له وه ده کرد که چۆن له گه نجیدا میترده که ی له داوی حزبی توده ده رهینا وه.

هاوینی ئه و ساله مه محمود، ئیحتیرام ساداتی میمزامی خواست، من له خو م رانه ده بینی هه چ کارێ بکه م، خو شه ختانه سکپرییه که شم بیانوویه کی باش بوو بق ئه وه ی هه چ که سی چاوه پروانی هاوکاریم لی نه کات، راستییه که شی ئه وه بوو من هه چ کامیانم خو ش نه ده ویست، که چی دایکم هه تا بلێی دلخو ش بوو، به رده وام بالاده ستیه کانی بوو که که ی به به راورد له گه ل مه حبویه دا ده ژمارد، به هاوړپیه تی له گه ل میمکدا که نه یه زانی ئاگای له حیجابه توندوتۆله که ی بیت یان کار بکات و سه رقالی جیبه جیکردنی ئه رکه کانی خو ی بوو. مه محمود به و ده موچاوه عه بووس و گرژه یه وه ده تگوت بق پرسه داوه ت کراوه! سه ری داخستبوو و له گه ل هه چ که سی ک چاک و خو شی نه ده کرد. زه ماوه نده که له مالی باوکم و په روین خانم به رپۆه برا، پیاوه کان له مالی ئیمه و ژنه کان له مالی په روین خانم بوون، به پتچه وانیه ی ئه و قسانه ی که گوتران، مه محمود ته نانه ت یه ک رۆژیش له مالی باوکم نه مایه وه. مالیکی له نزیک بازاره که به کرێ گرت و شه و بوو که که بیان بق ئه و مال به برد. چه ندان زنجیره گلۆپیان به ده رگا و دیوار و نیوانی درمخته کانه وه هه لواسی، چه ند لوکسیکی بنکه به رزیان له به ر ده رگا دانا بوو، له لایه کی هه وشه که ی مالی په روین خانم که گه وره تر بوو چیشتیان لی ده نا، به لام ده نگی ساز و ئاواز نه ده هات،

لهبه رڼه وهی مه محمود و باوکی ئیحتیرام سادات مه رجی ئه وهیان دانا بو که هیچ که سی بوی نییه له م جوړه کارانه ی دژ به شهرع بکات، من له گه ل هه موو ژنه کانی تر دا له هه وشه که ی مائی په روین خانم دانیشتبووم و خو م باوه شین ده کرد، ژنه کان هه ر قسه یان ده کرد و میوه و شیرینیان ده خوارد. به لامه وه سه یربوو، ئاخو پیواوه کان چی ده که ن؟ له هه وشه که ی تر هیچ دهنگیک نه ده هات، ته نیا جار جاره به فه رمانی به کی که سه له واتیکیان لی ده دا. له راستیدا هه موو چاوه روانی نانی شتیوان بوون، بو ئه وه ی ئه رکه که یان به چی به ین و له و دوخه بیده ننگه رزگاریان بیت. په روین خانم هه ر بوله ی ده هات:

– ئه مه چ زه ماوه نی که؟ هه ر له شه وی سالانه که ی باو کم ده چیت.

به لام چاو زینه وه کردن و ئه سته غفیرو لاکانی می کم بیده نگیان ده کرد. می کم وای ده زانی هه موو که سی گونا هکاره هه ر خو ی نه بی، نویژ و رژی وی هیچ که سی کی به لاهه دروست نه بوو، به لام ئه وه نده ی قینی له په روین خانم بوو و بوله ی به سه ر دایکدا ده کرد و ده ی گوت:

– ئه م ژنه لیږه چی ده کا؟

به دلنیا بییه وه ئه گه ر ئیږه مائی خودی په روین خانم نه بوایه، ئیستا ده ری کرد بووه ده ره وه، ئه و شه وه ئه حمه د به هیچ شپوه یه که ده رنه که وت، دایکم زوو زوو له ده رگا که وه عه لی بانگ ده کرد و ده ی پرسی:

– ئه حمه دی برات هات؟

ئینجا ده ستی کی به سه ر ده سته که ی تریدا ده کیشا و ده ی گوت:

– چاوت لییه! هه ر نالیی زه ماوه نی برا که یه تی، باو که داماهه که ت به ته نیا ماوه ته وه، له به ر هاورچی هیچ و پووچه کانی بییر له که سی تر ناکاته وه، ده لیی ئه گه ر شه وی له گه ل ئه وان نه روا ئیتر ئاسمان ده روو خیت. په روین خانمیش سه ری خه مه کانی دلی کرایه وه و چپاندی به گویمدا و گوتی:

– دایکت هه قییه تی! له و رژی وه تو رژیستوی ئه حمه د خراپتر بووه، سه ری ناوه ته سه ر کو مه له که سی کی سه یروسه مه ره، خوا ئاخری خیر کات.

– هه قییه تی، به کی ئه وه نده نه فام بیت، شایسته ی ئه وه یه هه موو به لایه کی به سه ر بیت.

- وهى، وا مهلى معسووم، چون دلت دى، له وانه بوو ئه گهر ئيوهش كه مى ئاگاتان لى بوايه واى لى نه هاتايه.

- باشه چيمان بكردايه؟

- نازانم، به لام ئه وهش دروست نيبه كه بهو شيوهيه وازتان لى هيناوه، باوكت ئاماده نيبه ته نانهت سهيريشى بكات.

پوورم ئه وشه وه به تهنيا بؤ شاييه كه هات. دايكم، كه ههتا ئه وكاته، هه چهند خولهكى جارئك دهىگوت، چاوتان لىيه پوورئى چهند بى ئاكارتان هيه، بؤ شاييه برازا گه وره كهى نه هات! كه چى به بينينى پوورئى لىوى هه لقرتاند و گوتى، ته شريفيان هينا، بؤ ئه وهى وهها نيشانى بدات كه ئاگاي له هاتنى ئه و نه بووه، خؤى سهرقالى كارئك كرد. پوورئى له تهنيشت منه وه دانيشت و گوتى:

- وهى له م ريگهيه مردم! ئوتؤمؤييله كه تىكچوو و دوو كاژير چاوه پروان بووين، خؤزگه شاييه كه تان له قوم به رتوه ببردايه، خزم و كهس هه مو له وئين، هيندهش رهنجى ئه م ريگه و بانهمان نه ده كيشا.

- واى پووره گيان! به خوا نه مانده ويست ئه م هه مو ئه ركه بكيشن.

- چى، ئه ركى چى؟ بؤچى خه لكى چهند جار برازا گه وره ئى دنئى كه نه توانئت دوو ههنگاو ريگهيش بئى؟

- سلاؤ خانم، سهيركه خؤ سه رئه نجام هاتين، ئه مه له جياتى به خير هاتنته؟

- ئاخىر ئه مه كاتى هاتنه، وهكو بيگانه...؟

بؤ گؤرينى قسه كه گوتم:

- به راست پوورئى، مه حبووبه چؤنه، زؤرى بير ده كم، خؤزگه ده هات.

دايكم چاويكى لى زيتوه كردم.

- راستت دهوئى پووره گيان، مه حبووبه ليره نيبه، داواى لىبووردنيشى كرد، دوئنى له گه ل مي رده كهى بؤ سوريه و بهيروت رؤيشتن، نازانى ماشه لالا چ مي رديكى ههيه، له پيناو مه حبووبه دا ده مرئى.

- چ سهيره! باشه بؤ سوريه و بهيروت؟

- ئهى بؤ كوئى برؤن؟... ده لئىن زؤر خؤشه، بووكى رؤژه ه لاتى ناوه راسته.

دایکم به قینه وه گوتی:

- ئی خو هه موو که سی ناتوانیت وه کو خالوت بو هه نده ران پروا .

- به پیککه وت، زور باشیش ده یانتوانی، به لام مه حبووبه پتی خو ش بوو پروا بو شوینتی که زیاره تگای لی بیت، خو ده زانی ئه مانه هه جیان له سه ره، به لام له به ره ئه وهی تا ئه کاته مه حبووبه پی ده نیتته مانگی خو به وه، ئیتر میرده که ی وتی با جارئ بو سهر دانی هه زه تهی زهینه ب برۆین جا ئه کاته ئیشه لالا بو هه جی عومره ش ده رۆین.

- وه لا ئه وه نده ی ئیمه بیستوومانه ده بیت مرؤف هه موو ئه رکه کانی به جی بهینیت و ژبانی سه ر و سامان بگرئ، ئینجا بو هه جی عومره پروا!

- نه تهیبه خانم، ئه مه بیانوی ئه وه که سانه یه که ناتوان برۆن، دنا خه زوره ی مه حبووبه که ماشه لالا خو ی زانا و موجته هیده و خه رچی سه د قوتابی ده دا، گوتی، هه ر کاتیک مرؤف باری ئابووری باش بیت، ده بیت پروا .

دایکم هه روه کو ئه سپه نده ره له سه ر ئاگر هه لده قرچا، زور باش شاره زای ئه م دۆخه ی بووم، هه ر کاتیک نه ی توانی بایه وه لامی گونجاو بدۆزیتته وه ئاوه ای لی ده هات، سه ره ئه نجام وه لامیکی دۆزییه وه و گوتی:

- نه خیر، برای میردی خوشکه که م، واتا مامی بوو که که مان که زوریش زاناره ده لیت، بو مه که که رۆیشتن به و ساده یییه ییش نییه، کۆلی مه رچ و یاسای هه یه، خیزان له ولا بوه ستی، ده بیت هه وت دراوسپی ئه ملا و هه وت دراوسپی ئه ولایش هه وچه دار نه بیت، جا بگه یه ت به ئیوه که کوره که تان بی کاره .

- چی! کئی بی کاره؟ هه زار که س منه تی پی ده بات، باوکی ده یویست دوکانی بو بکاته وه، به لام خو ی نه یویست، ده لیت هه زم له بازار و کاسبی نییه، ده مه وی بخوینم و بیم به دوکتور، میرده که ی مه حبووبه ش که خو ی خاوه ن پروانامه یه ده لیت، ئه م مندا له زور به هه رداره، به لینی شی له ئیمه وه رگرتوو ه که لئی گه رین هه تا ده چپته تا قیکردنه وه کانی کۆتایی.

له و کاته دا دایکم خه ریک بوو شتیک بلیت، من خو م تی هه لفور تاند بو ئه وه ی بابه ته که بگۆرم، له وه ده ترسام که ئه م بگره و به رده یه درپژه بکیشیت و شاییه که ببیتته مه یدانی شه ر. گوتم:

- بهراست پووری، مہجوبو به سکی چہند مانگہ؟ بیژووی نہدہکرد؟
- نہ رۆلہ، زۆر کہم، ماشہ لآ زۆر باشہ ہیچ نارہحہ تیہ کی نییہ، تہ نانہت
دوکتۆر مۆلہ تی سہفہ ریشی پی دا .
- بہ لآم دوکتۆر پیی گوتم نابئی زۆر برۆم، ناشتوانم زۆر دانہوم .
باشہ رۆلہ وا بکہ، دہبیت مانگہکانی سہرہتا زۆر ئاگات لہ خۆت بیت، تۆ
لاوازی، یاخووا بمرم بۆت، وا دیارہ ئہوہندہش یارمہتیت نادہن، من ہەر لہ
سہرہتاوہ نہمدہہیتشت مہجوبو بہ بجوولیتہوہ، ہەر رۆژہی جوڑہ خواردنیکئی
بہلہزہتم بۆی لی دہنا و بۆ مالیانم دہنارد، ئا ئہمانہ ئہرکی دایکن، بزانیہ ئاشیکئی
تیروتہسہلیان بۆ لی نای؟
وہی لہ پوورم، نہیدہویست ئاگرہکہ دابمرکینیتہوہ، بہپہلہ گوتم:
- بہلی پوورہ گیان، ئہوان ہەر خواردنم پی دہدہن، بہ لآم خۆم ئارہزووم لی نییہ،
بہ ہیچ شتیوہیک خواردن بہ قورگما ناچیتہ خوارہوہ .
- نہ ئازیزہکہم، حہتمہن خرابی لی دہنن، باخۆم چیتشتیکئی بہتامت بۆ لی بنیم
پہنجہکانتی پیوہ بخۆیت .
دایکم لہ توورہییدا لیوہکانی شین ہلگہ رابوون، لہ کاتیکدا دہیویست وہ لآم
بداتہوہ پەروین خانم بانگی کرد و وتی دہبیت بۆ پیاوہکان چیتشت نامادہ بکہن . بہ
رۆیشتنی دایکم ئاہیکم پیدا ہاتہوہ و پووریشم وکو گرکانیک کہ لہ پر لہ ئاور
پرژان دہکەویت دامرکایہوہ، کہمی سہیری دہورویہری کرد و بہ دانہواندنی سہری
سالوی لہ ہہندیک لہ میوانہکان کرد، دیسانہوہ پووی لہ من کرد و گوتی:
- ماشہ لآ رۆلہ جوان بوویتہ، کۆرپہکەت کورہ، دہ ئیستا پیم بلی لہ میردہکەت
رازیت؟ حق ئیمہ ئہم شازادہیہمان ہەر نہبینی، وہا تۆیان بہ پەلہپەل بہشو دا،
دہتگوت چیتشتی داخہ و دہترسان بہر دہم بکہویت، باشہ ہەر بہراستی وا بوو؟
- وہ لآ پووری گیان چی بلیم، خراب نییہ، باوک و دایکی نیازی مہککەیان
ہہبوو، کاتیان نہبوو، دہیانویست پیش سہفہرہکەیان ہہموو کارہکانیان تہواو
بکہن و بی خەم بن، بۆیہ کارہکە پەلہی تیدا کرا .
- ئاخہر بہبی ہیچ پرس و لیکوئینہوہیک؟ بیستم ہتا سہر سفرہی مارہبرین
زاوات نہبینیوو، راستہ؟

- به لای، به لای وینه کهیم بینیبوو.

- وای رۆله! خۆ مرۆف شوو به وینه ناکات، واتا هر به وینه پیتی وابهسته بوویت و بریارت دا بیتی به هاوسه ری ژیانته؟ وه لا ئیستا له قومیش کچ بهو شیوهیه به شوو نادریت، هر ئه م مهحبوو بهیه که خه زوره کهی مه لایه، به لام نهک له م مه لا هیچوو چانه، روحانییه کی زۆر به پیره، له هه موو خه لکی قومیش زیاتر گرینگی به هه لال و هه رام دها، کاتیک بۆ خوازینی هات گوتی: کچ و کوره که ده توان له گه ل به کتردا قسه بکه ن، هه تا ئه و کاته ی د ل نیا بوون به کتریان ده ویت، ئه و کاته وه لاممان بده نه وه، مهحبوو به نزیکه ی پینچ جار له گه ل موحسن ناغا قسه ی کرد چه ند جار ئی مه یان بۆ نانی شیوان بانگ کرد، ئی مه ش چه ند جار ئی مه یان داوه ت کرد، و پیرای ئه وه ی که هه موو قوم ئه وانی دهناسی و پیوستی به لیکۆلینه وه نه ده کرد، ئی مه هه ر پرسیا ری خۆمان کرد، خۆ خه لکی کچه کانیان له سه ر ریگه هه ل نه گرتوه ته وه تا به و شیوهیه بیده نه ده ست پیاویکی نه دیو و نه ناسیو.

- پوو ری گیان نازانم، راستییه که ی من رازی نه بووم، برا کانم زۆریان په له بوو.
- هه له یان کرد، بۆچی تۆ جیگه ی ئه و انت سه غله ت کرد بوو؟ ئه م دایکه ت هر له سه ره تا وه زۆر نازی کوره کانی دا، ئه م مهحمووده ی که هه ر خه ریکی به رمال له ئا و کیشانه، ئه و ئه حمه ده ی که وا که س نازانی له کویتیه.

- به لام پوو ری گیان من ئیستا نارازی نیم، ئه مه به شی خۆمه، حه مید پیاویکی باشه، بنه ماله که شی باشن، زۆر له خه می مندان.

- باری ئابووری چۆنه؟

- خراپ نییه، ناهیلن که موکووریم هه بیت.

- باشه، ئی شی چییه؟

- بنکه یه کی چاپکردنی کتیبیان هه یه، نیوه ی هی باوکییه تی، ئه ویش له وئ کار ده کات.

- خۆشی ده ویتی؟ به خته وه رن؟ تی ده گه ی مه به ستم چییه؟

که وتمه ناو بیرکردنه وه یه کی قووله وه، هه رگیز له خۆم نه پرسیبوو خۆشم ده وئ یان خۆشی ده ویم، ئاشکرایه که خۆشه ویستی ئه و له د ل م دا هه بوو، ئه و خۆی

مرۆفئىكى خۆشەويست و دلنشین بوو، تەنانەت باوكيشم كەم ئەوى بىنبوو،
خۆشى دەويست، بەلام ئەو ئەشق و خۆشەويستىيەى كە لە ناخدا بۆ سەئىدم
هەبوو، هەرگىز لە نىوان ئىمەدا نەبوو، تەنانەت پىئوئەندى ژن و مېردايەتېشمان
زىاتر بۆ بەجىھىنەنى ئەركىك و پىئوئىستىيەكى سىروشتى بوو، نەك ئەشق و
خۆشەويستىيە راستەقىنە.

– باشە رۆلە گيان، چى بوو وا كەوتىتە بىر كىردنەو، سەرنەنجام خۆشتى دەوئ
يا نا؟

– ئاخىر پوورئ گيان ئەزانى، ئەو پىئاوئىكى باشە، پىم دەلئى بخوئە، دەلئى
دەتوانى هەرچىيەكت پى خۆشە بىكەى، دەتوانم بۆ سىنەما، ميانى، گەران برۆم،
داماوه رىگەم لئى ناگرئ.

– ئەگەر بتەوئى هەر لە بازارەكان بگەرئى، ئەى كەى فرىاي چىشتى نىوەرۆ و
شئوان دەكەوى؟

– ئۆى پوورئ... هەتا بتەوئىت كات هەيە، خۆ حەمىد دەلئى خواردى نانى نىوەرۆ
و ئىوارە هەر گرىنگىش نىيە، ئەگەر يەك هەفتەش نان و پەنبرى بخەمە بەردەست
دەنگى لئو نايەت، پىئاوئىكى زۆر بئى ئازارە.

– بەراستى شتى ئاوام نەبىستوو، پىئاوئى بئى ئازار... ئەمە چى دەلئى،
مرۆف نىگەرەن دەبئى.

– ئى، بۆچى پوورئ؟

– كچم سەيركە، خوا پىئاوئى بئى ئازارى دروست نەكردوو، ئەم پىئاوئە يا ئەوئە
شتىك لە ژوورسەرىيەتى و دەيەوئى سەرقالت بكات بۆ ئەوئە رىگرى بەرنامەكانى
نەبىت، پانىش ئەوئەندەى خۆش دەوئىت كە ناتوانئى پىت بئى نە، ديارە ئەمەشيان
زۆر دوورە لە باوەر پىكردنەو، ئەگەرئىش وا بئى ئەوا ماوئەكەى زۆر كورئە، با
ماوئەكەى بەسەردا تىپەرئى، جا بزانه چ كلكئى دەردەهئىت.

– وەلا چووزانم!

– رۆلە گيان، من ئەم پىئاوانە دەناسم، مېردى مەحبوبىيەى خۆمان، هەم پىئاوئىكى
باوەر دارە هەم خوئىندەوار و شارستانىيە، مەحبوبىيەشى زۆر خۆش دەوئىت، هەر
چاوى لەسەرىيەتى، لەو كاتەوئە كە زانىوئەتى دوو گيانە، وەكو مندال تەرۆ وشكى

دهكات، به لآم دياره چاويكيشي لي كر دووه به چوار، ناگهي لنيه تي بو كوئي دهر وا، له كوئوه دي، بهيني خو مان بيت هه ندي جاريش بته وي و نه ته وي ئيره ييي پي ده بات، سه ر نه نجام نه ويند ارييه، ده بيت ئيره ييي كه كيشي تيدا بيت، به دلنبايييه وه مي رده كه ي تويش ئيره ييي تيدا يه، وان ييه؟

حه ميد و ئيره يي؟! نه ويش به من! دلنبا بووم كه به هيچ شيويه ئيره يي له بوونيدا نييه، گهر هه ر ئيستا پي بل يم ني ازم هه يه و ازي لي بينم، زوري شي پي خو ش ده بيت، چونكه به لاي نه وه وه ژيان و مي ردا يه تي گرفت ارييه، وه كو زنجيري كه به ده ست و پتوه، هه ر چه نده نه وه له نازا دييه كي ره ادا ژيان به سه ر ده بات، هه ركاتي بيه وي ت دهر وا ت و كه ي بيه وي ت ديته وه، من هه ر گيز نه مي و ترا وه سه باره ت به ته ني اي ييه كاني شه و و رو ژيم يه ك سكا لا بكه م، كه چي نه وه هيش تا هه ر به ده ست كو ت و به نده كاني خي زاندا رييه وه ده نا لي ني ت، له وه ده چي ت گو شه يه كمان له ميشكي به خو مان وه سه ر قال كر دووه، گهر وا نه بيت نه وه گو شه يه ش بو خزمه تي نامانجه كاني نازاد ده بيت، نه، هه ميد هه ر گيز ئيره يي به من نابات.

له كاتي كدا نه م جو ره بي ر كر دنه وان وه كو برو وسكه به ميشكمدا تي ده پرين، چاوم به فاتي كه وت، بانگم كر د:

– فاتي گيان ومه نه م قاپانه ي سه ر مي زه كه كو بكه ره وه. دا يه خه ري كي ناماده كر دني ناني شي وان ه؟ پي بل ي ئيستا دي م سو س به سه ر زه لاته كه دا ده كه م.

به م بيانو وه وه پو و ري م جي هيش ت كه نا وي نه يه كي بي به زه ييانه ي خست بو وه سه ر ژيانم، به لآم دل م به شيويه كي سه ير گيرا بوو.

له گه ل ده ست پي كي پا يز دا بار و دو خم زور با شتر بوو، ورده ورده سكم گه وره تر ده بوو، ناوي خو م له پولي يان زه يه مي قوتا بخانه ي شه وانه نووسي، پاش ني وه پروانه به بي بو قوتا بخانه ده رو يش تم، سه ر له به يان يان يش په رده كانم هه لده دا يه وه و له به رده م خو زه تا وه كه كه تا نا وه را ستي ژو و ره كه ده كشا، داده ني ش تم، پي به كانم داده كي ش ا و به دم خو اردني له واشه كاني پو و ره گيانه وه وانه كانم ده خو يند، ده مراني دواتر كاتي كي زور م بو خو يند ناي يت.

رو ژي كيان هه ميد كا ژير ده ي سه ر له به ياني ها ته وه، خه ري ك بوو له سه رسورماندا شاخم دهر ده هاورد، دوو شه و بوو نه ها تبو وه، ييم وابوو نه خو ش بيت، يان يش له

خەمى مندا بووي؟

- چى بووه بەم بەيانىيە ھاتىيەو؟

بە پىكەننەو ھوتى:

- ئەگەر پىت خۆش نىيە دەگەر پىمەو.

- نە... تەنيا نىگەرەن بووم، خۆ باشى؟

- بەلى بابە باشم، ئەمرۆ ھەوآليان پى دام كە بۆ راکيشانى ھىلى تەلەفون دىن،
منىش دەستم بە تۆ نەدەگەيشت، دەشمزانى پارەت پى نىيە، ناچار بووم بىم.

- تەلەفون! بەراستتە؟ دەيانەو پىت تەلەفونمان بۆ دامەزىن؟ واى چ باشە.

- بۆچى نەتدەزانى؟ من دەمى بوو پارەم دابوو.

- چوزانم؟ خۆ تۆ ھىچ قسەيەكم بۆ ناكەى، بەلام زۆر باشە ئىتر دەتوانم لەگەل
ھەموو كەسىك قسە بكەم، كەمتر ھەست بە تەنيايى دەكەم.

- نەخىر، ئەمەيان نابى مەسسومە خانم، تەلەفونى مالىەو بۆ كارە
پىويستەكانە، بۆ چەنەبازىي ژنانە نىيە، من بۆ ھەندى پىوھندى پىويست دەبىت
تەلەفونم ھەبىت، ئەويش دەبىت داخراو پىت، ئىمە زياتر لە دەرەوھو تەلەفونمان بۆ
دەكرىت، لە بىرىشت نەچىت ژمارەكە بە كەس نەدەيت.

- يانى چى؟ يانى دايك و باوكيشم ژمارەكەمانيان نەبىت؟ منىش وام دەزانى
ئاغا نىگەرەنى من بوو وا تەلەفونى كرىو، وەكو كە خۆى نىيە دەيەو پىت ھىچ نەبى
بە تەلەفون ئاگاي لىم بىت، يانىش ئەگەر لە پر ژانم كردەتوانم بەكى ئاگادار
بكەمەو!

- دەباشە، ئىستا دلگران مەبە، خۆ ديارە دەتوانىت لە كاتى زەروريدا تەلەفون
بكەيت.

مەبەستم ئەو بوو بىست و چوار كاژىر بە ديار تەلەفونەو دانەنىشيت و ھىلەكە
قال نەكەيت.

- كەى من لە رووم دى تەلەفونى پى بكەم؟ ھەزىشى لى ناكەم، خۆ مالى
دايكيشم تەلەفونيان نىيە، دەبىت لە مالى پەروين خانمەو تەلەفون بكەن،
دەمىنپتەو دايك و خوشكەكانى خۆت.

- نە...نە! نەكەى بەوان ژمارە بەدى؟ ئىنجا دەيانەو پىت بىست و چوار سەعاتە لە

هه بوون و نه بوونی من بکۆلنه وه.

هه رچۆنیک بووه، ته له فۆن کیشرا و جاریکی تر پتوهندی من به دنیای دهره وه دهستی پیکردوه که به هۆی قورسبوونی خۆم و سه رمای زستان سنووردار بووبوو. هه موو رۆژی له گه ل په روین خانم قسه م ده کرد، زۆربه ی چاره کان دایکیشمی بانگ ده کرد، ئه گه ر دهستی نه گیرابایه ده هات، ئه گه ریش نه یه توانیبایه و فاتای له مال بوایه ده هات و قسه ی له گه ل ده کردم. سه رته نجام دایکی هه میدیش به سه رگوزه شته ی ته له فۆنی زانی و به کۆلیک دل ئیشان و گله یییه وه ژماره که ی وهرگرت، وای ده زانی من نه مو یستوه ژماره که ی پێ بدهم، منیش نه مده توانی بلیم که ئه وه فه رمانی کورپه که ی بووه. دواتر به لای که مه وه رۆژی دوو جار ته له فۆنی ده کرد، ورده ورده کاتی ته له فۆنه کانیم زانی، که دلنیا ده بووم ئه وه، وه لام نه ده دایه وه، ئه وه نده به درۆ گوتبووم هه مید خه وتوو یان چوو ته دهره وه شتیک بکری، یانیش له گه رماو و ئاودهسته، ئیدی شه رمم ده کرد.

له یه کێک له شه وه ساره ده کانی زستاندا، یه که مین بریسکه ی ژانی مندالبوون رووی لی کردم، ترس و نیکه رانی هه موو بوونمی گرتوه، چۆن هه مید ئاگادار بکه مه وه؟ هه موو شتیک له مێشکدا تیکه ل به یه کتر بووبوو، ده بوایه جله وی خۆم بگرتایه، هه ولم دها قسه کانی پزیشکه که به ئینه مه وه یادی خۆم، خۆم کۆ بکه مه وه، ده بێت میانه ی ژانه کان بنووسمه وه و ئینجا هه مید بدۆزمه وه، تا قه ژماره یه کی که پیم ده زانی ژماره ی شوینی کاره که ی بوو، هه رچه نده ده مزانی به و شه وه دره نگه که س له وی نییه هه ر ته له فۆنم کرد. ئاسایی بوو که که س وه لامی نه دایه وه. ژماره ی هیچ هاو پتیه که ی نه بوو، ئه و به پێداگرییه کی سه ی ره وه وریای ئه وه بوو که هیچ نووسراوه یه ک، ژماره و ناو نیشانی که له هیچ شوینی نه نووسی و هه ولی دها هه مووی له مێشکی خۆیدا بیاریزی، ده یگوت به م شیوه یه هه ست به ئاسایشیکی زۆرتر ده که م. هیچ ریکه چاره یه کم نه بوو، ده بوایه بۆ مائی په روین خانم ته له فۆن بکه م، شه رمیشم ده کرد به و شه وه دره نگه له خه وه لیان بستیتم، به لام پاله په ستوی ژان هه موو ئه و لیکدانه وانه ی خسته لاه. ژماره که م لی دا، ده نگه زه نگه که له گویمدا ده زینگایه وه، که چی که س هه لی نه ده گرت. ده مزانی مێرده که ی گوپی گرانه و خۆشی خه وی قورسه، ده ستم ماندوو بوو و ته له فۆنه که م دانا. دووی شه و، چاوم بریبووو ژماردنی خوله که کانی سه عاته که، میانه ی ژانه کان تا راده یه ک

پیکوئیک بوون، به لام نهک بهو شیوهیهی که بیرم لی دهکردهوه، سات له دواى سات ترسهکهم زیاتر دهبوو، کهوته بیرم که بق دایکی همید تهلهفون بکه، به لام چی بلیم؟ چون بلیم همید له مال نیبه، سههتای شهو گوتم هاتووتهوه و رویشتووه سهه له داپیره بدات، دواتر نازانم همید له کوپوه تهلهفونی کرد منیش پیم گوت که بق دایکی تهلهفون بکات و بلیت له لای داپیره بووه، نهگه ئیستا تهلهفونم بگردایه و بمگوتایه که رویشتووه و نههاتووتهوه، دایکی شیت دهبوو، هم له گهل من شههری دهکرد و همیش له نیگه رانییدا دهکهوته ری و سههری له نهخوشخانهکان دها. خه می نهو بق همید وهکو بیمارییهک له هیچ به لگه و لوجیکیندا نهبوو. نه بیرکردنهوه که وجانهیه میشکی پر کردبووم، دهستهکانم به سکمهوه گرتبوو، پانی و دریژی ژوررهکهم دهپتوا، نهوهنده بار و دوخم ئالوز بوو خهریک بوو دلم هلهدهشیوا، که ژانهکه دهستی پی دهکرد ئیتر له هه شوینیک بوومایه وشک دهبوومهوه، له سهههتادا ههولم دها دهنگهدهنگ نهکه، کهچی دواتر به بیرمدا هات که نهگه هاواریش بکه خق کهس گوئی لی نابت، داپیره له بهر گرانیی گوئی خهویکی نارامی ههبوو، خق نهگه به ناگهیشم بهینایهتهوه نهیده توانی هیچم بق بکات، پوررم به بیردا هاتهوه که دهیگوت کاتیک میردهکهی مهحبوبیه زانی ژانهکانی مندالبوونیی ژنهکهی دهستی پی کردووه، چون شله ژا بوو و له دهوری ژنهکهی دهگهرا و قوربان و ساقهی دهبوو، تا دههات ههستی بیزاری و نهفرت له بووندا پتر دهبوو، مه رگ و ژیانی من و نه منداله به لای همیدهوه به های دوو قرانی قهلبی نهبوو، سههیری سهعاتهکهم کرد سی و نیو بوو، جاریکی تریش تهلهفونم بق مالی پهروین خانم کرد، ماوهیهکی زور گویشییهکهم پارگرت کهچی بی وه لام مایهوه. بیرم لهوه کردهوه که جلهکهم له بهر بکه و خوم بگهیهنمه شهقامی سهههکی خق هه ئوتومؤیلتیک پهیدا ده بیت بمگهیه نیتته نهخوشخانه، جانتاکهی خوم و منداله کهمم دهرهینا که ده رور بوو نامادهم کردبوو، هه رچییهکی تیدا بوو هه لمرشت و به دواى نهو پیسته دهگه رام که پزیشکهکه و مه نسووره بویان نووسیبووم، جاریکی تر جلهکانم دهق کرد و خستهوه ناو جانتاکه و سهههکهیم داخست، چهند جاریکی تر ژانم بق هات، به لام لهوه دهچوو ماوهکانی نیوانیان وهکو یهک نهبوون، له سهه تهختی خهوهکه پال کهوتم، ههستم کرد خهریکه بههلهدا دهچم، دهبوایه جلهوی ههستهکانم بگرمهوه،

چاوم له سهعاته که بری، کات چوار و بیست چرکه بوو، ئەمجاره‌یان له تاو پال‌په‌ستوی ژان راچله‌کیم، کاژیر شه‌ش و نیوی سه‌رله‌به‌یانی بوو. له‌وه ده‌چوو ژانه‌که بۆ ماوه‌یه‌ک ئارام بووبوو و خه‌وم لی‌که‌وتبوو، جارێکی تریش نیگه‌رانی ده‌ستی پێ کردوه، به‌په‌له‌ به‌ره‌و لای ته‌له‌فۆنه‌که پرۆیستم و بۆ مائی په‌روین خانم ته‌له‌فۆنم کرد، بریارم دا‌بوو گویشییه‌که دانه‌نیم هه‌تاوه‌کو یه‌کیک وه‌لام ده‌داته‌وه، په‌نگی دوا‌زده‌ جار زه‌نگه‌که لێی دا تا ده‌نگه‌ خه‌والووه‌که‌ی په‌روین خانم له‌وه سه‌ره‌وه‌ گوتی به‌لی، به‌ بیستنی ده‌نگی مرۆفیکی تر قینه‌ په‌نگ خوار‌دووه‌که‌م ته‌قییه‌وه و به‌ ده‌م گریان‌وه‌ گوتم:

- په‌روین خانم فریام بکه‌وه، خه‌ریکه مندال‌م ده‌بیت!

- وه‌ی بمرم! برۆ بۆ نه‌خۆشخانه، برۆ وا ئیمه‌ش هاتین.

- چۆن به‌م بارو که‌لوپه‌له‌وه برۆم؟

- ئە‌ی هه‌مید له‌وئ نییه؟

- نه‌ بابه‌ لیره نییه، دوینی شه‌وه نه‌هاتوه‌ته‌وه، له‌ دوینی شه‌وه‌وه سه‌د جار ته‌له‌فۆنم بۆ کردی، باش بوو تا ئیستا مندال‌م که‌م نه‌بووه.

- تۆ خۆت ناماده بکه، ئیستا ئیمه‌ دین، تۆ جله‌کانت له‌به‌ر بکه.

له‌ دوا‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ په‌روین خانم، سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی ژانه‌کانم توندتر بوون، به‌لام زۆر ئاسووده‌تر بووم. له‌ نه‌خۆشخانه، هه‌رچه‌نده نازاری زۆرم ده‌کیشا، که‌چی دوکتۆره‌که ده‌یگوت جارێ زووه، دایکم ده‌سته‌کانی گرتم و گوتی:

- ژنی دووگیان له‌ به‌ره‌ ژاندا هه‌ر نزیاه‌ک بکات گیرا ده‌بیت، دوعا بکه‌ خوا له‌ گونا‌هه‌کانت خۆش بیت.

گونا‌هه‌کانم؟ بۆچی من چ گونا‌هیکم کردوه؟ تاقه‌ گونا‌هیکم ئە‌وه‌بوو که‌ پرۆژیک له‌ رۆژان یه‌کیکم خۆش ده‌ویست، ئە‌مه‌ش خۆشترین یادگارییه‌کانی ژیانم بوو، نه‌مه‌ده‌ویست هیچ که‌سیک ئە‌وانه‌ بسپرێته‌وه.

کاژیریکی له‌ نیوه‌رۆ تێ په‌ری، که‌چی مندال‌م که‌م هه‌ر نه‌بوو، ده‌رزی و ده‌رمانیان پێ دام، به‌لام هیچ سوودیکیان نه‌بوو، په‌روین خانم که‌ ده‌هاته ژوره‌که‌وه به‌ هه‌راسه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم و هه‌ر بۆ ئە‌وه‌ی شتیکی بلی بۆ چه‌نده‌مین جار ده‌پرسی:

- ناخر باشه ئەم ئاغا ھەمیدە لە کوئیە؟ با بۆ مائی دایکی تەلەفۆن بکەم،
لەوانەییە ئەوان بزانن لە کوئیە.

بە دەم نالەو و بە پچرپچری دەمگوت:

- نە، ئەو ھیان نەکەى ها، ھەركاتیک خۆی ھاتەو تەلەفۆن دەکات.

دایکم لە تورپیدا خوی خۆی دەخواردەو، گوتی:

- یانی چی؟ ئەى باشە سەرئەنجام نابى دایکی بیت و بزانتیت چی بەسەر بووک
و نەوھەکی دیت؟ ئەمانە بۆچی ھیچ کامیکیان بەلایانەو گرینگ نییە؟

بە بۆلە بۆلە بەردەوامەکانی زیاتر توورەى دەکردم. ئیتر کاژیر چواری پاش
نیوهرۆ نیکەرانى لە دەموچاوی دایکەدا شەپۆلى دەدا، دەنگی باوکم لە پشت
دەرگاگەو دەھات کە دەگوت:

- ئەى ئەم دوکتۆرە لە کوئیە؟ یانی چی لە رینگەى تەلەفۆنەو لەگەل رەوشی
نەخۆشەکەدایە، دەبیت خۆی بەدیارییەو بیت، دایکم دەگوت:

- بە قوربانى مامانەکانى خۆمان بم، ھەر لە بەیانییەو تا ئیستا مندالەکەم
ئازار دەچیت، کاریکى بۆ بکەن.

جارجارە لە تاو ژان لە ھۆش خۆ دەچووم. وردە وردە ھیزی نالاندیشم نەما،
پەروین خانم ئارەقەکەى دەموچاومی دەسپییەو و دەگوت:

- خانم مەگرى، ھەرچۆنیک بى مندالۆون ھەر ئازارى ھەيە.

- نە، تۆ نازانیت، من خۆم بە دیار مندالۆونی سەدان کەسى خزم و کەسوکار
بوومە، خوشکەکەم خوا لیتی خۆش بى ھەر ئاواها بوو کە لە کاتی مندالۆوندا مرد،
کە مەسوومە دەبینم ھەر دەلینی مەرزییەو و لەو پال کەوتوو و ئازار دەچیت.
زۆر سەیر بوو، سەربارى ئەو ھەموو ژانەم ئاگام لە ھەموو شتێ بوو، دەنگەکانم
بە باشی دەبیست، لەبەر خۆمەو گوتم: کەواتە منیش دەروم، دایکم بەردەوام لە
لیکچوونی من و مەرزییە دەدا و منیش سات لە دواى سات بى ئومیدتر و بى
ھیتر دەبووم.

کاتیک ھەمید ھات کاژیر لە پینچ تپەریبوو، دەتگوت بە بینینی ئەو پشت و
پەنایەکم پەیدا کرد و وزەم و بەر ھاتەو، بەراستی سەیرە، نزیکتەرین و باشترین

په‌نای ژن له ساته سه‌خته‌کاندا، می‌رده‌که‌یه‌تی، ته‌نانه‌ت گهرچی بی به‌زه‌بیش بیت، نه‌مزانی دایک و خوشکه‌کانی که‌ی هاتن، نه‌خوشخانه قهره‌بالخ بوو، دایکی له‌گه‌ل برینپیچکه‌که‌شهری ده‌کرد ده‌یگوت:

– ئه‌ی ئه‌م دوکتوره له کوپیه؟ مندا‌له‌که‌که‌خه‌ریکه‌له‌ناوده‌چیت.

ده‌مزانی خه‌می ئه‌و بۆ نه‌وه‌که‌یه‌تی نه‌ک من. برینپیچکه‌که‌له‌کاتیکدا منی ده‌پشکنی ده‌یگوت:

– وای وای، چ به‌زم‌یکیان ناوه‌ته‌وه، خانم، دوکتوره‌که‌گوتویه‌تی ئه‌گه‌ر کاتی خوی هات دیم.

یانزه‌ی شه‌و بوو، چیی تر توانای هه‌ناسه‌دانیشم نه‌بوو، بردیانم بۆ ژورویکی تر، له‌قسه‌کانیان تی گه‌یشتم که‌هه‌ناسه‌دانی مندا‌له‌که‌توشی کیشه‌بووه، دوکتوره‌که‌به‌په‌له‌ده‌ست‌کیشه‌کانی ده‌کرده‌ده‌ستی و به‌سه‌ر برینپیچکه‌که‌دا هاواری ده‌کرد، ئه‌ویش نه‌یده‌توانی ده‌ماره‌رگتی بدۆزیته‌وه. چیی تر هیچ تی نه‌گه‌یشتم.

کاتیک به‌ئاگا هاتمه‌وه، ژوره‌که‌پاک و روشن بوو، دایکم له‌ژور سه‌رمه‌وه دانیشتبوو، خه‌وه‌نووچکی بوو، ئازارم نه‌بوو، به‌لام هه‌ستم به‌ماندوووبوون و لاوازییه‌کی زۆر له‌هه‌موو جه‌سته‌مدا ده‌کرد. گوتم:

– مندا‌له‌که‌مرد؟

– وای... رۆله، وا مه‌لی، خوا نه‌کات، به‌چکه‌که‌ت کوریکه‌ده‌لیی ده‌سته‌گوله، نازانی که‌گوتیان کوره‌چهند دلخۆش بووم، چهند له‌به‌رده‌م خه‌سووت سه‌ربه‌رز بووم!

– که‌مه‌ندام نییه؟

– نه‌خوا نه‌کا.

که‌جاریکی تر چاوم کرده‌وه، هه‌مید له‌ژوره‌که‌بوو، پی‌که‌نی و گوتی:

– پیرۆزه، زۆر دژوار بوو، وا نییه؟

بی‌خواستی خۆم فرمیسکم هاته‌خوار و گوتم:

– ته‌نیاییه‌که‌ی دژوارتر بوو.

سه‌ری له‌ئامیز گرتم و قژه‌که‌می لاوانده‌وه، هه‌موو دل‌نیشان و ته‌نیاییه‌کانم له

دایکیشم دریزه‌ی پی دا:

- سیامه‌ک چیه؟ ده‌بیت خه‌لکی ناوی ئیمام و پیاوچاکان له مندالیان بنین، به‌لکو پاشه‌رۆژیکی باشی هه‌بیت.

باوکم به ئاماره‌یه‌ک به دایکمی گه‌یاندا که بیده‌نگ بیت و خۆی تی هه‌لنه‌قورتینیت.

حه‌مید به پیداکری و سووربوونه‌وه گوتی:

- نه، سیامه‌ک باشه.

- ناخر کوره‌که‌م به‌م سپتییبه له فوتابخانه به سیا بانگی ده‌که‌ن.

وه‌کو هۆشمه‌ندیک که پروانیتته گه‌مژه‌یه‌ک، ته‌ماشایه‌کی کردم و گوتی:

- پتویسته مرۆف ناوی خه‌لکی مه‌زن له منداله‌که‌ی بنیت.

دایکم به نیگایه‌کی پرسیار ئامیزه‌وه سه‌یرتیکی کردم، منیش شانسه‌کانم به واتای نازانم هه‌لته‌کاندا. دواتر زانیم که زۆربه‌ی هاوپیکانی ئه‌مان منداله‌کانیان له‌م جۆره ناوانه‌یان لی‌ نراوه، به وته‌ی خۆیان ناوی کۆمۆنیسته راسته‌قینه‌کانه.

له دوا‌ی هاتنه‌ ده‌روه‌م له نه‌خۆشخانه، بۆ مائی دایکم رۆیشتم، ده رۆیش له‌وئ بووم تاوه‌کو هیدی هیدی توانیم هه‌ستمه سه‌رپی و فیری کاروباری منداله‌که‌ بووم، ئینجا گه‌رامه‌وه ماله‌وه. ساواکه‌م ته‌ندروست بوو، به‌لام دایمه ده‌گریا، شه‌وم ده‌دایه‌ دم رۆژه‌وه، سه‌رله‌به‌یانیان ئه‌و به پچرپچری ده‌خه‌وت، به‌لام من هه‌زار کارم هه‌بوو ده‌بوا‌یه به جیم به‌ینابایه. ده‌توانم بلیم په‌روین خانم هه‌موو رۆژی سه‌ری لی‌ ده‌دام، هه‌ندئ جاریش له‌گه‌ل دایکم ده‌هات، زۆر یارمه‌تی ده‌دام، زۆربه‌ی کاره‌کانی بازاری بۆ ده‌کردم، چونکه من هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی له مال برۆمه‌ ده‌ر، هه‌میدیش به هیچ جۆریک هه‌ستی به به‌رپرسیاریتی نه‌ده‌کرد، تاچه گۆرانکارییه‌که که له به‌رنامه‌کانیدا هاتبووه کایه‌وه ئه‌وه‌بوو که ئه‌و شه‌وانه‌ی واده‌هاته ماله‌وه لی‌فه و سه‌رینه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌رۆیشته له ژووری میوانه‌که ده‌خه‌وت، دوا‌یش گله‌یی ده‌کرد که باش نه‌خه‌وتوووه و له‌م ماله‌دا ئاسوووه نییه، چه‌ند جارئ له‌گه‌ل په‌روین خانمدا منداله‌که‌مان بۆ لای دوکتۆر برد. دوکتۆریش ده‌یگوت، سروشتی ئه‌و مندالانه‌ی که به دژواری دینه دنیاوه، هه‌روا تووره و نا‌ارام ده‌بن، ده‌نا کیشه‌یه‌کی ئه‌وتۆی نییه و منداله‌که‌م به شیوه‌یه‌کی گشتی ته‌ندروسته. دوکتۆریکی

تر وتی له‌وانه‌یه برسی بیت و شیره‌که‌م به‌شی ناکات و شیرری قوتووی پیّ دام، ماندوویی، لاوازی، که‌م خه‌وی، گریانی به‌رده‌وامی ئەم مندالە و له‌هه‌موویشی گرینگتر نه‌نیایی، رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ پتر تووشی خه‌مۆکی ده‌کردم، نه‌ش‌مده‌توانی به‌لای که‌سه‌وه‌ دهرده‌ دلّ بکه‌م، بروام به‌وه‌ هینابوو که‌ که‌مکاری له‌لایه‌ن منه‌وه‌یه‌ واهمه‌ید ئاره‌زووی هاتنه‌ ماله‌وه‌ی نییه‌، به‌ته‌واوه‌تی هه‌ستی برّوا به‌ خۆبوونم له‌ ده‌ست دابوو، قینم له‌ هه‌موو که‌سێک ده‌بووه‌وه‌، خه‌م و نشوستیه‌کانی رابردووم بیّ په‌روا خۆیان ده‌نواند، هه‌ستم ده‌کرد دنیا‌ی من کۆتایی پیّ هاتوو، هه‌رگیز له‌م باری به‌رپرسیاریتی و په‌نجه‌ رزگارم نابیت. زۆریه‌ی کاته‌کان له‌گه‌ل گریانی ساواکه‌دا فرمیتسه‌که‌کانی خۆشم ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌، هه‌مید هیچ ئاگای له‌ من و مندالەکه‌ نه‌بوو، به‌رنامه‌کانی شه‌و و رۆژی خۆی به‌دوا‌ی یه‌کدا به‌سه‌رده‌برد، چوار مانگ بوو ته‌نیا بۆ دوکتۆر بردنی مندالەکه‌ نه‌بیت ئیتتر له‌ مالّ نه‌چووویومه‌ دهر، دایکم ده‌یگوت:

– هه‌موو که‌سێک ده‌بیتته‌ خاوه‌ن مندالّ، به‌لام هیچ که‌س وه‌کو تۆ خۆی گرفتار و خانه‌نشین ناکات.

له‌گه‌ل گه‌رمتر بوونی ئاوه‌هه‌وا و گه‌وره‌تر بوونی مندالەکه‌، بارودۆخی خۆمیش که‌می باشت‌ر بوو، ئیدی له‌ خۆم و له‌م بیّ هه‌وسه‌له‌یی و خه‌مۆکیه‌م دلّم به‌ یه‌کدا ده‌هات، سه‌ره‌نجام له‌ رۆژیکی خۆشی مانگی گولاندا، توانای بریاردانم به‌ ده‌ست هینایه‌وه‌ و به‌ خۆم گوت: ده‌بیت هه‌ستمه‌ سه‌رپی، من دایکم و به‌رپرسیاریتی مندالەکه‌م له‌ ئەستۆدایه‌، ده‌بیت به‌هێز بم، له‌سه‌ر پیّی خۆم بوه‌ستم و مندالەکه‌م که‌ خه‌ریکه‌ ده‌مناسیتته‌وه‌ له‌ که‌شیکێ شاد و ته‌ندروستدا گه‌وره‌ بکه‌م. به‌م بریاره‌م هه‌موو شتیک رووی له‌ گۆران کرد، وزه‌ی ژبان به‌ ده‌رووندا که‌وته‌وه‌ گوزهر، ده‌تگوت مندالەکه‌م ئاگای له‌م بریاره‌م بوو، که‌متر ده‌گریا، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جاریش به‌ بینیم پیده‌که‌نی و ده‌سته‌کانی بۆ لای منه‌وه‌ درێژ ده‌کرد، له‌م کاتانه‌دا سه‌راپای خه‌مه‌کانم له‌ بیر ده‌کرد، هیشتا هه‌ر زۆریه‌ی شه‌وه‌کان تا به‌یانی نه‌یده‌هیشت بخه‌وم، به‌لام راهاتبووم و به‌ دۆخه‌که‌ قایل بوویوم. هه‌ندی جار داده‌نیشتم و بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ سه‌یریم ده‌کرد، هه‌ر جوولانه‌وه‌یه‌کی به‌لامه‌وه‌ مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، ده‌تگوت دنیا‌یه‌ک بوو تازه‌ خه‌ریک بووم ده‌مدۆزییه‌وه‌. رۆژ به‌ رۆژ به‌هێزتر ده‌بووم، رۆژ به‌ رۆژیش پتر خۆشم ده‌ویست، ده‌تگوت ئه‌وینی دایکایه‌تی

خەرىكە بەرە بەرە دەخزىتە ناو ھەموو شانەكانى جەستەمەو. لەبەرخۆمەو ھەمگوت: ئەمرۆ چەند لە دوینى زياتر خۆشم دەويت! خۆشەويستى لەمە پتر نابيت، كەچى رۆژى دواتر ھەستم دەکرد لە دالدا ئازىزترە وەك لە رۆژى پيشووتر. چى تر پيشووستى بەو نەدەکرد لەگەل خۆمدا قسە بكەم، قسەم بۆ ئەو دەکرد، گۆرانىم بۆ دەگوت، بە چاوە گەشەكانى و بە ژىرىيەكەى تى دەگەياند پتر كام ھۆنراو ھەم دەكات، لەگەل ھۆنراو ھاھەنگدارەكانم چەپلەى لى دەدا. ھەموو پاش نيوەرۆيەك بە گالىسكە لە كۆلانەكانى دەوروبەرى مائەكەمان پياسەمان دەکرد لەو كۆلانانەى كە دار و درەختى كۆنى لىيە، ئەو زۆرى حەز لەم گەرانە بوو. فاتى بە ھەر بيانوويەك بووايە خۆى دەگەياندە مائمان و سيامەكى لە ئامىز دەگرت، لەگەل دەستپىكردى پشوو قوتابخانەدا ھەندى جار شەوانەش لە لای من دەخەوت، مانەو ھى ئەو بە لای منەو ھاوكارىيەكى گەورە بوو. ديسانەو بە نامەى نانخواردنى رۆژانى ھەينى لە مال باوك و داىكى ھەمىد دەستى پى كردهو. ھەرچەندە سيامەك مندالىكى رووخۆش نەبوو و بە ئاسانى نەدەچوو بە ھاوشى ھەموو كەسيك، بە لام بە راستى بنەمالەى ھەمىد ئەويان زۆر خۆش دەويست و ھىچ بيانوويەكى تىكدانى بە نامەى رۆژانى ھەينىيان لىم قبوول نەدەکرد. لە ھەمووى خۆشتر و جوانتر پىوھندى باوكم و سيامەك بوو، ئەو لەم دوو سالى رابردودا بە ھەموويەو تەنيا سى جار بۆ مائمان ھاىبوو، ئىستا ھەفتەى يەك دوو جار لە دواى داخستنى دوكانەكەى سەرم لى دەدات، لە سەرەتادا ھۆيەكى بۆ سەردانەكانى دەدۆزىيەو، بۆ نموونە بۆ ھىنانى شىر يان خواردنى مندالەكە، كەچى لەم دوايىيانەدا ئىتر پيشووستى بە ھىچ بيانوويەك نەبوو، دەھات كەمىك لەگەل سيامەك يارى دەکرد و دەپۆشت. بە لى، سيامەك رەنگ و بۆنىكى تازەى بە ژيانم داوو، بە بوونى ئەو، كەمتر ھەستم بە نەبوونى ھەمىد دەکرد، ھەموو رۆژەكەم بە خواردن دان بەو، شۆردنى و گۆرانى وتن بۆ ئەو بەسەر دەبرد، ئەويش زىرەكانە تەنانەت بۆ ساتىكىش مۆلەتى ئەو ھى نەدەدام لى بى ئاگە بم. ئەم چاپوكە چكۆلە و بزىو، ئارەزوومەندانە سەرتاپاي ھۆش و ھەست و ئەوينى منى دەويست. خويندن و تاقىكردنەو ھەم بە يەكجارى وەلا نابوو. ئامپىرىكى سەرنجراكىشى ترىش كە لەم رۆژگارەدا سەرگەرمى كردبووم، تەلەفزيۆن بوو، باوكى ھەمىد بە ناوى ديارىيەو بۆ سيامەكى كرىبوو.

له كۆتايييه كانى هاوينا، بۆ ههفته يهك له گه ل دايك و باوكى همميد بۆ گهشت رۆيشتين. چ په رجوويهك! چهند ههفته يهكى دلگير بوو! همميد به ته واوهتى له بهردهم دايكيديا چۆكى دادابوو، ههزار بيانووى بۆ نه هاتن دۆزييه وه، كه چى هيچ كاميان سهرى نه گرت. يه كه مين جار بوو بۆ باكورى تاران ده رۆيشتم، وهكو مندا ل شاگه شكه و دلخۆش بووم. به بينيني ئەم هه موو جوانى و سهوزه لانييه و شه پۆله خرۆشاوه كانى دهريا، مات و سه رسام له جيگه ي خۆم وشكه وه بووبووم، دهم توانى چهندان كاژير له قهراخ ئەو دهريا بى سنووره دانيشم و له وه موو جوانييه چيژ وهرگرم. له وه دهچوو سيامه كيش هه زى له م كهش و كۆبوونه وه خيزانييه مان ده كرد، هه ر خۆى دهخسته باوهشى همميد، ته نانه ت بۆلاى منيش نه ده هات، مه گه ر زۆر برسى بووايه و شيرى بويستبايه، له م كاتانه شدا به دهسته بچوو كه كانى دهسته كانى همميدى ده گرت. دايك و باوكيشى پر به دل به بينيني ئەم هه لسوكه وته ي نه وه كه يان سه رمه ست ده بوون. جارتيكيان دايكى به دلشادى و فره زانييه وه به گوچكه مدا ده چرياندا:

- چاوت لتيه؟ بۆچى ئيتر همميد ده توانيت ده ستبه ردارى ئەم مندا له بيت و به شوين ئەو كارانه يدا بروات؟ هه تا زوه دووه ميشى بخه ره باوهش، سوپاس بۆ خوا. همميد كلاويكى هه سيري كرى بوو، هه ولمان ددا سيامه ك له ژيريدا بپاريزين، بۆئوه ي پسته ناسكه كه ي به ر خۆره تاو نه كه ويت، به لام من وهكو مس سووره وه بووبووم. جارتيكيش ئاگام لى بوو دايكى همميد به گوچى همميدا ده چرپيني و همميديش هه ر ئاور ده داته وه و ته ماشام دهكات، خۆم كۆكرده وه. ماوه يهكى يهك جار زۆر بوو كه سه رپۆش و چارشيو له بير كرابوون، دياره زۆر ره چاوى جل پۆشينه كه مم ده كرد، به لام جلى ئەو رۆژه م قو ل كورت و تا راده يهك ته نك و يه خه كراوه بوو، هه رچه نده به به راورد له گه ل ئەو ماييۆيانه ي كه ژنه كان له به ريان كر دبوو جل و به رگيكي پۆشته تر ده هاته به رچاو، به لام هيشتا هه ر بۆ من زۆر بوو. له به ر خۆمه وه وتم هه قيانه چهنده پر روو بوومه. كاتي ك همميد هاته ته نيشتمه وه به نيگه رانييه وه پرسيم:

- ئەوه دايكت چى ده گوت؟

- هيچ!

- چۆن هیچ، من زانیم هەندى شت سەبارەت بە من دەلێت، پێم بلێ با منیش
بزانم بە چى شتىكى من قەلسە!

- ئاى باوكە...! ھەر بە راستى ئەم ئەفسانەى بووك و خەسوەيان لە
میشكتاندا چاندووہ! بە هیچ شىوہىەك قەلس نەبوو، تۆ بۆچى لە خۆتەوہ
بەدبىنى؟!

- دەباشە، بلێ چى گوت؟

- ھىچ، دەيگوت ئیستا ژنەكەت كە ئاوها سوورەوہ بووتەوہ، زۆر جوانتر بووہ و
لەم جۆرە قسانە.

- بە راستتە؟! باشە، ئەى تۆ چیت گوت؟

- من؟! چى بلێم؟!

- مەبەستم ئەوہىە، ئەى بۆچوونى تۆ سەبارەت بە من چىیە؟

سەرتاپامى خستە ژىر بزەنگايەكى تىژ و ستایش نامیزەوہ و گوتى:

- راست ئەكەن، تۆ زۆر جوانى، رۆژ بە رۆژىش جوانتر دەبیت.

لە دلەوہ ھەستم بە خۆشىیەكى تايبەتى كرد، زەردەخەنەىەكم لى دا. ئەم
ستایشەم زۆر پى خۆش بوو، ئەمە يەكەمىن جار بوو راستەوخۆ ستایشى دەكردم.
بە سادەبىیەوہ گوتم:

- نە بابە...! ئەوہ ھى خۆرەتاوہكەىە، دەنا من زۆر بى رەنگم، ئەى بىرت نايەت
پار پیت وتم لە نەخۆش دەچى؟!

- لە نەخۆش نا، زۆرتر شىوازت مندالانە بوو، ئیستا گەورەتر بووى و كەمىكىش
قەلەو بووى، لە بەردەم ئەم خۆرەتاوہدا زۆر جوان دیارى، قىژ و چاوەكانت
دەدرەوشىنەوہ و زۆر گەشن، بەكورتى خەرىكى دەبیتە ژنىكى تەواو.

ئەو ھەفتەىە، خۆشترىن رۆژگارى ژيانم بوو، يادى ئەو رۆژگارە گەرم و ھەتاويیە
دلگىرە، شايانى بەرگەگرتنى زۆرىك لە شەوگارە سارد و تارىكەكانى ژيانم بوون.

سىامەكى من مندالىكى وریا، زۆر زىرەك، بزىو و جوان بوو، يا لە دیدى مندا
جوان بوو، ھەمىد پى دەكەنى و دەيگوت:

- قسەىەكى نەستەقى بيانى ھەىە دەلێت، ھەر يەك مندالى جوان لە دنيادا

ههيه، ئه ویش مندالی هه موو دایکیکه!

زۆر زوو کهوته سه رپی، به وشه ی پچرپچر و دهنگی تایبه ته وه مه به سته کانی خو ی ده گه یاند. ده توانم بلایم له و کاته وه ی که که وتبووه سه رپی، ته نانه ت یه ک خوله کیش دانه دهنیشست و ئارامی نه بوو، هه رچییه کی ده ویست به زۆر به ده سته ده هینا، ئه گه ر سه رکه وتوو نه بوایه ده یقیژاند و تووره ده بوو، هه تا به ئامانجه که ی نه گه یشتبایه ده گریا. سه رتاسه ری کاته که م پی به خشیبوو و هه و لم ده دا هه موو داواکارییه کانی به جی به ینم. به پیچه وانه ی پیشبینیه که ی دایکی هه مید، خو شه ویستی و داخوارییه کانی ئه م منداله ش نه بوو به هۆی ئه وه ی هه مید پابه ندی ژبانی خیزانی بکات. له پاش سالیکی، جاریکی تر که وتمه وه سه ودای خویندن، به لام، بوچی منداله که م ده یه یشت! سیامه ک ته مه نی دوو سالان بوو که سه رته نجام توانیم جاریکی تر تاقیکردنه وه ی پۆلی یازده م بده م، ئیستا ئیتر ته نیا سالیکی ترم مابوو بۆ ئه وه ی دیپلومه که م وه ربگرم و به ئاره زوو هه میشه ییه که م بگه م، که چی چه ند مانگی له دوی ئه وه زانیم که جاریکی تر دووگیانم، ده مزانی هه مید به بیستنی ئه م هه واله دلخۆش نابیت، به لام چاوه روانی په رچه کرداریکی به هه موو تووره یی و بیزاریه م نه ده کرد. شه ریکی دوور و درێژی له سه ر ئه وه به رپاکرد که بوچی هه به کانم به ریکوپتیکی نه خواردوو، هه رچی ده مگوت هه به کانم پی ناکه ون و نا په حه تم ده کن پتر تووره ده بوو و هاواری ده کرد:

– نه خیر، ئه مه پیوه ندی به ته رزی بیرکردنه وه نه فامانه که ته وه هه یه، هه موو هه ب ده خۆم، بوچی هه ر به تو ناکه ویت؟ بلای پیم خو شه بیه ئامیری به ره مه هینانی جووجه له، گیان به گیانتانه وه بکه ن هه ر ئه و کاره بۆ خو تان هه لده بژیرن، وا ئه زانی ئه گه ر هه ر ساله ی مندالیکت ببیت به و شیویه ده توانی ئه وه نده گرفتارم بکه ی که ده سته برداری خه باته که م بم.

– ده لئی بۆ ئه م منداله زۆر زهحه تت کی شاهه و کاتت بۆی ته رخان کردوو؟ ده ترسی مندالی دووم بیت و ناچاربی کاتیکی زیاتری پی بده ی! که ی تو له خه می ژن و منداله که تدا بووی تا به هاتنی مندالی دووم خه مه کانت پتربن؟

– هه ر بوونتان ده ست و پی ده گریت، خنکاندمت، چیی تر تاقه تی زاک و زریکی، دوومیشم نییه، هه تا زوو برۆ بیریکی بنه رته ی لی بکه وه.

- يانى چۆن بىر كىرگەن ۋە ھەيەكە؟
 - بىرۆ كورتاژى بىكە، من دوكتۇرىكى ئاشنام ھەيە.
 - يانى مندا ئەكەم بىكۆژم، مندا ئىكى ۋەكو سىيامەكە؟
 - ئەم زۆر بىلەيىيەي تۆ تىكەم دەدا، مندا ئىچىيە؟ ئىستا تەنيا چەند خانەيەكە،
 تۆيىكە، ۋەھا دەلى مندا ئەكەم دەلىتى بە چوار دەست و پىتو ھە بەردەمى دانىشتو ۋە
 ۋ بوونى ھەيە؟
 - ئەي چى بوونى ھەيە، مرۆفە، يا روچى مرۆفەنكە.
 - كى فېرى ئەم قسە ھىچ و پوچانەتى كىر دوو ھە؟ مېمكە خان يان باجىيەكانى
 قوم؟

بە گىران و توورەيىيە ۋە گوتەم:

- من مندا ئەكەم ناكۆژم، خۆ ئەۋە مندا ئى تۆيشە، چۆن دلت دى؟
 - راست دەكەيت، كەمكارى منە، ھەر لە سەرەتاۋە نەدەبوايە دەستەم بەرت
 بىكە وتايە، ئەگەر سالى جارىكىش نىك بىمەۋە لىت سىكت پى دەيى، چى تىر ئەم
 ھەلەيە ناكەم، بەلنىت پى دەدەم. تۆش ھەر ھەلەيەكت پى خۆشە بىكە، بەلام لە
 ئىستاۋە پىت دەلىم ئىتر ھىچ ھىسابىكىم بۆ مەكە، نابتى ھىچ چاۋەرۋانىيەكت لىم
 ھەيى.

- ئىستاۋە ھىچ چاۋەرۋانىيەكت لىت نىيە، تۆ چىت بۆ كىر دووم؟ چ ئەركىكت
 بەجى ھىناۋە تاۋەكو چاۋەرۋانى ھى دواى ئەۋ بىم؟

ئەمجارەيان ئەركەكەم روون بوو، ھەموو ئامادەكارىيەكانم لەبەرچاۋ بوو، پەروين
 خانم ھىلەيىكى تەلەفۆنى بە مالى دايىم دابو بۆ ئەۋەي بە ئاسانى پىۋەندىيان پىتو
 بىكەم و، ۋەكو جارى پىشوو تووشى ئەۋ ترس و دلەراۋكىيە نەبىم، بە خۆشحالىيە ۋە
 مندا لىۋنەكەم دەكەۋتە كۆتايىيەكانى ھاۋىن، ئەۋ كاتەي كە ۋەرزى پىشوى
 قوتابخانەكان بوو. بىرپار ۋابو يەك دوو ھەفتەي كۆتايى فاتى لە مالى ئىمە بىت،
 بۆ ئەۋەي ئەگەر ناچار بووم لە ناكاۋ بۆ نەخۆشخانە بىرۆم، سىيامەك بە تەنيا
 نەبىت. كەلۋپەلى ساۋاكەشم ئامادە كىر دوو، ھەرچەندە شتى زۆرىشى نەدەۋىست
 لەبەرئەۋەي ھىشتا كەلۋپەلەكانى سىيامەك بە كەلكى بەكار ھىنان دەھاتن. دايىم
 ھەموو كاتى دەپىرسى:

- بۆچی ھەمید ئاغا نىيە؟ تۆ بۆ ئەۋەندە نىگەرانى؟

- ئاخىر بەرنامەى ھەمید روون نىيە، دەبىت ھەندى شەو لە چاپخانە بىمىنتەۋە، زۆر جارىش لە پر كاريكى بۆ دىتە پيش دەبىت سەفەر بىكات.

بە پىچەۋانەى جارى پيشوو، ئەمجارەيان ھەموو شتىك بەباشى و بەپىي بەرنامە بەرپۆۋە چوو، كاتىك دۇنيا بووم كە دەبىت تەنيا پشت بە خۆم بەستم، ھەموو شتىك بەوردى و پىكوپىكى پىكخست، ئىتر ھىچ دلاۋاكى و پەرىشانىيەكم نەبوو، ھەر ۋەكو ئەۋەى چاۋەرۋان بووم، ھەمىد لە كاتى ژاندا لەمال نەبوو و دوو پۆزىش لە دۋاى مندالبوونەكم ئاگاي لە ھىچ نەبوو. دايكم زۆر دلخۆر بوو، ھەر دەپىرسى:

- يانى چى؟ خۆ لە نەرىتى ئىمەشدا نەبوو لە كاتى مندالبووندا مېردەكانمان بە ديارمانەۋە بن، بەلام لە پاش مندالبوون سەرىكى لىمان دەدا، دەستىكى بە سەر ژن و مندالەكەيدا دەھىنا، مزگىنى دەدا، بەلام ئەم مېردەى تۆ ناخۆشى كردوۋە ئىتر گەياندوۋىيەتییە ئەۋپەرى.

- دايە گيان ۋازبىنە چ تاقەتتەك ھەيە؟ چ باشتەر لىرە نىيە، ئەۋىش ھەزاران كار و گرفتارى ھەيە.

بە بەراورد لەگەل جارى پيشوودا، چەند بەھىزتر و بە ئەزمونتر بووم! مندالبوونەكە بە شىۋەيەكى سروسى بوو، ھەرچەندە ژانەكان زۆر و درىژخايەن بوون، بەلام لە كاتى لە دايكبوونى ساۋاكە ئاگام لە خۆم بوو. بە بىستىنى دەنگى گريانەكەى ھەستىكى سەيرم لە لا دروست بوو، دوكتۆرەكە گوتى:

- پىرۆزە، ئەمىش كورپىكى خروخەپان!

ئەمجارەيان پىۋىستىم بە كات نەبوو بۆ ئەۋەى ھەستى دايكايەتى بناسمەۋە، ئەم ئەشقى لە ھەموو گەردىلەكانى بووندا رەگيان داكوتابوو. بە پىچەۋانەى جارى پيشوو ھىچ شتىكى ساۋاكەم بەلاۋە سەير و نائاسايى نەبوو. بە گريانەكانى سەرم لى نەدەشىۋا، لە كۆكە و پژمەكانى نەدەترسام، لە شەۋنخوونىيەكانم سكالام نەدەكرد، ديارە ئەۋىش تا رادەيەكى زۆر لە سىامەك ئارامتر و بە پشووئىبوو. مەزاج و خوۋى مندالەكانم چ لە كاتى لە دايكبوونىندا چ لە كۆرپەيىشىندا، بەتەۋاۋەتى رەنگدانەۋەى بارى دەروونى خۆم بوون. ئەمجارە لە پاش ھاتنە

دهره وهم له نه خوځځانه يه کسه رويشتمه وه بؤ مالى خوځمان، بهم شپوهيه بؤ منډالنه کانيشم خوځستر بوو، هه له سه ره تاشه وه هه موو نه رکه کاني مائيشم گرته نه ستوي خوځم، نيش و کاري مال، پاک کردنه وه، چاودپري کردنى دوو منډالى له زمان حالى نه بوو و به پيداويستيه جياوازه کانيشيانه وه. دهمزاني نه ده بوايه هيچ هيوايه کم به هميد هه بيت، نه و بيانوه ي که چهند سائیک بوو به دوايدا ده گه را، به ده ستى هينا بوو، نه و يش به هه له کار ناساندنى من بوو. بهم شپوهيه خوځى ناسوده کرد و ته و اوى به رپرسيارتييه جيماوه کاني خوځيشى خسته نه ستوي من، به شپوهيه کيش رهفتارى ده کرد ده تگوت قهرزى به لامه وهيه. شه وانه که متر ده هاته وه، ژوورى خه وه که ي جياکردبووه وه و کاري به سه ر نيمه وه نه بوو. شکوم ريگه ي نه ده دام داواى هيچ شتيکي لي بکه م، له وانه يش بوو دهمزاني که بي سووده. گه وره ترين کيشه ي من له م ماويه دا سيامه ک بوو، نه و منډالنيکي وه ها نه بوو که رکه به ريکي بؤ به نيم و به و ناسانيه ليم ببوريت. کاتيک به منډالنه که وه له نه خوځځانه وه گه رامه وه و هاتمه ماله وه، ده تگوت گه وره ترين ناپاکيم له گه ليدا کردوه، نه که ته نيا خوځى به دامينمه وه ناوران نه کرده وه و ليم نزيک نه بووه وه، به لکو هه لات و له پشت ته ختي خه وه که خوځى شارده وه، ساواکه م به فاتي دا و که و تمه شويني، به هه زاران قوربان و ساقه و په يمان و به لين له باوهم گرت ماچم کرد و پيم گوت که چنده خوځم ده ويت، نوتوموبيلکيش، که زووتر بوم کريبوو و شارده بوومه وه، به ده ستيم دا و گوتم که برا بجووه که ي بوي کريوه، به دوو ليه وه ته ماشايه کي کرد و به نابه دلويه وه ناماده بوو بيت و منډالنه که ببينيت، که چي ناماده کاريه پيشوه خته کاني من کاريگه ريه کي نه وتوي نه بوو، نه و روژ به روژ خراپتر ده بوو و به توورهييه کي زورتره وه هه لسوکه وتي ده کرد، چي تر قسه ي نه ده کرد، وشه کاني به شپوهيه کي هه له به کار ده هينا و جيگه ي وشه کاني ده گورپيه وه، له کاتيکدا که له دوو سالييه وه تا راده يه که به ته و اوته قسه ي ده کرد و به باشي ده يتوانى داواکاريه کاني خوځى به يان بکات، ته نانه ت هه ندي جاريش خوځى ته ده کرد، به مه رجیک نزيکه ي سالي بوو نيتتر به په رو نه مده پيچايه وه، ناچار بووم جاريکي تر ده ست پي بکه مه وه، به شپوهيه که خه مگين و دل ره نجاو بوو که به نيمچه نيگايه کي نيشي له دل هه لده ستاند. له ژير باري نه م خه مه دا، شانه چکوله کاني نه م منډالنه سي ساليه لاورتر ده هاتنه به رچاو، نه مده زاني چي بکه م،

دوکتور وتبووی ههول بدن به بهرچاوی ئهوهوه مندالهکه له باوهش نهگرن، با ئهويش هاوکاري له کاروباري مندالهکهدا بکات، بهلام، بۆچی دهبوو؟ نه من کهسم ههبوو له کاتي له باوهش گرتنی کۆرپهکه و شیر پیدانیدا ئهوم لی دورور بخاتهوه، نه ئهويش بهوه قایل دهبوو له مندالهکه نزیک بیتهوه، تهنیا ئه و کاتانه نهبيت که لیی بدا و نازاری بدات، جا بگهیهت به هاوکاریکردن له کاروبارهکانیدا. به چاوی خۆم دهمبینی رۆژ به رۆژه لاواز دهبيتهوه، نهمدهتوانی به تهنیا خۆم بۆشاییهکانی ژيان پر بکهمهوه، وای... چهند لهم کاتهدا پتویستی به باوکی ههبوو...!

مانگیگ تی پهریبوو، هیشتا ناومان بۆ مندالهکه دهستنیشان نهکردبوو، جاریکیان دایکم لهگهڵ پهروین خانم بۆ مالممان هاتبوو گوتی:

- ئه م باوکه بی غیرهتهی نایهویت لهم مندالهی ناو بنیت؟ بۆچی بیریکي لی ناکهیتهوه؟ دهننا گوناهاه ها...! خه لکی بۆ ناولینانی مندالهکه بیان ئاههنگ دهگتیرن، ههزار نهزرونیاز دهگرن، ئیوه ههر به خهیا لیشتاندا نایهت.

- ئیستاش درهنگ نییه.

- چۆن درهنگ نییه؟ خهریکه دهبيته چل رۆژ، خۆ دهبيت به ناوی بانگی بکهی، تاکهی دهتهویت به نینی بانگی بکهی؟

- نه بابیه... من به نینی بانگی ناکهم.

- ئه ی باشه به چی بانگی دهکهی؟

- راشکاوانه وتم: سهعید...!

- پهروین خانم به نیگایهکی تیژهوه چاوی لی بریم، نیگهرانی و خهرمانه فرمیسیک له چاوهکانیدا درهوشایهوه. دایکم بی ئاگه له ههموو شتیکی، گوتی:

- خراپ نییه، ناویکی خۆشه، لهگهڵ سیامهکیش ریک دهکهویت.

کاژیریک دواتر له ژووری خهوهکه سهرقالی شیردانی مندالهکه بووم، پهروین خانم هات له تهنیستهمهوه دانیشیت و گوتی:

- ئه م کاره مهکه.

- کام کاره؟

- ناوی مندالهکهت مهنی سهعید.

- بۆچى، پىت وايە ناويكى خوش نىيە؟
 - باش دەزانى چى دەلىم، ئەو رېگەيە مەگرە بەر، بۆ دەتە وپت كارىك بىكەى
 جارىكى تر يادگار يىيە ناخۆشەكان بۆ خۆت زىندوو بىكەيتەو؟
 - نازانم، لەوانەيە بمە وپت لە بەستەلەكى ئەم مالدە ناوى ئاشنايەك بانگ بىكەم،
 تۆ نازانى چەند تەنىام و پىويستىم بە خۆشەويستى ھەيە. ئاخ... تەنيا ئەگەر
 ئەوئەندە سەرە دەرزىيەك ئەشوق لەم مالدە دەبوو، تەننەت ناويشم لە بىر دەکرد.
 - بەلام بەم كارەت لەگەل ھەر بانگ كردنىكىدا دەكە وپتە بىرت و ژيانەت لە ئىستا
 دژوارتر دەبىت.
 - دەزانم.
 - كەواتە ناويكى ترى لى بنى.
 چەند رۆژى دواى ئەو، سوودم لە بواريكى رىزىيە وەرگرت و بە ھەمىد گوت:
 - لە بىرى ئەوئەدا نىت ناسنامە بۆ ئەم مندالە دەربەينىت؟ سەرئەنجام دەبىت
 ناويكى لى بنىن؟ ھىچ بىرت لەمە نەكردووتەو؟
 - ئاشكرايە كە ناوى روزبەيە.
 ئىدى ئەمەم دەناسى، بە ھىچ شىوھەيەك ئامادە نەبووم جارىكى تر ناويكى
 سەپىنراو لە مندالەكەم بنىم، ناوى قارەمانىك يان ناپاكتىك بەلامەو ھىچ
 جياوازيەكى نەبوو، دەبىت مندالەكەم ناوى خۆى ھەبىت و بە كەسايەتتى خۆيەو
 مانا بە ناوھەكەى بىخەشەت.
 - ھەرگىز...! ئىتر ئەمجارەيان ناھىلەم ناوى بەتەكانى خۆت لە مندالەكەم بنى،
 ھەز دەكەم مندالەكەم ناويكى ھەبىت كە لە كاتى بانگ كردنىدا چىژ لە ناوھەكەى
 بەرم، نەك ئەوئەى كە ھەر كەسەك ناوھەكەى بىست بىكە وپتە يادى مردوويەك يان
 مەرگىكى بە ئازار.
 - مردوو...؟ ئەو قارەمانىكى شۆرش و بەرگرى بوو.
 - خۆش بىت، مەن نامە وپت مندالەكەم قارەمانى شۆرش و بەرگرى بىت، دەمەوى
 ژيانىكى ئاسايى ھەبىت و بەختەو ھەبىت.
 - بەراستى نەفامى! ھىچ تىگەيشتەننىكت بۆ بەھا شۆرشگىرىيەكان و

قارهمانهكانى رېگه‌ى نازادى نىيه، هەر بير له خۆت ده‌كه‌يته‌وه.

- توخوا به‌سه، چيى تر تاقه‌تى دارشته‌كانى تۆم نىيه، به‌لى من نه‌خوينده‌وار و خۆپه‌رستم، ته‌نيا بير له خۆم و مندا‌له‌كانم ده‌كه‌مه‌وه، له‌به‌رئ‌وه‌ى كه‌سمان نىيه بيرمان لى بكا‌ته‌وه، خۆ تۆيش هيچ به‌رپرسياريتييه‌كى ئه‌م مندا‌له له ئه‌ستۆ ناگرى، ئه‌وه چۆن بوو له كاتى ناو لىنانه‌كه‌يدا به بيرت هاته‌وه كه باوكى؟ نه‌ختر، ئه‌مجاره‌يان من ناوى مندا‌له‌كه‌م هه‌لده‌بژيرم، ناوى مه‌سه‌عووده.

سيامه‌ك سى سا‌ل و چوار مانگ بوو و مه‌سه‌عوود هه‌شت مانگان بوو كاتيك حه‌ميد ون بوو، دياره له سه‌ره‌تادا هيچ به‌دگومانىيه‌كم له رۆيشته‌كه‌ى نه‌بوو، ئه‌و به منى گوت:

- بۆ يه‌ك دوو هه‌فته له‌گه‌ل هاورىكانم بۆ ورمى ده‌رۆين.

- ورمى؟ چۆنه ئه‌وى؟ به‌دلىياىيه‌وه بۆ ته‌وريزيش ده‌رۆى و سه‌رىكيش له منير خانم ده‌ده‌يت؟ وا نىيه؟

- نه بابە... ئه‌وه چى ده‌لىي؟ هەر نامه‌ويت ئه‌وان بزائن من له كويم؟

- سه‌رئ‌ه‌نجام باوكت له رېگه‌ى چاپخانه‌كه‌وه ده‌زانيت كه تۆ لىره نيت.

- به‌لى، كيشه‌كه ئا لىره‌دايه، ناچار بووم بلېم ده‌مه‌ويت برۆم له‌گه‌ل يه‌كيدا گفتوگۆ بكه‌م كه كتيبى كوڤى هه‌يه، هه‌ندىكيان ده‌فرۆشيت، ده‌يه‌ويت هه‌ندىكيشى دووباره چاپ بكا‌ته‌وه، ئىستا جارئ ده رۆژ مۆله‌تم وه‌رگرتوو به بزائم دواى چۆن ده‌بيت.

- يانى ماوه‌ى سه‌فه‌ره‌كه‌ت روون نىيه؟

- نه، تۆش مه‌يكه‌ره هه‌را هه‌را، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتوو بيت زياتر ده‌مپينه‌وه، گه‌ر وا نه‌بيت له‌وانه‌يه له هه‌فته‌يه‌ك زووتر بگه‌رپينه‌وه.

- بۆچى له‌وى چى هه‌يه؟ له‌گه‌ل كى ده‌رۆى؟

- تۆ چه‌ند ده‌كوڤينه‌وه؟! ده‌ورى مرۆف به پرسىار ده‌ته‌نى.

- ببوو، هه‌ر پىويستيش ناكات بلېى بۆ كوڤى ده‌رۆيت، ئيمه كىين تا ئاگامان له به‌رنامه‌ى كارى تۆ بيت!

- باشه ئىتر پىويست ناكات زويربى، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت له بير بى كه نه‌يكه‌يته

قەرەبالخی، هەرکەسێک پرسیاری کرد بۆی، بە کاری راسپاردە رویشتوو، ئیشتی بەرپۆتو بەرایەتی هەبوو، بەتایبەتیش دەبیت لەگەڵ دایکم بە شتوویەکی رەفتار بکە که خاترجەم بیت و لە خۆیەوه تووشی دلهورە نەبیت.

دوو سی هەفتە یەکەم بە ئارامی تی پەری، ئیمە لەگەڵ نەبوونی هەمید راباتبووین بە بی ئویش تووشی هیچ کیشەیهک نەدەبووین، هیندەهی خەرچی مانگیک پارە یۆم دانابوو، خۆشم هەندیکم هەبوو. لە پاش مانگی دایک و باوکی دەستیان بە نیگەرانی کرد، کەچی من هەموو جارێک هەر ئارامیانم دەکردووه و دەمگوت ناگام لێیەتی، تازەیی تەلهفۆنی کردووه، بارودۆخی باشە و دەلی کارەکی کەمی درێژە کیشاووه و لەم شتووه درۆیانە.

لە سەرەتای مانگی جۆزەردان، لە پر ئاووهوا گەرمی کرد. پەتایەکی تاییەتی لە نیوان مندالەکاندا بلاو بوووهوه، دەیانگوت وەکو وهبایه و من به وه هەموو چاودێرکردنەوه نەمتوانی مندالەکانم لەم بەلایه بپاریزم، لە ناکاو هەردووکیان زۆر نەخۆش کەوتن، هەرکە ناگاداری نیمچە تاییەک و ئازاری گەدە میسعوود بووم، ئیتر چاوهروانی کەسم نەکرد، نەشدهکرا بۆ هەموو ئیشتی پەروین خانم بیزار بکەم. بە هەزار دەردەسەری هەردووکیانم بۆ دوکتۆر برد، دەرمانەکانم کپی و گەرامەوه، لە کۆتاییەکانی شەودا هەر هێور نەدەبوونهوه، هەر دەرمانیکم پێیان دەدا هەلیاندهینایهوه، سات لە دوات سات تاییەکیان بەرتر دەبووهوه، بارودۆخی مەسعوود خراپتر بوو. وەکو چۆلەکە هەناسکە برکیتی بوو، سک و سینگی بچکۆلەکی بەرزو نزم دەبووهوه، سیامەک بە لێوه سوورهکانییەوه بەردەوام دەبووست بۆ ئاودەستی بیهەم، بە دەوری خۆمدا دەخولامهوه، پێیەکانیانم بە ئاوی سارد دەشۆرد، دەستەسەری تەرم لەسەر ناوچەوانیان دادەنا، کەچی هیچ کاریگەرییەکی نەبوو، لێوهکانی مەسعوود سوور و وشک هەلگەرابوون، دوا قسە می دوکتۆرەکە کەوتە بیرم کە وتی: (ئاوی جەستە می مندال زۆر بە خیرایتر لەوه تەواو دەبیت کە بیری لی دەکەیتەوه و دەبیتە مایە می مەرگ)، دەنگیک لە ناخمهوه گوتی، ئەگەر یەک خولەکی تر بوهستم مندالەکانم لە دەست دەدەم، بۆ چەند خولەکیک میشمک لە کار کەوت، تەماشای سەعاتەکەم کرد دوو و نیوی شەو بوو، نەمدەزانی چی بکەم، لە ترسا نینۆکەکانم خستبووه دەممهوه، فرمیسکەکانم دەتکانه سەر دەستەکانم، مندالەکانم، مندالە ئازیزەکانم، تاقانەکانم لە دنیا، دەبیت فریایان

بکهوم، دهبیت شتی بکهوم. دهبیت بههیز بم، بۆکی تهلهفۆن بکهوم؟ بهلام تاوهکو ئهو کهسانه خویمانمان پی دهگهیهنن کات له دهست دهچیت، کاتی چاوهروانی نهماوه، دهمزانی نهخۆشخانهیهکی مندالان له شهقامی تهختی جهمشید ههیه، دهبیت پهله بکهوم، تهنانهت کاتی جل له بهرکردنیشم نهبوو، ههیهکهو پانتۆلیکی نایلۆنم له پێیان کرد، ههچپی پارهم ههبوو له مالهوه خسته ناو جانتاکهم، مهسعوویم له باوهش گرت و دهستی سیامهکم گرت و له مال هاتمه دهر. بالندهش له شهقامهکهدا نهبوو، سیامهکه بهسته زمانهکهم ته نیا سی سالی و نیو بوو، بهو لاوازی و تایهوه نهیده توانی پروات بهریتوه، ههولم دها ههردووکیان له باوهش بگرم، بهلام بهو جانتا قورسهوه گهلیک ئاستهم بوو، ناچار بووم له دواي ههه چهند ههنگاوئ سیامهک له زهوی دابنیم، منداله بی تاوانهکانم تهنانهت توانای گریانیشیان نهبوو، ریگهی مالهکهمان تاکو سهه جادهکه تا دههات درێژتر دهبووهوه، ههه دهپریشتم و نهدهگهیشتم، سیامهک خهریک بوو دهبوورایهوه، دهستیم رادهکیشا، پی بهسهه زهویدا رادهکیشا، ههستم دهکرد میشکم ئاوساوه، ئهگهه ههه بهلایهک بهسهه مندالهکانمدا بیت، خۆم دهکوژم، ئهمه تاچه شتی بوو که به وشیاریهوه به میشکمدا دههات، ئۆتۆمۆبیلکی تایهتی له بهردهمم وهستا، بی ئهوهی یهک وشهه بلیم دهرگاکهم کردهوه و جی مندالهکانم کردهوه و گوتم:

- نهخۆشخانهی تهختی جهمشید، توخوا خیراکه.

شوفیرهکه پیاویکی بهریت بوو، له ئاوینهکهوه تهماشای کردم و گوتم:

- چی بووه؟

- دواي نیوهههه کهمیک بارودۆخیان تیک چوو و سکچوونیان ههبوو، بهلام ئیستا زۆر زیادی کردوو، تایهکهشیان بهرزوه بووه، توخوا خیراکه.

دلّم به خیرایی لپی دها، له تاوا ههناسهکه برکیم تی کهوتیوو، ئۆتۆمۆبیلکه بهو نیوهههوه بهخیرایی به شهقامه چۆلهکاندا دهپرۆی، پیاوهکه گوتم:

- بۆچی به تهنیای؟ ئهی باوکیان له کوپیه؟ خو تۆ ناتوانیت به تهنیا مندالهکان له نهخۆشخانه بههوینی.

- با دهتوانم، من راهاتووم، واتا دهبیت بتوانم، دها مندالهکانم له دهست دهم.

- باشه ئهمانه باوکیان نییه؟

- نه، نښانه.

و به قینه وه رووم وهرگتیرا .

له بهردم نهخوشخانهکه، پیاوکه له ئۆتۆمۆبیلکه دهرپهړی و سیامهکی له باوهش گرت و منیش به مهسعوودهوه خۆم به نهخوشخانهکهدا کرد. دوکتوری فریاکهوتنهکه که مندالکانی بینی ناوچهوانی بهیهکدا دا و وتی:

- بۆ ئهوهنده درهنگ هاتی؟

مهسعوود که به تهواوهتی بۆ هۆش بوو له باوهشمی وهرگرت، به دم پارانهوه وتم:

- دستم دامینت دوکتور کاریک، بکه مندالکام رزگار بکه.

- هر کاریکمان له دست بیت دهیکهین، ئیوه برۆن بۆ ژووری پیشوازی و کارهکانتان جیبهجی بکن و بیدهنه دست خواوه.

شوفیرهکه بهخه و دلسۆزییهوه تهماشای دهکردم، چیی تر نهمدهتوانی پیش له فرمیسهکهکام بگرم، لهسهر نیمکهتهکه دانیشتم، سهرم له نیوان دستهکاندا گرت، به دم گریانوه چاوم به پتیهکام کهوت، وای... سهراپییم له پتدایه، بۆ هۆ نهبوو که سهه جار خهریک بووم له کۆلانهکهدا بکهوم.

بۆ خهواندنی مندالکام له نهخوشخانه پیوستیم به پاره بوو، شوفیرهکه وتی من پارهم پتیه، بهلام من نهمهپشت، ههرچی پاره له جانتاکهمداههبوو دام و وتم، ئهوی تریش سبهینی له یهکهمین بوادا دهیدم. بهرپرسه خهوالووهکهی پیشوازی له سهرهتادا کهمی بۆله بۆلی کرد، بهلام له کۆتاییدا رازی بوو. له شوفیرهکه پارامهوه که بروات، به پهله گهراوهوه بۆ بهشی فریاکهوتن، مندالکام لهسهر قهروهیللهی نهخوشخانهکه بچکۆلهتر و لاوازتر دیاربوون. سیرومیان بۆ سیامهک پیوهند کردبوو، بهلام دهمارههگی مهسعوودیان نهدهدۆزییهوه، ههموو جهستهی دهرزیاژن کرابوو، کهچی نووزهیهک له رۆله بۆ هۆشهکهمهوه بهرز نهدهبووهوه. لهگهله هر دهرزییهکدا دهتگوت خهنجهریک له دلم ددهن، به دستم بهردمم گرتبوو بۆ ئهوهی به دهنگی گریانکهم سهر له دوکتورهکه و برینپچهکان نهشیوینم، له پشت پهردهی فرمیسهکهوه مهرگی لهسهرهخۆی جکهرگۆشهکهمم دهبینی، خۆشم نازانم چیم کرد که سهرنجی دوکتورهکهم راکیشا، به ناماژهی

سەر به برینپێچهکەى گەیاندا که له ژوورەکه بمکاته دەرەوه، برینپێچهکە دەستی خستە سەر شانم و بەزۆر بەلام بە بەزەبیبیەوه له ژوورەکه بردمییه دەر.

- چی بووه خانم؟ کورەکهەمم له دەست دا؟

- نه خانم، خۆت دلتەنگ مەکه، نزا بکه پەنا بە خوا چاک دەبیتەوه.

- توخوا راستییەکهەم پێ بلی، رهوشی زۆر خراپه؟

- دیاره رهوشی باش نییە، بەلام ئەگەر بە زوویی دەمارەرەگیک بدۆزینەوه و سێرومی پتووه پتوهند بکریت ئەوه جێی ئومێده.

- یانی بەم هەموو برینپێچ و دوکتۆرەوه ناتوانن دەمارەرەگی ئەم منداڵە بدۆزنەوه؟

- ناخر خانم دەمارەرەگی منداڵەکه زۆر باریکه، که تاي هەبیت و ئەم هەموو ئاوهیش له لەشی رویشتی دژوارتر دەبیت.

- خوايه من چی بکهەم؟

- هیچ گیانەکهەم، هەر لەوی دانیشە و نزا بکه.

من به درێژایی ئەم هەموو کاتە لەگەڵ هەر لێدانێکی دڵمدا وتبووم خوايه! کهچی تاوهکو ئەم ساتەش نەمتوانیبوو رستەیهکی تهواو دەربریم و نزا بهکی دیاریکراو بکهەم. پتوویستیم به ههوايهکی نازاد و بینینی ئاسمان ههبوو، گەر سهیری ئاسمانم نهکردبايه نهمدهتوانی لهگهڵ خوا قسه بکهەم، دهتوت ته نیا بهم شیوهیه له بەردەم ئەودا دهووستام، له دەرگایهکهوه چوومه دەرەوه و سروهی فینکی دهمهوبهیان بهر دهموچاوم کهوت، سهیریکی ئاسمانم کرد، هیشتا تاریکی له رووناکی زیاتر بوو، هەندێ له ئەستێرەکان دەبینران، پالم به دیوارهکهوه دا، پتیهکانم له ژێر بارگرانی جهسته مدهلهرزین، نیگام له ئاسۆ بری، گوتم: خوايه، نازانم بۆچی منت بۆ ئەم دنیايه ناردووه؟ ههموو کاتیک ههولم داوه به خواستی تو رازی بم، بهلام ئەگەر منداڵەکانم لێ بستینی، ئیتر هیچ شتیکم بۆ نامینیتەوه. تکات لێ دهکهەم ئەوانم لێ مهسینه، ئەوانم پێ بهخشه. نهمدهزانی چی دهلیم، بهلام دلتیا بووم ئەو دهزانیت و لیم تێ دهگات. جارێکی تر گهرامهوه هۆلهکه، دەرگای ژوورەکهەم کردەوه، سێروم به پتیه مهسعوودهوه پتوهند کرابوو و پتیا ن له گهچی سپی گرتبوو.

- وهی، چی بووه، پئیشی شکاوه؟

دوکتوره که پی که نی و گوتی:

- نه گیانه له که چمان گرتووه بۆ ئه وهی نه جوولیتته وه.

- ئیستا چۆنه، چاکتر ده بیتته وه؟

- ئیستا ده بیتت چاوه پروان بین.

له لای ئه م قه ره ویله یه وه ده چوو مه لای ئه و قه ره ویله یه، دهنگی ناله کزه که ی سیامه ک و جوولانه وهی سه ری مه سهوود هیوایان پی ده به خشیم، هه شت و نیوی به یانی منداله کانیا ن برده به شی گشتی. دوکتوره که گوتی: سوپاس بۆ خوا تا راده یه ک قو ناغی مه ترسییان تی په راندووه، به لام ده بیتت زۆر ئاگادار بین که سیرومه که له دهستی سیامه ک و پی مه سهوود ده رنه چیت. چاودیریکردنی سیرومه که ی سیامه ک زۆر ئاسته م بوو.

دایکم، په روین خانم و فاتی به په له خو یان کرد به ژووره که دا، دایکم به بینینی منداله کان دایه پر مه ی گریان، سیامه ک ده ینا لاند و ده بوا یه یه ک دایمه دهستی بگرتایه، به لام مه سهوود هیشتا هه ر بی ئاگا بوو، کاژیری دواتر باوکیشم گه یشت، هینده به خه مباریه وه ته ماشای سیامه کی ده کرد که دلێ ته نگ کردم، به بینینی باو کم سیامه ک دهستی بۆ لای ئه و دریژ کرد و دهستی کرد به گریان، به لام له پاش چه ند خوله کیک به دلنه واییه کانی باو کم هیور بووه وه، باوک و دایکی هه مید له گه ل مه نسووره و مه نیژه هاتنه ژووره وه. دایکم به نیگایه کی ناحه زانه و پلار و توانج هاویشتنی جو ره جو ره پیتشوازی لی کردن. ناچار بووم به پروانینیکی تیژ و وشیاریدان ریگری لی بکه م. ئه وان خو یان ئه وهنده ی پیویست خه مبار و شه رمه زار بوون. مه نسووره، فاتی، په روین خانم و مه نیژه داوایان کرد له گه ل مندا بمیننه وه، به لام من په روین خانم پی باستر بوو، فاتی خو ی مندا ل بوو، مه نسووره مندالی هه بوو، مه نیژه ش پیوه ندیه کی ئه وهنده باشی له گه ل مندا نه بوو.

سه رتاسه ری شه و من و په روین خانم به خه بهر بووین، ئه و دهستی سیامه کی گرتبوو، منیش له سه ر قه ره ویله که ی مه سهوود خو م گرمۆله کردبوو و به شیوه یه ک له باو شم گرتبوو که سیرومه که له پی جیا نه بیتته وه. ئه ویش له دوا ی نیوه رۆوه دهستی به بی ئۆقره یی کردبوو.

له پاش سى پوڅى دژوار و تاقت پرووكين گه رامه وه ماله وه، هه رسيكمان بريكي زوري كيشمان له دست دابوو، چوار شهو بوو نه خه وتبووم، كه له ناوينه كه سهيري خوم كرد، نه لقه يه كي رهش دهوري چاوه كانمي گرتبوو و گوناكانم چال بووبوون، به قهولى په روين خانم شتوهي تلياكييه كانم لي نيشتبوو، فاتي و په روين خانم له لام مانه وه. مندا له كانم شوورد و خوشم بق ماويه كه له ژير دوشه كه وه ستام، دهمويست نه و رهنجه له جهسته م دهركه م كه نه م چهند پوڅه كيشاومه، به لام دهمزاني كه نه م ياده بق هه تا هه تايه له ميتشكدا دهمينته وه و هه رگيز له هميد نابووم له بهرته وهي كه له م كاته هه ستياره دا له گه لمان نه بوو.

له دواى دوو هه فته، تا راده يه كه هه موو شتي گه رايه وه سهه باري ناسايي، سيامه كه به هه مان بزوييه وه، سهه ركيشي و به دغه رايه كانى دهستي پي كرده وه، ماويه كه بوو به بووني مه سهوود قايل بووبوو، دهه اته باوه شم، كه چي نازانم بق هه ستم ده كرد له دله وه ليم رهنجاوه. مه سهوود نه رمونيان و پووخوش بوو، خوي له ناميزي هه موو كه سي ده هاويشت، له گه ل هيج كه سيكدا هه ستي به نامزي نه ده كرد، پوڅ به پوڅ جوانتر و خوين شيرينتر ده بوو، دهسته كانى له گه رندم ده نالاند و گوناكانى ماچ ده كردم، به و چهند ددانه بچووكانه ي ده موچاوى ده گه ستم، ده تگوت له خوشه ويستيدا ده ويوست قووتم بدات، ده ربريني نه و خوشه ويستيه ي گه لي به لامه وه دلگير بوو، هه رگيز نه ده اته بيرم كه سيامه كه به و كارامه ييه گوزارشتي له خوشه ويستيه ي خوي بق من كرد بيت، ته نانه ت كه زور منداليش بوو، هه موو كاتيك له و ده ربرينانه دا به پاريز بوو. چون دوو مندال له خيزانتيكدا ده توانن به و شتويه له يه كتر جياوازين؟!

دوو مانگ به سهه رويشتني هه ميدها تى ده پيري و هيج هه والتيكيمان نه ده زاني، دياره به پيي نه و زانياريبانه ي كه خوي پيي دابووم، نيگه ران نه بووم، به لام دايك و باوكي جاريكي تر ده ستيان به بي نوقره يي كرده وه. ناچار بووم بليم ته له فوني كرده وه، باشه و وتي ديار نييه كاره كه م چهندي پي ده چيت، دايكي به توور پييه وه گوتي:

- ناخر نه مه چ كار يكه؟ ناغا يه كسهه برق بق چاپخانه و يزانه نه ويان بق كوئى نارده وه؟ بوچي نه وه نده زوري پي ده چيت؟

بَلِّيمَ كِه بِيئْتِه مایه‌ی نیگه‌رانیی زیاتریان، جارتیکیش له پەروین خانم قەرزم کرد بوو، به‌لام له‌وه‌ش هیچ نه‌مابوو، باشه‌ه‌مید هەرگیز بی‌ری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که ئاخۆ ئیمه‌ چۆن بژین؟ یان هەر به‌راستی شتیکی لی قه‌وماوه؟

سێ مانگ به‌سه‌رچوو. چیی تر نه‌مانده‌توانی دایکی ئارام بکه‌ینه‌وه، منیش نه‌مه‌توانی درۆیه‌کی تازه‌ ساز بکه‌م، چونکه‌ خۆشم رۆژ به‌ رۆژ نیگه‌رانتر ده‌بووم. دایکی هه‌رده‌م ده‌گریا و ده‌یگوت:

– ده‌زانم، کوربه‌که‌م به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هاتوو، دنا هەر ته‌له‌فۆنیکی بۆ ده‌کردم، یا دوو دێر نامه‌ی بۆ ده‌نووسیم.

هه‌ولێ ددا شتیکی نه‌لی ببیته‌ مایه‌ی دل‌ره‌نجانی من، به‌لام ده‌مزانی به‌شێوه‌یه‌که‌ من به‌ که‌مکار ده‌زانیت، هیچ کاممان نه‌مانده‌وێرا بلێین له‌وانه‌یه‌ گیرابن، مه‌نیژه‌ گوتی:

– با هه‌واله‌که‌ به‌ بنکه‌ی پۆلیس بده‌ین. من و باوکی به‌ هه‌راسه‌وه‌ وتمان، نه‌ نه‌! خراپتر ده‌بیته‌ و ته‌ماشای یه‌کترمان کرد. دایکی هەر دژوینی به‌ هاوڕێ ناره‌سه‌نه‌کانی ددا و نه‌فره‌تی لی ده‌کردن.

باوکی گوتی:

– مه‌عسووم گیان تۆ ناوونیشانی، ژماره‌ ته‌له‌فۆنیکی هاوڕێکانیت نییه‌ تا پرسیارێ بکه‌ین؟

– نه‌، له‌وه‌ ده‌چۆ هه‌موویان پیکه‌وه‌ رۆیشتوون، ماوه‌یه‌که‌ پێش ئێستا یه‌کێ ته‌له‌فۆنی کرد و گوتی برای شاره‌زاده‌، ئه‌ویش نیگه‌ران بوو و هه‌والی ده‌ویست، به‌لام قسه‌یه‌کی سه‌یری کرد، وتی شاره‌زاد و مه‌هدی بۆ مه‌شه‌هد رۆیشتوون، که‌چی هه‌مید به‌ منی گوت ده‌چن بۆ ورمی.

– سه‌یره، له‌وانه‌یه‌ هه‌موویان پیکه‌وه‌ نه‌بن، راسپارده‌ی جیاوازیان هه‌بیته‌.

– راسپارده‌؟

– چوزانم، شتیکی له‌و بابته‌.

پاشان باوکی به‌ بیانویه‌که‌وه‌ منی برده‌ په‌نایه‌که‌وه‌ و گوتی:

– نه‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌ دیار نه‌مانی هه‌مید به‌ که‌س بلێی.

- به لّام هه موویان ده زانن که بۆ سه فەر رۆیشتوو.

- به لّی، به لّام سه بارهت به ونبوونه که ی قسه مه که، بلی هیشتا هه له ورمییه و کاره که ی زۆری پی چوو و به دهوام له گه ل تۆدا له پتوه نیدیایه، نه وهکو بلی ناگام لی نییه و به دگومانی سه رنجی یه کی پراکتیشی، من خۆم بۆ ورمی ده پۆم و سه روگوتیه که به ئاودا ده دم، بابزانم چی بووه. به راست تۆ پارهت هه یه، هه مید ئه وهنده ی پتویست پاره ی بۆتان داناوه؟ سه رم داخست و گوتم:

- نه، هه رچییه کم هه بوو نه خو شخانه ی منداله کان ته وای کرد.

- ئه ی بۆ قسه ت نه کرد؟

- نه مو یست قه لّس بی، له دایک و باوکم وهرگرت.

- وه ی چ کاریکی خراپت کردوو، ده بوا یه به من بلی.

هه ندی پاره ی دهر کرد و پیی دام و گوتی:

- زوو برۆ قه رزه کانت بده ره وه و بلی هه مید نار دوویه تی.

له پاش هه فته یه که، باوکی ماندوو و سه رکاس، له سه فه ره بی ئاکامه که ی گه راپه وه. له گه ل هاوسه ره که ی مونیره خانمدا هه موو نازه ربا یجان هه تا وه کو سنووره کانیش گه رابوون، که چی هه یچ وه لامیکیان ده ست نه که وتبوو. ئیدی به راستی نیگه ران بووم، هه رگیز له و باوه رده ا نه بوو که ئاوها بۆ هه مید نیگه ران و په ریشان بم، ئه وه هه ر له سه ره تاوه له گه ل ئه وه رای هینا بووم، به لّام ئه مجاره یان جیاواز بوو، ماوه که ی زۆر درێژخایه ن و هه لومه رجه کانیش گومانای و مایه ی نیگه رانی بوون.

له نیوه شه ویتی ناوه راستی مانگی گه لاویژدا، به دهنگیکی ناروون له خه و راجله کیم، هیشتا هه وا گه رم بوو، هه موو په نجه ره کان کرابوونه وه. جوان گویم گرت، دهنگه دهنگیکی ناروون له هه وشه که مانه وه ده هات، به هه راسه وه بیرم لی کرده وه، دز هاتوو! هه رگیز داپیره له م کاتی شه وه دا نایه ته هه وشه، سه بیری سه عاته که م کرد سۆ خوله که له سۆ تی ده پیری، چه ند هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، ورم وه به رخۆ دا و به بیده نگی و له سه ره خۆ چوو مه په نای په نجه ره که، ده توانا سیبیری ئۆتۆمۆبیلێک و سۆ پیا و له هه وشه که دا له ژیر رووناکییه که هه ی مانگه شه ودا ببینریت، خه ریک بوون به په له هه ندی شتیان ده گواسته وه،

ويستم بقيژينم، بهلام دهنگم گيرا و چاوم داچهقاندبوو، هيدى هيدى وردبوومهوه كه ئەوان هيچ شتيك له مالى ئيمهوه نابهنه دهرهوه بهلكو به پيچهوانهوه، ههندي شت له ئۆتۆمۆبيلهكهوه بۆ ژير زهوييهكه دهگويژنهوه. نه، ئەوان دز نهبوون، زانيم كه دهبيت ئەوپهري توانام بخهمه كار بۆ ئەوهي بيدهنگي و ئارامي بپاريژم. لهپاش ده خولهك كارهكهيان تهواو بوو، پياوي چوارهميش لهژير زهوييهكهوه هاته دهرهوه و بۆ لاي ئەوان رويشت، تهناهت لهو تاريكييهيشدا چاكم دهناسيهوه، ئەوه هميد بوو، بهبي دهنگهدهنگ پاليان به ئۆتۆمۆبيلهكهوه نا و له ههوشهكه برديانه دهرهوه. هميد دهرگاي مالهكي داخست و له پليكانهكانهوه هاته سهروهوه، ههستگهليكي ناكۆك و سهيرم ههبوو، به گهراوهوي، قين و توورهي و دلخوشي ئاويتهي يهكتر بووبوون، ههستي دايككم ههبوو كه له پاش دۆزينهوهي كوره ونبوههكي يهكهم جار شهپازلهيهكي چاك له پهنا گويي دها و پاشان به گريانهوه رايدهكيشته ئاميزي. ههولي دا دهرگاي مالهكه به بيدهنگي بكاتهوه و لهسهرخۆ بيته ژوورهوه، ههزم دهكرد ئازاري بدهم، ههركه پتي نايه ژوورهوه گلۆپهكهم داگيرساند، بهتوندى راجلهكي و به ههراسهوه بۆمي رواني، له پاش كهميك به سهرسوورمانهوه گوتي:

- به خهبرى؟

- بهلى، چهند سهيره ريگهت ون كردووه؟

- به به، لهم پيشوازيه گهرمه؟!

- چاوهرواني پيشوازيشي؟ وهلا بابه چاووروييهكي سهيرت ههيه! ئەم ههموو ماوهيه له كوئ بووي، تهناهت ئەركي تهلهفۆنكيشت نهگرته ئەستۆ، دهمردى ئەگهر پهيامي، نامهيهكي كورتت بناردبايه؟ بيرت لهوه نهكردهوه ئيمه له نيگهрани و پهريشانيدا دهمرين؟

- بهلى، دياره دلت چهند پهريشان و نيگهрани منه؟

- بهلى، بهداخهوه مني گهوج نيگهراي بووم، ئەوه من هيچ، ئەي بيرت لهو دايك و باوكه داماوته نهكردهوه كه نيوه عومر بوونه؟

- خو من پيتم وتيووي به كهس نهلي لهوانهيه زورمان پي بچيت.

- بهلى، دهكرا پازده رۆژ، مانگيك بهري، نهك چوار مانگ، ئەو پيرههميرده بي چارهيه ههموو شوپنيك گهرا، دهرسام بهلايهكي بهسهر بيت.

- گهرا؟ کوئی گهرا؟
 - هه موو شوپنیک، نه خوشخانه کان، دوکتوری ياسایی، بنکهی پۆلیسه کان!
 به هه راسه وه له شوپن خوی راپه ری:
 - بنکه کانی پۆلیس!!؟
 بزۆبیه ک له دهرووندا قولپی دها، منیش ده مویست نازاری بدهم، گوتم:
 - به لئی، له گه ل براکهی شاره زاد و خیزانی هه موو هاوریکانی ترت
 وینه کانتانیان به رۆژنامه دا.
 رهنگی وه کو گه چ سپی هه لگه را و گوئی:
 - ئیوه چ شیتیکن، نه تانتوانی ئەم کاره بچوکه ش بکه ن و ئیره به رپوه بهرن؟
 به دبه خت بووین.
 به په له دهستی به له پیکردنی پیلوه تۆزاوییه کانی کرد.
 - ئیستا بۆ کوئی ده رۆی؟ خۆم ناگاداری بنکهی پۆلیس ده که مه وه که به ده ست
 پر وه گه راونه ته وه.
 به نیگایه کی ئەوهنده هه راس نامیز و نیگه رانییه وه ته ماشای کردم که پیکه نین
 گرتمی.
 - ئەم قسانه چیه ده یکهی؟ ده ته ویت هه موومان بدهیت به کوشتا؟ ئیتر ئیره
 ئاسایشی تیدا نه ماوه، ده بیت هه والکه که به هاوریکانم بدهم، با بزانی چ فوریک
 بکهین به سه رماندا؟
 ده رگا کهی بۆ رۆیشتن کرد بووه وه که گوتم:
 - پتیویست ناکات، درۆم کرد بنکهی پۆلیسمان ناگادار نه کرووه ته وه، ئەوهنده
 نه بی باوکت بۆ ورمی رۆیشت و گه راپه وه، که چی هیچیشی ده ست نه که وت.
 هه ناسه یه کی هیمنی هه لکیشا و گوئی:
 - ئەوه نه خوئشی؟ خه ریک بوو دلّم بوه ستی.
 - ده ردت بی...! بۆ هه ر ده بی ئیمه نیوه عومر بین؟
 نوینه که یم بۆ ژووری میوانه که برد. گوئی:
 - هه ر له ژووره کهی خۆم، ژووره کهی پشته وه ده خه وم.

– ئۇيۇم كىردۈۋە بە ژوورى مىندالەكان.
ھېشتا قىسەكەم تەۋاۋ نەكىردېۋو و ئۇيۇش نەگەيشتېۋوۋە سەر سەرىنەكە، ھەر
بەۋ جەلە تۇزاۋىيەۋە چوۋە خەۋىكى قوۋلەۋە.

مانگه‌کان، به خیرایی تی ده‌په‌رین و مندال‌ه‌کان رۆژ به رۆژ گه‌وره‌تر ده‌بوون و جیاوازیی که سایه‌تییان به روونی ده‌رده‌که‌وت. سیامه‌ک کوریک‌کی به‌فیز و شه‌رانی، بزێو و هه‌ل‌چوو بوو، شه‌رمیک‌کی تایبه‌تیش له‌ ده‌رپرینی هه‌سته‌ پر له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا هه‌بوو، که‌چی به‌ که‌مترین توورپه‌یی سه‌ری لی‌ ده‌شیاو و ده‌یویست هه‌موو به‌ر به‌ستیک به‌ چنگ وردوخاش بکات. به‌پنجه‌وانه‌ی مه‌سه‌عوودی هه‌یمن، به‌سه‌ۆز، رووخۆش و به‌پشوو که‌ به‌ ده‌روبه‌ر و ته‌نانه‌ت به‌ ته‌ن و سروشتیش ئه‌وینی ده‌به‌خشی، لاواندنه‌وه‌کانی هه‌موو گرێکانی که‌ماسی ئه‌شقی له‌ ده‌روونی مندا سارپێژ ده‌کرد، ئه‌م دوو مندال‌ه‌ به‌ شپۆه‌یه‌کی سه‌یر له‌ پێوه‌ندییه‌کانیاندا پیکه‌وه‌ ته‌واوکه‌ری یه‌کتی بوون، سیامه‌ک فه‌رمانی ده‌دا و مه‌سه‌عوود جێبه‌جێی ده‌کرد، سیامه‌ک چیرۆکی خه‌یالیی ده‌گێرپه‌وه‌ و داستانبێژی ده‌کرد و مه‌سه‌عوودیش باوه‌ری پێی ده‌کرد، سیامه‌ک گالته‌ی ده‌کرد و مه‌سه‌عوود پێی ده‌که‌نی، سیامه‌ک ده‌ستی ده‌وه‌شاند و مه‌سه‌عوود لێدانی ده‌خوارد، زۆربه‌ی کاته‌کان دلم پێی ده‌سووتا، ده‌ترسام که‌سایه‌تییه‌ هه‌یمن و میهره‌بانه‌که‌ی مه‌سه‌عوود له‌ ناو چنگه‌ شه‌رانگیزه‌ به‌هه‌یزه‌که‌ی سیامه‌کدا وردوخاش بیت، به‌لام هه‌رگیز نه‌مه‌توانی به‌ شپۆه‌یه‌کی راسته‌وخۆ به‌رگری له‌ مه‌سه‌عوود بکه‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌نیا ئاماره‌یه‌ک به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی قین و ئیره‌یی سیامه‌ک به‌ته‌قینتیه‌وه‌ و به‌ شه‌روشۆری زیاتر به‌کو‌تا بیت، تا‌قه‌ چاره‌سه‌رییه‌ک بۆ رێگه‌ گرتن له‌م شپۆه‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌ سه‌رنج‌راکێشانی بوو بۆ شتیکی تر و سه‌رقا‌ل‌کردنی بوو به‌ رووداویکی سه‌رنج‌راکێشتر، له‌ هه‌مان کاتدا سیامه‌ک له‌ به‌رامبه‌ر که‌سانی تردا

بۆ مەسعوود وەکو قەلغانیکی نەبەر دەژمیردرا، ئەگەر یەکیک بە ئاستەم مەسعوودی بێزار بکردایە یان کیشەیی بۆ بنایەتەوه، سیامەک شتیت دەبوو و بە شتیهیهک هێرشیی بۆ دەبرد که خودی مەسعوود بە هەزار تکا و پارانەوه دوژمنەکهیی لەژێر دەستی براکهیی دەردەهینا. دوژمنی راستەقینە هەموو کاتیک غولامەلی کورپی مەحموود بوو که تەمەنی رێک لە نیوان سیامەک و مەسعوودا بوو. نازانم بۆچی ئەم منداڵانە هەرکه بەیەکتەر دەگەشتن دەستیان بە شەپ و ململانێ دەکرد! حەمید لەو باوەرەدا بوو که ئەمە جۆرە یارییهکی کورانهیه و زۆر جار کوران بەم شتیهیه پێوهندی لەگەڵ یەکتەردا دەبەستن، بەلام من وای لێ تێ نەدەگەیشتم.

هەرچەندە مەحموود سالتیک لە دواى من ژنی هینابوو، سێ منداڵی سەرۆینی هەبوو، یەکهەمین منداڵی ئەم غولامەلییه بوو، منداڵی دووهمی (زارا) بوو که سالتیک لە مەسعوود منداڵتر بوو و کورپی سێیهمی غولامحوسەین بوو که تەمەنی لە سالتیک زیاتر نەدەبوو. مەحموود هەر وەک هەمیشە پرووگرژ و گۆشەگیر بوو، ئەو درێونگییهی که لە سەر وەختی گەنجیدا هەیبوو رۆژ بە رۆژ پتر دەبوو، هەموو کاتیک ئیحتیرام سادات گازەندەیی لە دەستی دەکرد و لەلای دایکم بۆلە بۆلی دەکرد و دەیکوت:

– بەم دواييانه وري و گيتتر بووه، چەند جارێک نوێژەکهی دووبارە دەکاتەوه، که چی هیشتا هەر دلتیا نییه که نوێژەکهی بە دروستی کردبیت.

بەلام بە بۆچوونی من ئەو هیچ گرفتێکی تازەیی نەبوو، زۆریش ناگای لە خۆی بوو، بەتایهتیش لە کار و مەسەلهی پارەدا، بەوپەری وشياریهیهوه کاری دەکرد و سەرکهوتوو بوو. لە بازاردا بۆ خۆی دوکانیکی کرتبوو و جیا بووبوووه، دەیانگوت که فەرشناسیکی عەیاره تەواوه، هەرگیز لە کاره بازرگانیهکانیدا تووشی دوودلی و درێونگی نەدەبوو، رۆلی ئاین لە ژيانى بازرگانیهی ئەودا هەر ئەوەندە بوو که لە کۆتاییی هەموو مانگیکدا هەموو داهاتهکهی بۆ قوم دەبرد بۆلای مامی ئیحتیرام، ئەویش هەندێ پارەیی هەلدهگرت و ئەوهی تری پێ دەدایهوه، بە قسەیی خۆیان بەم دەستاودەست کردنە پارەکهی مەحموود حەلال دەبوو و ئیتر هیچ شتێک بۆ ئەو نەدەبووه مایه نیکه رانی.

ئەحمەد، ماوہیەکی دوور و درێژ بوو کە لە ئەندامی تیی خیزانەکە هاتبوو دەر، هیچ کەسێک ئەوەندە پەروین خانم خەمی نەدەخوارد، هەموو کاتێک دەیگوت:

- دەبێت شتیکی بۆ بکەن، ئەگەر هەر بەو شتوویە بەردەوام بێت لە ناو دەچیت. کیشەیی ئەو چیی تر هەر خواردنەوێ شەوانە و نەعرەکیشانی سەر جادەکان نەبوو. پەروین خانم دەیگوت ئەو شتی تریش بەکار دەهێنیت، بەلام دایکم نەیدەویست بڕوا بکات و هەولێ دەدا بە دوعا و نوشتە و جادوو لە شەیتان و هاوڕێ خراپەکانی قورتاری بکات، باوکم بە تەواوەتی لێی بێ هیوا بووبوو. عەلی گەرە بووبوو، بەلام هەرۆهکو براکانی تری نەیتوانی دیپلۆم وەرگیریت، ماوہیەک لە کارخانەییەکی دارتاشیدا لەلای ئەحمەد کاری دەکرد، باوکم چیی تر ئەمەیی بە شیاو نەزانی و هەموو تواناکانی خۆی خستە کار بۆ ئەوێ لە ئەحمەدی دوور بخاتەو. دەیگوت:

- ئەگەر وازی لێ بهێنم و ئیستا پیشی لێ نەگرم هەرۆهکو ئەوی تر لە دەست دەر دەچیت و ئیتر توانیم بەسەریدا ناشکیت.

عەلی خۆیشی وردە وردە لە رەفتارەکانی ئەم داوییانەیی ئەحمەد ناوئەمێد بووبوو، ئەو پەیکەریکی لە هیز و توانا بۆ ئەحمەد دروست کردبوو، لە بێ توانایی و بێهیزی ئەو رۆژ بە رۆژی تووشی ئازاریکی زۆر دەبوو، وا دیار بوو ئەم پەیکەرە ئەو کاتە بە تەواوەتی تێک شکا کە یەکێ لە ملهۆرەکانی قاوہخانەیی جەمشید کاتێک ئەم مەست و گێژ دەبیت، زۆری لێ دەدا و لەسەر جادەکە فریێ دەدا، ئەحمەد نەیتوانیبوو تەنانت پەنجەییەکی بەرز بکاتەو و بەرگری لە خۆی بکات، لە کارخانەشدا ئەو هاوکارانەیی کە لە رابردوودا شانازیان پێوە دەکرد و خۆیان پێوە هەلۆاسیبوو و لەیەکتریان دادەبەری، ئەمرۆ کردوویانە بە گالته جاری خۆیان و شەریان پێ دەفرۆشت، هەرچۆنیک بێت ئەمانە هەمووی یەکیان گرت و بوون بە هۆی ئەوێ عەلی لە دلەو ئارەزوومەندانە، بەلام لە رووکەشدا لەژێر زەبری باوکم لە ئەحمەد جیا بوو و بۆ دووکانەکەیی مەحمود رۆیشت، بۆ ئەوێ ئەویش لە داھاتوودا بازگانێکی خواناس و پارە پەیدا کەری لێ دەرچیت.

فاتی کچیکی لەسەر خۆ، هەستیاری، شەرمن و بە سروشت ناسکی لێ دەرچوو، هەتا پۆلی سێیەمی ناوہندی خۆیند و دواتر هەرۆهک ئەوێ کە بۆ

كچىكى خانەدان و شىاۋە، بۇ قوتابخانەنى دروومان رۆيشت، خۇشى ھىچ پىداگرىيەكى لەسەر تەواۋىردى خويندن نەدەكرد.

ھەرچۇنىك بوو، سىامەكم سالىك زوتىر لە كاتى ياسايى خۇى خىستە بەر خويندن، دەمزانى لە رووى ھزرىيەۋە تواناي خويندى ھەيە، دەمويست زوتىر بچىتە قوتابخانە بەلكو رىكويپىكى بەسەر رەفتارىدا زال بىت، وزە بى سنوورەكەي لەگەل ھاۋتەمەنەكانى خۇيدا بەكاربەيتىت و كەمتر لە مالەۋە ئازار بگەيەيتىت، بەلام چوونە قوتابخانەكەشى ھەرۋەكو ھەموو كارەكانى تىر دژوار بوو، لەسەرەتاۋە ناچار بووم لەگەلى بجمە پۆلەۋە، ئەو كاتەي كەمى راھات و ھىشتى برۆمە دەرۋە، دەبوايە چەندان كاژىر لە ھەوشەكەدا بە شىۋەيەك بوەستم كە بتوانىت لە پەنجەرەكەۋە بمبىنىت، دەمزانى دەرستىت، بەلام ترسەكەي بە توندوتىژى دەر دەبىرى. رۆژى يەكەم كە بەرپۆبەرەكە دەستى گرت بۇ ئەۋەي بىباتە پۆلەكە، دەستى بەرپۆبەرەكەي گەست، كاتىك دەگەيشتە لوتكەي توورپىيى تاقە رىگەيەك بۇ ھىوركرندنەۋەي ئەۋەبوو كە لە بەردەم شەپۆلە خرۇشاۋەكانى پەستىي ئەۋدا بوەستم، لە ئامىزم دەگرت و بەرگەي شەق، تى ھەلدان و مستەكۆلە چكۆلەكانىم دەگرت، تاۋەكو ھىور دەبوۋەۋە و دەستى بە گريان دەكرد، ئەم ساتانە ھەر ئەو كاتانە بوون كە دەمتوانى لە باۋەشى بگرم، ماچى بگەم و بىلاۋىنمەۋە، لە كاتەكانى تردا نەيدەھىشت لەو كارانە بگەم و ھەۋلى دەدا ۋەھاي نىشان بدات كە خوازىارى خۇشەويستى نىيە، بەلام من دەمزانى چەندە تىنوۋى سۆز و چاۋدېرىيە، زۆر دلم پىي دەسووتا، دەمزانى ئەۋ جەستە بچكۆلەيە خەمىكى گەۋرەي ھەلگرتوۋە، كەچى نەمدەزانى بۆچى؟ دەمزانى ئەۋ ناشقى باوكىيەتى و نەبوۋىيى ئەۋ ئازارى دەدا، بەلام بۆچى لەگەل ئەم دۆخە رانەدەھات؟ ئاخۇ دەكرىت نەبوۋىيى باوك ئەم ھەموو كارىگەرىيەي ھەبىت؟ ھەموو كاتىك كىتېبى دەرۋونناسىم دەخويندەۋە و سەرنجى ھەلسوكەوتىم دەدا. كاتىك ھەمىد لە مال دەبوو رەفتارى سىامەك دەگۆردرا، تەنبا قسەي ئەۋى لە گوۋ دەگرت، كەچى لە دۆخى ئاسايدا ساتىكىش ئارامى نەدەگرت، بەلام دەيتوانى ماۋەيەكى زۆر لە باۋەشى ھەمىد دانىشىت و گوۋى لى بگرتىت. زۆر درەنگ زانىم ھۆى شەۋنخوۋنىيەكانى ئەۋ چاۋەروانىيەيە كە بۇ باوكى دەيكىشىت، كاتىك ھەمىد لە مال بوو و لە كاتى خەوتنىدا دەستىكى بە سەرىدا دەھىنا، سەرمەست و ئارام دەچوۋە خەۋىكى

قووللهوه، هەر له بهر ئەم هۆیه بوو ناوی حەبی خەویشم له حەمید نابوو. خۆشبهختانه بوونی باوکم و ئەو خۆشەویستییه زۆرهی که له نێوان ئەم دووانه دا پێک هاتبوو، تا رادهیهک بۆشاییهکهی حەمیدی پر دهکردهوه، هەرچەند حەزی نهدهکرد خۆی به کهسهوه بچهسپینیت، کهچی که باوکم دههات دور و خولی دها و له فرسهتیکی گونجاودا له باوهشی دادهنیشیت. باوکم لهگهڵ ئەودا به هیمنی و پێزهوه قسهی دهکرد، وهکو پیاویکی گهوره ههلسوکهوتی لهگهڵ دهکرد و سیامهک قسهکانی ئەوی به بی چەند و چۆن قبوول دهکرد، بهلام خۆشەویستی ئەم دووانهی به مهسهوود رهوا نهدهبینی، ئەو بهوه قایل بوو که کسانێ تر تهنا تهانهت به منیشهوه خۆشەویستییهکهمان له نێوان ئەو و براکهیدا دابهش بکهین، یان سۆزێکی پتریش به مهسهوود ببهخشین، بهلام پتوهندی و خۆشەویستی باوک و باپیرهی تهنا بۆ خودی خۆی دهویست و نهیدهتوانی بهرگهی هیچ رکا بهریک بگریت، سهبارت به حەمید کێشه نهبوو چونکه ئەو هیچ گرینگییهکی ئەوتۆی به مهسهوود نهدهدا، بهلام باوکم بهپتی ئەو تیگهیشتنه دروستهی که لهم منداله ههیبوو، ههولێ دها له بهرچاو سیامهک خۆشەویستی خۆی بۆ مهسهوود دهرنهبرێ، دهتگوت ئەم کاره له لایهن سیامهکهوه فرهتر و فرهتر ستایش دهکرا و پێژهی خۆشەویستییهکهی پتر دهبوو.

سهرئەنجام سیامهک چوونه قوتابخانهی قبوول کرد و لهگهڵی راهات، بهلام مانگ نهبوو لهسهه شهپرکردن لهگهڵ مندالهکانی تر دا بۆ قوتابخانه بانگ نهکریم. به ریکوپیک بوونی بهرنامهی سیامهک منیش دووباره کهوتمهوه سهروسه و دای وانهکانم، بهوه نارازی بووم که هیشتا نهمتوانیبوو دیپلۆم وهربگرم و به نیوه و نیوهچل وازم له کاریکی بهو گرینگییه هینابوو. لهگهڵ ههلهکهوتنی یهکهمین ههلا دهستم پێ کردهوه، بهیانیاان زوو ههلهدهستام کارهکانم دهکرد، به پێشینی سیامهک، مهسهوود سهرقالی کایهکانی خۆی دهبوو، هیچ کێشهیهکم لهگهڵ ئەودا نهبوو، چەندان کاژیر به پینوسه رهنگا ورهنگهکانی وپنهی دهکیشا، ئەگهه ئاووههوا خۆش بوايه له حهوشهکهدا به پاسکیله سی تابهکهی خهریکی پاسکیل لیخوورین دهبوو، منیش دهمتوانی له ئارامیدا به وانهکانم رابگهه، زۆرم پتویست به چوونه پۆل نهبوو. پاش نیوهروان ههركه سیامهک دههاتهوه دهتگوت بوومهلهرزه پوو له مالهکه دهکات، ئەمجاره ئیتر نووسینهوهی ئهركهکانیشی چووبوونه پال

کیشه‌کانی تری. هه‌تاوه‌کو پراهیانه‌کانی ته‌واو ده‌کرد گیانی ده‌کیشام. ورده ورده بۆم ده‌رکه‌وت که هه‌رچه‌نده هه‌ستیاریم ده‌رده‌بیری ئه‌و سه‌رکیشتر ده‌بوو، له ئه‌نجامدا دانم به خۆمدا ده‌گرت و هه‌ولم ده‌دا خۆم له کاره‌کانی هه‌لنه‌قورتینم، ئینجا له کۆتاییی شه‌ودا یا پۆژی دواتر سه‌رله‌به‌یانی، به‌په‌له ده‌ستی به نووسین ده‌کرد.

پۆژی به‌یانی زوو له‌گه‌ڵ مه‌سه‌وود له ماله‌وه بوم، په‌روین خانم بۆ دیدهنیم هات، وا دیاربوو که میک دلی خۆشه، زانیم هه‌والیکی پتییه، ئه‌و چه‌زی ده‌کرد خۆی هه‌واله تازه‌کانم پێ بگه‌یه‌نیت، هه‌واله ئاساییه‌کانی به ته‌له‌فۆن پێ ده‌گوتم، که چی گه‌ر شتیکی تایبه‌ت هه‌بوايه، خۆی ده‌هات و به ترش و خویوه بۆی باس ده‌کردم و چاوه‌روانیش ده‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی په‌رچه‌کرداره‌که‌م به چاوی خۆی ببینیت. گوتم:

- ده‌ی باسی بکه، چی بووه؟

- چی بووه؟ کێ گوتویه‌تی شتیکی بووه؟

- باره ئاساییه‌که‌ت، هه‌ل‌سوکه‌وتت، رووخسارت، هه‌موو هاوار ده‌که‌ن که هه‌والیکی تازه‌ت پتییه!

به زه‌وقه‌وه دانیشته و گوتی:

- به‌لی! تۆ نازانی زۆر سه‌رنج‌راکیشه، جارێ برۆ چاییه‌که‌م بۆ به‌ینه، قورگم وشک بووه‌ته‌وه.

ئه‌مه‌ش په‌کێک له خووه‌کانی بوو، دیقی به مرۆف ده‌کرد تا ده‌یگوت چی بووه، هه‌رچی هه‌واله‌که گه‌رموگوپتر بووايه ده‌می پتر ئاوی تی ده‌زایی. پۆیشتم کتریه‌که‌م خسته سه‌ر ته‌باخه‌که و گه‌رامه‌وه:

- ده‌ی قسه بکه! زۆری پێ ده‌چیت تا چاییه‌که پێ ده‌گا.

- ئه‌رێ باوکم من خه‌ریکه له تینوویتییدا ده‌خنکیم، هه‌ر ناتوانم قسه‌ش بکه‌م.

به توورپه‌یییه‌وه چومه چیشخانه‌که و په‌رداخیک ئاوم بۆ هینا و گوتم:

- ده‌باشه! قسه بکه!

- ده به‌یله با چاییه‌که‌شمان بخۆین.

- ئاه...! ده‌پۆیست ناکات باسی بکه‌ی، نامه‌ویت هه‌واله‌که بزاتم.

ئینجا وهکو دلتشکاویتک چوممه چیشتهخانهکه، کهوته شوینم و گوتی:

- دهباشه زویر مهبه، ئەگەر دهزانی ئەمڕۆ سەرلهبهیانی کیم بینی؟

دلم داخوړیا، چاوهکانم ئەبلهق بوون، گوتم:

- سهعید؟

- دهبرۆ بابە! تق هیشتا وازت نههیناوه، وام ئەزانی به دوو دانه مندالەوه

ناوهکهیشیت له بیر نهماوه.

شهرمهزار بووم. منیش هەر وام دهزانی، به دست خۆم نهبوو ئەو ناوهم له زار

دهرچوو، کهواته ئەو هیشتا هەر کرۆکی میشکی داگیر کردووم؟ گوتم:

- نه بابە، ههروا گوتم، باشه کیت بینی؟

دایکی پهروانه!

- توخوا به راستته؟ له کوێ بوو؟ قسهت لهگه‌لی کرد؟

- یهک، یهک، ناوهکه کولاره چاییهکه لی بنی، کارهکەت بکه، منیش به درێژی

بۆت باس دهکەم. ئەمڕۆ رۆیشتم بۆ پشت باخی سپاسالاری پتلاو بکرم، له ناکاودا

له پشت شووشه‌ی دوکانه‌که‌وه خانمیکم بینی هەر له خانمی ئەحمده‌ی دهچوو،

سهره‌تا به گومان بووم، راستییه‌که‌ی زۆر شکابووه‌وه، به راست چند سالا

نه‌یانمانبینیوه؟

- نزیکه‌ی ههوت سالا.

چوممه ناو دوکانه‌که‌وه، ته‌ماشایم کرد، خۆی بوو، سهره‌تا منی نه‌ناسی، که‌چی

بیرم کرده‌وه که ئەگەر له‌بەر خاتری تۆش بووه ده‌بیت هەر قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م.

سهره‌نجام به‌بیریدا هاته‌وه، به‌گشتی چاک و خۆشیمان کرد و هه‌والی هه‌موو

دراوسێکانی پرسی.

- هه‌والی منیشی پرسی؟

- له راستیدا نه، به‌لام من خۆم گفتوگۆکه‌م به‌لای تۆدا برد و وتم که هه‌موو

جاری تۆ نه‌بینم، می‌رد و مندالت هه‌یه. سهره‌نجام گوتی:

- له‌و ماله‌دا ته‌نیا ئەو کچه‌شایانی ئەوه بوو پپوهندی له‌گه‌لدا بگری. دیاره

ئهممه‌دی ده‌لتت که باوکیشیان پیاویکی به‌شهره‌ف و باشه، به‌لام هه‌رگیز ئەو

به لایم له بیر ناچیته وه که براهی به سه رمانیدا هیئا، له گه ره که که دا ئابرووی بۆمان نه هیتشت. تا وه کو ئه و ده مانه ش هیچ که سیچ که سیچ به و شیوه یه له گه ل نه حمه دی قسه ی نه کردبوو، نازانی چ تاوانگه لیکه خسته پال په روانه ی داماو، نه حمه دی خه ریک بوو دلای بوه ستیت، چپی تر نه مانده توانی له و گه ره که سه ر بهرز بکهینه وه، له بهر نه وه بوو به و په له په له مالممان گواسته وه، به لام په روانه گیانی ده کرده قوربانی نه و کچه، هه ر نازانی چه ند فرمیسی بۆ رشت، هه ر ده یگوت نه مانه مه عسوومه ده کوژن، چه ندان جار بۆ مالیان رۆشیت، که چی دایکی نه یه هیتشت بیبیت، منداله به سته زمانه که م چ گورزیکی بهرکه وت.

- جاریکیان خۆم له وئ بووم کاتیک هاته بهر ده رگا، دایکم نه یه هیتشت بیبیم، به لام ئاگاداری جار هکانی تر نیم.

- نه ری، له وه ده چیت هاتوو بۆ شاییه که ی بانگت بکات و کارت ی بۆ هیئاوی.
- به راسته ...!!؟ پتیا ن نه دام، خوا یه له ده ست نه مانه چی بکه م، بۆچی پتیا ن نه وتوو م؟

- به دلنیا بییه وه دایکت تر ساوه دیسانه وه بکه ویته وه سه ر هه وه س.
- بکه ومه وه سه ر هه وه س؟ به دوو منداله وه؟ بوه سته ده گمه خزمه تییا ن، هیشتا هه ره کو مندال له گه لم هه لسوکه وت ده که ن.

- ئوووه ...! نه کاته تۆ مه سعودت نه بوو، نه م داستانه زۆر ده میکه یه، له وانه یه چوار سال پیش ئیستا بیت.

- یانی په روانه چوار ساله شووی کردوو ه؟
- ئی دیاره، ده نا ناچار ده بوون ترشیاتی پی بگر نه وه.
- وای ... نه م قسانه چییه، بۆچی چه ند سالانه؟

- ئی هاوته مه نی تۆیه، نه وه هه وت ساله تۆ شووت کردوو ه.
- منی چاره ره شیان ناچار کرد، وا زوو خسته یانمه چاله که وه، خۆ خه لکی تر ناچار نی، باشه شووی به کی کردوو ه؟

- به نه وه ی پووری باوکی، دایکی ده یگوت له دوا ی نه وه ی که دیپلومی وه رگرتوو ه کۆمه لی خوازی بیکاری هه بوو، سه ره نه نجام به م کو ره دوکتوره شووی

کردوو و رۆیشتوو، له ئەلمانیا دەژی.

- یانی رۆیشتوو له ئەلمانیا دەژی؟

- بەڵێ، له دواى زەماوەندەكەى رۆیشتوو، زۆربەى هاوینەكان بۆ دیدەنى دیتەوه.

- منداڵیشى هەیه؟

- بەڵێ، دەيگوت كچىكى سێ ساڵەى هەیه. منیش گوتم كه تۆ چەند بە دوايدا گەراى، چەندیش بیری دەكەیت، براكەیشت دامركاوه، چى تر مەترسىی بۆ كەس نییه، تەنیا بۆ خۆى نەبیت، سەرئەنجام ژماره تەلهفۆنى مالهكەيم وەرگرت، هەرچەندە له بەردەستیدا نەبوو.

گەرماوه بۆ حەوت ساڵ لەمەوبەر، پێكەوه بوون، هاوزمانى و ئەو هاوڕێهەتییه قوولەى كه له نێوان من و پەروانەدا هەبوو، هەرگیز لەگەڵ كەسى تردا پێك نەهات، دەمزانى تا كۆتایى ژيانم هاوڕێى وەكو ئەوم نەبیت، شەرمم دەكرد تەلهفۆن بۆ دایكى بكەم، بەلام سەرئەنجام كردم، بە بیستنى دەنگى دایكى پەروانە دلم پڕ بوو، خۆم ناساند و وتم نازانم بە چ روویەكەوه قسەت لەگەڵدا بكەم، وتم پەروانە تاكه هاوڕێ و ئازیزترین هاوڕێم بووه و هەیه، وتم شەرمەزارم، له من و بنەمالهكەم ببورن، وتم ئارەزووى دووباره بینینهوى پەروانە دەكەم، باسم كرد كه ئیستایش چەندان كاژیر لەگەڵ ئەودا قسە دەكەم و پۆژ نییه بیری نەكەم و ژمارهى تەلهفۆنەكەم پێ دا كه هەركاتىك هاتەوه با پتۆهەندیم پتۆه بكات.

خویندن بۆ تاقیكردنهوى كۆتایى، بە دوو منداڵى بزێوهوه و هەزاران كار و گرفتارییهوه، سانا نەبوو. ناچار بووم شەوانه له دواى خەوتنى منداڵەكان وانەكانم بخوینم و له كاتەكانى پشوو و خەوتنم سوود وەرگرم. دەمەو بەیان كه حەمید دەهاتەوه و منى دەبینى كه دەخوینم، سەرى سوور دەما و دەيگوت سەیره ئەوهەندە كۆشش دەكەیت؟ سەرئەنجام له دواى تاقیكردنهوهكانى سیامەك، منیش بەشداریی تاقیكردنهوهكانى كۆتاییم كرد و بەو ئارەزووه گەیشتم كه چەندان ساڵ بوو ئاواتم بۆى دەخواست، ئارەزوویەكى سادە و مافێك كه كچانى هاوتەمەنى من چەندان ساڵ پێشتر بێ ئەوهى هێندە بەلایانهوه گرینگ بێت و بیری لێ بكەنەوه، بە دەستیان هێنابوو.

چالاکیه کانی همید رۆژ به رۆژ خۆتاکتر و ترسناکتر ده بوون، هرچه نده هیچ زانیاریه کم له باره ی بهرنامه کانی ئه وه وه نه بوو، به شتیه یه کی سروشتی ههستم بهو ترسه هه میسه ییه له ده ور به رم ده کرد، له پاش ئه و سه فهره گرینگه یان، ریکخراوه که یان پیکه وه گریدراره تر و نامانجه کانیان روونتر و کاره کانی شیان ریکوپیکتر بوو بوو، هه ندیک روودا ویش که له ئاستی کۆمه لگه دا روویان دهدا، ههستم ده کرد به شتیه یه که له شتیه کان پتیه ندی به وان هه یه، به لام له راستیدا ناگام له هیچ شتیه کی نه بوو و نه یشمده ویست که بزانه، ئه م بی ناگی ییه م بۆ بهرگه گرتنم له ژبانی ئاسایی باشتتر بوو و ترسه که شمی به تایبه تیش له سه ر مندا له کان که متر ده کرده وه. همید له ماله وه سیسته میکی پارێزگاریی له خۆ دروست کردبوو و ریکه گه لیکه بۆ هه لاتنی ناکاو ناماده کردبوو.

کاژیر شه شی سه ره له به یانییه کی هاوین زهنگی مه ترسی لێی دا، همید له پتیش مندا خۆی به ته له فۆنه که گه یاند، ته نانه ت دوو وشه ش ئالوگۆر نه کرایه وه، رهنگی هه مید زۆر بزپکا و به هه راسه وه ته له فۆنه که ی له سه ر زهوی دانا، نزیکه ی خوله کیکی پێ چوو تا وه کو که میک هاته وه سه ر باری ئاسایی خۆی، به هه راسه وه ته ماشام ده کرد، نه مه وێرا پرسیار بکه م، به په له هه ندی شتی پتیه ست و هه رچه ند پاره له ماله وه هه بوو کۆی کرده وه و خسته یه جانتایه که وه، هه ولم دهدا به ئارامی و به شتیه یه کی لۆجیکی رهفتار بکه م و ئه وه ندی تر شه ژاوییه که ی پتر نه که م. به هیواشی گوتم:

- همید ناپاکیتان له گه لدا کرا؟
- وابزانم...، روون نییه چی رووی داوه، یه کی له هاوړیکانیان گرتوه، هه موو خه ریکن شوینی خۆیان ده گۆرن.
- کامیانیان گرتوه؟
- تۆ نایناسی، تازه هاتوه ته ناو کۆمه له که وه.
- ئه و تۆ نه ناسیت؟
- به ناوی خۆمه وه نامناسیت.
- مالمان ده ناسیت؟
- خۆشبه ختانه نه، چونکه ئیمه هه یه کاتیک لیره کۆبوونه وه مان نه بووه، به لام

لهوانهيه ئهوانهيه تريشيان گرتبیت، يان بيانگرن، تۆ ئاگات له هيچ نيهيه، خۆت مهشله ژينه، ئهگهر پیت وايه ههست به تهسکيني دهکەيت برۆ بۆ مالى باوکت. سيامهک له دهنگه دهنگه کهى ئيمه به خه بهر هاتبوو، نيگه ران و هه راس، وهکو سيپه ر كهوتبووه شوپن باوکی، هه موو شله ژاوييه کهى ئيمه بۆ ئه و گويزا بووه وه. - ئیستا تۆ بۆ کوێ دهرۆی؟

- نازانم، دهبيت ئیستا برۆم، شوپنه کهم نادياره، هه تاكو ههفته يه کيش هيچ پيوه ندييه ک ناکه م.

سيامهک خۆى به پتیه کانی هه میده وه نووساندبوو و به دم پارانه وه وه گوئی منيش ديم. هه ميد له کاتيکدا ئه وى له خۆى جيا ده کرده وه به رده وام بوو: - ئه گهر هاتن بۆ ئيره، هه رچيه کيان له ماله که دۆزيه وه بلای هی ئيمه نيه، خۆشبه ختانه تۆ شتيکی ئه وتۆ نازانی که بيته مایه ی مه ترسی.

ديسانه وه سيامهک خۆى پيوه نووساند و گوئی:

- منيش ديم.

به توورهييه وه ئه وى له پتی دوورخسته وه و گوئی:

- مندا له کانت کۆ بکه ره وه، ئاگه تان له خۆتان بيت، ئه گهر پارته ويست له باوكم داوا بکه، بۆ هيچ كه ستيكيش له سه ر ئه مه قسه مه كه.

له پاش رۆيشتنى ئه و تا ماويه کيش له شوپنى خۆمدا تاسا بووم، دلّم له خرۆشاندا بوو. بيرم له و چاره نووسه ده کرده وه که چاوه روانمان دهکات، سيامهک به وپه پرى قبن و توورهييه وه خۆى به ده رگه و ديواردا دهدا، که به ره و لای رام کرد، خه ريک بوو به ره و لای مه سهوود ده رۆيشت، ئه ویش تازه خه به رى بوو بووه وه و له ئاميزم گرت، هه ولى دهدا به شهق و مسته کۆله خۆى له ده ستم رزگار بکات، ويپرای ئه وهى وه هام نيشان دهدا که هيچ پرووى نه داوه و هه موو شتيک پاريزراوه و له ئاسايشدايه، بى سوود بوو، ئه م مندا له وشيار و هه ستياره له هه موو هه ناسه يه کما هه ستي به نيگه رانى ده کرد، به گوئي دا چرياندم:

- سيامهک گوئى بگه ر، ئيمه ده بيت هپور بينه وه و ئه م نه پتیه به هيچ كه سيک نه لپين، دهنه بۆ بابه هه ميد زۆر خراپ ده بيت.

له پر بیدهنگ بوو و گوتی:

- چی نه لئین؟

- ئه وهی که بابه همهید ئه مړو ناچار بوو ئاوها پروات، به کهس نه لئیت، ئاگات لئ بئ با مه سعوودیش تئ نه گات.

به سه رسوورمان و هه راسه وه سه یری کردم.

- ئیمه نایت بترسین، ده بیت ئازا و چاونه ترس بین، بابه همهیدیش زور به هیزه، باش ده زانی چی دهکات، کهس ناتوانیت بیدوژیته وه بئ خه م به، ئیمه ش سه ربازی ئه وین ده بیت به وریاییه وه ئاگامان له نه ئینییه که بیت، ئه و پتویستی به یارمه تی ئیمه یه، باشه؟

- به لئ.

- که واته وهره په یمان ببه ستین که نه له گه ل کهس قسه بکه ین، نه ش بیکه ینه هه را هه را، باشه؟

- باشه.

دهم زانی سه یری له قسه کانم دهر نه کرد، به لام گرینگ نه بوو، ئه و به هزره داهیتنه ر و مندا لانه که ی خوی هه ر که موکوورییه کی هه بووایه، به سه لیه ی خوی لایه نه قاره مان ئامیزه کانی ئه م چیرۆکه ی فراوانتر ده کرد. ئیمه چی تر له سه ر ئه م بابه ته قسه مان نه ده کرد، هه ندئ جار که من بیرم ده کرده وه، ئه و بیدهنگ ده بوو، ده هاته لام، ده سته کانی ده گرتم و به بیدهنگی ته ماشای ده کردم، له و کاتانه دا هه و لم دها نیگه رانی له خوم را دوور بخره مه وه، زه رده خه نه یه کی پر له دلنیاییم ده خسته سه ر لئو و به گوئیدا ده مچرپاند خه مت نه بیت، له جئیه کی ئاسایش دایه ... ئینجا به ده نگه ده نگه هه میشه یییه که یه وه هه ر له و شوئینه وه ی که یارییه که ی را گرتوو، ده ستی پئ ده کرده وه، وه کو باهوز ده په رییه پشت قه نه فه که و به تفه نگه شینه که یه وه و به و ده نگه سه یروسه مه ره یه ی که به دم دروستی ده کرد، ده ورو به یری خوی گولله باران ده کرد، به راستی، ئه م هه موو گوژینه وه ی دؤخه له یه ک ساتدا، هه ر له خوی ده هات.

ئه و روژگاره پر له هه راسانییه، دریژتر له کاتی ئاسایی خویان ده هاتنه بهرچاو، هه و لم دها کاریکی گه وچانه نه که م، به هیچ که سیکم نه گوت چی پرووی

داوه، كه ميک پارهم له جانناکه مدا هه بوو، هه ولم ددا شتی رۆژانه مان به وه پریکه مه وه، به رده وام له خۆم ده پرسی، ئەگەر ئەو بگرن چی به سەر دینن؟ ناخۆ ئەوان هیچ ههنگاوێکیان ناوه، ناشی ئەو کاره تیکده رانانە ی که له رۆژنامه کاندای دهینووسن کاری ئەوان بێت! له هیچ کاتیکدا هیندهم ههست به خۆتاکي و نزیکبوونه وهی ترس نه کردبوو، له سه ره تادا کۆبوونه وه کانیانم وه کو یارییه کی رۆشنبیرانه دههاته بهرچاو که تهنیا بۆ به سه ربردنی کات و خۆ به قاره مان زانییکی مندالانه یه، به لام ئیستا هه موو شتیکی گۆرابوو، یادی ئەو شه وهی هاوین و ئەو شتانه ی که له ماله که ماندا شار دبوویانه وه، ترس و هه راسه که می پتر ده کرد، له دوا ی ئەو شه وه قفلێکی که وه ره له ده رگای پشته وه ی ژیر زه وییه که درا و ئیتر چیی تر من ژووره وه م نه بیینی، چه ندان جار نار هزایه تیم بۆ هه مید درده بری، که چی هه موو جارێ ده یگوت:

- تۆ چه ند بۆ له بۆل ده که ی، ئەمانه چ پێوه ندییه کیان به تۆوه هه یه؟ تۆ ئەم سال بۆ ئەو سال سهرت له و ژیر زه وییه نه ددا، خۆ جیگه ی له تۆ نه گرتوه.

- به لام من ده ترسم، ئەمانه چین، ناشی مه ترسی بۆ ئیمه پیک به یینن؟! به لام ئەو دلنایای ده کردمه وه که نیگه ران نه بم و ئەوانه شتی مه ترسی دار نین. هه مید له کاتی رۆشنتیدا وتی، ئەگەر شتیکیان دۆزییه وه بلێ، هیینی ئیمه نییه، ئاگات لێ نییه، که واته، به دلنایاییه وه شتگه لێکن که نابیت بدۆزین هه. له پاش هه فته یه که، له نیوه شه ودا، به ده نگ ده رگه که مان له خه وه قورس و ئاسووده که م را چله کهیم، خۆم که یانده هۆله که و یه کسه ر گلۆپه که م داگیرساند، هه مید به هتواشی گوتی:

- بیکوژینه وه، بیکوژینه وه!

ئەو به تهنیا نه بوو، دوو خانمی چارشیوبه سه ر که قه لافه تیکی سه یریان هه بوو، به دهموچاویکی په چه داره وه له پشت هه مید وه ستابوون، یه کسه ر چاوم به پیلاره پیاوانه و زله کانیان که وت. هه رستیکیان بۆ ژووری میوانه که رۆشنتن، هه مید ده رگه که ی داخست و گه رایه وه لای من و گوتی:

- ئیستا ئەو گلۆپه بچکۆله یه داگیرسیته و هه واله کانم پێ بلێ.

- هیچ هه والێک نییه، لێره هیچ پرووی نه داوه.

- ئەمەيان دەزانم، بەلام تۆ هیچ شتتېكى گوماناويت بەدى نەکرد؟
 - نە...!
 - لە مال چووئە دەرەوہ؟
 - بەئى، تا رادەيەك ھەموو رۆژى.
 - ھەستت نەکرد كەس بکەوئە شويئە؟ ئۆتۆمۆبېلېكى نامۆت لە گەرەكەكە نەبېنى؟ دراوسېكان گۆرانكارىيان بەسەر نەھاتووہ؟
 - نە، من ھېچم نەبېنى.
 - دلنبايت؟
 - نازانم، من ھەستم بە ھېچ شتتېكى گوماناوى نەکردووہ.
 - باشە، ئېستا ئەگەر ئەتوانى برۆ شتتېكمان بۆ بەئەنە بېخۆين، چايى، نان و پەنير، خواردنى دوئىنى شەو، ھەرچى ھەيە.
 رۆيشتەم كترىيەكەم خستە سەر، ھەستى شادىيەكى تايبەتم ھەبوو، سوپاس بۆ خوا ئەو تەندروسستە، ھەرچەندە دەمزانى كە ئېستائيش مەترسى لە دەوریدا دەخولئەتەوہ. ھەرکە چاييەكە دەمى كيشا، ھەرچى نانئېكمان لە مالەوہ ھەبوو لەگەل پەنير، سەوزە، كەرە و ئەو مەربايەي كە تازە دروستم کردبوو، خستەم سەر سينييەكە و بە ھىواشى لە دەرگەكەم دا و ھەميدەم بانگ کرد، دەمزانى نابيت بچمە ژووہوہ. ھەميد بەپەلە سينييەكەى لى وەرگرتەم و وتى، زۆر سوپاس، تۆ برۆ بخەوہ. و ھەم ھاتە بەرچاؤ كە لاواز بووئەتەوہ، پيشى بەلای گەنم و جۆييدا دەرۆيشتەن، ھەزم دەکرد ماچى بکەم. بۆ ژوورى خەوہكە رۆيشتەم و دەرگەكەم بەباشى داخست، بۆ ئەوہى ئەوان بى خەم بتوانن بۆ گەرماو و ئاودەستەكە برۆن. دووبارە سوپاسى خوام کرد كەوا جارئېكى تريح بەزىندوويى و تەندروسست دەيبينم. بەلام ھىشتە نىگەرانى بوونمى ھەراسان دەکرد، لە بىرکردنەوہ تەمومژاوييەكاندا نغرو بوم، سەرئەنجام چوومە خەويكى ناآرامەوہ.
 كاتئېك خەبەرم بووہوہ، تازە ھەوا رۆشنەوہ بوويو، كەوتە بىرم كە نانمان نييە، جلم لەبەر کرد، دەست و دەموچاوم شۆرد، سەماوەرەكەم داگىرساند و ھاتمە دەرەوہ، كە گەرماوہ مندالەكان لەخەو ھەستابوون، بەلام دەرگای ژوورى ميوان ھىشتە داخرا بوو، سيامەك بە دوامدا ھاتە چىشتخانەكە و بە شپۆھيەك كە

مهسعوود گوئی لی نه بیت گوتی:

- بابہ هاتووه ته وه؟

راچله کیم، به سهرسوورمانه وه گوتم:

- چۆن زانیت؟

- ئیره جوریکه، دهرگهی ژووری میوان داخراوه، له ویدیوی په نجه ره که وه چند سئیه ریک ده بینم. (شووشه ی په نجه ره ی ژوره که لیل و گولدار بوو).

- به لئ نازیزه که م، به لام پیوسیت ناکات که س بزانتیت، نابیت ئیمه ش خۆمانی لی بگه یه نین.

- ته نیا نییه... وا نییه؟

- نه، به باو کته وه سی که سن.

- من ناگه دارم، با مهسعوود نه زانیت.

- ئافهرین کوره جوانه که م، تو پیاوی، مهسعوود مندا له وه انه یه له شوینی قسه یه ک بکات.

- به لئ ده زانم، نایه لم برواته لای دهرگهی ژووری میوانه که.

ئیدی نه وه نده به در دۆنگییه وه چاودیری ژووری میوانه که ی ده کرد، کارتیکی کرد مهسعوود ورده کوئل بوو و ده یویست بزانتیت چی له وی هیه. خه ریک بوو بییت به شه پریان کاتیک همید له ژوره که وه به دهر که وت، مهسعوود به حه په ساوییه وه له شوینی خۆی وشکه وه بوو و سیامه ک به ره ولای رای کرد و پییه کای له ئامیز گرت، ههردو کیانی ماچ کرد و نازی کیشان.

- دانیشه مندا له کان له باو ههش بگره تا وه کو به رچایی ئاماده ده که م.

- باشه، با ده موچاوم بشۆرم، تۆیش به رچایی بۆ هاورپیان ئاماده بکه.

کاتیک هه رچوارمان به دیار سفره که وه دانیشترین، یه کسه ر خه م دایگرتم و گوتم:

- سوپاس بۆ خوا! ده ترسام ئیتر هه رگیز پیکه وه نه بین.

هه مید به نیگایه کی پر سۆزه وه گوتی:

- تا ئیستا هیهچ رووی نه داوه، خۆ تۆ له گه ل که س قسه ت نه کردووه؟

- نه، ته نانهت به دايك و باوكتيشم نه وتووه، هرچه نده ورده كوښي زوريان
 ده كرد و هه والتيان ده پرسی، له بيرت نه چيټ، هر دهبیت ته له فونيان بۆ بکهی دنا
 ههروهكو خۆت ده لښي وتوت دهست پي دهكات.

- بابە منيش به كه سم نه وتووه، وريا بووم، نه مېش نه زانښت.

- هه مېد، به سه رسوورمانه وه سه يری كرد، به سه ر ئاماژهم پي دا كه نيگه ران نه بي
 و گوتم:

- به لښي، سيامهك هاريكاريه كي باشي كرد، رازباري زيكي باشه.

مه سهوود به شتوازه مندالانه شيرينه كه يه وه گوټي:

- منيش رازدارم، منيش رازدارم.

- ده برۆ بابە، تو مندالښي، نازاني.

- من مندال نيم، ده زانم.

- بيدهنگ بن، مه سه سووم گوټي بگره، بۆ نيوه رۆ شتيكمان بۆ لي بنښي و برۆ بۆ
 مالي باوكت، هر كاتيک كه ته له فونم كرد، و هره وه.

- كه ي ته له فون ده كه يت؟ ناشي ناچار بم له وي بمينمه وه.

- هر دهبښي نه مشه وه له وي بمينمه وه.

- ئاخر چيان پي بلښم، واده زانن تو راوم.

- قهيناكا، با وا بزائن تو راوي، به لام هه تاوه كو من ته له فون نه كه م نابيت به هيچ
 شتويه كه بيته وه، تي ده كه ي؟

- به لښي، به لام سه ره نه نجام نه م كارانه ي تو شتيكمان به سه ر ده هښت، خوا
 ره م بکات، نه مه هه فته يه كه من له نيگه رانيدا شه و رۆژم نه بووه، توخوا نه گه ر
 شتيكت له ناو نه م ماله دا هه يه بي به ره دهره وه، زور دهرسم.

- تو ماله كه چۆل بکه، ئيمه ش وا ده كه ين.

سيامهك به زيزي و هه مخوريه وه گوټي:

- بابە، به پله من بمينمه وه.

به سه ر ئاماژهم بۆ هه مېد كرد كه قسه ي له گه ل بکات، من و مه سهوود بۆ
 چيشخانه كه رۆشښتن، نه وان له به رام به ر يه كتر دانښتن، هه مېد به جيدي و

ئارام قسهی دهکرد و سیامهک به وردی و وشیارییوه گویتی دهگرت، ئهو رۆژه، ههلسوکهوتی سیامهکی شهش سال و نیوهی من وهکو پیاویکی گهوره و بهرپرسیار بوو که دهیزانی ئهركیکی لهسهه شانه، ئهو جاننا قورسهی که پتچابوومهوه بهقورسی ههلی گرت، مائئاواییمان له ههمید کرد و بۆ مائی باوكم رۆیشتین. سهرتاسهه ریگهکه، سیامهک بیدهنگ و ئارام بوو، نهمدهزانی چ شتیکی بهناو سههه بچکۆلانهکهیدا تی دهپهپیت. له مائی باوکیشمدا نه یاری دهکرد نهش دهنگ و سهههه دهردهچوو، له قهراخ ههزهکه دانیشتبوو و سههیری ماسیهه سوورهکانی دهکرد، تهنانهت پاش نیوهپۆش که ئیحتیرام سادات هاتهوه، به بینینی غولامهلیش نهبزوا و نه شههیری کرد و نهیش کاری تیکدهرانه، باوكم به ئاماژهی سههه پرسیاری کرد:

- چیهتی؟

- هیچ باوکه گیان، گهوره بووه، بووته پیاو!

ئینجا به زهردهخهنهیهکهوه سههیریم کرد، سههیری بهرزوه کرد و بزیهکی بۆ کردم، چ ئاسوودهیی و سهنگینهیهک له رووخساریدا ههبوو! ئیستا ئیتر من و ههمید و سیامهک رازی هاویهشمان ههبوو، ئهویش رازیکی ئیجگار گرینگ، ئیمه خیزانیککی به دل له یهکتر نزیک بووین و مهسهوود منداله بچکۆلهی ههموممان بوو.

وهکو ئهوهی چاوهروانیم دهکرد، دایکم سههیری له هاتنی ناوهختی ئیمه سوورما، به درێژایی ریگهکه بیرم لهوه دهکردهوه، که چی پی بلیم و چ بیانویهک بۆ نهپۆیشتنهوهم بهینمهوه! ههکه ئیمهه بینی گوتی:

- خیره ئیشهلال، چی بووه وا ریگهتان کهوتووته ئهه ناوه؟ ئهویش بهم بیهویارهوه.

- ههمید میوانی پیاوانهه ههبوو، ههموو هاویری و کرێکارهکانی چاپخانهکه دههاتن بۆ ئهوی، ئهویش وتی ئهگهه من له مالهوه نهیم، بۆ ئهوان خوشتره، ههندیکیشیان له لادیوه هاتبوون و شهه دهمیننهوه، ههمید وتی، تاکو ئهمان لیتهن پیویست ناکات تۆ بییتهوه، که ههموویان رۆیشتنهوه، خویم بۆ شوینت دیم.

- سههیره، نهزمانیوو ههمید ئاغا ئهوهنده به غیرهته!

- ئى باشە پياوان كاتتىك كۆدەبنەو، دەيانەوئىت ئازاد بن، قسەگەلىك دەكەن كە نابىت لە بەردەم ژن بىلئىن، منىش چەند قەوارە پارچەيەكم هەبوو دەمويست فاتى بۆم بدوورئىت، وتم ئەمە باشتىن هەلە .

مانەوهم لە مالى باوكم دوو شەو و سى رۆژ درىژەى كىششا، لەم ماوہىەدا، هەرچەندە نىگەرانىش بووم، بەلام زۆر خۆشم بەسەر برد، پەروين خانم كراس و دامەنىكى زۆر جوانى بۆ درووم و فاتىش دوو كراسى ناومالى گولدار، كۆلىك قسەمان كرد و پى كەنن، دايكم هەفتەى پيشوو لە قوم هاتبووہو، دنيايەك هەوالى تازەى خزم و دراوسى و ناسياوہكانى پى بوو، هەر لەوئى زانىم كە مەحبوبەش كەوا كچىكى هەبوو، ئىستا سكى بە دووہمىن مندال پىرە، دايكم دەيگوت:

- ديارە ئەمەشيان هەر كچە، لە رەوت و شىوہيدا ديارە، نازانىت كاتتىك باسى كورەكانى تۆ و مەحموود دەكەم، چ ئاگرىك دەگرن، كچەكەى هەروەكو مندالى خودى مەحبوبە، سى و خوئىن سارده.

- واى دايە، مەحبوبە بە مندالى بەو قژە رەش و لولەيەو، زۆر جوان بوو، لەم دەور و زەمانەشدا كچ و كور جياوازيان نىيە، ئىتر پىويست ناكات ئىرەيى بە من و مەحموود بەرئىت.

- وەى چۆن جياوازيى نىيە! ئىوہ خۆتان هەر ئاوهان، شتى خۆتان بەلاتانەوہ بەهەى نىيە، بە پىچەوانەى ئەوانەو، تا حەزكەى بە فيز و لە خۆبايىن، ئىستايش كە دەولەمەند بوونە بە سىبەرەكەيان دەلئىن "برۆ ئەولاه" كەچى كاتى باسى كار و ژيان و داھاتى ئاغا مەحموودم دەكرد، خەرىك بوون لە ئىرەييدا شەق بەرن.

- ئەرى دايە گيان بۆچى ئىرەيى بەرن، خۆ تۆ دەلئىت ئەوان ئەوہندە و ئەوہندە دەولەمەندن؟

- با وا بن، هەر چاويان بە ئىمەدا هەلئىت، دەيانەوئى ئىمە نەدار بىن، بە راست پوورت دەيگوت، ئەمسال مېردەكەى مەحبوبە دەيويست بىباتە فەرەنسا، كەچى مەحبوبە پازى نەبووہ.

- واى بۆ! چ كەرە!؟

- ئەرى رۆلە بروا لەوئى چى بكات، لەوئى هەموو شتىك گلاوہ، چۆن نوئىز بكات؟

به راست ئه وهشت پى بلیم، به لام با له لای خوۆت بمینیت، مامی ئیحتیرام ساداتیان گرتووه، مه محمود زۆر به په روۆشه، ده ترسیت بۆ کار و پیشه کهى خراپ بیت.

- وای؟! كى گرتوویهتى؟

- دیاره پیاوانى ئاسایش، وادیاره له سه ر نییه ر (مینبه ر) هه ندیک قسه ی کردوه.

- به راسته؟ ئافه رین، چه ند ئازایه، لئی نه ده وه شایه وه، چه نیکه؟

- یه ک دوو هه فته یه، ده لئین به مقاش گوۆشتی گیانی له ت له ت ده که ن.

- له رزیکم پى دا هات، له دل خوۆمه وه گوتم، خوايه به زه مییت به هه میدا بیته وه.

پاش نیوه روۆی روۆی سییه م، هه مید به ئوۆتوۆمۆبیلایکی ژيانى * زه رد، هاته شوینمان، مندا له كان به بینینی ئه و و ئوۆتوۆمۆبیله که زۆر دلخوۆش بوون. به پیچه وانه ی هه موو جاریکه وه، په له ی نه بوو، له سه ر ته خته که دانیشته و له گه ل باوکم چایی خواردوه و قسه ی کرد، له کاتی مائنا واییدا باوکم گوئی:

- سوپاس بۆ خوا، بیرم ئاسووده بوو، پیم وابوو خوا نه خواسته شه رتان بووه، خه مم بوو. به لام ئه وهش بلیم که ئه م سى روۆه بۆ من زۆر به خوۆشی تى په ری، کاتیک ئیووم له م ماله دا بینى، روحم نوئ بووه وه.

له به ره ئه وه ی ئه و خه سلته ته له باوکمدا نه بوو، و هیه ک کاتیک له م جوۆره قسانه ی نه ده کرد، بۆیه زۆر که وتینه ژیر کاریکه ریبی قسه کانیه وه. له ریگه ی گه رانه وه ماندا به ره و ماله وه، هه والی هه ندی له خزمانم بۆ هه مید باس کرد، به تایبه تیش گرتنی مامی ئیحتیرام سادات، سه ریکى راوه شاندا و گوئی:

- ئه م ساواکه بیژووه، چ گیانیکى وه به ردا هاتووه، که وتووه ته گیان هه موو کوۆمه له كان.

پیم خوۆش نه بوو ئه م قسانه له به رده م سیامه ک درێژه ی هه بیت، گوتم:

- ئه م ئوۆتوۆمۆبیله ت له کوئ بوو؟

* ژيان: ماشینی Citroin فه رانسه یییه، له ئیران پى ده وتريت ژيان.

- ئۇمە ئىستا بە دەستی منەوہیہ، دەبیت ھەندى شوپن پاكسازى بكەم.
 - كەواتە، بە ئەرك نەبیت لە مالى خۆمانەوہ دەست پى بكە.
 - ئەوئى تەواو بوو، سەبارەت بەوئى ئىتر بى خەم، ئەم ھەفتەيە زۆرم خەم بوو،
 ئەگەر بۆ ئەوئى دەھاتن، ھەموومان لە سىدارە درابووین.
 - توخوا ھەمىد بەزەبىيەكت بەم مندالە بى گوناھانە بىتەوہ.
 - من تا ئەو پەرى توانا وريا بووم، ھەر بۆيەش ئىستا تا قە شوپنىكى ئاسوودە
 مالى خۆمانە.
 وپراى ئەوہى كە دەنگە دەنگى ماشىنەكە بەرز بوو و ئىمەش كە لە كورسىيەكەى
 پىشەوہ دانىشتبووین، بەھىواشى قسەمان دەکرد، كەچى سەرنجم دا سىامەك لە
 پشتەوہ بەو پەرى دىقەتەوہ گوئى لە قسەكانمان دەگرىت.
 - مندالەكان وس بن...!
 ھەمىد ئاورىكى دا يەوہ و سەيرىكى سىامەكى كرد و بە زەردەخەنەيەكەوہ وتى:
 - ئەم چىي تر مندال نىيە، پىاويكە بۆ خۆى، بپارىش وايە لە كاتى نەبوونى
 مندا ئاگای لىتان بىت.
 سەرتاپاى بوونى سىامەك نوقمى خۆبەزلزانىن بووبوو و چاوەكانى
 دەبرىسكانەوہ. ھەر كە گەيشتىنە مال، چوومە ژىر زەمىنەكە، قفلەى دەرگاگەى
 پشتەوہ نەما بوو، بىجگە لە كەلوپەلى ئاساى شتىكى ئەوتۆ نەدەبىنرا، لەبەر
 خۆمەوہ گوتم: دەبىت سبەى بەيانى، بە رۆژى پروناك پىداچوونەوہيەكى باش
 بكەم، نەوہكو شتىك بەجى ما بىت. سىامەك ھەر بە دواى ھەمىدەوہ بوو، تەنانەت
 نەشپەيتىشت من بىشۆرم، گوئى:
 - من بوومەتە پىاو، لەگەل باوكم بۆ گەرماو دەرۆم.
 من و ھەمىد، تەماشای بەكترمان كرد و پى كەنن. لە دواى من و مەسعوود
 ئەوان خۆيان شۆرد، تا رادەيەك دەنگدانەوہى قسەكردنەكانىانم دەبىست كە لە
 فەزای گەرماوہكەدا دەنگى دەدايەوہ، چەندە دلگىر بوو، ھەرچەندە ھەمىد زۆر كەم
 لە مالەوہ لەگەل ئىمەدا دەبوو، كەچى بە راستى پىوہندىيى ئەم كور و باوكە زۆر لە
 يەكترەوہ نزيك بوو.

هەتاکو چەند رۆژی دواتر، حەمید کاری ھەبوو و سەرقال بوو، بەلام لە پاش ئەو زۆرتینی کاتەکی لە مائەو بەسەر دەبرد. لەو دەچوو شوێنێکی ئەوتۆ نەبوو بۆ پروا، ھاوڕێکانیشی دەنگیان نەبوو، وەک ھەموو پیاوانی تر سەرلەبەیانیان بۆ کارخانە دەڕۆیشت و دواى نیوھەروان لە مائەو دەمايەو. ئەم دۆخە پەشێوی دەکرد، منیش سووڤم لەو بارە وەرگرت و لەگەڵ منداڵەکاندا بۆ بازار و پارکەکانم دەنارد، ئەو کارەى کە ھەرگیز نەیکردبوو، پێم وابیت ئەو رۆژگارە بەکێک لە خۆشتەین رۆژەکانی منداڵەکانم بوون، ئەزموونی ھەبوونی دایک و باوک و ژيانیکی ئاسایی، کە لەوانەى بۆ خەلکی تر بە ھىچ شىوھىک شایانی سەرنج و سوپاسگوزاری نەبیت، کەچی بۆ ئێمە ھىندەى دنیاىک بایەخدار بوو. ھىدی ھىدی ئەوھندە روودار بووم، پێشنیاری ئەوھم بۆ حەمید کرد کە چەند رۆژێک بۆ سەفەر بڕۆین.

- با بڕۆین بۆ باکور، وەک ئەو سالی کە سیامەک تازە لە دایک بووبوو. حەمید بە نىگایەکی خۆتاکەوھ گوتى:

- نە، نابیت، من چاوەروانى ھەوالم، دەبیت یان لە مائەو بىمانیش لە چاپخانە. - تەنیا دوو رۆژ، ئەمە دوو مانگ و نیوھ ھىچ نەبوو، ھەفتەىیەکی تریش قوتابخانە دەکریتەو، وەرە با بڕۆین بۆ سەفەر، با وەکۆ یادگاربیەکی خۆش بۆ منداڵەکان بمتنیتەو، ھىچ نەبیت جارێ لەگەڵ دایک و باوکیان سەفەریان کردبیت. منداڵەکانیش ئاویزانی بوون، مەسعوود، ھەرچەندە نەیدەزانی سەفەرکردن چىیە، دەپاراپیوھ. سیامەک قسەى نەدەکرد، بەلام دەستی حەمیدی گرتبوو و بە چاویکی پر ئارەزووھو تەماشای دەکرد. دەمزانی کە ھەر ئەو سەیرکردنە ئەوى نەرم دەکرد، دەبواى بەردەوام بواى.

- ئەزانی، مێردەکەى مەنسوورە، قىلایەکی لە باکور کړیو، ھەموو جارێ دەلێت، ھەموویان بۆ ئەو قىلایە رۆیشتوون، ھەر ئیوھ نەبیت؛ ئەگەر حەز ئەکەیت دایک و باوکیش لەگەڵ خۆماندا دەبەین، سەرئەنجام ئەوانیش مافی خۆیانە، ئاواتە خوازن لەگەڵ کورەکەیاندا بۆ سەفەریکی چەند رۆژی بڕۆن، دەتوانین ھەر بەو ئۆتۆمۆبیلەش بڕۆین.

- نە، ئەم ئۆتۆمۆبیلە بەرگەى چال و چۆلى جادە ناگریت!

- باشه، له ههرازهوه* دهروین، خۆت گوتت ئۆتۆمۆبیلهکه تازهبه، بۆ بهرگه ناگرئ؟ لهسهرخۆ دهروین.

منداللهکان ههرا تکیان دهکرد، به ماچیکی سیامهک لهسهرا دهستی ههمید، کارهکه به نهنجام گهیشته و ئیمه براوه بووین. باوک و دایکی نههاتن، بهلام بهوه دلخۆش بوون که ئیمه پاش ئهم ههموو ساله، وهکو خیزانیکی راستهقیینه دهمانهویت پیکهوه سهفهرا بکهین.

مهسنوره له باکور بوو، به تهلهفۆن لهگهڵ ههمید قسهیان کرد و به شادمانییهوه ناوونیشانهکهی پی دا، سهرا نهنجام، پاش ئهم ههموو پارانهوه و ههرااندنه کهوتینه ری.

کاتیکی له شار به دهرا کهوتین، دهتگوت پی دهتینه دنیاپهکی ترهوه. منداللهکان به رادهپهک له روانینی چیاو دۆل و دهشتهکاندا ون بوو بوون بۆ ماوهپهکی زۆر ههراپهکیان به جامیکی ماشینهکهوه چهسیا بوون، تهماشای دهروهیان دهکرد و دهنگیان لپوه نهدههات. ههمید له بهرخۆپهوه ئاوازیکی دهگوت و منیش لهگهلی دهمگوتهوه. دلم لیوانلیوی وزه و شادی بوو. به دم نزای سهفهروهه له خوا پارامهوه که بهختهوهری و پیکهوهییمان لی نهسیتیت. ماشینهکه بههتواشی سهروه ژووری دهبری، بهلام گرینگ نهبوو، ئاواتهخواز بووم تا ههتایه ئهم سهفهره بهردهوام بیت. بۆ نانی نیوهرو شفتهم سوورهوه کردبوو، له شوینیکی خۆش دیمهندا وهستاین و نانی نیوهرومان خوارد، بۆ ماوهپهک منداللهکان راوړاوهکتیان کرد، دهنگی پیکهنینهکهیان دلی دهلاواندمهوه، به ههمیدم گوت:

- سهیره، ههلسوکهوتی سیامهک زۆر گۆراوه، سهرنجت داوه چهنده هیمن و رووخۆش و گوێرایه ل بووه! له بیرم نایهت دوا شهپمان کهی بوو، کهچی جارن پۆژ نهبوو شهرا و دهمهقالهپهکی راستهقیینهمان نهبیت.

- ئیستاش من نازانم بۆچی تۆ ئهم ههموو کیشهپهت لهگه ل ئهم مندالهدا ههپه، له کاتیکیدا من پیم وایه زۆر کوری چاکه، وا دیاره من له تۆ زیاتر لی تی دهگم.

- نه نازیزهکهم، تۆ ههرا وای دهبینی که خۆت لی رهپیت، کهچی که تۆ لی ره نیت به

* ههرا: ناوی جادهپهکی بهناویانگه له باکوری ئیران.

بەرورد لەگەڵ ئەو منداڵەدا کە لەم دوو مانگەدا رۆژانە دەببینی، کەسیکی ترە، لە زەوییهوه تا ئاسمان جیاوازییان هەیه، وابزانم تۆ بۆ ئەو وەکو حەبی ئارامکەرەوهی.

- ئااااا... وا مەلێ! نامەوێت کەس بەو شیوەیه هۆگری من بێت.

- بەلام زۆر کەس هۆگری تۆیه، خۆ ئەمە بە دەست تۆ نییه.

- بێرکردنەوه لەمەش ئازارم دەدا، عەقلم دەشتووتت.

- باشە با وازی لێ بهێنین، هەر باسیشی ناکەین، لەم رۆژه خۆشانه چیژ وەردهگرین، هەول بەدە بیری لێ نەکەیتەوه.

مەنسوورە، ژووڕیکی دلگیری بۆ ئامادە کردبووین کە پەنجەرەهێ رۆو لە دەریای هەبوو، حەمید بە بەرچاوی ئەوانەوه نەیدەتوانی نوێنەکەهێ بۆ ژووڕیکی تر بەریت و ناچار بوو لەتەنیشتمەوه بخەوێت. هەموومان لە خۆرەتاو و دەریا چیژمان وەردهگرت، هەولم دا جاریکی تر لەبەر خۆرەتاوێکە بسوووتیمەوه، قژم دەکردەوه، جلی رەنگ شاد، ئیخە کراوهم لەبەر دەکرد، کە تازه درووویوم، بۆ ئەوهی جاریکی تریش سەرنجی پەسندئامیزی حەمید بەلای خۆمدا راکیشم، چەند پێوستیم بە خۆشەویستی و دڵسۆزی ئەو بوو! تاوێکە سەرئەنجام، لە شەوی سێیهەدا پشووێ بەسەرچوو و بەلێنە چەند سائەکەهێ خۆی شکاند و لە ئامیزی گرتم.

ئەو سەفەرە خۆش و فەرامۆش نەکراوه، ئیمەهێ پتر و پتر لە یەکتەر نزیک کردەوه. دەمزانێ بێجگە لە خانەداری، ئەو چاوه‌روانی تریشی لێم هەبوو، هیندەهێ بمتوانیبایە کتیبم دەخویندەوه و لەبارەهێ ئەو شتانەهێ کە بە درێژایی ئەم چەند سائە لە کتیبەکانی ئەو فیڕی بووویوم، دەمخستە بەر گفتوگۆ، هەولم دەدا لە رێگەهێ هاوبیری و گفتوگۆ سەبارەت بە پرسە سیاسی و کۆمەلایەتییهکان، تا رادەیهک بۆشایی دووری هاوڕێکانی قەرەبوو بکەمەوه. ئەو وردە وردە بەوه گەیشتبوو کە منیش وشیاوی و زانیاریم لە چەمکە سیاسییهکاندا هەیه و تەنانەت باوهری بەوهش هینا بوو کە زیرەک و بێرتیژم، چیی تر لە گۆشەنیگای ئەوهوه ژنیکی منداڵ یاخۆ دواکەوتوو نەبووم. رۆژێکیان بەشێکم لە کتیبێکی بۆ باس دەکرد کە خۆی لەبیری نەمابوو، گوتی:

- بەراستی جێگەهێ داخە، بەو هەموو زیرەکییهتەوه لەسەر خویندن بەردەوام

نەبوویت، بەراست، بۆچی لە کۆنکور* بەشداری ناکەیت، دلنایام ئەگەر بخوینی زۆر پێش دەکەوی.

- پێم وانیه سەرکەوتوو بۆم، زمانی ئینگلیزییەکم باش نییه، ئەمە منداڵەکان چی لێ بکەم؟

- هەر ئەو بکە بۆ وەرگرتنی دیپلۆمەکەت کردت، ئێستا منداڵەکانیش گەرەتر بوونە و ئەرکت کەمترە، بۆ پۆلی فێربوونی زمان برۆ، یا هەر بۆ پۆلیکی کۆنکور ناوی خۆت تۆمارکە، تۆ هەرچی بکەت بۆت لە توانادا هەیه بەجیتی بەئینیت.

لە پاش هەشت ساڵ بەدواوە، تازە خەریک بووم واتای ژبانی خێزانیم دەچێشت، بە هەموو بوونمەوه تامی ساتە دلگیرەکانیم دەکرد. پایزی ئەو ساڵە، لە بوونی حەمید لە مائەوه سوووم وەرگرت و بۆ دواي نیوهروانەکانی ناوی خۆم لە پۆلیکی کۆنکور تۆمار کرد، نەمەزانی تاکەمی بەرنامەمی ئەو بەم شێوهیه بەردەوام دەبیت، بەلام هەولم دەدا لەو رۆژگارە بە نرخ و پڕ دەسکەوتە ئەوپەری سووود وەربرگم. لە دای خۆمەوه دەمگوت، لەوانەیه کۆمەڵەکەیان لەبەرئێک هەلۆهشاوتەوه و ئێتر دەتوانین بۆ هەتا هەتایە ژبانیکی خێزانیی راستەقینە و دلگیرمان هەبیت، هەرچەندە حەمید هەموو کاتیک توورە و نیگەران بوو و چاوەروانی تەلەفۆن بوو، بەلام ئەم دۆخەش سەرئەنجام هەر کۆتاییی پێ دەهات. هێشتا من لەبارەمی کۆمەڵەکەیانەوه هیچ نەدەزانی، جارێکیان لەمیانەمی گفتوگۆ سیاسییەکانمان پرسیاریکم لەو بارەیهوه کرد، گوتی:

- نە! سەبارەت بە هاوڕێکانم و چالاکییەکانی ئێمە پرسیار مەکە، نەک لەبەرئەوهی کە بروام پێت نییه، یاخۆ تۆ تێ ناگەمی، بەلکو لەبەر هۆیهکی سادە ئەویش ئەوهیه کە هەرچەندە زانیاریت کەمتر بیت، ئاسایشت پتر دەبیت و کەمتر لەژێر هەرشەدا دەبی.

چی تر منیش لەو بارەوه وردەکوئیم نەدەکرد.

پایز و زستانی ئەو ساڵە بەهێمنی بەسەرچوو، بەرنامەمی حەمید شیوازێکی

* کۆنکور: تاقیکردنەوهیهکی سەرتاسەرییه لە ئێران، کە بۆ ئامادەکاری دەدریت بۆ رۆیشتن بۆ زانکۆ.

نۆپى بە خۆۋە گرت، ھەفتەى جارىك يان دوو ھەفتە جارى، چەند تەلەفۇنىكى بۇ دەكرا، يەك دوو پۇژى ۋن دەبوو. لە بەھاردا دۇنيای كىردمەۋە كە ھىچ ترستىكىان لەسەر نەماۋە، شوپىن پىتيان لە ھىچ شوپىنكىدا ھەلنەگىراۋە، تا رادەيەك ھەموويان لە شوپىنى ئاسوودەدا جىي خۇيان گرتوۋە.

– يانى ئەم ھەموو كاتە جىگە و پىگەيان نەبوو؟

– نە، ئەوان ھەلاتوو بوون، لە پاش گىرانى ئەو چەند كەسە زۆربەى ناوونىشانەكان ئاشكرا بوون، ئىتر ھاورپىيان ناچار بوون مالەكان چۆل بكەن.

– يانى شارەزاد و مەھدىش مالەكەى خۇيان چۆل كرد؟

– ئەوان لە كەسە يەكەمەكان بوون، تەنيا تۈننىيان نووسراۋە و بەلگەكان رىزگار بكەن، ھەموو مال و حالپان فەوتا.

– كەلۈپەلى زۆريان ھەبوو؟

– ئوۋە... كەسوكارى شارەزاد ھىندەى كەلۈپەلى دوو خىزان جىيازىيان بە شارەزاد دابوو، ھەرچەندە بە دىژايىي ئەم ماۋەيە زۆر شتى بەخشىبوو، بەلام ھىشتا ھەر كەلۈپەلى زۆريان ھەبوو.

– لە دۋاى جىھىشتىنى مالەكەيان بۇ كۈى رۈيشتن، بە بى شتومەك چىيان كرد؟

– ئوۋە لەسەرەخۇ بە...! ئىتر مەچۆرە ناو وردەكارىيەكانەۋە.

لە بەھار و ھاۋىندا، چەند جارىك ھەمىد بۇ سەفەرى نىمچە دىژخايەن دەپۈيشت. بارى دەروونىي باش بوو، وريا بووم كەس بە نەبوونى ئەو نەزانىت، لە پالپىشەۋە وانەكانم دەخوئىند و خۇم بۇ كۈنكور نامادە دەكرد. ۋەرگىرانم لە كۈنكور، ئەۋەندەى كە من و ھەمىدى دلخۇش كرد، ھىندەش بوو بەھۆى سەرسوورمانى خىزانەكانمان، كاردانەۋەكان زۆر لەيەكتەر جىاۋاز بوون، دايكم گوتى:

– بۇچى بۇ زانكۇ دەپۈى؟ بۇ دەتەۋىت بىيتە دوكتۇر؟

(بە بۇچوونى ئەو خەلكى تەنيا بۇ بوونە دوكتۇر بۇ زانكۇ دەپۈيشتن). باوكم بەخۇشچالى، سەرسورمان و شانازىيەۋە گوتى:

– بەپۈبەرەكەتان گوتى چەند نامادەيىت تىدايە، من دەمزانى، خۇزگە ھىچ نەبۋايە يەككىك لەم كورانە ۋەكو تۇ بوونايە.

عەلی و مەحموود لەو باوەڕەدا بوون کە هێشتا دەستم لە نازوونوز هەلنەگرتوو و لەبەرئەوێ هاوسەرەکەشم ئەوەندە جەربەزە و پیاو نییە، بۆیە نەیتوانیوە پێشم لێ بگرت. لە لووتکەیی فریندا بووم، هەستم بە شکۆ و شانازی دەکرد، هەموو شتێک بەپیتی خواستەکانی خۆم بوو. داوەتێکی گەورەم بەرێ خست، پیتی مەنیزەشم کردووە، کە ماوەیەک بەسەر شووکردنەکییدا تێپەریبوو و کاتی بانگکردنیانم نەبوو. لەم میوانییەدا، پاش چەندان ساڵ بنەمألەیی من و حەمید پێکەووە کۆبوونەووە، دیارە مەحموود و عەلی نەهاتن، بە بیانووی ئەوێ گواوە ژنی بێ حیجاب لە میواندارییەکیدا هەیه، بەلام ئیحتیرام سادات و مندالەکان هاتبوون و ئەوەندە پێویست قەرەبالخیان کردبوو. من هێندە شاد و بەختەوهر بووم کە هیچ شتێک دلتهنگی نەدەکردم و نەمدەتوانی زەرەخەنە لەسەر لیۆم دووربخەمەووە. ژیانم رەوتتێکی نوێی لەخۆ گرت، ناوی مەسعوودم لە باخچەییەکی ساواوانی نزیک مألەکەمان تۆمار کرد، زۆریەکی کارەکانم بە شەو دەکرد، بۆ ئەوێ بەیانییەکی بە مێشکێکی ئاسوودەووە بۆ زانکۆ برۆم و هیچ کەموکوورپیەکی رووبەرووی حەمید و مندالەکان نەبیتەووە.

ئاووهوا ساردی کردبوو، بای پایزی چلە وشکەکانی دارەکی لە پەنجەرەکی دەدا، ئەو بارانەیی لە دواي نیوهرۆو دەستی پێ کردبوو تیکەل بە بەفر بووبوو و بەخوێ دەباری، حەمید تازە خەوی لێ کەوتبوو، لەبەر خۆمەووە گوتم: زستان لە پڕ هات، باش بوو جلی زستانەم دەرھینا. کاژیر نزیکیی یەک بوو، خەریک بووم خۆم بۆ خەو ئامادە بکەم کە دەنگی زەنگی دەرگەکی لە خاچی دام، دلم داخوړیا، تۆزیک ئارامم گرت، لەبەر خۆمەووە وتم: دیارە بە هەلەدا چووم، بینیم حەمید سەرگەردان و پەشێو لە ناوهراستی هۆلەکیدا وەستاو، چاومان لە یەکتەر بری، بە دەنگیکەووە کە بەئاستەم لە قورگمەووە دەرەهات گوتم:

- تۆش گویت لێ بوو؟

- بەلێ...!

- ئیستا چی بکەین؟

لە کاتیکدا پانتۆلەکی لە سەر بیجامەکەووە لە پێ دەکرد، گوتی:

- هەتا پیت دەکریت دوايان بخە، من لە رێگەکی پشت سەربانەکەووە و ئەو

پټيانه ی که پټستر دهستنیشانم کردووه، دهرۆم، ئینجا تۆ دهرگاکه بکه رهووه، نه گهر
هر شتیکی مهترسیدار رووی دا، هه موو گلۆپه کان داگیرسینه.

چا که ته که ی به سه ر ژیر کراسه که دا له به رکرد و به رهو لای پشتی سه ربانه که وه
هه لات.

- راوهسته، پالتاوی، چا که تی، شتیکی به ره.

زهنگه که بی پشووی لای دها.

- کات نییه، برۆ.

له نیوه ریگه ی پشت سه ربانه که وه، نهو چا که ته ی که له دهستم بوو، بۆم هه لدا.
هه ولم دا هیمن ببه وه و خۆم خه والوو نیشان بدهم، په توویه کم له خۆم پیتا و له
پلیکانه که هاتمه خواره وه، وهکو داری دهله رزیم، نه مجاره ئیدی به مشتته کۆله ش له
دهرگه که یان دها، گلۆپه که م داگیرساند بۆ نه وه ی هه مید له وپوه باستر بتوانیت
چاوی لی بیت و دهرگا که م کرده وه، نهو که سه ی که له دهره وه بوو، به په له پالی به
دهرگا که وه نا، خۆی خسته ناو هه وشه که وه و دهرگا که ی به دوا ی خۆیدا داخست،
ژنیکی بوو، چارشپوکی گولداری له سه ر بوو، دیاربوو هی خۆی نه بوو چونکه تا
قوله پتی داپوشیبوو، به هه راس و هه په ساوییه وه ته ماشایم کرد، چارشپوه ته ره که
که وته سه ر شانی، به کسه ر گوتم: شاره زاد...! به ناماژه ی بیده نگیبون، په نه جه ی
له سه ر لووتی دانا و گوتی:

- گلۆپه که بکوژینه وه، نه ری نه وه ئیوه بۆچی له پیش هه موو شتی گلۆپ
داده گیرسین؟

سه ریکی سه ربانه که م کرد و گلۆپه که م کوژانده وه، قژ و جله کانیشی ته ر بوون.

- وه ره ژوره وه، سه رمات ده بی.

- وس... بیده نگ...

چه ند خوله کیکی، هه ر ناوها له لای دهرگا که وه ستاین و گویمان راگرت نه گهر
دنگی له کۆلانه که وه بیت، دنگ له هیچ شوینیکه وه نه ده هات، پاش چه ند
خوله کیکی، وهکو چۆن په کیکی هه رچی وزه ی هه په له دهستی ده دات، هه ر
به وشپوه یه ی پالی به دهرگا که وه نابوو، ناوه هایش له سه ر زهوییه که دانیشت،
چارشپوه که که وته سه ر زهوی و دهستی خسته سه ر نه ژنۆی و سه ری له نیوان

مهچهکهکانیدا شاردهوه. قژی ئاوی لی دهچۆرا، ژیر بالیم گرت، بهقورسی له زهوی بهرز بووهوه، نهیدهتوانی برّوا، چارشپوهکههه لگرت و دهستیم گرت، بهپیتچهوانههی ئهوهی چاوهروان بووم، دهستی زۆر گهرم بوو، بی هیژ و بی وره له تهکما هات، له پلیکانهکان سههرکهوتین.

- دهبیت خۆت وشک بکهیتهوه، تۆ نهخۆشی، وانیه؟

به سهه ناماژهی کرد که وایه.

- ئاوهکه گهرمه، برّۆ ژیر دووشهکهوه، جلهکانت لهوئ دابنی، جلت بۆ دینم.

به بیدهنگ چوهه گهرماوهکه، ماوهیهکه لهژیر دووشهکه وهستا، ئهوه جلانهه بۆی ئاماده کرد که پیم وابوو بۆی دهبیت، له ژووری میوانهکه نوینم بۆ دانا، له گهرماوهکه هاته دهرهوه و جلهکانی لهبهه کرد، هیچی نهدهگوت، له نیگاکانیدا ویلبوونی مندالی ونبوو و بی ئومیدی دهبینرا.

- دیاره برسیتته.

به سهه ناماژهی نهخیری کرد.

- شیرم بۆت گهرم کردووتهوه، دهبیت بیخۆی.

ملی دا و بیدهنگ شیرهکهی خواردهوه، بردهمه ژووری میوانهکه، وا بزانه پیتش ئهوهی له ناو نوینهکه جیی خۆی بگریت، خهوی لی کهوت، دامپۆشی، دهرگاکهه داخست و هاتمه دهرهوه، ئینجا ههمیدم به بیرهاتهوه، تۆ بلّی هیشتا ههه له سههروه بیت؟ بههیاوشی به پلیکانهکاندا سههرکهوتم، ههمید له پال کۆماکه که تۆزی سیبهری ههبوو، خۆی گرمۆله کردبوو.

- زانیت کی بوو؟

- بهلی، شارهزاد.

- ئهی بۆ لییره وهستاوی؟ خۆ شارهزاد ترسیکی لهسهه نییه؟

- به ریککهوت زۆریش ترسناکه، چاوهروانم بزانه کهس به دووی کهوتوه یا نا، پیت وایه چهند بهسهه هاتنیدا تی پهریوه؟

- نیو کاژیر، نا سی چارهکه، گهر به دووی بکهوتنايه تا ئیستا شتیک دهردهکهوت، وانیه؟

- نا، بۆ دەست بەسەرا گرتنى مالى دەستەيەك، ماوهيەك چاوهروان دەبن بۆ ئەوهى ھەموويان كۆ بېنەوه، ھەر لە خۆيانەوه و بە خۆرايى نادەنە سەر مالاڭدا.

- جاريكى تريس ھەموو گيانم كەوتە لەرزە، ئەگەر بەسەر مالماندا بدەن چى بگەين؟ ئاخۆ ئىمەش دەگرن؟

- مەترسە، خۆ تۆ ھىچت نەكردووه، ئەگەر بشتگرن ھىچ نازانیت، بەرت دەدەن.

- بەلام چۆن دەزانن ئاگام لە ھىچ نىيە؟ بىگومان لە دواى ھەزار جۆرە ئەشكەنجە... ئەى منداڵەكان؟

- لە خۆتەوه وا بىر مەكەرەوه، بەم سادەيىيەش نىيە، دەبیت بەھىز بىت، بەم جۆرە بىرکردنەوانە ورتە دەرووخىت، دەى قسەم بۆ بگە، شارەزاد چۆنە؟ چى گوت؟

- ھىچ، بە ھىچ شىوہيەك ناتوانىت قسە بكات، پىم وابىت زۆر نەخۆشە، وا ديارە زۆر سەرماى بووہ.

- ئەوان وەكو گاي قەش دەركەوتن، دەستنيشان كران، لە پىش ھەموو كەسىك بەسەر مالى ئەوانيان دا، سال و نيويكە لە خۆشاردنەودا دەژين، ماوهيەكى زۆر لە لادى بوون، تاوہكو شوپىنكى ئاسوودەمان بۆيان پىكەوہ نا و ھاتن، ديارە ئەويش ئاشكرا بووہ.

- يانى سال و نيويكە ئەم داموانە ئاوارەن؟

- بەلى...!

- مېردەكەى لە كوئيە؟

- مەھدى؟ نازانم پىكەوہ بوون، وا ديارە شتىك پرووى داوہ وا ناچار بوونە لە يەكتەر جيا بېنەوہ... لەوانەيە گىرابىت؟

دلم داخوريا، يەكەمىن شتىك بە مېشكەدا ھات ئەوہبوو كە مەھدى مالى ئىمە دەناسىت.

ئەو شەوہ تاكو بەياني ھەمىد لە سەربان ئىشكى گرت، جل و چايىي كەرمم بۆ برد، سەرلەبەياني تۆزى زووتر منداڵەكانم لە خەو ھەلساند، بەرچايىم پىدان و ھەردووكيانم بە قوتابخانە و باخجەى ساوايان گەياند. لە رىگە بەوردى تەماشاي

ئەملا و ئەولام دەکرد، بۆ ئەوێ بزانم شتیکی ئاسایی سەرنجی رادەكیشیت یا نه، به دواى مەبەستى شاراوێ هەموو سەیرکردن و جوولەیهکی خەلك دەگەرام. هەندێ شتم كری و گەرامەوه. هەمید له سەربان هاتبووه خوارهوه، كه بینیمی وتی:

- نازانم دەبیت چی بكەم، بۆ چاپخانه برۆم یا نه؟
- به بۆچوونی من باشتر وایه به شیوهیهکی ئاسایی رەفتار بكەین، بۆ ئەوێ كهس گومان نهكات.

- له دەرەوه سەرنجی شتیکی تایبەتت نه دا؟
- نه، وابزانم هەموو شتی ئاسایی بوو، له وانهشه هەر ئەو ئاسایی بوونه ئاسایی بیت، دەیانەوێت ئێمه نهكهوینه گومانەوه.

- دەباشه ئیتر به دوا دا چوونی خەیاڵی بۆ مەكه، وابزانم دەبیت بوهستم تاوهكو لهگەڵ شارەزاد قسه بكەم، با بزانم چی رووی داوه، ئینجا برۆم، له وانهیه كاری پێم بیت، هەلی ناستینی؟

- نه، گوناها، زۆر ماندوو و نهخۆشه، دتهوێت تهلهفۆن بكەم بۆ چاپخانه بلێم ئەمڕۆ نارۆی؟ تا ئەو له خەو هەلدهستیت، تۆش كهمێك پشوو بده.
- نه، پێویست ناكات، ئەوان به نهبوونی من راهاتوون، هیچ كاتیكیش هەوالیان نادهمی.

شارەزاد، تاكو یهکی پاش نیوه رۆ، بێ هۆش و بێ چرپه له ناو نوینهكه كهوتبوو. ئاش شیلمیکی* خۆشم لێنا، كهمێكیش گۆشتم بۆ كهباب دانا، زۆر روون بوو كه پێویستی به خۆ بههێزکردن ههیه، به بهراورد لهگەڵ دوا جاردا كه بینیبووم، جهستهی نیوه بووبوو، هەندیک حەبی هێمنكەر هوه و شەربەتی سینگ و تام هەبوو. هاتنهوهی منداڵهكان نزیك بووبوهوه، ناچار بووم برۆم بۆ لای، بهئەسپایی دەستم خسته سەر ناوچهوانی، هیتشتا تا بهری نهدابوو، بێ پهروا له خەو راجلەکی و له جێیهكهی راستهوه بوو، چەند خولهكێك به نیگایهکی نا ئاشنا له من و دەوروبهری راما، دیاربوو كات و شوینی ون كردبوو.

* ئاش شیلم: شله چێشتیکی ئێرانییه، له هەندێ ناوچهی كوردستانیشدا لێ دهنری.

- مهترسه، هئمن به، منم مهعسووم، ئاسووده به ئیره ئاسایشه.

له پری، دهتگوت هه موو شتیکی به بیردا هاتهوه هه ناسهیهکی قوولی هه لکیشا و خۆی به سهر سه رینه که دا به ردا یه وه.

- زۆر لاوان بووی، ههسته ئاشم بۆت لیتاوه، هه ب و دهرمانه که شت بخۆ، ئینجا جارێکی تریش بنوو، خراپ سه رمات بووه.

چاوه درشت و تاداره که ی خه می لی نیشتبوو، لیه کهانی ده له رزین، خۆم تی نه که یاند و له ژووره که هاتمه دهره وه، هه مید له هۆله که ده هات و ده چوو.

- له خه وهستا؟ ده بیت قسه ی له گه ل بکه م.

- بوهسته، با که میک بیته وه سه رخۆ، شتی بخوا، ئینجا...

ئاش و دهرمانه کانم برده ژووره وه، له ناو جیه که دانیشتبوو، ئه و خا ولییه ی که دوینتی شه و به ستمه سه ریه وه، کرابوو وه و هیشتا قژی که میک شیدار بوو.

- تو ده ست به نان خواردن بکه، من دهرۆم شانه و بوروس دینم.

که وچکیک ئاشی خسته ده مییه وه، تامی کرد و گوتی:

- وای... چیشتی گهرم، جا ئه ویش ئاش! ده زانی چه نیکه خواردنی گهرم نه خواردوو؟

دلم داگیرا، هه چم نه گوت و له ژووره که هاتمه دهره وه. هه مید هیشتا بی په روا چاوه پروان بوو، ده هات و ده چوو.

- چیه...؟ چه ندت په له یه! که میک را وهسته، هه تا نانه که ی نه خوا نایه لم قسه ی له گه لدا بکه ییت.

شانه یه کم برد و گه رامه وه ژووره که، قژه لیک ئالۆزا وه که ی به قورسی شانه ده کرا. وتی:

- سه د جار ویستم برۆم قژم له بنه وه بپریم، به لام بوار نه بوو.

- چی؟ بۆچی ئه م قژه جوان و پره له بنه وه بپری؟ ژنی که چه ل زۆر ناشیرینه.

به دم بیرکردنه وه گوتی:

- ژن...! به لی، به راست من ژنم، له بیرم چوو بو وه وه.

به گالته جار ییه وه بی که نی، ئاشه که ته واو بوو.

- که می که بابیشم دروست کردوه، ده بیت بیخوی، بۆ ئه وهی به هیز بیت.
 - نه، ئیستا نا، دوایی. ئاخر من چل و ههشت کاژیر بوو هیچم نه خواردبوو،
 ده بیت له سه ره خۆ نان بخۆم، دوایی که میکی تر ئاشم بۆ بیته، چه مید له ماله؟
 - به لئی، چاوه روانه قسه ت له گه ل بکات، وا بزانه ئیتر پشوری لئ براوه.
 - پتی بللی با بیت، من ئیستا زۆر با شترم، وا دیاره گیانم وه به ردا هاته وه.
 قاپه کانم هه لگرت، ده رگای ژووره که م کرده وه و گوتم: وهره ژووره وه.
 هیند به ئه ده ب و تاسه و ریزه وه سلای کرد، هه ستم کرد له گه ل سه ره که که ی
 قسه ده کات، ده رگاکه م داخست، زیاتر له کاژیریک به دهنگی نزم قسه بیان کرد،
 مندا له کان له قوتابخانه هاتنه وه، سیامه ک، هه رکه هاته ژووره وه، وهکو چۆن سه گ
 هه ست به بۆنی شتیکی نامۆ ده کات، گوئی:

- دایه، کی لیره یه؟

- یه کی له هاوړیکانی باوکت، به لام به کهس نه لئی ها!

- ده زانم...

روداوه کانی به وردی خستبووه ژیر سه رجه وه، خوی وا نیشان دها که له
 پشت ده رگای ژووره که سه رقائی یارییه، به لام ده مزانی، هه موو جه سته ی بووته
 گوئی و ده یه ویت شتی بیستی، بانگم کرد و گوتم:

- برۆ چند شووشه یه ک شیرمان بۆ بکره.

- نا، ئیستا نارۆم.

به په له گه رایه وه شوینی یارییه که ی.

چه مید له ژووره که هاته ده ره وه، ئه و کاغه زانه ی که له ده ستیدا بوو خستییه
 گیرفانی چاکه ته هه لواسراوه که یه وه، له کاتیکدا پیلاره کانی له پی ده کرد گوئی:

- شاره زاد جارئ لیره ده مینیتته وه، ده بیت من برۆم، ئه گه ر درهنگ هاتمه وه
 یانیش ئه مشه وه نه هاتمه وه نیگه ران مه به، به دلنیا یییه وه سه به ی دوای نیوه رۆ
 دیمه وه.

چوومه ژووری میوانه که، شاره زاد راکشا بوو، گوتم:

- چه به کانت خوارد؟

به شهرمهوه له جتيهكهى ههستا و گوتى:

- بيزارم كردى، دهبيت بمبوورى، ههول ددهم ههچى زووتره برۆم.
- تكيه، تق دهبيت پشوو بدهى، ئيرهش مالى خۆته، ههتا بهتهواوهتى چاكهوه
نهبيت نايهلم ليره برۆى.

- دهترسم كيشهيهكتان بۆ دروست بيت، به دريژاييى ئهم چهند سالا ههولى
ئيمه ئهوه بوو ئهم ماله بۆ تق و مندالهكان پاريزراو بيت، كهچى دويني شهو من ئهوه
ئاسوودهيبهيم خسته مهترسييهوه، دهبيت ببوورى، دوو شهو و رۆژ بوو سۆراخى
ئهملا و ئهولام دهكرد، له شانسى منيشدا له پر ئاووههوا ساردى كرد و بهفر و
باران داي كرد، دۆخم خراپ بوو، تام لى هاتبوو، سات له دواى ساتيش تايهكهه
زياتر دهبوو، دهترسام له ناوهراست جادهكه بكهوم، هيچ چارهه نهبوو دهنا
ندههاتم.

- كاريكى زۆر باشتان كرد وا هاتن، ئيستاش بير له هيچ شتيك مهكهروهه و
بنوو، ئاسوودهش به، هيچ شتيك رووى نهداوه.
- توخوا ئهوهنده فهرمى قسهه لهگهه مهكه.
- باشه!

بهلام به دهست خۆم نهبوو، بهتهواوهتى نهمدهزاني چى شتيك بهلاى ئهودا
رامدهكيشيت. مندالهكان وردهكۆلانه له درزى دهركاكهوه تهماشاي ئهويان دهكرد،
شارهزاد پى كهنى و به ئاماژهى دهست سلاوى لايان كرد و گوتى:
- ماشهلا كورهكاني چهند گهوره بوون.
- بهلى، ئيستا ئاغا سيامهك له پولى سىي سهرهتاييه و مهسعووديش پينچ
سالانه.

و پهرداخه ئاوهكه و حهبهكانم به دهستيهوه دا.
- پيم واييت نيواني تهمنيان كهمتر لهوه بوو.
- سيامهكمان سالى زووتر له قوتابخانه دانا، وهرن... مندالهكان وهرن سلاو
له شان...!

له پر نيگاي شارهزاد سهرنجى راكيشام، تى گهيشتم، نهدهبووايه ناوى بهرم. له

پاش دوودلییهک گوتم: وهرن سلاو له پووره شهری بکن.
 شارهزاد برۆکانی هه‌لته‌کاند و زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی جوانی کرد، له‌وه ده‌چوو ناوه‌که
 به‌لایه‌وه گالته‌نامیز بوو.
 مندا‌له‌کان سلاویان کرد، سیامه‌ک به‌را‌ده‌یه‌ک وردبین و ورده‌کۆلانه‌ ته‌ماشای
 ده‌کرد که شاره‌زاد شله‌ژا، ته‌نانه‌ت سه‌یریک‌کی سینگ‌کی کرد نه‌وه‌کو کرابیته‌وه،
 پیکه‌نینم هات، گوتم:
 - باشه به‌سه، برۆنه‌ ده‌روهه، پووری ده‌بیت پشوو بدات.
 و له‌ پشت ده‌رگا‌که‌وه وتم:
 - ئاگادار بن، ده‌نگه‌ده‌نگ نه‌که‌ن، به‌ که‌سیش نه‌لین پووری لیره‌یه.
 - من خۆم ده‌زانم.
 - به‌لای کورم، به‌لام ئیتر مه‌سه‌وودیش ده‌بیت ئه‌وه بزانیته، تی‌گه‌یشتی رۆله،
 به‌ که‌س نه‌لینی ها، ئه‌مه نه‌ینییه.
 به‌ خۆش‌حالییه‌وه گوتی:
 - به‌لای، باشه.

پاش چه‌ند رۆژیک دۆخی شاره‌زاد تا راده‌یه‌ک باشتر بوو، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت
 هیشتا کۆکه‌یه‌کی وشکی هه‌بوو که شه‌وانه‌ کیشی بۆ خه‌وتنه‌که‌ی دروست
 ده‌کرد، هه‌ولم دها به‌ لینانی چیشتی به‌تام و جووره‌وجۆر ئاره‌زووی بۆ خواردن
 بکه‌مه‌وه، به‌لکو که‌میک له‌ کیشی له‌ ده‌ست‌چوو‌ه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه، هه‌مید هه‌ر له
 هاتوچۆدا بوو، له‌ ژووره‌ ده‌رگا داخراوه‌که‌دا راپۆرتی کاره‌کانی خۆی به‌ شاره‌زاد
 دها و به‌ بریارگه‌لی تازه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه، هه‌فته‌یه‌ک به‌سه‌رچوو، شاره‌زاد به‌ ناو
 ژووره‌کاندا پیاسه‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌ولای دها له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه دیار نه‌بیت، له‌م
 ماوه‌یه‌دا بۆ زانکۆ نه‌رۆیشتم، مه‌سه‌وودیشمان بۆ باخچه‌ی ساوایان نه‌ده‌نارد،
 چونکه‌ له‌وانه‌بوو له‌خۆیه‌وه قسه‌یه‌ک بکات، به‌هیمنی و بێده‌نگ له‌ ماله‌وه یاری
 ده‌کرد، به‌و لیکۆیانه‌ی هه‌مید تازه‌ بۆی کرپیوو مالی دروست ده‌کرد، نیگاری
 جوانی ده‌کیشا که له‌ ته‌مه‌نی خۆی پیشکه‌وتووتر بوو، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌ی ئه‌وه‌بوو که
 به‌هره‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، له‌ رووی که‌سایه‌تیشه‌وه روحیک‌کی ئافه‌رینه‌ر و زیندووی
 هونه‌رمه‌ندیکی تیدا به‌دی ده‌کرا، چاوی له‌ شتومه‌که‌کان ده‌برێ و هه‌ندی شتی

تیدا ددۆزینهوه که پیشتر سه‌رنجی ئیمه‌ی رانه‌کیشابوو، کاتیک ئاووه‌وا خوش بوو ده‌یتوانی چەندان کاژیر له باخچه‌که‌دا به گیا و گولە‌کانه‌وه سه‌رقال بیت، خۆیشی هه‌ندیک شتی دهناشت و سه‌یر له‌وه‌دا بوو که هه‌مووشی سه‌وز ده‌بوو، له دنیایه‌کی تر ده‌ژیا، ده‌تگوت کیشه‌کانی دنیا به بای خه‌یاڵیدا نایه‌ت، به پێچه‌وانه‌ی سیامه‌که‌وه که به ئاسانی ده‌بوورا و به هه‌موو هه‌لومه‌رجیک رازی ده‌بوو، به هه‌موو بوونیه‌وه وه‌لامی که‌مترین سۆزی ده‌دايه‌وه، ئاگه‌ی له هه‌موو دۆخه‌کانی من بوو، ئه‌گه‌ر بیزانیایه رهنجاوم به ماچیکه‌ی گه‌رم هه‌ولێ ده‌دا له بیرمی به‌رینه‌وه. زۆر زوو پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ شاره‌زادا به گه‌رموگورپیه‌کی ئاشقانه گه‌یشت، هه‌زیان ده‌کرد هه‌موو کاته‌کانیان پیکه‌وه به‌سه‌ر به‌رن، وه‌کو پاسه‌وان چاودێری شاره‌زادی ده‌کرد، به‌رده‌وام نیگاری بۆ ده‌کیشا و خانووی دروست ده‌کرد، شاره‌زادیش به‌ویه‌ری تاسه‌وه له ئامیزی ده‌گرت و مه‌سه‌وودیش بی به‌ره‌ئه‌ستی ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ له باوه‌شی داده‌نیشت و به زمانه‌ منداڵانه شیرینه‌که‌ی باسی ئه‌و شتانه‌ی بۆ ده‌کرد که دروستی کردوو و چیرۆکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی بۆ ده‌گێڕایه‌وه، شاره‌زاد له پیکه‌نینا ده‌بوورایه‌وه و ئه‌مه‌ش زیاتر هانی مه‌سه‌وودی ده‌دا و به خۆشحالییه‌وه له‌سه‌ر قسه‌ خۆشه‌کانی به‌رده‌وام بیت. به‌لام سیامه‌که هه‌روه‌کو هه‌لسوکه‌وتی من و هه‌مید به ئه‌ده‌ب و پارێزه‌وه ره‌فتاری له ته‌کدا ده‌کرد. هه‌ولم ده‌دا له‌گه‌ڵیدا ئاسووده بم و لێی نزیک بیه‌وه، زۆریشم خوش ده‌ویست، که‌چی نازانم بۆچی له به‌رده‌می ده‌چوومه دۆخی منداڵکی قوتابخانه‌وه، به‌لای منه‌وه ئه‌و نمونه‌ی توانا، وشیاریی سیاسی، نازایه‌تی و له‌خۆبۆرده‌یی بوو، کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌م هه‌موو خه‌سه‌له‌تانه له ژنیکدا، ئه‌وی له روانگه‌ی مندا کردبووه مرۆڤیکی باله‌تر له هه‌موو مرۆڤه‌کانی تر، ئه‌و هه‌موو کاتیک له‌گه‌ڵ مندا میهره‌بان و خۆیی بوو، که‌چی من نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌وه له یاد بکه‌م که ئه‌و ته‌نانه‌ت له هاوسه‌ره‌که‌شم په‌دارتره و فه‌رمانی پێ ده‌دا.

هه‌مید و شاره‌زاد به‌رده‌وام له گه‌فتوگۆ کردندا بوون، منیش هه‌ولم ده‌دا ورده‌کۆلی نیشان نه‌ده‌م و بیزاریان نه‌که‌م. شه‌ویکیان منداڵه‌کانم بۆ خه‌وتن بردبوو و خۆشم سه‌رقالی کتیب خۆیندنه‌وه بووم، ئه‌وانیش وایانده‌زانی منیش خه‌وتووم، له هۆله‌که دانیشتبوون و به ئاره‌زووی خۆیان قسه‌یان ده‌کرد، هه‌مید گوتی:

- به راستی به‌ختیکی سه‌یر یاوه‌رمان بوو وا عه‌باس هیچ کاتیک بۆ مائی ئیمه

نه هاتبوو، ناپياوه چل و ههشت کاژیریش بهرگری نه کرد.

- من هه له سه ره تاوه دهمزانی مرۆفیکیی بی توانایه، له بیرته له خولی
فیربوونه که چهن قسهی ده کرد؟ وهکو رۆژی پروناک بۆ من پروون بوو که باوه رپیکیی
سستی ههیه.

- بۆچی به مه هدیته نه گوت؟

- گوتم، که چی دهیگوت، تازه ناتوانین دووری بخهینه وه، ئاگهی له هه موو
شتیکمانه، دهیگوت ده بیت دروستی بکهین، زهمینهی ههیه، به لام من هه موو کاتیک
له ناخی دلوه نارازی بووم.

- به لای، له بیرمه، تق تاکو سنووریش له گه ل بردنی ئه ودا نه بووی.

- ئه وهش ره چاو کرابوو که مه هدی هیچ کاتیک زانیاری زۆر گرینگی نه ده خسته
به ردهستی، منیش ههتا له توانامدا بوو هه ولّم ددا چاوی به که مترین کهس
بکه ویت، بۆ نمونه ئه وهی که هیچ شتیک له باره ی تۆوه نازانیت ته نانهت ناوی
راسته قینه شت، ناوونیشانی مال یان چاپخانه، ئه مانه بۆ ئیمه زۆر یاریده در
بوون.

- به لای، به لام گه وره ترین شانسه ئه وه بوو که دانیشتیوی تاران نه بوو دنا
سه رته نجام هه ر دهیزانی.

- ناپیاوه، ته نیا ئه گه ر چل و ههشت کاژیر بهرگری بکردبایه هه موو شتیکمان
رژگار ده کرد، ئیستاش سوپاس بۆ خوا که هه ستهی ناوه ندی و هاو رپییانی تاران
به رده ست نه که وتن. له چه که کانیش هه ر ئه وهی که ما وه ته وه به سه، گه ر
چالاکییه کان ریکو پیک و به پیتی پلان جیبه جی بکرین، ده توانین ده ست به سه ر
چه کی دوژمنیشدا بگرین.

ته زوو یه ک به بر به ری پشتمدا هات، ئاره قه یه کی سارد نیشته ناوچه وانم،
به راستی ئه مانه ده یانه ویت چی بکه ن؟ له کوئ بوون؟ خولی چییان بینیه؟ چ
به رنامه گه لیکیان هه یه؟ خوا یه من له کوئ و له گه ل چ که سانیکدا ده ژیم؟ دیاره
ده مزانی ئه مانه له دژی رپژیم چالاکی ده که ن، به لام نه مده زانی سنووری ئه م
چالاکیانه تا ئه م ئاسته فراوان بوونه، هه موو کاتیک کاره کانیا نم له سنووری
قسه کردنی رۆشنییرانه، ده کردنی به یاننامه، بابهت، کتیب و لیدواندا ده بینن.

کاتیک حەمید بۆ نووستن هات، وتم که گویم له قسهکانیان بووه، گریام و پارامهوه و داوام لێ کرد دەست لەم کارانه هەلبگریت و له بیرى مال و مندالەکانیدا بێت، گوتی:

- ئیستا ئیتر زۆر درهنگه، له بنه‌ماوه نه‌ده‌بوايه من خێزاندار بوومایه، ئەمەم بەهەزار زمان پێ گوتی، که‌چی رازی نه‌بووی، من بۆ ئەو نامانج و ئەرکانه‌م زیندووم، ناتوانم ته‌نیا له بیرى مندالەکانى خۆمدا بم و هه‌زاران مندالی به‌دبەخت له بیر خۆم به‌رمه‌وه که له‌ژێر سته‌مى ئەم جه‌لاده‌دا ده‌ژین، ئی‌مه سویندمان بۆ رزگارکردن و نازادى خه‌لك خواردوو.

- به‌لام ئەم به‌رنامانه‌تان زۆر ترسناکن، به‌ راستى له‌و باوه‌رهدان به‌م چوار که‌س و نیوه‌ ده‌توانن پروبه‌پرووی ئەم هه‌موو سوپا و شاره‌وانى و ساواکه‌ ببنه‌وه، هه‌موویان له ناو به‌رن و خه‌لكى رزگار بکه‌ن؟

- ئی‌مه ده‌بێت کارێک بکه‌ین که دنیا بزانی‌ت ئی‌ره دوورگه‌ی سه‌قامگیری و ئارامى نییه، ده‌بێت پایه‌کانیان به‌ئینینه‌ له‌رزه، بۆ ئەوه‌ی خه‌لك رابن و ترسیان بشکیت، بپوا به‌وه بێن که ئەم ده‌سه‌لاته‌ش شیاوی رووخانه، ئەوکاته ئەوانیش ورده ورده پتوه‌ندى به‌ ئی‌مه‌وه ده‌که‌ن.

- ئی‌وه زۆر ئیدیا‌لیستن، له‌و بپروایه‌دانیم شتى وا پروو بدات، هه‌ر ئی‌وه له ناو ده‌چن، حەمید من زۆر ده‌ترسم.

- له‌به‌رئ‌وه‌ی تۆ خاوه‌نى بیروباوه‌ر نیت، ئی‌ستاش له‌ خۆته‌وه گه‌وره‌ی مه‌که‌روه، ئەمانه‌یشی که بیستت هه‌مووی له سنووری قسه‌دايه، تا ئی‌ستا سه‌د پلانى ئاوه‌مان دارشتوه و هه‌یج کامى جێبه‌جێ نه‌کراوه، له خۆته‌وه وره‌ی خۆت و مندالەکان مه‌شپۆینه، ئی‌ستا بخه‌وه، نه‌که‌ی بۆ شاره‌زاد قسه بکه‌ی.

دواى ده‌ رۆژ هاتوچۆ، بردنى په‌یام و فه‌رمان بۆ شوینگه‌لیک که من نایناسم، بپیار درا هه‌تاوه‌کو ئاگه‌دارکردنه‌وه‌ی داهاتوو شاره‌زاد له مالى ئی‌مه نه‌رواته ده‌ر، ئی‌مه‌ش له‌سه‌ر په‌وشى ئاسایی ژيانى خۆمان به‌رده‌وام بین، تا‌قه کیشه‌یه‌که ئەوه‌بوو که ده‌بوايه ئی‌مه کارێک بکه‌ین تا ده‌توانین که‌س هاتوچۆی مألمان نه‌کات، هه‌رچه‌نده مالى ئی‌مه مالىک نه‌بوو که هاتوچۆکه‌رى زۆرمان هه‌بیت، به‌لام سه‌ردانه وه‌خت و بێ وه‌خته‌کانى باوک و دایکه‌کانمان و په‌روین خانم و فاتى له‌وانه بوون

کیشە دروست بکەن، پریارمان دا زوو زوو سەردانی باوک و دایکی حەمید بکەین و داپیرەش لەگەڵ خۆماندا ببەین، نەوێکۆ بۆ سەردانی ئەو بۆ مالممان بێن، بە مائی خۆمانیشم گوت کە هەموو رۆژەکانی هەفتە کە لە زانکۆم و هەر کاتیک بوایم بۆ پەخسا خۆم سەریان لێ دەدەم، هەندیک جاریش ئەگەر پاش نیوهروان قوتابخانەم هەبوو منداڵەکانیان لە لا دادەنێم، وێرانی ئەم قەسە ئەگەریش یەکتیک بۆ مالممان بەهاتبایە، شارەزاد لە ژووری میوانە کە دەمێنیتەو و دەرگە کە ی دادەخست و ئێمەش دەمانگوت کلیلە کە ون بوو و ناتوانین بۆ ئەو ژوورە برۆین.

بەم شێوەیە شارەزاد لە لای ئێمە مایەو، هەولێ دەدا لە کاروباری مالهەو یارمەتیم بدات، بەلام هیچ شتێکی لەبارە ی مالدارییەو نەدەزانی و خۆی لە هەموو کەسێک زیاتر بە نەزانییەکانی خۆی پێ دەکەنی، لە لایەکی تریشەو، بەتەواوەتی لەگەڵ منداڵەکاندا رێک کەوتبوو و تا رادەیکە زۆربە ی کارەکانی مەسعوودی بە دل و بە گیان بەجێ دەهێنا، دوا ی نیوهروان کاتیک سیامە ک لە قوتابخانە دەهاتەو، لەگەڵی سەرقالی ئەنجامدانی ئەرکەکانی قوتابخانە دەبوو، وانەکانی لێ دەپرسییەو و بە دەنگی بەرز بۆی دەخویندەو، منیش بە میتشکێکی ئاسوودەو بۆ زانکۆ و پۆلی فێربوونی لێخوڕینی ئۆتۆمۆبیل دەرویشتم، چونکە بیرمان لەو کردەو ئەگەر من بتوانم ئۆتۆمۆبیل لێ خوڕم ئەوا لە کاتی پێویستدا دەتوانم هاوکارییە ک بکەم کە بۆ پاراستنی منداڵەکانیش کاریگەری دەبێت. ئۆتۆمۆبیلی ژیاڵە کەش هێشتا هەر لە حەوشە کە لە ژێر چادردا بوو، حەمید و شارەزاد پێیان وابوو ئەو ئۆتۆمۆبیلە هیچ گومانێکی لەسەر نییە و من دەتوانم بەکاری بەینم.

مەسعوود لە شارەزاد دوور نەدەکەوتەو، هەموو کاتیک خەریکی ئەو دەبوو کاریکی بۆ جێبەجێ بکات، وێنە ی مالتیکی کردبوو و بە شارەزادی گوتبوو ئەمە مائی من و تۆیە کە گەرە بووم دروستی دەکەم، دەتھێنم و پێکەو لەو مالهەدا دەژین. شارەزاد ئەم وێنە ی بە بزمار بە دیوارە کەدا هەلواسیبوو، کاتیک بۆ شت کرین لەگەڵم دەهاتە دەرەو، ئەو خواردانە ی وا خۆی حەزی لێ دەکات، بۆ شارەزادی دەکری، ئەو رۆژانە ی کە خۆرەتاو بووایە لە حەوشە کەدا بۆ شتی سەیر دەگەرا، لەبەرئەو ی لەو وەرزەدا لە باخچە کە گۆل نەبوو، لەو دەوونە درکاوییە کە بە دەگمەن گۆلی دەگرت، چەند خۆنچە یەکی لێ دەکردەو و بە دەستە خویناوییەکانی پێشکێشی پوورە شەری دەکرد، شارەزادیش وەکو شتگە لێکی

به نرخ دهیپاراست.

هه چى زۆرتر له گه لى ده ژيام، زياتر شاره زاي تايبه تمه ندييه مرؤقدؤستانه كانى ده بووم، ژنىكى زۆر ساكار بوو، ناكريت بليت زۆر جوان بوو، به لام دلبر و خوين شيرين بوو. جاريكيان له پاش خوشتن له گه رماو هاتبووه دهر و داواى لى كردم قژى بېرم، له پاش قژ برينه كه گوتم:

- با سشواری بكم جوان راده وه ستيت، وشكيش ده بيته وه، دهنه دووباره سه رمات ده بيت، نه يگوت نا.

به دريژايي ئه و كاته ي قژيم وشك ده كرده وه، مه سهعوود به وردى و سه رنجه وه ته ماشاي ده كرد، سه رسامى جوانيه كه ي بوو، زۆرى هه ز له ئارايشى ژنانه بوو، گه ر كالترين سووراو يشم له ليوم بدايه سه رنجى دهنه و ستاييشيكي شاده وه وى ده كرد، به لام ناشقى سووراوى ئال بوو، كاتيک کاره كه م ته واو بوو، سووراويكى هه لگرت و گوتى:

- پوره شه رى له مه لى ده.

شاره زاد به دوود لييه وه ته ماشايه كى منى كرد.

- ده لى ده، خو چى ده بيت.

- نا، شه رم ده كه م.

- له كى؟ له من و مه سهعوود؟ بوچى ده بيت نه نگ بيت؟

- نازانم! نه نگ نييه، به لام بو من شه رمه، توژى نه گونجاوه.

- ئه م قسانه چيه؟ يانى تا ئيستا ئارايشت نه كردووه؟

- با، كاتيک گه نجتىر بووم ده مكرد، پيشم ناخوش نه بوو، به لام ئه مه چه ندان ساله...

جاريكى تر مه سهعوود پيدا گرى كرد، پوره لى ده، لى ده، ئه گه ر نازانى، با من بو لى ده م و سووراوه كه ي له ليوى شاره زاد هه لسوو، پاشان كه مى له دووره وه ستا و سه رى كرد، په سندردين و دلشادى له نيگاكانيدا شه پولى دهنه، دواتر، هاوكات كه چه پله ي لى دهنه و پى ده كه نى گوتى:

- چ جوان بوو...! سه ركه چه ند جوانه و خو ي فرى دايه با وه شى و ماچيكي

توندى گۆنای کرد .

من و شارهزاد زۆر پى كەنن، شارهزاد له پر بیدهنگ بوو، مهسعوودى لهسەر زهوييهكه دانا، بهويهپرى سادهيى و داماوويهوه گوتى:

- ئيرهبيت پى دهبم، تۆ ژنيكى بهختهوهرى.

- به كى؟! به من؟ تۆ ئيرهبيم پى دهبهى؟

- بهلى! لهوانهيه ئەمه يهكهم جار بيت ههستيكي بهو شيوهيهم له لا دروست بووييت.

- به دنيايييهوه گالته دهكهى، ئەوه منم كه دهبيت ئيرهبيت پى بهرم، ههموو كاتيک ئارهزوم ئەوهبوو وهكو تۆ بم. تۆ ژنيكى له لووتكهداى، بهو ههموو رۆشنبيري و ئازايهتى و ليهاتوويى و تواناي برياردانهوه، ههموو كاتيک بير لهوه دهكهمهوه ههميد ههزى له ژنيكى وهكو تۆ بووه، ئەو كاته دهليى... ئۆه نا! دياره گالته دهكهى، راستييهكهى ئەويه، دهبيت من ئيرهبي به تۆ بهرم و خۆميش به شايستهى ئيرهبي نازانم، وهكو ئەوه وايه مرۆفنيكى ئاسايى ئيرهبي به شاژنى بهريتانيا بهريت.

- ئەم قسانه چييه؟ من هيچ نيم، تۆ زۆر له من باشتر و پيگهيشتوتري، زۆر خانمى، هاوسهريكى باش و خۆشهويست، داكيكى ميههربان و تيگهيشتوو، له پال ئەو ههموو ئارهزووتهوه بۆ خويندنهوه و فيربوون و خۆبهختکردن بۆ خيزانهكهت.

ئاھيكي ههلكيشا و لهسەر كورسييهكه ههستا، ههستم دهکرد زۆر دلتهنگه، ههستم کرد ئاواتى بينينى هاوسهركهى دهخوازيت.

- ههوالى مههدى ئاغا! دهميكه نهتبينيوه؟

- بهلى! دهميكه، نزيكهى دوو مانگه، دوو ههفته پيش ئەوهى بيم بۆ ئيره، له ههلوهمهرجيكي خراپدا ناچار بووين بهرهو دوو شوينى جياواز ههلبين.

- ههوالى دهزاني؟

- بهلى، ئەو ههميده داماوو پهيامهكانمان به يهكتر دهگهيهيت.

- بۆچى شهوى، نيوهشهوى نايهت ليره چاوتان به يهكتر بكهوييت.

- ترسناکه، لهوانهیه هاتنهکهی بېته هوی هرهشه له ئاسایشی ئەم مالش، دهبیت ئاگادارین.

دلّم دایه دهم دهریاو و بئ شەرمانه گوتم:

- حەمید دهلیت هاوسەرگیریهکهی ئیوه بریاریکی ریکخراوهیی بووه، بهلام من باوهر ناکهم.

- یو...؟

- ئیوه وهکو ژن و مێرد یهکترتان خوښ دهویت، نهک وهکو هاوکار.

- چۆن دهزانیت...؟

- من ژنم، ئەوین دهناسم، ههستی پئ دهکهم، تۆش ژنیک نیت شوو به کهسی بکهی خوښت نهویت.

- بهلئ راسته من ههموو کاتیک خوښم ویستوو.

- له رینگه کارى ریکخراوهیییهوه یهکترتان ناسی...؟ وهی ببووهر زۆر خوڤم لئ ههلقورتاند، وابزانه گویت لئ نهبوو.

- نه...! کیشه نییه، من پیم ناخوښ نییه، دهزانى، من هاوپییهکم نهبوو قسهی دلئ خوڤمى بۆ بکه، دیاره خهلكى تر ههبوو، کهچی ههموو کاتیک ههر من گوینگر بووم، بهلام له راستیدا ههموو کاتیک ئەو پازهم ههیه، لهوانهیه به دریزایی ئەم سالانهی دوایی تۆ تاقه کهسێک بیت که بتوانم باسی خوڤمى بۆ بکه.

- منیش له ژياندا تهنیا یهک هاوپییم ههبووه به مانای هاوپی راستهقینه، ئەویشم له چهند سالی رابردودا ون کرد.

- کهواته ئیمه پئویستیمان به یهکتر ههیه، بهلام ههر من زیاتر، چونکه تۆ هیچ نهبیت خیزان و دهورو بهرت ههیه قسهیان لهگهڵ بکهیت، بهلام من ئەوهشم نییه، تۆ نازانى چهند بیریان دهکهم و تاسه قسهکانی پووهر زهنکی و ههوالئ خیزانهکهم دهکهم، قسهی ئاسایی، گرفتى رۆژانه، بۆچی دهشئ چهند باسی فهلسهفه و سیاسهت بکهین؟ ههندیک جار بېر دهکهمهوه، ئاخۆ له مالهکهماندا چی روو دهدات، کاتیک دهزانم ناوی ههندئ له مندا لانی خزمانم له بېر چووتهوه، به دلنیاپییهوه ئەوانیش منیان له بېر کردوو، چیی تر من ئەندامی هیچ مالئیک نیم.

- ئەى مەگەر ئۆپە پۈتۈندىن نىن بە ھەموو خەلک و خىزانى رەنجىدەرانى دىئاو؟

پى كەنى:

- تۆش باش فېرېبوى ھا...! بەلام بېرى كەسوكارم دەكەم. بەراست پىرسىيارى چىت كىرد؟

- پىرسىم، لە كوئى يەكتىرتان ناسى؟

- لە زانكۆ، دىيارە مەھدى دوو سالل لە پىش من بوو، توانايى بوونە سەر كىردى ھەبوو و زۆرىش تىگەيشتوو بوو، ھەموو كەس تىك ئەويان پى پەسند بوو، كاتىك زانىم ئەو بەياننامانى كە بلاودەبىتەو ھە و ئەو دروشمانەى جارچارە لەسەر دىوارى بەشە ناوخۆكاندا دەنوسىرت، كارى ئەو، لەبەرچاوم بوو بە پالەوان.

- خۆت ئەو كاتە بە دوای سىياسەتەو نەبووى؟

- بۇ نا، بۆچى دەبىت قوتابىيەكى زانكۆ كە خۆى بە رۆشنىبىر دەزانىت بە دوای سىياسەت نەكەوئ؟ دژايە تىكىردى دەزگاكان و چەپ بوون ئەركىكى سەرەكى قوتابىيانى زانكۆ بوو، تەنانت ئەوانەشى كە لە بنەرەندا باوهرپان پى نەبوو لە ژۆر ناونىشانى بزوتتەو ھەكى رۆشنىبىرىدا خۆيانىان بەو شىوھى نىشان دەدا، خاوەن برواى ھەكو مەھدى زۆر كەم بوو، ھىشتا من وشىيارىيەكى ئەوتۆم نەبوو، بىروباوهرم زۆر روون نەبوو، مەھدى تەرزى بىر و بۆچوونەكانمى دىارى كىرد، ھەرچەندە ئەو لە خىزانىكى ئاينىدا پەرورەدە بوو، بەلام ھەموو كىتەبەكانى ماركس و ئەنگلز و ئەوانى تىرى خۆندىبوو ھە و شىكار و لىكۆلىنەو ھى باشى بۇ دەكىردن.

- كەوابىت ئەو تۆى راکىشايە ناو رىكخستەو؟

- ئەو كاتە ھىشتا رىكخستەن نەبوو، ئىمە دواتر بەيەكەو پىكمان ھىنا، بەلام راستە لەوانەيە ئەگەر ئەو نەبوايە من رىگەيەكى تىرم دەگىرت، بەلام ئەو ھى لىيى دىنىام ئەو ھەكى كە ھەرگىز لە سىياسەت دوور نەدەكەوتمەو.

- ئەى چۆن بوو ھاوسەرگىرىتان پىك ھىنا؟

- كۆمەلەكە تازە خەرىك بوو دادەمەزا، منىش ھەر ھەكو زۆر بەى كچانى ئىرانى كچى خىزانىكى نەرىتى بووم، نەمدەتوانى بى ھۆ لە مال بىمە دەرەو ھە و شەو دەرەنگ بگەرېمەو، بۇ ئەو ھى منىش بتوانم ھەموو كاتىك لە خىزمەتى ھاوپىياندا

بم، یه کیک له هاوړتیا پتشنیاری نهوهی کرد که چاکتر وایه هاوسه رگرییه کی
رېکخراوهی پیک بهیتم، مه هدیش پشتیوانی نه مهی کرد و وهکو خوازیاړتیکي
راسته قینه له گهل خانه واده کهی هاتنه مالمان.

- بهم پیوهنده شادمان بووی؟

- ئی! چی بلیم؟ له وانه بوو حهزم بکر دایه بهو شوو بکه م، به لام حهزم نه ده کرد
هوئی هاوسه رگرییه که مان رېکخراوهی بیت و بهو شیوهیه داوام لی بکریت که
شووی پی بکه م... لهو رۆژگار دها هیشتا گنج و پومانسی بووم و له ژیر
کاریگری ویزه ی سهرمایه داریی گه و جدا بووم.

له تاریکه شه ویکي سه هو لبه ندانی مانگی رېبه نداندا، سهریاری نهو هه موو
مه ترسییه ی که باسیان ده کرد، کاژیر یه کی شهو مه هدی خوئی به مالماندا کرد،
حه مید هیشتا کتیبی ده خوینده وه، من تازه خه وم لی که وتبوو، به دهنگی ده رگه که
راچله کیم، حه مید بی خه م سهرقالی خوینده وه بوو.

- حه مید گویت لی بوو، دهنگی ده رگه یه، یه کی ده رگه که ی کرده وه.

- برۆ بخه وه، پیوهندی به نیمه وه نییه.

- یانی چی؟ تو ناگهت لی بوو؟ بریار بوو یه کیک بیت؟

- به لی، مه هدیه، خوم کللی مال که م پی داوه.

- نهی نه تگوت مه ترسیداره؟

- نه، ماوه یه که شوین پتیا ون کردوه، نیمه ناگه مان له هه موو شتیکه، کاری
به شاره زاد هه بوو، ناکوکی بیر و بوچوونیا هیه، ده بویه سه بارهت به چندان
شت گف تو گوویان بکر دایه و بریاریا بدایه، منیش نه مده توانی له وه زیاتر
بیرورا کان بگویمه وه، ناچار بووین دیدار تکیان بو سازبکه یین.

پیکه نیم هات، چهند سه یرن؟ ژن و میردیک بو بینینی یه کتر په نا بو هه موو
بیانوویه که ده بن، ته نیا نه شق و تاسه ی یه کتر نه بیت که ساده ترین و باشترین
بیانووه.

وا بریار بوو مه هدی دمه و به یانیکي زوو له مال پرواته دهر، که چی نه رۆشیت.
حه مید کوتی نه وان هیشتا به نه نجام نه گه یشتوون، من پیکه نیم ده هات و

کارهکانی خۆم دهکرد. پاش نیوهڕۆ کاتیک حەمید هاتەو، چەندان کاژیر هەرسێکیان لە ژوورە دەرگە داخراوەکەدا باس و گفتوگۆیان کرد. دەموچاوی شارەزاد سوور هەلگە پرابوو، پڕ وزە و بەکەیف دەهاتە بەرچاو، بەلام لە تەماشاکردنی من خۆی دوورەپەریز دەگرت و بە شەرمی کچە گەنجیکەووە که پازەکەیی بەلای خەلکەووە ئاشکرا بوو، باسەکەیی دەگۆڕی. مەهدی سێ شەو لە مائی ئیمەدا مایەووە و سەرئەنجام لە نیووشەووی چوارەمدا هەر بە هەمان ئێو بێدەنگییەیی که هاتبوو، رۆیشت، نازانم ئێوان جارێکی تر چاویان بە یەکتەر کەوتبوو یا نا، بەلام لەوە دانیام که ئێو چەند رۆژە یەکتیک لە خۆشتەری رۆژەکانی ژبانیان بوو، مەسعوودیش لەو نێوئەندەدا دوو رێگەیی هەبوو، لە باوەشی مەهدییەووە خۆی دەخستە ئامیزیی شارەزاد و هەرچی قسەیی خۆش و زۆرزانای و ئێووی دەیزانی بۆی دەکردن، ئێوانی لە ناخی دلەووە دەهینایە پێکەنین، تەنانەت جارێکیان لە شووشە ماتەکەیی پەنجەرەیی ژووری میوانەکەووە سێبەری مەهدیم بینی، مەسعوودی سوار پشتی خۆی کردبوو و بە دەوری ژوورەکەدا دەسوورایەووە. زۆر سەیر بوو بەلامەووە، هەرگیز لەو باوەرەدا نەبووم مرۆفیک بەو هەموو جیدیەتەووی که تەنانەت زەردەخەنەییەکیشی بەزۆر لێ دەردەهات، بتوانیت بەو شیوویە لەگەڵ مندا لاندای پێوهندی ببەستی. ئێوان لە ژوورە دەرگە داخراوەکەدا خۆدی خۆیان بوون، خۆیان راستەقینە.

لە پاش رۆیشتنی مەهدی، دوو، سێ رۆژ شارەزاد دلتهنگ و بێ حەوسەلە بوو، بەردەوام خۆی بە خۆیندەووی کتیب سەرقال دەکرد، هەموو کتیبەکانی خۆیندبوووە، کتیبی شیعەرەکانی فروخی لەژێر سەرینەکەیی دادەنا. سەرەتای مانگی رەشەمیی بوو که داوای لێ کردم چەند بلووزیک، دوو پانتۆل و جانتایەکی گەورەیی دەسک توندوتۆلی بۆ بکرم. هەر جانتایەکی ژنانەم بۆ دەکری، دەیکوت، بچووکه، سەرئەنجام گوتم:

– کەواتە تۆ جانتای سەفەرت دەوێت نەک جانتای ژنانە!

– بەلێ، ئافەرین، جانتایەکی زۆریش گەورە نەبیت، سەرنج راکیش نەبیت، بەئاسانی هەلبگیریت و جێگەیی هەموو شتەکانمی تێدا بپیتەووە.

لە دلی خۆمەووە گوتم: چەکەکانیش. لە رۆژی یەکەمەووە دەمزانی چەکی هەیه،

هه‌موو کاتیک ترسی ئه‌وهم هه‌بوو مندا له‌کان به شپوه‌یه‌ک بیدۆزنه‌وه. به‌م جۆره ورده ورده ئاماده‌ی رۆیشتن ده‌بوو، له‌وه ده‌چوو ته‌نیا چاوه‌روانی بریاریک یان هه‌واڵیک بوو که ئه‌ویش له ده‌وروبه‌ری جه‌ژندا گه‌یشت. جله کۆنه‌کانی و جانتاکه‌ی دانا و داوای کرد که له ناویان به‌رم، هه‌موو شتیکی خسته ناو جانتا تازه‌که، نیگاره‌کانی مه‌سه‌وودی له بیخی جانتاکه له ته‌نیشته چه‌که‌که‌وه دانا. دۆخیکی سه‌بری هه‌بوو، سه‌ره‌رای مانه‌وه‌ی له ماله‌وه، ژبانیکی نه‌ینی و بی جموجۆل، زۆر ماندوو بوو و تاسه‌ی هه‌وایه‌کی ئازاد، بازاری، کۆلان و خه‌لکی ده‌کرد، که‌چی ئیستا کاتی رۆیشتن هاتوو، خه‌مناک و دلته‌نگ دیاربوو، هه‌ر مه‌سه‌وودی له ئامیز ده‌گرت و ده‌یگوت: چۆن له‌م جیا بیمه‌وه؟ ئه‌وی له باوه‌ش ده‌گوشی، چاوه پر له فرمی‌سکه‌کانی له‌ناو قژه‌که‌یدا ده‌شارده‌وه، ده‌میک بوو مه‌سه‌وود هه‌ستی به نزیکه‌بونه‌وه‌ی رۆیشتنی شاره‌زاد کردبوو، هه‌موو شه‌وی له کاتی خه‌ودا و یان هه‌ر کاتی بیویستبایه بۆ شتیکی له مال بچیته‌ ده‌ر، به‌لینی لی وه‌رده‌گرت که ئه‌گه‌ر ئه‌و له مال نه‌بوو، ماله‌که جی نه‌هتایت و هه‌ر بواریکی بۆ بره‌خسایه ده‌بیرسی:

- ده‌ته‌وی برۆیت؟ بۆچی ده‌ته‌ویت برۆی؟ بۆچی من بیزارت ده‌که‌م؟ به‌لینت پی دده‌م به‌یانیان نایه‌مه ئامیزت و له خه‌و هه‌لت بستینم، گه‌ر ده‌ته‌ویت برۆی منیش له‌گه‌ل خۆتدا به‌ره، ده‌نا ون ده‌بی، تۆ ئه‌م ناوه نانا‌سی.

به‌م قسانه‌ی شاره‌زادی پارا و خه‌مبار ده‌کرد و نه‌ک هه‌ر دلی ئه‌و، به‌لکو دلی منیشی ته‌نگ ده‌کرد. شه‌وی کۆتایی شاره‌زاد له ته‌نیشتییه‌وه خه‌وت، چیرۆکی بۆ گوت، به‌لام نه‌یتوانی به‌ر له فرمی‌سکه‌کانی بگریت، مه‌سه‌وودیش وه‌کو هه‌ر منداڵیکی تر که زۆریه‌ی شته‌کان به‌ چاوی دلییان ده‌بینن و ده‌بناسنه‌وه، ده‌موچاوی شاره‌زادی به‌ هه‌ردوو ده‌سته بچوکه‌که‌ی گرت و گوتی:

- ده‌زانم به‌یانی که له خه‌و هه‌لده‌ستم تۆ رۆیشتووی.

به‌پیتی به‌رنامه‌ی داریژراو، کاژیر دوازده و نیوی شه‌و له مال چوو ده‌ر. هه‌ر له‌و ساته‌دا بیرم کرد و هه‌ستم به‌ بۆشایی شوینه‌که‌ی کرد. له کاتی رۆیشتنیدا، له ئامیزی گرتم و گوتی:

- سوپاس بۆ هه‌موو شتیکی، مه‌سه‌وودمت پی ده‌سپیرم، ئاگات لی بیت، زۆر هه‌ستیاره، نیگه‌رانی دوا‌رۆزیم.

و پرووی کرده همید و گوتی:

- تو پیاویکی بهخته وهری، نرخی ژبانت بزانه، ژنیکي باش و مندالگه لیکي نازدارت ههیه، نامه ویت هیج شتی ئاسوودهیی و ئارامیی ئهم پیکهاتهیه ههلبوهشینتتهوه.

همید به سه رسورمانه وه سهیری کرد و گوتی:

- دهزانی خهریکی چی دهئیت؟ بابه وازبینه وهره با برۆین، درهنگه.

رۆژی پاشتر، له کاتی پاککردنه وهی ژووری میوانه که، کتیبه کهی فهروخم له تهنیشت نوینه کهیه وه هه لگرت، پینوووسیک له لای یه کی له لاپه رهکانیدا بوو، کتیبه کهم کرده وه، له ژیر ئهم دیرانه دا هیلیکی رهنگ ئالی کیشابوو:

(... کام لووتکه، کامه ترۆیک؟)

ئهی ژنانی ساده، بمپاریزن...)*

یه کسه فرمیسک به چاوهکانمدا هاته خواره وه، مه سعوود له لای دهرگه که وه ستابوو، به چاویکی پر له خه مه وه گوتی:

- رۆیشت...؟

- ئازیزه کهم سالو، به یانیت باش، باشه ده بوایه ئه ویش هه برواته وه مالی خۆی.

رای کرد و سه ری خسته سه ر شانم، دهستی کرد به گریان. هه رگیز یادگار یه کهانی پوره شه ری خۆشه ویستی له بیر نه چوو وه، ته نانه ت سالانی دواتریش که گهنجیکی ته واو بوو ده یگوت:

- خه و به و ماله وه ده بینم که بق ئه وم دروست کردوو و پیکه وه تیایدا ده ژین.

له دواي رۆیشتنی شاره زاد، نووشی زۆر کاری جوړه و جوړ بووم، پاککردنه وهی شه وی جه ژن، ناماده کردنی شتومه کی پیویست، جلی جه ژن بق منداله کان، دروونی چه رشفی تازه، گۆرینی په رده ی ژووری میوان، ده مویست بق منداله کان جه ژن راستیه کی دلگیر و پر جۆش و خرۆش بیت، هه ولم دها هه موو رپوره سمه که به رپوه به رم و وینه ی یادگار یکی خۆشی سه رده می مندالی له هزری منداله کاندای

* شیعریکی فهروخی په رخوا ده. و.

بهیلّمهوه. سیامهک بهرپرسی ئاودانی ئه و سهوزیانه بوو که رواندبووم، مهسعوود هیلکهکانی رهنگاورهنگ دهکرد، همهید پی دهکهنی و دهیگوت:

- ئه مه تو چی دهکهنی؟ بوچی چی بووه وا ئه وهنده خۆت خستووته ئه زییه ته وه؟ به لام دهمزانی ئه ویش له ناخه وه دلّی که وتووته خرۆش و به هاتنی جهژن گه شبینه. له و رۆژگار هوه که زۆربه ی کاته ئازادهکانی خۆی له گه ل ئیمه دا به سه ر ده برد و به ناچار ی تیکه ل گه رفته کانی رۆژانه ده بوو و هه رچه ئنیک بوایه هۆگری ده رده بری. به کیکیشم بۆ هاوکاری هینا، هه موو ماله که مان، هه ر له سه ربانه وه تاکو ژیر زه وییه که ی شورده وه و کاره بامان بۆ دانا، بۆن و به رامه ی جهژن که شی ماله که ی داپۆشیبوو.

ئه و سه له وه کو خیزانیکی ته و او بۆ پیرۆزبایی جهژن رۆیشتن، به شداری هه موو به رنامه کانی نه ورۆزمان کرد و ته نانه ت له سیزده به ده ریشدا رۆژه که مان له گه ل که سوکاری همهید له ده ره وه ی شار به سه بره د. له دوا ی ته و او بوونی پشوو، به شادمانی و توانایه کی زۆتره وه سه رقالی خویندن و تاقیکردنه وه کانی خۆم و سیامه ک بووم، همهید زۆتر له ماله وه بوو و چاوه روانی ته له فون بوو، تووره و قه لّس بوو، به لام نه شهیده توانی هه یج شتیک بکات، منیش کویم پی نه ده دا و به وه قایل بووم که له ماله وه یه. له گه ل هاتنی هاوین و کو تا پیه اتنی تاقیکردنه وه کاند، به رنامه ی گه رانم بۆ منداله کان دارشت، ده مو یست هه موو هاوینه که پیکه وه بین، ئیستاش که مۆله تی شو فیریه که م وه رگرتوه، به لّینم دابوو هه موو پاش نیوه رپۆیه ک منداله کان بۆ پارک و سینه ما و میوانی و ناوه نده کانی گه شت به رم، منداله کان دلّخۆش و کامه ران بوون و منیش له ناخه وه هه سته به خته وه رییه کی قوول له ده رووندا جیگیر بووبوو.

پاش نیوه رپۆی ئه و رۆژه ی که منداله کانم له پارک ده هینایه وه، له سه ر پیکه که م رۆژنامه و نان و هه ندی شتی ترم کری، هیشتا همهید نه هاتبووه ماله وه، ئه و شتانه ی کریبووم له شوینی خۆی دامنان و سه رقالی له تکردنی ئه و نانه بووم که له سه ر رۆژنامه که دامنا بوو، ورده ورده پیه ته گه وره کانی ناوونیشانی رۆژنامه که ده رکه وتن، به په له نانه که م خسته لاه، وشه کان وه کو خه نجه ر ده چوونه چاومه وه، به ته و اهوتی لی تی نه ده گه یشتم، وه کو تریشقه به رکه وتوویه ک وشکه وه بووم، له

شویڼ خۆمهوه هه‌لده‌له‌رزیم، نه‌مده‌توانی چاوه‌کانم له‌سه‌ر رۆژنامه‌که هه‌لگرم، زریانیک له‌میشکم و هه‌لچوونیک له‌دلمدا به‌ریابوو، دۆخه‌نا ئاساییه‌که‌م سه‌رنجی مندا‌له‌کانی راکیشا و به‌ره‌و لام هاتن، له‌قسه‌کانیان تێ نه‌ده‌گه‌یشتم، هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رگه‌ به‌توندی کرایه‌وه و هه‌مید په‌شۆکاو و به‌په‌له‌ هاته‌ ژووره‌وه، نیگا‌کانمان په‌کیان گرت، که‌واته‌ هه‌واله‌که‌ راست بوو، پتویستی به‌قسه‌کردن نه‌ده‌کرد، هه‌مید له‌سه‌ر هه‌ردوو ئه‌ژنۆی دانیشتم، مشتته‌ گرمۆله‌ کراوه‌کانی به‌سه‌ر پانیدا دا و هاواری کرد:

– نه‌...!

ناوچه‌وانی به‌زه‌ویدا دا، بارودۆخی به‌پرا‌ده‌یه‌ک خراپ بوو که‌ من خۆم له‌بیر چووه‌وه، مندا‌له‌کان ورده‌کۆل و تۆقیو چاویان لی‌مان بریبوو، به‌خۆمدا هاته‌وه، ئه‌وانم به‌زۆر نارده‌ ده‌ره‌وه و وتم، برۆن له‌هه‌وشه‌که‌ یاری بکه‌ن، له‌کاتیکدا که‌ سه‌یری دو‌واهیان ده‌کرد، بیده‌نگ چوونه‌ ده‌ره‌وه. بۆ‌لای هه‌مید رۆیشتم، وه‌کو مندا‌ل، سه‌ریم خسته‌ سه‌ر سینه‌م و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستی به‌گریان کرد، نازانم به‌جووته‌ چهنده‌ فرمتسکمان رشت، هه‌مید به‌رده‌وام ده‌یگوت:

– بۆ؟! بۆچی به‌منیان نه‌وت؟ بۆچی هه‌والیان پێ نه‌دام؟

له‌پاش که‌میک، خه‌م داگیراو، قین و توورپیی ئه‌وی هینایه‌ جووله‌، ده‌موچاوی شۆرد و وه‌کو شیت له‌مال رۆیشته‌ ده‌ر، نه‌مده‌توانی پیشی لی‌ بگرم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م گوت:

– وریا به‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌موو له‌ژێر چاودێریدا بن، ئاگات لی‌ بێ.

جاریکی تر هه‌واله‌که‌م خوینده‌وه، شاره‌زاد و چهند که‌سیکی تر له‌کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ربازیدا گه‌مارۆ دران، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستی ساواک نه‌که‌ون، به‌ته‌قاندنه‌وه‌ی نارنجۆک له‌ناو ده‌ستیاندا خۆیان کوشتبوو، چهندان جار هه‌واله‌که‌م خوینده‌وه به‌لکو له‌نیوان دێره‌کانیدا به‌راستی هه‌واله‌که‌ بگه‌م، که‌چی درێژه‌ی بابته‌که‌ دژوین و نه‌فره‌تی دووباره‌کراو بوو له‌ئاژاوه‌گیران و ناپاکان، رۆژنامه‌کانم شارده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سیامه‌ک نه‌یبینیت. له‌نیوه‌شه‌ودا هه‌مید، ماندوو و نا‌ئومید گه‌رایه‌وه، هه‌ر به‌و جله‌وه‌ خۆی خسته‌ سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ و گوتی:

– هه‌موو شتیک به‌یه‌کدا شیواوه و سه‌رتاپای هیله‌کانی پێوه‌ندی پچراون.

- به لَام ئهوان ته له فۆنى تۆيان ههيه، ئه گهر پتويست بکات ته له فۆنت بۆ ئه کهن.

- ئه ئى بۆچى له م ماوه يه دا ته له فۆنىان نه کرد؟ مانگىک تى پهرىبوو هيچ پتوهنديهک به منه وه نه کرابوو، به نامه ئى چالاکيه کانم ده زانى و برىار وابوو، منيشى تيدا بم، بۆ ئه م چالاکيه چوو بوومه خولى فتر بوونه وه، مه شقم کردبوو، نازانم بۆچى منيان خسته په راويزه وه، چى روى داوه؟ له وانه بوو منى تيدا بوومايه وای لى نه هاتبايه.

- يانى تۆ به تهنيا خۆت له گه ل ئه و هه موو هتزه سه ربان ييه ئى که ئه وانى گه مارۆ دابوو شه رت ده کرد و هه موويانت رزگار ده کرد؟ ئه گهر تۆيشى لى بوويتا به ده کوژرايت؟

له بهر خۆمه وه بىرم ده کرده وه، به راست له بهر چى به ويان نه وت؟ ئاخۆ ئه مه کارى شاره زاد نه بوو؟ ئاخۆ مه به ستى له په راويزخستنى هه ميد، پاراستنى خيزانه که ئى نه بوو؟

دوو، سى ههفته به سه رچوو، هه ميد تووره و بى خه و بوو، به رده وام جگه ره ئى ده کيشا و له چاوه پروانئى هه والدا له گه ل ليدانى زهنگى ته له فۆنه که ده رده په رى، له پينا و دۆزينه وه ئى مۆره سه ره کييه کان و مه هدى خۆى به ئاو و ئاگر دا دها، به لَام هيچ سه ره داوئىکى ده ست نه که وت، هه ر پۆژه ئى هه والئى گرتنى کۆمه له يه ک و ده ست يه ک بلاو ده کرايه وه، هه ميد رتگه که ئى پشت سه ربانه که و هه موو رتگه کانئى ترى هه له اتنى به سه رکرده وه، وا ديار بوو کارگه و چاپخانه که ش پاکسازى کرابوون، کات به رووداوه کان هه لاسا و بوو، نه بوونى ئاسايش له گه ل هه وادا شه پۆلى دها، چرکه کان له چاوه پروانئى رووداويک يان هه والئىکدا تى ده په رى. به هه ميدم گوت:

- هه موو خۆيان شار دووه ته وه، له وانه شه رۆيشتن، وه ره تۆش بۆ ماوه يه ک بۆ شوئىنئىک برۆ، هه ر کاتئىک ئاو له ئاسيا و که وت بگه رتوه، هتشتا که س تۆ نانا سئت، ده توانيت له ولات بچيته ده ر.

- به هيچ شتوه يه ک بۆ هه نده ران ناپۆم.

- که واته هيچ نه بئيت بۆ لادئيه ک، شارۆچکه يه ک، بۆ شوئىنئىکى دوور برۆ تا وه کو ئه م دۆخه هه لاسا وه هئمن ده بئته وه.

- من له نزيك ته له فۆن و كارگه كه ناجووليمه وه، له وانهي له هر چركه يه كدا
كارتيكان پيم بيت.

ههولم ددا ژيان به شيوه يه كي ناسايي به سهر بهرم، كه چي هيچ شتيك ناسايي
نه بوو، رووحم پرسه دار بوو، زور نيگه راني ژيان و سهلامه تي هه ميد بووم. بو
چركه يه كيش رووخساري شاره زاد و يادگاريي ئه و چهند مانگه ي كه پيكه وه
بردبوومه سهر، له بهرچاوم ون نه ده بوون. روژي دواي رووداوه كه، سيامه كه له
دواي گه رانيكي زور روژنامه كه ي دوزيبوو وه، بردبوويه پشت سه ربه نه كه و
خويندبوويه وه، من له چيشته خانه كه بووم كاتييك كه به رهنگيكي بزركاوه وه
روژنامه كه ي له ده ستدا بوو، هات و له بهردهم وهستا، چوومه لايه وه و گوتم:

- خويندته وه؟

سهري خسته باوهشم و دهستي به گريان كرد، گوتم:

- ئاگادار به مه سهوود نه زانيت.

به لام مه سهوود هر له سه ره تاوه پهي به رووداوه كه بردبوو، له گو شه يه ك
خه م بار داده نيشته و نوقمي بير كردنه وه ده بوو، چي تر هيچي بو پوره شهري
خوشه ويستي دروست نه كرد، وينهي نه كيشا، نه كه وته شوين هه والي و بير په شيو،
هه والي ددا ناوي نه هينيت. له پاش ماوه يه كي زور سه رنجي رهنگه تاريك و
سروشته سهير و نادياربي نيگاره كانيم دا، رهنگ و نيگارگه ليك كه هه رگيز پيشتر
له كاره كانيدا نه مبينيبوو، هيچ روونكردنه وه يه كيشي له باره يانه وه نه ددا و
چيرۆكه كانيشي نه ده گي پرايه وه. ماوه يه كي ئيجگار زوري برد تاوه كو خه مه كه له
دهروونيدا هه رس بوو، به لام هه رگيز له بيري نه چوو وه. ده ترسام ئه م خه مه
كپكراوه بيته به شتيك له كه سايه تيبه شاد و گه رموگوره كه ي، ئه و بو پيكه نين، سوژ
به خشين، خه م ره ويني دروست بوو بوو، نه كه خه موكي و دلته نكي، به لام ده توانرا
چي بكرت! به داخه وه نه مده تواني منداله كانم له بهردهم ئه زمونه ناخوشه كان
ژيان بپاريزم، هه رچهنده زو بو به لام ده بوايه رووبه رووي راستيبه تاله كان
ژيان بوونايه ته وه، ئه مهش به شتيك له گه وه بوونيان بوو.

بارودخي هه ميد له منداله كان خراپتر بوو، سه رگه ردان به ده وري خويدا
ده سووپرايه وه، هه ر ده هات و ده چوو، هه ندي جار بو چهند روژييك ون ده بوو، كه چي

له گه رانه ویدا هیچی له و نائومییدییه کهم نه کردبووه، به ودها ده مزانی که نه وهی بوی چووه دهستی نه که وتووه. دوا جار، ههفته یه که زیاتر ئیمه ی بی هه وال هیشته وه، نه که هه ر نه ده هاته ماله وه، به لکو ته نانه ت ته له فونیکیشی نه ده کرد بۆ نه وهی بپرستت کهس پتوهندی پتوه کردوو یا نا؟ هه میسه له دلهوره و نیگه رانیدا بووم، هه رچهنده له دوا ی مردنی شاره زاد قینم له کرینی رۆژنامه ده بووه وه و ده ترسام، که چی هیچ ریگه چاره یه کم نه بوو، هه موو رۆژی زووتر له رۆژی پتیشووتر خۆم ده گه یانده لادوکانی رۆژنامه فرۆشه که و چاوه پروانی هاتنی رۆژنامه م ده کرد، به ترس و له رزه وه رۆژنامه کهم ده کرده وه، کاتیک ده مبینی هیچ هه والیک نییه، به هیمنی به پی ده گه رامه ماله وه، له راستیدا من رۆژنامه م بۆ ده سته که وتنی هه وال نه ده ویست، به لکو ئامانجم دلنیا بوون بوو له نه بوونی هه وال.

سه ره نجام، له ناوه راستی جو زه رداندا نه وه واله ی که نه مده خواست، له رۆژنامه دا بینیم. هیشته پته ی چه پکه رۆژنامه کانیا ن نه کردبووه که سه ردپه ره ش و گه وره که ی لاپه ره ی یه کهم له جیگه ی خۆم له خاچی دام، پتیه کانم ده لرزین، هه ناسه م گیرا، نایه ته وه بیرم، چۆنم رۆژنامه که کری و خۆم گه یانده ماله وه، منداله کان له هه وشه که یاریان ده کرد، به په له له پتیلیکانه کان سه رکه وتم، ده رگه کهم له خۆم داخست و هه ر له پشت ده رگه که رۆژنامه کهم له سه ر زه وییه که راخست، خه ریک بوو دلّم له ده ممه وه بیته ده ر، هه واله که سه باره ت به تیکشکاندن ی کۆمه لی له سه رکرده کانی ریکخراوه یه کی تیرۆریست و ئازاوه گیر ده دوا و موژده ی نه وهی ده دا که ولاته خۆشه ویسته که مان له بوونی ئه م نه ندانه خایانه پاک کراوه ته وه. ناوه کان به به رچاومه وه به ریز ده رۆیشتن، نزیکه ی ده ناو بوون، هه ندیکیا ن نه ده هاته وه یاد، به لام ناوی مه هدی به ته واوته ی و به شیوه یه کی به رجه سته هاتبوو، جاریک تر ناوه کانم خوینده وه، نه، ناوی هه میدی تیدا نییه، دلّم خا و بووه وه، نه مده زانی چ هه سته یکه هه یه، به داخ بووم بۆ نه وه که سانه ی له نیوچوون، به لام تروسکه ی هیوا یه که له دلّمدا ده ره وشایه وه، ناوی هه مید له نیوانیا نندا نییه، بیگومان هیشته زیندوو، له وانه یه هه له هاتیت، له وانه یسه هه ر نه ناسرا بیته وه و بتوانیت بگه ریته ماله وه. ئوی، سوپاس بۆ خوا! نه ی ئه گه ر گیرا بیت چی؟ گیژ و تاسا بووم، به بی هیوا یییه وه ته له فۆنم بۆ کارگه و چاپخانه کرد، که چی وه لامیان نه دایه وه، هیشته کاژیریک بۆ داخستنی کارگه مابوو،

ههستم دهکرد ئەم هه‌موو په‌شێوی و نیگه‌رانییه‌ شیتیم ده‌که‌ن، خۆزگه‌ ده‌متوانی له‌گه‌ڵ یه‌کێ قسه‌ بکه‌م، خۆزگه‌ هاوبه‌ریکم هه‌بوایه‌، خۆزگه‌ یه‌کێ دلی ده‌دامه‌وه‌. له‌به‌رخۆمه‌وه‌ گوتم: ده‌بیت به‌هێز بم، ته‌نانه‌ت ئەو وتانه‌ش که به‌ ناخدا تێ ده‌په‌رن ده‌توانن ب‌مده‌نه‌ به‌ر ته‌وژمی له‌ناوچوون.

دوو پۆژی تریش له‌ تاریکی و په‌ریشانییدا تێ په‌ری، وه‌کو شیت کارم ده‌کرد، له‌وانه‌یه‌ میتشکم سه‌رقالی شتیکی تر بیت. شه‌وی دووهم، ئەوه‌ی که چاوه‌پروانی بووم پووی دا، نیوه‌شه‌و بوو، تازه‌ خه‌ریک بوو خه‌و ده‌چوووه‌ چاوم، نه‌مزانی چۆن له‌ پرتکدا له‌ ناوه‌پراست ماله‌که‌ماندا سه‌وز بوون. سیامه‌ک زۆر ترسا، به‌ره‌و لای من رای کرد، مه‌سه‌وود ده‌یقیژاند، یه‌کێ خسته‌یه‌ باوه‌شم، سه‌ربازیک به‌ ته‌فه‌نگ نیشانه‌ی له‌ هه‌رسیکمان گرتبوو که له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ وه‌کو بی ده‌له‌رزین، نازانم چه‌ند که‌س بوون، به‌لام له‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی ماله‌که‌دا بلاوبوونه‌وه‌ و هه‌رچییه‌کیان ده‌ست ده‌که‌وت فرییان ده‌دایه‌ ناوه‌پراستی ژووره‌که‌، ده‌نگی زریکه‌ تۆقیوه‌که‌ی داپیره‌ که له‌ خواره‌وه‌ ده‌هات، ئەوه‌نده‌ی تر تووره‌ و شیتی ده‌کردم، هه‌موو شته‌کانی ناو دۆلاپه‌کان، کۆمه‌دی چیشته‌خانه‌که‌، کتیب و جانتاکانیان له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لپشت، دۆشه‌ک و لیفه‌کانیان به‌ چه‌قۆ هه‌لدری، نه‌مه‌دزانی بۆچی ده‌گه‌رین! موژده‌م به‌خۆم ده‌به‌خشی، که‌واتا هه‌مید هیشتا ماوه‌ و نه‌گیراوه‌، بۆیه‌ بۆ ئیره‌ هاتوون، به‌ شوین ئەودا ده‌گه‌رین، به‌لام له‌وانه‌شه‌ ئه‌ویان گرتبیت و ئەم کتیب و نامه‌ و لاپه‌رانه‌ بۆ سه‌نه‌د و به‌لگه‌ کۆ ده‌که‌نه‌وه‌. کێ ناوونیشانی ماله‌که‌مانی پێ داون؟ ئەم بیره‌کردنه‌وه‌یه‌ و هه‌زاران شتی تری نا‌روون به‌ میتشکدا تێ ده‌په‌رین. مه‌سه‌وود به‌ منه‌وه‌ نووسابوو، ته‌ماشای ئەوانی ده‌کرد، سیامه‌ک قنچ له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ دانیشتبوو، ده‌ستیم گرت، وه‌کو سه‌هۆل وا بوو و که‌میک ده‌له‌رزی، ته‌ماشای ده‌موچاویم کرد، هه‌موو جه‌سته‌ی چاو بوو، هه‌موو جموجۆلیکی ئەوانی خسته‌بووه‌ ژیر چاودیرییه‌وه‌، به‌لام له‌ نیگا‌کانیدا جگه‌ له‌ ترس شتیکی تریش هه‌بوو که رایچه‌کاندم، بلێسه‌ی تووره‌یی، قین و نه‌فره‌ت بوون له‌ چاوه‌کانی ئەم منداڵه‌ نۆ سه‌له‌یه‌وه‌ ده‌رده‌په‌ری و تا هه‌تایه‌ له‌ یاددا مایه‌وه‌. داپیره‌م به‌بیردا هاته‌وه‌، له‌ دڵ خۆمه‌وه‌ گوتم: ماوه‌یه‌که‌ ده‌نگی نایه‌ت، ناشی مردبێ، چی به‌سه‌ر هاتووه‌؟ له‌ پر ئیمه‌یان له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ هه‌ستاند، ناو نوینه‌که‌ گه‌ران، چه‌قۆیه‌کیشیان له‌ دۆشه‌که‌که‌ چه‌قاند، فه‌رمانیان دا جارێکی تر هه‌ر له‌وێ دانیشین.

دهمی رۆژ هه‌لات بوو کاتیک ئه‌وان به کۆمه‌لیک لاپه‌ره و کتیبه‌وه له ماله‌که چوونه در، نیو کازیریک ده‌بوو مه‌سه‌وود خه‌وی لی که‌وتبوو، به‌لام سیامه‌ک هه‌روا ره‌نگ بزیکاو و بیده‌نگ له شوین خۆیدا دانیشتبوو. ماوه‌یه‌کی پی چوو تاوه‌کو ویرام به‌هیمنی له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که هه‌ستم. هه‌ر وام ده‌زانی هیشتا به‌کیکیان له شوینیکدا خۆی هه‌شارداوه و سه‌یرمان ده‌کات، به‌ ژوره‌کاندا گه‌رام، سیامه‌ک بۆ هه‌موو شوینیک به‌ دوامدا ده‌هات، ده‌رگه‌که‌م کرده‌وه و رۆیشتمه‌ ده‌ره‌وه، نه، که‌سی لی نه‌بوو، به‌په‌له له پلیکانه‌کانه‌وه هاتمه‌ خواره‌وه، ده‌رگه‌ی ژوره‌که‌ی داپیره له‌سه‌ر پشت کرابوووه و داپیره له‌سه‌ر گازه‌رای پشت له ناو نوینه‌که‌یدا که‌وتبوو، گوتم: وه‌ی مردوو، به‌لام که‌ چوومه‌ لایه‌وه سه‌رنج دا زۆر به‌قورسی هه‌ناسه‌ ده‌دات، که‌میک نرکه‌ نرکی لیوه‌ ده‌هات، په‌رداخ‌ی ئاوم هینا و هه‌ولم دا بیکه‌مه‌ ده‌میه‌وه، دوو سه‌رینم له‌ پشتی دانا بۆ ئه‌وه‌ی پالی پتوه‌ بدات. چیی تر بواری شارده‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌ما‌بوو، نه‌هینیه‌که‌ نه‌ما‌بوو له ئاشکرا‌بوونی بترسم، ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت و زه‌نگم بۆ مال باوکی هه‌مید دا، باوکی هه‌ولتی ده‌دا هیمینی خۆی بیاریزیت، به‌لام هه‌ستم کرد هه‌واله‌که‌ کتوپر نه‌بوو، له‌وه‌ ده‌چوو چاوه‌پروانی شتیک واییت.

سه‌رم به‌ هه‌موو شوینیکدا کرد، ماله‌که‌یان وه‌ها به‌سه‌ر به‌کدا شیواندبوو هه‌ستم ده‌کرد ئیتر هه‌رگیز جاریکی تر ریکوپییک نابیته‌وه، ماله‌که‌م وه‌کو ولاتیکی داگیرکراوی پاش جیه‌هیشتنی دوژمن وا بوو، ویران، سه‌رگه‌ردان و بی به‌ره‌م، ئاخۆ ده‌بیت له‌ پاش ئه‌مه‌ چاوه‌پروانی لاشه‌ی کوژراوه‌کان بم؟

له‌ ژوره‌کانی داپیره‌دا، هینده‌ که‌لوپه‌لیان کۆکردبووه‌ به‌لامه‌وه‌ سه‌یربوو، ئه‌م هه‌موو شته‌ بی که‌لکه‌ چۆن له‌م ژورانه‌دا جیه‌گیان بووه‌ته‌وه؟ په‌رده‌ی کۆنه، روون نه‌بوو له‌ کوپه‌ هینرا‌بوون، روومی‌زی ده‌ستکردی په‌له‌دار که‌ به‌ چهندان شو‌ردن پاک نه‌بوو‌بوونه‌وه، رووته‌ختی خه‌وی کۆن، له‌ته‌ پارچه‌ کۆنه‌ی گه‌وره‌ و بچووکی پاشماوه‌ی ئه‌و جلانه‌ی که‌ چهندان سال پتیشتر دوورا‌ون، کۆن و فریدراو بوون، چنگالی تاک و ته‌را و زه‌رده‌وه‌بوو، قاپ و قاچاخ‌ی لیوار په‌ریو و درز بردوو، له‌ چاوه‌پروانی ئه‌و گاوه‌ره‌ی* که‌ هه‌رگیز نه‌هات، به‌پاست، داپیره‌ ئه‌مانه‌ی بۆچی

* گاوه‌ر: شووشه‌به‌ند

هه لگرتوو؟ له ناو هه ریهک له مانهدا، بۆ کامه به شی ژیا نی خو ی ده گه ریت؟
له ژیر زه وییه که دا، هه له کورسی و میزی شکاو، شووشه ی به تالی شیر و
ساردی له ناو خاک و خو له که دا بلاو بوو یونه وه، تۆپه له بچووکى برنجی پڑاو له
گۆنیه دم هه لچرا وه کانه وه، به راستی هه شریک به ریا کرابوو.

باوک و دایکی هه مید سه سورماو و باوه رنه که رده، خو یان به ژوردا کرد،
دایکی به بینینی دۆخه که قیزاندى و دهستی کرده گریان، هه ده یگوت:

- کور هکه م چی به سه رها توو؟ هه مید له کو ییه ...؟

واقم ورمابوو، ته ماشام ده کرد، له راستیدا ده بوايه بگريم، که چی هه روه کو
سه هو ل ساردوسر بووم، می شکم هاو ده می روودا وه که ی نه ده کرد، له وه ده چو
نه مده ویست له کاریگه ری کاره ساته که تی بگه م. باوکی به په له داپیره ی سواری
نۆتۆمۆبیله که کرد و دایکی هه میدیشی به زۆر خسته نۆتۆمۆبیله که وه. تاقه ت و
توانای یارمه تی و دلدا نه وه و ته نانه ت وه لآمدانه وه ی که سیشم نه بوو، جه ستم له
هه موو هه سته کان به تال ببوو وه، هه نه وه ندهم ده زانی که ناتوانم له شوینیک
نۆقره بگرم، هه ده هاتم و ده رۆیشتم، نازانم چه ندی پی چو تا باوکی هه مید
گه راپه وه، سیامه کی له باوه ش گرت و دهستی به گریان کرد، بی هه ست سه یریم
ده کرد، ده تکوت فرسه خیک لیمه وه دوور بوو. له پر دهنگی زریکه ترسناک و
نه برپا وه که ی مه سهوود به ناگه ی هینامه وه، به ره و لای پلیکانه کان رام کرد، له
نایزم گرت، له ئاره قه دا خو سابوو و ده له رزی.

- هیچ نییه کورم، مه ترسه، هیچ نییه.

- شته کانتان کو یکه نه وه، چه ند رۆژی له مالی ئیمه دا ده میننه وه.

- نه سو یاست ده که م، ئیره م پی خوشتره.

- ناتوانی لیره بمینیه ته وه، دروست نییه.

- نه ده مینمه وه، له وانیه هه والیک له هه میده وه بیت، له وانیه کاریکی به من
بیت.

سه ری راوه شانده و به سوور یونه وه گوتی:

- نه گیانه که م، پتویست ناکات، که لوپه له کانتان کو یکه نه وه، نه گه ریش مالی

باوكتت پى خۇشتره بۆ ئەوئەت دەبەم، مالى ئىمەش زۆر ئاسوودە نىيە.
زانىم ئەو زانبارى زىاترى لە لايە، بەلام نەمدەوئىرا بىرسىم، نەمدەويست بزىانم.
لەو بشتويىيەدا جاننايەكم دۆزىيەو، ھەرچىيەكم لە جلى مندالەكان بەرچاوكەوت و
ھەندى شتى خۇشم تى خست، نەمدەتوانى جىل بگۆرم، چارشىويى نوئىژەكم لەسەر
جلى خەوھكەو بەسەر سەرمدا دا و لە پلىكانەكان ھاتمە خوارەو، باوكى ھەمىد
دەرگەكانى داخست.

بە درىزايى ھەموو رىيەكە يەك وشەشم نەگوت، باوكى ھەمىد لەگەل مندالەكان
قسەى دەکرد و ھەولى دەدا سەرگەرميان بكات، لەسەر كۆلانەكەو مندالەكان لە
ئۆتۆمۆبىلەكە ھاتنە خوارەو، سەيرم كرد ھىشتا ھەر جلى خەويان لەبەردابوو،
چەند بچووك و بى دەرتان بوون!

– كچم سەيركە، دەزانم ترساي، دلت داخوريا، ئەمە گورزىكى قورس بوو بۆتق،
بەلام دەبىت بەھىزىيت، بە خۇتدا بىرەو، ھەتا كەى دەتەوئەت ئاوا بىدەنگ و مات
دانىشى و لە راستىيەكە ھەلبىتى؟ مندالەكانت پتويستىيان پتە، دەبىت ئاگات
لئيان بىت.

سەرئەنجام فرمىسكەكانم ھاتنە خوار، بە دەم گريانەو پەرسىم:

– ھەمىد، ھەمىد چى لى ھاتوھ؟

باوكە سەرى خستە سەر سووكانى ئۆتۆمۆبىلەكە و ھىچى نەگوت.

– مردووه! وانىيە؟ ئەويش وەكو ئەوانى تر كوژراوه؟ واىه؟

– نە بابە گيان زىندووه، ئەو دەزانىن.

– تۆ ئاگەت لئىيەتى؟ بىم بلى، بەخوا بە ھىچ كەس نالىم، لە چاپخانە خوى
شاردووهتەو، وانىيە؟

– نە گيانەكەم، دوو رۆژ پىش ئىستا رژانە ئەويش، ژىر و ژوورىان كرد و داىان
خست.

– ئەى بۆ بە منتان نەوت؟ ھەمىدش لەوئى بوو؟

– نزيك بوو... ھەر لەو دەوروبەرە بوو.

– ئى...؟

- چی بلایم، گیراوه.

- وهی...!

تا ماوهیهک نه مده توانی هیچی تر بلایم، که میک بیدهنگ بووین، به کسه ر گوت:

- که واته، له راستیدا ئه ویش مردووه، له گرتن پتر ده ترسا وهک له مردن.

- نه ئازیم، وا بیر مه که ره وه، به هیوا به، هرچی بهک له دستم بیت دهیکم، له دوینیکه وه تا ئیستا بق هه زار شوین رویش تووم، چاوم به چند که سی له پیاوه سه زله کان که وتووه، هه موو ناسیا وه کانم جیبه جی کردووه، ئه مرۆش له گه ل پاریزه ریکدا کاتم دیاری کردووه، هه موو ده لاین ده بیت به هیوا بین، من خو شبینم، ده بیت تو ش یارمه تیم بدهیت، به رده وام له گه لمان له پیوه ندیابه، ئیستا ته نیا ده بیت سو پاسی خوا بکهین که زیندووه، ئیشه لالا ئه وانی تریش جیبه جی ده بیت.

سی روژی ته واو له مائی باو کم که وتبووم، نه خو ش نه بووم، تام لی نه بوو، به لام ئه وهنده مان دوو بووم نه مده توانی هیچ بکه م، ده تگوت دل دا خو ریان و نیگه رانییه کانی ئه م چند مانگه ی کو تایی و ئه م دوا گورزه ش هه موو وزه و توانا کانی لی سه ند بوومه وه. مه سه عود له ژوو سه رم داده نیشته و ده یلا واند مه وه، هه ولی دها ناچارم بکات نان بخوم، وه کو برین پیچیک چا و دیری ده کردم. سیامه ک بیدهنگ له ده وری هه وزه که پیاسه ی ده کرد، نه له گه ل که سه قسه ی ده کرد، نه شه ری ده کرد، نه هیچی ده شکاند و نه یاری ده کرد، له نیگا قوول و تاریکه که پیدا تیشکی نائومی دی دهره وشایه وه، ئه م دو خه ی ئه و منی له ئاکاره توند و شه ر و کیشه کانی زیاتر ده ترساند، له شه ویکدا ده، پازده سال گه وره تر بوو بوو و له پیاوه پروگرژ و توو ره کان ده چوو.

روژی سییه م، بریارم دا له شوین خوم هه ستم، چاره م نه بوو، ده بوایه بگه ریمه وه ژیانی ئاسایی، هه رچهنده هیشته هه ر ژور بی هیژ بووم. مه حموود تازه به هه و آله که ی زانیبوو، خو ی و ژن و مند آله کانی هاتن، ئیحتیرام سادات هه ر قسه ی ده کرد و منیش هیچ تاقه تم نه بوو، مه حموود له چیشته خانه که له گه ل دایکم قسه ی ده کرد، ده مزانی بق وهر گرتنی هه و آل هاتووه. فاتی سینیه چایه که ی له سه ر زهوی دانا و له ته نیشتمه وه دانیشته له و کاته دا دهنگه توو ره که ی سیامه ک له هه وشه که وه به رز بووه وه، ده تگوت باهۆز هه لی کرد، ده ره ریمه لای په نجه ره که،

دهموچاوی سیامهک له تووریهیدا سوور هه لگه رابوو و دژوینی به مهحموود دهدا، بهردی بۆ فری دهدا، له پیر هه لگه راپیهوه و غولامهلی داماوای بههتیزیکهوه که له توانای ئهوه نه دهوشایهوه، هه لگرت و خستییه ناو حهوزهکه، و گولدانیکیش که له قهراخی حهوزهکه دا بوو، به شهق فرییدا و شکاندی، نه مدهزانی چ شتیک بهو شتیهیه تووریهی کردووه، به لام دلنیا بووم بی هق نییه، ته نانهت بهوش قایل بووم، ئهوه سه ره انجام له دواى سى رۆژ خه ریک بوو بهو جوژه خوێ به تال ده کردهوه، هاوکات عهلی دهیگوت دهمت داخه، سه گباب، دهستی بهرز کردهوه بۆ ئهوهی به ناو دهم سیامهکدا بدات، دنیا له بهرچاوم تاریک و رهش بوو، قیزاندم و گوتم:

- دهستت داگره.

و هه ر لهو په نجه ریهوه خویم خسته حه وشه که، وهک شیره دایکیک که له بهردهم دوزمنه کهیدا بهرگری له منداله کهی دهکات، بۆ لای عهلی رام کرد و گوتم:

- ئه گه ر دهستت بهر منداله کهم بکه ویت لهت لهتت ده کهم.

و سیامهکم که له تووریهیدا هه لده له رزی، له نامیزم گرت، هه موو بیدهنگ و سه رسورماو سهیریان ده کردم، عهلی حه په سا و گوتی:

- من ته نیا ده مویست بیدهنگی بکه م، سه یرکه چ فه رته نه یه کی ناو ته وه؟ چی به سه ر ئه وه منداله دا هینا.

و ناوچه وانى غولامهلی که وهکو مشکیکى له ئاو هه لکیشراو له ته نیشته دایکییه وه وه ستابوو، بهرز ده کردهوه و نیشانی دهدا.

- ئاگات لی نه بوو چ قسه که لیکى پر و پوو چی به خالۆ گه وره که ی ده گوت؟

- دياره شتیکتان گوتووه وا ئه م منداله ی بهو شتیه یه تووره کردووه، دهنه خو سى رۆژه له م ماله دهنگی لئوه نه هاتووه.

مهحموود دهموچاوی گرژه وه کرد و گوتی:

- بۆچی ئه م به چکه جنۆکه یه هی ئه وه یه ئیمه قسه ی له گه ل بکه یین؟ تۆش شه رم ناکه ی برا گه وره که ت به قسه یه کی منداله که ت ده فرۆشی، به راستی هه رگیز نابى به به شه ر.

کاتیک باوکم هاته وه، بارودۆخی ماله که ئارام بوو، به لام ئه و ئارامیه ی که له

پاش ره شه با بوار دهدات كه ههردوولا به زيانه كانياندا بچنه وه. مه محمود و ژن و منداله كانى رويشتبوونه وه، عهلى له نهۆمى سه ره وه له ژوره كهى خۆى بوو، دايكم دهگريا، نه يده زانى لايه نى من بگريت يان كوره كانى، فاتى به دهورمدا دههات، يارمه تى ده دام له كوكر دهنه وهى شتومه كى منداله كان. باوكم گوتى:

- ئه وه چى ده كهى؟

- ده بيت برۆم، منداله كانم نابيت له ژير دهسته ييدا گه ره بن و سووكايه تى ببين، ئه وپيش له كه سه نزيكه كانيانه وه.

- بوچى چى بووه؟

دايكم گوتى:

- بلّيم چى، مه محمودى داماو هات دلسۆزى بكات، كاتيك له چيشته خانه كه دا له گه ل من قسه ي ده كرد، ئه م منداله گوپى لى بوو، نازانى چ فه رته نه يه كى نايه وه، خوشك و براش به ربوونه گيانى يه كتر.

باوكم گوتى:

- باشه ئيسنا هه رچيبه ك بووه نايه لم شه و برۆيته وه ئه و ماله .

- نه باوكه گيان، ده بيت برۆمه وه، ناوى منداله كانم نه نووسيوه، هه فته يه كى تر قوتابخانه كان ده كرينه وه، هيج كاريكم نه كردوه.

- زور باشه برۆ، به لام نه ك به م شه وه، ئه وپيش به تهنيا.

- فاتيش له گه لم ديت.

- وهى وهى! چ پاسه وانى، له مه گه وره تر نه دۆزيبه وه، مه به ستم ئه وه يه كه ده بيت پياويكتان له گه ل بيت، له وانه يه جاريكى تريش بينه وه، نابيت دوو ژن به تهنيا له وى بميننه وه، سبه ي هه موومان پيكه وه ده رۆين.

باوكم راستى ده كرد، ده بوايه ئه مشه وپيش ئوقره مان بگرتبايه، له دواى نانى شيوان، باوكم سيامه كى له تهنيشت خۆيه وه دانا، وه كو سه رده مى مندالييه كهى قسه يان له گه ل يه كتر دا ده كرد، لى پرسى:

- باشه كورم، ئيسنا به جوانى بۆم بگيره وه، چى بوو وا ئه وه نده تووره بووى؟

ئه وپيش هه ره كه تومار كه رى دهنك كه هه موو قسه كانى تومار كر ديت، لاسايى

قسه کردنه که ی مه محمودی ده کرده وه، گوتی:

- خۆ گویم لئ بوو به دایکه ی دهگوت، پیاویکی گیره شیتوینه، ئه مرۆ نه سبه ی له سیداره ی دهن من هه له سه ره تاوه چه زم له چاره ی ئه مانه نه بوو، ده مزانی زیخیک له ناو پتلاوه که یاندا یه، خواز بئینیکاری پهروین خانم بیدۆزیته وه له مه باستر نابیت. چه نده وتم به حاج ئاغا... ی بدهن (هه لۆیسته یه کی کرد) نازانم کئ... ئاغا.

باو کم گوتی:

- بئگومان ئه بو زهری...

- به لئ، هه ره ئه بوو، گوتتان ته مه نی زۆره، ژنی هه بووه، نه تانگوت له بریدا پیاویکی خوا په رسته، له دوکانه که یدا کۆلئیک که لوپه ل هه یه، ئینجا داتان به م جووجه له کۆمۆنیسته خوا نه ناسه، چه په له، پاداشتی خۆیه تی، هه ره ده بیت له سیداره ی بدهن.

باو کم سه ری سیامه کی به سینه یه وه نا و قزه که ی ماچ کرد و گوتی:

- تۆ گوئی مه ده ری، ئه مانه عه قلیان پیدا ناشکیت، باوکی تۆ پیاویکی زۆر باشه، ئه رخایه نیش به له سیداره ی ناده ن، ئه مرۆ له گه ل باوه گه وره ت قسه م کرد، ده یگوت پاریزه ری گرتووه، ئیشه للا کاره که ی جئبه جئ ده بیت.

هه موو شه وه که بیرم له وه کرده وه که بی چه مید چۆن بژین؟ ئه ر کم له به رامبه ر مندا له کاندایه چییه؟ چ فه رمانئیکم هه یه؟ له به رامبه ر قسه ی خه لکیدا چۆن بیان پاریزم؟

سه ره له به یانی له گه ل باو کم، په روین خانم و فاتی گه راینه وه ماله به ر شالاکه وتوو که مان، باو کم به بینینی دۆخی ماله که زۆر قه لس بوو. له کاتی رۆیشتنیدا گوتی:

- شاگرده کانی دوکانه که ده نیرم هاوکاریتان بکه ن، ئه مه به ته نیا کاری ئیوه نییه.

هه ندیک پاره ی له گیرفانی ده رکرد و به رده وام بوو:

- با ئیستا ئه مه ت له لا بیت، هه ره کاتیک پئویستیش بوو قسه بکه.

- نه سوپاس، ئىستا پتويستيم پى نيه.

به لام ئەم كارەى باوكم، له نهبوونى هەمىدا منى خستە بىر دۆخى ئابوورى خىزانەكەمان، به راست، دەبیت من چۆن خەرجىي مالهوه دابىن بكەم؟ ئاخۆ دەبیت هەتا هەتايە سەربارى باوكم يان باوكى ئەو يا خەلكى تر بم؟ جارێكى تر دلەراوكى دەستى پى كردهوه، دلای خۆم دەدايهوه: چاپخانهكه دەست به كار دەكاتەوه، ئەو هيشتا هەر پشكىكى تيدا هەيه.

سى رۆزى تەواو من، فاتى، پەروين خانم، سيامەك، مەسعوود، شاگردەكانى دوكانەكەى باوكم و جارجارەش دايكم كارمان كرد، هەتاوهكو سەرئەنجام مالهكه كۆبووهوه، دايك و خوشكەكانى هەمىدیش بۆ كۆكردنەوهى كەلوپەلهكەى داپيره هاتن و مالهكەى ئەويان ريكوپيک كرد، داپيره له نەخۆشخانه هاتبووهوه، له مالى ئەواندا كەوتبوو. هەرچى زبلى ئەمبارەكه هەبوو پزانمە دەرەوه، فاتى پى دەكەنى و دەيگوت:

- خوا خىرى باوكى ساواكهكان بنووسیت بوونه هۆى ئەوهى بزانيت له مالهكهدا چى هەيه و مالهكه به باشى پاكەوه بكەيتهوه.

رۆزى پاشتر، بۆ ناوونوسىنى مندا لهكان چوومه قوتابخانه، مەسعووده چكۆلهكەم به چ بارێكى دەروونيهوه بۆ پۆلى يەكەم رۆشت! به لام به پىچەوانەى سيامەكەوه هەولێ دەدا هىچ كيشهيهكەم بۆ دروست نەكات. رۆزى يەكەم كاتىك گەياندمە قوتابخانه، ترسيكەم لهو كەشه نامۆيه له چاوهكانيدا دەخویندەوه، كەچى هىچى نەدەوت، له كاتى خوا حافىزىدا گوتم:

- تۆ كورپكى باشى، زۆر زوو هاورى دەدۆزیتەوه، بىگومان مامۆستاكەشت خووشى دەوتى، من دلنيام.

- دىينه شوينم؟

- به دلنبايهوه ديمه شوينت، پیت وابوو من كورە ميهربان و نازيزهكەم له بىر دەچیت؟

- نه، دەترسم ون بى.

- من ون بم؟ نه رۆله گيان گەرەكان ون نابن.

- بۆ نا!! ون دەبن، كاتىكيش ون دەبن ئيتەر نادۆزینەوه، بينيت شارەزاد و بابە

چۆن ون بوون.

یەكەمین جار بوو له دواى مردنى شارهزاد ناوى بهینیت، ئه‌ویش به ناوه‌كه‌ى خۆیه‌وه نه‌ك پووره شه‌رى وه‌كو هه‌موو جارێك ده‌یوت. نه‌مه‌ه‌زانی چی بلیتم، ئه‌و له مێشكه بچكۆله‌كه‌ى خۆیدا چۆن رۆیشتنى ئه‌وانى لێك دابوووه‌؟ رام كێشایه ئامیزم و گوتم:

– نه‌ كورم، دایكه‌كان ون نابن، ئه‌وان بۆنى منداڵه‌كانیان ده‌ناسنه‌وه و به‌ره‌و لایان ده‌رۆن، له‌ هه‌ر شوینتیک بن ده‌یان‌دۆزنه‌وه.

– كه‌واته كاتیک من نه‌بووم نه‌گرى ها ...!

– نه‌ رۆله‌ گیان من ناگریم، كه‌ى گریم؟

– هه‌موو كاتیک ده‌گرى، كاتیک له‌ چێشتخانه به‌ته‌نیای.

واى... ناتوانیت هیچ شتیك له‌م منداڵه‌ بشاردریته‌وه، دلم پرپوو و گوتم:

– گریانیش شتیكى خراب نییه، هه‌ندێ جار پێویسته، به‌و شیوه‌یه‌ ده‌روونی مرو‌ف سووكتر ده‌بیته‌وه، به‌لام چى تر ناگریم.

دواتریش له‌گه‌ل ئه‌ودا هیچ كێشه‌یه‌كم نه‌بوو، به‌ رێكویێكى راهێنانه‌كانى ده‌نووسییه‌وه، هه‌موو كاره‌كانى خۆى ده‌كرد، ئاگای له‌وه بوو به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك نه‌بیته‌ هۆى بێزاریم، تاقه‌ ئاسه‌وارێكى ئه‌و شه‌وه ترسناكه‌ى له‌ودا ما‌بووه‌وه و نه‌یده‌توانى له‌ منى بشاریته‌وه، ئه‌و هاواره ترس ئامیزه‌ بوو كه‌ هه‌ندێ جار له‌ نیوه‌شه‌وه‌كاندا منى له‌ خه‌و راده‌چله‌كاند.

دوو مانگ تێپه‌ر بوو، زانكۆكان كرانه‌وه، به‌لام ته‌نیا شتیك كه‌ بپرم لى نه‌ده‌كردوه‌وه‌ چوونه‌ زانكۆ بوو. هه‌موو رۆژێ له‌گه‌ل باوكى هه‌مید بۆ چاوپێكه‌وتنى خه‌لكى جۆره‌وجۆر ده‌رۆیشتین، داوامان ده‌كرد و ده‌پاراينه‌وه، ناسیاومان ده‌دۆزییه‌وه و میوانداریمان ساز ده‌كرد، ته‌نانه‌ت نامه‌مان بۆ نووسینگه‌ى شاژن فه‌رح نووسى بۆ ئه‌وه‌ى له‌ سێداره‌ى نه‌دن و له‌ژێر ئه‌شكه‌نچه‌ ده‌رى به‌ین و بۆ زیندانى ئاسایى بنێرن، چه‌ند به‌لێنێكیشمان وه‌رگرت، به‌لام دیار نه‌بوو تا چ راده‌یه‌ك ئه‌م هه‌موو هه‌ولانه‌ كارێگه‌رییان هه‌یه و له‌ راستیدا هه‌مید له‌ چ دۆخیكدایه. له‌ پاش ماوه‌یه‌ك دادگه‌یییه‌كى رووكه‌ش ساز درا و له‌به‌رئه‌وه‌ى سه‌لێندرابوو كه‌ له‌ هیچ چالاکییه‌كى سه‌ربازیدا به‌شداریی نه‌كردوه‌وه، مه‌ترسیی له‌

سیداره دانی له سهر نهما و پازده سال زیندانی به سهردا سه پیندرا، ته ناهت دواتر مۆله تیان پی داین خواردن و جلی بۆ بهرین و نامهی بۆ بنووسین، هه موو دووشه ممهیهک به جانتایهکی گه وره ی خواردن، جل، کتیب، شتومهکی نووسین دهچومه بهردهم زیندانهکه، زۆربه یان هر له ویدا دهگیا یهوه و له وانه شی که دهیانبرد نه مدهزانی سه رنه انجام چهندی دهگاته دست هه مید. یه کهمین جار که جله چلکنه کانیا ن بۆ شووردن پی دام سه رم سوپما، بۆنیککی سه بیریا ن لی دههات، بۆنی خوینی وشکه وه بوو، بۆنی که روو، بۆنی به دبختی لی دههات، به هه راسه وه سهیری یهک به یه کیم کرد، په له ی خوین و چرچ و لۆچیه که ی شیتی کردم، ده رگه ی گه رما وه که م داخست و به لووعه ی ناوه که م به سه ر ته شته که دا کرده وه و دهنگه دهنگیککی زۆرم نایه وه و به دهنگی به رز گریام. ئه و له ویدا چی دهچه شت؟! ناخۆ باشتر نه بوو ئه ویش وهکو مه هدی و شاره زاد و ئه وان ی تر بکوژایه؟ ناخۆ هه موو چرکه یهک ناواتی مه رگ ناخوازیت؟ ورده ورده له سه ر جله کانه وه شوینی برینه کان و نازاره کانیا نم دناسییه وه، ده مزانی کامه یان خراپترینه و کامه یان به ره و چاکبوونه وه دهوات.

کات به سه ر دهچوو، هه چ هه والی کردنه وه ی چاپخانه و کارگه نه بوو، باوکی هه مید هه موو مانگیک هه ندیک پاره ی پی ده دام، به لام ئه م دۆخه تاکه ی دهکرا هر به و شتیه یه به رده وام بیت؟ ده بوایه بریاریککی ته ووام بدایه، ده بوایه خۆم کاریکم بکردبایه، نه مندال بووم، نه ش بی ده سه لات، ژنیک بووم به رپر سیاری تیی دوو مندالم له ئه ستۆدا بوو که نه مده ویست به به زه یی و خیری ئه م و ئه و گه وره بن. دانیشتن، کسروو زانه وه، ده ست پانکردنه وه له م و له و، له من و منداله کان و به تایه تیش له هه مید نه ده وه شایه وه. ده بوایه ئیمه به شانازی و سه ربه رزییه وه بژیا ینا یه، ده بوایه له سه ر پی خۆمان بوه ستا ینا یه، به لام چۆن؟ من ده متوانی چی بکه م؟ یه که مین کاریک که به میشکمد هات، جلدوورین بوو له لای په روین خانم و به هاوکاری فاتی، هه رچه نده بی وه ستان ده ست به کار بووم، به لام ئه وه ی قینم لی ده بووه وه ئه وه بوو که ده بوایه هه موو رۆژیک بۆ ئه م کاره به تایهت بۆ مالی دایکم و په روین خانم برۆیشته بام و رووبه رووی عه لی و هه ندی جار مه حموودیش ده بوومه وه، هه موو رۆژیکیش سه رکۆنه ی دایکم ده بیست که ده یگوت:

- بینیت، ده مگوت جلدوورین له هه موو شتیک پیویستتره، گویت پی نه دا، هه ر

له خۆرا چووبته قوتابخانه و خویندت.

هه‌موو دواى نيوه‌پروانتيك، رۆژنامه‌كانم ده‌خوینده‌وه و به‌شوین ئاگادارى كۆمپانيا و فه‌رمانگه‌كاندا ده‌گه‌رام، زۆريه‌ى كۆمپانيا تايه‌تايه‌كان ياريدده‌ريان ده‌ويست، باوك هه‌ميد سه‌باره‌ت به‌كه‌شى كار و هه‌ندى شت له كۆمپانيه‌كاندا وشياري پى دام كه زۆر به‌جى بوون و خۆم به‌باشى هه‌ستم پى كرد، له هه‌ندى شویندا ئه‌وه‌نده به‌چلئيسى ديقه‌تيان ده‌دام ده‌تگوت ده‌يانه‌وى دۆست هه‌لبژيرن نه‌ك فه‌رمانبه‌ر، هه‌ر له‌م گه‌رانانه‌دا بۆم ده‌ركه‌وت كه ته‌نيا ديپلۆم به‌ش ناكات به‌لكو هه‌ندى شتى تريس هه‌ن ده‌بيت بيزانم، له دوو دانيشتنى خولى تايپستيدا ئاماده بووم، له پاش فيربوونى بنه‌ما سه‌ره‌تاييه‌كان، وازم لى هينا، چونكه نه‌ پارهى مانگانهم هه‌بوو و نه‌ كاتيشم هه‌بوو له‌وى به‌سه‌رى به‌رم، باوك هه‌ميد تايپىكى كۆنى پى دام، شه‌وانه‌ راھينانم له‌سه‌رى ده‌كرد، خۆشى منى به‌ يه‌كى له‌ هاوپىكانى ناساند كه له‌ به‌رپوه‌به‌رايه‌تايه‌كى ده‌وله‌تى كارى ده‌كرد. ئه‌و رۆژى كه بۆ چاوپىكه‌وتن رۆيشتم له‌ به‌ردهم پياوئىكى سى و يه‌ك، دوو ساله‌دا وه‌ستا بووم، به‌چاوپىكى تيز و ورياوه‌ ورده‌كۆلانه‌ سه‌يرى ده‌كردم، له‌ نيوان پرسىياره‌ جۆريه‌جۆره‌كانيدا هه‌ولى ده‌دا بگات به‌و شتانه‌ى كه ده‌رم نه‌ده‌خست، پرسى:

- ليردا نووسيوته هاوسه‌رت هه‌يه، هاوسه‌ره‌كه‌ت ئيشى چييه‌؟

كه‌مىك سله‌مىمه‌وه، وام ئه‌زانى له‌به‌رئوه‌ى باوكى هه‌ميد منى ناساندوه، ئاگادارى هه‌لومه‌رجى منه، به‌لام وا دياربوو نه‌يده‌زانى، به‌ته‌له‌وه‌ گوتم: كارى سه‌ربه‌خۆ ده‌كات، له‌ نيگا و زه‌رده‌خه‌نه‌ گالته‌ئاميزه‌كه‌ى تى گه‌يشتم كه باوه‌رى به‌ قسه‌كه‌م نه‌كرد، ماندوو و توورپه‌ بووم، گوتم:

- من كارم ده‌ويت، ئيوه‌ كارتان به‌ مي‌رده‌كه‌م چييه‌؟

- به‌ ئيمه‌يان گوتبوو كه داهايتىكى ترت نيه‌.

- كى گوتى؟

- ئاغاي موعته‌مه‌دى، ياريدده‌ر، ئه‌وه‌ى كه توى ناساندوه.

- باشه‌ ئه‌گه‌ر داهايتىكى ترم هه‌بيت، ئيوه‌ كاره‌كه‌م پى ناده‌ن؟ بۆچى ئيوه‌ فه‌رمانبه‌رتان ناويت؟

- بۆ نا خانم ده‌مانه‌ويت، به‌لام خۆبه‌خشكارى زۆرمان هه‌يه‌ كه له‌ پړوى

بروانامه‌ی خویندن و ئەزموونه‌وه هه‌لومه‌رجی له تۆ باشترین هه‌یه، من نازانم
ئاغای موعته‌م‌دی بۆچی تۆی ناساندوووه و به‌وه‌موو پێداگرییه‌شه‌وه!!

نه‌مه‌زانی چی بلیتم، باوک‌ه‌مید‌گوتبووی کاتی سهر‌دانی شوپنیک ده‌که‌یت بۆ
کار، مه‌لێ هاوسه‌ره‌که‌م زیندانییه، نه‌میش‌ده‌توانی درۆ بکه‌م، چونکه به‌ دنیاییه‌وه
زوو ده‌ستم ئاشکرا ده‌بوو، ده‌شیا ئەم کاره‌شم به‌گیر به‌ینایه، ئەم شوپنه له هه‌موو
پروویه‌که‌وه بۆ من شیواو بوو، دا‌بر‌او و بی هیوا بووم، به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو، دوو
دلۆپ فرمی‌سک پ‌ژایه سه‌ر ئەژنۆم و به‌ده‌نگیکه‌وه که خۆشم به‌قورسی گویم لێ
ده‌بوو گوتم:

– مێرده‌که‌م زیندانییه.

نیوچاوانی به‌یه‌کدا دا، چاوه‌کانی گرژه‌وه کرد و پرسى:

– له‌به‌ر چی؟

– چالاکیی سیاسى.

بێده‌نگ بوو، نه‌مه‌وه‌پ‌را هیچ شتیک بلیتم، ئەویش ئیتر هیچ نه‌پرسی، ده‌ستی
به‌نوسین کرد، پاش ماوه‌یه‌ک سه‌ری به‌رز کرده‌وه، داگیرابوو، نامه‌یه‌کی دایه
ده‌ستمه‌وه و گوتی:

– سه‌باره‌ت به‌هاوسه‌ره‌که‌ت به‌که‌س مه‌لێ، ئەم نامه‌یه بۆ ژوره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه
به‌ره، بیده به‌خانمی ته‌بری‌زی، ئەوان ئەرکه‌کانتان پێ ده‌لێن، له‌سببه‌ینیشه‌وه
ده‌ست به‌کار ده‌که‌یت.

هه‌والی کارکردنی من له‌ماله‌وه وه‌کو تۆپ ته‌قییه‌وه، دایکم به‌چاوی
ده‌رپه‌ریوه‌وه گوتی:

– یانی ده‌چیته‌ به‌پ‌ت‌وه‌به‌رایه‌تی، وه‌کو پیاوه‌کان؟

– به‌لێ، چی تر ژن و پیاو جیاوازیان نییه.

– وای! بمرم، ئەم قسانه‌ چین؟ ئاخ زه‌مانه، پیم وانیه باوک و براکانت به‌ئێن.

– پ‌ت‌وه‌ندی به‌وانه‌وه نییه، که‌س مافی ئەوه‌ی نییه ده‌ست وه‌ریداته ناو ژیا‌نی من
و منداله‌کانم، تا ئیستا هه‌رچی به‌لایه‌کیان به‌سه‌رمدا هێناوه به‌سه، ئیستا ئیتر
هاوسه‌رم هه‌یه، خۆ هاوسه‌ره‌که‌م نه‌مردوووه، ب‌پ‌یارمان به‌ده‌ست خۆم و ئەوه،

کهواته با له خوځایانه وه خوځایان سووک نه کهن.

به دوا ورباکردنه وهیه دهمی هه موویان داخرا، هه رچهند له و باوه په دا نه بووم باوکم زور نارازی بیت، چونکه، چندان جار خوځحالی دهر بریوه به وهی که له سه ر پتی خوّم وه ستاوم و پشت به براکانم نابه ستم. ئەم کاره یو به زکردنه وهی وره م کاریگه ریه کی زوری هه بوو. هه ستم به که سایه تیی خوّم و ئاسووده یی ده کرد، سه ره رای ئەوهی زور ماندوو ده بووم، به لام هه ستم به شانازی ده کرد له به رنه وهی پتووستیم به کهس نه بوو.

له به پتووه رایه تیه که دا، رۆلی یاریده ده ر یان به پتووه به ری نووسینگه م ده بینی، هه موو کاریکم ده کرد، تایپ، وه لامدانه وهی ته له فون، ریکخستننی فایل، پشکنینی هه ندی حساب و کیتاب، ته نانه ت هه ندی جار وه رگیزانیش، له سه ره تاوه شته کانم زور دژوار ده هاتنه به رچاو، ئیش و کاره کانم زور په رش ویلاو و قورس ده بینی، که چی دوو هه فته ی نه برد توانایی ته واوم به سه ر دوزه کاندا په یدا کرد. ناغای زه رگه ر که ئیستا بوویوو به به پتووه به رم، به وردی و هه سه له وه روونکردنه وهی پتووستی ده دا و کاره کانم له ژیر چاودیری ئەودا بوون، به لام چی تر سه به رته به ژبانی تایبه تیم پرسپاری نه ده کرد و هیچ ورده کۆلییه کی ئەوتوشی له به ره ی حه میده وه نه ده کرد. ورده ورده ده ستم کرد به هه له چینی رینوس و دارشتنی ئەو بابته تانه ی که یو تایپکردن به منیان ده دا، هه رچۆنیک بیت من قوتابی زانکو، به شی ویژه ی فارسی بووم و له م ده سه له ی رابردوو دا به لای که مه وه نیوه ی کاته که م به خویندنه وه به سه رچوو بوو، کاتیک بووم به چیگه ی سه رنج و هاندانی به پتووه به ره که م وره ی زیاترم په یدا کرد، ورده ورده باوه ری به کاره که م به راده یه ک گه یشت که مه به سه ته که ی خو ی ده وت و داوای لی ده کردم که ناوه رۆکی نامه که یا راپۆرته که بنووسم. کاره که م زور پی خوځ بوو، به لام کیشه یه کی تازم تووش بوو که پیشتر بیرم لی نه کردبووه وه، ئیتر نه مده توانی هه موو هه فته یه ک به شیوه یه کی ریکوپییک بۆ زیندان برۆم، سی هه فته بوو هیچ ناگام له حه مید نه بوو، تووشی دلّه راوکی بووم، له دلّ خوّم وه گوتم، هه رچۆنیک بووه ده بیت ئەم هه فته یه برۆم، له رۆژی پیشتره وه هه موو شته کانم ئاماده کرد، که میک چیشتم لی نا، شیرینی، میوه، جگه ره و پارهم دانا، به یانی زوو خوّم گه یانده به ندیخانه، له به رده م ده روازه که، پاسه وانه که به گالته جاری و بی ئەده بییه وه گوئی:

- چیته؟ دوینئی شهو خهوت لی نهکەوتووہ وا بہم بہیانی زووہ ہاتووی؟ من ئیستا ہیچ شتیکت لی وەرناگرم.

- تکات لی دەکەم دەبیت من کاژیر ههشت له سەر کار بم.

کهچی ئەو دەستی کرد به گالته و سووکایهتی پیکردن، گوتم:

- شەرم که، ئەمە چ شتوویهکی قسه کردنه؟

دەنگوت چاوەروانی ئەو نارەزایهتییه بوو بۆ ئەوهی به نارەزووی خۆی هەموو قسه‌یهکی سووک به من و ئەو هاوسەرە.... بدات، هەرچەندە لەم ماوه‌یه‌دا رووبه‌رووی هەموو جۆره سووکایهتی و بی ئەده‌بیه‌ک بووبوو، به‌لام هیچ کهسێک بهو رادهیه دژوین و ناو و ناتۆره‌ی ناشیرینی پێ نەدابووین، له‌تووڕه‌ییدا سه‌راپای جه‌سته‌م ده‌له‌زری، ده‌مویست له‌توپه‌تی بکه‌م، که‌چی بویری ده‌ربیرینی یه‌ک وشه‌شم نه‌بوو، ده‌ترسام ئەگەر شتیکی بلێم حه‌مید له‌و هەموو که‌لوپه‌ل و نامه و خوارده‌نی خوا ده‌زانیت چەندی به‌ ده‌ستی ده‌گات، بی به‌ش بیت. له‌ کاتێکدا لێوه‌کانم ده‌کرۆشت و فرمیسکه‌کانم قووت ده‌دا، سووکایه‌تی پیکراو و تیکشکاو رۆیشتمه‌وه‌ فرمانگه، ئا‌غای زه‌رگه‌ر به‌ تیژبینیه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ سه‌رنجی تیکچوونی بار و دۆخمی دا و بانگی کردمه ژوره‌که‌ی، هاوکات که‌ نامه‌یه‌کی ده‌دایه‌ ده‌ستم بۆ تاپیکردن، پرسی:

- خانم سادقی چی بووه، ئەمرۆ دۆخت باش نییه؟

فرمیسکه‌کانی که‌ رژابوونه سه‌ر گۆناکانم، به‌ پشتی ده‌ستم سه‌ریه‌وه‌ و به‌سه‌ره‌اته‌که‌م به‌کورتی گێرایه‌وه، به‌تووڕه‌ییه‌وه‌ سه‌ریکی با‌دا و پاش که‌می‌ک بێده‌نگی گوتی:

- ده‌بوايه زووتر ئەمەت به‌ من بووتبايه، ده‌زانیت ئەگەر له‌و چاله‌ په‌شه‌دا ئەم هه‌فته‌یه‌ش هه‌واڵیکی تۆی پێ نه‌گات چ دۆخیکی ده‌روونی ده‌بیت؟ زوو برۆ، هه‌تا که‌لوپه‌له‌کان نه‌ده‌یته‌ ده‌ستیانه‌وه، نه‌گه‌ریتیه‌وه، له‌مه‌ودواش هەموو دووشه‌ممه‌یه‌ک دوا‌ی ئەوه‌ی شته‌کانت گه‌یاند ئینجا دیته‌ فه‌رمانگه، تێ گه‌یشتی؟

- به‌لی، به‌لام هه‌ندێ جار تا نیه‌رۆ ئەخایه‌نیت، بۆ دواکه‌وتنه‌کانم چی بکه‌م؟ نابیت ئەم کاره‌م له‌ کیس بجیت.

- تۆ خه‌می کاره‌که‌ت نه‌بیت، من به‌ کاری راسپارده‌ بۆتی ده‌ژمێرم، ئەمه

که‌مترین خزمه‌ته که ئیمه بۆ ئه‌و له خۆبردووانه‌ی بکه‌ین .

ئهم پیاوه چهند دلۆقانه، دل ناسک و تیگه‌یشتوو، هه‌ندی لیکچوونم له نیوان ئه‌و و مه‌سه‌وودمدا به‌دی ده‌کرد، له‌ی باوه‌رهدا بووم ئه‌گه‌ر مه‌سه‌وودیش گه‌وره بیت وه‌کو ئه‌و ده‌بیت.

ورده ورده له‌گه‌ل ره‌وتی ژیان تازه راهاتین، مندا له‌کان به‌وریایی و دلسۆزییه‌وه، به‌وپه‌ری توانایانه‌وه هه‌ولیان دها هیچ کێشه‌یه‌کی نویم بۆ نه‌نینه‌وه، سه‌رله‌به‌یانان پیکه‌وه به‌رچاییمان ده‌خوارد و ئاماده ده‌بووین هه‌ر به‌و ئۆتۆمۆبیلی ژیانه‌ی که له‌م ماوه‌یه‌دا زۆر فریام که‌وت، ئه‌وانم ده‌گه‌یاند قوتابخانه، هه‌رچه‌نده قوتابخانه‌که‌یان دوور نه‌بوو، نیوه‌روان خۆیان به‌ پێ ده‌گه‌رانه‌وه، له‌سه‌ر رێگه‌که‌یاندا نانیاان ده‌کری و ئه‌و چیشته‌ی که به‌ ئاماده‌کراوی بۆم داده‌نان، که‌رمیان ده‌کرده‌وه و که‌میکیشیان بۆ داپیره ده‌برد. داپیره‌ی داماو، له‌ پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌ نه‌خۆشخانه زۆر نه‌خۆش بوو، له‌ ماله‌که‌ی خۆیشی به‌ولاوه‌ی له‌ هیچ شوینیکی تر نه‌ده‌کرد، له‌ ئه‌جامدا ده‌بوايه ئیمه به‌ویش راگه‌یشتینایه، دوا‌ی نیوه‌روان له‌سه‌ر رێگه‌که‌مه‌وه بازاریشم ده‌کرد، سه‌رم له‌ داپیره دها، قاپه‌کانم کۆ ده‌کرده‌وه و ژووره‌که‌یم رێک ده‌خست، که‌می قسه‌م له‌گه‌لی ده‌کرد و پاشان ده‌رۆیشتمه سه‌ره‌وه، ئینجا کاروباری ماله‌وه ده‌ستی پێ ده‌کرد، شوێردن، پاککردنه‌وه، ئاماده‌کردنی چیشته‌ی سه‌به‌ی، نانی شێوانی مندا له‌کان، پێراگه‌یشتن به‌ وانه‌کان، رینووس وتنه‌وه و به‌کورتی هه‌زار کاری تر که هه‌موو جارێک تاوه‌کو سه‌عات ده، یازده‌ی ده‌خایاند و، دوا‌ی ئه‌وه هه‌روه‌کو لاشه ده‌که‌وتم و خه‌وم لی ده‌که‌وت، پیم وانه‌بوو به‌م دۆخه‌وه بتوانم به‌رده‌وامی به‌ خویندن بده‌م، سالیکم له‌ کيس چوو بوو، به‌لام وێ ده‌چوو چهند سالیکی تریش له‌ ده‌ست بده‌م.

ئه‌و ساله، رووداویکی تری خێزانی به‌خۆیه‌وه سه‌رقالی کردین، ئه‌ویش شووکردنی فاتی بوو، که له‌ پاش قسه‌وباس و ناته‌بایی زۆری بۆچوونه‌کان سه‌ری گرت، مه‌حموود به‌و په‌نده‌ی که‌وا له‌ شووکردنه‌که‌ی منه‌وه وه‌ری گرتبوو، پێی وا بوو ده‌شی فاتی به‌ پیاویکی بازاری و خواناسی وه‌کو خۆی به‌ شوو بدات، فاتیش به‌پێچه‌وانه‌ی منه‌وه، به‌ش خوراو و ته‌نانه‌ت ژێر چه‌پۆکه‌ش بوو، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ قینی له‌ خوازبێنیکاره‌که‌ ده‌بووه‌وه، که‌چی بوێری ره‌تکردنه‌وه‌ی نه‌بوو، له‌وه ده‌چوو ئه‌و ته‌میانه‌ی که به‌ من کرابوو، هێنده کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌و دانابوو که بۆ

ههتا ههتايه بروا به خوځيوون و دهربريني بيسر و بوچووني لهو سه نديبووهوه، سه رنه نجام بهرگريردن له وپش كه وته نه ستوي من و ناوونيشاني كه له شيري جهنگي خيزان به بالامدا بړا. نه مجاره يان به ناكايييه كي پتره وه كارم كرد و بي قسه كردن له گه ل مه محمود و دايكم، به نه پيني له گه ل باوكم چوومه ناو بابه ته كه وه، بوچووني فاتي م پي وت و داوام لي كرد كه به به شوودانيكي زوره ملي كه لويه لي به دبه ختيي كچه كه ي تريشي ناماده نه كات. هه رچه نده دواتر شوين دهستي من له دوا بپاره كه ي باوكمدا دهر كه وت و رقي مه محمودي زورتر و زورتر وروژاند، به لام هه رچونيك بيت به شوودانه كه هه لوه شايه وه و فاتي له گه ل خواز بينيكاري كي تر دا كه مامو عه باس ناساندبووي و، فاتي په سهندي كردبوو، په يمانی هاوسه رگيريان به ست. سادق، هاوسه ركه ي فاتي، گه نجتيكي خوینده وار، خوښ نه ندانم، ميه ره بان و له خيزانتيكي مام ناوه ندي، روښن بيسر و به ريز بوو، وه كو ژمي ريار له يه كي له كو مپانيا دهو له تيه ه كاندا كاري ده كرد، له به رنه وه ي هه روه كو مه محمود ده يگوت مووچه خوځر بوو، باري نابووريه كي دره وشاوه ي نه بوو، به لام فاتي رازي بوو، من و مندا له كانيش خوښمان دهويست، نه وپش به له به رچا وگرتني پيداويستي كور ه كان به باوك، زور دؤستانه له ته كياندا رهفتاري ده كرد و زور به ي كاته كان به رنامه ي گه راني بو يان ريك ده خست و بو سه يراني ده بردن.

ژيانمان كه وتبووه سه ر نيمچه ره وتيكي دياريكراو، كار ه كه مم خوښ دهويست، هه موو شتيك به دلي خوځم بوو، چند هاوړپيه كي باشي شم دوزيبووه وه كه كاتي ناخواردني نيوه پروان يان ساته كاني ده ست به تاليريان به گالته و پي كه نين و قسه كردن له باره ي كه ساني تره وه پر ده كرده وه، له م ريگه يوه ناشناي هه موو فه رمانبه ركه كاني به رپوه به رايه تيه كاني تر ده بووم، به لام زور به ي گفتوگو كانمان سه باره ت به سه روكي يه كي كه له به رپوه به رايه تيه ه كان بوو كه ناوي ناغاي شيرازي بوو، نه مه هه ر له سه ره تاوه قيني له من بوو، ره خنه ي له هه موو كاري كم ده گرت، هه موو ده يانگوت پياويكي زور هه ستيار و شاعيريكي زور باش و به توانايه. كه چي من له زيري و تووره بوون به ولاره هيچم لي نه ده بيني، وريابووم تووشم نه بيت به تووشيه يوه و بيانوويه ك به ده ستيه يوه نه دم، هه موو كاتي ك توانجي لي ددا، ده يولاند، به تانه و ته شه روه واي تي ده گه ياندم كه من به پالپشت كارم ده ست كه وتووه و كارامه يي پيوستم نييه. هاوكاره كانم ده يانگوت، دلگران مه به خوي

پهوشتی بهو شیوهیهیه، بهلام من ههستم دهکرد پتر لهگه‌ل مندا بهدخوویی
دهنوینیت، تهنانهت بیستبووم که له پاشملهه پیم دهلیت دلبرهکهی ئاغای زهرگه،
زۆرم پی ناخۆش بوو و پیی قه‌لس بووم، نه‌مدهزانی کیشهکهی له چیدایه! ورده
ورده منیش رقم لی بووهوه، به هاوکارهکانم گوت:

– ئه‌وهی که لی نایهت شاعیرییه، پتر له ئه‌ندامی مافیا دهچیت، شاعیر ده‌بیت
روحیکی ناسکی هه‌بیت، هه‌لکه‌وتوو و به‌هره‌دار بیت، نه‌که ئه‌وه‌نده له خۆ بایی،
زبر و به‌دغه‌ر، به‌دلنیا‌یییه‌وه شیعره‌کانی هی خۆی نین، بیگومان شاعیریکی
داماوی زیندان کردوو و به چه‌قۆ هه‌په‌شه‌ی لی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی به ناوی ئه‌مه‌وه
شیعر بلّیت. هه‌موو پی ده‌که‌نین.

وا بزانه‌م ئه‌م قسانه به خۆشی گه‌یشته‌بوو. رۆژتکیان به بیانووی چه‌ند
هه‌له‌یه‌کی بچکۆله‌وه، بابه‌تیکی چاپکراوی ده‌لاپه‌په‌یی که زۆر به وردی و
زه‌حمه‌تیکی زۆره‌وه تاییم کردبوو، دراندی و فری دایه سه‌ر میزه‌که‌م. شیت بووم،
چی تر نه‌مه‌توانی خۆم بۆ راگیریت، هاوارم کرد:

– ئاشکرایه تۆ چیته؟ دایمه به‌دوای ئه‌وه‌ی بیانوو له کاره‌کانم بگرت، بۆچی من
چ خراپه‌یه‌کم له‌گه‌ل تۆدا کردوو؟

– ها...! خانم تۆ ناتوانی خراپه‌م له‌گه‌لدا بکه‌یت، چونکه من ده‌ستی تۆم بۆ
خویندوووته‌وه، واتدهزانی منیش زهرگه‌ر و موخته‌مه‌دیم تا بتوانیت له‌سه‌ر په‌نجه
بمخولینیته‌وه؟ من هاوشپوه‌کانی تۆ باش ده‌ناسم.

له توورپه‌بیدا ئازای ئه‌ندامم ده‌له‌رزی، ده‌مویست وه‌لامی بده‌مه‌وه که ئاغای
زهرگه‌ر هاته ژووره‌که‌وه و به ده‌نگی به‌رز گوتی:

– ئه‌وه چیه ئاغای شیرازی، چی بووه؟

– چی بووه؟ کار نازانیت، دوو رۆژه‌ دوای خسته‌وو، ئینجا بابه‌ته‌که‌ی به‌م
هه‌موو هه‌له‌یه‌وه داوته ده‌ستم، ئیدی ئاوه‌ایه کاتیک که‌سی نه‌خوینده‌وار هه‌ر
له‌به‌رئه‌وه‌ی پالپشته‌که‌ی به‌هیز و ده‌ست رۆیشته‌وو بووه، کاری پی دده‌ی و ئاوه‌ای
لی دیت و ده‌بیت چاوه‌روانی ئه‌نجامه‌که‌شی بیت.

– ئاگه‌ت له قسه‌کردنت بیت، جله‌وی خۆت بگه‌ر، فه‌رموو وهره ژووره‌که‌م کارم
پیته.

و به دست پالی پتوه نا و دایه پیش خۆی بۆ ژوورهکهی.

سهرم به دستم گرتبوو و ههولم دهدا پیش له رشتنی فرمیسهکهکانم بگرم،
هاوکارهکانم له دهورم کۆبوونهوه، ههریهکه و به شیویهکه دلنهواییی دهکردم،
عهباسهلی، کارمندی نهۆمهکهمان که زۆر لایهنگری لیم دهکرد، شهکراوی بۆ
هینام. خۆم سهرقالی کار کرد، له دواى کارژیریک ئاغای شیرازی هاته ژوورهکهم،
پرووم لێ وهرگیرا، له بهردهم میزهکهم وهستا، ههولێ دهدا چاوی به نیگام نهکهویت،
به کینهوه گوتی:

- ببوره! بمبووره.

بهپهله له ژوورهکه چوو دهه، ههپهساو و سهرسورماو به نیگایهکی پر
پرسیارهوه تهماشای ئاغای زهرگرم کرد که له لای دهرگهکهوه وهستاوو، پرسیم:

- چی بوو...؟

- ههچ، تۆ له بییری خۆتی بهروه، ئهو ههه وایه، پیاویکی باش و دلپاکه، بهلام
تووهریه و به ههندێ شت ههستیاره.

- بۆ نمونه به من؟

- نهک ههه تۆ، به ههه کهسێ که دهزانیت مافی یهکیکی تری خواردوو.

- بۆچی من مافی کیم خواردوو؟

- بهجیدی وهری مهگره، دهزانیت له پیش هاتنی تۆ، ئهم پیاوه یهکیکی له
قوتابیهکانی خۆی که تازه لیسانسی وهرگرتبوو، بۆ وهگرتنی کار به ئیمه
ناساند، تا رادهیهک کارهکانی تهواو بووبوو که داواکارییهکهی تۆ هات، هههچنده
له پیش چاوپێکهوتنهکهی تۆ بهلێنم به شیرازی دا که ناچمه ژیر باری
پاسپاردهکهی موختهمهديهوه، بهلام ئیدی کارمان به تۆ دا، به بۆچونی ئهو، ئهمه
ناپیاوی بوو، ئاسایییه که بهو رووحه ههستیارهوه نهیدهتوانی ههروهکو خۆی
دهلێت، بهرگهئێ ئهو نایهکسانیه بهگرت، لهوهودوا بوو به دوژمنی من و تۆ،
پیشتریش لهگهڵ موختهمهديدا ههه دوژمن بوو، لهبهههوهی ئهو به گشتی دوژمنی
سروشتی و سهروک و ئهو جۆره کهسانهیه.

- لهوه دهچیت مافی خۆشی بوویت، چونکه بهراستی من مافی یهکیکی ترم
خوارد، بۆچی بهم ههلوهرجانهوه کارتانه به من دا؟

- ئەى باوكە...! وا دياره ئىستا پياوخراپ بووين، من پىم وابوو ئەو بهو
هەلومەرجانەو دەتوانتت لە شوپىنكى تر كار بدۆزىتەو، هەرواش بوو، لە دواى
هەفتەيەك كارى پەيدا كرد، بەلام تۆ لە بارودۆخىكدا بوويت، دژوارتر كارت دەست
دەكەوت. هەرچۆنكى بىت، بە داواى لىبووردنەو، ناچاربووم مەسەلەى
هاوسەرەكەتى بۆ باس بكەم، خەمت نەبىت، پياوئىكە شايانى پشت پى بەستنه،
ئەمەش لەلای خۆت بمىننیتەو، خۆشى هەموو تەمەنى گرفتارى پرسى سياسى بوو.
رۆژى دواتر، ئاغای شيرازى رەنگ بزىكاو و خەمناك، بە دوو چاوى مات و
سوورەلگەراو، هاتە ژوورەكەم، دياربوو نازانى چى بلىت، سەرئەنجام گوتى:

- دەزانی، بە دەستی خۆم نىيە.

لە كوورەى رقى دەرووندا وەكو پشكۆى سوورەلگەراو

دەشت و دەر نامگرىتە خۆى، وەكو گورگى بىچوو خوراو*

- من بەرامبەر بە تۆ خراپەم كرد، راستىشت دەوى كارەكانت زۆر باشن، من
بەئاستەم دەمتوانى هەلەكان بدۆزمەو، كەچى لە دوو دىرى نامەيەكى ئەم
بەپۆتەبەر و سەرۆكانەدا هەزار هەلە دەكرىت.

پاشتر، بوو بە يەكئىك لە گرینگترین بەرگريكار و هاوئىكانم، ئەم بە پىچەوانەى
ئاغای زەرگەر بوو، سەبارەت بە دۆخى خەباتى حەمىد، رىكخراوەكەى و چۆنەتى
گرتنەكەى وردەكۆل بوو و هەر بوارىكى بۆ پرەخسايە چەندان پرسىارى لەو
بارەيەو دەكرد، تامەزرۆى و پەرۆشى ئەو بۆ گوئىگرتن لە منىكى كە هىچ مەيلى
چوونە ناو ئەو بابەتەم نەبوو، دەپهتنامە قسەكردن، هاوخەمىيەكەى وەهاى
خستبوو ناو دۆخىكى پر لە قىن و توورەبييەو كە منى دەتۆقاند. جارئىكىان لە
ئىوان گفتوگۆكانماندا سەرنجى دەموچاوه توورە ئامىزەكەيم دا، رەنگى بەرەو
شىن بوونەو دەچوو، بە نىگەرانييەو پرسىم:

- ئەحوالت باشە؟!

- نە باش نىم، بەلام تۆ نىگەران مەبە، من زۆر جار ئەم دۆخەم هەيە، تۆ نازانى

* ئەم شىعەرە و هەموو شىعەرەكانى ئاغای شيرازى هى شاعىرى رەوان شاد فەخرەدینى
موزارعیيە. بەرپۆز مامۆستا ناسرى حوسامى بە سوپاسەو وەرى گىراووتە سەر زمانى
كوردى.

چی به ناخمدا تی دهپه ریت.

- چی تی دهپه ریت؟ له وانه یه منیش وا بم، به لام نه توانم قسه بکم.

دهزانی تو، دهروونی من تینووی هاتنی کام رۆژه؟

که شاریک هه موو ره شپۆشه دوا قیرکردنی به کۆمه ل

تینووم به خوینی که سیک، له گهرمه ی تووریه ی و رقدا

وهک له گهرمای نیوه رۆدا، رۆژوووه وان تینووی ئاون

- نه، من گورزی پترم خواردووه، به لام هه رگیز هه لچوون و مهینه تی و خراپم نه بووه. جارتیکیان سه بارهت به شهوی هیرشه که ی مالمان پرسپاری کرد، به کورتی ئه وهم بۆ گه یه یه وه که رووی دابوو، له پر جلهوی خو ی له دهست دا و بی ترس هاواری کرد:

له م قومه که داوینی خه لک دهگرن، شار بوو به سه گستان

ئه ری شیره کان چی دهکن، ئیستا بۆ بیدهنگن له نیو لان؟

توقیم و راپه ریم ده رگه ی ژوره که م داخست، پارامه وه و گوتم:

- بیکه به خاتری خوا ئاغای شیرازی، گوئیان له دنگت ده بیت، ساواکه که هه له م نه وه یه.

ئه و رۆژگاره نیوه ی هاوکاره کانمان به ساواک له قه له م ددا، به هه راس، بیزاری و پارێزه وه رهفتارمان له ته کیاندا ده کرد. له وه و دوا ئه و شیعرا نه ی بۆ ده گوتم که هه ریه که یان به س بوو بۆ له سیداره دانی ئه و که سه ی له لای بوو یان ده یگوت، من به دل و گیان لپی تی ده گه یه شتم و له به رم ده کرد. ئه و له و خه لکه ی پاشماوه ی هه ره سه سیاسییه کانی پاش ساله کانی په نجا بوو، رووچه گه نچ و هه ستیاره که ی ئه و له و سه رده مه دا وردوخاش بوو بوو و هه موو ژبانی به ره و تالی و نه هه مه تی برده بوو، به نیگه رانییه وه بیرم ده کرده وه که ئاخۆ ئه زمونه تاله کانی مندالی و گه نجی تی هینده درێژخایه نن؟ وه لامه که م له شیعری کدا وه رگرته وه که وه سفی رۆژی بیست و هه شتی جۆزه ردان* و ئاکامه کانی بوو، ده یگوت:

* بیست و هه شتی جۆزه ردان: ئه و رۆژه بوو که هه مه رها شای ئیران، کوده تای سه ربازی کرده سه ر حکومتی موسه ده ق. و.

دواى ئەو ساتە، بۆ من بە درېژايى ژيان
ئاسمان شەلالى خويىن بوو لە بەرچاوان
مانگ و خۆریش لەو کاتەو بە رۆژ و شەو
لە پشت برىقەى چەقۆو دەدرەوشان

ئاشنايم بەو، منى نيگەرانى سيامەك كرد، ئەو برووسكەى قين و نەفرەتەى
هينايەو يادم كە ئەو شەو لە چاوەكانيدا بينيبووم، ئاخۆ ئەویش ئاوها دەبیت؟
ئاخۆ ئەویش لە جياتى هيو، شادى و بينىنى جوانىيەكانى ژيان، خۆى دەداتە
دەست بېزارى، قين، خەم و تەنياييەو؟ ئاخۆ پرسە سياسى و كۆمەلايەتییەكان،
ئەوئەندە كارىگەرى درېژخايەن دەخەنە سەر رووحە هەستيارەكەى؟ وەى...!
كۆرەكەم، دەبوايە شتتكم بۆى بكردايە.

كۆتايىيەكانى هاوين بوو، نزيكەى سالتىك بەسەر گرتنەكەى هەمیددا تى
دەپەرى، بەو بریارەى كە دادگە دابووى، دەبوايە ئیمە چوارده سالى تر بە بى ئەو
بەسەر بەرىن، هېچ رېگەچارەيەك نەبوو، دەبوايە لەگەل ئەم تەرزەى ژيان
رابطاتايە، دوا ئامانجى ژيانمان چاوەروانى بوو. كاتى ناوونوسين لە زانكۆ
نزيك دەبوو، دەشيا بریارم بدايە، يان هەتا هەتايە لە بەردەواميدان بە خويندن
دەستم هەلگرتايە و ئەم ئارەزوو دێرینەم بېردايە تە ژير گلەو، يانیش دەبوايە بە
قبوولکردنى دژوارى و گوشارىكى زۆر لەسەر خۆم و مندالەكان، ناو خۆم
بنووسيبايە.

دەمزانى وانەكان هەموو وەرزيك قورستەر دەبوون و منیش بەم بوارە كەمەو
ناتوانم كاتى خويندن بە شپۆهەيك رېك بخەم كە گورز لە كارەكەم نەووشينيت،
تەنانەت ئەگەر ئەوانیش هېچ شتتكم نەلین، من مافى ئەووم نيبە سۆزى
بەرپۆهەبەرەكانم بەخراپى بەكار بهينم، لەلايەكى ترهوه كارى بەرپۆهەبەرايەتى پتر و
پتر پيداويستى خويندنى بۆ دەردەخستم، كاتتكم دەميينى هەندى كەس تەنيا لەبەر
هەبوونى پروانامە، فەرمانى ئەرى و نەرتيان بەسەرمدا دەدا و هەلەكانى خويان
دەخستە ئۆيالى من، داخم لى دەهات و ئارەزووى چوونە زانكۆ لە ناخمدە بلیسەى
دەدا، لە پالیشەو، لەو كاتەو لەو گەيشتبووم كە دەبیت هەتا هەتايە بەتەنيايى
ژيان بەرپۆهەبەرم، لە پیناوا داهاى باشتردا، لە بېر رېگەيەكى ئەوتۆدا بووم كە

بتوانیت وه لآمده ره وهی خواستی نایندهی منداله کانم بیت، بیگومان به لیسانسه وه بارودۆخم زۆر دهگۆرا .

ههروه کو ئه وهی که چاوه روانیم دهکرد، بنه ماله ی خۆم به گشتی له و باوه پردها بوون که دهشی له زانکۆ چاویۆشی بکهه، به لآم سهیر له وهدا بوو که بنه ماله ی هه میدیش هه مان بۆچوونیان هه بوو، باوکی هه مید به به نه هه ییه وه دهیگوت:

– تۆ زۆر له ژێر گوشاردای، پیت وا نییه هه لگرتنی دوو شووتی کیشه بیت؟

دایکی به خه مخۆرییه بهردهوامه که یه وه گوتی:

– هه ره له به یانییه وه تا ئیواره له فه رمانگه ییت، وا دیاره نیازت وایه نیوه روانیش برۆی بۆ زانکۆ، ئه ی ئه م مندالانه؟ بیه ره له ته نیاییی ئه م منداله به سه ته زمانانه ناکه یته وه؟

مه نیژه که دوو مانگه کانی دووگیانی به سه ره دهبرد و چه ندان سال له کۆنکور ده رنه چوو بوو، تا کو سه ره نه نجام شووی کرد، به خۆبادانه بهردهوامه که یه وه گوتی:

– هه مووی چاویک هه رییه، ئه وه له به ره نه وه یه مه نسوره چوه ته زانکۆ.

زۆرم هه ولدا جله وی خۆم بگرم، به لآم له م دواییانه دا زۆر بی حه وسه له بوو بووم و، چیی تر ئه و کچه شارۆکه ییه بی ده سه لاته نه بووم که بچه ژیر باری هه موو قسه یه کی زهر و تانه و ته شه ریکه وه و که خواست و ئاره زووی هیچ گرینگییه کی نه بیت. توو ره ییه ک له ناخدا هه لقوقولا که دوو دلییه کانمی شوژده وه و ئه و ترسه ی له ده رووندا ره وانه وه که دهستی به سه ره بووندا گرتبوو، گوتم:

– ئیستا ده بیت من هه م رۆلی دایک و هه م رۆلی باوکیش بۆ منداله کانم ببینم و ژیانیان هه لسه ورتیم، ناچارم بیه ره له داها تی فره تر بکه مه وه، ئه م مووچه یه م به شی دابینکردنی داواکارییه کانی دوار ژۆریان ناکات، به تایبه تیش رۆژ به رۆژ خه رجییان زیاد ده کات. سه باره ت به به رنامه ی ژیانیشیان ئیوه خه متان نه بیت، نه وه کانتان بی سوژ و پشتگۆی ناخرین، من بیه ره له هه موو شتیک کردووه ته وه.

به لآم راستییه که ی ئه وه بوو که من هیچ بیه ره لئ نه کردبووه وه. شه و له گه ل منداله کان دانیشتم و ویستم بیانخه مه ناو باب ته که وه و هاوکارییان به ده ست به ینم. له سه ره تادا به وردی گوپیان له قسه کانم گرت، لایه نه چاک و خراپه کانی چوونه زانکۆم بۆیان ژمارد، کاتیک وتم کیشه سه ره کییه که ئه وه یه ناچار ده بم

دوای نیوه پروان درهنگ بيمه مالهوه، سيامهك به نواندنى جوولهيهكى ئۆتۆمۆبيله
دەنگ بەرزەكهى نيشانى دا كه چىي تر گوئ له قسهكانم ناگرئيت، زانيم به هيچ
شپوهيهك نايهويت لهمه زياتر بهتەنيا بيت، بئدهنگ بوو و به چاوتكى پي پرسيارهوه
سهيرى مهسعوودم كرد، مهسعوود به نيگا پي سۆزهكهيهوه له دهموچاوم ورد
دهبووهوه، هاته پيشهوه، قزهكهى لواندهوه و گوتى:

- دايه، تۆ زۆر ههز ئهكهى بچيته زانكو؟

- سهيركه ئازيزهكه، چوونه زانكوى من سوودى بق هه موومان ههيه، لهوانهيه
كه ميك به قورسى له سه زمان تى په پريت، به لام تهواو دهبيت، له بريدا مووچه كه م پتر
دهبيت، دهتوانين باشتر بژين.

- نه... من ده ليم تۆ ههز دهكهيت بروى؟

- نا... به لى، من بق چوونه زانكو زۆرم زهحمهت كيشا.

- كهواته برو، تۆ ئهگه پيت خوشه برو، ئيمه خو مان كارهكانمان دهكهين،
شهوانهش بق ئهوهى نهترسين دهروينه لاي داپيره، به لكو تا ئه و كاتهش بابه بيتهوه
و چىي تر بهتەنيا نهين.

سيامهك ئۆتۆمۆبيلهكهى دهستى فرى دا و گوتى:

- چ مندا لىكى گهوجى، بابه له كوئيه تا بيتهوه؟ بوچى دهتوانيت؟

- ئازيزهكه م سهيركه، دهبيت ئيمه خو شين و هيوادار بين، ههز ئه وهندهى بابه
زيندووه، جيگهى سوپاسه، سه رئه نجام ئه و يش ههز ديتتهوه.

- ئه وه چى ده لىي؟ دهتهويت مندا له كه بخه له تىنى؟ بابه گهوره وتوويه تى دهبيت
پازده سال له زينداندا بمينيتتهوه.

- به لام لهوانهيه له م پازده ساله دا زۆر هه لكهوت روو بدات، ئينجا هه موو
سالىكيش له بهر رهفتارى چاكيان لىيان ده بوورن، ماوهى زيندانىيونه كه يان كه م
دهبيتتهوه.

- به لى، ئه و كاته دهبيتته ده سال، سوودى چييه، ئه و كاته من بيست سالانم

ئيدى باوكم بق چييه؟ من ئىستا باوكمم دهويت، ههز ئىستا...

جارىكى تريش دوودلى به سه رمدا زال بوو، هاوريكانم له فه رمانگه له و بروا يه دا

بوون که نابیت ئەم هەلە لە دەست خۆم بدەم، ئاڤای زەرگەر دڵگەرمی دەکردم و دەیگوت، کارێک دەکات که لە کاتی کارەکه‌مدا بڕۆم بۆ خویندن بە مەرجێک ئەو کارانەم که دەمێننەوه له دەرەوهی کاتی کارکردنەکه‌م به ئەنجام بگه‌یه‌نم. به پێکه‌وت هەر لهو پۆژانەدا، سەرئەنجام پاش داواکارییه دووبارکراوه‌کانمان په‌سندکرا و به‌ من، مندالەکان، باوک و دایکی هه‌مید مۆلته‌ی چاوپێکه‌وتنیان دا، هه‌م خۆشحال بووم و هه‌میش نیکه‌ران، باوکی به‌په‌له‌ هات به‌ دوامدا و گوتی:

– من به‌ خانم نالیم، تۆش به‌ مندالەکان مه‌لێ، پوون نییه‌ پووبه‌پرووی چ دیمه‌نیک ده‌بینه‌وه، ئەگەر بارودۆخی هه‌مید گونجاو بوو جارێکی تر ئەوان ده‌به‌ین. ئەم قسه‌یه‌ دله‌راوکیکه‌می پتر کرد، سهرتاسه‌ری شه‌وی پیش چاوپێکه‌وتنه‌که‌ خه‌وم ده‌بینی که ئەو به‌ تیکشکاوێ و له‌ خوین گه‌زاوندا ده‌هین، بۆئەوه‌ی دوا چرکه‌کانی ژيانی له‌ ئامیزی مندا به‌سه‌ر به‌ریت. ماندوو و په‌شۆکاو، به‌یانی زوو به‌ پێ که‌وتین. نازانم ژووره‌که‌ و په‌نجه‌ره‌کان تۆزای بوون یان چاوه‌کانی من له‌ پشت په‌رده‌ی فرمێسکه‌وه هه‌موو شتیکی لێل ده‌بینی، سهرئەنجام هه‌میدیان هینا، به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی چاوه‌روانیم ده‌کرد پاک و پیکوپی‌ک بوو، قژی شانە کراو و ریش تاشراو، به‌لام به‌ شێوه‌یه‌کی باوه‌ر پێ نه‌کراو کز و لاواز بووبوووه، ته‌نانه‌ت ده‌نگیشی، وای بۆ ده‌چووم له‌گه‌ل رابردوودا جیاوازی هه‌بوو. بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک که‌سمان نه‌مانده‌توانی قسه‌ بکه‌ین، باوکی له‌ ئیمه‌ زیاتر به‌سه‌ر خۆیدا زال بوو، سه‌باره‌ت به‌ دۆخ و هه‌لومه‌رجی زیندان پرسیا‌ری کرد، هه‌مید ته‌ماشایه‌کی کرد وه‌کو بلێت ئەمه‌ چ پرسیا‌ریکی نابه‌جێیه، گوتی:

– ئیتر ئەمه‌ زیندانه، دژوارییه‌کانم تێ په‌راند، ئیوه‌ باسی خۆتان بکه‌ن، دایکم و مندالەکان چۆن؟

له‌وه‌ ده‌چوو ژماره‌یه‌کی زۆری نامه‌کانمی پێ نه‌گه‌یشته‌بیت، باسی مندالەکانم کرد که‌ باشن و گه‌وره‌ بوون، هه‌ردووکیان یه‌که‌می پۆله‌که‌ن و ئەمسال سیامه‌ک ده‌چێته‌ پۆلی پینچ و مه‌سه‌وودیش پۆلی دوو، سه‌باره‌ت به‌ کاره‌که‌م پرسیا‌ری کرد، وتم له‌وێ هه‌مووان له‌به‌ر تۆ له‌گه‌لم باشن و خۆشیا‌ن ده‌ویم. بریسکه‌یه‌ک له‌ چاوه‌کانیدا دره‌وشایه‌وه، زانیم که‌ ناشی ئەو قسانه‌ بکه‌م، سهرئەنجام سه‌باره‌ت به‌ زانکۆ پرسیا‌ری کرد، منیش له‌باره‌ی سه‌ر لێشپێواوی و دوودلێیه‌که‌مه‌وه قسه‌م

کرد، پی کەنی و گوتی:

- له بیرته ئارەزووی وەرگرتنی دیپلۆمت بوو؟ بەلام لیسانسیش بۆ تۆ کەمە، تۆ
کووشش و ئامادەییی باشت هەیه، دەبیت پێشکەوی، تۆ دوکتۆراش وەردهگری.

بوار نەبوو بۆی روون بکەمەوه کە بەردهوامیدان بە خویندن چ باریکی قورس
دەخاتە سەر شانم و چەند کاتم لێ داگیر دەکات، تەنیا گوتم:

- کار دژوارە، خویندن و کارکردن بە منداڵەکانەوه، ئەو ئێوان چی لێ بکەم؟

- تۆ دەرەقەتی دیت، تۆ ئەو کچە دەست و پێ سپییەکەهێ دە، پازدە سال پێشتر
نیت، ئیستا تۆ خانمیکی بە توانا و زەحمەتکێشیکی کە هەموو مەحالیکی دەکەیتە
شیاو، بەراستی من شانازیت پێوه دەکەم.

چاوه‌کانم پرپیون لە فرمیسک، گوتم:

- بەراستتە؟ بەراستی وا دەلێیت؟ چیی تر لەوه شەرمەزار نیت کە یەکیکی
وهکو من ژنتە؟

- کەهێ من شەرمەزار بووم؟ تۆ ژنە زۆر چاکەکەمی، رۆژ بە رۆژیش
کەماسییەکانت پر کردووه و گەشەت کرد، ئیستا ئیتر هەموو پیاویک ئاوات بۆ
دەخوازیت، تەنیا ئەوهیه کە دلم پیت دەسووتیت کەوا گرفتاری من و منداڵەکانم
بووی.

- وای...! وا مەلێ، تۆ و منداڵەکانم ئازیزترین کەسەکانی ژیانی من.

ئاه...! چەند دلم دەخواست لە ئامیزی بگرم، سەرخەمە سەر شانی و بگرم.
هەستم دەکرد پرم لە وزه، بەراستی من توانای هەموو کاریکم هەیه.

خۆم ناوئوس کرد، چەند یەکەیهکی کەم وەرگرت کە کاتەکانیان گونجاو بوون،
له‌گەڵ پەروین خانم و فاتمی قسەم کرد و ئێوان قایل بوون یارمەتیم بدەن. پەروین
خانم له‌بەرئەوهی هاوسەرکەهێ نەخۆش بوو، هەفته‌ی یەک، دوو جار دواي
نیوه‌روان له‌لای منداڵەکان دەمێنیتەوه، له‌هفته‌یه‌کیشدا سێ شەو فاتمی و سادق
چاودێریی ئێوانیان له‌ئەستۆ گرت، له‌بەرئەوهی فاتمی مانگەکانی کۆتایی
دووگیانیی بەسەردەبرد و هاتوچۆکردنی بۆ دژوار بوو، ئۆتۆمۆبیلەکەم بە سادق دا
بۆ ئەوهی بتوانیت بەناسانی فاتمی بۆ مائی ئیمه بهینیت یان منداڵەکان بۆ ئەوئ
بیات، و یان هەموویان پیکه‌وه بۆ سینەما و گەران برۆن. من بۆ خویندن له‌هەموو

بواریک سوووم وهردهگرت، کاتهکانی دهست بهتالی له فه‌رمانگه، به‌یانییان زوو، شه‌و کاتی خه‌وتن، زۆر جار به‌سه‌ر کتیبه‌کانه‌وه خه‌و ده‌یبردمه‌وه. ئەم هاتوچۆ و به‌رنامه قورسانه، ئەو سه‌رئیشه درێژخایه‌نه‌ی توند ده‌کرد که له نه‌وجه‌وانییه‌وه هه‌مبوو. به‌لام گرینگ نه‌بوو، سه‌بی ئارامکه‌ره‌وهم ده‌خوارد و له کاره‌کانم به‌رده‌وام ده‌بووم. به‌شیک زۆری ئەرکه‌کانم، ئەرکی دایکایه‌تی، مالداری، فه‌رمانبه‌ری، قوتابی زانکۆ و ئەرکی هاوسه‌ری زیندانییه‌کی ده‌گرته‌وه، که به‌دیقه‌تیک فره‌تر به‌وه‌یان راده‌گه‌یشتم، ناماده‌کردنی که‌لوپه‌لی زیندان، پیداوایستی و خواردنه‌کانی هه‌مید به‌شیکه‌وه‌ی نه‌ریتیک ئاینی تایبه‌ت و به‌ته‌شرفاته‌وه له‌لایه‌ن هه‌موو ئەندامانی خێزانه‌وه جێبه‌جێ ده‌کران. ورده ورده فێریووم که چۆن ئەم به‌رنامه قورسه به‌جێ بگه‌یه‌نم و له‌گه‌ڵی راهاتم، چیی تر قورس نه‌بوو. هه‌ر له‌وه سه‌رده‌مه‌دا زانیم که تواناکانی مرۆف زۆر له‌وه فراوانترن وه‌کو ئەوه‌ی خۆی پێیوایه، له پاش ماوه‌یه‌ک که‌سه‌که له‌گه‌ڵ به‌رنامه‌ی ژیانیدا هاوئاهه‌نگ ده‌بیت و په‌وتی چالاکیه‌کانی له‌گه‌ڵ قه‌باره‌ی کاره‌کانی به‌گونجای هه‌له‌سه‌ووریت. وه‌کو راکه‌ریک له‌مه‌یدانی ژیاندا پام ده‌کرد و ده‌نگی هه‌مید که ده‌یگوت:

"من شانازیت پێوه ده‌که‌م"، وه‌کو ده‌نگی چه‌پله‌ی خه‌لکیکی زۆر له‌ یاریگه‌یه‌کی مه‌زندا، له‌ گوتم ده‌نگی ده‌دایه‌وه و هه‌له‌سه‌ووران و توانایی پتر ده‌کردم.

ئهو رۆژه له‌ فه‌رمانگه، رۆژنامه‌کانی شه‌وی پێشووم ئەمدیو و ئەودو ده‌کرد که چاوم به‌ راکه‌یاندنی پرسه‌کان که‌وت، هه‌تاوه‌کو ئەو کاته هێند سه‌رنجی ئەو راکه‌یاندناهم نه‌ده‌دا، به‌لام ئەو رۆژه له‌ پر چاوم به‌ ناویکه‌وه هه‌له‌واسرا، ئاگه‌داریی هه‌والی مردنی ئاغای ئیبراهیم ئەحمه‌دی، باوکی په‌روانه‌ی ده‌دا. دلم داخووریا. پوو‌خساره به‌رپز و میهره‌بانه‌که‌یم هاته به‌رچاو. یه‌کسه‌ر چاوم پر بوو له فرمێسک، یاد و بیره‌وه‌ریه‌کانی په‌روانه‌ میسکی پر کردم، مه‌ودا‌کانی کات و شوین هه‌رچه‌نده دوور و درێژ بوون، که‌چی نه‌یاندته‌وانی خۆشه‌ویستی په‌روانه و ئاره‌زووی دیداری ئەوم له‌ دل ده‌ریکه‌ن، له پاش ئەو ته‌له‌فۆنه‌ی که چهند سالتیک پێش ئیستا بۆ دایکیم کرد، هه‌رگیز هه‌والم له‌وانه‌وه ده‌ست نه‌که‌وت و خۆشم ئەوه‌نده نوقمی کێشه‌کانی ژیان بووم، نه‌متوانی جاریکێ تر پێوه‌ندی پێوه بکه‌مه‌وه. ده‌بوايه برۆیشتمایه، په‌نگبێ ئەمه‌ تاقه‌ ده‌رفه‌تیک بوو که بمتوانیبایه جاریکێ تر په‌روانه بدۆزمه‌وه. له هه‌ر کوییه‌ک بووه بێگومان بۆ مردنی باوکی دیته‌وه.

کاتیک ویستم بچمه ناو مزگه و ته که، شله ژا بووم، دسته کانم ئاره قه یان کردبوو، له ریزی خاوهن پرسه که دا چاوم بو په روانه دهگیزا، که چی ئوم نه ده بیینی، تو بلایی ئه و نه هات بیت، هر له و کاته دا خانمیکی تا راده به ک قه له و، به قژیکی کاله وه که هندیکی له ژیر له چکه ره شه تورییه که وه هات بووه دهر، سه ری بهرز کرده وه، نیگا کانمان پیکه وه گریدران، به لئ، ئمه خودی په روانه یه، چون له م ماوه ی دوا زده، سیزده ساله دا ئه وه نده گوزراوه. خزی خسته با وه شم و هه موو پرسه که به بی ئه وه ی یه ک وشه ش بلاین، له با وه شی یه کتر دا گریاین. ئه و پرسه داری با وکه نازیزه له دست چوو ه که ی بو و منیش بوغزی دژوارییه کانی ئم هه موو ساله م هه لده رشت. منی له ته نیشته خوییه وه دانا، توند دستمی له ناو دستیدا گرتبوو، له پاش کۆتاییی رپوره سمه که، به زور له ته ک خویدا بر دمییه ماله وه. کاتیک دهوروبه ری که میک چۆل بوو، رووبه رووی یه کتر دانیشتین، نه مانده زانی ده شی له کوپوه دست پی بکه یین، ئیستا که سه یریم ده کرد ده مبینی ئه و هر په روانه که ی خومه، ته نیا که میک قه له وتر بووه و قژی کال کردوو ته وه، ئاوسانی چاوه کانی و دهموچاوی له بهر گریانی ئم ماوه یه بوو، سه رنه نجام پرسی:

– مه عسووم! به خته وه ری؟

سه رم سووما، حه په سام، نه مده زانی بلیم چی! هه موو کاتیک له بهرده م ئم پرسیا ردها گیز ده بووم، له قوولی بیدهنگی و سه ر لیشتی و او بییه که م سه ری را وه شان د و گو تی:

– یاخوا بمرم! وا دیاره کیشه کانی تو کۆتایییان نایه ت.

– به لام من ناشو کور نیم، هر ئه وه یه که نازانم مانای به خته وه ری چییه؟! دنا شتی باشی زورم هه یه. وه کو منداله کانم، دوو کوری ته ندروست و چاک، هاوسه ره که شم پیاویکی باشه، هه رچه ند له گه ل ئیمه دا نییه، کار ده که م، ده خوینم، له بیرته ئاره زوو هه می شه یییه که م.

پی که نی و گو تی:

– هیشتا وازت نه هیناوه، بابه ئم دیپلومه ئه وه نده ش به نرخ نییه، پیت وایه من به دیپلوم چیم کرد؟

– ده میکه دیپلوم وهر گرتوو، ئیستا قوتایی زانکۆم، به شی ویزه ی فارسی، زانکۆی تاران.

- به راسته؟! وه لا بابه، به راستی تق چ کوششیک دهکەیت، ئافەرین، دیاره
هه‌موو کاتیک قوتابییەکی زیرەک بوویت، به لام پیم وانەبوو دواى ئەم هه‌موو ساله
به میرد و مندالەوه هیشتا هەر بتوانی بخوینیت، باشه هاوسەرەکه‌شت ریکەت لی
ناگریت.

- نه، ئەو هاندەرم بوو.

- چ باش، دیاره پیاویکی تیگەیشتوو، دەبیت له‌گەلی ئاشنا بم.

- به‌لی، ئیسه‌للا ده، پازده سالی تر!

- یانی چی؟! بۆ؟ بۆچی لیره نییه؟

- هاوسەرەکه‌م زیندانییه.

- وای... بمرم، بۆچی، چی کردوو؟

- زیندانی سیاسییه.

- به راسته...؟! من له ئەلماندا بینیم ئەم ئێرانیانه، ئەوانەى کونفدراسیۆن و
ئەوانی به‌ره‌لستکارن باسی زیندانییه سیاسییه‌کان ده‌که‌ن، که‌واته هاوسەرەکه‌ی
تۆش له‌گەل ئەوانه؟ ده‌لین نازاریشیان دده‌ن، راسته؟

- هیچی به من نه‌وتوو، به لام من زۆرم له جله خویناوییه‌کانی شو‌ردوو، ئەمه
ماوه‌یه‌کیشه مۆله‌تی چاوپیکه‌وتنیان نه‌داوه، نازانم له چ دۆخیکدايه.

- ئەى کى ژيانتان دابین ده‌کات.

- وتم کار ده‌که‌م.

- به تهنیا، واتا تهنیا خۆت ده‌بیت ژيان هه‌لسووړینیت؟!

- هه‌لسووړاندنی ژيان گرینگ نییه، تهنیایی دژواره، ئاه په‌روانه نازانیت چەند
ته‌نیام! سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که هه‌رده‌م سه‌رقالم یه‌ک چرکه کاتی پشوم نییه، به لام
به‌رده‌وام هه‌ست به تهنیایی له هه‌موو بوونمدا ده‌که‌م. چ شادمانم ده‌تبینم، زۆر
پێویستیم پیت بوو. باشه ئیستا تق بلێ، به‌خته‌وه‌ری؟ چەند مندالت هه‌یه؟

- ئیى، خراب نییه، دوو کچم هه‌یه، له‌یلا و لاله، هه‌شت و چوار سالانن.
هاوسەرەکه‌م خراب نییه، ئیدی پیاویکه‌ وه‌کو هه‌موو پیاوانی تر، به ژيانی ئه‌ویش
راهاتبووم، به لام ئیستا به‌مه‌ی که پرووی داوه ئیتر ناتوانم دایکم به تهنیا جی

بهیلم، بهتایبهتیش فەرزانه دوو مندالی بچووکى ههیه و سه‌رگه‌رمى ژيانى خوڤيه‌تى. ناشكریت هیچ چاوه‌روانییه‌كى له كوره‌كان هه‌بیت. خه‌سه‌ره‌ویش ماوه‌یه‌كه بیرى ئیران له كه‌له‌ی داوه، ئیستا ئیتر ده‌بیت دوا بریار بده‌ین، وا بزانه ده‌بیت بگه‌رینه‌وه و لیتره بژین.

قسه‌كانى من و په‌روانه هى ئه‌وه نه‌بوون له یه‌ك دانیش‌تندا بو‌ترین، پتویستیمان به‌چەندان رۆژ و شه‌وى دوور و درێژ هه‌بوو. بریار درا رۆژى هه‌ینی له به‌یانیه‌وه له‌گه‌ڵ منداله‌كان برۆین بۆ مالمیان، رۆژێكى زۆر خوڤش بوو، له ژياندا هه‌نده‌م قسه نه‌کردبوو، خوڤشه‌ختانه به‌سه‌رچوونى كات و ئه‌و دووریه‌ی درێژخایه‌نه نه‌یتوانیبوو درز بخاته هاو‌په‌یمانه‌وه، هه‌تا ئیستايش ده‌مانتوانى ساناتر بۆ یه‌كتر قسه بگه‌ین وه‌ك بۆ یه‌كێكى تر، و منیك كه ده‌رده‌دلكردن به‌لامه‌وه گرفت بوو و له‌م ماوه‌یه‌شدا به‌هۆى شارده‌نه‌وى نه‌په‌نیه‌كانى هه‌مید، توانای به‌كورتى قسه‌کردنى ئازادانه‌شم له ده‌ست دا‌بوو، ده‌متوانى شاراوه‌ترین كو‌نجه‌كانى دلم بۆ په‌روانه بگه‌مه‌وه، من دیسانه‌وه هاو‌په‌یمانه‌م دۆزیبوووه و ئیدى هه‌رگیز ونم نه‌ده‌كرده‌وه. به‌خوڤش‌حالییه‌وه به‌رنامه‌ی گه‌رانه‌وه‌یان زۆر زوو سه‌رى گرت و په‌روانه له پاش سه‌فه‌رێكى كورت بۆ ئه‌لمان، مال و ژيانیان بۆ تاران گواسته‌وه. مێرده‌كه‌ی سه‌رقالی كارکردن بوو، خوڤشى كارێكى نیمچه نیو كاتى له ئه‌نجوومه‌نى ئیران و ئه‌لمان وه‌رگرت. پش‌تیوانتێكى ترم دۆزیبوووه‌وه، په‌روانه چیرۆكى ژيانى منى به‌ ترش و خوڤوه بۆ مێرده‌كه‌ی باس كردبوو، ئه‌ویش كه‌وتبووه ژیر كارێگه‌رییه‌وه و تا پاده‌یه‌ك سه‌بارت به‌ ئیمه هه‌ستى به‌ به‌رپرسیاریتی ده‌کرد، منداله‌كانمان هۆگرى یه‌كتر بوون و هاو‌یاریه‌كى باش بوون، په‌روانه به‌رده‌وام به‌رنامه‌ی خوڤشى بۆیان ساز ده‌کرد و منداله‌كانى بۆ سینه‌ما، گه‌ران و مه‌له‌کردن ده‌برد، به‌ هاتنه‌وه‌ی مالى په‌روانه، ژيانمان په‌نگ و بۆیه‌كى تازه‌ی له‌خۆ گرت، منداله‌ دلم‌ردووه‌كانم كه له دواى مندالبوونى فاتى زۆر ته‌نیا و بى به‌رنامه‌ بوون، جارێكى تر خرۆش و ته‌زووى ژيانیان بۆ گه‌رايه‌وه.

سالیكى تریش تێپه‌ر بوو، چاوپه‌یکه‌وتنه‌كانى هه‌مید تا راده‌یه‌ك رێك‌په‌یک بووبوون، مانگی جارێك منداله‌كانم ده‌برد، به‌لام هه‌موو جارێك كه له چاوپه‌یکه‌وتنه‌كه ده‌گه‌راينه‌وه وه‌رچه‌رخانێك له دۆخى منداله‌كاندا رووى ده‌دا و هه‌فته‌یه‌كى پى ده‌چوو تاوه‌كو ده‌گه‌رانه‌وه سه‌ر بارى ئاسایی خۆیان، مه‌سه‌عوود

بېدهنگتر و خه مبارتر و سيامهك توندوتیژ و تورهتر دهبوو، له ههموو چاوپيکه و تنیكدا حه مید به شتویههكي ههست پيكر او پيرتر دهاته بهرچاو، كه چي من بهو دیدارانهش هه ر دلخوش بووم. بۆ زانكۆ دهرويشتم، له هه ر وهرزيكي خویندندا چهند پلهيه كم دهبري، له فه رمانگه، به فه رمی بووم به فه رمانبه ر. سه ره را ي ئه وه ي كه ليسانسيشم نه بوو كه چي كاري پسپۆرم ده كرد و هه مووان ليم رازي بوون، ئاغای زه رگه ر بهو نيگا ورد و تيژپره به وه هه موو كاتيک دهیخستمه ژير چاوديرييه وه، به وپه ري برواوه كاره كاني پيم راده سپارد. ئاغای شيرازي به يه كتيك له هاوري هه ره نزيكه كانم ده ژميردا، ئيتر هه رگيز كيشه ي له گه ل مندا نه ما، هه رچه نده هه روا ناساز و تهنگه جيگلدان بوو، هه زار جار دهنگه دهنگ و شه ري دنایه وه، به وهش خۆي له هه موو كهس پتر نازاري دهچه شت، هه و لم دها له و ره شيبينييه ي بۆ هه موو شتيك كه م بكه مه وه، سویندم بۆ ده خوارد كه كهس دوژمنت نييه و له قسه كانياندا مه به ستيكي تايه تيبان نييه، له وه لامدا ده يگوت:

خۆشباوه ري، كه وته بهر ليشاوي ترس

له و كاته وه به دگوماني بووه به ياري من

له هيچ پيکه وه بوونتيكدا ئاسووده نه بوو، به هيچ كۆمه ليكه وه په يوهست نه ده بوو، له هه موو بزوتنه وه يه كدا شوين پي سياسي گه ليكي ناپاكي به دي ده كرد، هه مووي به به كرتيگيراو و پياوي ده ريار له قه له م دها، هاو كاره كان له گه ل بووني ئه و له ناو كو نگرده كه دا ناكۆك نه بوون، به لام ئه و خۆي دووره پهريز ده گرت، جاريكيان ليم پرسى:

- تۆ له ته نيایي بيزار نابيت؟

له وه لامدا گوتي:

- من عه زيزي خه مانم، نووري چاوي ته نيایي

شه معي به زمي له خۆچوون، سوۆزي گيان سه ودايي

له من دا يه وهك خۆر و له گه ل منه وهك ده ريار

هه تا هه تا ره شيبيني، به بي سنوور ته نيایي

جاريكيان ئاغای زه رگه ر بۆ دلدا نه وه ي ئه و به گالته وه گوتي:

– ئەي باوکه، شتەکان چەند بە قورسى دەگری! دۆخەکه بەو خراپییەش نییە که تۆ دەیبینی، لەناو هەموو کۆمەلگەییە کدا کهم و زۆر ئەم شتانه هەن، ئیمەش بەو قایل نین، بەلام هیندەش لە کا، کتو هەلناچنن و خەفەت ناخۆین.

ئەو وەلامی دایەو:

تۆ نازانی من بۆچی قسە دەبزرکینم

حالم کەسیک لێی دەزانی، کە شارەزای لەرزوتا بێ

سەیرە کەسیک زیندوو بیت و وەک من نەبێ

سەیرتریش ئەو کەسەیه پێی سەیرە من حالم وا بێ

سەرئەنجام لە شەڕیکی گەورەدا که لەگەڵ بەرپۆهەری گشتییە فرمانگە بەرپای کرد، دەرگەکەیی بە توندی داخست و هاتە دەرەو، هاوکارەکان کۆبوونەو بۆ ئەوێ ناویژی بکەن، یەکیکیان گوتی:

– ئاغا بە سادەیی وەری بگره، بتهوئ و نتهوئ ئیره فرمانگهیه، خو مالى پوویمان نییە، دەشی مرۆف بۆ هەندئ شت مل بدات.

و ئەویش هاواری کرد:

– هەرگیز سەرم بۆ خۆتێریهک نەوی ناکەم

من ئاوام و، هەموو عالەم با لێم بێن بە دارۆغە

– ئاغا تۆ دەبیت کەمێک لەم هەستیارییهت کەم بکەیتەو، ناتوانی بەم شیوهیه بژیت.

بە توورەیییهو نەواندی:

– یانی مەبەستت ئەوێه:

نەرە شیریک بیت بۆ خۆت و، بچیتە ناو پێستی ماکەر

جا وەرە بەر تیروتانە، خۆ بدە بەر

گۆتم:

– ئاغای شیرازی هەول بدە هیمن ببیتەو، ناتوانیت بەم سادەیییهش واز لەم فرمانگەیهش بهینیت، سەرئەنجام دەبیت لەسەر کارێک بەردەوام بیت.

– ناییت.

ئاسان نىيە، لەم مەيدانە خۆت رابگرى
 جەلەوى ئەسپى سەرکەشى ھەراوھوريا بگرى
 تيغ و چەقۆت لەسەر مل بېت و سەر داخەى
 گوئى بەدەيە دوژمىتىكى ھەرامزادە كە پېت دەلى
 يان تەسلىم بە، يان ئىستاكە دەبى بمرى!
 - باشە ئىستا دەتەوئەت چى بکەيت؟
 - دەپۆم، دەبېت من لىرە برۆم...
 دلەراوگەيە و بېم و ترسانە
 ئەوھى لەم خاكە، ئىمە بەشمانە
 زۆر زوو ولاتى بەجى ھىشت. رۆژىك بۆ بردنەوھى شتومەكە جىماوھكانى بۆ
 فەرمانگە ھاتبوو، مائىئاوایی لە من كرد و وتى:
 - سلأوى من بە ھاوسەرە قارەمانەكەت بگەيەنە و لە زمانى منەوھ پېيى بلى:
 چوون بۆ ميعراجى شەھادەت، تەنيا بەشى ھەلاج نەبوو
 ھەرکەسپىكى وشەى ھەقى ھاتە سەر زار
 لە پېناوى چووه سەر دار
 بەرۆشنتى ئاغای شيرازى ئاسوودەيى لە فەرمانگەكەدا جىگير بوو، تەنانەت
 ئاغای زەرگەریش كە لە روالەتدا ھىچ كىشەيەكى لە گەلى نەبوو، لەوھ دەچوو لەم
 دوایىيانە تاقەتى لىتى چووبېت، بەلام بېرەوھرى ئەو، خەمە قوول و ئازارەكانى، تا
 ھەتا ھەتايە لە بېرم مانەوھ و بوو بە ھۆى ئەوھى ھەموو شتېك بکەم بۆ ئەوھى
 مندالەكانم بەو ئەزموونە تالانەيانەوھ باری دەروونيان وەكو ئەو نەبېت، ھەولم دەدا
 لە مالىەكەدا كەشتىكى شاد پىك بەيىنم، بۆ ئەوھى ئەوان پىكەنەن بە فەرمامۆشى
 نەسپىرن و قېن و خەم لە نىگاكانياندا رەگ دانەكوتېت. پېشېركىكى قسەى خۆشم
 دانا و ئەوھى تازەترىن قسەى خۆشى بووتبايە ديارى وەرەگرت، ھەولمان دەدا
 لاسايىيە بکەينەوھ، دەمويست بە خۆيان و لە گىروگرفتەكانى خۆيانەوھ فېرى
 پىكەنەن بن، رايىنانمان لەسەر زاراوھى جۆرەوچۆر دەکرد، ھانىانم دەدا لە مالىەوھ
 گۆرانى بلىن، دەنگى مۆسىقا بەرزبکەنەوھ، گوئى لە ئاوازی شاد بگرن، پىكەوھ

سەمامان دەکرد. شەوانە، سەرەرای ئەوێی کە زۆربەى کاتەکان لە ماندوویدا توانای جوولانەوهم نەبوو، یاریم لە گەلیاندا دەکرد و ختووکیانم دەدا، لە پیکەنیندا دەبوورانەو، بە سەرین کایەمان دەکرد تا سەرئەنجام ئامادەى خەو دەبوون و دەچوونە سەر جیگەى خەوگەیان. زۆر ماندوو دەبووم، بەلام رینگەچارەیک نەبوو، دەبوايە ئەم کەشە دڵگیرە بە زیندووێی بپاریزم، قەرەبووی کەماسییەکانم بکەمەو، دەشیا خۆشییان دەرخوارد بدم بۆ ئەوێی لە دواڕۆژدا بە چاوی ئاغای شیرازییەو لە دنیا نەروان.

فاتى لە پاش ھاوسەرگیرەکیەو، زۆر زوو بوو بە خاوەن منداڵ و کچیکى جوانى چاوشینی بوو، ناوی نا فیروزە، منداڵەکان زۆریان خۆش دەویست، بەتایبەتی مەسعوود، ھەموو کاتیک ئامادەى یاریکردن بوو لە گەلی، پەروین خانم بە مردنی ھاوسەرەکی بەئازادى و ئاسوودەیی گەیشت، بەتایبەتیش لەویدا سەرکەوتوو بوو کە پیش مردنی ئەو خانووەکە لەسەر ناوی خۆی تۆمار بکات، بەلام قەت بە باشى یادى ئەو نەکردووە و بەھۆی ئەوێی کە بە سەرى ھێنا بوو، نەیبەخشی. لە پاش ئەو زۆربەى کاتەکانى لەگەڵ ئیمەدا بەسەر دەبرد، ھەر کاتیک من درەنگ دەھانمەو ئەو لەلای منداڵەکان دەمايەو و زۆربەى کارەکانى مالاھەوێ دەکرد، بۆ ئەوێی من کاتیکى زۆرترم ھەبیت بۆ ھەسانەو و لەگەڵ منداڵەکاندا بم، ئەو بە چەشنیک لە چارەنووس و تەنیايى من خۆی بە گوناھبار دەزانى و ھەولێ دەدا لە رینگەى ئەو پێوەندییە تايبەتیەوێی کە لەگەڵ مندا ھەیبوو، قەرەبووی بکاتەو.

عەلیش بە راسپاردەى مەحموود، بۆ خوازینی کچی یەکی لە حاجییەکانى بازار رۆیشت، کە حاجییەکی متمانەدار بوو، مارەبیرینی فەرمى بەرپۆھ چوو، و بریار درا لە پایزدا رپۆرەسمى زەماوونیکى گەورە لە ھۆلێکدا بگيریت کە میوانداریی ژن و پیاوی بە جیا لەیەکتر دەکرد. ئەم پەپووەستە لەسەر خواستی مەحموود بوو و ھەر لەبەرئەوھش بوو بە ھەموو مەرجە پڕوپووجەکانى خێزانى بووکى کە زیاتر لە مامەلەییەکی سەردەمە کۆنەکان دەچوو، رازى بوون، بۆ ئەوێی بە ھەلبژاردنی ھاوسەر قایل بن، و بەلێنى ھەموو جۆرە ھاوکاری و یارمەتیەکی دا، کاتیکیش باوکم نارەزایەتی دەربری کە ئیمە ناتوانین ئەم ھەموو خەرجە بکەین، ئەم قسە ھیچوچوچانە یانى چی؟ بە سادەیی گوتی:

- ئەم سەرمايەگوزارپپە زۆر زوو پارەكەى دەگەرپتەو، جا بزانه چ جيازىپەك لەگەل خۆيدا دەهینتیت و ئیمەش لەپال باوکی کچەکەو چ مامەلەگەلیک دەکەین.

لەم نپوئەندەدا، ئەحمەد بە تەواوئەتی لەو ناو دەوور خرابووو، کەس حەزی نەدەکرد لەبارەى ئەو هیچ قەسەیک بکات و هەموو هەولیان دەدا تا دەتوانن ناویشی نەپتە سەر زمان، ماوہیەکی زۆر بوو باوکم بە فەرمدی ئەوی لە مال دەکرەبوو، هەموو جارێک دەیگوت:

- سوپاس بۆ خوا کە مالى تو نانا سیت، دەنا ئابرووی دەبردی و دەمەقالەى بۆت دەنایەو.

خیراییى دارمانى ئەحمەد بە شپوہیەک بوو کە هەموویان لى بى هیوا بوویوون، تەنیا پەروین خانم هیشتا هەر دەبیینی و بە وسکتییەو سەبارەت بەو قەسەى بۆ دەکردم، دەیگوت:

- نەمبىنیبوو کەس بەم پینداگرییەو ژيانى خۆى بە دەم باوہ بدات، حەیف، چ گەنجیكى خوش ئەندام و پینگەیشتوو بوو، ئیستا ئەگەر بیبىنى مەحالە بیناسیتەو، هەر لەم رۆژانەدا لاشەكەى لە یەکیک لە ناوەرۆکانى خوارووی شار دەدۆزەو. ئەگەریش تا ئیستا بە زیندوویى ماوہتەو، ئەو لەبەر پیراگەیشتنەکانى دایکتە، بە کەس نەلێى ها... ئەگەر باوکت بزانتیت ژيانى لى هەراسان دەکات، بەلام، باشە ئەو داماوہ هەر دایکە، ئەمیش کورە خوشەویستەكەى بوو، بەیانىیان دواى ئەوہى باوکت دەروا، ئەحمەد دپتە مالتان، دایکت خواردن پى دەدا، کەبابى بۆ دروست دەکات، جەکانى دەگۆرپت، دەیشۆرپت و نان و ئەگەر بتوانتیت پارە دەخاتە گیرفانییەو، تا ئیستایش ئەگەر یەکی بلى ئەحمەد هیرۆینییە سک خۆى هەلدەدرى، داماوہ هیشتا هەر بە تەماپە چاکەوہ بیت.

پیشبىنییەکانى پەروین خانم زۆر زوو هاتنە دى، بەلام ئەو باوكمیشى لەگەل خۆيدا بەرەو لەناوبردن برد. کاتیک ئەو لە قوناقەکانى کۆتاییى لەناوچووندا بوو، بۆ دەستکەوتنى پارە هەموو شتیکی دەکرد، لە یەکیک لەم قەیرانى حەوجەدارى و بى پارەییەدا بۆ مالى باوكم دەچپت، فەرشەكە کۆ دەکاتەو بۆ ئەوہى بیبات و بیفرۆشیت، باوكم بە گژیدا دەچپتەو و هەول دەدات فەرشەكەى لى بسینتتەو،

ئەم توورەیی و ھەول و تەقەلایە لە توانای دڵە ماندووھکەسی ئەودا نەبوو، دڵەکپیپەکی قورسی بۆ ھات، گوێزرایەوہ بۆ نەخۆشخانە، ھەفتەییەک لە نەخۆشخانە مایەوہ، چەند رۆژیکمان لە پشت دەرگەیی چاودێرییە تاییبەتیەکاندا بەسەر برد، بارودۆخی باشتر بوو و گوێزرایەوہ بۆ بەشی تاییبەت، ھەموو رۆژی لەگەڵ منداڵەکان بۆ نەخۆشخانە دەرۆیشتم، سیامەک خەریک بوو بالایی بەرز دەبوو، لە تەمەنی خۆی گەرەتر دەھاتە بەرچاو، بە ئاسانی مۆلەتی چوونە ژوورەوہی وەر دەگرت، کەچی مەسعوود بە ھەزاران تەلەکە و پارانەوہ و لالانەوہ تەنیا دوو جار توانی بیینیت، سیامەک بە درێژایی کاتی چاویکەوتنەکە لە تەنیشت باوہ گەرەتی دادەنیشت و بە بێدەنگی دەستی لەناو دەستیدا دەگرت. بەچاکبوونەوہکەیی ھیواییکی زۆرمان پەیدا کردبوو، کەچی بەداخوہ دڵەکپیپەکی بەھێزتر رووی لێ کرد و جاریکی تر بۆ بەشی چاودێری تاییبەت برا و پاش بیست و چوار کاژیر، گیانی بە نەمری سپارد. بەم شێوہییە تاقە پشت و پەنا راستەقینەکەم لە دەست چوو، لە پاش مەرگی زانیم کە تەنیا بوونی ئەو، گەرچی دوور بە دووریش بوو، چۆن ساباتی بەسەرمدا کێشابوو و لە تاریکترین ساتەکانی نائومیدیدا رەونەقی رۆشناییبوونی ئەو دلی رووناک دەکردمەوہ. بە کۆچی ئەو، پێوہندییەکانم بەو مالاوہ زۆر سست بووہوہ. تاوہکو ھەفتەییەک نەمدەتوانی بەر لە فرمیسکەکانم بگرم، بەلام لەگەڵ یەکەمین لێدانە ناکاوہەکانی ئاوہزدا بۆ گەرانەوہ و بەئاگاھاتنەوہ، سەرنجی دەوروبەرم دا، بەوہ گەیشتم کە فرمیسکەکانی من بە بەراورد لەگەڵ خەمە قوول و بێدەنگییەکی سیامەکدا ھیچ سەنگیکی نییە، ئەم منداڵە بی ئەوہی یەک دلوپ فرمیسک برێژیت، ھەر وەکو میزەلانیک وابوو کە چیی تر بەرگەیی یەک فووی تر ناگریت و لە تەقینەوہدا بوو، دایکم بە قینەوہ دەبگوت:

– حەیف بۆ ئەو ھەموو سۆز و خۆشەویستییەکی کە لە دلی مستەفا خاندا ھەبوو بۆ ئەم منداڵە، کەچی تەنانەت ئەو کاتەیی کە خستیایانە ناو گۆریشەوہ یەک دلوپە فرمیسکی نەرشت، ھەر بە خەیاڵیشیدا نەھات.

زانیم کە باری دەروونی زۆر لەوہ خراپترە کە لە رووکەشدا دەبینریت. رۆژی مەسعوودم لەلای پەروانە دانا و لەگەڵ سیامەک بۆ سەر گۆری باوکم رۆیشتم، ھەر وەکو ھەریکی تاریک و خەمناک بە دیارمەوہ وەستابوو، ھەولێ دەدا تەماشای

شویئیکی تر بکات و خوئی له شوین و کات دوور بخاتهوه، دهستم به گپرانهوهی یادهوهرییهکانم لهگهئ نهودا کرد، سهبارت به سۆز و کهموکوورییهکانی، ورده ورده له تهنیششت خوومهوه دامنا و هیندهم لاواندهوه ههتا له پر رقهکهی بهربوو و فرمیسهکه پهنگ خواردوووهکهی هه لپژا، ئەم گریانه تا شهو بهردهوام بوو، کاتیکیش مهسعوود گه رایه مالهوه، به بینینی فرمیسهکهکانی سیامهک ئەویش دهستی به گریان کرد، لینیان گه رام ههتا به تهواوهتی خویمان خالی بکه نهوه، دهبوایه ئەو هه موو خه مه که له که بووه له دلّه بچکۆله که بیان دهر بکردایه، پاشان دایانم نیشاند و لیم پرسین:

- به بۆچوونی ئیوه بۆ ریزگرتن و بهرز راگرتنی یادی ئەو دهبیت چی بکهین؟ ئەو چ چاوهروانییهکی لیمان ههیه و دهبیت ئیمه چۆن بژین بۆ ئەوهی لیمان پازی بیت؟

به م شتیهیه، خویشم بهو ئەنجامه گهیشتم که دهبیت ههول بدهم بگه پیمهوه سهر باری ئاسایی خۆم و بۆ ههتا ههتا به زیندوو راگرتنی بیرهوهرییه خوشهکانی، بهردهوامی به ژیانی ئاسایی بدهم.

هیشتا سی مانگ بهسهر مهرگی باوکمدا تی نهپه ریپوو، ئەحمهه، ههر بهو به لایهیی که پهروین خانم باسی دهکرد، له ناوچوو. خاوینکاریک لاشهکهی له یهکی له جادهکانی خوارووی شاردا دۆزیبووهوه، عهلییان بۆ ناسینهوهی برد، پرسه دانهرا و له دایکم بهولوه که له خهفتهدا چه مابوووه، کهسی تر نهگریا، هه رچییهکم کرد بیرهوهرییهکی باشی بپنمهوه یاد، نهبوو، لهوهی که بۆ مردنی بهداخ نهبووم، ههستم به ئۆبال دهکرد، پرسه داری ئەو نهبووم، بهلام، نازانم بۆچی ههتا ماوهیهکی درێزخایهن هه رچی بهبیرمدا دههاتهوه، خه میکی فراوان و نادیار دلی دهگرتم.

بیگومان عهلی لهم هه لومه رجه دا نهیده توانی ئاههنگی ژنهینان بگرت، ناچار به بیدهنگ ژنهکهی بۆ مالی باوکم گواستهوه، که چه ند سالتیک پیتش ئیستا خرابوووه سهر ناوی دایکم، دایکیشم خه مۆک و تهنیا بوو، تا رادهیهک خوئی خانه نشین کردبوو و شیرازهی کاروباری مالهکهی به دهستی بووکی تازه سپارد، بهو شتیهیه ده رگهیی ئەو مالهیی که له تهنگانهدا تاچه په ناگه م بوو، بۆ ههتا ههتا به له رووم داخرا.

له كۆتايييه كانى سالى حهفتاوحهوت، ههستم به وهرچهرخانتيكى سياسي دهکرد. رهفتار و قسهى خهلك به شيويهكى ئاشكرا گۆراني بهسهدا هاتبوو، له فهريمانگه، كۆلان و بهتاييهتيش زانكۆكاندا، بى سلهمينهوه قسهيان دهکرد. بهرنامهكانى زيندان تا رادهيهك ريكوپييك بووبوون، بۆ حهميد و ههموو زيندانويهكانى تريش ئاسانكارويهكى زۆرتر كرابوو، لهمپهري كه متر دهخرايه بهردهم ناردىنى جل و خواردن. بهلام له ناخه رهشبينهكهى مندا هيچ دهروازهى هيوايهك بهدى نهدهكرا و ههركيز لهو باوهردا نهبووم گۆرانكارويهك بهدى بيت.

چهند رۆژتيكى بۆ جهژن مابوو، ههوا، بهرامهى بههارى لى دههات، نوقم بووم له بيركردنهوهدا بهرهو مالهوه گه رامةوه روهيه روهى ديمهنيكى سهير بوومهوه، له هۆلى مالهكهدا چهند گۆنييه برنجى، چهند قوتوه رۆنى، ههنديچ چا، دانهويله و چهند جۆره خواردمهنييهكى تر لهسهه يهكتر داندرا بوون، به سهرسوورمانهوه سهيرم كرد، چهند جار بواوكى حهميد برنجى بۆ دههينايين، بهلام نهك بهم ههموو خواردمهنييهانى ترهوه، بهتاييهتيش ئيستا خويان له پاش داخستنى چاپخانهكه دهست كورت بوون، سيامهك كه منى به گيژ و ويژى بينى به پتكهينهوه گوئى:

- هيشتا كاره سهههكييهكهى ماوه، زهرفيكي بهدهستهوه دام، له سووچيكي زهرفهكهوه بهستهيهك كاغەزى سههه تمهنى دهبينرا.

- ئەمانه چين؟ له كوئوه هاتوون؟

- ههلى بينه!

- به‌آی دایه، ئەمه پیتشبرکتیه، هه‌لی بینه.
 - باوه گه‌وره زهمه‌تی کیشاوه؟
 - نه...! و هه‌ردووکیان به شه‌یتانییه‌وه پێ که‌نین.
 - په‌روانه ئەمانه‌ی هه‌ینا؟
 - نه...! ئەمجاره‌ش پێ که‌نین.
 - په‌روین خانم؟ فاتی؟
 - نه بابا ناتوانی هه‌لی بینه...، بلیم...؟
 - به‌آی، زووکه، کێ هه‌یناویه؟
 - خاڵۆ عه‌لی! به‌لام وتی بلیم خاڵۆ مه‌حموود نارده‌ویه‌تی.
 - خه‌ریک بوو له‌ چه‌په‌ساویدا شاخم ده‌رده‌هه‌ینا.
 - وای...! بۆچی؟ خه‌ویان هاتوه‌ته‌ دی؟
 ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت و بۆ مالی دایکم ته‌له‌فۆنم کرد، ئەو ئاگای له‌ هه‌یج نه‌بوو،
 گوتم:
 - که‌واته ته‌له‌فۆنه‌که‌ به‌ عه‌لی بده‌ بزانه‌م چی بووه.
 - عه‌لی زۆر به‌گه‌رمی سلأوی کرد، ئاوازه‌که‌یم وه‌کو جاران نه‌هاته‌ گوێ.
 - عه‌لی ئاغا چی بووه؟ نانی هه‌زارانتان به‌خشیوه؟
 - له‌ خزمه‌تداین ئا باجی، ئەرکی خۆمان به‌جێ ده‌هه‌ین.
 - کام ئەرکه، بۆ من هه‌یجم وسته‌وه؟
 - باشه، تۆ بێند ده‌روانی، به‌لام ده‌بیت ئیمه‌ش به‌ ئەرکه‌کانمان هه‌لسین.
 - سوپاس عه‌لی گیان، من و منداڵه‌کانم هه‌یچمان پێویست نییه، به‌ ئەرک نه‌بێ
 هه‌ر ئیستا وهره‌ بیانبه‌ره‌وه.
 - بیانبه‌مه‌وه چیه‌یان لێ بکه‌م؟
 - نازانه‌م، هه‌رچیه‌کی لێ ئەکه‌ی بیکه، بیده به‌وانه‌ی که‌ پێویستیان پێیه‌تی.
 - ئەزانی چی داده، ئەمه هه‌یج پێوه‌ندی به‌ منه‌وه نییه، ئەمانه‌ کاکه‌ مه‌حموود
 نارده‌ویه‌تی، به‌ خۆی بلێ، هه‌ر به‌ تۆشی نه‌داوه، بۆ زۆر که‌سی تریشی نارده‌وه،

من ته نیا ده مگه یاندن.

- سهیره، که واته خیری کردووه؟ به راست، هیچی نه بیستووه؟ ناشی شیت بوویت؟

- ئەم قسانه چیه داده؟ دوهه و چاکه بکه!

- ئەوهندهی پتویست کاری خیرتان بۆ من کردووه، سوپاستان دهکهم، ئیستا وهره و ههرچی زووتره بیانبه رهوه.

- به کاکه مهحموود بلی... من دیم دهیبه مهوه، خۆت له گهڵ ئەودا قسه بکه.

- باشه به دلنیا ییبه وه، ههروا دهکهم.

ته له فۆنم بۆ مال مهحموود کرد، ژماره ی جار هکانی که بۆ ئەم ماله ته له فۆنم کردووه له ژماره ی په نجه کانی یهک دهست تینه ده پیری، غولامه لی وه لامی ته له فۆنه که ی دایه وه، له پاش سلاو ته له فۆنه که ی به باوکی دا.

- سلاو داده، چۆن بوو وا بیرمانت کرد؟

- به ریکهوت منیش ده مویست هه مان پرسیار بکه م، چی بووه وا بیرمانتان کرد؟ خیرتان نار دووه.

- ئەم قسانه چین خوشکم خیری چی، مافی خۆته، هاوسه ره که ت بۆ به رگری له ماف و نازادی به گژ ئەم بی بروایانه دا چوووه و خراوته به ندیخانه، ئیمهش چاومان کویری، ئەرکمانه، ئیستا ئەگه ر بویری خه بات و به ندیخانه و ئەشکه نجه مان نییه، هه ر هیج نه بی یارمه تی خیرانه کانیان بدهین.

- به لام کاکه، ئەمه چوار ساله هه مید زیندانه، هه ر چۆن ئەم ماوه یه به مه رحه مه تی خوا خۆمان به رپوه بردووه و پتویستیمان به که س نه بووه، له مه ولاش هه ر وا ئەکهین.

- مافی خۆته خوشکم، مافی خۆته تانه مان لی بدهی، روومان ره ش بیت، ئیمه له خه ودا بووین، تی نه ده گه یشتین، عه قلمان پیدا نه ده سکا، ئیوه ده بیت بمان بوورن.
- وا مه لی کاکه، مه به ستم ئەوه یه که ئیمه ده توانین ژیا نی خۆمان هه لسوورین، هه ز ناکه م منداله کانه به سه ده قه گه وره بن، زه حمه ت نه بیت یه کی بنیره ئەمانه به رنه وه...

- ئەم قسانە چىيە ئىمە ئەرکمان لەسەرە، ئىو تاجى سەر ئىمەن، حەمىد جىيە شانازىي ئىمەيە.

- بەلام كاكە مەحمود هەر ئەو جوجە ئە كۆمۆنىستەيە كە ئازاوەگىرە و دەبىت لە سىدارە بدرىت.

- دە ئىتر تانەمان لى مەدە خوشكم، چ كىنە لە دلىكى ها...، وتم نەفام بووين، بەلاي ئىمەو هەر كەسى لەگەل ئەم بىكەي ستمەدا بجهنگى ئەو نەجر و نزيكبونەو هەي لەلاي خوا هەيە، ئىدى چ كافر بىت و چ موسلمان.

- زۆر سوپاس كاكە، لەگەل هەموو ئەمانەشدا من پىوستىم بە هىچ شتىك نىيە، تكا دەكەم وەرن بىبەنەو.

بە توورەيىيەو گوتى:

- بىدە بە دەر و دراوسىكانت، فرىي بدە، من كەسم نىيە بىنرىم. و تەلەفۆنەكەي دانا.

لە مانگەكانى دواتردا پتر هەست بە گۆرانكارىيەكان كرا، هەرچەندە نەدەبوايە لە فەرمانگەدا كەس بزانتىت كە هاوسەرەكەم زىندانى سىياسىيە، كەچى تا رادەيەك هەموو دەيانزانى، تەنانەت لەم دوايىيانەشدا بىجگە لە هاوکارە نزيكەكانم، ئەوانى ترىش بە پارىزەو رەفتارىيان لەگەلدا دەكردم و ئاگەدارى ئەو بون كە زۆر هاتوچۆي ژوورەكەم نەكەن. لەگەل ئەم دۆخە راھاتبووم، بەلام لەو دەچو لەم پۆژانەدا هەموو ئەو لەمپەرەنە هەلگىراين. لە راستىدا چىي تر هىچ كەسىك ترسى لە پىوهندى گرتن لەگەل مندا نەبوو، بازەي ناسىاوەكانم لە فراوانبوونىكى خىرادا بوو، هاوکارەكانم بە نەهاتنە زۆرتر لە ئاسايىيەكانم يان خویندنم لە فەرمانگەدا ناپەزايەتيايان دەرئەدەبىرى. سەرئەنجام كار بەو گەيشت كە چ لە نىو خزمان، چ هاورىيىيانى زانكو و چ هاوکارانى فەرمانگە، سەبارەت بە پرسەكەي ئىمە بە ئاشكرا قسەيان دەكرد، هەوالى حەمىديان دەپرسى، هاودەردى و ستايشيان دەرەدەبىرى. لە دانىشتنەكاندا لە سەرەو دەيان دەنام، بەئاسانى دەبوومە چەقى سەرنجى هەمووان. هەرچەندە ئەم هەلومەرجە تا رادەيەك منى وەرس دەكرد، كەچى بۆ سىامەك چىژبەخش و چىگەي شانازى بوو. دەتگوت پەروپالى دەرکردووه، بە سەربەرزى و ئاشكرا سەبارەت بە چۆنەتياي گرتنى باوكى و ئەو

شهووی که رژانه مآلمان وه لآمی پرسیارهکان و وردهکۆلیی خه لکی ده دایه وه، دیاره به وه هزره خه یال ئافه رینه ره مندالانه یه وه هه ندی شتیشی ده خسته سهر. هیشتا دوو ههفته به سهر کردنه وهی قوتابخانه تی نه په ریبوو که داوایان کرد له قوتابخانه ئاماده بین، خه مم بوو، وام ده زانی وه کو هه موو جارێ شه ری کردوو و له یه کیکی داوه، که چی که چوومه نووسینگه ی قوتابخانه که، بینیم بارودۆخی زال به شیوه یه کی تره، چه ند مامۆستایه ک و چاودیری قوتابخانه که دهوریان گرتم، ده رگه که یان داخست، وریا بوون که سانی تری وه کو به پتوه بهر و کارمه ندی نووسینگه که ی نه زانن، وا دیار بوو بریوایان پییان نه بوو، سه بارهت به هه مید و هه ندیک دۆخ و هه لومه رج ده ستیان به پرسیار کرد، بهرنامه کانی داها توو و شوێرش. واقم وریا، دهنگوت من سه رچاوه ی هه وآله نه ئینییه کان و بهرنامه کانی شوێرشم. له باره ی هه مید و گرته که یه وه وه لآم دایه وه، به لآم سه بارهت به پرسه کانی تر هه ر ده مگوت، نازانم، من هه یچم به ده سته وه نییه. دیار بوو سیامه ک ئه وه ندی لاف و گه زافی سه بارهت به باوکی و چالاکییه شوێرشگه ییه کانی و ئاگه یی سیاسیانی لی داوه، به راده یه ک وای له دلگه رمه کانی شوێرش کردوو که له میانه ی به دوا داچوونی ناوه پۆکی راست و دروستی قسه کانی ئه و هی لکی راسته وخۆ له گه ل سه رچاوه سه ره کییه کانی شوێرش پتک به ئین. یه کیک له مامۆستاکان، که چاوه کانی پر له فرمیسک بوو گوتی:

- ئاشکرایه ده شی له باوکیکی ئاوها چاوه پروانی کورپکی وا بین، تو نازانی چه ند جوان و کاریگه ر قسه ده کات.

- بۆچی چی ده لی؟

به لامه وه سه رنجراکتیش بوو که بزانه له گه ل بیگانه دا له باره ی باوکییه وه چۆن قسه ده کات.

- ئه و وه کو مرۆفکی گه وره، وه کو قسه که ریک، بی ترس و سله مینه وه له بهرده م هه موومان وه ستا و گوتی: باوکم بۆ ئازادی خه لکی چه وساو هه خه بات ده کات، زۆربه ی هاو پیکانی له و ریکه یه دا کوژران و خو شی چه ندان ساله له به ندیخانه یه و له ژیر ئه شکه نجه ی مه ترسیداردا بهرگری گرتوو و ته نانهت قسه یه کیشی نه درکاندوو.

له ږيگه گه ږانه وهدا، هه ستهگه ليکي جوړه وچور و دژ به بهک له ناخدا قولپي ددها، له وهی که سيامهک هه لومه رچيکي بۆ سه لماندنی خود، سه رنجراکيشان و شانازيکردن به دهست هيناوه، دلخوش بووم، له لايه کی تریشه وه دهرسام ئەم خو هه لکيشانه کيشه يه کی نويمان بۆ بيک بهينيت و سه رنه نجام بۆ خوئی و که سايه تيبه پالاهانسانه کی و خو شه ويستی بۆ قاره مانيتي، نيگه ران بووم. ئەو له هه مو قوناغه کانی گه وره بوونيدا مندا ليکي پر کيشه بوو، له م کاته دا که سه رده می پر له بشيوی و ترسناکي نه وچه وانی به سه ر ده برد، چۆن ده توانيت له پاش ئەو هه مو سووکا يه تی و بي ريزی پيکرده، ئەم دلگه رمی و پشتيوانيه هه رس بکات، ناخو ئەم که سايه تيبه تازه پيگه يشتووه ی ئەو به رگه ی ئەم جوړه به رزی و نزميه ده گريت؟ له بنه رته دا بۆچی ئەم مندا له هينده پيويستی به چاوديري، پشتيوانی و خو شه ويستی هه يه؟ به پيی توانا من هه ولم داوه هه مو ئەمانه ی بي به خشم.

پتر بوونی ريز و چاوديري ده ور به ر، به بۆچوونی من زياده روه یی پتر و دور له راستی بوو، له وانه يه زياتر له جوړه ورده کۆليه وه سه رچاوه ی ده گرت، خه ریک ده بوو ئەم رو به روو بوونه وانه ورده ورده نازاريان ددهام، هه ندي جار هه ستي ناراستگويی، دورووی و گونا هم ده کرد، له دل خو مه وه دهمگوت، ناشی خه ریک بم به خراب به کاره يانی هه لومه رجه که م خه لکی هه لخه له تينم، هه مو کاتيک ئەو هم روون ده کرده وه که سه باره ت به بيروباوه ر و ئامانجه کانی هاوسه ره که م شتيکی ئەوتۆ نازانم و قه تيش له و ږيگه يه دا هاوکاريی ئەوم نه کردووه، که چی ده تگوت خه لکی نايانه ویت ئەو راستي يانه بيستن، له فه رمانگه، زانکۆ، له هه موو گف تو گو يه کی شو ر شي گي رانه دا ئاماژه به من ده کرا، له هه موو هه لېژار د نه کاندان منيان وه کو نوينه ر هه لده بژارد، کاتيک ده مگوت شتيکی ئەوتۆ نازانم، هيچم له ده ست نايه ت، ده يانگه رانده وه بۆ له خو يو ورده ييه که م، تاقه که سيک که هه لسوکه وتی له گه لم نه گۆرا، ئاغای زه رگه ر بوو که به وردی گۆرانکار ييه کانی ده ور به رمی خست بووه ژير چاوديري يه وه، روژي، له فه رمانگه دا ده يانويست که سانيک به ناوی ليژنه ی شو ر ش هه لېژيرن و پابه ند بوونيان به شه پۆلی خرۆشاوی خه لکه وه رابگه يه نن، يه کيک له و که سانه ی که هه تا ئەم دو ايي يانه ش به پاريزه وه سا لوی لي ده کردم، وته يه کی به جو شى سه باره ت به تاي به تمه ندي به شو ر شي گي رانه، مرؤقه دؤ ستانه و نازاد يخوا زانه ی من پيشکيش کرد و له

هه‌ل‌ب‌زاردنه‌که دهنگی پیدام، له شوین خۆم هه‌ستام، به‌و ب‌روا به‌خۆیییه‌وه‌ی که به‌ره‌می د‌ژواری ژینای کۆمه‌لایه‌تیم بوو که توانای گفتوگۆی له به‌رده‌م خه‌ل‌کدا پ‌ی دابووم، و‌پ‌رای سوپاسی نیاز پاک‌ی و‌ته‌ب‌ی‌ژه‌که، نار‌ه‌زاییم به‌رام‌به‌ر به‌ قسه‌کانی د‌ه‌ر‌ب‌ری و به‌وپه‌ری راست‌گۆیییه‌وه‌ گوت‌م:

- قه‌ت مرۆف‌ئیک‌ی شو‌رش‌گ‌یر نه‌بووم، چاره‌نووس منی خسته‌ سه‌ر ر‌یگه‌ی پ‌یاو‌یک که خاوه‌ن ب‌ۆچوونی سیاسی بوو و کات‌یک‌یش که ب‌ۆ یه‌که‌مین جار پ‌ووبه‌پ‌رووی به‌ش‌یک له‌ بنه‌ماکان و چوار‌چ‌پ‌وه‌ی ب‌یر‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و بوومه‌وه، بوورامه‌وه. هه‌موویان پ‌یکه‌ن‌ین و هه‌ند‌یک‌یان چه‌پ‌له‌یان ل‌ی دا.

- ب‌روا ب‌که‌ن راست‌یتان پ‌ی ده‌ل‌یم، ئه‌مه‌ش بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ی که چ‌یی تر منی له کاره‌کانی ئاگادار نه‌ده‌کرده‌وه، به‌ هه‌موو بوونمه‌وه هیوای ئازادیی ب‌ۆ ده‌خوازم، به‌لام له‌ پ‌رووی ب‌یروباوه‌ر و توانای سیاسیمه‌وه هیچ سوود‌یک‌م ب‌ۆ که‌س نییه.

ئه‌و پ‌یاوه به‌ نار‌ه‌زایه‌تییه‌وه له‌ ن‌یو خه‌ل‌که‌که‌وه هاواری کرد و گوت‌ی:

- به‌لام تۆ ئازارت چه‌شتووه، چه‌ندان سال‌ هاوسه‌ره‌که‌ت له‌ به‌ندیخانه‌دا بوو، به‌ ته‌نیا ژینای خۆت و منداله‌کانت به‌ر‌پ‌وه‌برد، ئاخۆ ئه‌مانه ئه‌نجامی هاوئارمانی و باوه‌ر‌بوون به‌ بنه‌ماکانی ب‌یری ئه‌و نییه؟

- نه...! ئه‌گه‌ر هاوسه‌ره‌که‌م له‌به‌ر د‌زیش ب‌که‌وتایه‌ته به‌ندیخانه، هه‌ر ئه‌م کارانه‌م ده‌کرد، ئه‌مه ن‌یشانه‌ی ئه‌وه‌یه که من وه‌کو ژن‌یک، دایک‌یک، ئه‌رکی سه‌ر شانمه‌ ژینای خۆم و منداله‌کانم ب‌چه‌رخ‌ینم.

هه‌رواوه‌ریا هه‌لسا، له‌ نیگا پ‌ر پشت‌یوانییه‌که‌ی ئاغای زه‌ر‌گه‌ر ت‌ی گه‌یشتم که قسه‌ی باشم کردووه، که‌چی ئه‌مجاره‌یان راست‌گۆیی و له‌خۆب‌وردوویییه‌که‌میان کرده‌ پ‌اله‌وان‌یتی و هه‌ر دهنگیان به‌ من دا.

رۆژ به‌ رۆژ ج‌ۆش و خ‌رۆشی شو‌رش پ‌ت‌ر ده‌بوو و به‌ فراوان بوونی سنووره‌کانی، هه‌موو رۆژ‌یک خونه‌یه‌که له‌سه‌ر چ‌لی هیواکانم شکۆفه‌ی ده‌کرد. ئاخۆ ده‌ش‌یت ئه‌وه‌ی شار‌ه‌زاد و ئه‌وانی تر له‌ پ‌یناویدا کوژران و چه‌ندان سال‌ حه‌مید ره‌نج و ئازاری به‌ندیخانه‌ی ب‌ۆ ک‌یشا، ب‌یته به‌ره‌م؟

له‌ م‌الی ئ‌یمه‌دا یه‌که‌مین جار بوو من و براکانم له‌ یه‌ک به‌رده‌ا ب‌ین، هه‌موو یه‌ک قسه‌مان ده‌کرد، له‌ قسه‌کانی یه‌که‌تر ت‌ی ده‌گه‌یش‌ت‌ین، داخوازی هاوبه‌شمان هه‌بوو،

پیکه وه ههستی لیکنزیکیبونه وه و گهرموگوریمان دهکرد، ئەوان وهکو برا رەفتاریان دهکرد و بهرگرییان له من و خیزانهکهم دهکرد، سۆزی مهحموود گهیشتبوووه ئاستیک که ههرحیبیهکی بۆ مندا لهکانی خۆی بکریبایه، بۆ سیامهکیشی دهکری، دایکم به چاوی پر له فرمیسکه وه سوپاسی خوای دهکرد و دهیگوت:

– حهیفه باوکتان نهماوه بۆ ئەوهی ئەم پێوهندییه گهرمهتان ببینیت، ههموو کاتی خهمی ئەوهی بوو و دهیگوت، ئەگەر من بمرم ئەمانه ئەم سال بۆ ئەو سال یهکتر نابین و له ههمووی تهنیاتر ئەو کچه بێ کهسه مه که کهس دهستی ناگریت، خۆزگه دهما و دهیبینی چۆن ههه ئهه و برایانه گیانی خۆیان له پیناوه ئەم خوشکهدا ده بهخشن.

مهحموود شریت و بلاوکراوهی دههینا، عهلی له بهری دهگرتوه، منیش له زانکۆ و فهرمانگه بلاوم دهکردهوه، سیامهک له تهک هاویۆلهکانی دهچوووه سهه جاده و دروشمی دها، مهسعوود نیگاری دهستهی خۆپیشاندهرانی دهکیشا و لهسههاری دهینووسی " ئازادی"، له هاوینه وه ئیمه ئەندامی هه میشه ییی ئەو کۆبوونه وه، وتارخویندنه وه و خۆپیشاندانانه بووین که له دژی رۆژیم بهرپا دهکران، تهنانته بۆ جاریکیش به بیرمدا نههات ئەم بهرنامه یه به کام کۆمه له و دهسته یه وه په یوهسته، چ جیاوازییهکی هه بوو، هه موو پیکه وه بووین و یهک داواکاریمان هه بوو، گرینگ ئەوه بوو که پێوهندییهکانی مهحموود به شپوهیهک بوو که دهستی به دوا هه وال و شریت و بلاوکراوهکان دهگه یشت. هه موو رۆژیک وام دهزانی ههنگاوێک له حه مید نزیکتر بوومه ته وه، خه ریک ده بووم باوه ریم به وه دههینا که پێشبینیهکانم به هه بوونی خیزانیک و بوونی باوکیک بۆ سهرفرازیی مندا لهکانم مه حال نییه، ئیستا به هه موو بوونه وه به مانه وهی حه مید شادمانم، چیی تر به ببینی ده موچاوه خه مبار و ئازاراوییه که ی له خۆم نه ده پرسی: ئاخۆ باشتتر نه بوو له گه ل هاو پیکانیدا یهک جار و له یهک ساتدا به شانازییه وه بمردایه و ئەم ئازار و ئەشکه نهجی چهندان ساله و مردنی هه موو رۆژیک نه چه شتبا یه؟ خه ریک ده بوو به و ئەنجامه دهگه یشتم که ئازارهکانی ئەو بێ ئەنجام نه بوون و بهم نزیکانه دهگاته به رهه م، ئەمه خه ونهکانی ئەوانه که وا دینه دی، خه لکی هه ستاونه ته سه ره پێ، له سه ره جادهکان هاوار دهکهن و ده لێن " له ژیر باری سته مدا ناژین" کاتیک ئەوان باسی ئەم رۆژگاره یان دهکرد، به بۆچوونی من چهنده دوور له بیر، دوور له راستی

و خه یالی خاو بوو.

له گه ل گه یشتنه لووتکه ی شوړشدا، دهسه لاتم بهسه ر منداله کانداه که متر و که متر ده بووه، نه وان له خالو یان زور نزیکه بوو بوونه وه، مه محمود به ناگای و په یوه ست بوونیکه تاییه تیه وه که به راستی به لامه وه سهیر و تازه بوو، به شوین منداله کانداه دهات، نه وانی بو کوبونه وه و وتار خویندنه وه کانداه ته که خویدا ده برد. سیامه که بهم بهرنامه نه زور دلخوش بوو و به نارزه ووه ده که و ته شوین مه محمود، به لام مه سعود زور زوو کشایه وه و به بیانوی جوړه و جوړ خو ی له رویشتن پاراست، کاتیک پرسیارم کرد بوچی نارویت، وتی: هه ز ناکه م و کاتیک هویه کی به هیزترم ویست، گوتی: شهرم ده که م، نه مده زانی له چی شهرمی ده کرد، به لام پیداگریشم نه کرد. به پیچه وانه وه سیامه که روژ به روژ که رموگوپتر ده بوو، وره یه کی زور باشی پیدا کرد بوو، هیچ کیشیه کی ساز نه ده کرد، ده تگوت به و هاوارکردن و دروشمدانه هه موو گری دهر و نییه کانی دهرده هاویشته دهره وه و خالی ده بووه. ورده ورده له نه جامی به جیهینانی نه رکه ناینیه کانی ریکوپیتر و وردبینتر بوو، نه ویکه که هه میسه به یانینیان به زور له خه هه لده ستا، نیستا به ناگه بوو که نوپزی به یانینیان به قهزا نه داته وه. نه مده زانی له م هه موو گورانکار یانه ی دلخوش بم یان نیگه ران، چونکه هه ندی له کاره کانی وه کو کوژاندنه وه ی رادیو له کاتی بلا بوونه وه ی مؤسیقا، یان سهیرنه کردنی بهرنامه کانی ته له فریون، به کسه ر ده میگریایه وه ساله کانی پیشترو شیوه ی رهفتاره در دونه کانی مه محمودی بو زیندوو ده کردمه وه.

سه رته ای مانگی ره زبه ر بوو، مه محمود رایگه یاند که ده یه ویت رپوره سمیکه فراوان بو سالانه ی باو کم ریک بخت. هه رچه نده مانگیک به سه ر سالانه ی باو کمدا تی په ریبوو، که چی که س نارهنایه تی نیشان نه دا. بهرز راگرتنی یادی نه و نازیزه و به خشینه وه ی خیر بو گیانی پاکي له هه موو کاتیکدا و له هه ر بو نه یه کدا ده سته که وت بوو. به ره چاو کردنی هه لومه رچی قه دهغه کردنی هاتوچوی شه وانه، وامان به باش زانی رپوره سمه که بخریته نیوه رو ی روژی هه ینی، هه موو به خوشییه وه، له چهنه روژیک له وه و به ره وه خه ریکی ناماده کاری و چیدشت لینان بووین، ژماره ی میوانه کانداه هه ر له زیاد بووندا بوون، له دله وه له دلیری مه محمود له و کات و ساته دا ده ستخوشیم ده کرد، له روژی دیاریکراودا، له به یانینی زووه وه

هه موومان له مال مهحموود كارمان دهكرد، ئيحترام سادات كه رۆژ به رۆژ قهلهوتر دهبوو، به هه ناسكه بركي دههات و دهچوو، سه ره نه نجام له و كاته ي په تاته م پاك دهكردوه، هات له ته نيشتمه وه دانيشت، گوتم:

- ماندوو نه ي، زۆر زهحمهت دهكيشي، دهستت خو ش بيهت، ئيمه هه موومان سوپاست دهكهين.

- نه بابه ئه م قسه نه چيه، خو هه ر ده بوايه له پاش ئه م هه موو سه له فاتيه حايه كي تيروه سه لمان بو ئاغا (خوا لتي خو ش بيهت) بناردايه، له لايه كي تريشه وه، له م كاته دا ئه مه بيانويه كي باشه بو كو كردنه وه ي خه لكي.

- به راست ئيحترام گيان كا كه م چونه، له وه ده چيهت چيي تر له تهك يه كدا كيشه تان نه بيهت، له ته خته بدهم.

- ئي بابه، ئيتر ئيمه ليمان به سه رچوو، بو چي كي مهحموود ده بيهت تا وه كو شه ري له گه ل بكات، كاتيك ديته وه ئه وهنده ماندوو و سه رقاله ئيتر كاري به كاري ئيمه وه نيه و ره خنه ش ناگريهت.

- در دۆنگيه كه ي چونه؟ چيي تر له كاتي دهستنويز گرتندا ناليت نه بوو، نه بوو له سه ره تا وه؟

- گوئي شه يتان كه ر بيهت، زۆر باشتره، ئيستا ئيتر هيند سه رقاله كاتي ئه وه ي نيه ئه وهنده خو ي له ئا و هه لكيشي و خو ي بشوريهت، ده زاني ئه م شو رشه ئه مي ئه مديو ئه وديو كردوه، ده تگوت ئه مه ده رماني ده رده كه ي بوو، ئيستا ده ليت به وته ي ئاغا شو ريش له پيش هه موو شتيكه وه يه، وه كو جيهاده له پينا و خوا دا و گه و ره ترين پا دا شتي هه يه، ئيتر گوئ به ورده كاري به كان نادا ت، راستيه كه ي ئيستا در دۆنگيه كه ي پتر سه باره ت به پرسه شو رشيگريه يه كانه.

له دوا ي ناني نيوه رۆ، و تار خو يندنه وه ده ستي پي كرد، ئيمه له ژووره كه ي پشته وه بووين باش دهنگه كه مان گوئ لي نه ده بوو، له ترسي چوونه ده ره وه ي دهنگه كه نه يان ده تواني به رزيه زي به هيز به كاريه يين، به ئاسته م شو يني ئيمه يان له ژووري ميوان و نانخوار دندا كرده وه، له پشت پيا وه كانه وه دانيشتين، هه ندئ كه سيش له پشت په نجه ره كانه وه وه سته ابوون. پاش وتاري يهك، دوو كه س سه باره ت به شو ريش، سته مه كاني حكومه تي ئيستا و ئه ركه كاني ئيمه بو لابردي

ئەم رۆژیمە، نۆرە گەیشتە مامی ئیحترام سادات کە ئیستا پیاویکی ئاینی گەورە بوو و لەبەر ئەو چەند مانگەیی کە لە بەندیخانەدا بوو، لە دیدی هەمووان وەکو قارەمان وا بوو. لە سەرەتادا کەمیک سەبارەت بە کارە چارەگەکانی باوکم قسەیی کرد و لە پیاوەلدانی میژووی شوێرشیگێری خێزانەگەماندا گوتی:

– ئەم خێزانە بەرێزە لە سألەکانی پیشووترەوه لە پێناو ئاین و ولاتدا خەباتیان کردووه و لەم رێگەیهوه تووشی ئازار بوون، لە سالی شەست و سێ، لە پاش پرواوهکانی پازدەهی جوژەردان* و گیرانی ئاغای خومەینی ناچار بوون مال و شارەگەیان جێ بهێلن و لە قوم کۆچیان کرد، لەبەرئەوهی ئاسایشیان لە مەترسیدا بوو، لەم رێگەیهدا گەنجیکیان کردووته قوربانی، کورە ئازاکەیان بێ سەروشوین کرا، زاواکەیان هێشتا لە بەندیخانەدا یه و خوا دەزانیت چ ئازارگەلیکی چەشتوو...

بۆ ماوهیهک بابەتەکانم تیکەڵ کرد، نەمدەزانی سەبارەت بە کێ قسە دەکات، بە ئەنیشک کیشام بە کەلهکەیی ئیحترام ساداتدا و پرسیم:

– ئەوه باسی کێ دەکات؟

– ئی سەبارەت بە هاوسەرەگەت!

– نە مەبەستم ئەو گەنجەیی کە بێ سەروشوین کرا و ئەمانە...

– ئی باشە، باسی ئەحمەد ئەکا.

– وای ئەحمەدی خۆمان؟! خەریک دەبوو شاخم لێ پەیدا دەبوو.

– ئەی باشە هیچ بیرت لەوه کردووه کە مردنەکەیی چەند پێ گومان بوو، لە ناوهراستی جادهدا، لە پاش سێ رۆژ ئیمەیان ئاگادار کردووه، کاتیک عەلی بۆ پزیشکی یاسایی رۆیشت بۆ ناسینەوهی لاشەکە، دەیگوت پاشماوهی لێدان و برین بەسەر جەستەیهوه بووه.

– بێگومان لەگەڵ ئالوودەبوویەکی تردا لەسەر مادەیی بێ هۆشکەر بوووته شەپری.

* سالی چل و دوو، پانزەهی خوردا، دەکاتە رێکەوتی سالی ۱۹۶۲ زاینی، ئەو رۆژیه کە ریزی می شا خومەینی لە ئێران دوورخستەوه.

- له پاش مردوو ئهم قسانه مهکه .

- کي ئهم قسه ههله قومه له قانهي سه بارهت به هاتنمان له قومه وه به ناغا وتووه؟
- واي... ئهي مهگه نازاني، هه له دواي ئهو رووداوانهي پاردهي جو زهردان بوو که ئيوه له قومه وه هاتن، باوکت و مهحموود به ته واوه تي له دؤختي که مهترسیداردا بوون، وا دياره تو مندال بووي له بيرت نايهت.

به تووره بيه وه گوتم:

- چاکيشم له بيره، ئيمه له سالي شهست و دوو بو تاران هاتين، چون مهحموود ريگه به خوئي ده دات ئهم درويانه به ناغا دهلي و سوود له جو شوخروشي خه لک وهره گریت؟

تازه ئيتر پيدا هه لدان گه يشتبوه مهحمووديش، گوايه لهو باوکه چاوه رواني کهوتنه وهی کوري ناو هاش دهکري، کورپک که سهه و مالي خوئي له پيناو شوپشدا داناوه و له هيچ خهبات و قوربانیهک خوئي ناشارپته وه و که مکاری ناکات، خهرجی دهیان خيزاني به ندرکراوه سياسيه کان ده دات و وهکو باوکت چاوديري و سه ره رشتيان دهکات، خيزاني خوشکه کهی که جيگهي خويان ههيه و چندان ساله ئهم براييه جورياني کيشاوه و نهيه شتوووه يهک چرکه ش ههست به نه بووني و بي که سي بکه ن.

لهم کاتدا به ئاماژه يهک، له پر سيامهک له نيوان خه لکه که وه ههستا و به رهو لاي ئهو ريوي، دهتگوت بو ئهم کاره راهينرا بوو، رپک دهيزاني کهی دهبيت هه لسييت و روله که ببينيت، ناغا دهستيکی به سهه سيامه کدا هينا و گوتم:

- ئهم منداله بي گونا هه، کوري يه کتي که له موجهيده به شه ره فه کاني ريگهي ئيسلامه که چندان ساله له بهنديخانه دا و له ژير ئه شکه نه جدها ژيان به سهه ده بات، تاوانباراني ريژيم ئهم منداله و سه دان مندالي وهکو ئه وي بي سه ره رشت و بي ناز کردوووه، سوپاس بو خوا که ئهم منداله خالويه کی ميهره بان و له خو بو ردوي وهکو ناغاي مهحموود سادقي ههيه که شوپني باوکی بو پرکردوو ته وه، گه ر وا نه بوايه خوا ده زانيت له بي باو کيدا چي به سهه ئهم خيزانه به شخوراوه ده هات...

دل به يه کدا ده هات، هه ستم ده کرد يه خه ي بلووزه کهم خه ري که ده مخنکينيت، يه کسه ر گرتم و رامکيشا، دوگمهي کراسه کهی هه لکه نرا و به لايه کدا په ري، هينده

به توورهبییه‌وه له شوین خۆم هه‌ستام، دایکم و ئیحترام سادات که له تهنیشتمه‌وه دانیشتبوون، زۆر ترسان، ئیحترام لکتیکی چارشیتوه‌که‌می را ده‌کیشا و ده‌یگوت:

– مه‌سووم دانیشه، تو گۆری باوکت دانیشه، عه‌یبه.

مه‌حموود له پشت وتارییژه‌که‌وه، روو به خه‌لکه‌که وه‌ستابوو و به نیگه‌رانییه‌وه ته‌ماشامی ده‌کرد، ده‌مویست هاوار بکه‌م به‌لام ده‌نگم گیرا بوو، سیامه‌ک له تهنیشت وتارییژه‌که‌وه بوو به ترس و سه‌رسوو‌رمانه‌وه له نیتوان خه‌لکه‌که‌وه ریگه‌ی کرده‌وه و به‌ره‌و لای من هات، ده‌ستیم راکیشا و گوتم:

– شه‌رم ناکه‌یت؟

دایکم له ده‌موچاوی خۆی ده‌دا و ده‌یگوت:

– خوا بمکوژئ، کچی ئابروومان مه‌به.

به‌نه‌فرته‌وه سه‌یری مه‌حموودم کرد، زۆر شت هه‌بوو ده‌مویست بیلیم، له ناکاو ده‌نگی لاوانده‌وه به‌رز بووه‌وه، هه‌موو هه‌ستانه سه‌رپئ و سه‌رقالی له سینگدان بوون، له نیتوان خه‌لکه‌که‌وه ریگه‌یه‌که‌م دۆزییه‌وه و له کاتیکدا ده‌ستی سیامه‌ک به توورهبییه‌وه ده‌گوشی، له مال هاتمه‌ دهر، مه‌سه‌عوود خوارووی چارشیتوه‌که‌می گرتبوو و به شوینمدا رای ده‌کرد، ئاره‌زووم ده‌کرد ئه‌وه‌نده له سیامه‌ک بده‌م تا شین ده‌بیته‌وه، ده‌رگه‌ی ماشینه‌که‌م کرده‌وه و به‌توو‌ره‌بییه‌وه پالم نایه‌ ناوییه‌وه، سیامه‌ک هه‌ر ده‌یگوت:

– چیته‌؟ بۆچی چی بووه‌؟

– لال به‌!

ده‌نگم ئه‌وه‌نده در و تووره‌ بوو، منداله‌کان هه‌تا ماله‌وه یه‌ک قسه‌شیان نه‌کرد و بواریان پئ دام تا به خۆم بیلیم:

– تاوانی ئه‌م منداله‌ چیه‌؟ ئه‌و له‌م نیتوه‌نده‌دا چ گونا‌هیککی کردووه‌؟

کاتیک گه‌یشتمه‌ ماله‌وه، جارئ ماوه‌یه‌ک تیر قسه‌ی ناخۆش و دژوینم به مه‌حموود و عه‌لی و ئیحتیرام دا و ئینجا دانیشتم به‌ کول گریام، سیامه‌ک به‌شه‌رمه‌وه به‌رامبه‌رم دانیشتبوو، مه‌سه‌عوود په‌رداخیک ئاوی بق هینام و به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه داوای کرد بیخۆمه‌وه به‌لکو باستر بيمه‌وه، ورده‌ ورده‌ هیمن بوومه‌وه، سیامه‌ک گوتی:

- نازانم له چى ئوهنده قهلىسى، بهلام هەرچىيەكه بېووره.

- يانى تۆ نازانى؟ چۆن نازانیت؟ با بزائم تۆ له ههموو ئو رېتورسماهدا كه لهگهڵ مەحمود دەرپۆى هەر ئاوها ئەكەن؟ تۆ نیشانى ههموو كەستىك دەدەن؟

به له خۇبايىبوون و شانازىيەوه گوتى:

- بەلى! كۆلىكىش باسى بابە دكەم.

خەم له ناخەوه هەلدەقوولا، نەمدەزانی بەم مندالە چى بلىم، هەولم دەدا هئىمىن بىم و نەيترسىنم، وتم:

- كورم سەيركه، ئىمه چوار سال بى باوكت ژيان، هىچ كاتى پىوستىمان به كەس نەبوو، بەتايىبەت خالۆ مەحمود، من گيانى خۆم بەخشى بۆ ئو وهى مەجبورى كەس نەبىن، ئىوه به شكۆه گەوره بن نەك به خىر و بەزەبى پىداها تەنە وهى خەلكى، كەس به چاوى هەتيو و نەدار سەيرتان نەكات، هەتا ئىستاش لەسەر پىي خۆمان راوستاوين، لەوانەيه كەمىك دژوارىتان هەبووه، بهلام له برىدا شكۆ و كەسايەتتى خۆمان و بابەمان دەپاراست، كەچى ئىستا ئەم مەحمودە بۆ سوودى خۆى ئىوهى وەكو بووكەلە خستوووتە بەرچاوى، خەرىكه خراپ بەكارتان دەهئىت، كارىك دەكات خەلك دلى پىتان بسووتىت و هەموو بلىن سەيركەن! چ خالۆيهكى باشيان هەيه. بۆچى هىچ له خۆت نەپرسى، ئو وه چۆن بوو مەحمود لەم حەوت هەشت مانگەدا ئىمەى كەوتوووتە بىر، چۆن ئەم چەند سالە يەك جارىش لىمانى نەپرسىووتەوه؟ كورم تەماشاكە، دەبىت تۆ لەم قسانە ژىرتىر بىت، رىگە نەدهى خۆت و هەست و نەستەكانت به خراپى بەكار بەيىن.

ئەگەر باوكت بزانى مەحمود خەرىكه ئاوها دەرەتەتەت، زۆرى پى ناخۆش دەبىت. ئو تەنانەت له يەك بۆچوونىشدا لهگهڵ مەحموددا هاوبىر نىيه، هەرگىز نايەووت خۆى و خىزانەكهى كەرەستە و ئامراز بن به دەست كەسانىكى وەكو مەحمودەوه.

هەرچەندە نەمدەزانی لەو سەردەمەدا مەبەستى ئو لەم كارانەى چىيه، بهلام ئىتر نەمدەهئىشت مندالەكان لهگهڵ خۆيدا بۆ ئەملا وئەولا بەرپىت و وەلامى تەلهفۆنەكانىم نەدەدايهوه.

كۆتايىيەكانى مانگى رەزبەر بوو، كەچى فەرمانگە، قوتابخانەى مندالەكان و زانكۆكە (كەوا ديار بوو له تەواوبوون نەيهت) تەقولهقىيان تى كەوتبوو. نزيكەى

وهرزیک له خوینندنه که م مابوو که چی پوله کان پیک نه ده هاتن. نیمه هه موو کاته که مان له مانگرتندا به سهر دهربرد، له کۆبونوهه جوړه و جوړه کانداندا ناماده ده بووم. گویم له هه موو قسه کان ده گرت و هه لسه نگاندم بۆ ده کرد، بۆ ئه وهی بزانه کلاورژنه یه کی هیوا ی تیدایه بۆ بزگار بوونی هه مید یا نه، هه ندی جار هیوا یه کی ئیجگار زۆرم پهیدا ده کرد، هه موو شتی روون و رازاوه ده بوو و هه ندی جاریش ئه وهنده بی ئومید ده بووم ده تگوت فریم ده دهنه چالکی قووله وه. له هه ر شوینیکدا ده نگیک بۆ زیندانه سیاسییه کان بهرز ده بووه وه، من له وی بووم، و له ریزی پیشه وه هاوارم ده کرد، مسته کۆله ی هاوړیکانم له ملا و له ولام وه کو دوو ئالای بچکۆله له له رینه وه دا بوون، به وتنه وهی: "زیندانیانی سیاسی ده بیت نازاد بکرتن". هه موو ئه و تووړه یی و نازارانه م ده رده بری که له م چند ساله دا کیشا بووم، فرمی سک له چاوه کانداندا ئه لقه ی ده به ست، ده تگوت باری دلّم سووک ده بووه وه. کاتیک ده مبینی ئه م هه موو خه لکه م له پشته، لیوانلیو ده بووم له جوش و خرۆش، ناره زووم ده کرد هه موویانم له باوهش بگرتایه و ماچم بگردنایه، له وانه بوو ئه مه یه که مین و دوا جار بیت که هه ستیکی ئاوهام بۆ هاو نیشتمانییه کانی خوم تاقی ده کرده وه، ده تگوت هه موویان مندال، باوک، دایک، خوشک و برام بوون.

قسه وباس و پروپاگنده ی نازادکردنی زیندانیانی سیاسی له سهر زمانی خه لک بوو، ده یانگوت رۆژی چواری خه زه لوه ر* که ریکه وتی جه ژنی له دایک بوونی شایه، ژماره یه که له زیندانییه کان نازاد ده کرتین، هیوا له دلّمدا رهگی داده کوتا، به لام هه ولّم دها پروا نه که م، توانای هه ره سیکی ترم نه بوو. باوکی هه مید کۆشش و هاتوچو کانی پتر کردبوو، نامه ی راسپارده ی جوړه و جوړی بۆ به رپرسان وهرده گرت، هه موو رۆژی پیکه وه هاو به شیمان له هه ولّه کانداندا ده کرد، سه بهاره ت به هه والی به ره و پیشه وه چوونی کاره کانمان یه کترمان ناگادار ده کرده وه، به هه موو بوونمه وه ئه و ئه رکانه م جیبه جی ده کرد که پیم ده سپتردران.

ورده ورده له ریگه ی پیوه نندییه کانمانه وه دلّیا بووین که بریاری لیبووردرنی هه زار که س له زیندانییه کان دراوه، ته نیا ده بوایه کارمان بۆ ئه وه بگردایه که ناوی هه میدیش له لیسته که دا بیت. ئه و رۆژگار ه قسه وباسی به رده وای من و باوکی

* چواری خه زه لوه ر جه ژنی له دایک بوونی شای ئیران بووه.

حه‌مید هه‌ر سه‌باره‌ت به‌و بابه‌ته بوو، به‌گومانه‌وه ده‌مپرسی:

- ئاخۆ ئەمه‌ ته‌نیا کایه‌یه‌کی سیاسی، پروپاگه‌نده و ده‌نگه‌ده‌نگی‌کی بی‌ئهنجام نییه‌ بۆ هێمنکردنه‌وه‌ی خه‌لکی؟

- نه‌! له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا ناتوانن له‌م کارانه‌ بکه‌ن، به‌لای که‌مه‌وه‌ ده‌بیت هه‌ندێ له‌ ناسراوه‌کان ئازاد بکړین و خه‌لکی به‌ چاوی خۆیان بیانبینن بۆ ئه‌وه‌ی هێمن ببه‌وه، ده‌نا ئالۆزتر ده‌بیت، تۆش ئومیده‌وار به‌ کچم ئومیده‌وار به‌.

به‌لام من له‌ ئومیده‌واربوون زنده‌قم ده‌چوو. ئەگه‌ر ئه‌و له‌ ناو ئازادبووه‌کاندا نه‌بیت ئه‌و دووباره‌ له‌ نێو گێژه‌لووکه‌ی بی‌هیاوی و دلته‌نگیدا نوقوم ده‌بوومه‌وه، ئەم هه‌موو هه‌راس و هیاویه، ده‌میخسته‌ نێو گوشاری‌کی ده‌روونی به‌هێزه‌وه، له‌ خۆم پتر خه‌می منداڵه‌کانم بوو، ده‌ترسام له‌ پاش هیوا و دلگه‌رمی نه‌توانن جاری‌کی تر به‌رگه‌ی گورزی قورسی بی‌هیاوی و تاسه‌ بگرن، هه‌ولم ده‌دا به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک منداڵه‌کان به‌م هه‌والانه‌ نه‌زانن به‌لام له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالم پروپاگه‌نده‌ وه‌کو سیلاو بوو، مار ئاسا خۆی به‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکدا ده‌کرد، سیامه‌ک به‌ جۆشوخۆشه‌وه‌ هه‌واله‌کانی بۆ باس ده‌کردم، به‌لام من به‌سارد و سړی و هێمنی وه‌لامم ده‌دایه‌وه‌ که‌:

- نه‌ دایه‌ گیان، ئەمانه‌ هه‌مووی پروپاگه‌نده‌ی ده‌زگاکانه‌ بۆ هێمنکردنه‌وه‌ی خه‌لک، جارێ له‌م شتانه‌ ناکه‌ن، ئەگه‌ر ئیشه‌للا شۆرش سه‌رکه‌وت خۆمان ده‌رۆین ده‌رگه‌ی به‌ندیخانه‌کان ده‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌یه‌تینه‌ ده‌ره‌وه‌.

باوک هه‌میدیش ئەم شێوازه‌ی منی به‌ دل بوو و خۆشی هه‌مان شێوه‌ی له‌گه‌ڵ دایکی هه‌مید به‌کارده‌هێنا.

هه‌رچی له‌ چواری خه‌زه‌لۆه‌ر نزیکتر ده‌بوینه‌وه‌، ده‌روونم پتر ده‌خه‌رۆشا، له‌ خۆمه‌وه‌ بۆ هه‌مید شتم ده‌کړی، جلی ژیره‌وه‌، کراس و جلی ناومالم بۆ کړی، چیی تر نه‌مه‌ده‌توانی جله‌وی خه‌ونه‌ خۆشه‌کانم بگرم، بیرم له‌و به‌رنامه‌نه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ ده‌توانین له‌ دوا‌ی ئازادبوونی هه‌مید به‌پێوه‌ی به‌رین. که‌چی چه‌ند رۆژیک له‌ پیش کاتی دیاریکراودا، باوکی هه‌مید دوا‌ی هاتوچۆ و ئه‌نجامی دوا‌ چاوپێکه‌وتنه‌کان، ماندوو و دلته‌نگ بۆ مالمات هات و له‌ ده‌رفه‌تیکی گونجاودا که‌ منداڵه‌کان سه‌رقال بوون گوتی:

- تا رادهیهک لیستهکه تهواو بووه، لهوه دهچیت ناوی همیدیان نهخستوووته
سه، دیاره منیان دلنیا کردووتهوه که نهگه ربارودوخهکه هر بهم شیویه بیت،
ئهوا بهزوویی همیدیش نازاد دهبیت، بهلام نهمجارهیان نهگهری کهمه، نهمجاره
تهنیا مهزهبیهکان له لیستهکهدان.

به قینیکی پهنگ خواردوووه گوتم:

- دهمزانی، نهگه من توژیک شانسم ههباویه ژیانم به شیویهکی تر دهبوو.
له چاو ترووکاندنیکدا ههموو هیواکانم روویان له ناومیدی کرد، به چاوی پر له
فرمیسهکهوه جاریکی تر کلاورژنه کراوهکانی دلّم داخستهوه. باوکی همید
رؤیشت، بهلام شاردهوهی خهموکی و بی هیواییهکهم له مندالّهکان ئاستهه بوو،
مهسعوود هر بهدهورمدا دهسوورایهوه و دهپرسی:

- چی بووه، سهرت دیشیت؟

سیامهک دهیگوت:

- شتیکی تازه رووی داوه؟

لهدل خومهوه وتم بههیز به، دهشی هیشتا چاوهروان بیت. ههستم دهکرد
دیوارهکانی مالهکه تهسک دهنهوه و ههموو جهستهه بهیهکدا دهگوشن، تاقهتی ئه
ماله تهنگ و تهنیایهه نهبوو، دهستی مندالّهکانم گرت و له مال هاتمه دهر. بهردهم
مزگهتهکه قهرهبالخ بوو، ههندیکیان دروشمیان دها، یهکسهه بۆ لایان رؤیشتم،
ههوشهی مزگهوتهکه پری له خهلک بوو، نهمدهزانی دیسانهوه چی رووی داوه، له
نیو قهرهبالخیهکه ریگهیهکم بۆ خوم و مندالّهکان کردهوه، تی نهدهگهیشتم چ
دروشمیکیان دها، گرینگ نهبوو بهلامهوه، من دروشمی خوم ههبوو، بهقین و
دهنگیکی توورهوه گوتم " دهبیت زیندانیانی سیاسی نازاد بکرین" نازانم چی له
دهنگهکهمدا ههبوو که وای کرد له پاش چند چرکهیهک دروشمی ههمووان بوو به
دروشمهکهی من.

ئهو روزه پشووی فهرمی بوو، هیشتا خور نهکهوتبوو، بینیم چیی تر تاقهتی
تلدانهوهی ناو چیگهه نییه، دهمزانی گرتهههیری ریگه و چیگهی ئاسایش بۆ ئه
روژه زور توندوتوله، لهبهه مندالّهکانیش نهدهباویه له مال بیمه دهر. نهمدهزانی
میشکه وروژاو و ههچوووهکهه چۆن هیمن بکهمهوه، دهشیا خوم سهرقال بکردایه.

وهكو هه موو جارتيك په نام بۆ كار كردن برد، دهمويست هه موو وزه، توورپيي و هه راسانييه دهر وونيبه كه م به كاري دژوار، بي بير كردنه وه و شيتانه دهر هاويزمه دهر، په رده و سه رچه فه كانم خسته ناو جلشوزره كه، په نجه ره كانم پاك كرده وه، ژووره كانم گسك دا، هه وسه له ي منداله كانم نه بوو، وتم برؤن بۆ هه وشه كه بۆ ياري كردن، به لام سه رنجم دا سيامه ك پلاني چوونه دهره وه ي له ميتشكدا ده خولتته وه، به شه ر هه لم كه راندنه وه و نارديانم بۆ گه رماو، چيشخانه كه شم پاك كرده وه، تا قه تي چيشت ليتانم نه بوو، نهو شتانه ي رؤزي پيشوو مابوو وه به شي خؤم و منداله كان ي ده كرد، نه نه ش نه وه نده لاواز و كه م خؤراك بوويوو، هه رچيبه كم ده خسته به رده ستي هه ر به له تي نان و قاپي ماست خؤي تير ده كرد. به په ژاره وه چيشتم به منداله كان دا، قاپه كانم شؤرد، نيتير هيچ كاريك نه مابوو، دهمويست برؤم هه وشه كه ش بشؤرم بينيم نيتير توانام نيبه، خه ريك ده بوو له ماندوويدا له پي ده كه وتم، منيش هه ر نه وه م ده ويست، به زه حمه ت خؤم گه يانده ژير دووشه كه، ناوه كه م كرده وه و به دهنگي به رز گريام، نيتيره تا قه شوئيتيك بوو كه تيايدا ده متواني به ئاسووده يي بگريم.

نزيكه ي چواري پاش نيوه رق بوو، له گه رماو هاتمه دهر، قژم ته ر بوو، به لام گرینگ نه بوو، له هؤله كه سه رينيكم له به رده م ته له قزونه كه دانا و راكشام، منداله كان له به رده مم ياريان ده كرد، تازه چاوم گه رم كردبوو كاتيك سه ريم كرد دهرگه ي ماله كه كرايه وه و هه ميد هاته ژووره وه، چاوه كانم توند داخست بۆ نه وه ي نه م خه ونه خؤشه به رده وام بيت، كه چي دهنگيكي ناروون له دهر و به رم ورشه ورشي ده هات، به دوود لييه وه، به لاچاوه وه روانيم و له سه ر جي ييه كه م كه ميك راسته وه بووم، منداله كان به هه په ساوي و گومانه وه ته ماشاي پياويكي نه نام لاوازي قژ و سميل نيمچه سپيان ده كرد، له جيگه ي خؤم وشكه وه بووم، ياني نه مه ش خه و و خه ياله؟ دهنگه دلشاد و هاوكات پر قينه كه ي باوكي هه مييد هينايمه وه خؤ كه سه ركه و تووانه گو تي:

– فه رموو، نه مه ش هاوسه ري به ريز، منداله كان نه وه چيتانه، هه په ساون؟ وه رنه پيشه وه، بابه هاتووه ته وه.

كاتيك له ئاميزم گرت، جهسته ي زؤر له جهسته ي سيامه ك گه وره تر نه بوو،

دیاره من له م سالانه دا چندان جار بینیبووم، به لام هرگیز نهونده وشکه لاتوو و داوهشاو نهدهاته بهرچاوم، له وانه بوو له بهر جلهکانی که به سهر لهش و لاریدا دا دهکوت، نهونده بچووک دیار بوو، دهنگوت جلی باوکیکیان له بهر مندالیک کردوو، هه موو شتیکی به لای که مه وه دوو قهواره له خوئی گوره تر بوو، پانتول که ی به پشتینه که به خویه وه به سته بوو، دهورا و دهوری پانتول که ی چرچی گوره ی لی درابوو، شانہکانی چاکاته که ی به شیوه بهک داکه وتبوو که قول کهکانی دهگه یشتنه سهر په نجهکانی. به سهر چوکدا هات و مندال کهکانی له باوهش گرت، منیش هه ولم ددا دهسته کانم هه رسی نازینه کهم بگریته خو و ساباتم به سهریاندا دا، هه رچوارمان پیکه وه دهگریاین و نهو نازارانه ی که هه ریه که مان به شیوه بهک له م ماوه دوور و دریزه دا چه شت بوومان، پیکه وه دابه شمان دهکرد. باوکی هه مید هاوکات که فرمیسه کهکانی دهسرییه وه گوتی:

- ئیتر بهسه، ههستن، هه مید ماندوو، زوریش نه خو شه، له نه خو شخانه ی بهندیخانه که هیناومه ته وه، لی گه ریڼ به سته وه، منیش برؤم دایکی به ینم. یه کسه له نامیزم گرت، ماچم کرد، هاوکات هه ر ده مگوت، سوپاست ده که م، سه رم خسته سهر شانی و گریام، نه م پیاوه پیره چند میهره بان، تیگه یشتوو و وردین بوو، چون توانیبوو ی باری دل خورپه و راکه راکه کان ی نه م چند روزه به ته نیا له سهر شان هه ل بگریت! هه مید تای لی بوو، گوتم:

- وهره یارمه تیت بدهم، جله کانت دابکه نه و بخه وه.

- نه، با جارئ خو م بشؤرم.

- به لی، راست نه که ی، ده بیت له هه موو چلک و به دبه ختییه کان ی بهندیخانه خو ت پاک بکه یته وه ئینجا سووک ده بیت وه و به هیمنی بخه وه، باش بوو نه مرؤ نه وتمان هه بوو، گه رما وه که له به یانییه وه داگیرساوه.

یارمه تیم دا جلهکانی داکه ند، زور لاواز بوو، به زحمهت خوئی له سهر پییهکانی راده گرت، هه ر پارچه جلیکی داده که ند له بهرچاوم بچوو کتر ده بووه وه، له کو تاییدا له هه یکه لیکی لاواز، که هه ر پیستیک له سهر ئیسقان بوو، زنده قم چوو، هه موو شوینیکی جهسته ی نیشانه ی زامیکی کوئی پیوه بوو، له سهر کورسییه که دامنا بو نه وه ی گوره وییهکانی داکه نم، دوخی نااسایی پییهکانی، پیسته ناسک و

سورره و هوبووه که ی توانای بهرگریمی به کۆتا گه یاند، پتیه کانیم له باوهش گرت، سهرم خسته سهه ئه ژنۆکانی و گریام، چییان لی کردبوو؟ داخۆ جاریکی تر ده پتیه وه به مرۆفکی ئاسایی و تهندروست؟ جله که ی ژیره وه و بیجامه تازه که ی که ههفته ی پتیشوو له لووتکه ی هیوادا بۆم کریبوو، له بهریم کرد، هه رچه نده ئه وانیش هه ر گه وه بوون، به لام وه کو چاکه ت و پانتۆله که ی دانده که وتن، به وریاییه وه له سه ر ته ختی خه وه که راکشا، ده تگوت ده یه ویت له و ساته چیژ وه رگریت، دامپۆشی، سه ری خسته سه ر سه رینه که، چاوه کانی داخست و به ناله یه که ی قووله وه گوتی:

- یانی به راستی من له سه ر ته خته که ی خۆم خه وتووم؟ چه ندان ساله، هه موو پۆژیک و هه موو چرکه یه که تاسه ی ئه م ته خته، ئه م ماله و ئه م ساته م ده کرد، برۆا ناکه م ئه مه راستی بیت، چه ند خۆشه!!

من داله کان به ئه شق و ستایش، تۆزیکیش گومان و شه رمه وه تاماشایان ده کرد و سه رنجی هه موو جوولانه وه یه کیان دها، بانگی کردن و له ته نیشته ته ختی خه وه که دانیشتن و سه رقالی قسه کردن بوون، چاپیم ئاماده کرد، بۆ کرینی چۆرکه و شیرینی سیامه کم بانگ کرد و بۆ شیرینی فرۆشییه که ی سه ر کۆلانه که ناردم، شه ربه تی پرته قالم گرتوه، که میک شۆربامان هه بوو، گه رم کردوه، هه ر چرکه و شتیکم ده دایه ده ستیه وه بیخوات، پی که نی و گوتی:

- له سه رخۆبه ئازیزه که م، من ناتوانم بخۆم، رانه هاتووم، ده بیت هیدی هیدی خواردنم بدهیتی.

له پاش کاژیریکی، دایک و خوشکه کانی هه مید هاتن، دایکی وه کو شیتی لی هاتبوو، ئاگای له خۆی نه بوو، وه کو په روانه به ده وری هه مید ده سوورایه وه و به چاوی پر فرمیسک به قوربان و ساقه ی ده بوو، له سه ره وه تا پی ماچ ده کرد و جاریکی تر دهستی پی ده کردوه، تا وه کو دهنکه ناروونه که ی که وته نکه نک، پالی به دیواره که وه دا و دانیشته، چاوه کانی لیل و قزی په ریشان بوو، رهنگی زۆر زه رد بوو و به دژواری هه ناسه ی دها، هه مید ته نانه ت توانای وشک کردنه وه ی فرمیسکه کانیشی نه بوو، به دهنگی گه راو هه ر ده یگوت، به سه دایه، توخوا هیمن به ره وه، مه نیزه دایکی له باوهش گرت و هاواری کرد، به په له شه کراو بیین،

مه‌نسووره رای کرد، ئاوی هیتنا و به دهموچاویدا پرژاند، راجله‌کی و دهستی به گریان کرد، به‌په‌له شه‌کراوئیکم به چهند دلۆپه کرامینیک گرت‌ه‌وه، به که‌وچک کردمه دهمیه‌وه. چاوم بۆ منداله‌کان گئیرا، له پشت دهرگه‌که وه‌ستا‌بوون، به چاوی پر له فرمیسه‌که‌وه جارئ سه‌یری نه‌کیان و جارئیکیش سه‌یری باوکیان ده‌کرد، ورده ورده جۆش و خرۆشه‌که‌ی ساته‌کان یه‌که‌م هیتوره‌وه بوو. دایکی نه‌یده‌ویست له ژووره‌که برواته دهر، په‌یمانی دا ئیتر گریه و زار نه‌کات، کورسیه‌کی له به‌رام‌به‌ر هه‌مید دانا و ههر له‌وئ دانیشت و چاوی له هه‌مید بری، جار‌جاره دلۆپه فرمیسه‌کانی ده‌سپیه‌وه که به بیده‌نگی به‌سه‌ر روومه‌تیدا ده‌هاتنه‌ خوار، باوکی له هۆله‌که‌دا له ته‌نیشته‌ نه‌نه‌ که له‌ژیر لیوه‌وه دوعای ده‌کرد، دانیشت، پئیه‌کانی داکیتشا و سه‌ره ماندوو‌ه‌که‌ی خسته سه‌ر سه‌رینه‌که، دلنیا بووم ههر له به‌یانیه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته له جموجۆل و خرۆشدا بوو، چاییم بۆ هیتنا، دهستی له‌سه‌ر ده‌ستم دانا و گوئی:

- ماندوو نه‌بی، ئه‌مرۆ زۆرت ئه‌رک کیتشا.

- ئه‌ی خۆزگه هه‌موو ماندوو‌بوونیک و ئه‌رکیک ئه‌نجامیک ئاوه‌ای هه‌بیت.

ده‌نگی مه‌نسووره ده‌هات که دلێ دایکی ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت:

- توخوا دایه کۆتایی پی بینه، ده‌شیت تو دلخۆش بی، بۆچی وه‌کو پرسه‌دار ده‌گریت؟

- دلێ خۆشه‌ کچم، دلێ خۆشه، نازانیت چهند دلێ خۆشه، له‌و باوه‌رده‌ نه‌بووم ب‌م‌ینم و جارئیک تر تاقه‌ کوره‌که‌م له ماله‌وه ببینم.

- ئه‌ی بۆچی له به‌رده‌می ههر فرمیسه‌که‌ ده‌رئیزی و داخ ده‌که‌یته دلئیه‌وه؟

- ئاخ سه‌یرکه بی شه‌ره‌فانه چییان له کوره‌که‌م کردووه، خسته‌یانه چ رۆژئیکه‌وه؟ سه‌یرکه چ لاواز و بی هیز بووه، سه‌یرکه چهند پیر بووه، یاخوا دایکت بمرئ، زۆریان نازار دای؟ لئیان دای؟

هه‌مید وه‌رس و بیزار وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

- نه‌ دایه گیان، ههر ئه‌وه‌نده بوو هه‌زم له خواردنه‌کانیان نه‌بوو، دواپیش سه‌رمام بوو و نه‌خۆش که‌وتم.

دایکم چهند رۆژیک بوو ئاگه‌ی لیج نه‌بوو، ههر له‌و قه‌ره‌بالخیه‌دا بۆ هه‌وال

پرسین تله فۆنی کرد، که زانی حەمید هاتوو تەو پەشۆکا، هیتشتا نیو کاژیری نەبردبوو، هەموو بە گۆل و شیرینییه و پزانه مالمان، دایکم و فاتی کاتیک حەمیدیان بینی دەستیان بە گریان کرد، مەحموود، دەتگوت هەر هیچیش لە نێوانماندا پرووی نەداوە، حەمیدی ماچ کرد و بەخۆشحالییه وە باوەشی بە مندالەکاندا کرد و پیرۆزبایی کرد و جلەوی کارەکانی بە دەستەو گرت و بە ئیحترام ساداتی گوت:

– پیالەکان ئامادە بکە، چاییهکی زۆر دەم کە، ئیستا میوانیان دیت، عەلی تۆش دەرگەهی ژووری میوان بکەرەو و میز و کورسییهکان بە دەوردا ریز بکە، میوه و شیرینییهکانیش لە ناو قاپەکان دابنێن.

بە سەرسوورمانەو گوتم:

– بەلام بریار نییه کەس بیت، ئیمە بە کەسمان نەوتوو.

– پێویست ناکات ئێو بیلین، ئیستا لیستی ناوی ئازادبووکان لە هەموو شوێنیک بلاو بوو تەو، خەلکی دین.

زانیم شتیکی لە ژوور سەرە، بەتوندی و مکوپییه و گوتم:

– کاکە سەیرکە، حەمید نەخۆشە، پێویستی بە پشووه، تایه کەشی بەرزە، دەبینیت سنگیشی چ خراپە و هەناسەیی دەرنایت، نەکەیی هەوال بە کەس بەدی ها!

– من هەوالیان نادەمی، خۆیان دین.

– بەلام من ریگە نادەم بە کەس بیتە مالهەو، لە ئیستاو بیلیم دوایی نەبیتە مایهیی دلشکانی کەس.

مەحموود حەپەسا بوو، بەپەشۆکاوی سەیری دەکردم، لە پر وەکو ئەو هی شتیکی بە بیردا هاتبیتەو گوتی:

– یانی ناشتەو ویت دوکتۆر بهینیتە سەر ئەم داماو؟

– بۆ نا، باشیش دەمەو ویت، بەلام ئەمەریۆ رۆژی پشووه و دوکتۆر لە کوئی بدۆزمەو.

– من دوکتۆری ناسیاوم هەیه، تەلەفۆن دەکەم بیت.

سەرقالی تەلەفۆنکردن بوو بۆ شوپینگەلی جیاواز. کاژیریک پاشتر دوکتۆریک
لەگەڵ دوو کەس هاتنە ژوورەوه، یەکتیکیان کامیرایەکی گەورەیی لەسەر شان بوو،
بە نیگایەکی سەرزەنشت ئامێزەوه تەماشایەکی مەحموودم کرد، هەموویانیان لە
ژوورەکه کردە دەرەوه، دوکتۆرەکه سەرقالی ئازمایش بوو، وینەگرەکه وینەیی
زامەکانی هەمیدی گرت، لە ئەنجامدا دوکتۆرەکه نەخۆشییەکهی هەمیدی بە
هەوکردنی سینەیی درێژخایەن دیاری کرد، رەچەتەیهکی درێژی نووسی و گوتی،
دەشتی دەرمانەکانی لە کاتی خۆیدا بخوات و دەرزییەکانیشی بە بەردەوامی لێ
بدات، لە بارەیی پارێزکردن لە خواردنیش گوتی دەبێت پلە بە پلە خواردنەکهی
زۆرتر بکەن، بۆ ئەو شەوه دوو دەرزی لێ دا و چەند دانە حەبی پێی دا تاوێکو
سبەیی دەرمانەکانی تری بۆ ئامادە بکەین. مەحموود رەچەتەکهی بە عەلی دا بۆ
ئەوهی سبەیی لە یەكەمین بواردا دەرمانەکان بکڕیت و بیهینیت، لە پڕ قەدەغەکردنی
هاتوچۆیان بە بیرهاتەوه، هەموو بەپەله شتومەکهکانیان کۆ کردەوه و پڕیشتن،
دایکی نەیدەویست بڕوا، باوکی بەزۆر لەگەڵ خۆیدا بردی و بەلێنی پێی دا کە
سبەیی زوو بیهینیتەوه، لە پاش ئەوهی هەموویان پڕیشتن بە تکاوه پەرداخێک
شیرم بە هەمید دا و نانێکی شێوانی سووکیشم بە مندالەکان دا، هێند ماندوو
بووم توانای کۆکردنەوهی قاپ و دەورییە پەرشووبلاوێکانم نەبوو. خۆم گەیانده ناو
جێگەکه و لە تەنیشت هەمیدەوه راکشام، لەوه دەچوو یەکتیک لە دەرزییەکان
هێمنکەرەوه بوو، چونکە لە ماوێهێکی کورتدا چووێکی قوولەوه، ماوێهێک
سەیری دەموچاوه لاوازەکهیم کرد و لە بوونی ئەو چیژم برد، ئینجا لە پەنجەرەکهوه
لە ئاسمانم روانی، بە هەموو بوونمەوه سوپاسی خوام کرد، سوپێندم خوارد
بیگەرێنمەوه رۆژی یەکهمی، هیشتا موناجاتەکهم تەواو نەبووبوو خەوم لێ کەوت.

له پاش ههفتهیهک بارودۆخی گشتی همید چاکتر بوو، تایهکهی نهما، دهیتوانی باشتر خواردن بخوات، بهلام هیشتا بۆ چاکبوونهوهی تهواوهتی زۆری مابوو، کۆخه بهردهوامهکهی بهتایبهتیش له شهوانهدا ئازاری دهدا و لاوازییهک له جهستهیدا بههۆی چوار سال بهدخۆراکی و نهخۆشییه چارهسەر نهکراوهکانهوه مابوووه، بهلام ورده ورده سهرنجم دا کیشهی همید ئهمانه نین، ئهوه له پیش ئهوهی له رووی جهستهیییهوه نهخۆش بیت له رووی دهروونییهوه نهخۆش بوو، خهمۆکی له سهریییهوه تا پیتی داگرتبوو، هیچ قسهی نهدهکرد، هیچ پتیهندییهکی به ههواله ههستیارهکانی ئهوه رۆژگار نهیشان نهدهدا، نهیدهویست هیچ کام له هاوپی کۆنهکانی ببینیت، وهلامی هیچ پرسیاریکی نهدهدایهوه، له دوکتۆرم پرسی:

- به بۆچوونی ئیوه ئهه خهمۆکی، دل مردوویی و دهرنهبرینی پتیهندییه بهوهی که له دهرووبهیدا روو دهوات ئاسایییه؟ ههموو ئهوانههی له بهندیخانه دهردهچن بهو شتیهیهن؟

- تا رادهیهک، بهلام نهک بهم شتیهیه، دیاره بهرگه نهگرتنی قهرهبالخی، کهمیک ههستکردن به نامۆیی، رانههاتن لهگهڵ ژيانی ئاسایی خیزانیدا، کهموزۆر له ههموو ئهوه کهسانهدا بهدی دهکرتیت، بهلام ئهه ئازادییه زوو به دهست هاتوو، ئهوه شۆرشهی که ههمیشه ئارهزوو و ئامانجی بووه، بوونی لهگهڵ خیزانیکدا که بهو شتیه گهرمه پتیشوازی لی دهکات دهشی بیهینیتته خرۆش، چالاکي و وزههی ژيان وهبهه بوونیدا بهینیتتهوه، لهه رۆژانهدا لهگهڵ کهسانی وهکو همید کیشهی ئهوهه

ههيه كه چۆن ئاسوودهبييان بپاريزم، بۆ ئهوهى جۆشوخروشه دهروونيهكانيان لهگهڵ توانا جهستهبييهكانياندا هاوناهاهنگ بپت، بهلام دهشى هانى بدهم بۆ ئهوهى كاروباره ئاساييهكانى ژيانى دهست پى بكاتهوه.

هۆى خهموكويهكهم نهدهزاني، له سهرهتادا هۆى بئدهنگيهكهم دهخسته پال نهخوشيهكهم، بهلام ئىستا ئهوهندهش نهخوش نهبوو، لهلايهكى ترهوه بواريان نهدهدا پيشوازي له ژيانى تازهى خيزانى بكات، ئهوهنده دهورمان قهرهبالخ بوو تهناهت بوارمان نهبوو نيو كاژيريش پيكهوه قسه بكهين، مالهكهمان كاروانسهرايهك بوو دايمه پر له خهلكى ههمهجوړ دهبوو و خالى دهبووهوه. داىكى هميد له شوى دوومهوه شتهكانى هينا و له مالى ئيمهدا مايهوه، مونير، خوشكه گهرهكهى هميد لهگهڵ مندا لهكانيدا له تهوريزهوه هاتبوون، ههچنده ههمويان هاوكاريان دهکرد، بهلام نه من نه هميد بهرگهى ئهم ههموو قهرهبالخيهمان نهدهگرت، دهمزاني بهرپرسيارى نيوهى ئهم قهرهبالخيه مەحموده، حەزم دهکرد سهرى ههلكههم، ههر رۆژهى كۆمهله كهسيكى بۆ سهيرکردن دههينا، دهنگوت بوونهوهريكى رووخسار سهيرى دهست كهوتوو و بۆ ئهوهى دهنكى من دهرنهيهت بهرپرسيارىتتى خواردى گرتبووه ئهستۆ، ههموو رۆژيك خواردى دهنارد و دهيكوت ئهوهى دهميتتهوه به ههژاراني بدن، لهم ههموو دهست و دلفراوانيهى سهرم سوور مابوو. نهدهزاني چ درۆگهليكى هونيهتهوه، بهلام وهاى نيشان دهدا كه ئازادبوونى هميد له ئهجامى چالاكى و رۆل بينينى ئهوه بووه، خوشبهختانه نهيدهويژا، دهن له دهستى دههات ههموو جارى هميد روت بكاتهوه و شوينهوارى زامهكانى به خهلكى نيشان بدات. قسهوياسى سياسيش بازارپىكى گهرمى ههبوو، ورده ورده سهر و سهكوتى بهشيك له هاوپر كونهكان و هاوپر بازه نوپيهكانيش دهركهوتن، ئهوان لهگهڵ كۆمهله گهنجىكى خوڤن گهرم بۆ بينينى هميد دههاتن و دهيانويست ئهم قارهمانه مهزنه له نزيكهوه ببين و قسهكانى سهبارت به ميژووى ريكخراوهكه و ئهوه هاوسهنگهرايه ببستن كه كوژراون، بهلام هميد به ههچ شپوهيهك تاقهت بينينى ئهوانى نهبوو، به ههر بيانويهك بوايه خۆى له بينينيان لا دهدا و له بوونى ئهواندا خهموكتر و بئدهنگتر دهبوو، له كاتيكدا لهگهڵ هاوپر يكانى مەحمود و ههموو ئهوانى تردا بهو شپوهيه نهبوو. رۆژيكيان دوكتورهكه بۆ ئازمايش هاتبوو پى گوتم:

- خانم بۆچی مالى ئىوه ھەموو كاتىك قەرەبالخە؟ ئەى نەموت ئەم نەخۆشە پېويستى بە پشووھ.

- چى بگەم دوكتۆر، خۆشم خەرىكە شىت دەبم، ناتوانم خەلكى دەر بگەم، لە رووم نايەت بە خزمان بلىم مەيەن.

- بەلام من لە رووم دىت.

لە كاتى رۆيشتندا لە بەردەم ھەموو ئامادەبوواندا كە دەوريان گرتىوو گوتى:

- من يەكەم رۆژ بە ئىوھم گوت، مىشكە ماندووهكەى ئەم نەخۆشە بۆ ئەوھى وردە وردە خۆى بنيات بنىتەوھ و بگەریتەوھ بارى ئاسايى، پىويستى بە ئاسوودەيى، پشوو، ھەواى پاك و بىدەنگى ھەيە، كەچى ئىرە دايمە وھكو مەيدانى پىشپىركى قەرەبالخە، لە خۆوھ نىيە كە لە رووى دەروونىيەوھ چەند ئەوھندە لە رۆژى يەكەم خراپترە، ئەگەر دەتانەوئىت بەم شىوھيە بەردەوام بن ئىتر من ھىچ بەرپرسىيارىتتەيەك لە ئەستۆ ناگرم.

ھەموو بە ترسىكى زۆرەوھ سەيرىان دەكرد، داىكى گوتى:

- دوكتۆر چى بگەين؟

- ئەگەر ناتوانن دەرگەى ئەم مائە دابخەن كەشىكى گونجاوى بۆ برەخسىين، بىبەن بۆ شوئىنكى تر.

- بەلى دوكتۆر كيان راست ئەكەى، من ھەر لە سەرەتاوھ و تەم با بىبەين بۆ مالى خۆمان ئەوئى گەرەترە ئەوھندە قەرەبالخ نايىت.

- نە خانم، جىيەكى چۆل، بۆ ئەوھى لەگەل ژن و مندالەكانى بەتەنيا بىت.

ھەستم بە شادى دەكرد، لە دلى منەوھ قسەى دەكرد، ھەر يەكەو پىشنيارىيىكان دا و ھەموويان زووتر لە كاتى خۆيان رۆيشتن، مەنسورە ھەولى دا دوا كەس بىت، كاتىك چۆل بوو گوتى:

- دوكتۆر راست دەكات، وھلا منىش خەرىك دەبوو لەم دۆخە شىت دەبووم جا بگەيەت بەم داماوھ كە چوار سائە لەگەل تەنيايى و بىدەنگىدا راھاتوھ، دەزانى تاقە رىگە چارەيەك ئەوھيە ئىوھ برۆن بۆ باكور، ھەتاوھكو ھەمىد ماوھى چاكبوونەوھى بەسەربەرىت، ئىلاكەمان كەسى لى نىيە و بە چۆلى لەوئى كەوتوھ،

به كەسەش نالەين له كوین.

له خۆشەیاندا خەریك بوو دەفریم، ئەمە باشتەین كارێك بوو بیکەین، باکوریش خاکی خەونەکانم بوو، لەبەر پشووێ قوتابخانەکان، شەقوله قەبوونی فەرمانگەکان و زانکۆ، دەمانتوانی بێ هیچ ختووکه و بیزارکردنێک ماوێهەک پێکەوه بەسەر بەرین. پایزی باکور، به خۆرەتاویکی دڵگیرهوه جوان و رەنگین بوو، ئاسمانی شین و دەریایەک که هەر چرکەى رەنگیکی دەپۆشی، پێشوازی لێ کردین، بایەکی فێنک له دەریاوه بۆنى ئاوه سوپەرەكەى بۆ كەنار دەهینا، دانیشتن لەژێر خۆرەتاو، خەونێکی خۆش بوو. هەرچوارمان له بانێژەى قیلاکه وهستاين، به منداڵەکانم گوت، هەناسە هەلبێکێشن، ئەم هەوايە مردووش زیندوو دەکاتەوه و یەكسەر سەیری هەمیدم کرد، بەلام ئەو نە ئەم هەموو جوانییەى دەبینی و نە گوێی له قسەکانم بوو، نە هەستی به بۆنى دەریا دەکرد و نە ئاگای لهو شەهەى بایه بوو که بەر دەموچاوی دەکەوت، خەمبار و بێ هەست بۆ ژوورەکه رۆیشت و دانیشت. له دڵ خۆمەوه گوتم: کۆل مەده! کات و شوێنی گونجاوم له بەردەستدایه، ئەگەر بەم هەموو شیاوکارییانەوه نەتوانم یارمەتی بەدم، شایانی ناوی هاوسەر و ئەو مەرحەمەته نابم که خوا پێی بەخشیم. بەرنامەیهکی رێکوپێکم رێکخست، رۆژه خۆرەتاوییهکان که به رێککەوت ئەو ساله کهم نەبوون، ئەوم به بیانووی جۆرهوجۆر دەبرده دەرەوه و واداری پیاوسەکردنم دەکرد، هەندێ جار بۆ قەراخی دەریاکه، لەسەر کەناره جوان و لماوییهکه، جارێکیش بۆ ناو دارستانهکه دەرۆیشتین، جارچارهیش لەسەر جادهکه شتمان دەکړی و به گه‌ران دەرۆیشتینهوه، ئەو نوقوم بوو له ناو ئەندێشهکانی خۆیدا دهکەوته شوێنم، بهلام یەك وشه‌ییشی نەدهگوت، یان گوێی له پرسسیاره‌کانم نەدەبوو یانیش به سەر راوه‌شاندن و به‌لێ و نه وه‌لامی دەدایه‌وه، کهچی من به رووی خۆمدا نەدههینا، باسی ئەو رووداوانەم دەکرد که له کاتی نەبوونی ئەودا روویان دا، باسی جوانی و سروشتم دەکرد، له‌گه‌ڵ منداڵەکان یاریم دەکرد، شیعرم ده‌گوت، پێ ده‌کەنیم و هەندێ جاریش دیقه‌تی دیمەنه شاکاره‌کانم دەدا که له جوانیدا له تابلۆ ده‌ستکرده سوریاڵیه‌کان ده‌چوون، ده‌هاتمه‌ جۆش و ستایشم ده‌کردن، لهو ساتانه‌دا په‌رچه‌کرداری ئەو ته‌نیا نیگایه‌کی سه‌رسورماو و بێ تا‌قەت بوو، رۆژنامه، رادیۆ و ته‌له‌فزیۆنم وه‌لادا نابوو، چونکه سه‌رنجم دا‌بوو هەموو هه‌واڵێک شله‌ژانیی ئەوی پتر ده‌کرد، ئەم دوورییه له

دهنگوباس بۆ منیش که ماوهیهکی دوور و دریژم له نیگه رانی، جۆشوخروش و ترسدا به سهر بردبوو، دلگیر و ئارامکه رهوه بوو. منداله کان که به هۆی ئەزموونی تالیی پیشوه خته وه، ماوهیهک بوو له خۆیان گهره تر دههاتنه بهرچاو، دووباره جموجۆلی مندالییان بۆ گه رابوو وه، رایان دهکرد، یارییان دهکرد، دهنگی پیکه نینه که یان له گوچکه مدا زهنگدانه وهیهکی دلنشینی هه بوو، به هه میدم گوت: ماوهیهکی زۆر بوو منداله کان ئاوها به که یف و دلخۆش نه بوون، ئیمه زۆر زوو مندالییان لێیان سهنده وه، سهته میان لێ کرا به لام هیشتا نه چوو و بچیت، دهتوانین قهره بووی بکهینه وه. شاننه کانی هه لته کاند و پرووی وهرگێرا. ئه وه وهنده به بیی دهر به سته ته ماشای دهوروبه ری دهکرد، بیریکی گه و جانه له که لله ی دام، وتم له وانه یه تووشی رهنگ کویری بوو بیت و له گه ل منداله کاند یاری رهنگه کاندان دۆزییه وه، ده بوایه هه رکه سه و هه ولی بدایه ناوی رهنگیک بلێ که له و دهوروبه ردا نه بیت، زۆر به ی کاته کان تووشی جیاوازیی بۆ چوون ده بووین و هه میدمان دهکرد به دادوهر، به ناچاری به بیی تاقه ته سه یه ریکی دهوروبه ری دهکرد و بۆ چوونی خۆی دهگوت، له دل خۆمدا دهگوت: من له و خۆراگرتیم، هه تا که ی دهتوانیت بهرگری بکات؟ پیاسه کانی رۆژانه م دریژتر کرد وه، چیی تر له پاش ماوهیهکی کورت نه ده که وته نکه نک، به هیه تر و که میک قه له و بوو بوو، بی مان دوو بوو و دلسار دبوونه وه قسه م دهکرد و پرسیارم دهکرد، تا وه کو ورده ورده زمانی کرایه وه، هه رکاتیک هه ستم دهکرد ئاماده ی قسه کردنه سه رتا پام ده بوو به گوێ و گونجاوی هه لومه رجه که م ده پاراست. هه فته یه که به سهر هاتنمان بۆ باکوور تی په ری، رۆژیکی دره وشاوه ی کو تاییه کانی خه زه لوهر شتومه کم کو کرد وه و به رنامه یه کم بۆ سه یران دارشت، پاش ماوه یه که رۆیشتن، به تانییه کاندان له سه ر ته پۆکه یه کی دیمه ن زۆر خۆش راخست، خۆره تا وه که به جوانی دهره وشایه وه، ئاسمان و ده ریا رهنگی شینی جۆرا و جۆریان له کاله وه هه تا پر رهنگ دهنواند، له خالیکی شدا یه کیان دهگرت وه، له لایه کی تریشه وه، دارستان، به هه موو ئه وه رهنگانه ی که له سه ر وشتدا هه بوون، له ژیر رووناکییه ئالتوونییه که ی رۆژدا به ره و ئاسمان دهکش، سهروه ی فیئکی پایزیش، چله رهنگا و رهنگه کانی ده هی نایه سه ما و فیئکیه که ی له سه ر گۆناکانمان دلگیر و هه ست بزوین بوو. منداله کان سه رقائی یاریکردن بوون، هه مید له سه ر قه راخی به تانییه که دانیشته بوو، سه یری خالیکی نادیا ری

ئاسۆی دەکرد، چایهکی تازه دەمکراوم بە دەستییهوه دا، دەموچاوی ڕهنگی ئاسایی گرتبووهوه و گۆناکانی به روونی پر بووبوونهوه، له خۆمهوه پێ کهنیم، به سهرسورمانهوه تهماشای کردم و گوتی:

- به چی پێ دهکهنی؟

- به تۆ، به خۆم، به ههموو ئهوانه ئهندیشه گهوجانهی که لهم چوار ساله دا نازاریان دام.

- چ ئهندیشه گهلی؟

- وازی لی بینه، ئهندیشهی باش نهبوون.

- نه، بیللی!

- به ئینم پێ دهدهی بی تاقهت نهبی؟

- به لی! بۆچی چی بوون؟

دلخۆش بووم، وردهکۆل بوو، وتم:

- بیرم دهکردهوه، ئهگه تۆیش بکوژایتایه باستر بوو.

پزیسکیک له چاوهکانیدا درهوشایهوه.

- زۆر؟! کهواته تۆش ههمان باوهرت ههیه؟

- نه! هه مبهوو، له بهرئهوهی ئهوانه کاته وام دهزانی هه رگیز جاریکی تر زیندوو نابیتهوه و به مه رگی له سه رخۆ و پر نازار له ناو دهچی، له کاتیکدا کوژران ته نیا یه ک چرکه بوو و که متر چه ره سه ریت ده چه شت.

- خۆمیش هه موو کاتیک بیر له وه ده که مه وه، له وهی که شایانی مه رگیکی بهو شپوهیه نه بووم نازار ده چیژم.

- به لام ئیستا زۆر خۆشحالم که زیندوویت، له م رۆژانه دا هه ر بیرم له شار هزاد ده کرده وه، سوپاسی ده که م که تۆی به زیندووینی بۆ ئیمه هیشته وه.

رووی وه رگیژا و جاریکی تر چاوی له ئاسۆ بری و گوتی:

- چوار ساله، شهو و رۆژ بیر له وه ده که مه وه بۆچی ئاوه ایان له گه ل مندا کرد؟

چ خه یانه تیکم کرد بوو؟ بۆچی منیان ئاگادار نه کرده وه؟ یانی ته نانه ت شایسته ی ئه وه ش نه بووم هه وایک یان په یام تیکم بۆ دابنن؟ له مانگه کانی کۆتاییدا هیللی

پتوهنديشيان به منه وه پچرانديبوو، من بۆ ئه و چالاكيانه خولى فيربوونم بينيبوو، لهوانه بوو ئه گهر ئه و باوه رهيان ليم نه سه ندايه ته وه و له گه ليان بوومايه شاره زاد و ئه واني تر به زيندوويى بمانايه ته وه، لهوانه يه كه مكارى سه ره كي مردنى ئه وان من بووم، واى... چيم كردبوو به و شتويه يه منيان وه لا نا.

قينه پهنگ خواردووه كه ي ته قيبه وه و سه رى له سه ر ئه ژنوكانى دانا، به دهنگى بهرز گريا، دهتگوت له پر ده رگوكه ي به نداويكيان لابرده. له گريانه كه ي دلم پر بوو، به لام دهترسام به جووله يه كم دهروازه كراوه كه دابخريته وه، لتي كه رام بۆ ماوه به كه هه ر به و شتويه يه گريا، كاتيك گريانه به كو له كه ي بوو به نكه نكيكي له سه رخق گوتم: - ئه وان تويان وه لا نه نابوو، تو هاوړپي هه ميشه يى و نازيزى ئه وان بوويت، ئيه هاوړپي راسته قينه بوون.

- به لى، تاغه هاوړپي كه له هه موو ژياندا هه ميوو، هه موو شتيكى من بوون، ناماده بووم هه رچيبه كم هه يه له پيناوياندا بيدهم، خو ت ده زانى له گيان و مال دريخيم لتيان نه ده كرد، ته نانه ت ناماده بووم خيزانه كه شم بكمه قوربانينان، به لام ئه وان منيان نه ويست، منيان ره ت كرده وه، له و كاته يدا كه پتويستيان به من بوو، منيان دوورخسته وه، وه كو ناپاكيك، نامويه ك، خو تريبه ك، به چ پرويه كه وه به رتوه برؤم و بژيم؟ خه لكى نالين بۆ تو له گه ل ئه واندا نه بوويت، بۆچى له گه ليان نه مردى؟ لهوانه يه وا بزنان من هه موويانم ئاشكرا كردووه، تو نازانى، له و كاته وه ي له بهنديخانه هاتوومه ته وه هه موو به چاوى گومان و پرسياره وه ليم دهروان.

- نه! نه نازيزه كه م، به هه له دا چوويت، ئه وان تويان له هه موو كه سيك زياتر دهويست، ته نانه ت له خو شيان زياتر، ئه وان سه ره راي ئه وه ي پتويستيان به يارمه تى تو بوو، ناماده بوون له پيش هه موو شتيكه وه خو يان بخه نه مه ترسييه وه و تو پاريزن.

- قسه ي پروبووچ مه كه، ئيمه بريارى وامان له گه ل يه كتردا نه بوو، گرينگترين پرسى ئيمه نامانجه كه مان بوو، ئيمه خولى فيربوونمان بينيبوو بۆ ئه وه ي له و ريگه يه دا شه ر بكه ين و بكوژرين، ئهم قسه نه فامانه يه جيگه ي نه بوو، له و نيوهنده دا ته نيا كه سانى ناپاك و ئه وان ه ي جيگه ي بړوا نه بوون له بازنه كه دهكرانه ده ره وه و ئه وان ئاوهايان له گه ل مندا كرد، تى دهگه ي يانى چى؟

- ئاھ ھەمىد، وا نىيە، نا ئازىزەكەم تۆ ھەلەيت، من شتگەلىك دەزانم كە تۆ نايزانى، ئەم كارە شارەزاد بۆى كردين.

- ئەم قسە تىكەلوپتەكەلانى چىيە؟ شارەزاد لە پرسە شۆرشگىرپىيەكاندا لە ھەموو كەسىك خۆتاكتر بوو، بۆچى دەشيا ھىزى ھاوخەباتىكى خۆى لە دەست بدايە؟

- ئەو ھەندەى من لەو چەند مانگەى پىكەو ھەلەلەنەدا شارەزاد ناسى، تۆ نايئاسى، شارەزاد پىش ئەو ھى كە شۆرشگىرپىك، كۆمۇنىستىك، ئەندامى دەستەى سەركرديەتى، يان قارەمانىك بىت، ژن بوو و تاسەى ژيانى خىزانى، ئاسوودەبىيى لەگەل ھاوسەر و مندالدا دەكرد، لە بىرتە چۆن سۆزى بە مەسعوود دەبەخشى، مەسعوود شوئىنى ئەو مندالەى بۆ پر دەكردەو كە ھەموو كاتىك لە گۆشە شاراوھكانى ھزرىدا ئارەزووى بۆ دەخواست، ئەو ھەكو ژنىك، دايكىك ئامادە نەبوو مەسعوود بۆ سەرپەرست و بۆ باوك بكات، سەررەراى ئەو ھى بىراوى بەو ھەبوو كە دەشەت ھەموو لە رىگەى ئازادىي گەلدا بچەنگن، ھەرچەندە ئامانجى بەختەو ھىي ھەموو مندالانى دنيا بوو و ھەموويانى بە مندالى خۆى دەزانى، بەلام كاتىك ھەستى دايكايەتى پەيدا كر، ھەكو ھەموو دايكىكى تر مافى تايبەتەى بە مندالەكەى خۆى بەخشى، ھەكو ھەر دايكىكى تر، بەختەو ھى و ئاواتەكانى مندالەكەى خۆى شوئىنىكى ترى بە دەست ھىنا، شوئىنىكى راستەقىنە كە لەگەل ئەو دروشمە خەيالىئامىزانەدا (بەختەو ھىي مندالانى جىھان) جىاوازى ھەبوو. ئەم جىاوازىبىنيە سەپىندراو ھە كاتىكدا لە پاكترىن رۆجەكاندا دىتە كايەو كە مندالى ھەبىت، ژنىك لەو پەرى مرۆقبوون و خۆشەوئىستىدا بۆ ھەموو مندالانى بۆ گوناھى دنيا، مەھالە بۆ مندالىكى بىگانە كە لە برساردا دەمرىت بە ئەندازەى مندالەكەى خۆى خەمبار بىت ئەگەر ھەمان چارەنووسى ھەبىت، ھەرچەندە ئامادەى بۆ ئەو مندالەش بمرىت. ئەو لەو چوار، پىنج مانگەى كە لە مالى ئىمەدا بوو، بوو بە دايك و مەسعوودى بە ھەموو بوونىيەو، سۆز و گىانەو ھە كر بە كورى خۆى و نەيدەوئىست ھىچ زىانىكى پۆ بگەينەت و كەمايەسىيەكانى بۆ دابىن بكات.

ھەمىد تا ماو ھەك واقى ورمابوو و بىدەنگ سەبرى دەكردم، دواتر گوتى:

- تۆ ھەلەيت، شارەزاد بەھىز و تىكۆشەر بوو، ئەو بىرى زۆر بەرزى ھەبوو، تۆ

هەرگیز ناتوانیت لهگه‌ڵ ژنی ئاسایی و تهنانهت ژنیکی وهکو خۆتیش به‌راوردی بکه‌یت.

- نازیزه‌که‌م، تیکۆشه‌ری و به‌هیزبوون پێگری له ژنبوون ناگرن.

ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر بێده‌نگی و بێکردنه‌وه‌یدا تۆ پهری، له دهموچاویدا دره‌وشانه‌وه و پرووناکیی تازهم له ئەندیشه‌ تاریکه‌کانیدا ده‌خوینده‌وه، لێی گه‌رام به‌ باشی تاوتوتییان بکات، ئینجا له‌سه‌ر قسه‌کانم به‌رده‌وام بووم:

- له بیرته چه‌ند فروخی خۆش ده‌ویست، هه‌موو کاتیک شیعره‌کانی ده‌خوینده‌وه؟

- باشه، به‌لێ، به‌لام چی؟ خۆ سه‌رئه‌نجام فروخیش شوێشگێز و تیکۆشه‌ر بوو.
- به‌لێ، به‌لام ژن بوو و به‌ باشترین شیوه ناخ و هه‌سته‌کانی ئەو ژنه‌ی ده‌خسته پروو که به‌هۆی که‌ماسییه‌کانییه‌وه نازاری ده‌چەشت، ئەمه‌ش به‌لای شاره‌زاده‌وه سه‌رنجراکیش بوو، ئەو شتانه‌ی ده‌گوت که شاره‌زاد توانای ده‌برینیانی نه‌بوو، با به‌و شیوه‌یه‌ بۆت باس بکه‌م، رۆژیک پێی گوتم، ئیره‌یی ده‌بات به‌ ژبانی خۆم و خیزانه‌که‌م، بروا ده‌که‌ی؟! ئیره‌یی به‌ من ده‌برد، پێم گوت، دیاره گالته‌م له‌گه‌ڵ ده‌که‌یت، ئەوه منم که ده‌ستی ناھی وه‌کو تۆبوون هه‌لکێشم، تۆ به‌ کاملگه‌راییی گه‌یشتویی، به‌لام من وه‌کو ژبانی سه‌د سال پێش ئیستا هه‌ر ئەو زه‌عیفه‌یه‌م که ده‌بیت هه‌موو ته‌مه‌نی به‌ کاری مال و بیگاری به‌سه‌ر به‌ریت، وه‌کو هه‌مید ده‌لێت: سیمبولی دووپاتکراوه‌ی سته‌ملیکراویم، به‌لام تۆ له‌ لووتکه‌دای، ده‌زانیت له‌ وه‌لامدا چی پێ گوتم؟

هه‌مید سه‌ری راوه‌شاند.

- له وه‌لامدا شیعره‌که‌ی فروخی خوینده‌وه.

- کامه شیعر؟ ئەگه‌ر له بیرته بیلێ.

- ده‌لێت:

کام ترۆپک، کامه لووتکه؟

چیتان پێ به‌خشیم

ئە‌ی وشه ساکاره فریوده‌ره‌کان

گەر گولٲىكم

لهم تاجه كاغه زينه ساخته يه

له پرچم بدايه

سهرنجرا كيشتر نه بوو؟

- له بيرته ئه و شه وهى بريار بوو بروت، مه سهوودى ده گرتنه باوه شى، ماچى ده كرد، بوئى ده كرد و فرميسكى ده رشت، له كاتى رويشتندا گوتى: هرچونٲىك بووه ده بٲت خيزانه كهت بپاريزيت و منداله كان له كه شيكى گهرموگوردا گه و ره بكهيت، مه سهوود زور هه ستياره، پويوستى به دايك و باوكه، بچووكترين كه موكوورى ده توانٲت تىكى بشكىنٲت، من ئه و كاته له مانا راستييه كهى قسه كانى تى نه ده گه يشتم، دواتر زانيم كه دووباره كردنه وهى به رده وامبى ئه و سه بارهت به پاراستنى خيزان، ئه وه پاسپاردن نه بوو به من، به لكو له گه ل خويدا دووپاتى ده كرده وه.

- جٲى بروا نييه، به هيچ شيويه كه ئه و كه سهى تۆ باسى ده كهى شاره زاد نييه، يانى ئه و به ويستى خوي نه بووه ئه م ريگه يه ي گرتووه ته بهر؟ يانى ئه و باوه رى به و نامانجانهى ئيمه نه بوو؟ به لام خو كه س ناچارى نه كردبوو، هر كاتىك بويوستبايه ده يتوانى وازى لى به ٲنٲت، كى سهرزه نشتى ده كرد؟

- نه هه ميد چون نازانيت؟ ئه مه لايه نيكي بوونى ئه و بوو، لايه نيكي شاراو، له وانويه تا ئه و كاته بو خو شى به نه ناسراوى ما بٲته وه و له و چهند مانگه دا پٲى گه يشتبٲت، به لام لايه نيكي ترى بوونى ئه و هه ر ئه وه بوو كه تۆ ده تناسى، ئه و به شهى كه ده ستى به سه ر بوونيدا گرتبوو و هه موو ژيانى خستبووه خزمه تيه وه، به لام بو ئه م لايه نه نه ناسراوه كه نواندنيكى زوگو زه رى هه بوو، تا قه كارٲىك كه ده يتوانى بيكات، نازادكردنى تۆ بوو له مسردن، هه ر ئه وه نده، ئه وانى تر له تاسه يه كى شاراو دا له قوولاييى دلٲىكى هه ستياردا نيژرا. ناگادارنه كردنه وهى تۆ بو پاراستنى خويان بوو، بو ئه وهى له شيوازي گرتنه كه يان زانياريه كى ئه وتوت نه بى و ناگادارنه كردنه وهت بو چالاكييه كه بو پاراستنى تۆ بوو، نازانم چون ئه وانى ترى رازى كرد، به لام هه رچونٲىك بٲت ئه م كارهى كرد.

ده موچاوى هه ميد دؤخىكى تايبه تى له دوودلى، هيوا و هاژى هه بوو، هه رچه نده

هه موو قسه کانی منی به ته واوهتی په سندنه کردبوو، به لام له دواى چوار سال بیری له ئه گهری تری دوورخستنه وه که ی ده کرده وه و ئه م هیوا ناروونه گه وره ترین گۆرانکاری له ودا به دی هیئا، ئه ویش قسه کردن بوو له جیاتیی ئه و بیده نگیه دریژخایه نه. له و رۆژه به دواوه، دایمه قسه مان ده کرد، به هه موو ژیانماندا چووینه وه، وره، رهوش و هه لومهرجی خیزانه که مان له پاش ژیانى نهینى، لیکدانه وه و لیکۆلینه وه مان بۆ کرد، یهک به یهکی گریکان دهکرانه وه و له گه ل هه ر کرانه وه یه کدا دهروازه یهک به پرووی نازادی، چالاکى، رزگار بوون له گری دهروونییه داخراوه کان دهکرایه وه و ئه و پروا به خۆ بوونه ی که چهندان سال بوو به مردوو ده ژمێردرا، گه شه ی ده کرد، جار جاره له میانه ی باسه کاندای به سه رسورمانه وه ته ماشای ده کردم و ده یگوت:

- تۆ چهند گۆراوى! چهند پیگه یشتوو و تیگه یشتوو دیارى، وهکو فه یله سووفیک، دهرووناسیک قسه ده که ییت، به راستی ئه م چهند ساله ی زانکۆ ئه وهنده تۆی گۆری؟ له وه لامدا به شانازییه که وه که نه مده ویست بیشارمه وه ده مگوت:

- نه! جهورى ژيان ناچارى کردم، پتویستیم پت بوو، ده بوايه تى بگه م بۆ ئه وه ی پیگه دروسته کان بدۆزمه وه، من به رپرسیاریتی ژیانى مندا له کانم له ئه سستۆدا بوو، بواری هه له کردنم نه بوو، خۆشبه ختانه، کتیبه کانی تۆ، زانکۆ و کاره که شم ئه م ده رفه ته ی بۆ ره خساندم.

له پاش دوو هه فته هه مید به ته واوهتی شادمان و به که یف بوو، ورده ورده خه ریک بوو وهکو پابردووی لى ده هاته وه، جهسته ی هاوته ریب له گه ل نه مانى نالۆزییه هزری و دهروونییه کانیدا هیزى په یدا ده کرد، مندا له کان به روانینه تیژه که یان سه رنجی ئه و گۆرانکارییه نه یان دابوو و پتر له جار ان ریگه یان به خۆیان ده دا که لى نزیك ببه وه، بریاره کانی ئه ویان جیبه جى ده کرد، به پیکه نینه کانی پى ده که نین و دهنگی ئه م پیکه نینه ژیانمى دره وشاوه و پروناک ده کرده وه، به گه رانه وه ی ته ندروستی و که وتنه سه ر رهوتی نوپی خرۆشیی ژیان، هه سته ره مه کی و خواسته کانی تریشى زیدوو بوونه وه و شه وانى پر له ئه شقی ئیمه ی، له پاش ئه و هه موو تاریکی و نه هه مته ییه له ئاور به ردا.

بۆ دوو رۆژ پشوو، باوک و دایکی هه مید له گه ل مه نسووره و هاوسه ره که ی هاتن

بۆ لامان و لهو هه‌موو گۆرانکارییه‌ی به‌سه‌ر هه‌میددا هاتبوو، سه‌رسام و دلخۆش بوون، مه‌نسووره گوتی:

- بینیتان، وتم رینگه چاره هه‌ر ئا ئه‌مه‌یه!

دایکی له خۆشیدا خه‌ریک بوو بفریت، هه‌ر له ده‌وری هه‌مید ده‌گه‌را، قوربان و ساقه‌ی ده‌بوو، بۆ باشی ته‌ندروستی هه‌مید سوپاسی منی ده‌کرد، نازانم بۆچی هه‌لسوکه‌وتی ئه‌و له هه‌موو باریکدا ئه‌وه‌نده نه‌رمونیان بوو! له لووتکه‌ی خۆشیدا مرۆفی ده‌خسته‌ گریان، به‌ درێژایی ئه‌و دوو رۆژه باران باری و ئاووه‌ها سارد بوو، ئیمه له ده‌ور ئاگردانه‌که داده‌نیشتن و قسه‌مان ده‌کرد، به‌هه‌می هاوسه‌ری مه‌نسووره نوکته‌ی تازه‌ی سه‌بارت به‌ شا* و ئه‌زه‌اری** بۆ ده‌وتین، هه‌مید له ناخی دل‌ه‌وه‌ پێ ده‌که‌نی، هه‌موو له‌و باوه‌رده‌دا بوون که بارودۆخی هه‌مید چاکه‌وه بووه، وێرای ئه‌وه‌ش، له دوا‌ی چه‌ندان راوێژی جیاوا‌ز به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌بش‌تین که یه‌ک، دوو هه‌فته‌ی تریش له باکور بمینینه‌وه، به‌تایبه‌تیش کاتیک دایکی هه‌مید چپاندیه‌ گویم و گوتی، دۆخی نه‌نه‌ هیچ باش نییه، جگه له‌وه‌ش چه‌ند که‌سیک له هاو‌رێ کۆنه‌کانی هه‌مید که زۆر چالاکن، کون به‌ کون به‌ دوا‌ی هه‌میددا ده‌گه‌رین، دل‌م داخو‌ریا، بریارم دا هه‌تا ده‌توانم کاتی مانه‌وه‌که‌مان له‌م ئاسایش و ئاسوده‌بیه‌دا درێژتر بکه‌مه‌وه. به‌هه‌من پێش‌نیاری کرد ئۆتۆمۆبیله‌که‌مان بۆ جێ به‌یلت و خۆیان به‌ ئۆتۆمۆبیلی کرێ بگه‌رینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ بتوانین که‌میک له شاره‌کانی باکور بگه‌رین، هه‌رچه‌نده له‌و رۆژگاردا په‌یدا‌کردنی به‌نزین دژوار بوو. به‌م شپۆه‌یه‌ دوو هه‌فته‌ی خۆشی تریش له باکور ماینه‌وه، تۆپیک‌ی باله‌م بۆ مندا‌له‌کان کرپبوو، هه‌مید له‌گه‌ڵ کو‌ره‌کان یاری ده‌کرد، له‌ ته‌کیان رای ده‌کرد و وه‌رزشی ده‌کرد، مندا‌له‌کان که هه‌رگیز ئه‌زمونی گه‌رموگوری له‌و شپۆه‌یه‌یان نه‌بینیوو، سوپاسگوزار بوون، ئه‌ویان وه‌کو بت ده‌په‌رست، نیگار‌ه‌کانی مه‌سعوود پری له‌ خێزانی چوار که‌سی بوو که له‌ نیوان گۆل و باخچه‌کاندا و له‌ ژێر رووناکی دره‌وشاوه‌ی رۆژدا نانیا‌ن ده‌خوارد، یارییا‌ن ده‌کرد یا‌ن پیاسه‌یا‌ن ده‌کرد، هه‌موو

* شا: محمه‌د رها په‌له‌وی، شای پێشووی ئێران.

** ئه‌زه‌اری: دوا فه‌رمانداری سه‌ربازیی تاران بوو له‌ سا‌لی ۱۹۷۹ له‌ دوا مانگه‌کانی ده‌سه‌لاتی شای ئێران.

شوئینیک دموچاوی پر پیکه نینی خۆر و روانینه کانی له م خیزانه میهره بانه بوو. سههۆلی شهرم و که مروویی له نیتوان باوک و کورپه کاندایا تو بووه وه، منداله کان باسی هاو پڕی، فوتابخانه و مامۆستا کانیان ده کرد، سیامه ک سه باره ت به چالاکیه شوپشگیرییه کانی لاف و گه زافی لی دها و باسی ئه شوئینانه ی ده کرد که له گه ل خالۆ مه محمودا رۆیشتبوو و ئه قسانه ی وا گوپی لی بوو بوو، هه میدی هه په ساو و سه رسام ده کرد. رۆژیکیان له یاریکردن ماندوو بوو، له ته نیشتمه وه خۆی خسته سه ر به تانییه که، چایی داوا کرد و گوئی:

- ئه م مندالانه زۆر سه یرن، ماندوو نابن، چه ند وزه یان زۆره؟

- پیت وایه چۆن؟

- بی هاوتان! له دلوه نزیکن، قه ت پیم وانه بوو ئه وهنده خو شیانم بویت، هه موو مندالی و نه وچه وانیی خۆم له بوونی ئه مانه دا ده بینم.

- له بیرته چه ند رقت له مندال ده بووه وه؟ له بیرته کاتیک زانیت سکم به مه سهوود پره، چیت کرد؟

- نه، چیم کرد؟

پیکه نین گرتمی، ته نانه ت له بیریشی نه ما بوو چۆن له و کاته هه ستیاره دا به ته نیا به جیی هیشتم، ئیستاش کاتی گله و گارنده و بیره یتانه وه ی بیره وه رییه تاله کان نه بوو، گوتم:

- هیچ، وازی لی بیته.

- نه بیلی.

- به رپرسیاریتیت له خۆت دوورخسته وه، هه ر ئه وهنده.

- خۆت باش ده زانیت له و کاته دا کی شه ی من مندال نه بوو، له داها توو و ژبان ی خۆم دلنیا نه بووم، هه موو کاتیک بیرم له وه ده کردوه که زیاتر له سالیکی تر به زیندوویی نامینمه وه، به راستی مندال داری له وه له لومه رجه دا کالفا مانه بوو و له به رژه ونیدی هیچ کامماندا نه بوو، ئیستا خو مانین، پیت وانیه له م سالانه دا، ئه گه ر مندالمان نه بووایه تو هینده گورزت به رنه ده که وت و ئه وهنده به رپرسیاریتی زۆرت نه ده که وته ئه ستۆ؟

- ئەگەر مندا ئەلەكان نەبوونايە، من ھۆيەكم نەبوو بۆ مانەوہ و كۆشش لە ژياندا، بوونی ئەوان ھاندەرم بوو بۆ جوولانەوہ و بەرگەگرتنی ھەموو شتێك.

- سەرنجرا كێشە، تۆ ژنێكى سەیری، ھەرچۆنێك بێت ئیستا لە بوونیان زۆر رازیم و سوپاسی تۆ دەكەم كە ئەوانت پێ دام. بار و دۆخەكەش گۆراوہ ئیستا داھاتووێكى خۆش لە چاوەروانیی ئەم مندا لانەدایە، چیی تر خەمم نییە.

ببستنی ئەم قسانە لە دەمی ئەوہوہ دەستكەوت بوون، بە پێكەننەوہ گوتم:

- زۆر؟! كەواتە مندا لاری لەم پۆژگاردا كێشە نییە و ترست لێ نییە؟

وھكو فیشەكە شیتە لە شوپین خۆی راپەری.

- وای، ئە! توخوا، مەسووم ھەمديسان شتێك ھەيە؟

بوورامەوہ لە پێكەنندا.

- مەترسە، بۆچی ئاوا زوو دەردەكەوت؟ بەلام دووریش نییە، من ھیشتا لە تەمەنی سەك و زادام، خۆت ئەزانی لێرەش حەب و مەبەم نەبوو، ئیستا لە گالته تێ پەریوہ، ئەگەر لەم ھەلومەرجەدا مندا لمان ببیت دیسانەوہ بەو شێوہیە ھەراسان و قەلس دەبیت.

كەمێك بیری كردەوہ و گوتی:

- ئە! دیارە نامەوێت، بەلام ئیتر ئەو ھەستیارییەشیم نییە.

كاتێك لە كەردنەوہی گەری ئالۆزەكان بووینەوہ، لێكدانەوہ سیاسی و كۆمەلایەتیەكان دەستی پێ كرد، ھیشتا بەتەواوەتی نەیدەزانی چی رووی داوہ، چ شتێك ھۆكاری ئازادبوونی بوو لە بەندیخانە و بۆچی خەلكی ئەوھندە گۆراون! منیش بۆم روون دەكردەوہ، لەبارەي خەلكەوہ، قوتابیانی زانكۆ، ھاوكارەكانم و ئەزموونەكانی خۆم قسەم دەكرد، لە ئاكاری خەلكانی تر، لە سەرەتادا و ئەو گۆرانكارییە بەرچاوەي كە لەم دواييانەدا لە پتوھندیان لەگەلمدا روویان دا، سەبارەت بە ئاغای زەرگەر كە تەنیا لەبەر زیندانیبوونی ئەو كاری پێ دام، لەبارەي ئاغای شیرازییەوہ كە بەرھەلستكارێكى خۆرسك بوو و پرسە سیاسی و كۆمەلایەتیەكانی وا ئەویان كردبوو تەنێك لە نەفرەت و بەدبینی و سەرئەنجام سەبارەت بە مەحموود كە ھەر وھكو خۆی دەلێت ئامادەيە گیان و مائی بكاتە قوربانی شۆرش.

- بهراستی مەحموود دیاردەییەکی بۆخۆی، هەرگیز لەو باوەردا نەبووم من و ئەو
رۆژتیک بتوانین دوو هەنگاویش پێکەوه بین.

ورده ورده مهیلی تیکه‌لبوون له‌گه‌ڵ خه‌ڵکا له‌لای هه‌مید گه‌شه‌ی ده‌کرد، هه‌زی
له‌ ده‌نگ و باس ده‌کرد، له‌ دوکان و بازاره‌کان قسه‌ی له‌گه‌ڵ خه‌ڵکیدا ده‌کرد،
هاورپێی له‌ ده‌وربه‌ردا په‌یدا کردبوو، قسه و باسی له‌گه‌ڵیان ده‌کرد و هه‌والی تازه
و پروپاگه‌نده‌کانی له‌وان ده‌بیست. دوو هه‌فته‌ی تریش به‌م شتیه‌یه‌ تێ په‌ری،
هێشتنه‌وه‌ی ئەو به‌م شتیه‌یه‌ له‌م ژینگه‌ ئارام و دیاریکراوه‌دا سانا نهبوو، به‌ره‌و
تاران به‌رێکه‌وتین.

کاتیک گه‌یشتین، رێوره‌سمی هه‌فته‌ی نهنه‌ ته‌واو بووبوو، به‌ پێویستیان
نه‌زانیبوو ئێمه‌ ئاگادار بکه‌نه‌وه، له‌ راستیدا، ترسابوون قه‌ره‌باڵخی و هاتوچۆی
خزمان و خه‌لکی تر هه‌مید تووره و بێزار بکات. رۆیشتنی ئەو پیریژنه‌ داماره‌،
هیچ کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر ژبانی هیچ که‌سیک نهبوو، هیچ دایکی نه‌خسته‌ له‌رزه‌.
له‌ راستیدا ئەو چه‌ند سالتیک پێشتر مرد بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مانی ئەو له‌
کاریگه‌رییه‌ش به‌ دوور بوو که‌ مردنی مرۆفێکی ئاسایی له‌ هه‌لومه‌رجیکی ئاساییدا
ده‌بییت و به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ مردنی ئەو گه‌نج و تیکۆشه‌رانه‌ی له‌و رۆژگاره‌دا وه‌کو
ده‌یانگوت کۆمه‌ڵ کۆمه‌ڵ ده‌کوژران، کال ده‌بووه‌وه. ده‌رگه و په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌کانی
خواره‌وه‌ داخران و کتێبی ژبانی ئەو که‌ به‌ دلنیاپییه‌وه‌ رۆژگاری سه‌یر، خۆش و
شیرین بوون، کۆتایی پێ هات.

گه‌رانه‌وه‌ بۆ تاران، هه‌میدی گه‌رانه‌وه‌ ساله‌کانی پێشووتر، کتێب و
بلاوکراوه‌کان له‌ ملا و له‌لاره‌ گه‌یشتن، رۆژ به‌ رۆژ ده‌وربه‌ری قه‌ره‌باڵخر ده‌بوو.
ئێه‌ که‌سه‌نه‌ی پێشتر ئه‌میان ده‌ناسی وه‌کو یه‌کێک له‌ پێشیره‌وه‌ زیندوووه
خۆیه‌ختکردوووه‌کان، یه‌کێ که‌ زیندانی بینیبوو و ئازاری چه‌شتبوو، بۆ گه‌نجه‌کان
له‌ که‌سه‌یه‌تی ئەو پالنه‌وانییان ساز ده‌کرد، دروشمیان بۆ ده‌دا، به‌ پێشه‌وا و
سه‌رۆک دایاندنا، ئەو له‌و نێوه‌نده‌دا نه‌ک ته‌نیا بروا به‌ خۆبوه‌نه‌ ونبوه‌هه‌کی
دووباره‌ به‌ ده‌ست ده‌هێنایه‌وه‌، به‌لکه‌ هه‌موو رۆژتیک له‌ رۆژی پێشووتر له‌ خۆبایه‌تر
ده‌بوو، وه‌کو سه‌رۆکێک قسه‌ی ده‌کرد و رێیه‌کانی خه‌باتی نیشان ده‌دا. له‌ پاش
هه‌فته‌یه‌ک له‌گه‌ڵ ده‌سته‌یه‌ک له‌ لایه‌نگه‌ بزۆینه‌ره‌کان بۆ چاپخانه‌ رۆیشتن، مۆر و

شەمەکانیان شکاند و لە پاشماوەی مەکینەى ئامرازەکان چاپخانەییەکی بچکۆلەیان دروست کرد، ھەرچەندە زۆر باش نەبوو، بەلام پێداویستییەکانی ئەوانی لە چاپکردنی بلاوکراوە، نامیلکە و ھەفتەنامەدا پر دەکردووە. سیامەک و ھەکو سەگێکی بە ئەمەک پێ بە پیتی باوکی رای دەکرد، بربارەکانی بەجی دەھینا، شانازی بەو ھووە دەکرد کە کورپی ئەو و ھەولێ دەدا لە ھەموو کۆبوونەو ھەیکدا لە تەنیشتیەو ھەبیت، بەپێچەوانەى مەسعوودەو، بیزار لە ھەموو جۆرە سەرنج ڕاکێشانیک، جارێکی تر لەوان دوورکەوتەو و لە تەنیشت منەو نیکاری گۆرەپانی خۆپیشاندانەکانی بە توندوتیژییەکی کەمترەو دەکیشا، تەنانتە لە نیکارەکانیشیدا کەس بریندار نەدەبوو و خوی نەدەپژا.

رۆژەکانی تاسوعا و عاشورا، خەلکێکی زۆر بۆ مائی ئیمە ھاتن و ھەموو پێکەو ھەبۆ رێپێوان رۆیشتین، ھەمید لە ناو ئەلقە گەمارۆدراو ھەیکەى ھاوڕێکانیدا لە ئیمە جیا بوو ھە، باوک و دایکی زوو گەرانەو، من و خوشکەکانی، فاتى و ھاوسەرەکەى (ئاغا سادق) وریا بووین یەکتەر ون نەکەین، ھیندەمان ھاوار کرد و دروشمان دا دەنگی ھەموومان داگیرا، سەرەرای ئەو ھە زۆر لە کرانەو ھە ئێم گری کۆرەنە چێژم دەبرد، نەمەتوانی پێش لەو دلھورە و شلەژانە بگرم کە چنگی لە دەروونم گیر کردبوو، ئەمە یەکەمین جار بوو ھەمید شەپۆلی خەلک و شۆرشی ڕاستەقینەى دەبینی، ھەر ھەکو پێشبینیم دەکرد زۆر کەوتە ژێر کاریگەراییەو و شیتانە خۆی خستە خزمەتى ئەم جوولانەو ھە.

دوای ماو ھەیکەى زۆر، سەرنجم دا کە دۆخی گشتیم گۆرانی بەسەردا ھاتوو، زوو ماندوو دەبووم و کەمیک دلّم تیکەل دەھات، بەلام لە ناخی دلّەو خۆشحال بووم، لە دلّ خۆمەو دەمگوت ئەم منداڵە لە ھەلومەرجێکی تردا لە دایک دەبیت، ئیستا ئیمە خێزانێکی ڕاستەقینەین کچێکی جوانکیلە دەتوانیت گەرموگورپیەکی پتر بە پیکھاتە خێزانێکەمان بەدات، ھەمید چێژی ھەبوونی منداڵی بچکۆلەى نەچەشتوو، کەچی ھیتشتا ھەر نەمدەو پتر لە سک پر بوونەکەم ئاگاداری بکەمەو، سەرەنجام کاتیک باسەم کرد، پێ کەنى و گوتی:

– دەزمانی دیسانەو کاریک دەدەیت بە دەستمانەو بەلام چی بکەین، خراپیش نییە، ئەمیش بەرھەمی شۆرشە، پێوئستیمان بە ھیزی مروّھە.

هه‌موو ساتیک رۆژگاری خرۆشایوی شۆرش هه‌لاوساوی رووداویک ده‌بوو، هه‌موو له ئاماده‌کاری و کۆششدا بووین، هیندهی له مائی مه‌حموود جموجۆل هه‌بوو، ئه‌وه‌ندهش له مائی ئیمه‌دا هاتوچۆ هه‌بوو، ورده ورده مائه‌که‌مان بوو به‌ حه‌شارگه‌یه‌کی سیاسی، هه‌رچه‌نده هیشتا مه‌ترسی له ئارادا هه‌بوو و به‌ دیدی پۆلیس و پاسه‌وانان کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی به‌ نایاسایی ده‌زانرا که‌چی حه‌مید ئه‌وه‌نده له‌خۆبایی و پر جۆش بوو، بئ باکانه‌ کاری خۆی ده‌کرد و ده‌یگوت:

– ئه‌وان ناوێرن هه‌چمان لئ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر جارێکی تر بمگرن ده‌بمه ئه‌فسانه، ئه‌وان ناوێرن شتی وا بکه‌ن.

شه‌وانه، له سه‌ربه‌بانه‌که‌نه‌وه بانگمان ده‌دا، له‌و رێگه‌یه‌وه‌ی که‌ حه‌مید چه‌ند ساڵیک پێشتر بۆ ده‌ریازبوون ئاماده‌ی کردبوو، بۆ مائی دراوستیکان ده‌چووین، هه‌موو شه‌ویک تا‌کو دره‌نگانی به‌ قسه‌ویاس و گۆرینه‌وه‌ی را و بۆچوون تئ ده‌په‌ری، هه‌موو که‌سئ، به‌ گه‌وره و بچووکه‌وه هه‌ریه‌که بۆ خۆیان بوو بوونه‌ خاوه‌ن بێر و بۆچوونی سیاسی، به‌ رۆشستنی شا، بارودۆخه‌که گه‌رموگورتر بوو. مه‌حموود وه‌ها رێکی خستبوو هه‌ر کاتیک پتویست بوايه هه‌موومان له مائی ئه‌ودا کۆبیبینه‌وه، دوا هه‌وال و ده‌نگ و باسه‌کان وه‌ربگرین، هاوکاری نێوان مه‌حموود و حه‌مید نزیک و دۆستانه بوو، له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا نه‌ده‌چوونه ناو ورده‌کاریی قسه و باسه‌که‌نه‌وه، به‌لام رێپێوان و به‌رنامه و هه‌واله‌کانیان ئالوگۆر ده‌کرد، له‌باره‌یان راي خۆیان ده‌رده‌بێر. حه‌مید ئه‌زموونه‌کانی خۆی له‌باره‌ی خه‌باتی چه‌کداری و شه‌ری به‌رهنگاری بوونه‌وه له‌گه‌ڵ مه‌حموود و هاوڕێکانی ده‌خسته قسه‌ویاسکردنه‌وه، هه‌ندئ جار ئه‌م قسه‌ویاسانه تا به‌یانی به‌رده‌وام ده‌بوون. له‌گه‌ڵ نزیکبوونه‌وه‌ی رێککه‌وتی هاتنه‌وه‌ی ئیمام* ئه‌م هاوکارییانه پتر و هاوئاهه‌نگتر ده‌بوون، زۆربه‌ی دوژمنایه‌تی و رق و کینه‌کان له‌ بێر کران، جارێکی تر زۆربه‌ی پێوه‌ندییه‌ پچراوه‌کان به‌سترانه‌وه، بۆ نمونه ئیمه‌ خالۆمان دۆزییه‌وه که‌ نزیکه‌ی بیستوینج سال بوو له ئالمان ده‌ژیا، ئه‌و وه‌کو هه‌موو ئێرانییه‌کی تاراوگه‌ خرۆشایوو، هه‌ولئ ده‌دا له‌ رێگه‌ی ته‌له‌فۆن کردنه‌وه بۆ مه‌حموود له‌ هه‌موو رووداوه‌کان ئاگادار بێت. مه‌حموود ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌ی مه‌حبویه‌ی کچی پوورم قسه‌ی ده‌کرد و

* ئیمام: مه‌به‌ست ئیمام خومه‌ینییه.

هه‌وآله‌کانی قوم و تارانیاڤ به یه‌کتر دهدا، به‌پراستی مه‌حموود له به‌خشینی سه‌روهت و سامانه‌که‌ی که‌مته‌رخه‌می نه‌ده‌کرد، هه‌ندئ جار وام ئەزانی نایناسم، یانی ئەو هه‌ر ئەو مه‌حمووده بوو؟

سیامه‌که سه‌زده سه‌له‌که‌م له پرووی ئاوه‌زه‌وه زۆر خه‌پرا گه‌وره ده‌بوو، وه‌کو په‌پاوێک له ته‌نیشته باوکییه‌وه سه‌رقالی به‌جیه‌پنانه ئه‌رکه‌کان بوو، که‌متر ده‌مبینه، زۆریه‌ی کاته‌کان نه‌مه‌زانی نیوه‌رۆ و شتیوان چی خواردوه، به‌لام له‌وه دله‌یا بووم که له هه‌موو کاتیک چالاکتره. مه‌سه‌عوود به‌رپرسی نووسینه دروشمه‌کانی ده‌رگه و دیواره‌کان بوو، هه‌ندئ جار به‌ ده‌ست‌نووسیکی تا راده‌یه‌ک جوان، له‌سه‌ر کاغه‌زی گه‌وره ده‌ینووسی، ئه‌گه‌ر کاتی هه‌بویه وینه‌ی گۆل و گیاهی له ته‌نیشته‌یه‌وه ده‌کیشا و له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کانی تر بۆ سه‌ر جاده رای ده‌کرد، سه‌رباری ئەو هه‌موو مه‌ترسییه‌ی له‌م جۆره کارانه‌دا هه‌بوون، نه‌ده‌کرا په‌ش له مندا‌له‌کان بگرین. به‌ناچاری خۆم له ده‌سته‌که‌ی مه‌سه‌عوود ناو‌نووس کرد، به‌ ناوی چاودێری گه‌ره‌ک، پاسه‌وانیم ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی ئه‌وان بێ خه‌م دروشمه‌کانیان بنووسن، هه‌له‌ی رینووسه‌کانیانم چاک ده‌کردوه، به‌م شتیویه هه‌م چاودێریم ده‌کرد و هاوکاتیش له چالاکیه شۆرشگه‌یه‌که‌ی کوره‌که‌مدا به‌شداریم هه‌بوو. مه‌سه‌عوود له‌م کاتانه‌دا زۆر دلگه‌رمتر و نوقمی شله‌ژانگی ساواپانه ده‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ هاوکاری دایکی کاریکی نایاسایی و ترسناکی ده‌کرد. له‌و رۆژگاره‌دا، تاقه سه‌بهری خه‌میک که ناخمی خسته‌بووه په‌ژاره‌وه، دوورکه‌وتنه‌وه‌ی دووباره‌ی په‌روانه بوو، ئه‌مجاره‌یان نه‌ک له‌به‌ر سه‌فه‌ر یاخۆ دووری مه‌ودا، به‌لکو له‌به‌ر جیاوازی باوه‌ر و ئامانج، له کاتیکدا ئەو له سه‌رده‌می زیندان‌بوونی هه‌میددا زۆر یارمه‌تی دابووین و یه‌کێک له‌و که‌سانه بوو که هاتوچۆی مالمانی ده‌کرد و ئاگای له مندا‌له‌کانم بوو، ئیستا په‌وه‌ندی له‌گه‌ڵم نه‌ما‌بوو. ئه‌وان لایه‌نگری شا بوون و شۆرشگه‌یه‌کانیان به‌ لات و لاده‌ر له‌قه‌لم دهدا، قسه‌و‌باسه‌کانمان، جیاوازی بیر و بۆچونه‌کانی پتر ده‌کرد، له‌ خۆمانه‌وه سووکایه‌تیمان به‌ یه‌کتر ده‌کرد و هه‌موو جارێ له‌ سنووری شه‌رکردن له‌یه‌کتر جیا ده‌بووینه‌وه، ورده ورده هه‌یچ کاممان هه‌زمان به‌ بینینی یه‌کتر نه‌ده‌کرد، به‌شتیویه‌که هه‌رگیز نه‌مزانی ئه‌وان چۆن و له‌ چ کاتیکدا جاریکی تر باری سه‌فه‌ریان به‌ست و له‌ ولات چۆنه‌ ده‌ر. پقی شۆرشگه‌یه‌یه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خه‌می له‌ ده‌ستدانی نوێی ئەو له مملاندیدا بوو، به‌لام

نهمده توانی رقه کهم بنبر بکه م.

رۆژگاری خۆش و دلرفینی شوپرش وهکو با تی په‌ری. دواى نیوه‌پۆی بیست و دووی رپه‌ندان شادی و خۆشییه‌کانی گه‌یشتنه لووتکه، له ته‌له‌فزیۆن سروودی ئه‌ی (ئێران، ئه‌ی سنووری پر گه‌وه‌ر) ی * خستبووه‌ سه‌ر، ژنه پیشکیشکاری به‌نامه‌ی مندا لان شیعرى (من خه‌وم دیوه یه‌کیک دیت)** ی فره‌وخى فره‌وخزادى خوینده‌وه، خه‌ریک بووم له خۆشییایندا با‌لم ده‌گرته‌وه، به سروود خویندنه‌وه له‌م ماله‌وه بق ئه‌و مال ده‌رۆیشتن، باوه‌شمان به یه‌کتردا ده‌کرد، شیرینیمان پیشکیش ده‌کرد و پیرۆزباییمان له یه‌کتر ده‌کرد، هه‌ستمان به‌ رزگاری و بارسووکى ده‌کرد، ده‌تگوتى بارێكى قورسمان له‌سه‌ر زه‌وى داناوه، به‌ هه‌میدم گوت:

دواى دیتنى ره‌زا قورسیكى چاره‌تال

ئاویک بخۆیه‌وه، ئارام

بۆت خۆشتره له عومری هه‌فتا هه‌شتا سال!

قوتابخانه‌کان زوو کرانه‌وه، فه‌رمانگه‌کان له رووکه‌شدا ده‌ستیان به کارکردن کردبوو، به‌لام هه‌موو شتێک به‌سه‌ریه‌کدا رژابوو و دۆخه‌که نائاسایی بوو، هه‌موو کاته‌که به قسه‌کردن و دهمه‌دم به‌سه‌ر ده‌چوو، هه‌ندیک ده‌یانوت بێگومان ده‌شتیت برۆین خۆمان له پارتی تازه دامه‌زراوی جمهوری ئیسلامیدا ناوئووس بکه‌ین و به‌م شیوه‌یه پابه‌ندبوونی خۆمان به شوپرشه‌وه نیشان بده‌ین، هه‌ندیک ده‌یانوت پێویست به‌وه ناکات، بۆچی سه‌رده‌می شایه تا هه‌موو ناچارین ئه‌ندامی پارتی زیندوو بوونه‌وه بن***، له‌م نێوه‌نده‌دا من له هه‌مووان زیاتر جێگه‌ی سه‌رنج بووم، هه‌موو پیرۆزباییمان لێ ده‌کردم، ده‌توت من به ته‌نیا شوپرشم کردوه، ده‌یانویست هه‌مید ببه‌ین، سه‌ره‌ئه‌نجام، جارتیکیان که هه‌مید له چاپخانه‌وه هاتبووه شوینم، هاوکاره‌کانم به زۆر هینایانه ناو فه‌رمانگه‌که و وه‌کو قاره‌مانێک پێشوازییان لێ کرد، خودی هه‌مید سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو چالاکییانه‌ی که ده‌یکرد، له خۆیدا مرۆفیکی شه‌رم بوو، له کاری کتوپر ده‌شله‌ژا، ته‌نیا چهند وشه‌یه‌کی وت و ئه‌و

* ای ایران ای مرز پر گهر : سروودی نه‌ته‌وه‌یی ئێرانه.

** من خواب دیدم که یکی می آید.

*** حزب رستاخیز: پارتیک بوو شا دایمه‌زاندبوو.

ئەو سەردەمە بەشكۆۋە دەژباين، چيژمان لە دەستكەوتە تازە بە دەست ھاتوۋەكەي ئازادى دەيىنى. ھەموو شۆستەكان پې بوون لەو كتيب و ناميلكانەي كە تاوۋەكو ماوۋەيك پيشتەر بۆ دەستكەوتنى يەككەك لەوانە دەبوايە گيانمان بەخت بگردايە، چەندان بەش و جۆر رۆژنامە و كۆوار لە بەردەستى ھەموو كەسيكدا ھەبوون، بەئاشكرا لەبارەي ھەموو شتيكەوۋە قسەمان دەكرد، نە لە ساواك دەترساين، نە لە ھيچ كەسيكى تر، بەلام ئەم ھەموو سالانەي بئيدەنگکردن و چەپاندنە نەيھيشتبوو فيرى رېگەي تەندروست بين بۆ سوود وەرگرتن لە ئازادى، نەماندەزانى گفتوگۆ بكەين، بۆ گوڭگرتن لە راي جياواز پەروەردە نەكرا بووين، نەماندەتوانى بەرگەي ئەنديشەي خەلكى تر بگرين. ھەموو ئەمانە وای كەرد كە مانگى ھەنگويني شۆرش تەنانەت يەك مانگيش بەردەوام نەبیت و زووتر لەوۋەي پيشيبنيم دەكرد كۆتايي پى ھات، جياوازي بيرورا و سەليقەكانى كە تاوۋەكو ئەو كاتە لەبەر بوونى دوژمنى ھاوبەش بە يەكگرتن پەردەپۆش دەكران، رۆژ بە رۆژ توندوتيزتر خويان دەنواند، كيشە ھزرييەكان بە كۆكردنەوۋەي لايەنگران كۆتايي پى دەھات، ھەر دەستەيەك ئەوى ترى بە دوژمنى خەلك، گەل، ولات و ئاين دەزانى. ھەر رۆژەي دەستەيەكى تازە بوونى خۆي رادەگەياند و لە دژى ئەوانى تر رادەوۋەستا، ھەموو رپورەسمى جەژنى ئەو سالە بە گفتوگۆي گەرمى سياسي، ھاتوھاوار و تەنانەت شەركردنیش بەسەرچوو، پووبەروو بوونەوۋەي چارەنووسسازى من لە جەژندا لە مالى مەحموود رووى دا، دەمەقالەي نيوان مەحموود و ھەميد بەرەو توندى ھەلكشا و بوو بە شەر، مەحموود دەيگوت:

- تاقه شتیک که خه لک دهیانویست و له پیناویدا شوژیان بهرپا کرد، ئیسلام بوو، کهواته ده بیتت حکومته ته که ئیسلامی بیتت، هیچ شتیک تر نه بیتت.

- سهیره، ده توانیت بفرموی و بلئی حکومته تی ئیسلامی یانی چی؟

- یانی پهیره و کردنی هه موو یاساکانی ئیسلام.

- یانی گه رانه وه بق هزار و چوارسه د سال پیش ئیستا!!

- یاسای ئیسلام، یاسای خواجه، هیچ کاتیکیش کۆن نابیتت، له هه موو سه رده می کدا شایانی پهیره ویکردنه.

- کهواته زه حمه ت نه بیتت فرموو، یاساکانی ئابووری ئیسلام چیه؟ ئه ی مافه یاساییه کانتان؟ بیگومان ده تانه ویتت هه رهم سه را دابننن، به وشتر سه فهر بکه ن، ده ست و پی بیه رینن؟

- ئه مه ش یاسای خواجه، ئه گه ر ده ستی دزیان بیری بایه ئه م هه موو دزه مان نه ده بوو، ئه م هه موو مال خه لک خۆر و ناپاکانه نه ده بوون، تۆی بی دین له یاسای خوا چی ده زانیت؟ ئه مانه هه موو حکمه تن.

دهمه قاله، گه یشت به سووکایه تی پیکردن، هیچ کامیان بهرگه ی ئه وی تری نه ده گرت، هه مید باسی مافه کانی خه لک، ئازادی، زه وتکردنی سامان، دابه شکردنی داها ت، له سیداره دانی شوژیکی پیران، ناپاکان و حکومته تی شوورایی ده کرد. مه حموود ئه وی به بی دین، خوانه ناس، هه لگه راوه له قه له م ده دا، هه مید نازناوی دوگم، می شک و شک، کۆنه په رستی به و ده دا و ئه ویش هه میدی به ناپاک و به کریگی راوی بیگانه ده ناساند. ئیحتیرام سادات و منداله کانی، عه لی و ژنه که ی پشتیوانیان له مه حموود ده کرد و هه رچییه ک ئه و له بیری ده چوووه به بیریان ده هی نایه وه، منیش له ته نیا مانه وه ی هه مید دلته نگ بووم، ناچار بهرگرم لی ده کرد و به گوته ی چند په رسته یه ک فریای ده که وتم. دایکم چنگی له ده موچاوی گیر ده کرد، هیچ له قسه کانه مان تۆ نه ده گه یشت، ته نیا ئه وه ی ده ویست که ئاشتی را بگریت. فاتی و هاوسه ره که ی دوودل بوون و نه یانده زانی بهرگری له کام سه نگره بکه ن، له هه مووان خراپتر سیامه ک بوو، گیتروویژ له و نیوه نده دا ما بووه وه و نه یده زانی کۆ له سه ره هقه، ئه و هیشتا زانسته ئاینییه کانی چند مانگی پیشووتری له بیر نه چوو بوو، له م دوا ییانه شدا له ناو که شی بیرکردنه وه ی باوکیدا

دهژيا، به لآم هيشتا هستي به مملانيكان نه كردهو، له بهرئوهي پيکهوه بووني باوك و خال به شيوهيهك له شيوهكان ههردو روانگهكه له هزريدا تيكهال به يه كتر كردهو، به لآم له گهل دهستپيكي پيكداداني بيروباوه په كاني ئه واندا، كه له كه بووني ناكوكيي بووونه كانيان، له هزره نهوجه وانگهكه ئه ودا ده ته قيبهوه و سهه ليشيوواو و بي ئوقرهه ده كرده، چيي تر بق هيچ كام له م دوو لايه نه مهيل و دلگه رمي نهيوو، جاريكي تر هه راسان و تووره بوووهوه، سهه رنهجام رورژيكيان ههه وهكو سهه ردهمي مندالي له پاش شهه ر و دهه مه قاله يه كي دوور و دريژ، سهه ري خسته سهه ر سينه م و به كول گريا، دلیم دايه وه و ليم پرسى، به راستى له چي رهنجاوه، به هه نسكه وه گوته:

- هه موو شتيك! واته ئه وه راسته كه باوكم برواي به خوا نييه؟ و دوژمني ناغاي خومه نييه؟ واته خاله مه موود به راستى دهيه ويته باوكم و هاوريكاني دهبيت له سينداره بدرين؟
 نه مده زاني ده شيت چ وه لامتيكي بدهمه وه.

رهوشى ژيانمان گه رايه وه ساله كاني پيشووتر، جاريكي تر هه ميد كه م چاو مان به هه ميد ده كه وت، مال و ژيان و خيزاني له بيرچوو. به ردهوام له مسه ر و ئه سهه ري ولات بوو، كاتى به نووسيني بابته، وتوويز، چاپكردنى رورژنامه، كووار و بلاوكراوه به سهه ر ده برد. رورژگار تى ده په ري و ئيمه له و بي هه وال ده ماينه وه. ئه و به لايه وه گرفت نه بوو گه ر سيامهك له ته كي بيت، به لآم وا ديار بوو سيامهك وهكو جار ان پتي خووش نه بوو له گه لي بيت. دياره كرانه وهي قوتابخانه كان، زانكو و فه رمانگه كانيش هه موواني به كاري خو يانه وه سهه ر قال كردهو، به لآم هه موو شوپنيك شانوي قسه وباس، به يه كدا هه لشاخان و جياوازي بيروباوه ر و سهه ليقه كان بوو. له زانكو دا، هه ر دهسته يهك زووتر بگه يشتايه و ژوورتيكي داگير بكرديايه، تابلوي دهسته كه ي خو ي له سهه ر ده رگه كه هه لده واسى و دهسته به بلاوكردنه وهي ناگاداري و بلاوكراوه كاني خو ي ده كرده. ئه مه ته نيا تاييه ت نه بوو به قوتابيه كانه وه، ته نانه ت ماموستا كانيش له دهسته كاندا كه وتنه ويزه ي يه كتر. ده رگه و ديواره كان پر له دروشمي دژ به يهك، په رده هه لامالين و وينه ي ئه و قوتابي زانكو و ماموستايانه ي له كاتى وه رگرتنى خه لات له شا يان فه ره ح* بوون. به بيرم

* مه به ست فه ره ح ديبايه، شازنى پيشووي ئيران.

نايهت ئۇ سالا چۇنمان خويىند و چۇن تاقيکردنه وهمان تى پەراندا! ھەموو شتىك لەژىر تيشكى شەرى ئىدىئۆلۆجى بوو، ھاورپىكانى دوتىنى تا كەنارەكانى مەرگ يەكتريان دەكوتا، كە لايەنى بەرامبەر دەيدۆراند، يەكى دەكەوت، تەنانەت گيانىشى لە دەست دەدا، ئۇوان ئاھەنگيان دەگىرا و ئۇوھيان بە سەرکەوتنىكى مەزنى دەستەكەيان دەژمارد. لەوہ خۇشحال بووم كە دوا وەرزم بە رى دەخست. ھەمىد پى دەكەنى و دەگوت:

– چ قوتابىيەكى ئارەزوومەندى! ئۇوھندە ئاشقى خويىندى، بىر لەوہ ناكەپتەوہ وازى لى بەھىت.

– بى وىژدان! ئىستا گالتەمان پى دەكەى. من دەمتوانى تەنانەت سى سال و نيوى خولى ليسانسىش تەواو بکەم، بەلام لەبەر تۇ ناچار بووم وان لە خويىندىن بەھىنم، پاشانىش تونيم لە ھەموو وەرژىكدا بەلاى كەمەوہ پلەى شياو بە دەست بەھىنم، بۇ ئۇوہى ھەم فرىاي فەرمانگە بکەوم، ھەم منداآلەكان و ھەمىش بتوانم بخويىنم، كەچى وپراى ھەموو ئۇمانەش، كۆى پلەكانم زۆر بەرزە، دآنىابە ماجستىرىش وەر دەگرم.

بەداخەوہ، بى سەرەوبەرىيى زانكۆ، رۆيشتنى زۆربەى مامۆستاكان، رىك نەخستەوہى پۆلەكان، بوون بە ھۆى ئۇوہى كە جارپىكى ترىش خويىندەكەم تەواو نەبىت و چەند يەكەيەكى ديارىكراوى وانەكانم بۇ وەرژى دواتر بمىنپتەوہ. لە فەرمانگەشدا رەوشەكە بە ھەمان شپوہ بوو، ھەر پۆژى مۆرى ساواكيوونيان لە كۆمەلە خەلكىك دەدا و دەنگۆيەك بلاودەبووہوہ كە ھەموومانى لە جىگەى خۆماندا وشك دەكردەوہ. دەرکردن و پاكسازى فەرمانگەكان و رىكخراوہكان لە خەلكانى دژ بە شۆرش لە بەرنامەى كارى ھەموو دەستەكاندا بوو و ھەموو كەسىك ئۇوہى ترى بە دژە شۆرش تاوانبار دەكرد. لە مالى ئىمەدا ئاوازىكى ترىش بەرگوى دەكەوت، سىامەك لە قوتابخانەوہ رۆژنامەى موحاھىدىنى دەھىنايە مالەوہ.

لە كۆتايىي گەلاويزى ۱۹۷۹ كچەكەم لەدايك بوو. ئۇمجارە ھەمىد لە كاتى منداآبوونەكەدا لەوئى بوو، خۆى منى بۇ نەخۇشخانە برد. لە دواى منداآبوونەكەم و ئۇو كاتەى بۇ بەشەكە برديانم، بە پىكەنىنەوہ ھاتە لامەوہ و گوتى:

– ئۇمەيان زۆرتەر لە خۆت دەچىت.

– بهراستته؟ بۆچی شیوهی چۆنه؟ یتیم وایت ئەسمەرە.
 – جارێ فرەتر سوورە تا وەک ئەوهی ئەسمەر بیت! گۆناکانی چاڵن، زۆر شیرین، جوان و خوێن شیرینە، بریار بوو ناویشی شارەزاد بیت، وانیه؟
 – نه! بریار درا به پێچهوانه‌ی شارەزاد تەمەنیکێ درێژ، هێمن و بەختەوه‌ری هەبیت و ناویکی لێ بنێین که لێی بیت.
 – باشه بهم فسقلیه چی لێ دیت؟
 – ئیستا خۆت وت.
 – چیم وت؟
 – شیرین!

ئەمجارەیان زۆر باش دەمزانێ سەر دەمی کۆرپەیی و مندالیی مندالەکان چەند کورته و بەدلنیا یییه‌وه ئەمە دوا مندال دەبیت، دەمویست چێژ له هەموو ساتەکانی وەرگرم. سیامەک هێند گوێی پێ نەدەدا، بەلام مەسعوود نەک تەنیا ئیرەیی پێ نەدەبرد بەلکو بە تامەزرۆوه لەم بوونەوه‌ره سەیرە‌ی دەروانی و بەسەر سورمانەوه دەیگوت:

– سەرەرای ئەوهی که زۆر بچووکه هەموو شتیکی هەیه! سەیرکه نینۆکه‌کانی چەنێکن! کونا لووتەکانی وەکو دوو سفرن (ژمارە‌ی سفر).

نازانم بۆچی پێکه‌نینی به شیوه‌ی گوێچکه و قژە پرەکه‌ی دەهات که تەنیا له بەشی پێشه‌وه‌ی سەریدا بوو. که له قوتابخانه دەهاته‌وه بۆ لای دەرویشته، قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرد و یاری ده‌کرد. وا دیار بوو شیرینیش ئەوی زۆری خۆشده‌ویست، به‌ بینینی دەست و پێی راده‌وه‌شانند و پێ ده‌که‌نی، که گه‌وره‌تر بوو، له‌ دوا‌ی من تەنیا خۆی بۆ باوه‌شی ئەو ده‌خست. شیرین کچیکی تەندروست بوو، هەم له‌ پرووی دەروونی و هەلسوکه‌وته‌وه و هەم له‌ پرووی رووخساره‌وه، ئاوێته‌یه‌ک بوو له‌ سیامەک و مەسعوود. وەکو مەسعوود رووخۆش و دەم به‌ پێکه‌نین بوو و وەکو سیامە‌کیش شه‌یتان و بزێو بوو. شیوه‌ی لێو، دەم و گۆناکانی له‌ من ده‌چوون، که‌چی پێسته‌ گەنم رەنگ و چاوه‌ رەش و درشته‌کانی له‌ حەمیده‌وه بۆ مابوو‌وه. ئەوه‌نده سەر‌قالی ئەو بووم له‌ نه‌هاتنه‌وه‌ دوور و درێژه‌کانی حەمید وەرس نەدەبووم، ئاگام له‌ کار و چالاکییه‌کانی نه‌بوو، تەنانه‌ت له‌ سیامە‌کیش بێ ئاگا

بووبووم، وانهکانی ههروهک ههمیشه باش بوون، بهلام ئاگام له کارهکانی تری نهبوو. له پاش سی مانگی پشویی مندالبوون، بپیارم دا سالتیکیش پشویی بی مووچه وهریگرم. له ماوهیهدا دهمتوانی مندالهکهم بهخۆشی و ئاسودهیییهوه گهوره بکه، خویندنهکهم تهواو بکه و لهوانهش بوو بۆ تاقیکردنهوهی ماجستیریش ئاماده بم.

کچهکهم، بیجگه له ئەندامانی خیزانهکهمان ئاشقیکی تریشی ههبوو، ئەویش پهروین خانم بوو که ئیتر زۆر به تنیا و بی کار بووبوو. لهوه دهچوو چیی تر کهس جلی نهدهدووری و بازاری کاری دروومانی وهستا بوو، دوو ژووری ئەوبهیری ههوشهی مالهکهی بهکری دابوو و خۆشی له ژوورهکانی ئەمبهروه دهژیا، بهم شیویه نیمچه داهاتیکی ههبوو و چیی تر خهمی کهمبونوهی کاری نهبوو، زۆربهی کاتهکانی دهست بهتالی له لای من بهسه دهبرد و کاتیک بۆ وهزری خویندنی زستانه خۆم ناوونوس کرد، بهلینی دا ئەو رۆژانهی که زانکۆم ههیه ئاگای له شیرین بیت.

بهلام به راستی زانکۆ شیواو و نارێک بوو. رۆژی له کاتیکدا دوکتۆر... یهکی له مامۆستا دیرین و رۆشنبیرهکانی کۆلیژهکه بوو که له پۆلهکهیدا نهماندهوترا قسه بکهین و زۆر رێزمان لی دهگرت، دهستهیهک له قوتابیانی زانکۆ به تاوانی ئەوهی که کتێبهکهی خهلاتی پادشایهتی وهگرتهوه، بهشع له زانکۆ کردیانه دهرهوه، زۆر تیک چووم، بهتایبهتیش کاتیک ههندی مامۆستای تر بۆ پشتیوانی به پیکهینهوه سهیری ئەم دیمهنهیان دهکرد، کاتیک ئەمه رووداوهم بۆ هه مید باس کرد، سهریکی با دا و گوتی:

- له شۆرشدا شوینی ئەم بهزهیییه بی سوودانه نابیتهوه، پاکسازی یهکتیک له بنهساکانی شۆرشه، به داخهوه ئەمانه توانای ئەم کارهیان نییه و به کهمتهرخهمییهوه به سهریدا تی دهپهرن. له دواي ههموو شۆرشیک، ئاوهپۆی خویین دروست بووه و خهلکی تۆلهی سهدان سالهیان له ناپاکان کردووتهوه، کهچی لیره ههچ روو نادات.

- چۆن ههچ روو نادات؟ تازهییه وینهی له سینداره دراوهکانیان له رۆژنامهکاندا بلاوکردبووهوه.

- ئاھ...! ھەر ئۇ چەند كەسە؟ ئىتر ئەگەر ئەوانەشيان لە سىدارە نەدايە
خۆيان دەچوونە ژىر پرسیارەوہ.

- حەمىد ئەم قەسە مەكە، دەمترسىنیت، پىم وايە ئەمەش زۆرە.

- تۆ زۆر ھەستىارى، كىشەكە لەمەدايە كە خەلكى ئىمە پۆشنىبىرى شۆرشيان
نىيە.

بى سەرۋەرىيە و مەملانى سىياسى و كۆمەلەتتەيەكان لە ھەلكشاندا بوون، وا
دىار بوو ھەوى داخستنى زانكۆ ئەم خولەى خويندنى من كۆتايى پى نەدەھات.
لە ھىمنى و سەقامگىرىيەوہ زۆر دوور بووين. قەسە و قەسەلۆكى شەرى ناوخۆ و
دەنگۆى سەرەخۆى و جىابوونەوہى ھەندىك لە بەشەكانى ولات، بەتايەتى
كوردستان لە زمانى خەلك بلۆ بووبووەوہ، حەمىد زۆرەى كاتەكانى بە
سەفەركردن بەسەر دەبرد، ئەمجارەيان زياتر لە مانگىك بوو نەھاتبووەوہ، ھىچ
ھەوالىكىم نەدەزانى، دووبارە نىگەرانى و دلەپراوكى دەستى پى كردهوہ، بەلام چى
تر تاقەت و بەرگىرى رابردووم نەبوو، بىرارىم دا كە گەرايەوہ بە جىدى قەسەى
لەگەلدا بكەم.

پاش شەش ھەفتە، لە نىوہشەوہدا، ماندوو، ژاكاو و چلكن ھاتەوہ، يەكسەر چووە
سەر تەختەى خەوہكە و دوازە كاژىر خەوت. سەرەنجام دەمەو نىوہپۆى پۆزى
دوايى لە دەنگەدەنگى مندالەكان لە خەو ھەستا، خۆى شۆرد، ژەمىكى باشى
خوارد و ھەر لە تەنیشت مېزى چىشتخانەكە، چوست و چالاک دەستى بە
قەسەكردن و سەر نانە سەر مندالەكان كرد. من سەرقالى قاپ شتن بووم كاتىك بە
سەرسورمانەوہ تەماشايەكى لای منى كرد و گوتى:

- قەلەو بوويت؟

- نە، بەرىككەوت لە مانگەكانى پىشووتر زۆر لاوازتر بوومەتەوہ.

- كەواتە پىشتر قەلەو بووبووى؟

حەزم دەكرد شتىكى بۆ بەاوم، لە بىرى چووبووەوہ كە زياتر لە حەوت، ھەشت
مانگ نابىت مندالم بووہ، بۆيەش ھىچ ھەوالى شىرىنى نەدەپرسى، لەو كاتەدا
دەنگى گريانى مندالەكە بەرز بووہوہ، بە رەقەوہ ھەلگەرامەوہ و گوتم:

- كەوتەوہ بىرت؟ جەناب عالی مندالەكى تریشت ھەيە.

نەدەچووه ژیر باری ئەوهی که ئەوی له بێر چووبوووه، مندالەکهی له باوهش گرت و گوتی:

- وای وای... چ خەپە و مەپە و گەورە بووه، زۆر خویین شیرینه!

ئینجا مەسعوود دەستی بە ژماردنی هونەرەکانی خوشکەکهی کرد، چۆن بۆی پێ دەکەنیت، هەموو ئەندامانی خێزان دەناسیت، پەنجەیی ئەو توند دەگریت، دوو ددانی هەیه و بەم نزیکانەش بە هەردوو دەست و پێ دەروات.

- ئەی باوکه، بۆچی چەنیکە من رویشتووم؟ واتە لەم ماوه کەمدا ئەم هەموو کارانە فێر بووه؟

- نه، له پیش رویشتن ددانی دەرکردبوو و زۆر شتی تریشی دەرکرد، بەلام تۆ نەتدەبینی.

ئەو شەوه له مال نەچوو دەر، نزیکەیی کاژیر دە، زەنگی دەرگە لی درا، له پری له شوین خۆی راجلەکی، له کاتیکدا پری له چاکەتەکهی دا و بەرەو پشت سەربانەکه هەلەت، من گەرامهوه سالەکانی زووتر، دەرگوت هیچ شتیکی نەگۆرابوو، دالم بەیهکدا دەهات.

بە بیرم نایەت کۆی له دەرگەیی دا، هەرچییهک بیت هیچ مەترسییهک له ئارادا نەبوو، بەلام هەردوو کمانی شلەژاند، بەپەژارەوه تەماشایم کرد، شیرین خەوتبوو، کورەکان بە بینینی باوکیان بیریان له خەوتن نەدەکردهوه، بە جیدی و سووربوونهوه بۆ ژوورەکهی خۆیان نارديانم، هەمیدیش هەستا و کتیبیکی بچووی له گیرفانی دەرھینا، شەوباشیکی کرد و بەرەو لای ژووری نووستن رویشت، بە فرمانەوه گوتم:

- حەمید، دانیشه پێویستە قسەت لەگەڵ بکەم.

بە بێ تاقەتییهوه گوتی:

- ئاھ... ئیستا، هەر دەبیت ئەمشەو؟

- بەلی، هەر ئەمشەو، دەرسم سبەیی نەبیتەوه.

- وای، چ خۆتاک و شاعیرانە!

- هەرچیت پێ خۆشە بیلێ و گالتەیی پێ بکە، بەلام دەشی من قسەیی خۆم

بکەم. حەمید سەیرکە، من ئەم ھەموو ساڵە، بەرگەیی ھەموو جۆرە بەدبەختییەکم گرت، هیچ کاتیک هیچ چاوەروانییەکم لیت نەبوو، پێزم بۆ بیروباوەر و ئامانجەکان دانای، ھەرچەندە باوەرم پێیان نییە، لەگەڵ تەنیا، بێ ھاو دەمی، ترس، نیگەرانی و بێ تۆباییەکان سازام، لە ژياندا خواستەکانی تۆم لە پێش ھەموو شتیکەو دەزانی، ھێرشێ شەوانە، ژێر و ژووربوونی ژیان، چەندان سالی بێ پێزی و سووکایەتی پیکردنی بەر دەرگەکانی زیندانم قەبوڵ کرد، بە تەنیا باری قورسیی ژیانم لەسەر شان ھەلگرت و منداڵەکانم گەرە کرد.

– باشە، مەبەست، نەتەپشت بخەوم بۆ ئەو ھێ سوپاست بکەم؟ باشە سوپاست دەکەم سەرکار خانم، تۆ بێ ھاوتای...!

– حەمید ناز مەکە، من سوپاسی تۆم ناوێت، دەمەوێت بلێم، نە من چیی تر کچە حەفدە ساڵەکەم تاوەکو ستایشی قارەمانییەکانت بکەم و دلم پێیان خۆش بێت، و نە تۆش ئەو گەنجە سە ساڵە تەندروست و بەھێزەیت تا بتوانی بچەنگی و خەبات بکەیت، خۆت دەتگوت ئەگەر رژیمی شا برووخیت، شۆرش سەرکەوتوو بێت، خەلک بەو ئامانجە بگەن کە خوازین، دەگەر پیتتەو ژیان ناسایی خۆت و بەئارامی، شادی و خۆشی پیکەو منداڵەکان گەرە دەکەین، کەمێک بێر لەو بەکرەو کە ئیمە لە بەرامبەر منداڵەکاندا بەرپرسیارین، ئەوان پێویستیان بە تۆیە، ئیتر واز بێنە، من بەرگری و توانام نییە، کارە سەرەکییەکە جێبەجێ کراو، تۆ ئەرکی خۆت بەرامبەر بە ئامانجەکان و ولاتەکەت بەجێ ھێنا، ئەوانی تر بخەرە ئەستۆی گەنجترەکان، بۆچی من بێجگە لە ئاسوودەیی و بەختەو ھیری منداڵەکانمان چیی ترم دەوێست؟ ئەگەر بۆ جارێکیش بوو، وەرە ئەوان بخەرە پێشینەو، کورەکان پێویستیان بە باوکە، چیی تر من ناتوانم جێگەیی تۆیان بۆ پر بکەمەو، لە بیرتە ئەو مانگەیی لە باکور بووین منداڵەکان چەند شاد و بە کەیف بوون! چ وەرەییکیان ھەبوو! ھەموو شتیکیان بە تۆ دەوت، بەلام ئەمە ماوھییەکە من نازانم سیامەک چی دەکات! ھاو پیکانی کێن؟ ئەو لە تەمەنی پێگەیشتندایە، تەمەنیکی ترسناکە و دەشیت کاتی بۆ برەخسینیت، ئاگات لێی بێت، پێویستە بۆ دوارۆژیان بەرنامە دا بنێن، خەریکە خەرجییان گرانتر دەبێت، چیی تر بەم گرانی و گیروگرفتە ئابووریانەو من ناتوانم بەتەنیا ئەم بارە لەسەر شان ھەلگرم، قەت بیری لەوە کردووەتەو لەم چەند مانگەدا کە من پشوووی بێ موچەم وەرگرتبوو، ژیانمان چۆن

به سه بر برد؟! باوهر بکه ئه و پاره که مهی کهوا بۆ رۆژی تهنگانهش دامنا بوو تهواو بوو، ههتا کهی دهشی باوکه پیره کهت جهورمان بکیشیت؟

- ئهوه مووچهی خۆمه که سهری مانگ به ئیوهی دها .

- کام مووچه؟ بۆ خۆت دهخه له تینیت؟ بۆچی ئه م چاپخانهیه چه نیک داهاتی ههیه تاوهکو به کهسیکی بی کاری وهکو تۆش که هه رگیز له وئی نیت، مووچه بدات؟

- ئیستا کیشهی تۆ چییه؟ پتویستیت به پارهیه؟ پتیا ن ده لیم مووچهی زیاترم پی بدن، ئاوها دنیا ده بیت؟

- بۆ له مه به ستم تی ناگهی؟ من ئه م هه موو قسه هیه م کرد که چی تۆ هه ر به پارهوه نووسای؟

- ئه وانه هه موو شیعر بوون، کیشهی سه ره کی تۆ هه ر ئه وه یه، هیه چ ئایدیالکی مه زن له میشکتدا نییه؟ خزمه تکردنی گه ل، هیه چ شوینتیکی له بیرکردنه وه مادیه کانی تۆدا هه یه؟

- دووباره دهستت به دروشمدان کردهوه، ئه گه ر زۆر دلت به جه ماوهر و خه لکی داماو دهسووتیت، وهره با برۆین له دوورترین خالی ولات ببین به مامۆستا، له پیناو خه لکدا کار بکهین، فیریا ن بکهین، خۆشمان زهوی وهر بگرین و جووتیاری بکهین، یا ن هه ر کاریکی تر که به بۆچوونی تۆ خزمه تکردنی خه لکه، من هیه چ نالیم، با هیه چ داهاتی کیشمان نه بیت، ته نیا ده مه ویت به یه که وه بین، مندا له کان باوکیان هه بیت، به خوا بۆ کوئی برۆیت له گه لت دیم، هه ر له م شه ری دهروونی، ترس، هه لاتن و ئه م نیگه رانییه رزگارمان بیت، تکات لی ده که م، یه کجار له ژیا نندا له بهر خاتری خیزان و مندا له کانت بریاریک بده .

به قین و سووکایه تی پیکردنه وه گو تی:

- تهواو بوو؟ به راستی زۆر ساویلکه و خه یالیت؟ هیشتا وهکو کچۆ له یه ک خه و ده بی نی و قسه ده که یه ت، تۆ واتده زانی من ئه م هه مووه ره نه جه م دا، چومه زیندان، خولی فیربوونم بی نی، ئیستا کاتیک به ئه نجام گه یشتووه، به دوو ده ست پیتشکیش به مانه ی بکه م؟ و خۆم له گه ل چوار که س و له تیک، له خالیکی دووره ده ستدا له لادیه کدا دانه وێله بنیژم؟ زهوی بکیلم؟ من په یامی هینانه سه رکاری حکومه تی جه ماوهریم له ئه ستۆدایه، کی ده لیت شو ریش سه رکه وتوووه؟ ئیمه هیشتا ریگه یه کی

دوور و دريژمان له پيشه، ئهركي من پيوهندی به ئازادکردنی هه موو گه لانه وه ههيه، تۆ دهتهوئ کهي له مه تئ بگهيت؟

- ئادهي پيم بلئ حکوومه تي جه ماوه ري چيهه؟ بۆچی ئه و حکوومه ته نييه که خه لکی هه لي ده بژيړيت؟ باشه، ئه مه يان کرد، ئه گه رچی جه ناب عالی پتي رازي نييه، به لام زۆربه ي خه لکی، هه ر ئه وانه ي که تۆ سينگيان بۆ ده کوتي، ده نگيان به م حکوومه ته داوه، خۆيان ئه مانه يان هه لېژاردوه، تۆ ده ته ویت له گه ل کئ به شه ر بئيت؟
- ده برۆ بابيه... کامه ده نگه؟ ئه م ده نگه يان له خه لکی ناوشيار و له وانه ودرگرت که له ژيړ کاريه گه ريي شۆرشدا بوون، خۆشيان نه يانزاني که وته چ داوتکه وه.

- زانبيان يا نه يانزاني، هه رچو نتيک بيت خه لکی له گه ل ئه مانه دان و تۆ پاريزه ري راسپيژدراوي خه لک نيت، خۆيان ويستيان، ده نگه کانيشيان نه کيشاوه ته وه، ده شي تۆش پيژ له م هه لېژاردنه بگريت، سه ره راي ئه وه ي که دژ به بيروباوهره که ي تۆيه.

- واتا ده ست له سه ر ده ست دانيم و دانيشم تا وه کو هه موو شتيک به فيرو بچيت؟ من بيرمه نديکي سياسيم، ريگه ي دروستي به ده سته وه گرتني ده سه لات ده ناسم، له م ده مه دا زمينه سازه، پيويسته تيکوشانه که تا سه ر به رده وام بيت، له م ريگه يه شدا له هيج خه باتيک پاشگه ز نابمه وه.

- خه بات؟ خه بات دژ به کئ؟ ئيستا ئيتر شا نه ماوه، رژيمي کۆمارييه، ده ته ویت خه بات بکه؟ باشه بيکه، به رنامه کانت رابگه يه نه و چوار سالي تر بيانخه ره ده نگدانه وه، ئه گه ر ريگه که ت دروست بيت دلنيا به خه لک ده نگت پي ده دن.

- ده برۆ بابيه، تۆش دلته به وه خۆشه. بۆچی ده هيلن؟ جا کامه خه لک؟ ئه و خه لکه ي له سه دا هه فتايان نه خوینده وارن، له ترسي خوا و پيغه مبه ر خه ريکن به دوو ده ست هه موو شتيکيان پيشکيش به مه زه بيه کان ده که ن؟

- خوینده وار يا نه خوینده وار، ئه مه خه لکه که ي ئيمه ن، هه ر به م هه لېژاردنه تۆ ده ته ویت حکوومه ته که ي خۆت به زۆر له ناو کۆمه لگه دا جيگير بکه يت.

- به لي! ئه گه ر پيويست بکات ئه و کاره ده که م، دواتر کاتيک خه لک زانبيان چي له به رژه وهنديان و کئ بۆ به رژه وهنديه کاني ئه وان کار ده کات، ئه و کاته له گه لمان ده بن.

- ئەي ئەوانەي لەگەڵتان نابن، ئەوانەي بېروباوەرئەي تريان ھەيە، چۆن؟ ئیستا لەم وڵاتەدا ھەزاران دەستە ھەن لەو برۆايدەدا كە خۆيان خاوەني مافن و بە حکوومەتەكەي ئۆو رازي نابن، ئەوانە چي لئ دەكەيت؟

- ئەوانە تەنيا كينه لە دل و ناپاكن، بېر لە بەرژەوھندي خەلكي ناكەنەوہ و لە دژي دەوھستن، دەبیت لەسە رینگە لابدرين.

- واتا لە سیدارەيان دەدەيت؟

- بەلئ، ئەگەر پۆويست بكات.

- ئي باشە شايش ھەر ئەوہي دەکرد، كەواتە بۆچي ئەوھندە داد و بیدادت بوو؟ سەبەركە، ئیمەش لە بارەي تۆو چۆن بېرمان دەکردوہ و چ ھيوايەكمان پیت بوو، مەلئ ئاغا لە دواي ئەم ھەموو خەبات و خۆشەويستیی گەل و قسەکردنە لەبارەي مافەكاني مرؤف، ئیستا دەيەويت ببيت بە جەلاد، ئەوھندەش نوقمی خەيالەكاني خۆتي، وا دەزانیت ئەوانیش چاوەروان دەبن تاوھكو تۆ شۆرشي دووھميان بۆ بەرپا بكەيت، چەك بە دەستەوہ بگريت و لە بەردەميان بوھستي و دوايش ھەموويان بكوژيت؟ لە خەيالئكي پوچدايت! دەتكوژن بەدبەخت، دەكوژيئي، ئەمانە چي تر ھەلەكەي شا دووبارە ناكەنەوہ، و بەو بەرنامەيەشەوہ كە تۆ ھەتە، مافي خۆيانە.

- دەزانم، ئا ئەمانەش نيشانەي مەيلي فاشستيانەي ئەوانە، بۆيە دەبیت ئیمە چەكدار و بەھيزين.

- تۆش كەمت لەم مەيلە فاشيستيانەيە نييە، وھكو ئەوہي گريمان دەسەلات بە دەستەوہ بگريت، ئەگەر لەوان زياتر نەكوژي كەمتر ناكوژيت.

- ئيتەر بەسە، تۆ ھيچ كاتئك وشياري شۆرشگيريت نەبووہ.

- نە، من وشياري شۆرشگيريم نەبووہ و نييمە، تەنيا دەمەويت خيزانەكەم بياريزم، حکوومەتیشم ناويت.

- تۆ لە خۆباييت و تەنيا بېر لە خۆت دەكەيتەوہ.

گفتوگۆکردن لەگەل ھەمید بي سوود بوو، خولانەوہ بوو لە ناو بازنەيەكي داخراودا، گەر ابووينەوہ سألەكاني پيشووتر و ھەموو شتئك لە سەرھتاوہ دەستي پئ كردبوو، بەلام ئەمجارەيان من زۆر ماندوو و بيزار بووم و ئەو بويتر و بي پەرواتر بوو. چەند رۆژئك بە خۆمدا چوومەوہ، بېرم لە ژيانم و لە داھاتوو كردهوہ

و بهو ئهجامه گهيشتم كه بهتهماي ئه و بوون، كاريكي گهوجانه و بي سووده، دهبيت تهنيا پشت به خوځم بيهستم، ژيانمان بهم شيوهيه هه لئاسووريت، بريارم دا ئه و ماوهيهي كه له پشووه بي موچه كه م مابوووه هه لئوه شينمه وه و بگه ريمه وه بو فرمانگه، پهروين خانم ئامادهيي دهبري كه بهيانيان زوو بو چاوديريكردي شيرين بو مالي ئيمه بيت.

ئاغاي زهركه سهرى له گه رانه وم سوورما و گوته:

- باشتر نهبوو تا كو تايبى خولى پشووه كهت به لاي منداله كه وه بمينيه وه؟! تا ئاويش له ئاسيا و ئه كهوت.

- پئويستيتان به من نيه؟ يان شتگه ليك روويان داوه و من ئاگام لي نيه؟

- نه شتيكي تايبه تي رووي نه داوه، ئيمه ش هه موو كاتيک پئويستيمان به تويه، ئه م مه سه له ي سه ريؤش و ئه م پاكسازيبانه كه مي گرژيبان ناوه ته وه.

- به لاي منه وه گرینگ نيه، من ته مه نيک به سه ريؤش و چار شيوه وه ژياوم.

رؤژ ته و نه بوو بوو كاتيک له مه به سه ته كه ي ئه و گه يشتم، هه ست به و كه شه ئازاده ي سه ره تاي شوړش نه ده كرا، كه شه كه قورس بوو، ده سه ته و كومه له ي تازه پيکه هاتبوو و هه ر ده سه ته يه كيش دژايه تي ئه وي تری ده كرد، هاوکاره كانم هه وليان دها ليم دوور بکه ونه وه و هه ركه ده رؤيشتمه ژووره وه قسه كانيان ده بري و به بي هيچ هؤيه ك پلاروته شهريان ده هاويشت. له لايه كي تريشه وه چند كه سيك هه وليان دها به نه يني بچنه ناو قسه وباسه وه و داواي زانباري سه يريان لي ده كردم، ده تگوت من ريکخه ري هه موو به رنامه كاني به ره ي چه پ بووم. كو مي ته ي شوړش، كه من يه كه م هه لئيردراوي بووم، هه لئوه شابوووه و چه ندان كو مي ته ي تازه پيک هينرابوو، گرینگ ترينيان كو مي ته ي پاكسازي بوو كه له وه ده چوو چاره نووسي هه موواني له ده ستدا بوو، له ئاغاي زهركه رم پرسى:

- ئه ي پاره كه ساواكييه كانيان ده ستنيشان نه كرد و ده ريانكردن، ئيتر بوچي ئه م هه موو كو يوونه وه يه ده كهن و پروياگه نده ساز ده كهن؟

به په ژاره وه بي كه ني و گوته:

- با چه ند رؤژيكي تر بمينيه وه ده زانيت، ئه و كه سه نه ي چه ند ساليكه ده يانناسين له شه ويكدا بوون به موسلمان، ته زيحيان به ده سه ته وه كرتوه و دايمه

زکر ئەکەن، ریشیان داناو و هاتوون بۆ ئەوێ کێشە تاییبەتییهکانیان یەکلا بکەنەو، خەلکی لە گۆرپانەکە بکەنە دەرەو و خۆیان لەم خوانە پان و بەرین و بۆی خاوەنە بخۆن. چیی تر ناتوانی شۆرشگیرە راستەقینەکان لە کورانی ئەمڕۆ جیا بکەیتەو، پێم وایت ئەمانە بۆ شۆرش زۆر لەو کەسانە ترسناکترین کە بە ئاشکرا لە دژی راوەستاوان بەراست، لە بیرت نەچیت، نیوهرۆ دەشتت بۆ نوێژ برۆیت، دەنا کارت تەواو.

– خۆ تۆ دەزانیت، من مەرقەتیکی مەزەهەبیم، هەرگیزیش دەستم لە نوێژەکەم هەلنەگرتوو، بەلام نوێژکردن لەم فەرمانگەدا کە وەکو دەلێن بیناکەشی زەوت کراو و بە بەرچاوی ئەم هەموو خەلکەو، بۆ ئەوێ بۆیان بەسەلمینم کە نوێژکارم، لە من ناوەشیتەو، من هیچ کاتیک نەمتوانیو لە ناو خەلکدا و بە بەرچاوی مەردومەو خاوەنەستی بکەم.

– واز لەم قەسەنە بێنە، ئەمڕۆ دەبیت بۆ نوێژ برۆی، هەموو فەرمانگەکە چاوەروانن بزانن تۆ چۆن نوێژ دەکەیت.

هەر پۆژەیی ناوی چەند کەسێک لەوانە بەر پاکسازی دەکەوتن لە ناو جامخانەیی ئاگاداریی نامەکاندا هەلنەوایان، هەموو بەنیگەرانییەو چاومان لەم جامخانەیی چارەنووسە دەبری و کاتیک ناوی خۆمان نەدەبینی هەناسەیهکمان و بەردا دەهاتەو و ئەو پۆژەمان بە پۆژیکێ باش دەزانی.

پۆژی دەستپێکردنی شەڕ، لەگەڵ دەنگی تۆپباران هات، خۆمان گەیانە سەربانی فەرمانگە، کەس نەیدەزانی چی رووی داو، هەندیک دەیانگوت دژە شۆرشەکان هێرشیان کردوو، هەندیک وایان دەزانی کۆدەتایە و هەزاران دەنگۆی تر، دلم بەلای منداڵەکانەو بوو، بەپەلە گەرامەو مالهەو. لەو بە داوای شەڕیش هاتە سەر گیروگرفتەکانی تری ژیانم، گۆپ کۆژاندنەو هەکانی شەوانە، کەموکوورییە جۆرەو جۆرەکان، نەبوونی بەنزی و سووتەمەنی لە ئاو و هەوا یەکدا کە بەرەو سەرما دەڕۆشت، بە منداڵیکێ ساوای بەرگەنەگرەو کە لە باوەشما بوو، لە هەمووی خراپتر ئەو وینە ترسناکەیی شەڕ بوو لە ئاوەزما کە وەرە لاواز دەکردم. پارچەیهکی پەشم بەسەر پەنجەرەیی ژووری منداڵەکانەو دا و شەوانە کاتیک کارەبا دەبڕا و مەترسیی هێرشێ ئاسمانی لە ئارادا بوو، هەموومان لەویدا

له دەوری پروناکی مؤمدا کۆ دەبووینهوه، بهههراسهوه گویمان له دهرهوه دهگرت،
حهמיד دهیتوانی به مانهوهی لهگهلماندا یاریدهدر و هیورکه رهوهیهکی باش بوایه،
بهلام ئه وهکو ههمیشه، له هیچ کاتیکه ههستیاردا له لای ئیمه نهبووه، نه مههزانی
له کویتیه! بهلام چیی تر توانای دل پراوکیم نه مابوو.

که میی سووته مهنی و دابهشکردنی به نزمین، سیسته می هاتوچۆی گشتی تیک
دابوو، زۆری جار ههکان پهروین خانم له کاتی هاتنیدا بۆ مالممان ئۆتۆمۆبیلی
دهست نه دهکهوت، به شیکه پیه که به پێ دههات. ئه پۆژه له هه موو پۆژیک
دهرنگتر گه یه شتمه فرمانگه، هه رکه چوومه ژووره وه سه رنجی هه لومه رچی
نایاساییم دا، پاسه وان هه که رووی لیم وه رگیا، نه که هه ر سلای نه کرد به لکو
وه لامی سلاره که شی نه دامه وه، چه ند شو فیریکه فرمانگه له پشت دهرگه که وه به
نهینی ته ماشایان کردم، هه موو که سیک که به رهو رووم دههات نیگای ده دزییه وه و
خۆی له بینیم لا ده دا، که پیم خسته ژووره که مه وه له جیی خۆم وشک بوومه وه،
هه موو شتیک تیکه لوییکه ل و به سه ر یه کدا که وتبوو، هه رچییه که له ناو
چه که مه که اندا هه بوو هه لیان ریشته بووه سه ر میزه که، کاغه زه کهان په رش و بلاو
بوو بوون، ئه ژنۆکانم که وتنه له رزه، ترس، نیگه رانی، قین، سووکایه تی پیکردن
ئاگری له ده روونم به ر ده دا، دهنگی ئاغای زه رکه به خۆدا هینامیه وه:

- بپووره خانمی سادقی، بی زهحمهت بفرموو وه ره ژووره که م.

- وهکو مرۆفیکه ئاسنین بیدهنگ و چه په ساو که وتمه شوینی. داوا ی لئ کردم
دانیشم، به سه ر کورسییه که دا که وتم، که میک قسه ی کرد، به لام من هیچم گوئ لئ
نه ده بوو، نامه یه کی به ده ستمه وه دا، به خۆدا هاتمه وه نامه که م وه رگرت و وتم
چییه؟

- له لیژنه ی پاکسازی فرمانگه ی ناوه ندییه وه هاتوو، وتم که ... نووسراوه تۆ
دهرکراویت...

چاوم لئ بری، فرمیسه که قه تیسما وه که ی که له قیندا له نیوان پیلووه که اندا
پهنگی خوار دیووه وه، چاوه که نامی ده که زانه وه، هه زاران خه یال له می شکمدا جۆشیان
ده دا، به دهنگیکه داگیراوه وه گوتم:

- بۆچی!!!

- عەرزەم كەردى، بە ھاوسۆزى كۆمۈنىستى و پېئوئىدىت بە دەستە دژە شۆرپەكانەو و پروپاگەندەكردن بۆ ئەوان تۆمەتبار كراويت.

- بەلام من نە ھاوسۆزىانم و نە ھىچ چالاكىيەكم كەردو، من نىزىكەى سالىكە پشوووم وەرگرتبوو و لە فەرمانگە نەبووم.

- واىە، بە بۆنەى ھاوسەرەكەتەو...

- بەلام كارەكانى ئەو پېئوئىدى بە منەو چىيە، ھەزار جار وتم من وەكو ئەو بىرناكەمەو، نابىت ئۆبالى ئەو لەسەر من بېژىردىت.

- راستە، ديارە دەتوانىت نارەزايى دەربېرىت، بەلام دەلېن بەلگە و سەنەدىان لەو بارەيەو ھەيە و چەند كەسنىكىش شايەدىيان داو.

- كام بەلگە و سەنەدە؟ شايەدىي چىيان داو؟ بۆچى من چىم كەردو؟

- دەلېن لە مانگى رەشەمىي سالى حەفتا و ھەشت ھاوسەرەكەت بۆ پروپاگەندەكردن بۆ ئامانجەكانى خۆى بۆ فەرمانگە ھىناو، كۆبونەو ھى پرسيار و وەلامت داو و رۆژنامەى دژ بە شۆرپىشىشت بلاو كەردووتەو.

- بەلام ئەو بۆ شوپىن من ھاتبوو، ھاوكارەكانم خۆيان بەرۆر ھىنايانە سەرەو.

- دەزانم، دەزانم، خۆم ھەموو شتىكم لە بىرە، پىت وانەبىت من بەم قسانە قايل بووم، تەنبا دەمەوئىت بىرپارەكە روون بكەمەو، تۆش دەتوانىت نارەزايى دەربېرى، بەلام راستت دەوئىت من ھەست بە مەترسى دەكەم ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ ئەو، بەراست، ئىستا لە كۆيە؟

- نازانم، ديسانەو و مانگىكە رۆشىتو و ھەوالى نازانم.

ماندوو و دەرکراو، گەرەمەو ژوورەكەم بۆ كۆكردنەو ھى شتومەكەكانم، فرمىسك لە چاوەكانمدا گىژەلووكەى بوو، بەلام نەمدەھىشت بىتە خوار، نەمدەويست دوژمنەكانم لاوازى و زەبوونىم ببىن. عەباسەلى كارمەندى نەھۆمەكەمان بە سىنىيەك چايەو خۆى كەرد بە ژوورەكەدا، دەتگوت پىي خستوووتە شوپىتىكى قەدەغەكراو، كەمىك بە داخو و سەيرىكى من و ژوورە بەسەرىك شىواوھەكى كەرد و بە دەنگىكى نزمەو گوتى:

- بە خوا خانمى سادقى نازاننىت چەند پىم ناخۆشە، بە گيانى مندالەكانم، بەم

قبله‌ی حاجاته، ئیمه هیچ شتی‌کمان دژ به تۆ نه‌وتوو، ئیمه له باشی و میهره‌بانی
هیچی ترمان له تۆ نه‌بینیوو، هاوکاره‌کان هه‌موو بۆ تاقه‌تن.

به‌په‌ژاره و توور‌ه‌یییه‌وه پێ که‌نیم و گوتم:

– به‌لێ، له هه‌لسوک‌ه‌وت و شایه‌دییه درۆ‌کانیانه‌وه دیاره، ئه‌و که‌سانه‌ی وا‌حه‌وت
سالی ره‌به‌قه، هه‌موو رۆژیکمان پیکه‌وه به‌سه‌ربرد، ئاوها بۆیان دا‌کو‌تام، ئیستا
نایانه‌ویت سه‌یریشم بکه‌ن.

– نه‌به‌خوا خانم سادقی، وا نییه، ئه‌وان ده‌ترسن، تۆ نازانیت بۆ خانمی
سه‌عاده‌تی و که‌نعانی چ داویکیان چنیوه، ده‌لێن هه‌ر له‌م رۆژانه‌دا ئه‌وانیش
ده‌رده‌که‌ن.

– نه، ئیتر ئاوهاش نییه، ئیوه خۆتان فره‌گه‌وره‌ی ده‌که‌نه‌وه، ئه‌گه‌ریش ده‌ریان
بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه نییه که‌ هاو‌پێ‌ی من، گرتی چه‌ند سالی به‌ریتوه‌به‌رایه‌تییه‌که‌ و
ئیره‌یی ئیوان فه‌رمانبه‌ره‌کانه‌که‌وا ئیستا خه‌ریکن به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رده‌که‌ون.

جان‌تاکه‌م که‌ له‌ شتومه‌کدا ئاسا بوو، هه‌لگرت و په‌روه‌نده‌گره‌که‌م خسته‌ ژیر
بالم که‌ به‌لگه‌نامه‌ تایبه‌تییه‌کانمی تیدا بوو، و بپاری رۆیشتم دا.

– توخوا خانم له‌لایه‌ن ئیمه‌وه له‌ دلی مه‌گره‌ و گه‌ردنمان نازاد بکه‌.

باری ده‌روونیم له‌ تیکچووندا بوو، ماوه‌یه‌ک سه‌ر لیش‌ی‌واو له‌ناو بازا‌پدا
سوورامه‌وه.

.. رق و هه‌ست، هه‌لچوون و هاوار

له‌ ناخدا، گشتی خه‌ریک بوو ده‌که‌نی

له‌ خه‌وندا، هیوای پرگاره‌بوونم دیت و

له‌ ناخدا که‌سێک قاقا پێ ده‌که‌نی

هه‌تاوه‌کو نیوه‌رۆ به‌ پێ رۆیشتم، ورده‌ ورده‌ نیگه‌رانی ده‌ستی پێ کرد، رق و
یاخه‌بوون جیگه‌ی هه‌ستکردن به‌ سووکایه‌تی پیکردنی گرتوه‌، خه‌می داها‌توو،
حه‌مید، منداله‌کان، نه‌بوونی، به‌م گرانییه‌ ترسناکه‌وه به‌ بۆ مووچه‌ و داها‌ت،
ده‌شیا چی بکه‌م؟ دوو مانگ بوو چاپخانه‌ هیچ داها‌تیکی نه‌بوو و باوک هه‌مید
نه‌یتوانیوو مووچه‌ی بۆ دا‌بین بکات، سه‌رم زۆر ده‌یه‌شا، به‌ناسته‌م خۆم گه‌یاند

مالهوه، په روین خانم به سهرسورمانه وه گوتی:

- ئی! بۆ وا زوو هاتیته وه؟ سهرله به یانیش درهنگ رویشتی، وا بروا دهرت دهکن ها!

- دهریان کردم!

- چی؟ توخوا به راسته؟ بۆچی؟ بمرم، هه مووی که مکاری من بوو، به یانی درهنگ گهیشتم.

- نه بابه... ههچ که سیک له بهر درهنگ گهیشتن، کار نه کردن، مل شکاندنی خه لکی، نه زانینی کار، دزی، حیزی، خراپ بوون، بی شهرفی و بی ناوهزی دهرناکن، من دهردهکن، منیک که وهکو که کارم دهکرد، ئیشه کهی خۆم دهرانی، دهبوایه خه رجم بۆ مندا له کانم بکردایه، من ناپاک بووم، دهبوایه دهریان بکردمایه بۆ ئه وهی فه رمانگه پاکه وه بیت.

چهند رۆژیک دۆخیکی زۆر خراپم هه بوو، سهرئیشه یه کی زۆر و به رده وامم هه بوو، بۆ چرکه یه کیش چاک نه دهبوو وه، ته نیا به دهرزیه نۆقالژینه کانی په روین خانم دهمتوانی چهند کاژیریک بخه وم، که چی ئه وه وهاله تازانه ی که سه باره ت به هه مید و دهسته که ی بهر گوئی دهکه وتن، هینایانمه وه خۆ و که وتمه جوولانه وه. هه مید هه فته ی پیشوو له سه فهری کوردستان گه رابوو وه، به لام ته نیا یه ک، دوو جار سهردانی ماله وهی کرد، دهیگوت کارم هه یه و شه وانه له چاپخانه دهبوایه وه، ته نانه ت بواری ئه وه شی نه بوو له باره ی پاکسازی و دهرکردنه که مه وه له فه رمانگه قسه ی له گه لدا بکه م. هه وهاله کان رۆژ به رۆژ خه ماوه رتر و هه راسی من پتر دهبوو، تا وهکو سهره نجام ئه وه شه وی زریانه خه وه ی که وا جاریکی تریش بینیبووم، دووباره بووه وه. له نیوه شه ودا رژانه مالمان، به قسه کانیاندا زانیم که هاوکات له چاپخانه که شن و هه مید و ئه وانه ی تریش گیراون. هه مان شالۆ، هه مان هه راس، هه مان رق، دهتگوت فیلمیکی کۆنی ناخۆشیان بۆ داناوم و به سه ریاندا سه پاندووم که به زۆر سه یری بکه م، گه رانی ئه م دهست و چاوه نامۆیانه به نه یینیترین و تاییه تیرین گۆشه کانی مال و که لوپه له کاندما هه مان ههستی پروتیوونه وه و له رزی له ناخمداکوتا که چهند سالییک پیشتر تا قیم کردبووه وه و هه تا ئیستاش یاده کانی موچرکیکی قیزه ون به جه سته مدا ده هیئت.

ئەمجارەیان، توورەیی سیامەک تەنیا لە نیگاکانیدا نەبوو، ئەو ئیستا نەوجەوانیکی پازدە ساڵە بوو و زۆر ھەستیار بوو، لە قین و توورەبیدا پیتی لە خۆی دەدا و ھەولێ دەدا رەقەکەیی بە ھەلمەتیک یان بە شالۆ دەربپیت، بەتوندی دەستیم لەناو دەستما گرتبوو، لەژێر لێوھو لێ دەپارامەوھە کە ھێمن ببیتەوھ، ھێچ نەلێت و دۆخەکە لەمە خراپتر نەکات، مەسعوود رەنگی بزکابوو و تەماشای ئەم دیمەنەنە دەکرد، شیرین کە ھەراسان و ترسا بوو، لە باوھشیم دانا، ھەولێ نەدەدا ئارامی بکاتەوھ.

جاریکی تر ھەموو شتیک سەرلەنوێ دەستی پێ کردوھ. سەرلەبەیان تەلەفۆنم بۆ مەنسورە کرد و داوام لێ کرد بە ھێمنی و بە ھەر شتوھیک پیتی باشە باوکی لە پرووداوەکە ئاگادار بکاتەوھ، ئاخۆ ئەوان توانای ئەوھیان ھەبوو بۆ جاری دووھ بەرگەیی ئەزموونیکیی ئاوا تال بگرن؟ لە پاش کاژیریک باوکی تەلەفۆنی کرد، دەنگە داگیرا و خەمناکەکەیی دلێ تەنگ کردم، گوتم:

- باوھ، دەبیت دووبارە دەست پێ بکەینەوھ، بەلام نازانم لە کوپوھ، کەست ھەبەیتوانیت جۆ پیمان بۆ بدۆزیتەوھ؟ ھەوالئیکیمان بۆ بەینیت؟
- نازانم، با بزاتم یەکی بدۆزمەوھ.

مالەکەمان شێواو و ھەموومان توورە بووین، سیامەک وەکو شیریک دەبنەران و مست و شەقی لە دەر و دیوار دەدا، بە ئەرز و ئاسمان دژوینی دەدا. مەسعوود لە پشت قەنەفەکەیی ژووری میوان خۆی کردبووھ خەو، دەمزانی دەگری و نایەویت کەس لەم تەنیایبیھە بێزاری بکات، شیرین کە ھەموو کاتیک دەم بە پیکەنێن و پرووخۆش بوو، کەوتبووھ ژێر کاریگەریی ئەو شەپۆلی پەرشانی و نازارەیی لە مالەکدا بوو و بۆ ھۆ دەگریا و خۆم...، خۆم گێژ و شپرزە، لەگەڵ خەیاڵە ترسناکەکاندا شەرم دەکرد، لە لایەکەوھ بە ھەمید قسەم دەگوت کە بە کارەکانی خستمانییە رۆژی رەشەوھ و بە خەتابارم دەزانی، لە لایەکی تریشەوھ لە دل خۆمەوھ دەمگوت: تۆ بلێی ھیشتا ئەشکەنجەکان ھەر ئاسایی بن؟ ئیستا ھەمید لە چ دۆخیکدا یە؟ دەیکوت چل و ھەشت کاژیری یەکەم خراپترین ئەشکەنجە دەدەن، ئاخۆ بەرگەیی قامچی دەگریت؟ تازە پێیەکانی گەرابوونەوھ شێوھیی ئاسایی، داخۆ تاوانەکەیی چییە؟ ئاخۆ لە دادگای شۆرشدا دادگایی دەکریت؟

دهمويست بقیژینم، پیوستیم به تهنیایی بوو، رویشتم بۆ ژووری خهوهکه م و
دهرگه که م له سه ر خۆم داخست، گوپی خۆم گرت بۆ ئه وهی دهنگی منداله کان
نه بیستم، وینه که م له ئاوینه که دا رهنگ بزړکاو، تۆقیو، بی توانا و شیرزه،
ئهمجاره یان ده شیا له گه ل ئه م دۆخه دا چیم بگردبایه؟ ده متوانی چی بکه م؟
دهمويست هه لپیم، ئاه... ئه گه ر منداله کان نه ده بوون، رووم له کتو و بیابان ده کرد
و خۆم له ناوده برد، به لام ئه مانه چی لی بکه م؟

وهکو که شتیوانیک بووم که که شتییه که ی له نه قومبووندا یه و سه رنشینه کانی
چاوی ئومیدیان له و بریوه، به لام خۆم له که شتییه که مدا تیکشکاو بووم، پیوستیم
به به له می رزگارکردن بوو بۆ ئه وهی له له ناوچوون رزگارم بکات، بمرفینیت و بۆ
شوینتیکی دووره دست رهوانه م بکات، نه، چیی تر به رگه ی هه لگرتنی باری وهها
قورسم نییه. دهنگی گریانی منداله که م پتر بوو، ورده ورده ده گۆردرا بۆ هاواریکی
ئازارنامیز، به کسه ر هه ستام و فرمیسکه که م به پشت دهستم سرپیه وه، چار
نه بوو، منداله کان پیوستییان به منه، ئه م که شتییه بهر باهۆز که وتوه، ناکریت له
من زیاتر که شتیوانیکی تری هه بیت، ته له فۆنه که م هه لگرت و ته له فۆنم بۆ په روین
خانم کرد، به کورتی رووداوه که م بۆ باس کرد و داوام لی کرد له ماله وه بیت بۆ
ئه وهی شیرینی بۆ به رم، هیشتا له ته له فۆنه که وه هاواری ده کرد کاتیک که
ته له فۆنه که م داخست، شیرین له باوه شی مه سه وودا هیمن بوو بووه وه، ده مزانی
چیی تر تاقه تی گریانی خوشکه که ی نییه و به زۆر له خه وه درۆینه که ی هه ستاوه.
سیامه ک له پشت میزه که ی چیشخانه که وه به ده موچاویکی سووره وه بوو، مسته
گرمۆله کراوه که ی و ددانه ریچه وه بووه که یه وه دانیشتبوو، ده ماره ده رپه ریوه کانی
ناوچه وانیم ده بینی، له تهنیشتییه وه دانیشتم و گوتم:

- سه یرکه کورم، ئه گه ر ده ته ویت بقیژینی، بقیژینه! ئه وهنده بقیژینه تا خالی
ده بیته وه.

به توو په بییه وه هاواری کرد:

- هاتن هه موو ماله که مانیان به سه ر یه کدا هه لپشت، بابه یان گرت و ئیمه ش
وهکو گیل دانیشترین و ته ماشامان ده کرد بۆ ئه وهی هه رچییه کیان ده ویت بیکه ن و
فره مان لیوه نه هات.

- دوتویست چی بکهین؟ دهمانتوانی چی بکهین؟ دهمانتوانی پیشیان لی بگرین؟
به مستهکانی لهسهه میزهکھی دا، قهراخی پهنجھی خوینی لی هات،
دهستهکانیم گرت، دژوینی دها و هاواری دهکرد، خۆم به برینهکھی دهستییهوه
سهرقال کرد ههتاوهکو کهمیک هیور بووهوه، گوتم:

- سیامهک دهزانی، کاتیک منداڵ بووی لهگهڵ ههموو کهسیک شهپرت دهکرد و
زۆر تووره دهبووی، لهو کاتانهدا له نامیزم دهگرتی و نهونده مست و شهقت
دهوهشاندهتا دلّت خالی دهبووهوه، ئیستاش نهگهر نهوه هیمنت دهکاتهوه وهره.
وله نامیزم گرت، سهه و گهردنکی له من بهرزتری ههبوو و زۆر بههیزتر بوو،
دهیتوانی به ئاسانی خۆی له باوهشم پزگار بکات، بهلام نهیدهویست، سههه له
شانم گیرکرد و دهستی کرد به گریان، پاش ماوهیهک گوتم:

- خۆزگهه به خۆت دایه، تۆ چهند هیمن و بههیزی!

زه دهدهخه نهیهکی گالتهچارانهه لی دا و له دلّی خۆمهوه وتم باشتر، با نهو
وینایهی لهبارمهوه ههبیته... مهسهوود به چاوی پر له فرمیسکهوه سهیرمانی
دهکرد، شیرین له باوهشیدا خهوی لی کهوتبوو، به ئامازهی دهست نهویشم بانگ
کرده پیشهوه، منداڵهکھی لهسهه زهوی دانا و هاته لام، له نامیزم گرت،
ههرسیکمان پیکهوه گریان، نهو فرمیسکهی پیکهوهی دهبهستین وزهی وه بهرمان
دههینایهوه، له پاش چهند چرکهیهک خۆم کیشایه دواوه و گوتم:

- باشه منداڵهکان، نابیت کات به فیرو بدین، گریه و زاری هیچ یارمهتی بابه
نادات، دهبیته بهپیتی بهرنامه و بهجیدی کار بکهین، نامادهن؟

- بیگومان!!

- باشه، خیرا بکهن شتهکانتان کو بکهنهوه، یهک دوو روژیک دهرونه مال دایه،
شیرینیش له لای پهروین خانم دهمینیتتهوه.

- تۆ چی دهکیت؟

- دهبیته من بو مالی باوه گهوره بروم، لهگهڵ نهو دا بروم به دواي دوزینهوهی
سههه داویکی باوکت، به لکو بتوانین ههوالیکیمان دهست بکهویت، دهبیته سهردانی
زۆر شوین بکهین، ههزار دانه کویمیتته و بنکهی سهربازی ههیه.

- منیش له گهلتان دیم.

- تو ده بیت ئاگات له خوشک و براكهت بیت، له دواى باوکت تو بهرپرسیاری خیزانه کیت.

- یه کهم، من بۆ مالى دایه نارۆم، ژنه کهى خالۆ عهلى قهلس ده بیت، دهیه ویت تۆلهم لى بکاته وه و هه ر بۆله بۆل بکات، دووهم، په روین خانم ئاگای له شیرینه، مه سهووده ورچه زلهش پتویستی به چاودیر نییه.

ئهو راستی ده کرد، به لām ده ترسام دلّه گه نچ و هه ستیاره کهى بهرگهى هه ندیک له رووبه روو بوونه وه کان نه گریت، ئه مجاره نه مه زانی هه لومه رجه که چۆنه، ئینجا گوتم:

- سهیرکه کورم، تو ئه رکی ترت له سه ر شان، ته نیا چاودیری مندا له کان نییه، ده بیت یاریده ده رمان بۆ کۆیکه یته وه، برۆ روودا وه که بۆ خالۆ عهلى باس بکه، بزانه له کۆمیته کاندانا ناسیاوی، یه کیک ده ناسیت؟ بیستومه برای ژنه کهى بووته پاسدار، ئه گه ر پتویستی کرد، خو ت له گه لى برۆ و قسه بکه، به لām شتی نه لئی کاره کهى بابه خراپتر بکات.

- نه، بۆچی مندا لم؟ خو م ده زانم چی بلیم.

- باشه، دواى ئه وه ده رۆیته مالى پوورت، هه موو شتی بۆ ئاغا سادق باس بکه، له وانیه ئه ویش ئاشنایه کی هه بیت، ئه گه ریش هه زت کرد له وى بمینیته وه، باشتره... ده بیت جارى بزانی باوکتیان بۆ کوئ بردووه، دواتر کاره کانی تریشت پى ده لیم.

- ناته ویت به خالۆ مه محمود بلیم؟ حاجی ئاغا ش ده توانیت یارمه تیمان بدات ها...! ده لاین خو ی سه رۆکی کۆمیته یه.

- نه، به و شه ره ی باوکت و مه محمود کردیان، له و باوه رده نیم بۆ باوکت هه یچ بکات، با ئه و بمینیت بۆ دواى، هه ر کاتیک توانیم بۆ مالى دایه دیم، با جارى دوو رۆژیش بۆ قوتابخانه نه رۆن، دووسه یه ش هه یینییه، ئیشه لالا تاوه کو شه ممه زۆر شت روون ده بیته وه.

که چی نه ک هه ر هه یچ روون نه بووه وه، به لکو هه لومه رجه که ناروونتر و ئالۆزتریش بوو، له م دوو رۆژهدا من و باوکی هه مید سهردانى هه موو ئه و دۆست و که سانه مان

کرد که ئەو دەیانناسیت، بەلام بێ هوودە بوو. ھەموو ئەوانەى که پلە و پایەییەکیان ھەبوو لە ولات چوو بوونە دەر، ئەوانى تر یان بێ کسار و ھەلاتووبوون یانیش دەستمان پێیان نەدەگەشت. باوکى ھەمید گوتى:

- بارودۆخەکە گۆراو، ئێمە ئیتر کەس نانا سین.

چار نەبوو، خۆمان دەستمان بە جوولانەو ھە کرد، بئەکانى پۆلیس بەتەواوەتى بەرپرسیارتییان لەسەر خۆیان لا برد و دەیانگوت ئاگایان لى نییە، دەبیت ڕوو لە کۆمیتەکان بکەن. لە کۆمیتەکان پرسیاریان دەکرد: ئەویان بە چ تاوانیک گرتووه؟ نەماندەزانى بلێن چی، من بەترس و شەرمەو ھە دەمگوت: وا بزانی بە کۆمۆنیست بوون تاوانبار کراو، ھێچ کەس خۆى ناچارى وەلامدانەو نەدەکرد، لەوانەش بوو لە بارى ئاسایشەو بەلایانەو ڤروست نەبوو پیمان بلێن ئەو لە کوپپە. لە دواى دوو ڕۆژ ماندوو تر لە پێشوو، نیکەران بۆ ئەو و منداڵەکان، بە ھیواى یارمەتى و ھاوکارى، بۆ مالى دایکم ڤۆیشتم. فاتى و منداڵەکانیش ھاتن. ھەموو نیکەران و چاوەروان بوون. سیامەک بەسەر زەنشتەو ھە گوتى:

- نەتەتوانى ھەوائیکمان پى بدەیت؟

- نە ئازیزەکەم، نەمدەتوانى، نازانیت لە چ بار و دۆخیکدا بووم. بۆ ھەزار شوین ڤۆیشتم، دوینى شەو ڤرەنگ گەیشتم مالى باو ھەو ڤرەت، ناچار بووم ھەر لەوئى بمینمەو ھە چونکە بریار وا بوو کازىر ھەوت و نیوى بەیانى چاوم بە یەكئى بکەوئیت، خۆ تۆ لەگەل دایە گەو ڤرەت قسەت کرد؟ وا نەبوو؟

- بەلى، بەلام دەمویست بزانی ئیو ھە چیتان کردووه؟

- دلنیا بە، ئەگەر ھەوائیکى باشم دەست بکەوئیت لە پێش ھەموو کەسیک بە تۆ دەلێم. ئیستا ڤرۆن شتەکانتان کۆ بکەنەو، دەبیت بگە ڤینەو بۆ مالى ھەو. و ڤروم لە ھەلى کرد و گوتم:

- ھەلى، تۆ و کاکە مەھموود ئەم ھەموو ناسیاوانەتان لە کۆمیتەکان ھەیە، ناتوانن پرسیارم بۆ بکەن، بزانی لە کوپپە؟

- بەراستى دادە، باسى کاکە مەھموود ھەر مەکە، تەنانەت ئامادەش نییە ناوى ھەمید ببیستت. خۆشم راستەو خۆ ناتوانم بەدواداچوون بکەم، ھەرچییەک بیت، سەرەنجام ھاوسەرەکەت کۆمۆنیستە، سبەى ھەزار جۆر پینەمان پتو ھەنن،

بەلام ئىستا ناراستەوخۇ ھەندىك بەدواداچوون دەكەم.

دلم زۆر تەنگ بوو، ھەزم دەکرد وەلامىك بەدەمەو، بەلام جىلەوى خۆم گرت، ھەرچۆنىك بىت پىويستىم بە يارمەتى ئەمانەيە. فاتى گوتى:

- سادقىش چەند كەسىك دەناسىت، پىيان دەلىت، تۆ ئەوئەندە خۆت ئازار مەدە، لەبەرئەوئەوى خۆ ھىچ كارىكت لە دەست نايەت، ئىستا بۆچى دەتەوئەت بۆ مال برۆيتەو؟

- دەبىت برۆم خوشكم، نازانى چ مال و حالىكم ھەيە، دەبىت سەرەنجام رىكۆپىك بكرىت، مندالەكان دوو رۆژە بۆ قوتابخانە نەروئىشتوون، دەشى شەممە برۆن.

- باشە كەواتە شىرىن لەلای من دابنى، دەتەوئەت بۆ ئەملا و ئەولا برۆى دەست و پىت دەگرىت، دەبىنىت خۆ فىروزەش زۆرى خۆش دەوئەت، وەكو بووكەلە يارى لەگەل دەكات.

فىروزە پىنج سالان بوو، وەكو گول جوان و لە دلەو نزيك بوو و فاتى مانگى چوارەمى دووگىانى مندالى دووهمى بوو.

- نە ئازىزەكەم، تۆ خۆت بەو بارەو نانتوانىت مندالدارى بكەيت، منىش مندالەكانم لەلای خۆم بن ئاسوودەترم، تەنيا ئەگەر بكرايە پەروين خانم بەھاتبايە... پەروين خانم، ئەم دوو رۆژە بەوپەرى خۆشەويستىيەو چاودىرى شىرىنى كرىبوو، ئىستا بەتاسەو گويى لە قسەى رۆيشتنى من دەگرت، لە شوين خۆى راپەرى و گوتى:

- كى؟ من؟! ئەى چۆن دىم، ياخوا بە قوربانى بم، پرسەم گرتبوو ئەم مندالە ببەى من چى بكەم.

- خۆت كارت نىيە؟ بىزارت ناكەم؟

- ئەرى بابە كارى چىم ھەيە؟ ئەلصەمدولىلا نە ھاوسەرى، نە قروقارى، ئىستانەش كەس جل نادووريت، ھەر دىم ھەفتەيەك لە لات دەمىنمەو، ھەتا كارەكەت جىبەجى دەبىت.

- قوربانىت بم پەروين خانم، ئەگەر تۆم نەبوايە چىم بكردايە؟ چۆن ئەم ھەموو

خۆشەوېستىيەت قەرەبۇو بگەمەو؟

رۆژى ھەينىيەكە ھەمووى بە پاكردنهووى مال بەسەرچوو، بە پەروين خانم
گوت:

- ئەو جارەى تر كاتىك مالاكەيان بەسەر يەكدا شىواند، باوكم، خوا
بىبەخشىت، چەند كەسىكى بۆ يارمەتيدانم نارد، سەيركە ئىستا چەند بى كەس و
بى پىشتىوانم، ئاخ... چەند بىرى دەكەم، چەند پىويستىم پىيەتى!
و دەنگەكەم لە گەلۇمدا شكايەو، نەمدەزانى مەسعوود ئاگاي لەم گفتوگۆيە،
راى كرد بۆ لام، دەستى گرتم و گوتى:

- ئىمە ھەين، خۆمان يارمەتت دەدەين، توخوا خەفەت مەخۆ.
قزە رەنگ جوانەكەيم بە نازەو تىكەل كرد، سەيرى چاوه پى سۆزەكەيم كرد و
گوتم:

- دەزانم ئازىزەكەم، ھەتا ئىووم ھەبىت خەفەت ناخۆم.
ئەجارەيان نەچوونە مالاكەى نەنە، كە نىمچە چۆل بوو، بەم شىوويە كارەكەمان
تەنيا لە چوارچىووى نەھۆمەكەى خۆماندا بوو، ئەويش تا پاش نيوەرۆ گىردوكۆ
بوووە و ھىچ نەبىت مالاكە لە رووكەشدا رىكويپك بوووە. شەو مندالەكانم نارد
خۆيان بشۆن و ھانىانم دا ئەو ئەركانەى قوتابخانە جىبەجى بگەن كە لىي
دواكەوتوون و بۆ سبەى ئامادە بن، بەلام سىامەك ئۆقرەى نەبوو، بىرى لاي
كارەكەى نەبوو و بە قسەى نەدەكردم، دەمزانى مافى خۆيەتى، بەلام پشوو مىش
سنووردار بوو، سەرئەنجام دانىشتىن و بە جىدى قسەم لەگەلىان كرد:

- مندالەكان دەبىن من چەند گرفتارم، چەند بەدبەختى و بىر و دەردەسەرىم
ھەيە، دەشى بىرم لە چەند لا بىت، پىتان وايە تواناي من چەندە؟ من بەبى يارمەتى
ئىوہ ناتوانم ھىچ بگەم، ئەگەر ھاوكارىم نەكەن و بتانەوئىت خەم و دەردەسەرى و
بىركردنەووم پتر بىت، لە پى دەكەوم، گرینگىرىن يارمەتى ئىوہ ئەوويە ئەركەكانى
قوتابخانەتان بەباشى جىبەجى بگەن، بۆ ئەووى ھەر ھىچ نەبىت من لەو لايەنەو
بى خەم بم، ئەم يارمەتییەم دەدەن؟

مەسعوود بە دل و گيان و سىامەك بە دوولايەو بەلئىنى دا.
شەممە، جارىكى تر سەردانى چەند شوئىنكەم كرد، باوك ھەمىد چەندان سال

پیرتر بوو، به پروونی خه ریک بوو له ژیر باری ئه م خه مه دا ده شکایه وه، زور دلم پتی ده سووتا، هه ولم دها که متر له گه ل خومدا بییه م، راکه راکه کانم بی به ره م بوون، هیچ وه لامیکی دروستیان پی نه ده وتم، چاره م نه ما بوو ته نیا رویشتن بق لای مه محمود نه بیت، نه ده بوو له م کاته دا بیرم له شکوی خوم بکر دایه ته وه، ده متوانی به ته له فون باشتر قسه ی له گه لدا بکه م، به لام هه موو نه نامانی خیزانه که ی ده یانزانی ده بیت پیم بلین: له مال نییه. نادلخوازانه بق بهر ده رگه ی مال که ی رویشتم، چاوه روان بووم هه تا کو هاته وه، به شوینیدا له زهنگه که م دا و چوومه ژورره وه، ئیحترام سادات به ساردی پیشوازی لی کردم، غولامه لی له حه وشه که منی بینی، یه که م جار به دلخوشییه وه وتی: سلوو پووری، که چی دواتر وا دیار بوو که وته بیر ی که نه ده بوو چون و چاکیم له گه ل بکات، پشتی لیم هه لکرد و ده موچاوی به یه کدا دا و ریگه ی خوی گرت بهر و رویشتم. ئیحترام سادات گوتی:

- خو بق هه وال پرسینی من نه هاتووی، نه گه ر هاتووی چاوت به مه محمود بکه ویت، ده شی بلیم جار نه هاتووه ته وه، له وهش ده چیت نه مشه وه هه ر نه یه ته وه.

- برو پتی بلی با بیته ئیره کارم پتییه تی، ده زانم له مال، خوم بینیم که هاته وه.

- وای...! مه محمود که ی هاته وه وا من ناگام لی نه بوو!؟

- وا دیاره تو هیچ کاتیک ناگه ت لی نییه له مال که تدا چی روو دها ت، پتی بلی با بیت ته نیا دوو چرکه کارم پتییه تی.

له ژیر چاوه وه تاماشایه کی کردم، چارشییه که ی به دهوری لهش و لاره خرینه که ی ئالاند و به بول بول له ژورره که چووه ده ر، دلم له وه نه ره نجا، ده مزانی فرمانه کانی مه محمود جیبه جی ده کات، له پاش دوو چرکه گه رایه وه و گوتی:

- خه ریکه نوژ ده کات، خوتیش ده زانی نوژ ده که ی چه ند درێژ خایه نه.

- با وایت، چاوه روانی ده بم، من تا به یانی کاتم هه یه.

سه ره نه نجام، له پاش ماوه یه که مه محمود به رووگرژییه وه هاته ژورره وه، له ژیر لیوه وه شتیکی وت له وه لامی سلوو ده چوو، ته واوی ئازای جه سته م له بوونم له م مال هه دا بیزار بوو، به ده نگیکی داگیرا وه وه گوتم:

- کاکه، تو برا گه وره ی منی، من له تو زیاتر که سم نییه، باو کم منی به تو سپارد، ده شی تو پشتیوانم بیت، تو گیانی منداله کانت نه هیلیت منداله کانم بی

سەرپەرست بن، یارمەتیم بده.

- بە من چی؟ بۆچی بە دەست منە؟ من چیم لە دەست دیت؟

- مامی ئیحترام سادات لە کۆمیتە و دادگەکانی شۆرشدا ھەموو کاریکی لە دەست دیت، تۆ تەنیا چاوپێکەوتنیکم بۆ رێک بخە، ھەر ئەوەندەم بەسە بۆم روون بێتەو لە کوێیە و لە چ دۆخیکدا یە، تۆ تەنیا بمبە بۆ لای.

- نە بابە!! بڕۆم بۆ ئێم ئەم لادەرە خوانەناسە خزمی منە؟ لێی خۆش بن؟ نە گیانە، ئێمە ئابرووی خۆمان لەسەر جادە نەدۆزیووەتەو.

- پێویست ناکات تۆ قسە بکەیت، من خۆم قسە لە گەڵ دەکەم، نامەوێت ئازادی بکەن یان لێی خۆش بن، با ھەتا ھەتایە زیندانی بکەن، تەنیا ئەشکەنجە... لە سێدارەدان.

و دام لە پرمە ی گریان. بە نیگایەکی سەرکەوتوووانە و پێکەنینیکی گالتهجارانەو سەریکی راوێشان و گوتی:

- باشە کاتیک دەکەوێت چالەو، ئێمەتان بێر دەکەوێتەو، ھەتا ئێستا ئاخوندەکان خراب بوون، کۆنەپەرست بوون، ئەمە بوون، ئەو بوون، خوا نەبوو، پەيامبەر نەبوو؟

- کاکە بەسە، کە ی من وتوومە خوا نییە، پەيامبەر نییە، من ھیشتا یەک وادە نوێژم نەچوو، خۆ زۆری ئاخوندەکان فرە لە ئێو رۆشنبیرتر و وشیارترن، بۆچی لە بناغەو ئێمە پێکەو نەبووین؟ مەگەر تۆ لە ھەموو شوێنیک فیزی ئەوەت لێ نەدەدا کە زاواکەمان شۆرشکێرە، زیندانییە، ئەشکەنجە دراو؟ ئێستا من ھەقم بەسەر شێوێ بێرکردنەو کە ی نییە، ھەرچی بێت باوکی مندالەکانمە، نابێت بزانی لە کوێیە؟ لە چ دۆخیکدا یە؟ تۆ گیانی مندالەکانت یارمەتیمان بده.

- دادە ھەستە، ھەستە خۆت کۆیکەرەو، واتدەزانی شار بێ خواو نە؟ ھاوسەرکەت لە دژی ئیسلام و خوا راپەرێو، ھەلگەر پەرێو، ئینجا جەنابت دەتەوێت کەس دەنگی لە گەڵ نەکات، وازی لێ بێن تاوێکو ھەرچی چەپەلکارییە بیکات و ولات و ئاین بداتە دەم رەشەباو، باشە بۆ خوا بلی ئەگەر خۆی دەسەلاتی لە دەست بوایە یەک کەسی لە ئێمە بە زیندوویی دەھێشتەو؟ تۆ گیانی مندالەکانت راستییە کە ی بلی، ھا... بۆ بێدەنگ بووی... نە گیانە کەم، بە ھەلەدا

چوویت، ئەو خوینی حەلال کراوه، دەبیت بکوژریت، ئینجا دەتەوێت منیکی که
هەموو تەمەنم لە پیناوی ئیسلامدا کردە قوربانی، نەمەشت راستیی هەق و ناھەق
تیکەل بە یەکتەر بن، هەستم لەبەر خاتری ئەم لادەری لە ئاین هەلکەراوێیە برۆم بۆ
لای حاجی ئاغا و ئەو پیاوێ پاک و بێ گەردە تووشی گوناھ بکەم؟ نە، من کاری وا
ناکەم، ئەویش ئامادە نابیت هەق پیشیل بکات و دوژمنی خوا و ئاین بەبێ سزا
ئازاد بکات، ئەگەر هەموو دنیا لێی بپارێتەو ئەو ئەرکی خۆی بەجێ دەھێنیت،
بۆچی وا دەزانیت ئیستاش سەردەمی شایە بە پشتیوانیی رزگارت کرد؟ نە گیانە
ئێستا ئیتر پای هەق لە ئارادایە، پای ئاین، کێ دەتوانیت لێی خۆش بێ؟

هەستم دەکرد بە کوتهکیکی قورس بەسەر سەرمدا دەدەن، چاوەکانم دەکزانەو،
لە توورەبیدا ئاورم گرتبوو، سەرکۆنەیی خۆم دەکرد که بۆچی هاتم؟ بۆچی داوای
یارمەتیم لەم لە خوا غافل و دووروووە کرد؟ لە کاتیکدا که دانەکانم چیر
کردبوو، لە بەرامبەردا وەستام و چارشێوێکەم لە خۆم ئالاند و هاوارم کرد:

- نە! بلی سوودی خۆم لێ وەرگرت، چیی تر پێویستیم پێ نییە، هاوبەشم
ناوێت، دەمەوێت هەرخۆم بەتەنیا بیخۆم، دواکەوتووی خۆ بەکەم زان، خوا لە
بوونی بەندەیی وەکو تۆ ئازار ئەچێژیت.

و بە هەلەکەداوان و دژوێندانەو لە مألەکە هاتمە دەر، ئازای جەستەم دەلەرزێ.
لە پاش دوو هەفتە زانیم که حەمید لە بەندیخانەیی ئەوینە*، هەموو رۆژێ لە گەل
باوکی حەمید، یانیش بەتەنیا چارشێوێکەم بەسەرمدا دەدا و بە داوی بەرپرسیانی
گرتووخانەکە و ئەو کەسانەدا دەگەرێم که وەلام دەدەنەو و هەواییکی
دانیانامیزمان پێ دەدەن. بە هاندەر تاوانبار کرابوو، ئەویندە وینە و بابەت و
وتاری ئەویان لە لا بوو چیی تر نەدەکرا نکوویی لێ بکریت. نەمدەزانی دراوێتە
دادگە یا نە و کەهی دادگایییەکە ساز کراوه، بەلام هێشتا مانگ و نیویک بەسەر
گرتەکیداتێ نەپەریبوو، لە یەکیک لە سەردانەکانماندا بۆ بەندیخانە، ئیمەیان بۆ
ژووڕیک برد، بە گویی باوکی حەمیددا چپاندم:

- وا بزانی مۆلەتی چاویکەوتنیان پێ داین.
هەردوو کمان بە خرۆشەو وەستاین، لە پاش چەند چرکەپەک کار بە دەستیەک

* بەندیخانەیی ئەوین: بەندیخانەیی بەناوبانگی ئێران، دەکەوتتە شاری تاران.

بوخچه‌یه‌کی هینایه ژووره‌وه، له‌سه‌ر میزه‌که داینا و گوتی:

- ئەمه شتومه‌که‌کانیه‌تی.

که‌میک واقم ورمما و ته‌ماشام کرد، تی نه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه‌؟ به‌بی
تاقه‌تییه‌وه گوتی:

- بۆچی خیزانی‌ه‌مید سولتانی‌نین؟ پیرری له‌سیداره‌ درا، ئەمه‌ش
شتومه‌که‌کانیه‌تی.

وه‌کو ئەوه‌ وا بوو ته‌لی کاره‌بایان به‌جه‌سته‌مه‌وه‌ پتوه‌ند کردبیت، ئازای ئەنامم
گرژه‌وه‌ بوو، سه‌یری باوکی‌ه‌میدم کرد، ره‌نگی وه‌کو‌گه‌چی لی‌هاتبوو، هر‌به‌و
شپوه‌یه‌ی که‌ به‌ده‌ستی‌سینگی ده‌گوشی، له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ گرمۆله‌ بوو و که‌وت،
ویستم برۆم بۆ لای، که‌چی پتیه‌کانم هیزیان نه‌بوو، سه‌رم گپژری خوارد و ئیتر
ئاگام له‌خۆم نه‌ما. له‌ده‌نگی ئاژیری ئۆتۆمۆبیلی فریاکه‌وتنه‌که‌ وه‌خه‌به‌ر هاتم و
چاوه‌کانم کرده‌وه، باوه‌گه‌وره‌بان بۆ ژووری چاودیری تایه‌ت و منیان بۆ
ئیمپرتزینسی برد، ده‌بوايه‌ه‌ه‌واله‌که‌م بگه‌یاندايه، ژماره‌که‌ی فاتی و مه‌نسورهم
له‌بیر بوو، به‌سه‌سته‌ره‌که‌م دا.

باوکی‌ه‌مید له‌نه‌خۆشخانه‌ مایه‌وه‌ و من شه‌و هاتمە ماله‌وه، نه‌مه‌توانی
سه‌یری مندا له‌کانم بکه‌م، نه‌مه‌زانی ئەوان چه‌ندی لی‌ده‌زانن و ده‌شیت من چی
بلیم! توانای قسه‌کردن و ته‌ناه‌ت گریانیشم نه‌بوو، هینده‌بان ده‌رزی ئارامکه‌ره‌وه
لی‌دابووم هر‌زوو چوومه‌خه‌ویکی قوول و تاریکه‌وه.

سی‌رۆژی‌خایاند تاوه‌کو له‌و گپژری و گورزه‌هاتمە ده‌ر، سی‌رۆژی‌خایاند
تاوه‌کو سه‌ره‌نجام باوکی‌ه‌مید، له‌ململانێی له‌گه‌ل مه‌رگدا شکستی خوارد و
ئاسووده‌یی و ره‌هایی هه‌تاهه‌تایی به‌ده‌ست هینا، تاقه‌شتیک توانیم بیلیم
ئوه‌بوو که‌خۆزگه‌م به‌خۆی، ئاسووده‌بوو، له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا له‌دنیا‌دا له‌هه‌موو
که‌سیک پتر ئیره‌بیم به‌و ده‌برد...

رپوره‌سمی پرسه‌ی باوک و کور بوون به‌یه‌ک و ئیمه‌توانیمان به‌بی ترس و
نیگه‌رانی شیوه‌ن بگپین، رووخساره‌خه‌ماوی، چاوه‌ئاساوه‌کان و جه‌سته
لاوازه‌که‌ی کوره‌کانم له‌ناو ئەو کراسه‌ره‌شانه‌دا، جه‌رگمی کرد به‌که‌باب، هه‌ندێ
جار را ده‌مام و ئاگام له‌خۆم نه‌ده‌ما و ته‌سکینی خۆم به‌بیره‌وه‌ریه‌کانی ژبانی

هاوبهشم له گه لځه میدا ددایهوه، که تهنیا له و یهک مانگه ی پیکهوه بوونمان له باکوردا کورت دهبوووه. له خیزانه که مان تهنیا دایکم و فاتی له ریورپهسمه که دا به شدارییان دهکرد، تا شهوی حوتهم له مائی باوکی همید بووم، نه مده زانی شیرین له کوپیه؟ هر تاوه نا تاویک له فاتیم دپرسی، ئه ویش وه لامی ددایهوه، که چی دهتگوت گویم لی نه بووه، له پاش کاژیریک پرسیاره کهم دووباره دهکردهوه.

بارودوخی دایکی همید زور خراب بوو، فاتی وتی لهم کارهساته گیان دهرناکات، قسه گه لیکي دهکرد که هر وشه یه کی ئاگری له دلان به رده دا، من له کاتی به سه رهاتنی کارهساتا ده که ومه ناو خه یالی رهش، بیده ننگ و خاموش ده خزیمه سووچیکه وه، له وه سه رم سوورده ما که ئه و دیتوانی له کاتیکی ئاوهادا ئه وهنده قسه بکات! هندی جار کوره کانمی راده کیشایه نامیزی و دهیگوت بونی همیدیان لی دیت، شیوهنی دهکرد و فرمیسی ده رشت، هندی جاریش له خوی دووری ده خستنه وه و هاواری ده کرد به بی همید نه مانهم بو چیه؟ جارچاره فرمیسی بو هاوسه ره که ی ده رشت و دهیگوت نه گه ر ناغا مورته زا بمایه من به رگه م ده گرت و جارچاره ش سوپاسی خوی ده کرد که ئه و مردووه و نه ماوه تا ئه م کارهساته ببینیت. دهمزانی منداله کانم نازار ده چیژن و ئه م ژینگه یه له ناویان ده بات، به فاتیم گوت، به سادق بلیت منداله کان هه لبرگیت و لیره دووریان بخاته وه، سیامه ک چاوه روانی ناماژیه ک بوو بو ئه وه ی له و ماله هه لبت، به لام مه سه وود خوی به منه وه نووساند و گوتی: ئه ترسم نه گه ر ئیمه برین تو زور بگریت و شتیکت لی بیت، به لینم پی دا که ئاگام له خوم بیت و به زیندوویی بمینمه وه. ده تگوت به رویشتنی منداله کان سه ره قاپیکی گه وره یان له سه ر دل هه لگرت، ئه و فرمیسکانه ی له ناماده یی ئه و اندا بواری رشتنیان نه بوو، هه لپژا و هه ناسه م به هه نسکه هه نسک له سینگمه وه ده هاته دهر.

کاتیک گه ر امه ماله وه، دهمزانی له وه پتر مافی پرسه داری و له ده ستدانی کاتم نییه، گیروده یییه کانم زور له وه زیاتر بوون که بکه ونه ژیر کاریگه ری وینه کاریی دوور و دریزی پرسه دارییه وه، ژیانم شیوا بوو، منداله کان له خویندن و قوتابخانه دواکه وتبوون، تاقیکردنه وه کان نزیک بوو بوونه وه و له هه مووشی گرینگتر هیچ سه رچاوه ی داها تیکم نه بوو، کاره که م له ده ست دابوو، ئه م چه ند مانگه شم به یارمه تییه کانی باوکی همید به سه ر بردیوو، له و کاته دا که وگیری ئه ویش له ژیر

مه‌نجه‌له‌كه‌ی دابوو، ده‌بوايه پيگه‌يه‌كم بۆ خه‌رجیی ماله‌كه بدۆزيبا‌يه‌وه، ميشكم به‌شتی تریشه‌وه سه‌رقال بوو. له‌م هه‌فته‌یه‌دا له مال باوکی هه‌مید، مقومقۆی میراتیم بیستبوو، جارێکیان ئامۆژن و پووری هه‌مید له‌و ژوره‌دا كه لێی پاكشابووم، بێ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی بوونی من له‌ویدا بدن، سه‌باره‌ت به‌ خانووه‌كه‌ی نه‌نه قسه‌یان ده‌کرد كه ئیمه‌ی تیدا ده‌ژین، له‌ویدا زانیم ئه‌و خانووه‌ی ئیمه به‌شه میراتی پوور و مامه‌كانی هه‌میده، تاكو ئیستاش بۆ پیز له دایکیان كه له‌ویدا ده‌ژیا و باوکی هه‌مید به‌پرسياریتی خه‌رج و چاودیری ئه‌وی له ئه‌ستۆدا بووه، سه‌باره‌ت به‌ به‌شه‌كه‌یان قسه‌یان نه‌کردوه، به‌لام ئیستا هیچ بیانویه‌ك بۆ مانه‌وه‌ی ئه‌و به‌شه نه‌ماوه، چاکتر وایه خانووه‌كه بفرۆشن و هه‌ر كه‌سه و به‌شی خۆی هه‌لبگریت. چهند رۆژیکیش له پاش ئه‌وه ئاگاداری گه‌فتوگۆیه‌کی هاوبه‌شیی هاوسه‌ری خوشکه‌کانی هه‌مید بووم، هاوسه‌ره‌كه‌ی مونیر ده‌یگوت:

– له‌به‌رئه‌وه‌ی کورپه‌كه له پيش باوکه‌كه مردوه، به‌پیی یاسا هیچ میراتییه‌کی خوا لێخۆشبوو سولتانی به‌ر خیزانی هه‌مید ناکه‌وێت، له هه‌ر کێیه‌کیش ده‌تانه‌وێت پرسيار بکه‌ن.

سه‌یر له‌وه‌دا بوو، له ناو ئه‌و هه‌موو خه‌م و ناخۆشیانه‌دا و به‌و بارودۆخه‌وه‌ی كه تیدا بووم، چۆن ده‌متوانی ئه‌و قسانه‌م گوێ لێ بێت كه پێوه‌ندیان به‌ ژيانمه‌وه هه‌یه و له مێشکه ماندوو و خه‌والووه‌كه‌مدا تۆمارم ده‌کرد! هه‌رچۆنیک بێت، هه‌ستی مه‌ترسی له داها‌توو زووتر له کاتی پێویست له پرسه‌داری هێنایه‌ دهر و خه‌می له ده‌ستدانی هه‌میدی کال کرده‌وه. شه‌وه تاریکه‌کانی ته‌نیايم له په‌ریشانییه‌کی گیانکێشدا به‌سه‌رده‌چوو، خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت، ئۆقره‌م نه‌بوو، له ده‌وره‌به‌ری ماله‌كه پياسه‌م ده‌کرد، بیرم ده‌کرده‌وه و هه‌ندێ جار وه‌کو شیت، ئه‌وه‌ی به‌ مێشکه‌دا ده‌هات به‌ ده‌نگی به‌رز به‌یانم ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو ده‌رگه‌کان له رووم داخراون، بێ کار، بێ هه‌مید، بێ باوکی، بێ مال، بێ میراتییه‌ك كه سه‌رمایه‌ی کارێک بێت بۆم و به‌و مۆره‌ی به‌ نێوچه‌وانمه‌وه‌یه وه‌کو ژنی له سێداره‌دراویک، چۆن بتوانم له نێو ئه‌م ده‌ریا پر گێژاوه‌دا ژيانی مندا‌له‌کانم بیاریزم و به‌ جێگه‌ی مه‌به‌ستیان بگه‌یه‌نم؟ ئاه... باوکه له کوێی...؟ ئاگات لێیه پێشبینیه‌که‌ت راست بوو و کچه‌که‌ت به‌ ته‌نیا له‌م دنیا‌یه‌دا سه‌رگه‌ردان بوو، وای... چهند پێویستیم بێته.

له شه ویکدا به دم خه ووه به دهوری خومدا دهخولامه وه، دهنگی ته له فونه که
رایچله کاند، و سه رسورماو لهو ته له فونه ناوخته گویشییه که م بهرز کرده وه،
دهنگیکی دوور گوتی:

- مه عسووم، خوتی؟! قوربانن بم، راسته همیدیان... حمید مردووه؟
- ئاه... په روانه توی؟ فرمیسکم هاته خوار، تو له کویت، له کیت بیست؟
- که واته راسته؟ ئه مشه و له یه کیک له رادیوکان بیستم.
- به لئی راسته، خوی و باوکی.
- توخوا؟!... ئه ی باوکی بوی؟
- دلئی وهستا، دلئی داخوریا، له داخاندا مرد.
- یاخوا بمرم بوی، زور ته نیا مایته وه، ئیستا ئه گهر پیوستیت به یارمه تی
بیست، براکانن یارمه تیت دهن؟
- ئه ری باب، خوا نه کات ههنگاو یکیان بوم هه لهنابیت، ته نانت بق پرسه که ش
نه هاتن، سه ره خوشییه کی ساردوسریشیان لی نه کردم.
- باشه ئیستا خوت کار دهکیت، پیوستیت به کهس نییه.
- چی! کامه کار؟ پاکسازی کرام.
- ئی! یانی چی؟ پاکسازی چیه؟
- وانا له فرمانگه دهریان کردم.
- وهی نه مینم، بویچی؟ ئیستا تو به دوو دانه منداله وه چی دهکیت؟
- سی دانه.
- چی؟! سی دانه؟ که ی بوون به سی؟ بق من چه نیکه ئاگام لیت نییه؟
- زور، دوو سال و نیوه، ئیستا کچه که م سال و نیویکه.
- بزانه چون له یه کتر دوور که وتینه وه؟ یاخوا نازانم چیان لی بیست؟ له بیرته
چون سینگت دهکوتا؟ دهگوت ئیمه دهسته و دایه ره ی سته مگرین، مافی خه لکیمان
خوار دووه، ناپاکین، ده بیست هه موو شتیکی ژیروژوور بیست و خه لک به مافی خویان
بگهن... فهرموو...! ئه مه باشه... به راست، ئه گهر پارهت دهویت، ئه گهر پیوستیت
به یارمه تی هه یه به خوم بلئی، باشه.

توووهیی و بریندارکردن گهلوی گرتبووم.

- چیه بۆ بیدهنگی؟ شتیک بلّی.

- ئەمن باکم له توانجی دوژمن نییه

خوایه شایانی بهزهیی دۆستم نهکهی!

چهند چرکهیهک بیدهنگ بوو و پاشان به دلتهنگییهوه بهردهوام بوو:

- داواى لیبووردن دهکهم مه‌عسووم، ببوو به خوا به دست خۆم نییه، تۆ دهناسیت، قسه له دهمم ناوهستیت، بهلام کاتیک دلگهرم دهبم نازانم چی دهلیم، من بههیچ شیوهیهک ناتوانم ناخۆشی تۆ ببینم، دلخۆش بووم که تۆ به ئاواتی خۆت گه‌یشتی، ئیدی ژیانیکی باشت هه‌یه، لهو بروایه‌دا نه‌بووم ئاوه‌ای لى بیت، ده‌زانی چه‌ندم خۆش ئه‌وی، له خوشک نزیکتی بۆم، گهر ئیمه له‌م بارودۆخه‌دا فریای یه‌کتر نه‌که‌وین، کى فریامان بکه‌ویت؟ تو کیانی منداڵه‌کان، ئەگهر شتیکت ده‌ویت به من بلّی.

- زۆر سوپاس، به‌دلنیااییه‌وه پیت ده‌لیم، هه‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌له‌فۆنت کرد یارمه‌تییه‌کی مه‌زن بوو، ئیستا پئویستیم به‌و وزه‌یه‌یه که ده‌نگی تۆ پیم ئەبه‌خشیت، هه‌ر ئه‌وه‌نده نکات لى ده‌کهم چیه تر پئوه‌ندیت له‌گه‌لم مه‌بره‌.

بیرم له کاری جۆره‌وجۆر کرده‌وه، ده‌بوايه هه‌ر به‌لای به‌رگدووړیندا برۆیشتمايه، ئەو کاره‌ی که هه‌موو کاتیک قینم لى بوو، که‌چی ده‌تگوت له ناوچه‌وانم نووسراوه. په‌روین خانم به‌لینى یارمه‌تیدانى دا و زوو ده‌ستم پى کرد، به‌لام ئەو کاره‌که‌ی خۆشی له کزی دابوو، هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی جلیان له‌لای ده‌دووری، رۆیشتبوون، ده‌بوايه بیرم له شتی باشته‌ر بکرده‌یه‌ته‌وه، ده‌مزانی له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ر پاکسازی که‌وتووم، هیچ فه‌رمانگه‌یه‌کی میری مافی ئه‌وه‌ی نییه کارم پى بدات. ئەو کۆمپانیاپانه‌ی سه‌ر به‌ ده‌وله‌تن یان پیکخراوه گه‌وره تاییه‌تییه‌کان، لێژنه‌ی بژاره‌یان هه‌یه و به‌پیتی ئەو پئوه‌رانه‌ی که دیارییان کردووه، قه‌ت ئەو مه‌رجانه من ناگرنه‌وه بۆ کارکردن له‌لایان. سه‌ردانى ئەو کۆمپانیاپانه‌م کرد که بى ناو و نافه‌رمی بوون، به‌لام بى سوود بوو، بازاری کار زۆر کز بوو. بیرم له ترشیات دروستکردن و فرۆشتنی به‌ دوکانه‌کان کرده‌وه، یان، دروستکردنی کیک، شیرینی یانیش لێنانی چیشتی سووک، به‌لام چۆن؟ هیچ ئەزمونیکم له‌م بوارانه‌دا نه‌بوو و

هه‌موو کارێک کێشه و سنووری دیاریکراوی خۆی هه‌بوو.

له‌یه‌کێک له‌و پۆژانه‌دا ئا‌غای زه‌رگه‌ر ته‌له‌فۆنی کرد، به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو جارێکه‌وه، ده‌نگی له‌ شله‌ژاو ده‌چوو، هه‌وائی پرسی، وا دیاریبوو تازە هه‌وائی کوشتنی هه‌میدی بیستیوو، سه‌ره‌خۆشی کرد و داوا‌ی مۆله‌تی کرد بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هاوکاره‌کانی فه‌رمانگه‌ بۆ سه‌ره‌خۆشی بۆ دیدارم بێن، پۆژی دواتر له‌گه‌ڵ پێنج که‌س له‌ هاو‌پێیانی فه‌رمانگه‌ هاتن بۆ ما‌لمان، ده‌نگوت به‌ بێنیی ئه‌وان خه‌مه‌کانم نوێ بوونه‌وه، یه‌کسه‌ر ده‌ستم کرد به‌ گریان. ژنه‌کان شان به‌ شانی من فرمیسکیان ده‌رشت، به‌لام ئا‌غای زه‌رگه‌ر سوور هه‌لگه‌رابوو و لێوه‌کانی ده‌گه‌ست و هه‌وائی ده‌دا نیکا‌کانیمان لێ بشاریته‌وه، هه‌رگیز ئه‌وم به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بیبوو. کاتیک هه‌موو هێمن بوینه‌وه گوتی:

– ده‌زانیت دوینی شه‌و کێ ته‌له‌فۆنی کرد و سه‌ره‌خۆشی لێ کردی؟

– نه‌! کێ؟

– ئا‌غای شیرازی، له‌ ئه‌مریکاوه. له‌ راستیدا له‌ رێگه‌ی ئه‌وه‌وه هه‌واله‌که‌مان بیست.

– سه‌یره، که‌واته‌ ئه‌و هێشتا له‌وتیه‌؟ وام ئه‌زانی له‌ داوا‌ی سه‌رکه‌وتنی شوێرش گه‌راوته‌وه.

– به‌لێ، گه‌رايه‌وه، نازانیت چ دۆخیکێ هه‌بوو، هه‌تا ئیستا که‌سم به‌و شیوه‌یه‌ به‌گور و خرۆشاو و دلخۆش نه‌بیبوو، بپوا بکه‌ چه‌ندان ساڵ گه‌نجتره‌وه بووبوو.

– باشه‌ ئه‌ی بۆ رۆیی؟

– چووزانم، ئه‌و کاته‌ی ده‌رۆیشت پێم گوت، تۆ به‌ ئاره‌زووه‌که‌ت گه‌یشتی، بۆ کوێ ده‌رۆی؟ ده‌زانیت چ وه‌لامیکێ دایه‌وه؟

– نه‌! چی وت؟

– وتی:

چیرۆکی ژین له‌وه زیاتر تا‌قه‌ یه‌ک حه‌رفی پێ نییه‌

یان به‌ مردنی ئاره‌زوو مل بده‌ی

یان ئاره‌زووی مردن بکه‌ی

- دەبوايه له فرمانگه کهدا بتانه پشته تايه ته وه.
 - ئەي باوکه، وا خو شمان له فرمانگه دا ناهي لنه وه.
 - ئەي ئيوه بو چي؟
 خانمي مه وله وي گوتي:
 - ئەي ناگات لي نيبه، بو ئاغاي زه پگه ريش په روهنده يان هه لبه ستاوه.
 - په روهنده ي چي؟ ناشيت شتيکتان کرديت؟
 - به لي، هه ره له و کاره ي که تو کرديت.
 - ئاخه هيچ شتيک به تو وه نالکيت.
 ئاغاي مه حه مه دي گوتي:
 - چو ن نالکيت، سه راپاي ئاغاي زه پگه سه ره به سه مکاره!
 هه موو ده ستيان کرد به پيکه نين.
 - ئه وه له ميهره بانبي خو تانه، شتي وه هاش نيبه.
 پيکه نينم هات، ورده ورده خه ريک بوو به سه مکاره ي بوون ده بوو به نوکته و
 پيشوازي لي ده کرا.
 - ته نيا له به ره وه ي مامم پاريزه ره بوو و منيش له ده ره وه خو يندوو مه و
 هاوسه ره که شم بياني بوو، ماوه يه ک ئيخه يان گرتم، خو عه لايت له بي ره، رووي
 بينيني مني نه بوو، ده يو يست له م هه له سوود وه ربگريت و خو ي له به لاي من رزگار
 بکات، به لام پيلانه که ي سه ري نه گرت.
 - ده ي ئيستا لي، چي ده که يت؟
 - هيچ! کونا و کون بو کار ده گه ريم و نايدو زمه وه. هيچيشم له ده ستدا
 نه ماوه ته وه.
 شه و، جاري کي تر ئاغاي زه پگه ره ته له فوني کرد و گوتي:
 - نه مه ده ويست له به رده م هاوکاره کان بيليم، ئه گه ره به راستي پيويستيت به
 کاره، له وان هيه بتوان ريت به شيويه کي کاتي بي ري کي لي بکري ته وه.
 - دياره پيويستيم پييه تي، نازانيت له چ دو خي کدا م!
 و کورته يه که له بارودو خي خه ماوه ري خو م بو گي رايه وه.

- كهواته دهبيت سهرقال بيت، ئىستا چەند بابەتيك و كتيبتىكمان بۆ
پيداچوونەو و چاپ ھەيە، ئەگەر بتوانيت ئامپىرىكى تايپ جيبەجى بکەيت، دەكرى
لەسەر ئەوانە كار بکەيت، لەوانەيە پارەكەى زۆر نەبيت بەلام خراپيش نيە
ھەتاوھكو ئىشەللا كارىكى ھەميشەيى دەدۆزىنەو.

- دەلىي خوا تۆي بە فريشتهى فرياد رەسى من داناو، بۆ ئەوھى لە كاتى
تەنگانەدا فريام بکەويت، بەلام من چۆن دەتوانم لەگەل ئەو فەرمانگەيەدا ھاوکارى
بکەم؟! ئەگەر بزائن، بۆ تۆ خراپ دەبيت.

- پيوست ناکات بزائن، بە ناوئىكى ترەو گرېبەستەكە دەنووسين، خۆم
کارەكانت بۆ دەھينم، با خۆت بۆ ئەو دەوروبەرە نەيەيت.

- بەراستى نازانم چى بلىم و چۆن سوپاست بکەم.

- پيوست بە سوپاس ناکات، تۆ زۆر باش کار دەکەيت، لە زمانى فارسيدا كەم
كەس شارەزايىي تۆيان ھەيە، تەنيا لە خەمى ئامپىرى تايپدا بە، سبەي پاش
نيوهرۆ کارەكان دەھينم.

لە خۆشياندا خەرىك بوو دەفريم، ئۆقرەم نەدەگرت، بەلام ئامپىرى تايپ لە كوئى
بەينم؟ ئەوھى كە چەند سالىك پيش ئىستا لە باوكى ھەميدم وەرگرتبوو، زۆر كۆن
بوو، ھەر لەو كاتەدا مەنسوورە بۆ ھەوالپرسين تەلەفۆنى كرد، ئەم خوشكەى
ھەميد لە ھەموويان بەسۆزتر، تيگەيشتووتر و ھاودەمتر بوو، بابەتەكەم لەگەل
ئەودا ھىنايە ئاراو، گوتى:

- بوەستە با لە بەھمەن بپرسم، لەوانەيە لە كارخانەكەيان دانەيەكيان ھەبيت و
بتوانن بە تۆي بەدن. كە گوئيشيەكەم دانا، ھەستم بە سووكبوونەو و شادى
دەكرد، لەبەر خۆمەو و تم، سوپاس بۆ خوا، ئەمرۆ رۆژىكى باش بوو.

لە دواى ئەو، بۆ ماوھەيەكى زۆر لە مالەو بەو رەوشە تايپ، پيداچوونەو،
دروومانم دەكرد. پەروين خانم، خەمرەوين، ياريدەدەر و ھاودەم بوو، زۆربەي
رۆژەكان دەھات و ئاگاي لە شيرين دەبوو، يان پيکەو دەروومانمان دەكرد،
بەشەكەى منى بە وردى دەژمارد و پارەكەى دەدا، بەلام دلنيابووم زياتر لە مافى
خۆمى دەدامى. ھىشتا بە گور و جوان بوو، لەو نەدەچوو لە پاش ئەحمەد دۆستى
ترى نەبيت، بەلام كاتىك يادى ئەحمەدى دەكرد، چاوەكانى پر لە فرميسك

دهبوون، به لای منهوه چیی تر هه لسه نگانندی خه لکی سه بارهت بهو، هیچ نرخیکی نه بوو، له روانگهی منهوه ئه و ژنیکیی به شه رهف و نازدار بوو، له هه موو ئه و کهسه نزیکانه م که پۆزی یارمه تیدانی خه لکیان لی ددها، زیاتر فریام کهوت، و به پرا دهیه ک مرؤقدۆست و له خۆبوردو بوو به سانایی بهرژه وهندی و ئاسووده ییی خۆی ده کرده قوربانیی خه لک.

فاتی داماو هه رچییه کی له دهست بهاتبایه درێخی نه ده کرد، به لام خۆشی به دوو مندالی بچووکه وه و ده رامه ته دیاریکراوه که ی هاسه ره که ی، هه زار گرفتاریی هه بوو، له راستیدا له و رۆژگاره دا هه ر کهسه و به شیوه یه ک له گه ل گیروگرفته کانی ژیان دهست و په نجه ی نه رم ده کرد. تاقه کهسانیک له ده وریه یی مندا که رۆژ به رۆژ بارودۆخیان باشتر ده بوو مه محمود و عه لی بوون، به رده وام سامانیان له زیادبووندا بوو، وا دیاربوو له به شه دوکانه که ی باوکم که ئیستا دایکم خاوه نداری بوو، شتومه کی کۆپۆنیان وه رده گرت و له بازار ی ئازاددا به نرخ ی چهنده که رته گرانتز ده یانفرۆشت. دایکیشم له هه موو کاتیک پیرتر و ماندووتر بوو و نوقمی کتیشه کانی خۆی بوو. که متر ده مبینی و هه و لم ددها له دیداره دیاریکراوه کانی ئه ودا روویه رووی براکانم نه بمه وه، له هیچ رپۆره سمیکدا به شداریم نه ده کرد، هه تا وه کو رۆژیک دایکم ته له فۆنی کرد و به خۆشییه وه هه والی دووکیانی بوونی هاسه ره که ی عه لی پی گه یاندم، که سه ره نجام له دوای چهنده سالتیک له چاوه روانیی سکپر بوو بوو و بۆ سفره ی حه زره تی عه باس داوه تی کردم.

- باشه پیرۆزه، له لایهن منهوه پیرۆزباییان لی بکه، به لام تۆ ده زانیت من نایه م.
- وا مه لی، ده بێت بێت، ئیتر ناوی حه زره تی عه باس له ئارادایه، چۆن ده وێریت پشت له و سفره یه هه لکه یه ت، خۆ ده زانیت ئه وه شیوا نییه، ده ته ویت هه م دیسان به ده بختیت به سه ر بێت؟

- نه دایه، تاقه تی بینینی ئه وانم نییه.
- تۆ کارت به وانه وه چیه؟ وه ره له سه ر سفره که نزا بکه، خوا یارمه تیت ده دات.
- له راستیدا دایه خۆشم زۆرم پێویست به سفره یه ک، زیاره تی، شتی هه یه، بۆ ئه وه ی برۆم و خۆم سووک بکه مه وه، به لام نامه ویت چاوم به و برا بی غیره تانه م بکه ویت.

- تو گیانی مندالەکان ئەو قسانە مەکه، هەرچیپهک بێت براتن، باشه عەلی چی کردووه؟! من خۆم شایه دم چەنیک تەلهفۆنی بۆ ئەملا و ئەولا کرد. لەبەر خاتری من وەرە، دەزانیت چەنیکە نەمبینیوی، پیت وانیه دایکت هەر ئەم چەند رۆژه میوانتە، تا مالی پەروین خانم دێی و سەر له من نادەیت.

گریانی دەست پێ کردووه تاوهکو سەرئەنجام قایل بووم.

لەسەر سفرهکه فرمیسی زۆرم رشت، و داوام له خوا کرد توانای دەرروونی و جەستەبیم پتر بکات، بۆ ئەوهی بتوانم بەتەنیا باری قورسیی ژیان هەلبگریم، بۆ دوارۆژی مندالەکانم نزام کرد، فاتی و پەروین خانمیش شان بە شانی من دەگریان، ئیحترام سادات له ئالتووندا نوقوم بووبوو و له سەررووی هەمووانهوه دانیشتبوو و رووی لیم وەردهگیرا، دایکم بەردهوام تەزبیحینی دەکرد و لەژێر لێوهوه نزای دەکرد، هاوسەرەکهی عەلی لهخۆبایی و سەرپەرز له تەنیششت دایکییهوه دانیشتبوو و له شوپین خۆی جوولەئەندەکرد نەوهکو مندالەکهی لهبار بچیت، هەر داوای خواردنی جوورهوجۆری دەکرد و له بەردهمی دایاندەنا. له داوی رۆیشتنی میوانەکان سەرقالی کۆکردنەوه بووین تاکو ئاغا سادق که مندالەکانی بۆ گەران بردبوو، هات بۆ شوپنمان. دایکم مندالەکانی ماچ کرد و له حەوشهکه داینیشاندن و له ناشی* سەر سفرهکهی بۆ هینان. هەر لهو کاتەدا مەحموودیش هاته ژوورهوه، ئیحترام سادات وەکو تۆپ بۆ ناو حەوشهکه گلۆر بووهوه، بەلام دایکم نەبیهتشت برۆن، ناشی بۆ مەحموود تێ کرد و بە پارانهوه له گوێیدا قسەیی دەکرد، ئاشکرا بوو که بابەتی باسەکه منم، ئەوهنده دلم رەنجابوو حەزم نەدەکرد هیچ کهسێک بکهوێتە ئیوانمانهوه، هەرچەند دەمزانی پتووستیم بە یارمەتی دارایی مەحموود دەبیت، لەولایشهوه نەمدەویست کورەکان ئاگیان لهو جووره قسەویاسانه بێت، سیامەکم بانگ کرد و گوتم:

- وەرە جانتای مندالەکه وەرگیره و بیخه ره ناو ئۆتۆمۆبیلەکه بۆ ئەوهی منیش بێم، مەسعوود تۆش وەرە شیرین بگره باوهشت.

- وای، بۆ کوێ؟ چیت لێیان دەوێت، هیشتا مندالەکان ئاشهکهیان نەخواردووه، ئیستا هاتن.

* ناش: چیشتیکی ئێرانیهه له دانەوێله و کهشک دروست دەکریت.

- نه دایه گیان، ده بیت برۆم کارم زۆره .
 - سیامهک زووکه .
 سیامهک بۆ لای په نجه ره که هاتبوو، جانتاکه م دایه دهستی .
 - دایه دهنایت، خالق مه محمود ئۆتۆمۆبیلی تازهی کریوه، تاوه کو تۆ دیتیت ئیمه
 ده ژۆین سهیری ده کهین. غولامهلی با برۆین.
 - کهواته دایه خۆت شیرین بهینه، منیش ده ژۆم سهیر ده کهم.
 هه مو منداله کان پریان کرده دهره وه، دایکم زۆر باش پیلانی ئاشتکردنه وه کهی
 دارشتبوو، وا دیار بوو مه محمودیش پیشینهی ئامادهیی هه بوو، به دهنگی بهرز
 گوتی:
 - کاری نابهجی مه که، ناپاکی مه که، پیلان دامه ریژه، من چیم لیتیان ده ویت؟ من
 له مافی خۆم ده بوورم، حه زره ت فهرموویه تی، ده بیت موسلمان له خۆبوردو بیت،
 به لام ناتوانم واز له مافی ئاین و خوا و په یامبه ر به ینم.
 قینم هه ستابوو، به لام ئه وهندهی مه محمودم دهناسی ده کرا قسه کهانیم به
 شیوهیه که له داوای لیبووردن لیک بدایه ته وه، دایکم بانگی کردم و گوتی:
 - مه عسووم گیان ده قه یه که وهره .
 چاکه ته که م له بهر کرد، که شی ناوهر راستی ره شه می سه رمایه کی مام ناوه ندی و
 هه وایه کی پاکی هه بوو، شیرینم ئاماده کردبوو، له باو هشم گرت و به نابه دلی و
 به زۆر له ژووره که هاتمه دهر، هیشتا دایکم قاپ و قاچاخه پتویسته کانی ئاماده
 نه کردبوو که دهنگه دهنگی منداله کان له کۆلانه که وه هات، غولاموسین، کوره
 بچوو کتره کهی مه محمود به هه ناسکه برکیوه دهر په ریبه ناوهر راستی حه وشه که و
 گوتی:
 - وهرن، سیامهک و غولامهلی بوو به شه پریان.
 کچه کهی مه محمود به دهم گریانه وه گوتی:
 - بابه هه لی، غولامهلی کوشت.
 عه لی و مه محمود و سادق به په له له مال چوونه دهر، منداله که م له سه ر زهوی
 دانا، چارشپوه کهی له سه ر ده ستگری پلیکانه که دامنا بوو، له سه رم کرد و به

شوینیاندا هه‌له‌هاتم، هه‌موو مندا‌لانی کۆلانه‌که کۆ بووبوونه‌وه، به‌زۆر خۆم خزانده ناوه‌راستی شه‌ره‌که، عه‌لی سیامه‌کی به‌ دیواره‌که‌وه چه‌سپانده‌بوو و دژوینی دهدا، و مه‌حموودیش شه‌پازله‌ی توندی له‌ گۆتی دهره‌واند، ده‌مزانى ده‌ستی مه‌حموود چه‌ند قورسه، له‌ ناخه‌وه هه‌ستم به‌ ئازاره‌کانی ده‌کرد، له‌ سروشتیکه‌وه، له‌ وانه‌یه تا راده‌یه‌ک نامرۆفانه‌ بێت، وه‌کو شیت و درنده‌ قیزاندم، وازی لێ بێنه و هه‌لمه‌تم بۆ برد، چارشێوه‌که‌م له‌ زه‌ویدا ب‌لا‌بووه‌وه، خۆم له‌ نێوان سیامه‌ک و ئه‌وانی تردا کرد به‌ له‌مپه‌ر، مشتته‌کۆله‌م له‌ ده‌موچاوی مه‌حموود دهدا، به‌لام وا دیار بوو به‌ر شانی که‌وت، ده‌متوانی به‌ئاسانی له‌توکوتی بکه‌م، ئه‌مه‌ جاری دوهم بوو که‌ ئا ئا‌ه‌ایان له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کاندا ده‌کرد، ده‌نگوت کاتیک سی‌به‌ری با‌وکیان به‌سه‌ریانه‌وه نابین به‌ مافی خۆیانی ده‌زانن هه‌رچی به‌به‌ختییه به‌سه‌ریاندا به‌ین. سادق ئه‌وانی دوورخسته‌وه، به‌لام من هه‌تا‌وه‌کو چه‌ند چرکه‌یه‌ک وه‌کو پۆر به‌ مشتته‌ گرمۆله‌ کراوه‌که‌مه‌وه له‌ به‌رده‌م سیامه‌ک وه‌ستام، لێره‌دا غولامه‌لیم بینی له‌ قه‌راخ جۆگه‌له‌که‌ دانیشته‌بوو و ده‌گریا، دایکی پشتی ده‌شیتلا و له‌ژێر لێوه‌وه دژوینی دهدا و نه‌فره‌تی ده‌کرد، به‌سته‌زمانه هێشتا نه‌یده‌توانی به‌باشی هه‌ناسه هه‌لبکیشیت، وا دیار بوو سیامه‌ک به‌ زه‌ویدا دا‌بوو و ئه‌ویش پشتی به‌سه‌ر قه‌راخی جۆگه‌له‌که‌ که‌وتوووه و هه‌ناسه‌ی سوار بووه، دلم پێ سووتا، یه‌کسه‌ر گوتم:

– پوررت بمرئ، چیت لێ هات؟

به‌توورهبی و قینه‌وه گوتی:

– تۆش وازم لێ بێنه، خۆت و ئه‌و درنده شیتته‌ت.

مه‌حموود ده‌موچاوی لێم نزیک کرده‌وه و به‌ رووخساری‌که‌وه که‌ له‌ توورهبیدا گۆرابوو گوتی:

– ته‌ماشاکه، وا پیت ده‌لێم، ئه‌گه‌ر ئه‌م کوره‌شتیان له‌ دار نه‌دا، ئه‌مانه‌ بنه و پاشماوه‌ی ئه‌و بێ شه‌ره‌فه‌ بێ دینه‌ن، چاره‌نووسیان هه‌روه‌کو ئه‌و ده‌بیت، ئه‌مه‌ش ناو و ئه‌مه‌ش نیشان، با بزانه‌م له‌ کاتی له‌ سێداره‌دانیدا دیسانه‌وه ده‌توانیت مشتته‌ گرمۆله‌ بکه‌یت؟

به‌توورهبی و هاوار هاواره‌وه مندا‌له‌کانم پال نایه‌ ناو ئۆتۆمۆبیله‌ کۆنه‌که‌مه‌وه، به‌ درێژایی پێه‌که‌ قسه‌ی ناخۆش و نابه‌جێم به‌ خۆم دهدا، بۆچی رۆیشتم، به‌

و دایه پرمه‌ی گریان. که‌میک سه‌یریم کرد، ئاره‌زووم ده‌کرد منیش دوو دانه‌م له ناو ده‌می غولاموسینم بدایه، به‌م بیرکردنه‌وه‌یه پیکه‌نین گرتمی، گوتم:

- قسه‌ی خوومان بیت تۆش چاکت لی‌یان دا ها! به‌لام غولامه‌لی به‌سته‌زمان نه‌یده‌توانی هه‌ناسه هه‌لکیشیت، وا بزانه‌م دانیکیشی شکابوو.

منداله‌کان له شیوانی قسه‌کردنه‌که‌م زانیان هه‌ستم به هه‌لومه‌رجه‌که‌یان کردوو و تا راده‌یه‌ک مافیان ده‌ده‌می، سیامه‌ک فرمیسه‌که‌کانی سربیه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتم:

- به‌لام تۆش چاک خۆت هه‌لدایه ئه‌و ناوه‌راسته!

- ئاخ‌ر خه‌ریک بوون له تۆیان ده‌دا.

- قه‌یدی نه‌بوو من ئاماده‌بووم ده‌ شه‌پازله‌ی ترم بخواردایه به‌لام جارێکی تر له سه‌ر غولاموسینم بدایه.

هه‌موومان پێ که‌نین، مه‌سه‌وود ده‌ستی کرد به لاساییکردنه‌وه‌ی من، خۆی هه‌لدایه ناوه‌راستی ژوره‌که و گوتم:

- دایه وه‌ها به‌و چارشی‌وه‌وه خۆی هه‌لدایه ناو کۆلانه‌که، وتم زۆرۆ هاتوو، به‌و بالاییه‌وه له به‌رده‌م خالۆ مه‌حموود و خالۆ عه‌لی به‌ مشتته‌ گرمۆله کراوه‌که‌یه‌وه خۆی ئاماده کردبوو و هه‌روه‌کو مه‌حه‌مه‌د عه‌لی کلای ده‌یویست هه‌رش بکات، ئه‌گه‌ر فوویه‌کیان لێ بکردایه ده‌فرییه سه‌ربانی مالی سه‌ره‌هنگ، به‌لام خۆشییه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که ئه‌وانیش ترسان، هه‌موویان گێژووێژ بووبوون...

مه‌سه‌وود ئه‌وه‌نده به‌چێژه‌وه ئه‌م دیمه‌نانه‌ی وینا کرد، له‌به‌ر پیکه‌نین هه‌ریه‌که‌مان به‌لایه‌کدا که‌وتبووین، چه‌ند باش بوو هه‌شتا ئیمه پیکه‌نینه‌مان له‌بیر نه‌چوووبوووه.

نزیکی جه‌ژن بوو، به‌لام من تاقه‌تی هه‌یچم نه‌بوو، ته‌نیا به‌وه دلخۆش بووم که سه‌ره‌نجام ئه‌و ساله شوومه خه‌ریکه ته‌واو ده‌بیت، له وه‌لامی په‌روانه‌دا ئوسیم، نازانیت چ سالێکم تێ په‌راند، هه‌ر رۆژه‌ی به‌لایه‌ک بوو، وه‌کو ئاغای شیرازی ده‌لێت:

سێسه‌د و شه‌ست و پینج جارن

له بازاردا هه‌راج کرام

سێسەد و شەست و پێنج جارەن

ئەمەن زیندوو کرامەووە، دیسان لە سێدارە درام

بە پێداگریی پەروین خانم پانتۆڵ و کراسم بۆ منداڵەکان دووری، بەلام جەژنە سووکەلەکەمان نە مالا پاککردنەو، نە حەوت سین و نە چالاکییەکی تێدا بوو. دایکی حەمید سووربوو لەسەر ئەوێ لە کاتی هەلگەرانیی سالدای بۆ لای ئەو برۆین، دەگوت سالی یەکەمە و هەموو بۆ دیبەنی دین، بەلام من تاقەتی کەسم نەبوو. لە دەنگی درواسێکان زانیم سالی هەلگەرایەو، چێگە چۆلەکی حەمید وەکو درک لەناو چاوەکانمدا بوون، حەقدە سالی جەژنم لەگەڵ ئەدا بەسەر بردبوو، تەنانت گەر لەلای ئیمەش نەبوایە هەستم بە سێبەرەکی دەکرد و ئاسوودە بووم، کەچی ئیستا ئەوێ هەبوو هەر تەنیا یی و بێ پەنایی بوو. مەسعوود وینەکی باوکی لە دەستیدا بوو و سەیری دەکرد، سیامەک دەرگەکی داخستبوو و لە ژوورەکە نەدەهاتە دەر، شیرین سەر لی شتیواو بوو، دەرگەکی ژووری نووستنەکەم داخست و گریام.

فاتی، سادق و منداڵەکان بە جلی نوێ و دەنگەدەنگەو هاتن، فاتی بە بینینی جەژنە پرسە ئامێزەکەمان حەپەسا، هاتە چێشخانەکەو و گوتی:

– دادە لە تۆ ناوێ شیتەو، ئەمە چ دۆخیکە؟ گەر لەبەر منداڵەکانیش بوو، دەبوا یە حەوت سینت دابنایە، شتیکت بکردایە، دلخۆش بووم گوتت بۆ مالا دایکی حەمید نارۆم، پێم وابوو بۆیە نارۆی لەبەر ئەوێ بە شتیوێکی ئاسایی دەبیتە پرسە و منداڵەکان قەلس دەبن، کەچی دەبینم خۆت خراپتری. هەستە، هەستە جل لەبەر بکە، هەرچی بکە بوو ئەمسالی تەواو بوو، ئیشە لای سالی نوێ سالیکی باش بێت بۆتان و هەموو ناخۆشییەکانتان قەرەبوو بکاتەو.

ئاھیکم هەلکیشا و گوتم:

– دللم ئاو ناخواتەو.

لە پاش جەژن، مقۆمقۆی چۆلکردن و فرۆشتنی خانووێکە هاتە ئاراو، دایکە و مەنسوورە دادوبێدایان بوو، بەلام پوور و مامەکان یەک قسە بوون لەسەر ئەوێ کاتی فرۆشتنی خانووێکە هاتوو. ئەو بارودۆخی مەلک و مەلکدارییەکی کە لە دواي شۆرش بەهۆی دەنگۆی دابەشکردنی مەلک و داگیرکردنی خانووێکەو بەتەواوەتی

بئى سەرەبەرە بوو، لەم دواييانەدا كەمىك گۆرانی بەسەردا ھاتبوو و نرخەكان بەرزەوہ بوون، ئەوانىش دەيانويست ھەرچى زووترە خانووەكە بفرۆشن، نەوہكو جارىكى تر نرخەكان بشكىن يانەكو خانووەكە لە دەست بچیت. كاتىك ھەوآلەكەم بەفەرەمى پى گەيشت، وەلآم دانەوہ كە ھەتاوہكو كۆتايىيى تاقىکردنەوہكانى مندالەكان لە شوپىن خۆم ناجوولمەوہ، لە دواى ئەو بىرىكى لى دەكەمەوہ، بەلآم چ بىرىك؟ من بە ئاستەم خەرچىيى خۆرد و خۆراكى مندالەكانم دەردەھىنا، چۆن بتوانم كرىيى مالىش بەم! دايك و خوشكەكانى ھەمىدیش زۆر نىگەران بوون، لە سەرەتادا پىشنيارىيان كرد كە لەگەل دايكى ھەمىد بژين، بەلآم من دەمزانى دايكى ھەمىد لە چەند كاژىريك زياتر بەرگەي دەنگەدەنگ، ھاتوچۆ و قەرەبالخىي مندالەكانى نىيە، منىش نەمدەتوانى و نەمدەويست مندالەكانم لە مآلەكەي خۆيانىشدا سنووردار و بىزار بكەم، سەرەنجام مامى ھەمىد پىشنيارى كرد كە لە جىگەي مىراتىيەكەي باوكى ھەمىد، لە خانووەكەي دايكىدا ئەو دوو ژوور و گەرآجە رووخاوە بنىات بنىتەوہ كەوا لەوسەرى ھەوشەكەدا بوو و دەرگەيەكەي سەرەخۆي ھەبوو، من و مندالەكان بگۆزىنەوہ بۆ ئەوي، بەم شىوہيە ھەم دايكى ھەمىد ھەم ئىمەش لە چوارچىوہي ئازادىي خۆماندا تەنيا نەبووين و كچەكانىش لە دايكيان بى خەم دەبوون، لەبەرئەوہي كە ئىمە لە بەشە مىراتىي باوكى ھەمىد ھىچ مافىكمان نەبوو، ھەر ئەو مېھرەبانىيەي ئەوان ئىمەي زۆر سوپاسگوزار كرد.

لەگەل كۆتايىھاتنى تاقىکردنەوہكانى وەرزى سىيەمدا، بنىاتنانەوہي خانووەكەي دايكى ھەمىدیش لە تەواوبووندا بوو، بەلآم ھەلسوكەوتە گومانانوييەكانى سىامەك نەيدەھىشت بىر لە مآل گواستەوہ بكەمەوہ و جارىكى تر خەمەكانى رابردووي لە ناخەمدا ورووژاندەوہ، پاش نىوہروان دەرنگتر لە كاتى خۆي دەھاتە مآلەوہ، قسەوياسى سىاسى دەھىنايە ئاراوہ، سەرنجىكى تايبەتتى ھەوآل و رۆژنامەكانى دەدا و پتر لە ئاسايىي ھاسۆزى بۆ چەند دەستەيەك دەردەبىرى. بەلآم من چىي تر تاقەتى ھىچ دەستە و تاقمىك نەبوو، ھەولم دا دەرگە لە رووي ھەوآلەكانى رۆژ داخەم و مندالەكانم لە زيان بپارىزم، بەلآم لەوانەبوو ھەر ئەو سنوورداركردەن ئەوانى دلگەرمتر بكردبايە. لە رۆپرەسىي پرسەكەي ھەمىد و باوكىدا ئاشنايىم لەگەل ھاورى تازەكانى سىامەك پەيدا كرديوو كە لە پرسەكەدا ھاوكارىيان دەكرد، مندالگەلئىكى چاك و تەندروست دياربوون، بەلآم ھىچ ھەزم لە چپەچپىكردەنەكانيان

نەبوو، دەتگوت ھەموو کاتیک نەتینیەک لە نیوانیاندا ھەبە، وردە وردە ھاتوچۆیان بۆ مائمان زۆرتەر بوو، سەرەرای ئەوەی ھەموو کاتیک ھەزم دەکرد سیامەک ھاوڕێی باشی ھەبیت و لە چوارچێوەی خۆی بێتە دەر، کەچی بەم پێوەندیانە ھەستم بە بەببینی دەکرد، دەنگی دایکی ھەمید لە گوێمدا دەزینگایەو ھەموو جارێ دەبگوت: ھاوڕێکانی ھەمیدیان لەناو برد. سیامەک بووبوو بە لایەنگرێکی جیدی و تەواویی موحاھیدەکان، لە ناو ھەموو کۆرێکدا بە مشتێکی گرمۆلە کراوھو ھەلدەستا بۆ پشستیوانیکردن لەوان، رۆژنامە و بلاوکراوھەکانیان دەھتایەو ھەموو بۆ مال و منی تا سنووری شێتی توورە دەکرد. ھەموو کاتیک گفتوگۆ سیاسییەکانمان بە شەر و فرە کۆتاییی پێ دەھات و نەک ھەر بە ئەنجام نەدەگەیشتین بەلکو رۆژ بە رۆژ ئەوی لیم دوورتر دەخستەو. سەرئەنجام رۆژێکیان لە پاش ھەولێکی زۆر بۆ گرتنی جڵەوی توورەیی و پاراستنی ھێمنی، دانیشتم و لەگەڵی کەوتەم گفتوگۆ، باسی باوکی و ئەو گورزانەم کرد کە بەھۆی کیشە سیاسییەکانەو بەرمان کەوت، ئەو ئازارانەیی ئەو و ھاوڕێکانی چەشتیان، سەبارەت بە بەدبەختی و ناخۆشیەکانی ژانیان و کۆتایییە بۆ ئەنجامەکی قسەم بۆ کرد، و داوام لێ کرد نەچیتە ناو ھیچ دەستە و تاقمێکەو، سیامەک بەجیدی و بە دەنگیکەو ھەموو گوتی:

- دایە تۆ قسەیی چی دەکەیت!! چۆن دەبیت؟ ھەموو سیاسییین، لە کلاسەکانماندا کەس نییە لەگەڵ دەستەبەکاندا نەبیت، زۆریەشیان موحاھیدن، کۆری فرە چاکیشن، ھەم خواناسن و نوێژ دەکەن، ھەم بۆ ئازادی جەماوەر تێ دەکۆشن.

- وایە شتیکن لە نیوان باوکت و خالۆت و پیکەو ھەلەکانی ھەردوولا دەکەن.
- نە ھەرگیز وانییە، زۆر لەوان جیاوازن، من خۆشم دەوین، ھاوڕێیەکی باشن، دەمپارێزن، ئەگەر لەگەڵیان نەبم بە تەنیا دەمێنمەو، تۆ ئاگات لێ نییە.
- بۆچی نا، ئاگام لێیە، تۆ دایمە دەشی بە شتیکەو بە یەکیکەو خۆت ھەلبواسیت.

سوور ھەلگەرایەو و پووخساریکی شەرەنگیزی لە خۆ گرت، زانیم جڵەوی خۆم ون کرد و ھەلەم کرد، دەنگم نزم کردووە و ھێشتەم فرمیسکەکانم بەئاشکرا بەسەر

گۆناکاندا بینه خوار، به دهنگیکی خه مناک و داگیراوهوه گوتم:

- داوای لیوووردن دهکم، هیچ مه بهستیکم نه بوو، ته نیا ئه وه نه بیت که چی تر له م ماله دا بهرگی کایه یه کی تری سیاسی ناگرم.

ئینجا لئی پارامه وه که خۆی دوور بخاته وه. ئه نجامی ئه م هه موو گفتوگۆیا نه ئه وه بوو که به لئینی دا هه رگیز به شیوه یه کی فه رمی پتوه ندیدار نه بیت به هیچ دهسته یه که وه، به لام ناتوانیت لایه نگر یان ههروه کو خۆی ده لیت (سه مپات) نه بیت، نه مده توانی به ته نیا له بهرده میدا بوهستم، ئاغا سادق پتوه ندییه کی باشی هه بوو له گه لئی، داوام لئی کرد ئاگای لئی بیت و قسه ی له گه ل بکات. رۆژ به رۆژ بارو دۆخه که خراپتر ده بوو، ده مبیست سیامه ک له سه ر چوار ریانه که ده وه ستیت و رۆژنامه ده فرۆشیت، له وانه کانیدا کز بوو بوو، به زۆر تا قی کردنه وه کانی وه رزی سییه می دا، هیشتا به لگه نامه ی نمره کانی وه رنه گرتبوو، به لام دنیابووم که دووپات کردنه وه ی هه بوو. رۆژئ، ئاغا سادق ئاگاداری کردمه وه که نیازی رپتوانیتی گه وره یان هیه و بۆ ئه مه به ستش به نامه ی کاریان وه رگرتوه، هه ر له به یانییه وه چاویکم کردبوو به چوار چاو و سه رنجی سیامه کم ده دا، پانتۆلی جینز و کالای له پئی کرد، چه ند جارێک ویستی به بیانووی کرینی شتی که وه له مال پرواته ده ر، به لام من مه سه وودم نارد، ورده ورده خه ریک بوو بئی تا قهت ده بوو، بۆ هه وشه که رۆشیت، که مێک خه ریکی گوله کان بوو، سۆنده که ی گرته ده ست و له کاتیکدا له ژیر چاوه وه سه یری په نجه ره که ی ده کرد، ده ستی به ئاورشپنکردن کرد، خۆم وا نیشان دا که له ژیرزه وییه که سه رقالی کارم، به لام له پشت په رده هه سه یرییه که وه چاودیریم ده کرد، به ئه سپایی سۆنده که ی له سه ر زهوی دانا و له سه ر په نجه ی پئی به ره و لای ده رگه که رۆشیت، منیش رام کرد و له پئیش ئه و خۆم گه یانده ده رگه که و هه ردوولای چوارچپوه ی ده رگه که م به ده ستم گرت، به تووریه ییه وه هاواری کرد:

- ئیتر به سه، ده مه ویت برۆمه ده ره وه، بۆچی وه کو مندال په فتارم له گه ل ده که یت؟ بیزاربووم لیت، وازم لئی بینه!

رهنگی زه رده وه بوو بوو، به توندی ده ستی گرتم بۆ ئه وه ی رامکیشیت ته لاه، ده مزانی هیزم به سه ریدا ناشکیت، به لام ده بوایه رابوه ستامایه.

- ئەگەر دەتەوئیت ئەمرىق بىرۆيتە دەرەو، مەگەر بەسەر لاشەى مندا بىرۆيت.

جارتىكى تر ھەلمەتى بۆ ھىنام، مەسعوود بە رووخسارتىكى مكوپ و بالايەكى بەرز و بارىكەو، بەرزبوونى بالاي لەم دوايىيانەدا لاوازتر نىشانى دەدا، بۆ يارمەتىم ھات و لە بەردەمم وەستا، ئەو رقىەى سىامەك نەيتوانى بەسەر مندا بىرپىرۆيت، بەسەر ئەويدا رژاند، بە شەق و مەشت كەوتە نىزەى، بە ددانە چىرەو ە قسەى پى دەگوت:

- جووجەلە بىرۆ، تۆش بوويتە بەشەر بۆ گىانم؟ بىرۆن بە خوت تى ھەلمەقورتىنە، مردارەو بوو.

- تۆ بۆت نىيە بەم شىوہىە لەگەل داىە قسە بكەيت، دەشپت گوپرايەلى بيت.

- لال بە، پىوہندى بە تۆوہ نىيە!

وہا زىلەيەكى لە بنە گوپى دا ھاوسەنگى خۆى لە دەست دا، بەگريانەوہ گوتم:

- وام دەزانى كوپرە گەورەكەم پشتىوانمە، جىگەى باوكيم بۆ دەگرتتەو، كەچى ئىستا نامادىيە من بە چەند بىگانەيەك بفرۆشپت، ھەر لەبەرئەوہى وتم ئەمرۆ، ھەر ئەمرۆ لە مال مەرۆ دەرەو.

- بۆچى نەرۆم؟

- لەبەرئەوہى خۆشم ئەوئى، لەبەرئەوہى نامەوئت تۆش وەكو باوكت لە دەستم بچپت.

- ئەى بۆچى پىشت لە باوكم نەگرت، كە كۆمۆنىستىش بوو؟

- ھىزم بەسەريدا نەشكا، ھەموو ھەولتكم دا، بەلام نەكرا، ئەو لە من گەورەتر و بەھىزتر بوو، بەلام تۆ كورى منى، ئەگەر ھىزم بەسەر تۆشدا نەشكىت، دەشى بمرم.

- ئەگەر نەھىلپت بىرۆم ئەمە ئەكوژم.

- نە من بكوژە، چونكە ھەرچىيەك بپت لە دواى تۆ من ئەمرم، چاكتر وايە خوت ئەوہ بكەيت.

فرمىسك لە چاوەكانيدا تىكەل بە بريسكەى قين بوو، كەمىك تەماشاي كردم و ئىنجا بەتوورەيىيەوہ بەرەو لاي پلىكانەكان رۆيى، ھەر بە پىيەكانى پىلاوہكانى

داکهند و به شەق فریڤدایە سووچیکەو، خۆی لەسەر تەختەکەى بەردەم ژوورەکەى نەنە گرمۆلە کرد، لە دواى چاره‌کێک بە شیرینم گوت:

– برۆ پێشەوێ کاکەت ماچ بکە، خەفەت دەخوات.

شیرین رای کرد و بەزەحمەت سەرکەوتە سەر تەختەکە، لە تەنیشتییه‌و وەستا و دەستی کرد بە ناز کێشانى، سیامەک بەهێواشى دەستی لا برد و هاواری کرد:

– تۆش وازم لى بێنە.

رۆیشتم شیرینم لە باوێش گرت، لەسەر زەوییه‌کە دامنا و لەتەنیشتم تەختەکەو دانیستم و گوتم:

– کورم، من دەزانم ئەندامبوون لە دەستەیه‌کدا، پالەوانىتى نواندن زۆر خۆشە، هەبوونی ئەندێشەى جوان و پاک بۆ رزگارىی خەلک و مرۆڤایەتى زۆر لەزەت بەخشە، بەلام، دەزانیت چى لە پشتییه‌وویە و بەرەو کوێ دەبریت؟ تۆ دەتەوێت چى بگۆریت؟ بۆچى دەتەوێت خۆت بە گوشت بدەیت؟ بۆ ئەوێ کۆمەلە خەلکى تر بێن و بە ناوى بەرەهەلستکار کۆمەلێک خەلک بکوژن و خۆیان بە دەسلەلات و سامان بگەن؟ وایە؟ ئەمەت دەوێت؟

– نە! تۆ نازانىت، تۆ ئەم دەستەیه‌ هەر ناناىت، ئەمانە ئاوا نین، ئەمان دەپانەوێت یەكسانى لە ناو کۆمەلگەدا بەهێنە دى.

– ئازىز دلەكەم، خەلکى تریش هەر ئەم قسانەیان دەکرد، تا ئیستا بىنیوتە یەكێک بیه‌وێت بە دەسلەلات بگات و بلایت ئامانج ئەوویە نایەكسانى لەناو کۆمەلگەدا زیاد بکەم؟ بەلام لە گۆشەنىگای هەموو ئەوانەو کاتێک یەكسانى دیتە کایەو کە حکومەت و دەسلەلات بەدەست دەستەکەى خۆیانەو بێت، ئەگەر یەكێکیش لە دژیان خۆى رابگەیه‌نیت، یەكسەر بۆ دۆزەخ دەنێردریت.

– دایە تۆ قەت کتیبىكى ئەوانت خویندوووتەو؟ گویت لە قسە و باسێکیان بوو؟

– نە ئازىزەكەم گویم لى نەبوو، ئەوێ تۆ گویت لى بوو بەسە، پیت وایە راست

ئەكەن؟

– بەلى! دیارە ئەگەر تۆش گویت لى بوایە تى دەگەیشتى.

– ئەى ئەوانى تر؟ کتیبى ئەوانى تریشت خویندوووتەو؟ گویت لە قسە و

باسەکانیان گرت؟

- نه پټويست ناکات، د هزانم چي دهلین.

- نه نابت، ناتوانیت بهو ناسانییه بلایي نهو رییه دروستهت دوزیوهتهوه که له پیناویدا گیان بهخت بکهیت، لهوانهیه دهستهکانی تر قسهی باشتر بکهن، تو لیکولینهوت لهسه چهند تیوری و نایدیولوجیا کردوه، کتیبهکانیانت بی بریاری پتیش خویندوهتهوه، تاوهکو بهم نهجامه گهیشتی؟ تو یهک دانه له کتیبهکانی باوکت خویندوهتهوه؟

- نه ریگهکهی نهو دروست نهبوو، نهوان بی باوهو بوون، لهوانهشه دژی ناین بووین.

- بهلام نهویش دهیگوت ریگهی نازادی مرؤف و هینانه کایهوهی یهکسانی دوزیوهتهوه، نهویش پاش نهو هموو خویندنهوه و خهباته، کهچی تو که مندالی نهوی، لهسهدا یهکی بهدواداچوونی نهویش نییه، دهلیت هموو تهمنی هلهی کردوه و ژیانی کردوهته قوربانی هلهیهک، لهوانهیه تو راست بکهیت، منیش هر لهو باوهردام، بهلام بیر لهوه بکهروه که نهو بهو هموو نهزمونهوه کهوتبیته نهو هله گورهیهوه، نهی تو بقی هله نهبیت؟ تو هیشتا ناوی قوتابخانه سیاسییهکانیش به تهواوهتی نازانیت، نهگر نهو بوویتته نامرانیک بو بهکارهیتان، نهی تو بقی نهکریته نهو نامرازه؟ کورم بیر بکهروه، ژیان به نرخترین شته، ناکریت لهبه هلهیهک بیخهیهته مهترسییهوه، لهبهر نهوهی قهرهبوو ناکریتتهوه.

- تو هیچ شتیک لهبارهی نهمانهوه نازانیت و له خوتهوه لییان رهشبنیت، پیت وایه هلمان دهخهلهتین.

- بهلی نازیزهکهم، تو زور راست دهکیت، من هیچ شتیک لهبارهی نهمانهوه نازانم، بهلام نهوه دهزانم هر کهسیک له پیناو بهرزهوندی خویدا، له ههستی پاکي مندالگهلی وهکو نیوه که هیشتا بواری خویندنهوه و دوزینهوهی ریگهیان نهبووه سوود وهربگریت، و نهوان وهکو نامرانی پیشکوتن و پلیکانهی گهیشتن بو دهسهلات بهکارهینیت، مرؤقیکی دروست نییه و لیی رهشبنی دهیم. من تو لهسه جادهوه نههیناوه بقی نهوهی له پیناو گهیشتنی ناغای فالانی به دهسهلات بهو ناسانییه له کیس بدهم.

ھەموو كاتىك شانازى بەو بەرگرييەو دەكەم كە ئەو رۆژە كردم، لە پاش
 نيوەرۆو ھەوالى گرتن و كوشتارەكان گەيشت، بارودۆخ زۆر ئالۆز بوو، ھەموو
 رۆژى سىامەك ھەوالى تووشبوونى كۆمەلەكى تىرى لە ھاوړىكانى دەبىست كە لە
 خۆپيشاندانەكاندا بەشدارىيان كردوو و كەسايەتییە راستەقینەكان خۆيان
 شاردوووتەو ھەلھاتوون، كەچى ھاوړىكانى تریان دەستە دەستە لە سىدارە
 دەدران، ھەموو پاش نيوەرۆانك ناو، ناوونيشان و تەمەنى لە سىدارە دراوھكان لە
 تىقى دەخویندرايەو، من و سىامەك بە ھەراسەو گۆيمان لە لىستى ناوھ بى
 كۆتاييەكان دەگرت، كاتىك دەگەيشتە ناوى ناسياوېك سىامەك وەكو شىرى ناو
 قەفەس دەينەران و پىچى لە خۆى دەدا، بىرم لەو دەكردەو، دايك و باوكى ئەمانە
 بە بىستنى ناوى منداڵەكانيان چىيان بەسەر دىت؟ يەكسەر سوپاسى خوام دەكرد
 كەوا ئەو رۆژە رىگرىم لە چوونە دەرەوى سىامەك كرد. رەفتارى خەلك زۆر سەير
 بوو، ھەندىكيان مات، بەشىكيان بى ھەلوئىست، ھەندىكيان توورە و تەنانەت
 بەشىكيان دلخۆش بوون، ئەو شىئو پەرچەكردارانە، جىگەى بىروا پىكردن نەبوون
 لە ناو كۆمەلگەيەكدا كە تا ماوھىك پىشتر ئەوئەندە يەكگرتوو خۆى دەنواند.
 رۆژى لە بازار بە يەكك لە ھاوکارە كۆنانەم گەيشتم كە زۆرىش سىاسى بوو،
 تەماشايەكى كردم و گوتى:

– ئەو چىيە خانم سادقى؟ دەلې كەشتىيەكەت نوقوم بوو، زۆر پەشىوى!

بەسەر سوپرمانەو گۆتم:

– بارودۆخ و ھەوالەكان تۆ خەمبار ناكەن؟

– نە! بە بۆچوونى من ھەموو شتىك بەباشى بەرپۆو دەچىت.

بە قىنەو گۆتم:

خۆراگرى و دەررون گەرەبى نىيە

سەردانەواندن و بى دەماربوونە

ئەم ھەمووت دىتبى و، ھىشتاكە ھەر مابى

بە رووگرزىيەو گوتى:

– چى...؟ سەردانەواندن يانى چى؟

– برۆ له فەرهنگدا بیدۆزەرەوه.

له ناخهوه، دهستخۆشیم له ئاغای شیرازی کرد که به شیعرهکانی باشتیرین وهلامی بۆ ناماده کردبووم.

له سه‌رهتای هاویندا ماله‌که‌مان گواستهوه، چۆلکردنی ئەم ماله له پاش حه‌فده سال به کۆمه‌لێک یادگارویهوه، سانا نه‌بوو، هه‌ر خشتیکی چیرۆکیکی هه‌بوو و بیره‌وه‌رییه‌کی له مێشکدا زیندوو ده‌کرده‌وه، ئەو بیره‌وه‌رییه‌یه‌ی که له‌وه ده‌چوو تالترینیشیان له‌گه‌ڵ تێپه‌ریبونی کاتدا به‌لامه‌وه شیرین بوون، هه‌شتا ئیمه به ژووری میوانه‌که‌مان ده‌گوت، ژووره‌که‌ی شاره‌زاد، به ژووره‌کانی خواروومان ده‌گوت، ماله‌که‌ی نه‌نه، هه‌موو شوینێکی بۆنی هه‌میدی لێ ده‌هات، هه‌تا ئیستاش جارچاره له که‌له‌به‌ره شاراوه‌کاندا شتی ئەوم ده‌دۆزییه‌وه، باشتیرین رۆژگارەکانی ژبانم له‌ناو چوارچێوه‌ی ئەم دیواره‌دا به‌سه‌ر بردبوو. خۆم به ئاگا هینایه‌وه که ژیرانه بیر بکه‌مه‌وه، هه‌یچ چاره‌یه‌کم نه‌بوو، ده‌ستم کرد به کۆکردنه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌کان، هه‌ندیکم فرۆشت، هه‌ندیکم فرییدا و هه‌ندیکیشم به‌خشی، فاتی گوتی:

– که‌لوپه‌له‌ باشه‌کان هه‌لبگره، له‌وانه‌یه به‌لکو دواتر مالتکی گه‌وره‌تر بدۆزیته‌وه، کوانی قه‌نه‌فه‌کانت؟ حه‌یفه، یه‌که‌مین سالی شوێش کریت، له بیرته.

– به‌لێ، ئەو کاته زۆر هیوادار بووم، وام ئەزانی له دوا‌ی ئەوه ده‌بم به‌ خاوه‌نی خێزان و ژبانێکی خۆش، به‌لام ئیستا به‌که‌لکم نایه‌ت، هه‌رگیز مالتی گه‌وره‌ترم نابیت، یا با بلێم به‌م نزیکانه، له‌وێش شوینمان نییه، نازانیت چه‌ند بچووکه! کوا منیش میوانی زۆرم دیت، بریارم داوه ته‌نیا که‌لوپه‌لی سه‌ره‌تایی به‌رم.

ماله تازه‌که‌مان، له دوو ژوور پێکهاتبوو که به‌سه‌ریه‌کدا کرابوونه‌وه و گه‌راجیک که شوینی دانیشتن و چیشتن لێنایش بوو. ده‌ستشۆر، ئاوده‌ست و گه‌رماو له ته‌نیشتن ئەو ده‌سته‌یه‌وه بوون و رێکه‌ی هاتوچۆش بۆ ئەوی له حه‌وشه‌که‌وه بوو، یه‌کێک له ژووره‌کانم به کوره‌کان دا، ئەوی تریشیان به‌ر من و شیرین که‌وت، شوینمان بۆ ته‌ختی خه‌وه‌کان، مێزی نووسینی مندا‌له‌کان، مێزی کاره‌که‌ی خۆم، ئامیری چاپه‌که و مه‌کینه‌ی دروومانه‌که‌مان له‌م دوو ژووره‌دا کرده‌وه، ته‌له‌فزیۆنه‌که و چه‌ند قه‌نه‌فه‌یه‌کم له ژووری دانیشتنه‌که دانا و مێزێکی بچکۆلانه‌م له به‌رده‌میاندا

دانا، هه‌رسی ژووره‌که ریگه‌یان بق‌ه‌وشه‌که هه‌بوو، هه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره که دوو
باخچه‌ی لاکیشه‌یی و هه‌وزیک‌ی بازنه‌یی تیدا بوو، ئه‌وبه‌ری هه‌وشه‌که‌ش مائی
دایکی هه‌مید بوو.

که‌لوپه‌له‌که‌یان برد و خانووه‌که چۆل بوو، کاتی به‌جیه‌یشتنی خانووه‌که، سه‌رم
له‌هه‌موو ژووره‌کان دا، ده‌ستم به‌سه‌ر ده‌رگه و دیواره‌کاندا هینا و مائئاواییم
لینان کرد که ئه‌م هه‌موو ساله‌ شایه‌دی ژیانم بوون، بق‌سه‌ریانه‌که رویشتم،
جاریکی تر به‌ریگه‌ی هه‌لاتنه‌که‌ی هه‌میددا هه‌تاوه‌کو مائی هاوسیکه‌مان رویشتم،
داره‌ پیره‌کانی باخچه‌که‌م ئاودا، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری ژووره‌ توژاوییه‌کانی نه‌نه‌م
کرد که خه‌ریک بوو ویران ده‌بوو، چ هه‌را و هوریا‌یه‌ک له‌م ماله‌ بیده‌نگه‌دا
هه‌لسابوو، فرمیسکه‌که‌م سرپیه‌وه، به‌دلتنه‌گی ده‌رگه‌کانم داخست، مائئاواییم له
سه‌رانسه‌ری گه‌نجیتی و شادییه‌کانم، له‌م لاپه‌ریه‌ی ژیانم کرد و رویشتم.

مندالەکان زۆر لەم جۆرینە نارازی و خەمبار بوون، لە بەسەریە کدا کەوتنی کەلوپەلەکان سەریان لێ شۆبوو و نەیان دەزانى چى بکەن! بۆلەبۆلیان دەکرد و لە ڕینگەى یارمەتى نەدانەوه نارەزایەتییان دەردەبەرى. سیامەک لەسەر تەختەییەک کە دۆشەکەلەیهکی لەسەر بوو ڕاکشابوو، مەچەکی لەسەر چاوی دانابوو. مەسعوود لەپال دىوارى حەوشەکە، لەسەر زەوى دانیشتبوو و چەناگەى لەسەر ئەژنۆى دانابوو، تەماشای خالێکی نادىارى دەکرد، جارجارەش بە گەچىکى پاشماوهى خانوسازییەکە، چەند هیلێکی لەسەر خشتى حەوشەکە دەکیشا، خۆشەختانە شیرین لەلای پەروین خانم بوو و خەمى ئەوم نەبوو، رووخسارى گرژ و خەمبارى مندالەکان لە هەموو شتێک پتر ئازارى دەدام و ئەم پەشێوییه شىتى دەکردم، چى تر بەتەنیا تاقەتى هیچ کارێکم نەمابوو، نەمدەتوانى ناچارىان بکەم، چاوه‌روانى پزىسکێک بوون بۆ ئەوهى بتەقینەوه و شەپک بنێنەوه، ڕۆیشتم لە ژورێک دانیشتم و هەناسەییەکی قوولم هەلکیشا، توورەییەکەم قووت دایەوه، لەبەر خۆمەوه قسەم کرد، ماوهیەکی خایاند تاوهکو توانیم تۆزى خۆم هێمن بکەمەوه و توانایى بە دەست بهێنمەوه. هەستام، چایىیەکم دەم کرد و لە مالهکە ڕۆیشتمە دەر، نانەواخانەکەى سەر کۆلانەکە تازە دەستى بە نانکردنى پاش نیوه‌رۆ کردبوو، دوو نانى لەواشەى گەرمم کړى و بێدەنگ خۆم کرد بە مالد، رایەخێکم لە حەوشەکە راخست، نان و پەنیر و کەرە و چاییم لەگەڵ هەندیک میوه هینا، مندالەکانم بۆ چا خواردن بانگ کرد، دەمزانی برسێیانه چونکە نانى نیوه‌رۆیان تەنیا سەندەویچێک بوو، ئەویش کاژێر یانزە لە پيش چۆلکردنى مالهکە

خواردبوویان، لهسه رتادا کهمیگ دواکهوتن، بهلام بونی نانه تازهکه و ئه و
خه یاره ی خه ریک بووم پاکم ده کرده وه، ئاره زوی نانخوار دنیانی کرده وه، ورده
ورده وهکو پشیله بۆ لای رایه خه که دههاتن و دهستیان به نانخواردن کرد. کاتیک
دلنیا بووم رازی بوون، خوار دنیکی خوش جیگه ی ئه و تووره بییه ی گرته وه که زاده ی
برستی بوو، دهستم پی کرد:

– سهیرکه ن! جیهیشتنی ئه و ماله ی که هه موو رۆژگاره خوشه کانی ژیان و
گه نجیم تیایدا به سه ر بردبوو، به و هه موو بیره وه ریانه وه، بۆ من زۆر ناخۆشتر
بوو، به لام چار چییه؟ ده بیت راستیه کان ببینن، ئیمه ئه ویمان چۆل کرد، به لام
ژیان به رده وامه، ئیوه گه نجن، له سه رته تای ژیان دان، ماله کانی خۆتان زۆر له و ماله
خۆشتر و گه وره تر بنیات ده نین، نابیت دلتن له لای ماله کۆنه کان بیت.
سیامه ک به تووره بییه وه گوئی:

– ئه وان مافی ئه وه یان نه بوو خانووه که مان لی بسیننه وه، مافیان نه بوو...!
– بۆچی مافیان نه بوو؟ خانووی خۆیان بوو، بریار وا بووه هه تا وه کو دایکیان
ماوه نه یفرۆشن، به لام کاتیک ئه و نه ما ده بوایه میراتییه کانیان کۆبکه نه وه.
– به لام ئه وان ته نانه ت سه ریان له نه نه یش نه ده دا، ئیمه هه موو کاره کانیمان
ده کرد.

– باشه، له بهر ئه وه ی ئیمه له و ماله دانیشتبووین و سوودمان لی وهرده گرت،
ئهرکی خۆمان بوو یارمه تی بده یین.
– ئیمه له خانووه که ی باوه گه وره ش به شمان نییه، هه موویان میراتییان
به رده که ویت، ته نیا ئیمه نه بیت.
– به لی کورم، ئه مه یاسایه، کاتیک کورئ له پیش باوکی بمریت ئیدی میراتی
به ر ناکه ویت.

مه سه وود گوئی:

– بۆچی هه موو کاتیک یاسا به زه ره ری ئیمه یه؟
– ئه م قسانه چییه؟ تو میراتیت بۆ چییه؟ کئ ئه م قسانه ی پیتان وتووه؟
– بۆچی ئیمه که رین؟ هه ر له پرسه که ی باوه گه وره له هه زار شوین بیستمان.

- ئىمە ھىچ پىويستيمان بەم شتانه نىيە، وا ئىستا لە مآلەكەى باوہ گەورە دانىشتووین، ئەم ھەموو خەرجهيان کردووہ، ئەم ژوووانەيان بۆمان بنیات ناوہ، جارئ ھىچ كىشەيەكمەن نىيە، چ جياوازييەكى ھەيە بە ناوى ئىمەوہ بىت يان نا، خو ئىمە كرئ نادەين، ھەر ئەوہ لە خویدا زۆر باشە، پاشان ئيوہ گەورە دەبن، خو تان مال و ژيانتان بنیات دەنين، من ھەز ناکەم مندالەكانم وەكو مشەخۆر بىر لە ميراتى بکەنەوہ.

- بەلى، بزەنكە مەمرە بەھارە، ئەمانە مافى ئىمەيان خوارد.

- يانى تۆ دەتەوئت لە مآلىكى ئاواھا كۆندا بژىت؟ من ئاواتى زۆر لەوہ زياترتان بۆ دەخووزم، بەم نزيكە بۆ زانكو دەروئن، دەتوانن ھەم بخوئتن ھەم كار بکەن، ئىنجا دەبنە ئاغای دوكتۆر و ئەندازيار، ژيان و مال پىكەوہ دەنين، ئەويش چ مآلىك...؟ وەى وەى، تازە، مۆدېرن بە باشترين كەلوپەلەوہ، ئىتر ئاور لەم خەرابەيە نادەنەوہ، منىش وەكو باجييە پىرەكانى سەردەمى كۆن مآلە و مال دەروم بۆ خوازىنى، واى چ كچگەلىكى جوانتان بۆ دەدۆزمەوہ، لە ھەموو شوئنىك دادەنىشم و دەلىم، ماشەللا كورەكانم دوكتۆر و ئەندازيارن، قۆز و قەد و بالا جوان، خانوويان ھەيە دەلىنى كۆشكە، دوو ماشىنى وەكو گول، كچان لە راست و چەپەوہ بۆتان دەبوورئىنەوہ.

كورەكان چەپەسا بوون، بە قسەكانم كە بە ئەدا و ئەتوارەوہ دەمگوت، پىكەنىنيان دەھات.

- باشە ئاغا سىامەك، ئىستا تۆ ھەزت لە كچى كآلە يان قۆرەش؟

دەتگوت ئاوى ساردیان بەسەر دلیدا كرد، بە پىكەنىنەوہ گوتى:

- قۆرەش.

- ئەى تۆ مەسعوود، ھەزت لە كآلە يان ئەسمەر؟

- چاوەكانى شىن بن، گرینگ نىيە قۆزى چۆن بىت.

گوتم:

- شىن! واتە وەكو چاوى فېروزە.

سىامەك بە پىكەنىنەوہ گوتى:

- داماو، خۆت ئاشكرا كرد.
- نه بابه، بۆچى چىم وت؟ چاوهكانى دايهش هەندى جار شىين.
- قسهى پوچ مەكە، دايە چاوى سەوزە.
- خۆ فيروزە وەكو خوشكەمە.
- راست دەكات، ئىستا فيروزە وەكو خوشكەمە، بەلام كاتىك گەورە بوو، لەوانەى وەكو هاوسەرى بىت.
- ئى... دايە، ئەم قسانە چىيە؟ تۆش بۆچى لە خۆتە و پى دەكەنى؟
- لە ئامىزم گرت، بە سىنەمە وە گوشىم، ماچم كرد و گوتم:
- واى بۆ زەماوەنەكەتان چى دەكەم.
- دەنگوت ئەم قسانە كارىگەرييان لەسەر ورەى خۆشم دانا، هەستم بە وزەىهكى زۆر دەكرد.
- باشە منداڵەكان، بە بۆچوونى ئۆه مالهەكە چۆن رىك بخەين؟
- مال؟ وەها دەلتىت مال، مرۆف وا دەزانىت بە راستى ماله.
- ئاشكراىە ماله، بوەستە با رىكى بخەم، ئىنجا بزانه چەند كەس ئاواتى بۆ دەخوازىت، گرىنگ نىيە مالهەكە چىيە، گرىنگ ئەوئەى چۆن رىكى بخەيت، هەندىك دەروڤن ساباتى، ژىر زەويەكى شىدار دەگرن، وەهاى رىك دەخەن پىاو هەست دەكات لە سەد كۆشك خۆشتر و باشترە، ئەمە هونەرە، نەك برۆيت لە كۆشكىكى ئامادەكراودا بژىت. هەموو مالىك نىشانەى كەسايەتى، زەوق و سەلىقەى ئەو كەسانەى كە تىابىدا دەژىن.
- ئاخىر ئۆرە زۆر بچووكە.
- نه، بۆچى بچووكە؟ ئۆمە دوو ژوور و هۆلىكمان هەيە لەگەل حەوشەيەك بەم گەورەيى و خۆشىيە، تا نىوئەى سال دەخريته سەر مالهەكەمان، با پرى بكەين لە گۆل و چىمەن، جا سەيركە چەند خۆش دەبىت، پىكەو حەوزەكەش رەنگ دەكەين، ماسى سوورى تى دەخەين، پاش نىوەروان ئاوپرژىنەكەى دەكەينەو و لىرە دادەنىشەين و كەيف دەكەين، چۆنە؟
- رووخسارى منداڵەكان گۆرا بوو، نىگاكانيان لە جياتى خەم و خەفەتەكەى

کاژیریک پیشتر جوړه خرۆشیکى لى نیشتبوو، ده‌بوايه له‌هه‌له سوودم
وه‌گر‌تبايه.

- دهى کاکه هه‌ستن، ژووره گه‌وره‌که هى ئيوهيه، رىکى بخه‌ن، رهنه‌که‌شى
جوان بووه، وانیه؟ قسه‌ى خو‌مان بىت، ئه‌و ماله‌ خه‌رىک بوو به‌سه‌ر سه‌رماندا
ده‌رووخا، هه‌رچۆنىک بىت ئیره تازه بنیات نراوه‌ته‌وه، ئه‌و ژووره‌ى تریش هى من و
شیرینه، ئیوه که‌لوپه‌له گه‌وره‌کان بیه‌ن ئه‌وانى تر بۆ خو‌م دابنیت، ئه‌و میزه‌ خړه و
کورسیه‌کانى هى هه‌وشه‌ن، مه‌سه‌وود هه‌وشه‌که ده‌ستت ماچ ده‌کات، له‌ پاش
ئوه‌ى که‌مىک دامه‌زاین سه‌یرىکى باخچه‌که بکه، بزانه پىووستى به‌ چیه، چ
گو‌لىکى بۆ بکړین؟ کاکه سیامه‌ک، جه‌نابىشت ده‌بىت ئانتینى ته‌له‌فریونه‌که
دابه‌زىنیت، سیمىکى ته‌له‌فونیش له‌ مالى دایه گه‌وره‌وه بۆ ئیره بکیشه، له‌گه‌ل
مه‌سه‌وود چىو په‌رده‌کانیش داکوتن، به‌راست، ئه‌و ته‌ختى خه‌وه‌ى له‌ ماله‌که‌ى نه‌نه
بوو، پاکى بکه‌ینه‌وه و بیهنن، بۆ ناو هه‌وشه‌که باشه، فه‌رشىکى له‌سه‌ر داده‌نین،
ئه‌گه‌ر شه‌وانه پیمان خو‌ش بوو له‌ هه‌وشه‌که ده‌خه‌وین، زۆر باشه وانیه؟

منداله‌کان هاتیونه خرۆش، ده‌ستیان به‌ پىشنیاردان کرد، مه‌سه‌وود گو‌تى:

- په‌رده‌کانى ژوورى ئیمه بگۆره، ئه‌وانه‌ى له‌ ماله‌که‌ى ئه‌ولا بوو، زۆر تاریک
بوون.

- راست ده‌که‌یت، مافى خو‌ته، پىکه‌وه ده‌رۆین پارچه‌یه‌کى جوانى گو‌لدار
هه‌لده‌بژیرین، هه‌ر له‌وه‌ش چه‌رشه‌فى ته‌ختى خه‌وى بۆ ده‌درووم. به‌لینتان پى ده‌دم
ژوورىکى رووناک و نایاب‌تان هه‌بىت.

به‌م شىوه‌یه منداله‌کان به‌ ماله‌که‌ قایل بوون و ئیمه‌ش به‌وئى راهاتین. له‌ پاش
هه‌فته‌یه‌ک تا راده‌یه‌ک دامه‌زاین و پاش مانگىک باخچه‌یه‌کى خو‌ش و پر له‌ گو‌ل،
هه‌وژىکى جوان و دره‌وشاوه و ژوورگه‌لىک به‌ په‌رده و شتومه‌کى پازاندنه‌وه‌ى
دلگیر و خو‌شمان هه‌بوو. په‌روین خانم گواسته‌نه‌وه‌ى ماله‌که‌مانى پى خو‌ش بوو،
ده‌یگوت، هاتوچۆ کردنى بۆ مالمان ئاسانتر بووه، دایه گه‌وره به‌وه دلخۆش بوو که
ئیمه له‌ ماله‌که‌یداین و وه‌کو خۆى ده‌یگوت ترسى که‌متر بووه‌ته‌وه، ئه‌و کاتانه‌ى
ده‌نگوباسى جه‌نگ زیاتر ده‌بوو، دنیا تاریک ده‌بوو و ئاژیریان لى ده‌دا، هه‌موو
به‌په‌له خو‌مان پى ده‌گه‌یاند، منداله‌کان به‌ جوړىک له‌ جوړه‌کان له‌گه‌ل جه‌نگدا

پراها تبوون و به به شیک له بهرنامه‌ی ژبانی رۆژانه‌یان ده‌زانی، له کاتی تۆپ باران و مووشه‌ک بارانه‌کاندا، ئەو کاتانه‌ی کاره‌با ده‌کوژایه‌وه هانی شیرینمان دها شیع‌رمان بۆ بلیت و ئیمه‌ش هاوکاریمان ده‌کرد، به‌م شپۆه‌یه، ته‌نیا دایه‌ گه‌وره نه‌بیت که به هه‌راسه‌وه ته‌ماشای بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌موومان تۆپ بارانمان له بیر خۆمان ده‌برده‌وه.

هه‌موو کاتیک ئا‌غای زه‌رگه‌ر کاری بۆم ده‌هینا و سه‌ری لێ ده‌داین، چه‌ند دلنه‌رم و له خه‌می ئیمه‌دا بوو، ئەم هه‌لسوکه‌وته‌ی له په‌فتاره وشکه‌که‌ی فه‌رمانگه نه‌ده‌چوو، هاو‌پێه‌کی باش بووین بۆ یه‌کتر، ده‌رده دلانمان بۆ یه‌کتر ده‌کرد و سه‌باره‌ت به کورپه‌کان راوێژم پێ ده‌کرد، ئەویش ته‌نیا بوو، له‌گه‌ڵ ده‌ستپێکردنی جه‌نگ، هاوسه‌ره‌که‌ی و کچه‌که‌ی بۆ فه‌ره‌نسا گه‌را بوونه‌وه، ئەویش نه‌یده‌زانی چی بکات، رۆژێ گوتی:

– به‌پراست، نامه‌یه‌کم له ئا‌غای شیرازییه‌وه پێ گه‌یشت.

– ئی! چی نووسیوه؟ دۆخی باشه؟

– وه‌لا پیم وانیه، دلێ زۆر ته‌نگه، ده‌ترسم ئەم دووره‌ولاتییه له ناوی به‌ریت، دوا شیع‌ره‌کانی بوونه‌ته غوربه‌تنامه‌گه‌لیک که دلێ مرۆف دینیته له‌رزه. ئیمه وشه‌یه‌کمان نووسی، وتمان خۆزگه‌مان به خۆت له‌و‌یت و بێ خه‌می، ئەگه‌ر ده‌زانیت چ وه‌لامیکی داوته‌وه.

– چی نووسیوه؟

– من وه‌کو تۆ نیم له بیرم بمینیت، شیع‌ریکی درێژه، زۆر پر له ئازاره، باسی هه‌موو بارودۆخه‌کانی خۆی ده‌کات له غه‌ریبیدا، ته‌نیا سه‌ره‌تاکه‌یم له‌بیره که ده‌لپت:

بۆت نووسیوم له سه‌ر سفره‌ خۆیناوییه‌کانی رۆژئاوا

نانت له رۆندایه و پارووت چه‌وره

لێره نه‌بووی، نه‌تدیتووه، له‌گه‌ڵ هه‌موو به‌ره‌به‌یانیک

من ئێواره‌ی چه‌ند غه‌ریبانهم له ده‌وره

– پراست ئەکه‌یت، ئەو له‌و ته‌نیایی و دلته‌نگیه‌ رزگاریی نابیت.

پیشبینییه کهم زوو هاته دی و هاوړی دلشکاوه کهمان به ئاسوودهیی هه تاهه تایی گه‌یشت، ئه ئاسوودهییی له وانیه هه‌رگیز له ژیانی سه‌ر زه‌ویدا پتی نه‌ده‌گه‌یشت. له پرسه‌که‌یدا که خیزانه‌که‌ی داینا بوو، به‌شداریم کرد، پزیککی به شکوی لئ گپرا، به‌لام پیلانی شارده‌وه‌ی دستنوسه‌کانی که له سه‌رده‌می خویدا هه‌بوو، له دوا‌ی مردنیشی هه‌ر به‌رده‌وام بوو.

ئاغای زه‌رگه‌ر، به‌چهند کۆمپانیایه‌کی چاپ و بلاوکرده‌وه‌ی ناساندم که کاره‌کانیانم له ماله‌وه ده‌کرد، سه‌رئه‌نجام، له نووسینگه‌ی کۆواریکدا کاریککی بو دۆزیمه‌وه که مووچه‌که‌ی به‌رده‌وام و جی‌گی‌ر بوو، هه‌رچه‌نده زۆر نه‌بوو به‌لام که موکوورپیه‌کانم به‌و کارانه پر ده‌کرده‌وه که له ماله‌وه به‌جیم ده‌هینا.

مندا له‌کانم له قوتابخانه‌کانی نزیک ماله‌که‌مان ناو‌نوس کرد، هه‌فته‌ی یه‌که‌م قه‌س و رووگرژ بو قوتابخانه تازه‌که‌یان رویشتن، له‌به‌ر دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له هاوړیکانیان دلسارد و خه‌مبار بوون، به‌لام له دوا‌ی مانگیک ته‌نانه‌ت بی‌ری قوتابخانه کۆنه‌که‌یانیشیان نه‌ده‌کرد. سیامه‌ک هاوړی زۆری دۆزیمه‌وه و مه‌سعوودیش خوی له‌گه‌ل هه‌موواندا ساز و میهره‌بان بوو، هه‌ر زوو خوشه‌ویستی دوروبه‌ره‌که‌ی به‌ دست هینا، شیرین پتی نابوو سئ سالییه‌وه، دلخۆش و سه‌ر و زمان شیرین بوو، له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا قسه‌ی ده‌کرد، سه‌مای ده‌کرد و به سه‌ر کۆلی براکانیدا سه‌رده‌که‌وت، بپارم وا بوو ئه‌ویش له باخچه‌یه‌کی ساوایانی نزیک دابنیم، که‌چی په‌روین خانم نه‌به‌یشت و به‌توورپیه‌یه‌وه گوتی:

- بوچی پاره‌ت زۆره؟ هه‌موو روژه‌که له فه‌رمانگه‌یت، له مالیشه‌وه چاپ ده‌که‌یت، ده‌خوینی، ده‌نوسی بیان دروومان ده‌که‌یت، له دوا‌ی‌شدا ئه‌و پاره‌یه‌ی به‌م به‌ده‌ختیه‌ په‌یدا ده‌بیت بیخه‌یته ده‌ستی ئه‌مانه! نه، نایه‌لم! بوچی من مردووم؟

خه‌ریک ده‌بووم له‌گه‌ل ره‌وشی تازه‌ی ژبان راده‌هاتم. هه‌رچه‌نده شه‌ر بوو و هه‌واله ترسناکه‌کانیم ده‌بیست، به‌لام له‌وه ده‌چوو له ئیمه‌وه زۆر دوور بیت، من ئه‌وه‌نده گیرۆده‌ی ورده‌کاریه‌کانی ژبان بووم، ته‌نیا له کاتی ئاژیر لیداندا نه‌بوا‌یه شه‌رم به‌ بیردا نه‌ده‌هاته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌شدا هه‌موومان پیکه‌وه بووینا‌یه خه‌مم نه‌بوو، له‌و باوه‌رهدا بووم پیکه‌وه مردن باشترین شیوازی مردنه، له یه‌ک شویندا و یه‌ک جار، سوپاس بو خوا، هیشتا مندا له‌کان به‌ ته‌مه‌نی سه‌ریازی نه‌گه‌یشتبوون و

دَلنیا بووم هه تا کو ئه مان بهو ته مه نه ده گهن شه ر ته واو ده بیت، بۆچی ده مان توانی چهند سال شه ر بکهین؟ منداله کانیشم له و مندالانه نه بوون حه زیان له چوونه مهیدانی شه ر بیت، خه ریک بووم باوه ریم به وه ده هینا که دژواریه کانی ژیانم به جی هیشته وه، بارودوخم روونه و ده توانم له ئاسووده ییه کی ریشه ییدا منداله کانم گه ره بکه م.

چهند مانگیک تی په ری، تیرۆر و کوشتاریکی زۆر روویان دا. چالاکییه سیاسییه کان گوێزانه وه بۆ ژیر زهوییه کان، سه رکرده به ره ئستکاره کان هه له اتن، شه ر هه ر به رده وام بوو و من خه می داها توو و چاودێرکردنی منداله کانم بوو، له وه ده چوو قسه کانم و روودا وه کان کاریان له سیامه ک کردبوو، چیی تر پیوه ندیه کی ئه وتۆی به هاوڕی موجهیده کانییه وه نه ما بوو، یان ئه وه منده ی که من ده مزانی! له گه ل هاتنی به هاردا نیگه رانییه کانم که متر بوونه وه. منداله کان خۆیان بۆ تاقیکردنه وه کان ئاماده ده کرد، منیش له و کاته دا خولیا ی دوا تاقیکردنه وه و خویندن، بۆ وه رگرتنم له زانکۆ که به م نزیکانه ده کرایه وه، که وته سه رم. ده مویست وه ها نوقمی خویندن و قوتابخانه بن و بواری بیرکردنه وه یان له شتیکی تر نه بیت.

ئهو شه وه به هارییه، وه کو هه می شه خه ریکی چاپکردنی ئه و بابه ته بووم که هه له چنم کردبوو، شیرین خه وتبوو، گلۆپی ژووری کوره کان هیشتا داگیرسابوو کاتیک دهنگی زرمه ی مشت و زهنگی ده رگه که له شوین خۆم وشکیان کردم، دله کو تیتیم گرت، سیامه ک له ژووره که ی هاته ده ر، به نیگایه کی پر پرسیار و هه په ساوه وه سهیری به کترمان کرد، مه سه وود چا و پر له خه و، خۆی پیمان گه یاند، دهنگی زهنگه که نه ده برایه وه، هه رسیکمان بۆ لای ده رگه که رۆشیتین، منداله کانم پال نایه لاه و خۆم که میک ده رگه که م کرده وه، به کیک پالی به ده رگه که وه نا، کاغه زیکیان له به رده م چاوم راگرت، له و تاریکییه نه مه دزانی چیه، پالیان نام و هاتنه ژووره وه، سیامه ک به ره و لای مالی دایه گه وه هه لات، دوو که س به شوینیدا رایان کرد و له ناوه راستی هه وشه که دایاننیشاندا، هاوارم کرد:

- وازی لی بین.

له کاتیکدا ویستم فریای بکهوم رایانکی شامه ژووره وه، به هاوار و پارانه وه ده مگوت:

- بۆچی چی بووه؟ چی کردووه؟

یه کیکیان که به ته منتر بوو به مه سعوودی گوت، چارشیه که ی دایکت به سهر سهریدا بده، کاتیک که سیبهری سیامه کم ده بیینی له ناوه راستی هه وشه که دانیشتووه، نه مده توانی ئوقره بگرم، خواجه، دهیانه ویت چی له جگه رگوشه که م بکن؟ له خه یالی ئه وهیدا که ئه شکه نجه ی ددهن، هاواریکم کرد و له هوش خۆم چووم، کاتیک که له ئا پزانه که ی مه سعوود به ده موچاومدا هاتمه وه خۆ، خه ریک بوون سیامه کیان ده برده، هاوارم کرد:

- نایه لم کوره که م به بن، هیچی نه کردووه.

و به شوینیدا رام کرد.

- بۆ کوئی ده بن؟ پیم بلین.

پاسداریکی ته من مام ناوهندی به به زه یییه وه ته ماشای کردم و کاتیک هاواریکانی رویشتن، به دهنگیکی نزم گوتی:

- ده بیه یین بۆ ئه وین، مه ترسه، هیچی لی ناکن، هه فته ی داهاوو وه ره بللی عزه تولا حاجی حوسینیم ده ویت، خۆم هه والیت دده می.

- خوا بمکاته قوربانته، به لایه ک به سهر کوره که مده نه هین، توخوا، تو گیانی منداله کانت.

هاوخه مانه سهری راوه شانده و روئی. من و مه سعوود تا کو سهر کۆلانه که رامان کرد بۆ شوینیان، دراوسیکان له سووچی په نجه ره که وه سه یریان ده کرد، کاتیک ئۆتۆمۆبیله که له فلکه که تی په ری، هه ره له سه ره ئه و جاده یه دانیشتم، مه سعوود به هه زار حال منی بۆ ماله وه برده وه، رهنگی بزیرکاو، چاوه پر له ترس و دهنگه له رزۆکه که ی سیامه ک کاتیک ده یگوت: "دایه، توخوا دایه شتیک بکه"، یه ک چرکه ش له بهرچاوم لا نه ده چوو.

سه رانسه ری شه وه که گرژبوونه وه ی ده ماره کانم هه بوو، ئه مجاره به رگه ی ئه مه یانم نه ده گرت، ئه وه هه قده سالان بوو و به راستی بی تاوان بوو، ئاخر بۆچی هاتن و بردیان؟ ئه و په ره که ی ئه گه ر تاوانیکیشی هه بیته له وانیه فره شتنی رۆژنامه بیته له سه ره چوارپانه که، ماوه یه ک بوو هیچ پیوه ندیه کی له گه ل ئه واندا نه ما بوو.

به يانی زوو، هرچونیک بوو ههستام و لهسهه پښه لهرزوکه کانم وهستام، نه ده بویه دهست لهسهه دهست دانیم تا کورکه کم له دهست بچیت، کهس نه بوو فریام بکه ویت، ژیانم وهکو دراما زنجیره یییه دووباره کراوه کانی لی هاتبوو، به لام هر جاره ی شیزوانیکی تایبه تی هه بوو و منیش توانای بهرگه گرتنم که متره وه بوو بوو. جله کانم له بهر کرد، مه سهوود هر به جله کانیه وه لهسهه نیمکه ته که خهوی لی که وتبوو، به هیواشی بانگم کرد و گوتم:

- پتویست ناکات نه مرۆ بۆ قوتابخانه برۆی، له ماله وه بمینه وه تاوه کو په روین خانم دیت و شیرینی بدهی، ته له فونیش بۆ میمی فاتی بکه و به سههاته که ی بۆ باس بکه.

به چاوی خه والوه وه گوتم:

- بهم به یانییه زوه بۆ کوئ ده رویت؟ بۆچی کاژیر چهنده؟

- کاژیر پینجه، با برۆم بۆ بهر ده رگهی مالی مه محمود تا نه رویشته وه ته ده ره وه ببینم.

- نه دایه، نه! پتویست ناکات برۆیت.

- چارم نییه، کاتی نه و قسانه نییه، ژیان کورکه کم له نارادایه، نه وه هه زار ناسیاوی ههیه، هرچونیک بووه هه ولی له گه ل ده دم بمباته لای حاجی ناغا.

- نه دایه، توخوا مه رو، نه و هیچ ناکات، بۆچی له بیرت چوه وه؟

- نه دایه گیان، نه مجاره یان جیاوازه، هه مید بۆ نه و غه ریبه بوو، به لام سیامه ک له خوینی خویه تی، خوشکه زایه تی، له باوه شی خویدا گه وره بووه.

- نه دایه، ناخر تق نازانی؟

- چی؟ چی بووه؟ چی نازانم؟

- نه مه ده ویست پیت بلیم، من پاش نیوه روئی دوینی یه کی له و پاسدارانه م لهسهه کولانه که بیی.

- باشه!! ئینجا چی؟

- ناخر به ته نیا نه بوو، له گه ل خالۆ مه محمود بوو، پیکه وه قسه یان ده کرد و سهیری مالی ئیمه یان ده کرد.

دنیا له بهرچاوم سوورایه وه. یانی مهحموود خه بهری له دهستی داوه؟ شتی وانابیت، چۆن ده بیت؟ خوشکه زای خوئی؟ وهکو شیت له مال بهدر که وتم، نازانم چۆن خۆم به مائی مهحموود گه یاند. وهکو شیت له درگه م دها، غولاموسین و مهحموود یه کسه درگه که یان کرده وه. غولامه لی ماوه یه که بوو بۆ بهرکانی شه ریشتبوو، هیشتا مهحموود جلی ماله وهی له بهر بوو، هاوارم کرد:

- تۆ، تۆ، بی شهرف تۆ پاسدارت بۆ مالمان هینا؟ تۆ راسپیردراوت هینا سیامه کی من بگرن؟ وایه؟

به ساردوسرییه وه ته ماشای کردم، چاوه پروان بووم بلیت نه! نکوولی لی بکات، یان قه لاس و تووره بیت له وهی چۆن بیرم له شتی وها کردووه ته وه و نکوولی له هه موو شتیک بکات، که چی هه به ساردوسرییه وه گوتی:

- ئی کوره کهت مواهید بوو، وانیه؟

- نه، سیامه کم ته مهنیکی ئه وتوی نه بوو تا دهسته هه لیزیریت، هه له م یه که، دوو ساله دا سی جار بیروباوه ری گووی، هیچ کاتیکیش له گه ل هیچ دهسته یه که دا نه بووه.

- پیت و ابووه داده...! سهرت له ژیر به فردا شار دووه ته وه، خۆم بینیم له سهر چوارپانه که پۆژنامه ی ده فرۆشت.

- هه نه وه یه، هه له بهر نه وه بۆ به ندیخانه ت نارد.

- نه رکی شه رعیم به چی هینا، ناگات لی نییه چ ناپاکییه که و چ کوشتاریکیان ناوه ته وه، من ئاین و نهو دنیام بۆ کوره کهت نافروشم، نه گه ر کوره که ی خۆشم بوایه هه نه وه م له گه ل ده کرد.

- ناخر کوره کهم بی تاوانه، به هیچ شیه یه که له گه ل نه واندا نییه.

- نه وه ئیتر پیوهندی به منه وه نییه، نه رکی من نه وه بوو بیناسینم و نه وه م کرد، ئیتر هه رچی هه یه به دهست دادگای عه دلی ئیسلامیه، نه گه ر بی تاوان بیت به ری ده دن.

- به وه ساده ییه؟ نه ی نه گه ر هه له یان کرد چی روو ده دات؟ نه وانیش له هه له به دوور نین، کوره کهم له بهر هه له یه که له ناو بچیت؟ تۆ چۆن ده توانیت له نازاری ویزدان رزگارت بیت؟

- به من چی؟ ئیدی ئەم کەمکارییه له ئەستۆی ئەواندایه، ئەویش ئەگەر هەلەهێ ئاوها بکریت، رێیهکی دوور نابریت، دەچیتە ریزی شەهیدانەوه، بۆ بەهەشت دەروات، روحیشی هەتا هەتایه سوپاسی من دەکات، لەبەرئەوهی له چاره‌نووسیکی وهکو ئەوهی باوکی رزگارم کرد، ئەمانه ناپاکانی ئاین و ولاتن.

تاقه شتیکی که به پێوه رایگرتبووم رق بوو، هاوارم کرد:

- کەس وهکو تۆ ناپاکی ئاین و ولات نییه، کەسانی وهکو تۆ خەریکن ئیسلام لەناو دەبن، خەلکی له خۆیان دوور دەخەنەوه، بەرپێز، کێ فەتوای وههای داوه؟ تۆ بۆ بەرژەوهندی خۆت هەموو چه‌په‌لکارییه‌ک دەکەیت و دەبێتە ئەستۆی ئاین.

تفیکم له دەموچاوی کرد و له ماله‌که هاتمه‌ دەر. لەبەر ژانه سەر خەریک بوو سەرم دەتەقی، دوو جار له قەراخ جاده‌که وهستام و ئاوێکی زەردم هەلپێنايه‌وه. خۆم گەیانده‌ مال دایکم. عەلی نیازی رۆیشتنه‌ دەر‌وه‌ی هەبوو، دەستیم گرت، لێی پارامه‌وه شتیکی بۆ بکات، ناسیاویک بدۆزێته‌وه، داوای یارمه‌تی له باوکی ژنه‌که‌ی بکات، ئەو هەموویان دەناسیت. عەلی سەریکی راوه‌شاند و گوتی:

- به‌خوا داده‌ تۆ نازانیت چەند بێ تاقه‌تم، من سیامه‌کم زۆر خۆش‌ده‌ویست، له باوه‌شی خۆمدا گه‌وره‌ بووبوو...

- بووبوو؟! وه‌ها قسه‌ ده‌که‌ی ده‌لێی مردوو!!

- نه‌ مه‌به‌ستم وا نه‌بوو، ده‌مه‌وێت بۆ کەس هێچ ناکات، واته‌ ناتوانیت هێچ بکات، کاتیک ناوی موجهیدی پێوه‌ بێت، هەموو خۆیان دوور‌ه‌په‌ریز ده‌خەن، ئەم بێ شەر‌ه‌فانه‌ که‌میان کوشت، تێ ده‌گه‌یت!؟

بۆ زووره‌که‌ی دایکم رۆیستم، خۆم فرێدایه‌ سەر فەرشه‌که، سەرم به‌ دیواره‌که‌دا کیشا، گوتم:

- وەرە، ئەمەش کورەکانت، بۆ کوشتنی خوشکه‌زاکه‌یان پشت‌وێنیان به‌ستوو، مندالێکی هه‌فده‌ سالان، ئینجا ده‌لێت له‌ دلێ نه‌گرم، خۆنمان به‌که‌.

هەر له‌و کاته‌دا فاتی و سادق، خۆیان و منداله‌ بچکۆله‌که‌یان هاتن. منیان به‌رز کردوه‌. گه‌راینه‌وه‌ ماله‌وه، فاتیش هەر فرمیسیکی دەر‌شت، سادقیش به‌قینه‌وه‌ سمیلێ ده‌جوو، فاتی به‌ هیواشی گوتی:

- به‌راستی خەمی سادقیشمه، ناشی بلێن ئەویش موجهیده؟ ئاخ‌ر به‌ک، دوو

جار له گهڼه عهلی و مه محمود قسه و باسی کردووه .
 به پانتاییی دهموچاوم فرمیسکم دهرپشت، گوتم:
 - ناغا سادق وهره با برۆین بق بهردهم بهندیخانهکه، بهلکو توانیمان ههوالیک
 بزاین.

پیکهوه رۆیشتین، بهلام بی نهجام بوو، داوای عزهتولا حاجی حوسینم کرد،
 وتیان، ئهمرۆ نایهت. گیتژ و خه مبار گه راینهوه مالهوه. فاتی و پهروین خانم له
 رووخسارم تی گه یشتن که هیچ ههوالیکمان پی نییه. ههولیان دا هانم بدن
 شتیک بخۆم، بهلام نهدهتوانی، هه بیرم لهوه دهکردهوه ئاخۆ ئیستا سیامهک
 لهوی چی دهخوات؟ جاریکی تر دهستم به گریان دهکردهوه، چی بکهه؟ بق لای کی
 برۆم؟ من، ژنیکی تهنیا، له پر فاتی گوتی:

- مهحبوویه!!
 - کام مهحبوویه؟
 - مهحبوویهی پوورم، ئهی باوکی هاوسه رهکهی ئه ویش روحانی نییه؟ دهیانگوت
 پیاویکی زۆر گرینگه. پوورم زۆری پیدا هه لدهدا، دهیگوت، پیاویکی زۆر باشه.
 - بهلای راست دهکهیت.
 وهکو نوقومبوویهک پهلم بق هه موو چلیک دههاویشت. تیشکی هیوایهک له
 ناخمدا درهوشایهوه، ههستامه سه ری.

- بق کوئی؟؟
 - ده بیت برۆم!
 - ئارام بگره، من و سادقیش دین، سبهی پیکهوه دهرۆین.
 - سبهی درهنگ ده بیت! هه رخۆم دهرۆم.
 - ئاخو چۆن ده بیت؟
 - بۆچی ناییت؟! مالی پووری دهناسم، خو ناوونیشانه کهی نه گۆراوه؟
 - نه! بهلام ناتوانیت به تهنیا برۆی.
 مهسهوود له کاتیکدا که خوئی دهگۆری گوتی:
 - به تهنیا ناروات، منی له گه لدام.

- به لأم تۆ قوتابخانهت ههيه، ئه مرۆش نه رۆيشتووی.
- له م بارودۆخه دا قوتابخانه چيه؟ دُنیا به، ناھيَلَم به تهنیا برۆيت، ئيتر به سه،
ئِيستا من پياوی ماله کم.

شيرينمان به پەروين خانم سپارد و رۆيشتين. مه سعود وهكو مندا ل چاوديري ده كردم، خو ئی له سه ر كورسييه كي به رز داده نيشت بۆ ئه وه ی من بتوانم سه رم له سه ر شانی دابنيم و بخه وم، به رده وام پسكيت و ئاوی پي ده دام، وهكو پياو له گه ل خه لک قسه ی ده كرد، ته كسي ده گرت و منی به دوا ی خویدا راده كيشا. كاتيک كه گه يشتینه مآلی پوورم شه و داھاتیوو، پوورم به بينيمان له و كاته ی شه ودا، حه په سا و ديقه تی ده موچاوی دام و گوئی:

- بمرم، چی بووه؟

دهستم به گريان كرد.

- پيم رابگه پوورئ، خه ريکه مندا له كه شم له دهست ده چيْت؟

له پاش نيو كاژير مه حبووبه و هاوسه ره كه ی له وئ بوون، مه حبووبه هيشتا گورج و گو لييه كه ی جارانی ما بوو، تهنیا كه ميک قه له وتر بوو بوو و ده موچاويشی پيگه يشتووتر بوو. هاوسه ره كه ی پياويکی قۆز، تيگه يشتوو و دلسۆز ديار بوو، ئه شق و خو شه ويستی دوولايه نه له هه لسوکه وتی هه ردوکیاندا به جوانی هه ستی پي ده كرا، من هه ر قسه م ده كرد و باسی به سه ره اته كه ی خو م ده كرد. هاوسه ره كه ی مه حبووبه به هيمنی و ميهره بانويه وه دلی ده دامه وه، قسه ی هيوئاوهری ده كرد. گوئی:

- مه حاله به و به لگه بي بنه مايانه وه هيچی لي بکه ن.

و به ليئنی دا سبه ی بۆ لای باوکی برۆين و هه ر يارمه تيه کم پيويست بيْت كه مکاری نه کات. كه ميک ئۆقره م گرت، پوورم هانی دام چيشتيکی سووک بخۆم، مه حبووبه حه بی ئارامکه ره وه ی بۆ هي نام، له پاش بيست و چوار كاژيري تال و قورس، خه وم لي كه وت.

باوکی هاوسه ره كه ی مه حبووبه، پياويکی به ريز و مرۆقيکی خاوه ن كه سايه تی و نوورانی بوو، فرميسکه کانم زۆر کاری تی کرد، به وپه ري له خو بوورده ييه وه دلی دامه وه، بۆ چه ند كه سيک ته له فۆنی کرد و هه ندیک ناو و تي بي نی نووسی، به

موحسنى دا و پرايسپارد كه هاوده‌مم بېت. بۆ تاران گه‌راينه‌وه، هر دوعام ده‌كرد، له‌گه‌ل خوادا راز و نيازى خۆم ده‌كرد. موحسن له هاتوچۆدا بوو، له‌گه‌ل خه‌لكى جۆره‌وجۆردا سه‌رقالى پتوه‌نديكردن و قسه‌كردن بوو تاوه‌كو توانى چاوپيكيه‌وتنيك بۆ سبه‌ى ساز بكات. رۆژى دواتر پيكيه‌وه بۆ به‌نديخانه‌ى ئه‌وين رۆيشتين، به‌رپرسى به‌نديخانه‌كه له‌گه‌ل موحسن ئه‌حوالپرسى كرد و گوتى:

- رويون بووه‌ته‌وه كه تى گىلاوه، به‌لام هه‌تا ئيسستا هيج به‌لگه‌يه‌كى پشتراستكه‌روه له‌به‌رده‌ستدا نيه. هه‌ركه قوناغه ئاسايى و ياساييه‌كان داخران ئه‌و ئازاد ده‌كرت، داواى له موحسن كرد سلأوى ئه‌و به حاجى ئاغا بگه‌يه‌نيت.

هر ئه‌و قسانه ده مانگ منى له‌سه‌ر پى راگرت، ده مانگى تال و پر ئازار، هه‌موو شه‌ويك خه‌وم ده‌بينى پتیه‌كانيان به‌ستبووه‌وه و لىيان دهدا، پتست و گۆشتى پتیه به داره‌كه‌وه دهنووسا، به زريكه له خه‌وه‌كه راده‌چله‌كيم. وا بزانه هه‌فته‌يه‌ك له دواى گرتنه‌كه‌ى سيامه‌ك بوو كاتيك له ئاوتنه چاوم به خۆم كه‌وت، پير، لىو به‌بار، لاواز و زه‌رده‌وه بوويووم، له هه‌مووى سه‌يرتر چه‌پكيك قزى سپى بوو كه له‌لاى راستى سه‌رمه‌وه بوو. له دواى له‌سيدا‌ره‌دانى هه‌ميد چهند تاله قزى سپى كه‌وتبووه سه‌رمه‌وه، به‌لام ئه‌م چه‌پكه زۆر تازه بوو و به‌ره‌مه‌ى ئه‌شكه‌نجه‌ى ئه‌و رۆژانه بوو.

به‌رده‌وام له‌گه‌ل مه‌حبوبيه و له ريگه‌ى ئه‌ويشه‌وه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌كه‌ى و باوكى هاوسه‌ره‌كه‌ى له پتوه‌نديدا بووم. يه‌كجار له كۆبوونه‌وه‌يه‌كدا به‌شدار بووم كه به‌نديخانه بۆ داىك و باوكى زيندانيه‌كانى دانا. سه‌باره‌ت به سيامه‌ك پرسيارم كرد، به‌رپرسه‌كه ئه‌وى باش دهناسى، گوتى:

- جيى نيگه‌رانى نيه، ئازاد ده‌بېت.

دلم خۆش بوو، به‌لام قسه‌ى داىكى يه‌كيك له زيندانيه‌كانم به بيرهاته‌وه كاتيك گوتى:

- كاتيك ده‌لېت ئازاد ده‌بېت، مه‌به‌ستى ئازادبوونه له ژيان.

هه‌موو جه‌سته‌م كه‌وته له‌رزين، ئه‌م هه‌راس و هيوايه منى ده‌كوشت، هه‌ولم دهدا هه‌تا ده‌توانم كار بكه‌م، بۆ ئه‌وه‌ى بتوانم هه‌م قه‌ره‌بووى كاره پاشخراوه‌كه‌م بكه‌مه‌وه و هه‌م كاتيكى كه‌مترم بۆ بيركردنه‌وه بمېنيت.

هه والیکردنه وهی زانکۆکان بوون به راست. بۆ تهواوکردنی چهند یه که یه کی ماوه له پله کانم و به مه بهستی گه یشتن بهو ئه نجامه ی که ئه و هه موو ماندوو یییه م بۆ کیشابوو، سهردانی زانکۆم کرد، له کۆتاییدا به پرووگرژی و ساردوسرییه وه وتیان، له رووی یاسایییه وه تق له زانکۆ وهر ناگیریتیت.

- به لām من پیتشتر وهر گیرابووم، ئیستا ده مه ویت دهرچم، به لām ده بیت ئه م چهند یه که یه تهواو بکه م، من خویندوو مه، هه ر ماوه تاقیکردنه وه بده م.

- ناییت، تق بهر پاکسازی زانکۆ که وتی.

- بۆچی؟

به پیکه نینیک ی گالته چاره وه گو تی:

- یانی خۆت هۆیه که ی نازانیت؟! تق هاوسه ری کۆمۆنیستیک ی له سیداره دراو و دایکی هه لگه راوه یه کی ناپاکی.

به تووره یییه وه گو تم:

- به لām شانازی به ههردووکیانه وه ده که م.

- چه ندت پۆ خۆشه شانازی بکه، به لām بۆت نییه له زانکۆ ئیسلامییه که ی ئیمه لیسانس وهر بگریت و له م زانکۆیه دا بخوینیت.

- ده زانیت بۆ ئه م خوله چه ندم زحمه ت کیشا، ئه گه ر زانکۆ دانه خرایه چه ند سالیک پیتشتر خویندنه که م تهواو کردبوو.

بۆ ئه وه ی گرینگی به قسه که م بدات، به بۆ تاقه تییه وه شاننه کانی هه لته کاند. له گه ل چه ند که سیکی تر قسه م کرد، به لām بۆ ئه نجام بوو. نائومید و بۆ ئاکام له زانکۆ هاتمه دهر... هه موو ماندوو بوونه که م با بردبوو.

خۆره تاوه خۆشه که ی سه ره تای مانگی ره شه می دهره وشایه وه، کزه ی سه رماکه ی زستان نه مابوو، بۆنه فینکه که ی به هار که شی داگر تیبوو، ئاغا سادق ئۆتۆمۆبیله که ی بۆ چاککردنه وه بردبوو، به پۆ بۆ شوینی کاره که م پۆیشتم. دلّم فره ته نگ بوو، خۆم به گه رمی سه رقالی کارکردن کرد. نزیک ی کارژیر دوو فاتی ته له فۆنی کرد و گو تی:

- پاش نیوه رۆ له ریکه ی فه رمانگه وه وه ره بۆ ئیره، سادقیش ئۆتۆمۆبیله که له

چاگردنه وه دههینیتته وه و مندالّه کان دههینیت .

- تاقه تم نییه، ده رومه ماله وه .

- نه، هر ده بی بیت، ئیشم پیته .

- چیت ئه ویت؟ بلّی، شتیک رووی داوه؟

- نه باب، مه حبوبه ته له فۆنی کرد و گوتی له تارانن . منیش وتم بین بۆ ئیره به لکو هه والیکیشیان پی بیت .

کاتیک ته له فۆنه کهم داخست نو قمی بیرکردنه وه بووم، ههستم کرد دهنگی فاتی ئاسایی نه بوو، تینیک وه بهر دلمدا هاته وه، له و کاته دا کاریکی په له یان خسته بهر دهستم، سه رقالی کار بووم، به لام بیرکردنه وه بۆ کۆ نه ده کرایه وه، ته له فۆنم بۆ ماله وه کرد، به په روین خانم گوت:

- شیرین ئاماده بکه، سادق ئاغا دیت بۆ شوینی .

به پیکه نینه وه گوتی:

- هاتووه، چاوه روانی مه سهوود بوون، ئه ویش گه یشت، خه ریکن بۆ مالی فاتی ده روون، تۆ که ی ده رویت؟

- هر کاره کهم ته واو بوو ده رووم، به روین خانم راستم پی بلّی، شتیک رووی داوه؟

- رووداو؟! رووداوی چی؟ وه لا من نازانم، ئه گهر شتیک بوایه سادق ئاغا ده یگوت، نه گیانه کهم ئه وه نده له خووه دلّه راوکیت نه بیت، خه ریکی له نیوده چیت .

هر ئه وه نده ی کاره کانم ته واو کرد له فه مانگه هاتمه دهر، به کهم ته کسیم گرت و ناوونیشانی مالی فاتیم پی دا . فاتی به گوپیکی نادیاره وه ده رگه که ی بۆ کردمه وه، به وردی و تیژیینییه وه ته ماشایم کرد .

- سلّو داده، چیته؟ بۆ ئاوها سه یرم ده که یته؟

- راستم پی بلّی فاتی، چی بووه؟

- ئوی! بۆچی هه موو جارێ ده بی شتیک روو بدات بۆ ئه وه ی بیت بۆ مالمان .

فیروزه رای کرد، به دهم سه ماگردنه وه خوئی خسته ئامیزم، شیرینیش رای کرد بۆ لام، سه یری مه سهوودم کرد، ئه ویش له ناو بیرکردنه وه دا به هیمنی وه ستابوو،

جلهوی خۆم گرت و رویشتمه ژورهوه، بههیتواشی به مهسعوودم گوت:

- مهسعوود شتیک رووی داوه؟

- نازانم، ئیمهش ئیستا هاتین، وههای دهبنم ههلسوکهوتیان گوماناوویه، ههه
پیکهوه چه چه دهکهن.

هاوارم کرد:

- فاتی چی رووی داوه؟ خهریکم شیت دهبم، ده بلی!! گیانم دههچوو.

- توخوا هیمن به، هههچیههک هههبت ههوالیکی خوشه، بی خهه به.

- ههوالیکی سیامهکت دههزانیته؟

- بهلی، بیستم که بریاره ههتا جهژن بهری بهه.

- بههراستهه؟

سادق گوتی:

- لههوانهشه زووتر...

- توخوا!! کی گوتی؟ لهه کوئی بیستهه؟

- هیمن بههوه، جارئ دانیشه با چاییههک بههینم.

مهسعوود دهستی توند گرتبووم، سادق ههه پئ دهکهنی و خوئی لههگهل
مندالهکان سهههقال دهکرد. گوتم:

- توخوا سادق ئاغا تو بههجویانی بۆم باس بکه.

- وهلا من نازانم، دههش خوئی باسی بکات، ئهه باهتر ئاگای لی بوو.

- لهه کیی بیستهوه، لهه مههحبویهه؟

- بهلی، وا دیاره لههگهل مههحبویهه قسهه کردوه.

فاتی بهه سینیهه چایههکهوه هات، فههروه دهه بهه پیکهههین و بهه لههجه و لارهوه قاپه
شیرینییههکهه ههنا. گوتم:

- فاتی گیان وهه دانیشه بههباشی قسهه بۆ بکه، مههحبویهه چی گوت؟

گوتی:

- ئیشههکهه تهواوه، ئیشههلا ههه لهه رهژانهه سیامههک بههدههبت!!

- توخوا به راسته؟ يانی که؟

- له وانهیه لهم ههفتهیه دا!

- وای خوا گیان، دهبیت وا بیت؟!

پالم دایه وه. له وه دهچوو فاتی له پیتشدا هه موو شتیکی ناماده کردبوو. بۆ ئه وهی هیمن بېمه وه، یه کسه ر دلۆپۆی دهرمانی هیمنکه ره وهی له په رداختیک ئاودا پتی دام، له شوینی خۆم هه ستام.

- بۆ کوئی؟ چیه...؟

- دهبیت برۆم ژووره کهی ریک بخرم، ئه گه ر کوره کهم سبه ی بپته وه دهبیت هه موو شتیکی ریکوپتیک بیت.

- نه خوشکم، دانیشه، تۆ بۆ نارام و ئوقره ت لئ براوه؟ راستیه کهی مه حبووبه گوتی، له وانهیه ئه مشه و بپته وه.

جاریکی تر که وتمه وه سه ر قه نه فه که.

- يانی چی؟ راستم پتی بلئ.

- وه لا مه حبووبه و ئه وان رویشتن بۆ ئه وهی ئه گه ر نازاد بوو، بیهیننه وه، تۆ دهشی جلّه وی خۆت بگریت. دهته ویت چهنه دلۆپتیک تری کرامینت بدهم، وه ره ئه م حه به ش بخۆ، له وانهیه له هه ر ساتتیکدا دهریکه ون، دهشی تۆ ناماده بیت.

ئوقره و نارام لیبیرا وه هه ر دهمپرسی:

- ئی چی بوو، کهی دینه وه؟

له و کاته دا مه سه وود هاواری کرد:

- سیامه ک!

سیامه ک له پشت دیواره که وه ها ته دهر، به راستی دلم به رگه ی ئه م هه موو خۆشی و جۆش و خرۆشه ی نه ده گرت، خه ریک بوو له قه فه زه ی سینگم دهرده پهری. له ئامیزم گرت، زۆر لاوازتر و دریزتر بوو، هه ناسه م گیرا، ئاویان به سه ر دهموچاومدا پزانده، جاریکی تر له ئامیزم گرت، دهستم له دهموچاوی، چاوه کانی و دهسته کانی ده دا، وانا به راستی ئه مه خودی ئه وه، سیامه که نازداره کهی خۆم! مه سه وود کاژیریک له باوهشی سیامه ک گریا، ئه م کوره باش و میهره بانه ی له م

ماوهیهدا ئازایانه بهرپرسیاریتی مالهکهی له ئەستۆ گرتبوو، بههیمنی و ژیرانه هیوای پێ دەبهخشیم، چۆن ئەم هه‌موو فرمی‌سکه‌ی له‌م ماوه‌یهدا شار‌دبووه‌وه؟ شیرین به‌ پێکه‌نین و زه‌وقه‌وه له‌ ناو ئەو قه‌ره‌بالخی و خۆشییه‌دا، پاش که‌می‌ک ناز و شه‌رم خۆی فری‌دایه‌ باوه‌شی سیامه‌ک، هه‌موو ئەو شه‌وه‌ له‌ناو خۆشی، شادی، قسه‌ و تاسه‌یه‌کی بێ سنووردا تێ په‌ری. گوتم:

– ده‌بیت پتیه‌کانت ببینم.

پێ که‌نی و گوتی:

– دایه‌ وازم لێ بینه، ئەم قسانه‌ چیه‌؟

له‌ پێش هه‌موو که‌سی‌ک ته‌له‌فۆنم بۆ حاجی ئاغا کرد، هه‌تا توانیم به‌ قوربان و ساقه‌ی بوم، به‌ ده‌م فرمی‌سکه‌وه‌ سوپاسیم کرد. گوتی:

– خۆ من هیچ نه‌کرد.

بۆچی نا!! ده‌زانم چیت کرد، گه‌رانه‌وه‌ی سیامه‌ک له‌ چاوی تۆ ده‌زانم.

دوو رۆژ له‌ ناو قه‌ره‌بالخی دیداره‌کاندا تێ په‌ری، مه‌نسوره‌ و مه‌نیژه‌ تاسه‌ی دایه‌ گه‌وره‌یان کردبوو. ئەو رۆژ به‌ رۆژ و پتر ده‌بوو و تووشی له‌بیرچوونه‌وه‌ ده‌بوو، چیی تر سیامه‌کی له‌ هه‌مید جیا نه‌ده‌کرده‌وه‌.

ئێ‌ونده‌م نه‌زر کردبوو نه‌مه‌دزانی کامیان جێبه‌جێ بکه‌م. وازم له‌ کاره‌کانم هێنا و هه‌رچوارمان بۆ زیاره‌تی هه‌زرتی ره‌زا رۆشیتین. دوا‌ی ئەوه‌ رۆشیتین بۆ قوم، بۆ ئەوه‌ی سوپاسی پوورم، مه‌حبووبه‌، ئاغا موحسین و حاجی ئا‌غای فریشه‌ی پرگاره‌بوونمان بکه‌ین. چ رۆژگه‌لێکی خۆش بوو. هه‌ستم ده‌کرد دووباره‌ زیندوو بوومه‌ته‌وه‌. له‌ سایه‌ی بوونی منداله‌کان و سه‌لامه‌تیان، هیچ خه‌میک نه‌یده‌توانی له‌ پێم بخات.

سیامه‌ک له‌ هه‌ژده‌ سالان نزیک ده‌بووه‌وه‌. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی سالتیک له‌ قوتابخانه‌ جێ ما‌بوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی سالتیک زووتر خسته‌تبوومه‌ به‌ر خۆیندن، له‌ رووی ته‌مه‌نه‌وه‌ دوا نه‌که‌وتیوو. ده‌بوا‌یه‌ خۆی له‌ قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی ناو‌نوس بگر‌دایه‌، به‌لام به‌هۆی رابردووی سیاسیه‌وه‌ له‌ قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی وه‌رنه‌گیرا. هه‌رچیه‌کمان کرد بێ سوود بوو. هه‌رچه‌نده‌ ئاواتی به‌رترین ئاستی خۆیندنم بۆ منداله‌کانم ده‌خواست، که‌چی ئیستا ده‌بوا‌یه‌ به‌وه‌ش قایل بم که‌ له‌ دیپلۆمیش بێ

بهش بن. سیامهک تووره بوو، ئەم بی بهش بوونه گورزێکی تری له ههسته ناسکهکەى وهشاندا. بى کارى، بى بهرنامهیى و مانهوهى له مالهوه شیاو نهبوو، بهتایهتیش لهم دواييانهدا سهروسهکوتى چهند هاوپتیهکی کۆنى دهركهوتبوو. هههچنده ئەو ههچ مهیلێکی بۆیان نهبوو، بهلام هاتنیان دلى داخوړپاندم و ههستم بهمهترسى دهکرد. بریاری دا ئیش بکات. دهیبینی من چۆن کاردهکهم و به زنده مالداریکردن و دژوارییهوه ژيانمان ههلهدهسوورپنم. دهبویست هاوکارییهکی من بکات. بهلام دهیتوانی چ کاریک بکات؟! نه سهرمایهیهکی ههبوو و نه پروانامه. لهلايهکی تریشهوه، هیشتا شهه تهواو نهبوو و رۆژ به رۆژیش لیمان نزیکتر دهبووه. لهگهڵ ئەم بیه و خهیاڵانهدا دهست و پهنجهم نهرم دهکرد کاتیک مهنسووره بۆ سهردانم هات. سهبارهت به سیامهک و خههکانی لهگهڵی دوام، گوتی:

- راستییهکەى منیش ههه بۆ ئەوه هاتم، سیامهک دهشێ بخوینیت، نهوهی خیزانی ئیمه ههموو پروانامهى زانکۆیان ههیه، چۆن دهبیت سیامهک تهتانهت دیپلۆمیشی نهبیت.

- لهوه کۆلیمهوه، دهتوانیت به جیاواز تاقیکردنهوه بدات، بهلام دهبیت شهو بخوینیت، خۆی دهیهویت کار بکات، دهلێت من ئەگهه بۆم نهبیت تاقیکردنهوهی چوونه زانکۆ بدهم و بچمه زانکۆ، دیپلۆم بۆچییه، ئەوکاتهش دهبیت کاری سهربهخۆ بکهم، کهواته چاکتر وایه له ئیستاوه دهست پى بکهم.

- راستییهکەى مهعسووم من پێگهیهکی ترم ههیه، نازانم چ کاردانهوهیهکت دهبیت، بهلام تکات لى دهکهم له ههموو دۆخێکدا بهنهینى بیهیلهوه و بۆ کهس باسی مهکه.

به سهرسورمانهوه تهماشایم کرد.

- باشه، چیه؟

- دهزانیت ئهردهشیری کورم سالیکه دیپلۆمی وهگرتهوه، دهبیت بۆ سهربازی بروات، ئەم شهههش تهواو نابیت، منیش بهههچ شێوهیهک نامهویت بۆ شههه بینێرم، خۆیشی، له بیرته ههه له منداڵیهوه زۆر ترسنۆک بوو، ئەوهنده ترسنۆکه ئەگهه به گولله نهمریت له ترساندا دهمریت. ئیمهش بریارمان دا دهربازی بکهین.

- دهربازی بکهن؟ چۆن؟ خۆ بۆ ئەمانە قەدەغەییە لە ولات برۆنە دەرەوه.
- کیشەکه نا ئەوهیە، دەبیت بە قاچاخ لە سنوور دهربازیان بکهین، یهکیگمان
دۆزیووتەوه دووسەد و پەنجا تمەن وەردەگریت، منداڵەکان دهرباز دەکات. من بیرم
لەوه کردەوه هەردووکیان پیکهوه بنێرین، لە قازانجی هەردووکیاندا، ئاگیان لە
یهکتر دەبیت. رات چییە؟

- وەلا باشە، بەلام دەشی من پارەکهی پەیدا بکهم.
- خەمت نەبیت، ئەگەر کەمی هینا ئیمە هاوکاری دەکەین. ئەوه زۆر گرینگە که
پیکهوه بن. لەوانەیه زۆرتر بۆ ئەردەشیر بەسوود بیت، چونکه سیامەک دەتوانیت
بەپەڕی خۆی لە ئاو دەرکات، ماشەللا پیاویکی تەواوه، بەلام ئەردەشیر پتویستی بە
یارمەتی هەیه، ئەگەر بزائیت بە تەنیا نییه بەناسانی دەروات، ئیمەش بی خەم
دەبین.

- بەلام بۆ کوی برۆن؟
- زۆر شوین، ئیمە پرسیارمان کرد، هەموو شوینتیک پەناھەندە وەردەگریت.
ئەوان لەووی دەتوانن بخوینن، مووچەیان پێ دەدەن، باشە تۆ خەمی چیتە؟
پارەکهی؟

- نە، ئەگەر سوودی کورەکهمی تێدا بیت مآلهکەم دەفرۆشم، قەرز دەکەم،
دەینێرم. بەلام دەشی لەوه دُنیا بم که سوودگەیینە بۆی، دەبیت بیرى لى بکهمهوه،
لەگەڵ خۆیدا قسە بکهم، هەفتەیهک مۆلەتم بدەری.

دوو رۆژ بیرم لەوه کردەوه دەشی چی بکهم، ئاخۆ سپاردنی دوو منداڵ، لەم
تەمەندە بە دەست قاچاخچییهوه بێجگە لەوهی نایاساییه، شتێکی دروسته؟
دهربازبوون لە سنوور چ مەترسییهکی هەیه و پاشان ژیان لە ولاتیکی نامۆدا و
بەتەنیا لەوپەڕی دنیا، ئەگەر پتویستی بە یارمەتی بیت کى فریای دەکهویت؟
دەبوايه رايۆژم بە کەسێک بکردبايه. چیرۆکەکهم بە نەینى بۆ ئاغا سادق
گێرایهوه، گوتى:

- وەلا نازانم، سەرئەنجام هەموو کارێک مەترسی خۆی هەیه، ئەم کارەش
ترسناکه، لەولاشهوه من هیچ شتێک لەبارەى ژيانى هەندەرانەوه نازانم، بەلام زۆر
کەسیش دەناسم بوونەتە پەناھەندە، دیارە چەند کەسیکیشیان گەراندوووتەوه.

تهخته که دانیشتم و گوتم:

- دمه ویت قسه تان له گه آل بکه م.

سیامه ک که میک خوی راسته وه کرد و مه سهوود وازی له کاره که هی هینا، هاته لامه وه و گوتی:

- دایه چی بووه؟ شتیک رووی داوه؟

- نه کوپم، جارئ نه، بیرم له هه ندئ شت کردووه ته وه، دمه ویت سه باره ت به داها تووی سیامه ک بریاریک بدهین.

- بریاری چی؟ بوچی ئیمه ش ده توانین بریار بدهین! ئیمه هه رچییه کمان پی بلین ده بیت بلین به سه ر چاوا!

- نه رۆله گیان بابه ته که ئه مه نییه، من هه فته یه که بیر له نار دنی تو ده که مه وه بو دهره وه ی ولات.

- چی! دلّت خو شه، پاره که ی له کوئ ده هینیت؟ ده زانیت چه ندی ده ویت؟ به لای که مه وه دو سه د هه زار تمه ن بو قا چا خچی، ئه وه ندش بو به رتو ه بر دنی ژیان تا وه کو رو ونبو ونه وه ی دو خی په نا هه نده یی.

- ئافه رین! چه ند به وردی ژمار دووته ... ئه مانه له کوئ ده زانیت؟

- ئوه! ئه وه ند هه م پر سیار کردووه، ده زانیت هه تا ئیستا چه ند ها ورتیم رۆیش توون؟

- نه! ئه ی بو به منت نه گوت؟

- چی بلیم؟ ده مزانی نیته و بی سوود خه فته ت ده خو ارد.

- گرینگ پاره نییه، ئه گه ر بو تو به سوود بیت هه رچو نیک بووه پاره که ی جیه جی ده که یین. تو هه ر ئه وه ند ه بلئ چه ز ده که ییت یا نه؟

- روونه که چه ز ده که م!

- ده ته ویت برۆیت چی بکه ییت؟

- ده رۆم ده خوینم، لیره هیچ دوا رۆژیکم نییه، نا هیلن بو زانکو ش برۆم.

- پیت وانیه بیرمان بکه ییت؟

- بوچی نا! زۆریش بی تا قسه ت دهیم، به لام هه تا که ی ده توانم به دیار تو وه دانیشم و سه یری جل دوورین و چاپکردنه که ت بکه م، ئه ی داها تووم چی ده بیت؟

- به لām ده بئیت له سنووره وه به قاچاخ برۆیتته دهره وه، زۆر ترسناکه، ئامادهیت
ئهو مهترسییه قبوول بکهیت؟

- مهترسییه که ی له سه ربازی و به ره ی شه ر پتر نییه، وانیه؟
راستی ده کرد، سالتکی تر سه ربازی دهیگرته وه، وا دیاریش بوو شه ر کۆتایی
پی نه ده هات.

- به لām، نه گهر بتنیرم چند مه رجیکم هه یه، ده شیت به لاینم پی بدهیت و سویند
بخۆی که بیهینیه دی و هه تاهه تایه وه فاداری به لینه که ت بیت.
باشه، به لām ئهو به لینه نه چین؟

- یه که میان ئه وه یه که به هیچ شتیه یه که به لای دهسته سیاسییه کاندانه رۆیت،
تیکه لیان نه بیت و چیی تر نه بیهته ئامرازی دهستیان. دوهم، تا ده توانیت هه تا
به رزترین پله بخوینیت و ببیهته پیاویکی ته و او و خاوهن بر و انامه، سیهم، ئیمهت له
بیر نه چیت، هه ر کاتیکه توانیت دهستی خوشک و براکهت بگریهت و یارمه تییان
بدهیت.

- پئویست به به لاین ناکات، هه موو ئه مانه ئامانجی خۆمن.

- هه موو وا ده لاین به لām له دواییدا له بیریان ده چیتته وه.

- چۆن ده بئیت من ئیوه له بیر بچیتته وه، ئیوه هه موو ژیا نی من، تاقه ئا و اتم
ئه وه یه که رۆژیک دابیت هه موو چاکه و ماندوو بوونه که ی تۆ قه ره بوو بکه مه وه،
دلنیا به به باشی ده خوینم، کارم به سه ر سیاسه تیشه وه نییه، به راستی هیچ
دهسته یه کی سیاسییم خۆشم ناوینت.

چهندان کاژیر سه به رهت به چۆنیه تی سه فه ر، ئاماده کردنی پاره و به رنامه کانی
داهاتوو قسه مان کرد، سیامه ک ده تگوت تازه له دایک بووه ته وه، به گور و هیوادار،
هاوکات نیگه ران و شله ژاو بوو. دوو فه رش، ئهو ئالتوونانه م که مابوو وه، ته نانهت
ئه لقه و باز نه که ی شیرینی شم فرۆشت. هه ندیک پاره م له په روین خانم فه رز کرد،
به لām هه ر که م بوو. ئاغای زه رگه ر که دل سوژانه ئا گای له ژیا نم بوو، به بی ئه وه ی
باسی بکه م، کیشه و گیرو گره فته کانی ژیا نی ده زانی، رۆژی به په نجا هه زار
تمه نه وه هاته مآلمان و گو تی، مووچه پاشکه و تووه کانتیم کۆ کرده وه.

- من ئه وه نده مووچه ی پاشکه و تووم نه بوو.

- منیش هەندیکم خستە سەر .

- چەند؟ دەشت بزانم چەند قەرزارم و چۆن بیدەمەو .

- هیچ نییە، خۆم دەزانم چەندە، لە مووچەکانی داھاتوو کەمی دەکەمەو .

کۆتایییە هەفتە دووسەد و پەنجا هەزار تەنم بە مەنسوورە دا و بەدلیایییەو
وتی ئیمە ئامادەین، بەسەر سوورمانەو تەماشای کردم و گوتی:

- ئەم هەموو پارەیت لە کوێ هینا؟ من سەد هەزار تەنم بۆ دانابوو .

- زۆر سوپاس، خۆم جێبەجێم کرد .

- ئەم سەبارەت بە کرینی دراو و خەرجیی مانگەکانی یەکەم کە لە پاکستان
چی؟ پارە ئێوەشت هەیه؟

- نە، بەلام جێبەجێ دەکەم، تۆ جارێ ئێمە بگرە و کات و شوین دیاری بکە تا
دواتر .

- نە ئیتر نایەوێت ئەم پارەیه هەیه .

- باشە من وردە وردە دەبێگێرمەو .

- پێویست ناکات، ئێمە پارەیی خۆتانە، بەشی مندالەکانە، ئاخ، ئەگەر حەمید
یەک هەفتە درەنگتر بمردایە نیووی خانووەکە و شتەکانی تر هی ئێوە بوون .

- ئەگەر حەمید نەمردایە ئیستا باوێ گەرەش مابوو .

پێوەندیکردن بەم قاچاخییەشەو چیرۆکی خۆی هەبوو، کورپکی گەنج، لاواز و
رەشتالە بە جل و بەرگی ناوچەییی خۆیانەو بوو، ناو نەتینییەکە می مەهین خانم
بوو. ئەو تەنیا وەلامی ئەو تەلەفۆنانەیی دەدایەو کە دەیانویست لەگەڵ مەهین خانم
قسە بکەن. بڕیار وا بوو کورپەکان ئامادە بن بۆ ئەوێ بە بڕیاری ئەو لە کاتیکی
گونجاودا بەرێ بکەون و بۆ زاھیدان بڕۆن. ئەو بەلێنی دا بە یارمەتی هاورپیکانی
لە پاش ئەوێ لە سنوور دەربازیانی کرد، بیانگەیهنیتە کویتە و نووسینگەیی نەتەو
یەکگرتووکان. دەیانگوت، کەوڵی مەریان دەکاتە بەر و لە ئێوان رانە مەرەکاندا لە
سنوور دەیانپەرینیتەو، بیستنی ئەم قسانە دلی دەهینامە لەرزە، بەلام هەوڵم دەدا
سیامەک سەرنجی دلەراوکی، هەراس و دوودلییەکەم نەدات، کەچی خۆی ئەوئەندە
پێویست سەر بەگۆیەن بۆ دەربایست بوو، پتر لەم قسانە چیرۆ دەبرد و دەهاتە

خرۆش وهك له وهی هه راس و ترسی هه بیت.

ئهو شه وهی كه بریاری رۆیشتنه كه یان گه یشت، كوره كان له گه ل ناغا به هه مهنی هاوسه ری مه نسووره، به رهو زا هیدان به ری كه وتن. ساتی مائلئاوایی، هه ستم ده كرد پارچه یهك له بوونم له جه سته م لی ده كه نه وه. نه مده زانی كاریکی دروستم كردوه یا نه. له لایه كه وه خه می دوور كه وتنه وهی ئهو و له لایه كه تریشه وه ئهو ترس و هه راسه ی چاوه روانی بوو، منی خستبووه نیوان دوو به ردا شه وه. ئهو شه وه تاكو به یانی له سه ر به رماله كه هه لئه سته م، هه ر نزام كرد و فرمی سكم هه لرشته، كوره كه م به خوا راسپارد.

سی رۆژ له هه راس و نیگه رانی به سه رچوو، تا سه رئه نجام هه و آلمان پی گه یشت كه به سه لامه ت له سنوور تی په ریون. له دوا ی ده رۆژ قسه م له گه ل خۆیدا كرد، پاش ئه وهی گه یشتبووه ئیسلام ئاباد و تا راده یهك جیگیر بووبوو، دهنگی دوور و خه مناك بوو. ئینجا من بووم و خه می دوور كه وتنه وهی سیامه ك. رۆیشتنه كه ی سیامه ك زۆر كاری له مه سهوود كردبوو و گریانه كانی شه وانه ی پتر خه مباری ده كردم. دۆخی مه نسووره زۆر له من خراپتر بوو، ئهو ته نانه ت رۆژیکیش له كوره كه ی جیا نه بووبوو وه، ئارامی لی برابوو، له روو كه شدا ئهو و له ناخدا سه رزنه نشتی خۆم ده كرد:

- ده شیت به هیزین، ئیمه ی دایکانی ئه م سه رده مه بۆ پاراستنی رۆله كانمان و بۆ داهاتوو و به خته وه ربی ئه وان، ده بیت به رگه ی خه می دووری و جیا بوونه و هیا ن بگرین، ئه مه ئهو نرخه یه كه ده شی له پینا و خۆشه و یستی ئه واندا بیدهین، ده نا ده بین به دایكه گه لێکی خۆ په رست.

دوا ی چوار مانگ، شه ویک په روانه ته له قۆنی كرد و گویشیه كه ی دایه ده ست سیامه ك، له خۆشیدا هاوارم كرد. ئهو به شوینی مه به ست گه یشتبوو، په روانه به لینی پی دام كه چاودیری سیامه كه، به لام ده بوا یه سیامه ك ماوه یهك له ئۆردوگای په نا هه نده كان بمینیته وه. ئهو له ویدا به پیچه وانه ی خه لکی تر كه كاته كه ی خۆیان له بی كاریدا به سه ر ده برد، ده ستی به فیربوونی زمان كرد، هه ر زوو چوووه قوتابخانه و پاشان بۆ زانكو رۆیشت. له به شی ئه ندا زبیری میكانیک له خۆیندن به رده وام بوو، و هه رگیز به لینه كه ی خۆی له بیر نه چوووه. په روانه و هه

پێکی خستبوو که هه‌موو رۆژه‌کانی پشوو له مائی ئه‌وان بباته سه‌ر. به‌م شیوه‌یه هه‌موو کاتیک ئاگام له بارودۆخی بوو، په‌روانه‌ش بێ بی‌زاری له ورده‌کاری به‌رهو پێش چوونه‌که‌ی بۆ باس ده‌کردم. زۆر دلشاد و سه‌رفراز بووم، هه‌ستم ده‌کرد یه‌ک له‌سه‌ر سێی ئه‌رکه‌کانم به‌جی هه‌ناوه، به‌هه‌یز و تواناوه کارم ده‌کرد و ورده‌ ورده قه‌ره‌کانم ده‌دایه‌وه. مه‌سه‌وود به‌ وردی و دل‌سۆزییه‌وه ئاگای له من و ژيانمان بوو، له پال خۆیندنه‌که‌یه‌وه به‌باشی رۆلی سه‌ره‌به‌ش‌تیاریی خه‌زانه‌که‌ی ده‌بینی و به‌سۆزه بێ سنووره‌که‌یه‌وه ژيانی پر له شادی و هیوا ده‌کردین. شیرین به‌ قسه‌ خۆشه‌کانی، ناز و ره‌فتاره‌ شیرینه‌کانی، هار و هاجییه‌کانی وزه و خۆشی وه‌به‌ر خه‌زانه‌که‌ماندا ده‌هه‌ینایه‌وه. هه‌رچه‌ند ده‌مزانئ ئه‌م شادییه‌ کاتییه، چونکه‌ چه‌ند کیشه‌یه‌ک به‌ ده‌وربه‌رمدا ده‌خولایه‌وه و وا دیار بوو ئه‌م شه‌ره‌ مألۆترانه‌ره‌ش بێ کۆتایی بێت. هه‌ر له‌و رۆژگاردا که جاریکی تر فێری پێکه‌نین بووبومه‌وه، ئاغای زه‌رگه‌ر به‌ویه‌ری خۆتاکییه‌وه، له کاتیکدا که چاوی له‌ مێزه‌که‌ی به‌رده‌م قه‌نه‌فه‌که‌ بریبوو، خوازبێنی کردم. ده‌مزانئ ژنه‌ فه‌ره‌نسه‌یییه‌که‌ی و منداله‌که‌ی له ئێران نه‌مابوون، به‌لام نه‌مده‌زانئ ته‌لاقیشی لی وه‌رگرتوه. ئاغای زه‌رگه‌ر پیاویکی تیگه‌یشتوو و له هه‌موو لایه‌نیکه‌وه بێ کیشه‌ بوو، ژیان له‌گه‌ڵ ئه‌ودا زۆر کیشه‌ی مادی و مه‌عنه‌وی بۆ چاره‌سه‌ر ده‌کردم. منیش جۆره‌ سۆزیکم بۆی هه‌بوو، هه‌موو کاتیک وه‌کو مرۆفیکێ کراره‌ و هاوڕێ و هاوده‌میکێ باشم دادنا و خۆشم ده‌ویست، ده‌متوانئ سفره‌ی دلئ خۆمی بۆ هه‌لپێژم. ده‌میک بوو ده‌مزانئ سۆزیکێ تاییه‌تی بۆم هه‌یه، له‌وانه‌بوو ئه‌و سۆز و نزیکییه‌ی که هه‌رگیز به‌ ته‌واوه‌تی له‌ هه‌میدم نه‌بینبوو، ئه‌م پێی بیه‌خشیمايه. ئه‌و سێیه‌م که‌س بوو له‌ دوا‌ی مردنی هه‌مید داوا‌ی کردم، له‌ دوو جاره‌که‌ی تردا، یه‌کسه‌ر و بێ دوودلئ وه‌لامی نه‌ریم دایه‌وه. به‌لام ئه‌مجاره‌یان نه‌مده‌زانئ چی بکه‌م! هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ ئه‌ودا هه‌م له‌ رووی ژیرییه‌وه و هه‌م له‌ رووی هه‌سته‌وه دروست بوو، به‌لام مه‌سه‌وود ماوه‌یه‌ک بوو به‌ ورده‌کۆلییه‌وه چاودێری هه‌لسوکه‌وتی ده‌کردم، تووره‌ و بێ ئۆقره‌ بوو، جاریکیان بێ پێشه‌کی گوتی:

– دایه، ئیمه‌ پتویستیمان به‌ که‌س نییه، وا نییه؟ پتویستیت به‌ هه‌رچییه‌ک بوو خۆم ئه‌یخه‌مه‌ به‌رده‌ستت، به‌م ئاغای زه‌رگه‌ره‌ش بلئ ئیتر ئه‌وه‌نده‌ بۆ ئیره‌ نه‌یه‌ت، چیی تر به‌رگه‌ی بینینی ناگرم.

بەم شىۋەيە، بەو ئەنجامە گەيشتەم كە نابىت ئەو ئاسوودەبىيە بە دەست ھىنراۋە
بشلاۋىتىم، و لە مندا ئەكانم بەولاولە گوۋى بە ھىچ كەسى تر بەدەم، من ئەركى خۆم
دەزانى و دەبوايە بە دل و گيان لە خزمەتى ئەواندا بوومايە و دەشيا خۆم جىگەي
باوكيانم پىر بگردايەتەو، نەك يەككى تر. لەوانە بوو بوونى ئەو بو من
دەستكەوتىكى باش بوايە، بەلام زۆر ئاشكرا بوو كە مندا ئەكانم و بەتايىبەتەش
كۆرەكانم ناشاد و بىزار دەكات. دواي چەند رۆژىك دوا وەلامم دايەو و داواي
لېبوردنم لى كرد، بەلام داوام لى كرد ھەرگىز لە ھاورىيەتەيەكەي لەگەل مندا
كەمكارى نەكات.

هه‌موو کاتیک، رووداو‌هکانی ژیانم به شیوه‌یه‌ک بوون که بواریکم بۆ هه‌ناسه‌دان و وه‌به‌ر خۆ هینانه‌وه‌ی وزه‌هه‌بیت، هه‌رچه‌ند ماوه‌ی ئاسووده‌بیبیه‌که‌م درێژتر بوایه، گورزی رووداوی پاشتر به‌هیزتر ده‌بوو، برۆاکردن به‌م بۆچوونه‌ وای لی کردبووم له‌خۆشترین هه‌لومه‌رجیشدا دله‌راوکییه‌کی نادیارم هه‌بیت و له‌ پر دلم داخورییت.

کیشه‌ی سه‌ره‌کی ژیانمان به‌رۆیشتنی سیامه‌ک چاره‌سه‌ر بووبوو، هه‌رچه‌نده‌ زۆرم بێر ده‌کرد و هه‌ندی جار به‌رگه‌ی دلتنه‌نگی خۆم نه‌ده‌گرت، به‌لام هه‌رگیز له‌ناردنی پاشگه‌ز نه‌بوومه‌وه و نه‌مویست بگه‌رێته‌وه. له‌گه‌ڵ وینه‌که‌ی قسه‌م ده‌کرد و نامه‌ی دوور و درێژم بۆ ده‌نووسی بۆ ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ هه‌موو شتی بێت و لیمان دانه‌بێت. مه‌سه‌وود ئه‌وه‌نده‌ هێمن بوو، نه‌ک ته‌نیا کیشه‌ی بۆ نه‌ده‌نامه‌وه به‌لکو چاره‌سه‌رکه‌ری گه‌یروگرفته‌کانم بوو، قوناغی پیگه‌یشتنی به‌وه‌په‌ری تۆکم‌یی و خۆراگرییه‌وه به‌سه‌ربرد، خۆی به‌ به‌رپرسی ئیمه‌ ده‌زانی، هه‌موو ئه‌رکه‌کانی له‌ئه‌ستۆ ده‌گرت، ده‌بوايه ئاگام لی بوایه نه‌وه‌ک سۆز و له‌خۆبوردیه‌یه‌که‌ی خراپ به‌کار به‌ینم و داخوایی به‌رپرسیاریتی پتر له‌ توانای ئه‌م گه‌نجه‌ تازه‌ پیگه‌یشته‌وه‌م بویت. به‌لام خۆی به‌وه‌ قایل نه‌بوو، زۆرجار به‌ خه‌مخۆرییه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم، له‌ پشتمه‌وه ده‌هه‌ستا، ملی ده‌شیلام و ده‌یگوت:

– ده‌ترسم نه‌خۆش بکه‌ویت، برۆ بخه‌وه.

– نه‌ ئازیه‌که‌م، خه‌مت نه‌بیت، کارکردن که‌س نه‌خۆش ناخات، ماندوویی کار، به‌ خه‌وی ئاسووده‌ی شه‌ویک یان دوو رۆژی پشووی هه‌فتانه‌ ده‌رده‌چیت، ئه‌م بی

کاری، بیرکردنه‌وه، خه‌یالی نه‌زۆک و ماندووایی، نه‌خۆشی ده‌هینیت، کار جه‌وه‌ه‌ری ژبانه.

بی‌جگه له‌وه‌ی کورم بیت، هاوبه‌ش، هاوریتم و راویژکارم بوو، هه‌موو شتی‌کمان به‌یه‌کتر ده‌گوت، هه‌موو بریار‌یکمان به‌راویژکردن له‌گه‌ل یه‌کتردا دهدا، خیزانیکی ته‌واو بووین، ئه‌و راستی ده‌کرد، ئیمه‌ پیوستیمان به‌هیچ که‌سیکی تر نه‌بوو. تاقه‌ خه‌می من ئه‌وه‌ بوو که‌ خه‌لک نیاز پاکی، خۆبه‌خشی و قوربانیدانه‌کانی به‌خرایی به‌کاربه‌ینن، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی خوشکه‌ شه‌یتانه‌که‌ی ده‌بکرد و ئه‌وی به‌ماچی، نازی، فرمیستی یان به‌پارانه‌وه‌یه‌ک هه‌رچییه‌کی بو‌یستایه‌ به‌دهستی ده‌هینا. مه‌سه‌وود وه‌کو باوکیکی به‌رپرسیار له‌گه‌لیدا هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، له‌قوتابخانه‌ ناوئوسیی ده‌کرد، له‌گه‌ل مامۆستا‌کانی قسه‌ی ده‌کرد، ده‌یگه‌یانده‌ قوتابخانه‌ و ده‌به‌ینایه‌وه، خواردمه‌نی و په‌راو و پینووسی بۆ ده‌کری، له‌کاتی تۆپباراندا له‌باوه‌شی ده‌گرت و له‌ژیر پلیکانه‌کان ده‌یشاردوه، ئه‌و پیوه‌ندییه‌ دلگیره‌ی ئه‌وان نوقمی خۆشی ده‌کردم. به‌لام به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌موو دایکانی دنیا، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌گوره‌بوونیان دلخۆش نه‌بووم، له‌راستیدا لێی ده‌ترسام، له‌گه‌ل به‌رده‌وامیی شه‌ردا هه‌راسه‌ بۆ سنوره‌که‌م پتر ده‌بوو، هه‌موو سالی ده‌مگوت هه‌تا سالیکی تر کۆتایی پی‌دیت، به‌مه‌سه‌وود ناگات، که‌چی شه‌ر نیازی ته‌واو بوونی نه‌بوو. هه‌والی شه‌هیدبوونی کوری دراوسی و ناسیاوه‌کانمان ده‌یانته‌قاندیم و به‌هه‌والی شه‌هیدبوونی غولمه‌لی هینده‌ی تر رووخام. هه‌رگیز دوا دیداریم له‌بیر ناچیته‌وه، کاتیک له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌که‌مان بینیم راچله‌که‌یم، چه‌ند سالیکی بوو نه‌مینیبوو، نازانم له‌به‌ر جله‌ سه‌ربازییه‌که‌ی بوو که‌ فره‌ له‌ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تر دیاربوو، یان له‌به‌ر ئه‌و شته‌ نامۆیه‌ بوو که‌ له‌چاوه‌کانیدا ده‌ره‌وشایه‌وه، هه‌رچۆنیک بیت غولمه‌لییه‌که‌ی جارن نه‌بوو، به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وه‌لامی سلاوه‌که‌یم دایه‌وه و پرسیم:

- شتیکی پرووی داوه؟

سه‌رزه‌نشستکارانه‌ ته‌ماشای کردم و گوتی:

- بۆچی ده‌بیت شتیکی پروو بدات بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ردانتان بکه‌م؟

- ئۆی، نا ئازیره‌که‌م، به‌خیر بیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌ کاری وا

بکهیت چه په سام، وهره ژووره وه.

مندالەکان له مال نه بوون، کهمیک وهرس دیار بوو، چایم بۆ تی کرد، به قسه و ههوا لپرسینی که سوکار ههولم دا که شه که خویتر بکه مه وه، به لام هیچ ئاماژه یه کم به جله سه ربازییه که ی و به شداری کردنه که ی له مهیدانی شهردا نه کرد، ده تگوت له مبابه ته دهرسام، شه ی له دیدی مندا نغرۆ بوون بوو له ترس و نوقومبوون بوو له فرمی سک و خوین و مهرگ، سه ره نه نجام، کاتیک بیده ننگ بووم له به رامبه ری دانیشتم، گوتی:

- پووری هاتووم داوای گهردن ئازادیت لی ده که م.

- وهی گیانی پووری! بۆ تو چیت کردووه، یان چی بووه؟

- ده زانم ئاگات لیه که من له شه ی بووم، ئیستا به مؤلەت هاتوومه ته وه، جاریکی تر ده گه ریمه وه، نه گه ر ئیشه لالا نه و به خته وه ریه م هه بیت به هیوای شه هید بوونم.

- پووری به قوریانت بیت، نه م قسه یه چییه؟ خوا نه کات، تو سه ره تای گه نجیته، خوا نه کات هیچ به لایه کت به سه ر بیت.

- به لام پووری نه مه به لا نییه، نیعمه ته، نه و په ری خواستی خو مه.

- قسه ی وا مه که، نه م شتانه ناچنه می شکمه وه، بیر له و دایکه داماهت بکه ره وه، نه گه ر بزانی قسه ی ئاوها ده که ییت خوا ده زانیت چی به سه ر دیت... له راستیدا تی ناگه م چۆن ریگه ی داوه بۆ شه ی برۆیت، نه ی نازانیت راگرتنی دلی دایک و باوک له هه موو شتی ک پیرۆزتره؟

- با ده زانم، به لام هه ر له سه ره تاوه ره زامه ندیی نه وم وهرگرت، له پێشدا قایل نه ده بوو، گریه و بیدادی ده کرد، بۆ نه و ئوتیله م برد که قوربانیه کانی شه ری لیه، پیم گوت: سه برکه چۆن خه لکیان بی خانه و مال کردووه و پرسه داریان کردوون، نه مه نه رکی شه رعیه ی منه که به رگری له ئیسلام و ولات و خه لکه بی تاوانه که مان بکه م، تو ده ته ویت له به رده م به جیه ی نانی نه رکی شه رعیه مدا ریگر بیت؟ پووری! به راستی دایکم باوه رداره، به بروای من نه و له باوکم باوه ردارتره، گوتی: من کیم تا له سه ر فه رمووده ی خوا قسه م هه بیت، به ره زامه ندیی نه و پاریم.

- باشه ئازیه که م برۆ، به لام له دوا ی ته واویونی خویندن و مه شقه کانت، به لکو

ئىشەللا ھەتا ئۇ كاتە شەرى تەواوبىت و بتوانىت ژيانىكى باش و رېكوپىك بۇ خۆت پېك بەئىت.

بە زەردەخەنەيەكى گالته ئامىزەوہ گوتى:

- بەلى وەكو باوكم، مەبەستت ئەوہيە؟

- بەلى باشە، بۆچى باوكت چىيەتى؟

- ئاھ، ئەوہ چى دەلىتى پوورى! ئەگەر كەس نەزانىت تۆ دەزانىت. نە، نامەويت! شەرى شتىكى ترە، تاقە شوئىنكە كە تيايدا ھەست دەكەم لە خواوہ نىكەم، تۆ نازانىت چ كەش و ھەوايەكى ھەيە، ھەموو لە پىناو يەك ئامانجا لە خۆ بوردون، نەكەس باسى پارە دەكات، نە پلە و پايە، نە كەس دەيەويت شتىك بنوئىت، نە كەس بەدواى سوود و دەستكەوتى زياترە، لەويدا پىشېركىتى لەخۆبووردەيى و ھاندانە، نازانىت ئەوان بۆ گەيشتن بۆ ھىلەكانى پىشەوہى شەرى چۆن پىشېركىتى دەكەن. باوہرى تەواوى دوور لە دوورويى و كەلەكەبازى وا لەويدايە، من لەويدا لەگەل مۇسلمانى راستەقىنەدا ئاشنا بووم كە مالى دنيا و شتى مادى بەلايانەوہ ھىچ بەھايەكى نىيە، لەگەل ئەواندا ئاسوودەم، لە خواوہ نىكەم.

سەرم داخست و بىرم لە وتە پر باوہرەكەى ئەم گەنجە بە راستى گەيشتووہ دەكردەوہ. چارىكى تر دەنگە ماتەكەى غولامەلى بىدەنگىيەكەى شكاند:

- لەم دوايىيانەدا، كە دواى نيوەروان لە تەك باوكمدا بۆ دوكان دەرؤىشتم، بە بىنىنى ئىشەكانى بىزار دەبووم، خەرىك دەبوو گومانم لە ھەموو شتىك دەكرد، تۆ بۆ مالى ئىمە نايەيت، خانووە تازەكەمانت نەبىنيوہ.

- نە نەمبىنيوہ، بەلام بىستوومە زۆر گەورە و خۆشە.

- بەلى گەورەيە، تا حەز بەكەيت گەورەيە، پىاو لە ناويدا ون دەبىت، ھەندى شوئىنى ھەيە نازانىن بۆچى باشە، بەلام پوورى ئەو مالى داگىركراوہ، داگىركراو، تى دەگەيت؟... نازانم باوكم ئەوہندە باسى مۇسلمانئىتى دەكات، چۆن دەتوانىت لەو مالىدا بڑى؟ ھەرچەندە پتى دەلئىم، بابە ئەم مالى نوئىزى شىاو نىيە، خاوەنەكەى قايىل نىيە، دەلئىت: "ھەلەى كرد، خاوەنەكەى مالى خەلكى خواردووہ، ئەوہى وا ئىستا راي كردووہ دز بووہ، بۆچى كاتىك مالىكى دزاوت دەست بەكەويتەوہ، مافى ئەوہت نىيە بەكارى بەئىت لەبەرئەوہى ئاغاي دز رازى نىيە؟" گوتار و

پهفتاره‌گانی گیزم ده‌گهن، هز ده‌گم هه‌لبیم، دمه‌ویت موسلمانیکی راسته‌قینه
بم، نه‌ک وه‌کوئه‌و.

ئه‌و شه‌وه نه‌مه‌یشت بۆ نانی شیوان برواته‌وه، کاتیک ده‌ستی به‌ نویژکردن کرد،
نیازپاکی، بیروباوه‌ره‌که‌ی هه‌ژاندمی، مه‌سه‌وود تازه هاتپوه‌وه، گوتم:

به‌خیلیم دئ به‌ به‌ختی وا

دلّم پر ده‌بی که ئه‌و ده‌گاته خودا

ئه‌و حالّی وایه و لیره من

هه‌زار هه‌سه‌رتی په‌نهانم له‌ ده‌رووندا

له‌ کاتی مالئاوااییدا، ماچی کردم و به‌ ئه‌سپایی به‌ گوئیدا چرپاندی:

- دوعا بکه شه‌هید بم.

ئه‌و به‌ ئامانجه‌که‌ی خۆی گه‌یشت و منیش له‌ خه‌می نه‌مانی ئه‌ودا، ماوه‌یه‌کی
زۆر فرمیسکم رشت، به‌لام ئه‌مه نه‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی بۆ مائی مه‌حموود برۆم. دایکم
دلّی زۆر لیم ره‌نجا بوو، ده‌یگوت وه‌کو حوشت کینه له‌ دلّ هه‌لده‌گرم، دلّ به‌ردینم،
به‌لام به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو، نه‌مه‌ده‌توانی پی‌ بخه‌مه ئه‌و ماله‌وه. له‌ پاش چه‌ند
مانگیک ئیحتیرام ساداتم له‌ مائی دایکم بینی، پیر و دارمابوو، پیستی دهموچاو و
ملی شوڤر بووبوونه‌وه، به‌ بینی یه‌کسه‌ر فرمیسکه‌که‌م هاته‌ خوار، باوه‌شم پیدا
کرد، نه‌مه‌ه‌زانی چۆن سه‌ره‌خۆشی له‌ دایکیکی جگه‌ر سووتاو بکه‌م، به‌ دژواری
له‌ژیر لیه‌وه، یه‌کیک له‌ رسته‌ ئاساییانه‌م وته‌وه، به‌ هیمنی پالی نام و گوتی:

- پیرۆزباایم لی بکه، کوره‌که‌م شه‌هید بووه، ئه‌مه سه‌ره‌خۆشیی ناوئیت.

حه‌په‌سام، به‌دوودلییه‌وه ته‌ماشام کرد، فرمیسکه‌کانم به‌ پشت ده‌ستم سربیه‌وه،
چۆن ده‌بیت پیرۆزباایی له‌ دایکیک بکه‌م که کوره‌که‌ی له‌ ده‌ست داوه؟

له‌ دواى رۆیشتنی ئه‌و به‌ دایکم گوت:

- هه‌ر به‌ راستی ئیحتیرام سادات به‌ له‌ناوچوونی کوره‌که‌ی خه‌مبار نییه؟

- نه‌ رۆله‌ قسه‌ی وا مه‌که! تۆ نازانیت چی ئه‌چیژیت، به‌م شیوه‌یه سه‌بووری دلّی
خۆی ده‌داته‌وه، به‌لام به‌هیزه، توانیویه‌تی به‌رگه‌ بگریت.

- نازانم، تئ ناگه‌م! سه‌باره‌ت به‌ ئیحتیرام تۆ راست ده‌که‌یت، به‌لام دلّنیام

مهحموود كۆلتىك سوودى له شههيدبوونى كورهكهى وهرگرتووه و دستكهوتى
ههبووه...

- وای! بمرم، كچى ئەم قسانه چييه؟ كورهكهيان مردووه و تۆش له پاشملهيان
قسهيان پى دهلتيت؟

- من مهحموود دهناسم، يانى دتهوتت بلتي له شههيدبوونى كورهكهى قازانجى
نهكردووه؟ چۆن دهبتت؟ ئەى ئەم سهروهتهى له كوئى بوو؟

- ئى كچم بازرگانه، تۆ بۆ ئيرهيبى پى دهبهيت؟ ههموو كهسيك له ژياندا
بهشيكي ههيه.

- وازينه، خۆت باش دهزانيت پارهى حهلال ئاوها به دست نايهت، ئەى مامۆ
عهباس تاجر نهبوو؟ سى سال له پيش ئەميش دهستى پى كردووه، ئەوه چۆنه
هيشتا هه ئه دوكانهى ههيه؟ ئينجا، ئاغا عهلى كهوا تازه دهستى پى كردووه،
خهريكه سامانهكهى وهكو خۆل له زيادبووندايه، بيستومه ئەو پيش خانوييهكى
چهند مليۆنى تاپۆ كردووه.

- ئەمجارهيان نووساى به عهلييهوه، ماشه لالا مندالهكانم زيرهكن، خواپه رستن،
خواش يارمهتريان ديدات، ههنديكيانيش وهكو تۆ چاره ريشن، ئەمه خواستى
خوايه، مرۆف نابيت ئەوهنده به خيل بيت.

ماوهيهكى زۆر بۆ سهردانى داىكم نه پويشتم، سهرم له پهروين خانم ددا، بهلام
حهزم نه دهكرد له دهركهى مالهكهى بدهم، له وانهبوو راستى دهكرد، من ئيرهيم
دهبرد، بهلام نه مدهتوانى بهوه قايل بم كه خهلكى له شهري و دژواري و سهختيدا بن
و ئەمانيش رۆژ به رۆژ سامانهكهيان له زيادبووندا بيت. نه! ئەمه كارپىكى
نامرۆفانه بوو، من به گوناهم دهزانى.

رۆژگار هيمنهكانى ژيانى من له نتيوان شهري، نيمچه ههژارى، تيكۆشانىكى زۆر
و خهمنى داهاتوودا تى دهپهري. داىكى حهמיד، سالتىك پاش رويشتنى سيامهك به
نهخۆشى شيريهنجه كه زۆر خيرا تهشه نهى كرد، مالتاوايى له ژيان كرد،
ئارهزوى مردنم له سهرتاپاي بوونيدا دهخويندهوه، ههستم دهكرد كه ئەوه خۆيهتى
په به نهخۆشيبهكهى ديدات و زيادى دهكات. سهربارى ئەو دۆخه ناهه موارهى كه
تبيدا بوو، له وهسيهتهكهيدا ئيمهى له بير نهچوووه و بهليني له مندالهكانى

وهرگرت که نه هیلن ئیمه دهر به دهر بین، دیاره دهمزانی له مه یاندا مهنسووره پۆلی هه بووه، له وه به دواووش به هه موو توانایه وه هه وڵی دا ئهم ئاره زووهی دایکی بخاته بواری جیبه جیکردنه وه و رووبه رووی هه موو خوشکه کانی بووه وه. هاوسه ره که ی ئه ندازیاری بیناسازی بوو، زوو به زوو خانووه که ی رووخاند و له شوینیدا خانوویه کی چهند نهۆمی بنیات نرا. به درێژایی ماوهی بنیاتنانه که هه وڵی ئه وه درا که کاریان به ئیمه وه نه بیت، بۆ ئه وهی ناچار نه بین بگوێزینه وه. دوو سال له ناو خاک و خۆل و دهنگه دهنگدا ژیاين تاوه کو خانوویه کی چوار نهۆمی خۆش تهواو بوو، هه ر نهۆمیک دوو شوقه ی رووبه ر سه د و په نجا مه تری بوو، هه ر نهۆمی سێیه م رووبه ره که ی سێ سه د مه تر بوو که مهنسووره له ویدا ده ژیا، شوقه که ی نهۆمی به که میان به ئیمه دا، که له سه ر شوینی وه ستانی ماشینه کان بوو، شوقه که ی ته نیشتمان وه نووسینگه ی کاری هاوسه ره که ی مهنسووره بوو. نهۆمی دووهم به ر مه نیژه که وت، له شوقه به کیاندا ده ژیا و شوقه که ی تری به کرێ دا. مونیره خانمیش خاوه نی نهۆمی چوارم بوو، هه ردوو شوقه که ی به کرێ دا. کاتیک سیامه ک زانی ئیمه ته نیا به که شوقه مان هه یه، به تووره یی له ته له فۆندا گوته:

– ده بوايه شوقه یه کی تریشیان به ئیمه بدایه، بۆ ئه وهی ئیوه به کرێی بدن و یاریده دهر بیت بۆ بژیویی ژیانتان، خۆ ئه مه هیشتا نیوهی مافه که ی خۆمانه.

به پیکه نینه وه گوتم:

– پۆله گیان تۆ هیشتا وازت نه هیناوه؟ هه ر ئه وهی ئه و شوقه یه شیان پێ داوین، له وه پیری سۆز و خۆشه ویستی خۆیانه، ده یانتهوانی نه مانده نی، تۆ بیه ره له وه بکه ره وه که ئیمه به بی هیه چ خه رجیک بووین به خاوه ن خانوویه کی تازه، پاک و خۆش. ده بیت زۆر رازی و سوپاسگوزار بین.

شوقه که ی ئیمه له پیش ئه وانێ تردا تهواو بوو، بۆ ئه وهی ئیمه ژووره کانی ناو هه وشه که چۆل بکه یین و بواری بنیاتنانه وهی ئه و به شه ش بره خستیت. ئیمه زۆر دلمان به وه خۆش بوو که سێ ژووری خه ومان هه یه، ده کرا هه ریه که مان ژووری خۆی هه بیت، من وێرایی ئه وهی له دهنگه دهنگ و یاریکردنه کانی شیرین رزگارم بوو، ئه و ژووره ی که تیدا بووین زۆر خراپ بوو، شیرینیش له ده ست بۆله بۆل و ره خنه کانی من بۆ ریکوپییکردنی ژووره که رزگاری بوو. مه سه وود به ژووره رۆشن

و خۆشه‌که‌ی رازی بوو و هیشتا خۆی به هاوژووری سیامه‌ک دهرانی.

ساله‌کان به خیرایی تۆ ده‌په‌رین، مه‌سه‌وود به دوا سالی خۆیندنی ئاماده‌یی گه‌یشتبوو، که‌چی شه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو، هه‌موو سالی‌ک که به نمره‌ی به‌رز دهرده‌چوو، دلم دا ده‌خوړپا و نارپه‌زاییم دهرده‌بیری و ده‌مگوت:

– په‌له‌ی چیته‌ کورم؟ با په‌ک، دوو سال دره‌نگتر دیپلۆم وه‌ربگیریت.

– ئه‌وه چی ده‌لێی دایه! یانی ده‌ته‌وێت دهرنه‌چم.

– قه‌ی چی کا! هه‌ز ده‌که‌م هه‌تا شه‌ر ماوه تۆ هه‌ر له ئاماده‌ییدا بمینیته‌وه.

– وای نه! ده‌بیت من زووتر گه‌وره‌م، باری ژیان له‌سه‌ر شانی تۆ هه‌لگرم، ده‌مه‌وێت کار بکه‌م. بۆ سه‌ربازیش، دلنیا به‌لینت پی دده‌م که له زانکۆ وه‌ربگیریم، ئه‌وکاته‌ش چه‌ند سالیکی تریش بوارم ده‌بیت.

چۆن بمتوانیایه‌ باسی نیگه‌رانییه‌کانی خۆم بۆ بکردبایه‌ سه‌بارته‌ به‌ شیوازی بژاره‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی زانکۆ و دلساردم بکردایه‌ته‌وه؟

سه‌رئه‌نجام، له پاش زه‌حمه‌تیکێ زۆر، خۆیندنی شه‌و و پۆژ، به نمره‌ی زۆر به‌رز دیپلۆمی وه‌رگرت و له تاقیکردنه‌وه‌ی گشتیدا به‌شداری کرد، هه‌ردوو کمان ده‌مانزانی به‌و رابردووه‌ی خیزانه‌که‌مانه‌وه، شانسی وه‌رگرتنی له زانکۆدا که‌مه، به‌لام هه‌ولمان ددا به‌سه‌ر خۆمانیدا نه‌هینینه‌وه. جارجاره‌ بۆ دلدا نه‌وه‌ی من و له راستیدا بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌ی خۆی ده‌یگوت:

– من رابردووی سیاسیم نییه‌، له قوتابخانه‌ هه‌مووان لیم رازین، له لیکۆلینه‌وه‌کاندا به‌رگرم لێ ده‌که‌ن.

به‌لام بۆ سوود بوو، زۆر به‌سه‌اده‌یی و ئاشکرا، به‌هۆی رابردووی سیاسیی خیزانه‌که‌مان ئه‌و له زانکۆ بۆ به‌ش کرا، کاتیک هه‌واله‌که‌ی بیست سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو سه‌رراستی و خۆراگرییه‌ی، مشتی به‌سه‌ر میزه‌که‌دا دا، کتێبه‌کانی له په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ فریادایه‌ دهره‌وه‌ و به‌ کول گریا. منیش که هه‌موو هیواکانی دوا پۆژی ئه‌وم به‌ با چوو ده‌بینی، شان به‌ شانی فرمی‌سکم ده‌رپشت و نه‌مه‌ده‌توانی دلی بده‌مه‌وه.

له‌دوای ئه‌وه‌ بیر و هۆشم له‌لای چۆنیه‌تی پاراستنی ئه‌و بوو، ده‌بوایه‌ له‌پاش چه‌ند مانگی‌ک خۆی بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی بناسینیت. سیامه‌ک و په‌روانه‌ له‌ویوه

تهلهفونيان کرد و وتيان بههershیتوهیهک بووه بینیره، بهلام خوئی رازی نهدهبوو، دهگوت:

- ناتوانم ئیوه بهتینیا جی بهیلم، له لایهکی ترهوه پارهکی له کوئی بهتین؟ تازهیی ئه و قهزانه تهواو بوونه که بۆ رویشتنی سیامهکت کردبوو.

- پاره گرینگ نییه، ئهگەر له ژیر بهردیش بووه جیبهجی دهکهم، کیشهکه دۆزینهوهی کهسیکه بروای پی بکریت.

ئهمهش سانا نهبوو، تاچه سهردهاوێک ئه و ژماره تهلهفونه بوو، ههه بۆ ئه ناوه نهتینییه (مههین خانم) تهلهفونم کرد، پیاویک وهلامی دایهوه، وتی خۆم، بهلام زاراوهی ئه و گهنجهی نهبوو، به قسه گرتمی، ههنديک شتی سهیروسه مهههه پرسی، له پر زانیم که خهريکه دهکهومه چالهوه، چیی تر هيچ زانیارییهکم نه دا و تهلهفونهکهم داخست. داواي یارمهتیم له بههمه ن کرد که له کاتی رویشتنی سیامهک و ئه ردهشیر له گه لیاندا بۆ زاهدان رویشتبوو، ماوهیهک لیکۆلینهوهی کرد و وهلامی دایهوه، ئه و تاچه هه موویان گیراون و له م دوايیانه دا چاودیری له سه ر سنورهکان زۆرتر بووه، ههنديک به سه رهاتم بیست که ههندي کهس له سنوردا گیراون، یان قاچاچی پارهکی لێیان وهرگرتوو و له بیاباندا جی هیشتوون. نه مده زانی چی بکه م، عه لی دهگوت:

- ئهمه پرسه ی ناویت، خو منداله که ی تو له مندالی خه لکی نازدارتر نییه، ئه رکی هه موو گهنجه کانه له پیناو ولاته که یاندا شه ی بکه ن، ئه ی غولامه لی گهنج نه بوو؟

به توو په یییه وه گوتم:

- دیاره ئیوه ده بیت شه ی بکه ن چونکه له به ره مه کانی ئه م ولاته سوومهندن، ئیمه لیره نامۆین، ئیوه له په راویزمان دهخن، هيچ مافیکمان نییه، پاره، پله، ریز و ژیا نی ئاسووده هی ئیویه. به لام منداله که ی من به و هه موو به هره یه وه ته نانهت مافی خویندن و ته واوکردنی خویندن و دواتریش مافی کارکردنی نییه له م ولاته دا، له هه موو لایه که وه به هۆی بیروباوه ری که سوکاره که یه وه که هيچ پیوه ندییه کی به وه وه نییه، رهت ده کریته وه، بۆ قه ره بوو کردنه وه ی کام قه رزه ده بیت له پیناو ئه م ولاته دا بکوژریت؟

لەو دەمدا لە لۆجیکى مانەوهى كۆرەكەم بەولاره هیچ لۆجیکى ترم نەدەزانى، گێژ و سەرگەردان بووم، هیچ سەرەداویكى دانیام نەدەدۆزییهوه بۆ دەربازکردنى ئەو لە ولات، مەسعوود خۆشى هیچ هاوکارییهكى نەدەکرد، دەگوت:

– ناتوانم بەو ئاسانییه كەس بدۆزمەوه.

هەموو كاتىك لەگەڵ ئێمەدا گفتوگۆى دەکرد:

– بۆ ئەوەندە خۆت لەناوبردوو؟ دوو سال سەربازىکردن گرینگ نییه، ئەركى هەمووانە برۆن، بۆ رزگارکردنى ولاتەكەمانە، منیش دەروم، دواى ئەوه بى خەم پەسپۆرت وەرەگرم و بە پارهیەكى كەم و بە شپۆهیهكى یاسایی لە ولات دەچمه دەر.

بەلام من نەمدەتوانى خۆم قايل بكەم دەمگوت:

– بەلام ئەمە شەرە، خۆ گالته نییه، ئەگەر خوانەخواسته بەلایەكت بەسەریت من چى بكەم؟

– كى وتوویهتى ئەوهى بۆ سەربازى بروات دەشى بكوژیت؟ ئەم هەمووه بە سەلامەت هاتنەوه، دیاره هەموو كاریك مەترسی خۆى هیه، پیت وایه مەترسی هەلھاتن بەشپۆهیهكى نایاسایی لە مەترسی شەرى كەمتره؟

– بەلام زۆر كەسیش دەكوژین، ئەى غولامەلى بەستەزمانت لەبیرچوووه؟

– ئای باوكه، دایكه، ئەوەندە بەقورسى مەیگره، ئیوه دواى غولامەلى چاوترسین بوون، من بەلین دەدم بە سەلامەت دەگەریمەوه، لەوانەشە هەتاوهكو من ناماده دەبم و خولى فیربوون بەسەر دەبەم شەرىش تەواو بیت، باشە تۆ بۆ ئەوەندە ترسنۆك بوویته؟ تۆ تاقە ژنیک بووى كە بە درێژایی ئەم هەموو ساله لە ئاژیر و مووشەك و تۆپباران نەدەترسایت، و زۆر ژیرانه رووبەرۆوى دەبوویتهوه، دەتگوت، ئەگەرى بەرتۆپ كەوتنى مالهكەمان وەكو ریکكەوتى بەر ئۆتۆمۆبیل كەوتنه، هەرۆهكو چۆن هەموو پۆژى بێر لەوه ناكەینهوه ئۆتۆمۆبیل لیمان بدات، ئاوهاش نابیت بێر لە بەركەوتنى تۆپ بكەینهوه، ئیستا چى بووه وا ئەوەندە لە ژیری دووركەوتیهوه؟ هیچ دایكىكى تر وەكو تۆ ناكات.

– كاتىك ئیوهم لەگەڵدان لە هیچ شتیک ناترسم، لە كاتى تۆپبارانىشدا كە ئاژیری مەترسى لى بدریت و لە ئیوهوه دوور بم، نازانیت چ ترسێك سەرتاپام

ئاورم دايهوه، بينيم، هه موو دايكه كان گهرچى فرميسك به چاويانهوه نه بوو، به لام هه موويان خهريك بوون شينيان دهگيرا.

- باشه رۆله، خهمت نه بيت، دواتر باش دهيم، سه عاتىكى تر هيمن ده بمهوه، له دواى چهند رۆژىكى تريس راديم.

شيرىنى ماچ كرد و هه ولى دا بيهننننه پيكنهين و به گويدا دهچرپاند:

- به لين بده تا گه رانه وهم هه ر ئاوها جوان و تهن دوست و به هيزبيت.

- تو به لين بده به سه لامه تى بگه ر يتته وه.

تاكو چا و برى كرد سهيرى ده موچاويم كرد، ده تگوت ده مه ويت هيله كانى ده موچاوى له ميشكمدا هه لكۆلم، بى ناگا و بى هووده چهند ههنگاويك به دواى شه مه نده فهره كه دا رام كرد.

ههفته يه كى خاياند تا وهكو بروام به رويشتنه كهى كرد، به لام نه مده توانى له گه ل شوينه چۆله كهيدا راييم، بي جگه له دلته نگيم بو دورويه كهى و خه مى ئه و مه ترسيبانهى كه هه ره شهى لى دهكات، له ته واوى كاره كانى رۆژانه مده هه ستم به نه بوونى ئه و ده كرد، له پاش رويشتنى ئينجا زانيم چهنده له كاره كانى مالا دا هاوكارى ده كردم و چ بارگه ليكى قورسى له سه ر شانم هه لگرتبوو، ئه و بارانهى كه له نه بوونى ئه ودا دژواريه كانى ژيانى زياتر ده كردم، له به رخۆمه وه بيرم له وه ده كرده وه كه چۆن خۆ ويستانه خزمه تى خه لكانى ترمان له پاش ته واو بوونى كاره كانمان له بير ده چيته وه، سه ره پاي ئه و هه موو نه رمونيانى بهى كه به راميه رمان ده نيوتن، ئيسنا كه ده بوايه خۆم هه موو كاره كانم بكردايه، ريزى ماندوو بوونى ئه وم ده گرت و له گه ل هه موو كارى كدا به بيرمدا ده هاته وه و دلتم تهنگ ده بوو. به فاتيم گوت:

- كاتيك هه ميد له سيداره درا، زۆر دلتهنگ و خه م بار بووم، له رووى سوژ و دهروونيه وه نازارم ده چه شت، به لام راستيه كهى ئه وه بوو كه مه رگى ئه و هيچ كارى گه ريه كهى ئه وتوى له سه ر ره وتى ژيانمان نه بوو، چونكه ئه و هيچ ئه ركيكى ماله كهى نه گرتيووه ئه ستۆ، ئيمه ته نيا پرسه دارى نه مانى نازيزيكممان بووين و له پاش چهند رۆژىك ره وتى ژيانمان گه رايه وه بارى ناسايى، چونكه نه مانى ئه و هيچى نه گورى، به لام ئه و پياوانهى كه رۆلى ياريد ده ريان له مال و خيزاندا هه يه،

زۆرتر هەست بە نەبوونیان دەکریت، بەو پێیەش لە بیرچوونەوهیان دژوارترە.

سێ مانگ تێ پەری تاوەکو فێربوین چۆن بە بێ مەسعوود بژین، شیرین، ئەو کچە هار و شادە، کەمتر پێ دەکەنی و هیچ نەبیت شەوی چاریک بیانوویەکی دەگرت و دەستی بە گریان دەکرد، من ئاسوودەیی خۆم تەنیا لە نوێژ و نزاکردندا دەدۆزییەوه، چەندان کاژیر لەسەر بەرمالەکه دادەنیشتم و خۆم و دەوروبەرەکهەم لەبیردەکرد، و زۆرجار لەبیرم دەچوووه شیرین نانی شێوانی نەخواردوو، لە بەردەم تیغییەکه یان بەسەر پەراوی مەشقەکانیەوه خەو دەبیردەوه. مەسعوود سوودی لە هەموو بواریک وەر دەگرت بۆ تەلەفۆنکردن، کاتیک قسەم لەگەڵیدا دەکرد هەتا بیست و چوار کاژیر مێشکم ئاسوودە دەبوو و دڵنیا دەبووم کە تەندروسته و ماوه، بەلام دواتر دڵپراوکی دەستی پێ دەکردەوه و وەکو بەردیک لە سەرەولتییەکهدا هەموو چرکەیک خێرایییەکهی زیادی دەکرد.

کاتیک دوو هەفته تێ پەری و هەوالی نەبوو، کەوتە هەولدان، تەلەفۆنم بۆ ئەو هاوڕێیانەیی کرد کە لەگەڵ ئەودا بۆ شەڕ نێردرابوون، دایکی فەرامەرز ژیرانە و بە جیدی گوتی:

– خانم. زۆر زوووه بۆ نینگەرانی، وا بزائەم ئەم منداڵە ئێوهی خراب راپهیناوه، خۆ بۆ مائی پووری نەڕۆیشتوو، هەموو کاتیکیش تەلەفۆن لەبەردەستیاندا نییە، هەندێ جار بۆ شوێنگەلیک دەڕۆن کە دەستیان بە گەرماو ناگات، چ جای تەلەفۆن، هیچ نەبیت مانگیک چاوهڕێ بکە.

مانگیک چاوهڕوانیکردن لە بێ هەوالیی جگەرگۆشەییەکهدا کە ژبانی لەژێر پێژنەیی تەفەنگ و تۆپ و تانکدا بەسەر دەبرد ئاسان نییە، بەلام من چاوهڕێم کرد، خۆم سەرقال دەکرد، هەولم دەدا هەموو کاتەکهەم بە کارکردن پڕ بکەمەوه، هەرچەندە هۆشم لەلای خۆم نەبوو و بۆم کۆ نەدەکرایەوه.

لە پاش دوو مانگ سەرئەنجام بەو ئەنجامە گەیشتم کە سەر لە بەرپۆهەراپهتیی پێوهنیدار بەدم، دەبواوە زووتر ئەمەم بکردبایە، بەلام لە وەلامەکهیان دەترسام، بە پێ لەرزەوه کەمیک لە بەردەم دەرگەکه وەستام، چارم نەبوو دەشیا برۆمە ژوورەوه، ژووریکی قەرەبالخیان نیشان دام، ژن و پیاو بەرەنگی بزیکاو، چاوی پڕ لە خوین، تیکشکاو و دەبەنگ لە ریزدا وەستابوون بۆ ئەوهی بە نۆرە پێیان بلێن کورەکانیان

له كوئى و چۆن لىناو چوون، كاتىك گەيشتمە بەردەم مېزەكە ئەژنۆكانم دەلەرزىن،
هەموو تواناى خۆم خستە كار و لەسەر پى وەستام، دەنگدانەوھى ترپەى دلم له
گوئيەكانمدا بەشپۆھىەك بوو كە نەيدەھيشت گويم له دەنگى خەلكى تر بيت، ئەو
ماوھىە بە سالتىك بەسەرمدا تى پەرى، تاوھكو له نىوان پەراوھكانىدا گەرا و
سەرئەنجام پرسى:

- ئيوە چ خزمایەتییەكتان بە سەرباز مەسعوود سولتانییەوھەھىە؟

چەند جارێك دەم كراپوھە و داخرا ھەتا توانیم بلىم، دايكىم، دەتگوت پى
ناخۆش بوو، كەمىك دەموچاوى بەيەكدا دا، سەرى داخست و دووبارە پەراوھكانى
ھەلداپوھە و ئىنجا بەرپز و سۆزىكى ساختەوھە داواى لى كردم دانیشم، جارێكى
تر پرسى:

- بەتەنیاى؟ باوكىت لەگەل نىيە؟

خەرىك بوو دلم لە دەمەوھە بىتە دەر، تەفەكەى دەم قووت دا و ھەولم دا رى له
فرمىسكەكانم بگرم، بە دەنگىكى لەرزۆكەوھە كە بۆ خۆيشم نامۆ بوو گوتم:

- نە! باوكى نىيە، ھەرجىيەك ھەيە بە خۆم بلىن.

و بە ھاوارىكى كپەوھە بەردەوام بووم:

- چى بووھە؟ پىم بلى، چى بووھە؟

- ھىچ خانم، خەمت نەبىت، ھىچ نەبووھە، ھىمەن بەرەوھە.

- ئەى كورەكەم لە كوئيە؟ بۆچى ھىچ ھەوالىكى نىيە؟

- نازانم!

- نازانىت؟ يانى چى نازانم؟ ئيوە ئەوتان نارد، ئىستا ئەلى نازانم لە كوئيە.

- سەيركە داپە گيان، راستىيەكەى ئەوھىە كە چالاكىيەكان لە ناوچەيەكدا بووھە،
بەشپىك لە سنوور ئەم دەست و ئەو دەستىيى كردوھە، ئىمە بە تەواوھتى ئاكامان لە
چارەنووسى ھەموو دەزگاكانى خۆمان نىيە، خەرىكى پشكنىن.

- من نازانم تۆ چى دەلىيت، ئەگەر ئەو شوپنە گەراون بەدلىياپىيەوھە شتىكتان
دۆزىوھتەوھە.

نەمدەويست بلىم لاشەيەكتان دۆزىوھتەوھە، بەلام ئەو لە مەبەستەكەم تى گەيشت.

- نە داھە گيان، ھەتا ئىستا ھىچ لاشەيەكيان بە ناوونيشان و ميداليای
كورەكەى تۆ نەدۆزبوتەو، من ھىچ راپۆرتىكم نىيە.

- كەى دەزانىت؟

- ديار نىيە، خەرىكن ناوچەكە دەپشكن، نابىت ئىستا ھىچ بۆچوونىك بدرىت.
چەند كەستىك يارمەتییان دام بۆ ئەوھى لەسەر كورسىيەكە ھەستىم، ژن و
دايكانىكى وەكو خۆم كە لە چاوەروانى ھەوالى ئاوادا بوون، ژنىك لە كاتىكدا
نۆرەكەى خۆى دەدا بە ژنەكەى پىشى خۆى، ھەتا بەر دەرگە لەگەلم ھات، رىزەكە
ھەر لە رىزى كرىنى كەلوپەل دەچوو. نازانم چۆن گەيشتمە مالەو، شىرىن ھىشتا
لە قوتابخانە نەھاتبوو، لە ژوورە چۆلەكاندا دەرویشتم و بانگى كورەكانم
دەكرد، دەنگدانەوھى ناوھكانیان لەناو مالەكەدا دەخولایەو، سىامەك، مەسعوود!
بە دەنگى بەرزتر بانگیانم دەكرد، دەتگوت لە شوینىكدا خۆیان شاردووھتەو و
دەنگەكەم واى لىيان دەكرد وەلام بدەنەو، دەرگەى دۆلابى جەكانم كردهو، جلى
سالەكانى پىشووئىانم لە ئامىز گرت. بۆنمكردن. ھىچى ترم بە بىر نایەت،
شىرىن پوورەكانى ئاگادار كرددبوو، دكتورىكیان ھىنا و چەند دەرزىيەكى
ھىمنكەرەوھى لى دام، زىيانەخەو پەشىو و تارىكەكانم دەستیان پى كردهو.

سادق و بەھمەن ئاغای ھاوسەرى مەنسورە، لە گەرانى خۆیان بەردەوام بوون.
لە پاش ھەفتەيەك وتیان ناوى لە رىز ونبووھكاندايە، لە مەبەستەكەيان تى
نەدەگەيشتم، يانى چى؟ يانى ئەو بووھتە دووكەل و بە ھەوادا رۆيشتوو، كورە
ئازاكەم، كورە گەنجەكەم وەھا تىابچىت ھىچ پاشماوھىكى نەمىننەتەو؟ دەلىت
ھەر نەشبوو! نە ئەمە لۆجىك نىيە، دەبوايە شتىك بكەم، كەوتە بىرم ھاوكارىكم
گوتبووى، كورى خوشكەكەى لە پاش چەندان مانگ لە نەخۆشخانەيەكدا
دۆزىيانەو، نەمدەتوانى دابنىشم و چاوەروانى كارى بەرپۆھبەرايەتى بم، بە
درىزايى شەو بە دەم ئازارەكانمەو نغزۆى بىرکردنەو بووم و بەيانى بە
برىارىكەو لە نوینەكەم ھاتمە دەر، نىو كاژىر لەژىر دوشەكە وەستام ھەتا
كارىگەرى دەرمانەكانى خەو و ئارامكەرەو لە سەرم نەما. جلم لەبەر كرد، چاوم
بە ئاوتنەكە كەوت، واى... قزىم چەند سىپى بووبوو. پەروىن خانم كە بە درىزايى
ئەم ھەموو رۆژگارە رەشە لەلام مابوو، لە خەو ھەستا، بە سەرسورمانەو

تهماشای کردم و گوتی:

- چی بووه؟ دتهوئیت بۆ کوئی برۆی؟

- دهچمه ئه و ناوچهیه، دهبیت خۆم به دواى کورهکه مدا بگه پیم.

- بۆچی به ته نیا دهبیت؟ له و ناوچانه دا که شه پری تیدایه ریگه به ژنیکی ته نیا نادهن.

- خۆ ده توانم نه خووشخانه کانی ده و روبه ری بگه پیم.

- بوهسته با بۆ فاتى ته له فۆن بکه م، له وانه یه سادق کاره کانی جیبه جی بکات و له گه لئ بیت.

- نامه وئیت، بۆچی ده بیت ئه و داماره له ئیشوکار بکه وئیت؟ چ تاوانیکی کردووه زاواى ئیمه یه؟

- به عه لى بلی، ته نانه ت مه محمودیش، هه رچییه ک بیت براتن، نایه لن به ته نیابیت.

به زه رده خه نه یه کی تاله وه گوتم:

- خوئیش ده زانیت که قسه ی پووج ده که یه ت، ئه وان له رۆژه دژواره کانی ژیاندا له پیش هه موو بیگانه یه که وه به ته نیا به جیپان هیشتم. خۆ ده بیت هه ر به ته نیا برۆم، ئاوها بی خه متر به دواى کوره بی تاوانه که مدا ده گه پیم، ئه گه ر یه کیکم له گه ل بیت ناچار ده بم کاره که م به نیوه چلی جی به پیم.

به شه مه نده فه ریگ که زۆربه ی سه رنشینه کانی سه رباز بوون، به ره و ئه هواز پۆیشتم. له کویه، بووم به هاوسه فه ری ژن و پیاویک ئه وانیش به شوپن نازیزه که یانه وه بوون، جیاوازییه که مان له وه دا بوو که ئه وان ده یانزانی کوره که یان بریندار بووه و له یه کیگ له نه خووشخانه کانی ئه هوازدا یه. له به هاردا ئه وئ وه کو هاوینیکی گه رم بوو. له پاش هه شت سال، له و ناوچه یه دا مانای راسته قینه ی شه رم زانی، چ کاره ساتیک، چ نازاری، چ ویرانه و بشیوییه ک، هیچ ده موچاویکی شادم نه بینی. هه مو له هاتوچۆ و جموجۆلدا بوون، به لام جوولانه وه که یان وه کو کارکردنی پرسه داران و گۆرهلکه نه کان بوو له رپوره سمی به خاکسپاردندا، خالی بوون له وزه و ژیان، له قوولاییی چاوه کانیاندا ترسیکی هه میشه یی و شله ژاوییه کی شاره وه دره وشایه وه. له گه ل هه رکامیکیان قسه م ده کرد، بریندار بوو.

له گه ل خانم و ناغای فراهانی که له ناو قیتاره که دا به کترمان ناسی، سهردانی نه خو شخانه کانمان کرد. ئه وان کوره که بیان دۆزییه وه، دهموچاوی بریندار بوو. دیمه نی به یه کگه یشتنی دایک و باوکه که له گه ل کوره که بیان خه مه پنه ر بوو. له دل خۆمه وه وتم، ئه گه ر مه سهوود هه موو دهموچاویشی نه مابیت، به نینۆکی پییه کانی دهیناسمه وه. به لامه وه گرینگ نه بوو گه ر به که م ئه ندامی و به بی دهست و پی بیدۆز مه وه. هه ر ئه وه ندهم دهویست که زیندوو بیت، ته نیا جهسته یه ک بیت بتوانم جاریکی تر له نامیزی بگرم. بینینی ئه وه هه موو به رکه وتوو، ئه وه بریندارانه، ئه وه هه موو گه نجه که م ئه ندامه ی وا ئازاریان ده چه شت شیتیان ده کردم. دل م بق یه ک به یه کی دایکه کانیمان ئاگری تی به ر ده بوو. خوایه کی به ر پرسیاره؟ چۆن ئیمه ناگامان لی نه بوو؟ هه ر ئه وه چه ند تۆپبارانه مان به شه ر دادنا، له کاتیکدا هه شت سا له خه لکی ئاوها ژیان به سه ر ده بن و ئیمه له ویوه هه رگیز له قوولایی کاره ساته که تی نه گه یشتین.

هه موو شوینیک گه رام، سهردانی به ریوه به رایه تی جۆره و جۆرم کرد، سه ره ئه نجام توانیم یه کتیک بدۆز مه وه که شه وی چالاکییه که مه سهوودی بینیبوو. ئه وه تازه زامه کانی سا ریژ بوویوو و خه ریک بوو بق تاران ده گویژ رایه وه، به زه رده خه نه یه که وه له هه ولی ئه وه ی هیوادارم بکات گوتی:

- مه سهوودم ده بینی، ئه وه شه وه پیکه وه بق پی شه وه ده ریویشتن، ئه وه چه ند هه نگاو تیک له پیش منه وه بوو کاتیک ته قینه وه که دهستی پی کرد. من ناگام له خۆم نه ما و ئیتر نه مزانی ئه وانیتر چییان به سه ره ات، به لام بیستم که زۆربه ی شه هید و برینداره کانی به تالیۆنی ئیمه دۆزراونه ته وه.

بی هوده بوو، کهس نه یده زانی کوره که م چی به سه ره اتوو. وشه ی (ونبوو) وه کو کوته کتیک وا بوو به ر سه رم ده که وت. له ریگه ی گه رانه وه مدا هه ستم ده کرد کۆله باری خه مه کانم هه زار ئه وه نده قورستر بووه. گپژوو یژ هاته ماله وه، یه کسه ر بق ژوره که ی مه سهوود ریویشتم و ده تگوت ئه رکیکم له بیر چوو بووه وه، به په له جله کانی مه سهوودم ده ره ئینا. پیم وابوو چه ند کراسیکی ئوتوو یان نه بوو، وای جله کانی کوره که م ئوتوو یان نه بوو! ده ستم کرد به ئوتوو کردن، ده تگوت ئه مه گرینگترین کاره ده بیت بیکه م، که چی کاتیک ده مدایه به ر روشنایییه که هه ر

چرچولۆچ بوو، دهبوایه جاریکی تر ئووتووی بکه مه وه... وای مه نسووره چه نیک قسه ی ده کرد، تهنیا به ناسته م ئاگام له بوونی ئه و بوو، له پر سه رنجم دا ده یگوت:

- فاتی گیان، ئاوها خراپتره، خه ریکه به ته واوه تی شیت دهبیت، ئه مه دوو کاژیره خه ریکه کراسیکی مه سهوود ئووتو ده کات، ئه گه ر بیانوتبایه شه هید بووه باشت ر بوو، یه کلا دهبوو وه، ئه و کاته پرسه ی ده گرت.

وهکو سه گی هار له ژوو ره که ده رپه ریمه ده ره وه و گوت م:

- نه! ئه گه ر بلین مردوو، خۆم ده کوژم، ئه گه ر تا ئیستا ماوم و به رپوه ده رۆم به هیوای زیندوویی ئه وم.

خۆشم ههستم به وه ده کرد که له شیتیی وه زۆر دوور نیم. له خۆمه وه قسه م ده کرد، ئه و که سه ی هه موو کاتیک قسه م له گه ل ده کرد، خوا بوو، پتوه ندیم پتیه وه پچرا بوو، یان گۆرا بوو بۆ پتوه ندییه کی نا کوک نامیزی مرۆقیکی به زیو و تووره و ده ست له خۆ شوژدوو، له گه ل هیزیکی بی به زه بییدا، شکست خواردوو یه ک که هیه چ هیوای به ژیان نه ماوه و له قه فرکه ی دوا ساته کانی ژیان وه های لی ده کات که هه رچی له دل ییه تی بیدر کتیت، کفرم ده کرد، ئه وم وه کو بتیکی مه زن ده هاته به رچاو که پتووستی به خه لاته و دهبوایه یه کیک له مندا له کانم به دهستی خۆم بۆ قوربانگه که بنیتم، جا ئه و کاته هه ولم دها له نیوانیاندا یه ککیان هه لبژیرم، هه ندی جار سیامه ک یان شیرینم له جیاتی مه سهوود دهنارد، ئه و کاته ویزدانه م ئازاری دهام و سه رکۆنه ی خۆم ده کرد، جاریکی تر پرسه دار دهبوو مه وه، ئه گه ر مندا له کانم بزانه یه ککیان له جیاتی ئه وی تریان ده که مه قوربانی، ئاخۆ له به رامبه رمدا چ هه ستیکیان دهبیت؟ هیه چم نه ده کرد، ته نانه ت په روین خانم به زۆر ده میبرده گه رماو بۆ ئه وه ی خۆم بشوژم، دایکم و ئیحتیرام سادات ئامۆژگاریان ده کردم، باسی پایه و جیگه ی شه هیدیان ده کرد، دایکم له خوا ده میترساند و ده یگوت:

- دهبیت به ره زامه ندیی ئه و رازی بیت، هه موو که سیک له ژیاندا به شیکی هه یه، کاتیک ئه مه ویستی ئه وه، چی ده که ییت؟

که چی من شیت دهبووم و هاوارم ده کرد:

- بۆچی دهبیت پشک و به شیکی ئاوها بکاته چاره نووسی من؟ نامه ویت، ئه مه

چ به شیکه؟ ئەم هەموو بەلایەم بەسەر هات، بەس نەبوو! چەنیک لەم بەندیخانەوه
بۆ ئەو بەندیخانەیه رویشتم، جلی خویناویی نازیزانم شۆرد، بەتەنیا بووم، دەست
و پێم سووتا، شەو و رۆژ کارم کرد، دلم بە منداڵەکانم خۆش بوو، بەهەزار
بەدبەختی گەرەیانم کرد، ئینجا چی؟ کۆتاییهکە ی ئاوها بیت؟

ئیحترام سادات بە دەم گریانەوه گوئی:

– کفر مەکە، ئەمانە تاقیکردنەوه ی ئیلاھین.

– هەتا کە ی دەشیت لە تاقیکردنەوه دا بم؟ خوایه، بۆچی ئەوەندەم تاقیم
دەکەیتەوه؟ بۆچی من کیم؟... دەتەوێت توانایی خۆت بەسەر منی روخواوی بئی
چارەدا بدەیت، نامەوێت لە تاقیکردنەوه کە تدا درچم، تەنیا منداڵەکەم دەوێت،
منداڵەکەم بەدەرەوه و رەتم بکەرەوه.

– بمرم، ئەم قسانە مەکە، خوا دەتگریت، بۆچی تۆ بەتەنیایت؟ ئەم هەموو دایکە،
هەموو ئەو ژنانە ی کورەکانیان لە تەمەنی منداڵەکانی ئیمەدایە هەمان بار و
دۆخیان هەیه، هەندیکیان چوار، پێنج شەهیدیان داوه، وەرە سەیرکە و ئەوەندە
ناشوگور مەبە.

– تۆ وا دەزانیت ئەگەر بەدبەختی خەلکی تر ببینم سوپاسگوزار دەبم؟ من بۆ
ئەوانیش دەسووتیم، دلم بە تۆش دەسووتیت، بۆ خۆم ئاگرم تۆ بەریووه کە
گەنجیکی نۆژدە سالەم لەناو چوووه، تەنانەت لاشەیهکیشی نییه لە باوەشی بگرم...
وا دیاربوو خەریک بووم بە مەرگی ئەو رازی دەبووم، چونکە یەکەمین جار بوو
باسی لاشەم دەکرد. ئەم رووبەرۆو بوونەوه یە بارودۆخی خراپتر دەکردم، ئیتر
ژماردنی رۆژ و مانگ و سالەم لە دەست دەرچوو بوو. مەشت مەشت حەبی
ئارامکەرەوه دەخوارد، لە دنیا یەکی نیوان خەو و راستیدا دەست و پێم
رادەوه شاندا.

سەرلەبەیانیهک لە خەو هەستام، خەریک بووم لە تینوویتیدا دەخنکام، پەشیو و
گێژ بووم، بۆ چیشخانەکە رویشتم بۆ ئەوه ی پەردا خێکی ئاو هەلگرم، بینیم
شیرین سەرقالی قاپ شۆردنە، بەسەر سوورمانەوه تەماشام کرد، ئەو هەرگیز لەو
کارانە ی نەدەکرد، بەهیچ شێوهیهک حەزم نەدەکرد لە ئیستاو، بەو دەستە
بچووکانهوه کاری مال بکات، گوتم:

- شیرین بۆچی بۇ قوتابخانە نەزۇرئىشتۇيۇ؟
بە سەرسورمانەۋە سەيرى كىردىم و بە زەردەخەنەيەكى تال و سەرزەنشت
ئامىزەۋە گوتى:

- دايە مانگىكە قوتابخانەكان داخراون!
لە شوپىن خۇمدا حەپەسام... يانى چى؟ من لە كوئى بووم؟
- تاقىكردنەۋەى چى؟ تاقىكردنەۋەى ۋەرزى سىيەمت دا؟
بە قىنەۋە گوتى:

- بەلى، دەمىكە تاقىكردنەۋەم داۋە، تۇ ئاگات لى نەبوو؟
نە! من نەمزانيبوو، چ لاۋان بوۋە، چ رەنگ زەرد و خەمبارە، ۋاى... چ خۇپەرست
بووم! ئەم ھەموو مانگە نوقمى خەم و بەزەبى بە خۇمدا بووم، بە تەۋاۋەتى بوونىي
ئەۋم لە بىر خۇم بردبوۋەۋە، ئەم مندا لەۋانەبوو ھىندەى من خەمبار و پرسەدار
بىت. لە ئامىزىم گرت، دەنگوت دەمىك بوو ئاۋاتى ئەم ساتەى دەخواست، ھەۋلى
دەدا ھەتا دەتوانىت زۆرتىر خۇى لە باۋەشمدا بشارىتەۋە، ھەردوۋكمان دەگريابىن.
گوتىم:

- بمبوورە، ئازىزەكەم بمبوورە، نەدەۋا تۆم لەبىر بچىتەۋە.
بىنىنى شىرىن، بەۋ دەموچاۋە خەمبارەۋە، بەۋ ھەموو تاسەيەۋەى بۇ سۆز، بەۋ
رەنگە زەرد و لاۋانەيەۋە، ۋەكو كوتەكىك ۋا بوو كە بەر پەيكەرە وشكەھەلاتوو و
خەۋالوۋەم كەۋت و خەبەرى كىردەۋە. سوپىندىم خوارى چىيى تر بەۋ خۇپەرستىيەۋە
پوۋبەرۋى كىشەكان نەبمەۋە. ھىشتا من مندا لىكى تىشىم ھەبوو، ئەركم بوو
لەبەر ئەۋ بىزىم! دەۋايە بەردەۋام بم.

بەدلىشكاۋى و تەنىيا، دەستىم بە ژيانى رۇژانەم كىردەۋە، ھەۋلم دەدا زۆرتىر لە
كۆمپانیا بمىنمەۋە و كار بكم، ھەركىز نەمدەتوانى لە مالىۋە سەرنجى خۇم كۆ
بكمەۋە، بىيارىم دا لە بەردەم شىرىن نەگىرىم، ئەۋ پىۋىستى بە ژيانى ئاسايى،
گەران و خۇشىيە. ئەم مندا لە نۆ سالەيە ھىندەى پىۋىست گورزى خوارىبوو. لە
مەنسورە پارامەۋە لەگەل خۇياندا بۇ باكورى بەرن، بەلام ئەۋ نەۋىست بەتەنىيا
بەجىم بەئىلت. ناچاربووم منىش برۆم. فىلاكەى مەنسورە، ھەر ئەۋ فىلايەى دە
سال پىشتىر بوو و باكور بە ھەمان جوانىيەۋە چاۋەرۋان بوو بمانباتەۋە خۇشتىرىن

پۆڭگارەکانی ژيانم، و جاريکی تر ئەو ھەموو بېرەوھەريیە خۆشەم بۆ زیندوو بکاتەو. دەنگی کورەکان لە کاتی یاریکردندا لە گۆتیدا دەزرینگایەو. لە پشتمەو، ھەستم بە نیگا پێ ئارەزووھەکی ھەمید دەکرد، چەندان کاژیر دادەنیشتم سەیری تۆپینی ھەمید و مندالەکانم دەکرد، تەنانەت جاريکیان دانەویمەو و تۆپەکەم بۆیان فری دایەو. وینەگەلیکی جوان کە لە پێ ھەمووی بە دەنگیکی ناکاو تیک دەچوو. خواپە، چ زوو تۆ پەری! بەشی من لە ژيانی خۆشی خیزانیی ھەر ئەو چەند پۆڭە بوو، ئیتر ئەوھە ھەبوو ھەمووی ئازار و چەوسانەو بوو. لەبەرخۆمەو گۆتم:

بەشی ئیمە ھەر ئەو بوو، تەمەن پۆیشتم و چی نەما

بەلام کۆ ھەلی دەگری زۆلمی وا

ھەموو تەمەن ھەر بە رەنج و مەینەت بروا؟

لە ھەموو سووچیکدا یاد و بېرەوھەريیەک زیندوو دەبووھەو. جارچارە لە خۆمەو ھاوھەم دەکردەو، بۆ ئەوھە ئازیزەکانم لە کاتی گەرانەوھەدا لە ئامیز بگرم. لەپێ بەخۆمدا دەھاتمەو، بەھەر اسەوھە سەیری دەوروبەرم دەکرد، ئاخۆ کەس منی لەم دۆخەدا نەبینی؟ شەو لە قەراخ دەریا دانیشتم، نوقمی بێرکردنەو بووم، ھەستم بە قورسی دەستی ھەمید کرد لەسەر شانم، بوونی ئەو لەویدا بەشێوھەکی ئەوھەندە سروشتی دیار بوو، بە سرتە گۆتم:

– وای ھەمید، نازانیت چەند ماندووم.

شانمی گۆشی، سەرم لەسەر دەستی دانا، بەھیمنی قژی لاواندەو، لەپێ بە دەنگی مەنسورە راچلەکیم:

– یەک کاژیرە لە شوپنت دەگەریم، لە کوئی؟

لە شوپن خۆم راپەریم، چۆن دەبیت خەونیک بەم شێوھە ریاڵیستی بیت؟ ھیشتا ھەستم بە گەرمی دەستی دەکرد لەسەر شانم، ئەگەر پیناسە شیتی دابراں بیت لە راستی، کەواتە من بەو سنوورە گەشتووم، بەلام چەند بەچێژ بوو! دەتوانی خۆمی بە دەستەو بەدەم و ھەتا ھەتایە لەگەڵ خەونە خۆشەکانمدا بەسەر بەرم، سوود لە ئازادی شیتەکان وەر بگرم و ھەست بە ھیچ بەرپرسیاریتیەک نەکەم. دێدۆنگی شیتی و رەھاوون و ھەنگاوانان بەرەو دنیای خەونەکان، منی لە

لیواری پهرته وازهییدا دانابوو، ته نیا بیرکردنه وه له شیرین و بهرپرسیاریتی ئه وه هاندهرم بوون بۆ بهرگریکردن. به په له بپیارم دا، ده بوایه بگه پیمه وه، نه مده توانی له وی بمینمه وه، بهرگه ی ئه م خه ونانه م نه دهگرت و ده ترسام به سه رمدا سه رکه ویت، خه ریک بوو دووباره هه ره سم ده هینا. رۆژی سییه م که لویه له کانم کۆکرده وه و گه رپامه وه بۆ تاران.

رۆژیکی گه رمی خه رمانان، کاژیر دووی پاش نیوه پۆ، به دنگی هاواری شادیی هاوکاره کانم به خۆمدا هاتمه وه که له پیره وی فه رمانگه که رایان ده کرد، هه موو پیره زباییان له یه کتر ده کرد. عه لپور ده رگه ی ژوره که می کرده وه و هاواری کرد، شه ر ته واو بوو. له شوین خۆم نه جوو لامه وه. ئه گه ر سا ئیک پیش ئیستا ئه م هه واله یان پی دهادام، چیم ده کرد؟

ماوه یه کی زۆربوو سه رم له هیج به پیره به رایه تییه کی سه ربازی نه دهدا، هه رچه نه ئه مجاره وه کو دایکی تیکۆشه ریکی ونبوو زۆر ریزیان لی گرتم. به لام ئه م ریزانه ش ئه وه نه ده ی ئه و سووکایه تی پیکردنه ی به ر ده رگه ی به نه دخانه کان ئازاری دهادام که وه کو دایکی موجاهیدیک و هاوسه ری کۆمۆنیستیک ده مییست، تا قه تی به رگه گرتنیانم نه بوو.

زیاتر له مانگیک به سه ر ته واو بوونی شه ردا تی ده په ری، هیشتا قوتابخانه کان نه کرابوونه وه، کاژیر یانزه ی سه رله به یانی بوو کاتیک ده رگه ی ژوره که م کرایه وه، شیرین و مه نسووره، به رهنگی بزیکاو و په شیوییه وه هاتنه ژوره وه. زهنده قم چوو، له شوینه که ی خۆم هه ستام، ده ترسام به رسم چی بووه؟ شیرین خۆی فریدایه باوه شم، ده گریا، نه یده توانی قسه بکات. مه نسووره چاوی له چاوه کانم بریبوو و فرمیسه که بیده نگه کانی ده هاتنه خوار. سه ره ئه نجام هاته قسه و گوئی:

- مه عسووم...!! ماوه! ماوه!

به سه ر کورسییه که دا که وتم، سه رم پالدایه پشته وه، چاوه کانم داخست. ده مییست ئه گه ر خه و ده بینم هه ر له و دۆخه دا بمینمه وه و هه رگیز هه لئه ستمه وه. شیرین به ده سته بچووه که کانی له ده موچاوی دهادام، ده مییست بزانیت ماوم یا نه! به ده م پارانه وه گوئی:

- دایه، هه سته، توخوا قسه بکه.

چاوه‌کانم کرده‌وه، پی‌که‌نی و گوتی:

- له فرماندهیییه‌وه ته‌له‌فۆنییان کرد، خۆم قسه‌م له‌گه‌لیان کرد.

به چاو پرسیم چییان گوت، نازانم ده‌نگیشم ده‌ره‌ات یان نه!

گوتیان:

- ناوی مه‌سه‌عوود له ریزی دیله‌کاندا هاتوو، له‌ناو لیسته‌ی نه‌ته‌وه

یه‌کگرتوو‌ه‌کانه.

- دل‌نیایت؟ له‌وانه‌یه به‌هه‌له بیستیتت، ده‌بیتت خۆم بۆ‌ئهوئ برۆم.

- نه! کاتیک شیرین به‌و دۆخه‌وه هات بۆ لام، خۆم ته‌له‌فۆنم کرد، به‌ دوور و

دریژی قسه‌م له‌گه‌لیاندا کرد، ناوی مه‌سه‌عوود به‌ هه‌موو ناو‌نیشانه‌کانیه‌وه له

لیسته‌که‌دا بوو، وتیان به‌م نزیکانه ده‌یانگۆرنه‌وه.

نازانم چیم کرد. وا بزانه‌م وه‌کو شیتت سه‌مام کرد. ئینجا کړنووشم برد. باش

بوو مه‌نسووره له‌هوئ بوو، هه‌موویانی له ژووره‌که کرده‌وه، بۆ‌ئهوئ

شیتکاریه‌کانی من نه‌بین. ده‌بویه خۆم به‌ شوئینیک بگه‌یه‌نم، نازانم کوئ،

شوئینیکی پیروژ، مه‌نسووره نزیکترین شوئینی به‌ بیردا هاته‌وه، ئیمامزاده سالج.

ده‌ترسام، ده‌بویه هه‌تا زووه له‌ کفره‌کانم پاشگه‌ن بيمه‌وه، ده‌نا ئه‌م به‌خته‌وه‌رییه‌م

وه‌کو ئاو له‌ نیو په‌نجه‌کانمه‌وه لی‌ ده‌رژیتت. گۆره‌که‌ی ئیمامزاده‌م گرت و سه‌دان

جار گوتم، خواجه هه‌له‌م کرد، بمبووره، خواجه تۆ مه‌زنی، تۆ میهره‌بانی، تۆ ده‌بیتت

بمبووری، به‌لین ده‌ده‌م هه‌موو نوێژه‌کانم بگێرمه‌وه، پاره به‌ ده‌رۆزه‌کار ده‌ده‌م،

ده‌جمه‌ خزمه‌تی ئیمام په‌زا، ئه‌مه و هه‌زاران نه‌زر و نیازی تر. ئه‌و هۆیانهم بۆ

باس ده‌کرد که له‌به‌رچی کفرم کردوو، به‌لگه‌م ده‌هینایه‌وه، کاتیک به‌دبه‌ختی

سنوور تۆ په‌رینیت، ئیتر مرۆف هیچی نامینیت بیدۆرینتی، له‌و کاته‌دا تۆی له‌بیر

ده‌چیته‌وه، کفر ده‌کات، تکات لی‌ ده‌که‌م هه‌رچیم لی‌ ده‌که‌یت بیکه، ته‌نیا له‌ رینگه‌ی

منداله‌کانمه‌وه تاقیم مه‌که‌ره‌وه.

کاتیک بیر له‌و رۆژگاره ده‌که‌مه‌وه، ده‌زانم به‌پراستی تیک چوو بووم، چون

مندالیک له‌گه‌ل هه‌ویارییه‌که‌ی قسه‌ ده‌کات، ئاوها له‌گه‌ل خوادا قسه‌م ده‌کرد،

یاسا‌کانی یارییه‌که‌م دیاری ده‌کرد، له‌ رینگه‌ی هه‌ره‌شه‌وه چاودیریم ده‌کرد که هیچ

کاممان له‌ یاسا‌کان لا نه‌ده‌ین. چه‌ندان جار له‌ رۆژدا هه‌ستم ده‌کرد ده‌بیتت نوێژی

شوکور بکەم، لەو کاتانەدا دەبوا کێنووش بەرم بۆ ئەوەی ئەوەکو هەلگەرتیمەوه، بە وینەئە ئاشقیەک لە پاش دڵشکان و دابێران، دۆخی ترس و هیوا بەسەرماندا زال بوو، بە شەرمەوه لەوەی گوتبووم، هەموو کاتیک راز و نیازم لەگەڵ دەکرد، بەلکو ناشوکرییەکانم بە فەرامۆشی بسپێریت و هەلومەرجی ئەو پۆژگارەم بە هەند بگرت.

جاریکی تر زیندوو بوومەوه، خۆشی بۆ مالهکەم گەرابوووه، دەنگی پێکەنینی شیرین کە ماوهیهکی دوور و درێژ بوو کپ بووبوو، جاریکی تر لە ناو مالهکەدا دەنگی دەدايهوه، پای دەکرد، یاری دەکرد، دەستی لە ملم دەکرد و ماچی دەکردم. دەمزانێ دیلی هەزاران دژواری و دەردەسەری هەیه، دەمزانێ ئەو لەوئێ ئازار دەچێژیت، بەلام ئەمانە هەموویان تەواو دەبن، گرینگ ئەوهیه لە ژياندايه، ئیستا هەموو پۆژیک لە چاوه‌روانی ئازادبوونی ئەودا بووم، مالهکەم پاک رادهگرت، جلویه‌رگەکەم ریکوپیەک دەکرد، مانگەکانی دووریم یەک لە دواي یەک بەسەر دەبرد، هەموو مانگیک لە مانگی پێشوو دژوارتر بوو، بەلام هیواي جاریکی تر بینینەوهی منی زیندوو و لەسەر پێ رادهگرت. تاوهکو سەرئەنجام لە شەویکی هابیندا ئەویان هینایە مالهوه، لە پۆژی پێشوو ترهوه جاده و کۆلانەکیان بە گلۆپ و چراخان رازاندهوه، لەسەر پارچەي گه‌وره ناویان نووسیبوو و بەخێرهاتنەوهیان دەکرد، بۆنی گۆل و شیرینی و شەربەت مالهکەمی نوقمی ژيانه‌وه کردبوو، مالممان پیری لە خەلک بوو، زۆریانم نەدەناسی، بە هاتنی مەحبوو به و هاوسەرەکی وزەم وەبەردا هاتیوو، کاتیک بینیم حاجی ئاگاش هاتوو، دەمویست دەستی ماچ بکەم، پووختساری ئەو بەلامه‌وه نیشانه‌ی پووختساری و ئەشق و خۆشه‌ویستییه... کاری بەرپۆه‌بردن لە ئەستۆی پەروین خانم، مەنسورە، فاتمی، مەنیزە و فێروزە بوو، من لە چاوه‌روانییه‌کی بێ هەدا بە‌ولاوه هیچم لە دەست نەدەهات. پەروین، فاتمی و فێروزە کە ئیستا کچیکی گەنجی جوان بوو، لە چەند پۆژی زووتر هاتبوون و سەرقالی نامادەکارییه‌کان بوون، پۆژی پێشتر فاتمی گوتی:

– دادە قژت بۆیه بکە، ئەو کورە ئەگەر تۆ ئاوها بینیت دای دەوستیت.

رازی بووم، پێشوازیم لە هەموو شتیەک دەکرد. خۆی قژمی بۆیه کرد و برۆ و دەموچاوی بۆ هەلگرت، فێروزە پێ دەکەنی و دەیکوت:

- دەلایى زەماوەندى پوورتىيە، ھەر لە بووک دەچىت.

- بەلایى ئازىزەكەم، بە بووكى دەچم، زۆر لە زەماوەندىش خۆشترە! چونكە شەوى بووكىنىيەكەم قەت ئەوەندە بەختەوەر و خۆشحال نەبووم.

جلىكى سەوز و جوانم لەبەر كرد، مەسعوود زۆرى حەز لەم رەنگە بوو، كراسىكى بەمەيىم بۆ شىرىن كرىبوو، لە پاش نيوەرۆو جلمان لەبەر كرد و لە چاوەروانىدا دانىشتىن، دايكم، عەلى و خىزانەكەى لەگەڵ ئىحتىرام سادات و مندالەكانى ھاتن، ئىحتىرام زۆر تىك شكابوو، ئەم پرسەدارىيە درەنگ و چەپىندراوھى رۆژ بە رۆژ زياتر ناخى ويران دەكرد. ھەولم دەدا نىگام لە چاوەكانى بەزمەو، شەرم دەكرد لەوھى كۆرەكەى من زىندوو بوو و كۆرەكەى ئەو نەمابوو، دەتگوت گوناھى منە كە كۆرەكەى ئەو ناگەرپتەو، بە دايكم گوت:

- بۆچى ئىحتىرامت ھىنا؟

- خۆى حەزى كرد بىت، بۆچى چى بوو؟

- ھىچ، قەلسم، نىگا پر خۆزگەكانى ئازارم دەدەن.

- ئەم قەسە چىيە؟ بە ھىچ شىوھىك خۆزگە بە تۆ ناخوازىت، ئەو دايكى شەھىدە، پلەى لە تۆ زۆر بەرزترە، دەزانى لەلای خوا چ بەھايەكى ھەيە، پىت وايە ئىرەيى بە تۆ دەبات كە بە يەك لە سەدى ئەويش ناگەيت؟ نە گيانەكەم، ئەو زۆر دلخۆشە و تۆش خەفەتى بۆ مەخۆ.

لەوانەش بوو راست بكات، ئەو من بووم كە نەمدەزانى، لەوانەيە بەراستى بىروباوهرى ئەو ئەوەندە بەھىز بوو دەيتوانى لەسەر پى راى بگرىت و لەم لايەنەو من لەو لاوازتر بووم، ھەولم دا چىيى تر بىرى لى نەكەمەو، بەلام ھىشتا ھەر لە نىگاكانى ھەلەھاتم.

شىرىن زياتر لە سەد جار مەنگەلە بچووكە ئەسفەنەكەى داگىرساند و جارپكى تر كۆزايەو، چىيى تر تاقەتم نەمابوو. كاژىر لە نۆى شەو لايداو كاتىك كاروانەكە گەيشت، سەرەراى ئەو ھەموو راھىنان و حەبە ئارامكەرەوھى كە خواردبووم، ھەر تووشى گرزبوونەوھىكەى زۆر بووم و لە ھۆش خۆم چووم. ئەو ساتە زۆر خۆش بوو كاتىك چاوم كردەو، خۆم لە ئامىزى ئەودا بىنيىو.

مەسعوود، بالاي بەرزتر بوو، بەلام زۆر لاواز و رەنگ پەريو بوو، نىگاكانى گۆرا

بوون، له گهال كۆمهلك ئه زموونى پر له ئازاردا گهوره بووبوو، پتیهكى دهشلى و ئازارى زور بوو، له دۆخه كهى، له زریانه خه وه كانى شه وانهى و شه ونخوونیه كانى ده زمانى چى چه شتوووه. به لام هیچی بۆم باس نه ده كرد. ده ركوت كه به بریندارى و نیوه گیانه وه كه وتوووته ده ست دوژمن و له چند نه خو شخانه یه كدا ماو هتوه، هیشتا زامى ساړینه بووى ما بوو كه هه ندی جار ده بووه هۆى تا و ئازار. دوكتور گوتى، ده كریت پتی به نه شته رگه رى چاره سه ر بكریت. له پاش ئه وه ی كه مئیک هیزی وه به ردا هاته وه بۆ نه شته رگه ریه كه رۆیشت و خو شبه ختانه سه ركه وتوو بوو. وه كو مندال چاودیریم ده كرد، خزمتم ده كرد، نرخى ساته كانى بوونم له گهالى ده زانى، كاتیک ده خه وت، به دیار سه ریه وه داده نیشتم و سه یری رووخساریم ده كرد، له سه یركردنى ده موچاوه جوان و پیاوانه ییه كه ی، كه له ناو خه ودا له مندالیکى ساوا ده چوو، تیز نه ده بووم. ناوم نابوو (خودا داد)، به راستى خوا ئه وى پتی دابوومه وه. ورده ورده له بارى جهسته ییه وه ته ندروستى گه رابوووه، به لام له بارى ده روونیه وه شاد و به كه یف نه بوو. نیگارى نه ده كیشا، هیچ به رنامه یه كى بۆ داهاتوو نه بوو. هه ندی جار هاوړتكانى، هاو خه بات و هاو به ندیه كانى بۆ سه ردانى ده هاتن، كه مئیک سه رقال ده بوو، كه چى جار تیکى تر له خو دا نغرو ده بووه وه. داوام لیکردن به ته نیا جتی نه هیلن، له هه موو ته مه نیکیان تیدا بوو و هه موو خو شیان ده وىست. له گهال یه كیکیاندا كیشه ی خه مۆكیه كه یم خسته به رباس كه ناوى ئاغای مه قسوودى بوو، نزیكه ی په نجا سال ده بوو و مه سعوود زور ریزی لی ده كرت، مرۆفیکى دنیا دیده و میهره بان دیار بوو، وتی:

- خه مت نه بیئت، هه موومان كه م و زور ئاوها بووین، ئه م منداله زور زامدار بوو، ورده ورده چاك ده بیته وه، ده بیئت بۆ سه ركار بروات.
- به لام ئه و كورپكى به هره مه ند بوو، چه ز ده كه م بخوینیت.
- بیگومان، بیگومان، ده شی بخوینیت، ده توانی له پشكى ئازادكراوه كان سوودمه ند بیئت و له زانكو بخوینیت.

زور دلخوش بووم. كتیبه كانیم كۆكرده وه و گوتم:

- باشه ئیتر ماوه ی پشو ته واو بوو، ده شی به رنامه بۆ داهاتوو دابنیت و كاره نیوه چله كانت ته واو بكه یت، گرینگترین كارى تۆ خویندنه، ده بیئت هه ر له ئه مرۆوه

دهست پي بکەيت.

- نه دايه، له من گوزهرا، چيي تر ميشکم کار ناکات، تاقهتي تاقیکردنهوهی گشتی و خويندم نيبه، تازه مهحاله درچم.

- نه رۆله، ئەمجاره بهدنيايييهوه دردهچيت، بۆ تۆ هەندیک ئاسانکاری لهبرچاو دهگیریت، له پشکی ئازادبووهکان سوودمه‌ند ده‌بیت.

- يانی چی؟ ئەگەر من لێهاتوویی زانستیم نه‌بیت جیاوازی نيبه له نیتوان ئەوهی ئازاد بوویم یان یه‌کیکی تر؟ ناتوانم له زانکۆ بخوینم.

- تۆ ئەگەر بخوینیت له هه‌موو کەسیک لێهاتووتری، ئەمه مافیکه به ئیوه دراوه.

- واتا مافیان پي داوم که مافی خه‌لکی تر بخۆم، نه! نامه‌ویت.

- تۆ مافی خۆت وهرده‌گیریت، ئەو مافه‌ی که سی، چوار سال پيش ئیستا به

ناههق لێیان داگیر کردی.

- له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو کاته مافی منیان خوارد، ئیستاش من برۆم مافی یه‌کیکی تر

بخۆم، ئەری؟!!

- دروست یان هه‌له، ئەمه یاسایه، ده‌بیت ملکه‌چی بیت، ناشی تۆ به‌وه راهاتیی

یاسا هه‌موو کاتیک به زیانت بیت؟ نه گیانه‌که‌م هه‌ندێ جار له سوودی مرۆفدایه.

تۆ بۆ ئەم خه‌لکه، ئەم ولاته ئازارت چه‌شت، شه‌رت کرد، ئیستا ئەو خه‌لک و ولاته

ده‌یان‌ه‌ویت پاداشتت بده‌نی، دروست نيبه وهری نه‌گری!

گفتوگۆ بی کۆتاییه‌کانمان به‌سه‌رکه‌وتنی من ته‌واو بوو. دیاره بوونی فیروزه‌ش

بی کاریگری نه‌بوو، ئەو دوا ساله‌کانی ئاماده‌یی به‌سه‌ر ده‌برد، کتیبه‌کانی هینا

بوو و به‌پرسیارکردن له مه‌سه‌وود، هانی دها بخوینیت. رووخساره جوان و

به‌سه‌زه‌که‌ی وزه‌ی ژيانی بۆ مه‌سه‌وود ده‌گه‌راندوه. پیکه‌وه ده‌یانخویند، قسه‌یان

ده‌کرد، پی ده‌که‌نین، هه‌ندێ جار هانیانم دها که‌میک بگه‌رین. ئەم ره‌وشه له

خیرایی چاکبوونه‌وه‌ی مه‌سه‌وود کاریگه‌ریه‌کی زۆری هه‌بوو.

مه‌سه‌وود له به‌شی بیناسازی وهرگیرا، ئەو به‌شه‌ی که ئاره‌زووی هه‌میشه‌یی

بوو، ماچم کرد و پیرۆزباییم لی کرد، به‌پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

- خۆمان ده‌زانین مافی من نه‌بوو، به‌لام خۆشحالم.

کیشیه کی تری مهسعوود بی کارى بوو، دهیگوت:

- شهرمه زارییه بق کوریک له تمه نی مندا سه رباری دایکی بیت.

چهند جاریکیش باسی وازهینانی له زانکۆ و کارکردنی کرد. ئەمجارهش کیشیه کم له گه ل ئاغای مهقسوود باس کرد، که ئیستا کاریکی له پله بالاکاندا پی سپێردرابوو. به دنیایی و خوشحالییه وه گوتی:

- دیاره کار بق ئه وهیه، دهتوانیت به هیچ شیوهیه کیش واز له خویندنه کهی نههینیت.

هر له وهزارهتهدا که خۆی به پرسیاریتی هه بوو، کاریکی باشی بق دۆزییه وه. به ئاسانی به قوناغهکانی هه لێژاردن، تاقیکردنه وه و چاپیکه وتنه کهدا، که زیاتر پروکەش بوون، تی په پری و به فەرمی دامه زرا. تهلیسمی خێزانه که مان به هۆی ئه وه وه کرابوو وه، ئه لقه ی خوشه ویستیمان له په نجه ی ئه ودا بوو، له هه موو شوینیکدا له ریزی پیشه وه بوو، هه رچه نده خۆیشی به م بارودۆخه قایل نه بوو. وه کو دایکی دلیکی ئازادبوو له هه موو شوینیک ریزیکی زۆرم لی دهگیرا و کار و پیشنیاری زۆرم دهخرایه به رده ست، هه ندی جار ناچار ده بووم ره تی بکه مه وه. به م هه موو ئالوگۆره پیکه نینم ده هات، چ دنیا یه کی سه یر بوو، ئیستا به هه موو بوونمه وه له وه گه یستم که نه زیزبوونه که ی بایه خی هه یه و نه میهره بانیه که ی.

پهوتی ژیانم بهسروشستی و هیمنی دهړویی، ههموو مندالنهکانم تهندروست و سهړکهوتوو و سهرقالی خویندن بوون، له رووی ئابوورییهوه هیچ کیشهیهکمان نهبوو، تا رادهیهک داهاتی من باش بوو و مهسعوود مووچهی پتر له ئاسایی وهردهگرت، هندیئ ئاسانکاریشیان بۆ کرد بۆ ئهوهی ئوتومۆبیل و خانوو بکړیت. سیامهک، خویندنی تهواو کردبوو و کاری دهکرد، ههموو کاتی ئاماده بوو پارهمان بۆ بنیړیت. له دواى کۆتایی پیهاتنی شهړ، پهروانه دایمه بۆ ئیران دههات، کاتیک بهیهکتر دهگهیشتین مهوداکانی ئهم ههموو ساله نهدهما و دهگهراینهوه رۆژانی نهوجهوانی. پهروانه هیشتا ههر بهکهیف و هاروهاج بوو، به کارهکانی له پیکهنینا دهبوورامهوه. ههموو کاتیک خۆم به قهرزازی دهزانی و هرگیز هاوکارییهکانیم لهبیر نهدهچوووه، ده سال و هکو دایکیکی دلسۆز سهړپهرشتی کورهکمی کرد، تا ئیستاش سیامهک ههموو کاتهکانی پشووی له مائی ئهواندا بهسهر دهبرد، پهروانه وردهکارییهکانی بهرهویشچوون، گهورهبوون و پیگهیشتنی سیامهکی بۆ باس دهکردم، چاوهکانم دنووقاند و ههولم ددا کاته له کیس چووکهکی له میشکمداسازینم و قوناعه جیاوازهکانی نهمنی لهبهرچاومدا بهرجهسته بکه، زۆرم بیر ئهکرد، ئهمه تاقه خهمیک بوو جارجاره رووخساری ژیانى تار دهکردم. دوو سال بوو پیداکری لهسهه ئهوه دهکرد بۆ ئهلمانیا برۆم بۆ دیدنی، بهلام بیرکردنهوه له مهسعوود و شیرین که هیشتا مندال بوو ریگر بوون، ههتاوهکو سهړنهجام ئهوه ساله ههستم کرد به تهواوهتی تاقهتم بهسهر چووه، له وینهکانیدا نامۆ دههاته بهرچاوم، به پیداکریی پهروانه و مندالنهکان بهرهه ئهلمانیا بهړی کهوتم، چ

گهرموگور بووم، هه‌رچه‌نده کاته‌که نزیک‌تر ده‌بووه‌وه توانای چاوه‌روانیم که‌متر ده‌بووه‌وه، سه‌رم سوورده‌ما چۆن به‌رگه‌ی ده‌سال دووریم گرت، کیشه‌کانی ژیان ئه‌وه‌نده به‌خۆیه‌وه گیرۆده‌ی کردبووم، هه‌ندێ جار چه‌ندان پۆژ تێ ده‌په‌ری ته‌نانه‌ت ته‌ماشایه‌کی وینه‌یه‌کیشیم نه‌ده‌کرد. یادی هه‌مید به‌خێر، هه‌موو جارێ ده‌یگوت، دلته‌نگی و خه‌م و خه‌فته‌ی بێ بنه‌ما له‌ خه‌سه‌له‌ته‌کانی ژيانی بورژوازییه، کاتیک تیربوویت و مه‌ینه‌تیه‌یه‌کانی خه‌لکی تر به‌لاته‌وه‌ نرخ‌ی نه‌بوو، ئه‌و کاته‌ بیر له‌م هه‌سته‌ بێ ناوه‌رۆکانه‌ ده‌که‌یته‌وه. له‌وانه‌بوو ئه‌و راست بکات، به‌لام من هه‌موو کاتیک ئه‌م دلته‌نگیه‌ له‌ ناخدا هه‌بوو، و له‌به‌رئه‌وه‌ی توانای په‌وه‌ینه‌وه‌ی نه‌بوو، په‌رده‌یه‌کم به‌سه‌ریدا ددا و ته‌نانه‌ت له‌به‌رخۆشمه‌وه‌ دانم به‌ودا نه‌ده‌نا که‌ چه‌ند پتووستیم به‌ بینینه‌یه‌تی، ئیستا تا راده‌یه‌ک هیمن بووم و وه‌کو هه‌موو که‌سیک مافی بێ تاقه‌تی و ئاره‌زووی بینینی کوره‌که‌م هه‌بوو.

له‌ کاتی خواحافیزی، شیرین زۆر خه‌مبار بوو، به‌وه‌په‌ری بێ شه‌رمیه‌وه‌ گوتی، له‌ رویشتنی تۆ بێ تاقه‌ت نیم، له‌وه‌ دلته‌نگم که‌ فیزایان پیم نه‌دا. ئیستا شیرین کچیکی چوارده‌ سالان بوو، خۆی له‌ هه‌موو که‌سیک به‌ ژیرتر ده‌زانی، به‌بێ په‌روایی مندا لانگه‌لیکی تیربوو له‌ ناز و خۆشه‌ویستی هه‌رچییه‌کی بوسته‌بایه‌ ده‌یگوت، سه‌ره‌رای ناره‌زایه‌تیه‌کی زۆر به‌ ده‌ستی مه‌سه‌وود، فاتی، مه‌نسوره‌ و فیروزه‌م سپارد، به‌پێ که‌وتم.

کاتیک له‌ هۆلی ترانزیته‌که‌ی فرانکفۆرت هاتمه‌ ده‌ر، وه‌ستام، به‌ دلێکی پر له‌ خرۆشه‌وه‌ سه‌یری ده‌ورو به‌رم کرد، پیاویکی گه‌نجی قۆز له‌ به‌رده‌م وه‌ستا، دیقه‌تی ده‌موچاوم دا، ته‌نیا نیگا و زه‌رده‌خه‌نه‌که‌یم ناسیه‌وه، چه‌ند ئه‌لقه‌ قزێکی په‌خشه‌وه‌ بوو به‌سه‌ر ناوچه‌وانیدا پتر هه‌میدی ده‌هینایه‌وه‌ به‌رچاوم نه‌ک سیامه‌ک، وێرای ئه‌و هه‌موو وینه‌یه‌ی که‌ ماله‌که‌می رازاندبووه‌وه، هه‌شتا هه‌ر چاوه‌روانی بینینی کورپکی نه‌وجه‌وانی قه‌د و بالا باریک و خاوه‌ن هه‌لسوکه‌وتیکی مندا لانه‌م ده‌کرد، که‌چی سیامه‌ک پیاویکی بالابه‌رز، قۆز و به‌پیز بوو، کاتیک به‌ ده‌سته‌کانی ده‌موچاوی گرتم، سه‌رم له‌سه‌ر سینه‌ی دانا، توند له‌ ئامیزگی گرتم، وای... کاتیک وه‌کو مندا ل خۆم خسته‌ سایه‌ی کوره‌که‌مه‌وه، چ چیژیکی هه‌بوو. سه‌رم ده‌گه‌یشه‌ شانه‌کانی، بۆنی جه‌سته‌یم کرد و تیر تیر گریام، گریانیکی تاسه‌بار. ماوه‌یه‌ک تێ

په‌ری ئینجا کچیگی گهنجی ته‌روبر سهرنجی راکیشام، خیرا خیرا وینه‌ی ده‌گرتین، سیامه‌ک ناساندی، بروام نه‌ده‌کرد، ئه‌وه له‌یلا‌ی کچی په‌روانه بوو، له ئامیزم گرت و گوتم:

– چ‌گه‌وره و جوان بووینه، وینه‌کانتم بینیبوو، به‌لام خۆت شتیکی تری.
به‌پیکه‌نینتیک، ددانه جوان و سپییه‌کانی نیشاندام، سواری ئۆتۆمۆبیله بچکۆله‌که‌ی سیامه‌ک بووین، گوتم:

– له‌پیشدا بۆ مائی له‌یلا ده‌رۆین، پووره په‌روانه چیشتی نیوه‌رۆی لیناوه و چاوه‌روانه، ئه‌گه‌ر پیت خۆش بوو ئه‌مشه‌و، یان سبه‌ی بۆ شاره‌که‌ی من ده‌رۆین، دوو سه‌عات لیره‌وه دووره.

– ئافه‌رین، فارسیت له‌بیر نه‌چوو، زاراوه‌شت* نییه.

– دیاره له‌بیرم ناچیته‌وه! ئیره هه‌مووی ئیرانییه، له‌هه‌مووشی گرینگتر پووره په‌روانه‌یه، به‌فارسه‌ی نه‌بیت به‌هیچ زمانیکی تر وه‌لام ناداته‌وه، باوک مندا‌له‌کانی خۆشی ده‌ره‌یناوه، وا نییه له‌یلا؟!

له‌پیش‌گه‌یشتمان بۆ مائی په‌روانه، زانیم شتیکی زیاتر له‌هاورپیه‌تی خیزانی و قو‌ناغی مندا‌لی له‌نیوان ئه‌م دوو‌گه‌نجه‌دا هه‌یه.

په‌روانه مائیکی خۆش و دلگه‌ری هه‌بوو، به‌دلخۆشییه‌کی فراوانه‌وه پشسوازی لی‌کردین، وا بزانه‌م خه‌سره‌وی هاوسه‌ری په‌روانه پیر بووبوو، له‌دل خۆمه‌وه وتم: ئاساییه، چوارده، پارده سال‌تی په‌ریوه، به‌دلنیا‌یییه‌وه ئیستا منیش له‌دیدي ئه‌ودا پیربووم و شکاومه‌ته‌وه. مندا‌له‌کان گه‌وره بووون، لاله به‌زاراوه‌یه‌کی تیکه‌ل قسه‌ی ده‌کرد و ئه‌رده‌لانی مندا‌لی سپیه‌می، که له‌وێ له‌دایک بووبوو، لیمان تی ده‌گه‌یشت به‌لام به‌فارسه‌ی وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه.

په‌روانه زۆر پیداه‌گری کرد که له‌لای ئه‌وان بمینینه‌وه، به‌لام ئیمه‌ بریارمان دا بۆ شاره‌که‌ی سیامه‌ک برۆین و بۆ پشووی کۆتایی هه‌فته‌ی دواتر بگه‌ریننه‌وه ئیره. من به‌لای که‌مه‌وه هه‌فته‌یه‌کم پتویست بوو بۆ ئه‌وه‌ی جاریکی تر کوره‌که‌م

* زۆربه‌ی ئه‌و مندا‌ل و گه‌نجان‌ه‌ی له‌هه‌نده‌ران گه‌وره‌ده‌بن، زمانی ئه‌و و لاته‌ و زمانی دایکیان تیکه‌ل به‌یه‌کتر ده‌کهن، بۆیه لیره‌دا ئه‌و وشه‌یه‌م به‌کاره‌یناوه. و.

بناسمهوه، خوا دهزانیټ چ قسهگه لیکمان هه بوو بیکهین، کهچی کاتیک به تهنیا بووین، نه مدهزانی باسی چی بکهه؟ له کوپوه دست پی بکهه؟ چۆن بهسهه ئهه هه موو سالانی دوورییه باز بدهم. ماوه بیک هه هه والی که سوکاری دهپرسی و منیش ده مگوت، باشن، سلاویان هه بوو، ده مگوت، هه موو کاتیک ئاووههوا ئاوها خو شه؟ تو نازانیټ تاران چهنده گه رم بوو و لهه جوره قسهگه له. رۆژیک بهسهه رچوو تا سههۆلی نامۆییمان که به رهه می دووری چهنده ساله بوو، توایه وه و به گه رموگوری دهستان به قسه کردن کرد. خو شبه ختانه رۆژهکانی دواتر شه ممه و یهکشه ممه بوو و نه وندهی پیویست کاتمان هه بوو. نهه باسی رۆژه دژوارهکانی دوی جیا بوونه وهمانی کرد، مه ترسییهکانی هه لهاتن له سنوور، شیوانی ژبانی ئوردوگا، چوونه زانکو و سه ره نهجام باسی خویندن و کاره کهی کرد. منیش باسی مه سهوود، رۆژه دژوارهکانی ژبانی، نهه رۆژگاره ی به مردوو ده ژمیردرا، گه رانه وه کهی و ههروهها سه بارهت به شیرین، هاروها جییه کهی، قسه زلهکانی، روچه سه رکه شه کهی که پتر لهه دهچیت وهک له مه سهوود، وتم و قسه کانمان بی کوتایی بوون. له رۆژی دووشه مه وه بو سه ر کار رۆیشت، منیش بازارهکانی دهوروبه ر گه رام، له گه ورهیی و جوانیی نهه دنیا یه سه رسام بووم، به وهی له کورتبینییه وه هه ول دههین خو مان به ناوهندی دنیا بزانی، پیکه نینم هات. فیربووم برۆم بو بازار و شت بکرم، چیشتم لی دهنه و چاوه روانی ده بووم، هه موو دوی نیوه روانی بو شوینیک ده رۆیشتین و شوینیکی نیشان ده دام، به لام هه رگیز دهستان له قسه کردن هه لنه دهگرت، زور زوو وازمان له گفتوگۆی سیاسی هینا، نهه نه ونده له کی شه و که شی هه نوو که ییی ولاته وه دوور بوو، ته نانهت قسه و دهسته واژهکانی شی که به کاری ده هینا کۆن بوون و ده می برده وه رۆژگارهکانی سه رهتای شو ریش، به قسهکانی پیکه نینم دههات، جاریکیان قه لس بوو و گوئی:

- بوچی گالتهه پی ده کهیت؟

- نه نازیه کههه، گالتهه ناکهه، به لام هه ندی له قسه کانت جو ریکن.

- چۆن؟

- وهکو قسه ی رادیو بیانییه کان وایه.

- رادیو بیانییه کان؟

- به‌لئ، له ئيران بهو راديويانه ده‌لئين كه له دهره‌وه به‌نامه بلاو ده‌كه‌نه‌وه، به‌تايبه‌تي راديوي لايه‌نه‌كاني دژه شوږش.

- بوچي ئه‌وان چوون قسه ده‌كه‌ن؟

- وهكو تو، هه‌والئ راست و درو تيكه‌ل ده‌كه‌ن، ده‌سته‌واژه‌گه‌ليكيان هه‌يه هيني سه‌اله‌كاني پيشووتره، هه‌موو كه‌سيك ده‌زانيت ئه‌مانه له ناو و لاتدا نين، هه‌ندئ جار ئه‌وه‌نده له كه‌شه‌كه‌وه دوورن قسه‌كانيان پيكه‌نين ئاميز و دياره سه‌سه‌ختانه‌ش ديارن. به‌راست هيشتا تو لايه‌نگري موجه‌ديني؟

- نه! راستييه‌كه‌ي ناتوانم هه‌ندئ له كاره‌كانيان قبول بكه‌م.

- وهكو؟

- هيرشكرده سه‌ر ئيران و شه‌ركردن له‌گه‌ل سه‌رياره ئيرانيه‌كان، هه‌ندئ جار بير له‌وه ده‌كه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر تا ئيستا له‌گه‌ليان بمايه و له‌به‌رامبه‌ر مه‌سه‌وود بوه‌ستمايه، چي رووي دها؟ راستييه‌كه‌ي، ئه‌م زريانه‌خه‌وه هه‌ندئ شه‌و له‌خه‌و رامده‌چله‌كيتيت.

- سوپاس بو خوا، ژير بوويت.

- زوريش نا، ئيستانه زورتر بير له‌باوكم ده‌كه‌مه‌وه، پياويكي زور مه‌زن بوو، وا نيه‌؟ ده‌شي ئيمه‌ شانازيي پتوه بكه‌ين، ليره‌ هاوييري ئه‌و زوره، منيان فره‌ خو‌شده‌ويت، ئه‌وان هه‌ندئ شت له‌باره‌ي باوكمه‌وه باس ده‌كه‌ن كه ئيمه‌ نايزانين، زور حه‌ز ده‌كه‌ن تو بيينن و قسه‌ي باوكميان بو بكه‌يت.

به‌دوودلييه‌وه ته‌ماشاييم كرد، كي‌شه هه‌ميشه‌ييه‌كه‌ي وازي لي نه‌ده‌هينا، نه‌مه‌ويست وينه‌كه‌ي باوكي تيك بده‌م، يا ئه‌و شانازيه‌ي لي بسينمه‌وه، به‌لام ئه‌م خو به‌ستنه‌وه‌يم به‌ نيشانه‌ي پي نه‌گه‌يشتنه‌ي كه‌سايه‌تيي ئه‌و ده‌زاني، گوتم:

- كورم سه‌يركه، من به‌ هيج شي‌وه‌يه‌ك تاقتي ئه‌م خو‌ن‌اندنه‌م نيه‌، تو ده‌زانيت من له‌گه‌ل بير و بو‌چوونه‌كاني باوكتدا نه‌بووم، ئه‌و پياويكي زور باش، به‌شكو و ميهره‌بان بوو، به‌لام خه‌وش و كه‌موكووريشي هه‌بوو، له‌ هه‌موويان گرینگتر تيروانيي يه‌كلايه‌نه‌ي هه‌بوو، له‌ ديدئ ئه‌و و هاوبيره‌كانيدا دنيا دوو به‌ش بوو، يا له‌گه‌ل ئه‌وان يان له‌ دژيان، هه‌رچيه‌ك پتوه‌ندي به‌ لايه‌ني به‌رامبه‌ريانه‌وه هه‌بوو

خراب بوو، تهنانهت له بواری هونه ریشدا، تهنیا ئه و هونه رمه ندانه ی لایه نگرۍ خوځان بوون هونه رمه ندی راسته قینه بوون، ئه فرینه ری شاکار بوون، ئه وانی تر هیچ نه بوون. تهنانهت باوکت له سه ر ئه وهش شه ری له گه لم ده کرد که بوچی دنکی فلانه گورانی بیژم پی خوځشه، یا ده لیم فلانه شاعیر باشه، ئه مانه سه ر به دربارن و دژی کومونیستن و منیش هه ستم به گونا هه کرد، ئه ی بوچی دنکی ئه و ده چته دلمه وه یا هه زم له شیعری ئه و شاعیره یه، ئه وان مافی سه لیه ی تاییه تیشیان نه دده ا. له بیرته ئه و روژه ی ئاغای تالقانی مردبوو، کاتیک خانمی ده هقانی له گه ل هاوسه ره که ی که وا لایه نگرۍ پارته کی چه پ بوون، هه موو کاتی بو مالمان ده هات، ته له فوونی ده کرد و نه یه دزانی ده شی چی بکات، چونکه ئه و له کو تاییه کانی ته مه نیدا قسه ی به و که سانه وتبوو که له کوردستان راپه ریون، ئه وانیش نه یانده زانی بو مردنه که ی چ هه لوئیس ته ی بگرن، سه رتاسه ری روژه که به دوا ی به رپرسته که وه بوون بو ئه وه ی بزانه پرسه دار بن یان نا، خه فته بخون یا نا و هه تا بریار گه یشت گوا یه به لئ ئه و یه کئ له به رگریکارانی جه ماوه ر بووه، نازانیت ئه و خانمه چون ده سته ی به گریان کرد و چ پرسه یه کی گرت، له بیرته؟

- نه!

- به لام من له بیرمه، هه ز ده که م به بیرو باوه ری خو ت و خو یندنه وه ی خو ت چاک و خراب بنا سته وه و بریار به دیت، لایه نگری کردنی ره های هه ئیدی لوجیه ک ده تبه سته وه، بریاری پیش وه خت له هزرتدا پیک ده هی نیت، ریکریت لی ده کات هه لسه نگان دنی تاییه ت به خو ت هه بی و له سه لیه ده ا بی لایه ن بیت، له ئه نجامدا ده بیت به ره گه زپه رست، ئه گه ر ده ته ویت هه ر ئه مانه ش به ها ورپیکانت ده لیم و هه له کانی ئه وان و باوکیش تیان بو ده ژمیرم.

- دایه!! ئه مه چی ده لئی، ده بیت ئیمه یادی ئه و زیندوو را گرین، ئه و قاره مان بوو.

له قاره مانیتی ماندوو بووم، بیره وه رییه کانی رابردوو ش ئه وه ندنه تال ن نامه ویت غه رغه رهیان بکه مه وه، توش ده ست هه لگره و خو ت به دا هاتوو به سه ته وه، ژیان له پی شته وه یه، بوچی ده ته ویت خو ت له رابوردوو نوقوم بکه یته؟ ئه وه شته پی بلیم، به هیچ شی وه یه که ئه م هه واداران هه خو ش نا ویت.

نازانم تا چ رادهیهک قسهکانمی پهسند کرد، یان کاریگهیری لهسهر ههجوو، بهلام چیی تر هیچ کاممان بهلای گفوتوگۆی سیاسیدا نهچووین. جاریکی تر گهراینهوه سهر پرسه تاییهتی و خیزانییهکان. بۆ ئهوهی پتر کونج و کهلهبهرهکانی دلای بناسم، داوام لی کرد باسی پهروانه و خیزانهکهیم بۆ بکات، سهرئهنجام هاته قسهکردن:

- تو نازانیت لهیلا چهند میهرهبان و هوشمهنده، بهرئوهبردنی بازرگانی دهخوینیت، ئهمسال خویندنهکهی تهواو دهکات و کار دهکات.

- خوشت دهویت؟

- بهلی، چۆن زانیت؟

- دام له قاقای پیکهنین.

- ههر له فرۆکهخانهوه، دایک زوو تی دهکات.

- دهمانهویت ببینه دستگیران، بهلام لهمپهر ههیه.

- چ لهمپهریک؟

- خیزانهکهی، دیاره پووره پهروانه ئهلیی مانگه، دایکداری بۆ کردم، دهزانم خووشی دهویم، بهلام لهم بابته پشته هاوسههرکهی دهگریت.

- بۆچی خهسرهو چی دهلیت؟

- نازانم بهلام وا دیاره رازی نییه، سنووری سهیروسههرمان بۆ دادهنیت، ناهیلیت به ئاسوودهیی یهکتر ببینین، رهوشتی وهکو پیاوانی ئیرانیی سهه سال پێش ئیستایه، ههر دهلیی ئهویش نییه لیره خویندوویهتی و ئههه موو ساله لیره ژیاوه.

- چی دهلیت؟

- ئیمه دهلیین دهبین به دستگیران، دهلیت نه! نابیت.

- ههرئهوهنده؟ خهمت نهبیت، خۆم دهپرۆم قسه دهکهه، بزاتم کیشهکه چیه!

- پهروانه هیچ ناکۆک نهجوو، تهناهت دلخۆش و قایلش بوو، دهیگوت:

- سیامهک وهکو مندالی خۆمه، ئیرانییه، هاوزمانی خۆمانه، دهتوانم قسهی

دلی خۆمی بۆ بکەم، هەموو کاتیک لەو تۆقیبووم کە منداڵەکانم پەيوهست بن بە ئەلمانییەکەو و منیش نەتوانم هیچ پێوەندییەکیان لەگەڵ پێک بهێنم، سیامەک لە هەموو روویەکەو دەناسم، دەزانم باوک و باپیرانی کێن، منداڵی تۆی ئازیزترین هاوڕێم، ئاگام لە پەرورده و گەرەبوونی بوو، دەزانم هیچ رەفتاریکی خراپی نییە، ژیره، باش دەخوینیت، ئیستاش سەرکەوتوو، داها توویەکی دروشاوی هەیه، لە هەمووشی گرینگتر یەکتریان خۆش دەوێت، ئیرهش ئێران نییە تا من بتوانم بە زۆر لێکیان بکەم.

- ئەو باشە کێشەکە چیه، لەو دەچیت ئاغا خەسرەویش وەکو تۆ بیر بکاتووه.
- نە بابە! کێشەکە شتیکی ترە، کێشەکە جیاوازی بیرکردنەوی ئیمە و منداڵەکانمانە، ئیمە هێشتا ئێرانین، ناتوانین بە زۆر شت پاری ببین، بەلام منداڵەکان لێرە گەرەبوون، بەهیچ شێویەکی لە مەبەستی ئیمە تێ ناگەن، هەر باسی ماوی دەستگیرانی درێژخایەن دەکەن.

- پەروانە سەیرم پێت دیت، باشە ئەگەر سالتیکیش بە دەستگیرانی بمپننەووه چی دەبیت؟ ئەمە لە ئێرانیش باوه، لەوانەیه بیانەوێت زیاتر یەکتەر بناسن، لەوانەیه بیانەوێت پاره کۆبکەنەوه، یان لەبەر هۆیهکی تر کەمێک کاتیان دەوێت.

- چەند ساکاری! دەزانیت دەستگیرانداری بە بۆچوونی ئەوان چۆنە؟

- دەستگیرانداری وەکو هەموو کەسی.

- هەر وەکو ئیستا؟ نە گیانەکەم، ئەوان مەبەستیان هاوسەرگیری نافەرمییه، دەیانەوێت وەکو گەنجەکانی دەورووبەریان بێ مارەبەری ماویەکی پیکهوه بژین، مەبەستیان لە ماوهکەش بەلای کەمەوه پینچ سالت، بۆ ئەوی ئەگەر لە دواي ئەو ماویەدا هێشتا هەر یەکتریان دەویست ئەوا هاوسەرگیرییەکی بەفەرمی دەکەن، ئەگەریش رێک نەکەوتن ئەوا جیا دەبنەوه، گرینگیش نییە ئەگەر لەو ماویەدا منداڵیان ببیت، یەکیکیان هەلی دەگرن.

لە حەپەساویدا چاوم گردهوه بووبوو، بە سەرسورمانەوه گوتم:

- نە! پێم وانیه مەبەستیان ئەمە بیت.

- بۆ نا گیانەکەم، مەبەستیان هەر ئەوێه، هەموو شەوی لەیلا لەسەر ئەوه

لهگه‌ل باوکی شه‌ریه‌تی، راستت ده‌ویت مه‌سسوم گیان، ئەم بابەتە بە هیچ شتێوه‌یه‌ک ناچیتتە مێشکی خەسرەوه‌وه، هەرچەندە خۆی بە ئەلمانی دادەنیت بە‌لام ناتوانیت بە‌مه‌یان قایل بیت، پیم وانییه تۆش چاوه‌روانی ئاوه‌ات هەبیت.

- دیاره چاوه‌روانی وه‌هام نییه، چ هه‌له‌ی بێخۆ، ئاخ‌ر ئەگەر خالۆ مه‌حموود و ئەوانی تر بزائن، ناهه‌قی نه‌بوو ئاغا خەسرەو ئاوها سەرسەخت بوو، داماو مافی خۆیه‌تی، سه‌یرم له‌ سیامه‌ک دیت، به‌ ته‌واوه‌تی له‌ بیری چووه‌ته‌وه له‌ کوێوه‌ هاتوو، یانی هەر به‌ راستی ئەوه‌نده پێش که‌وتوو؟ له‌ ئێران تا ئێستاش له‌ سه‌ر قسه‌کردنکی ئاسایی کچ و کوریک خوی‌ن ده‌پێژن، سه‌ر ده‌بێن، ئینجا ئاغا ده‌یه‌ویت پێنج ساڵ له‌گه‌ل کچی خه‌لکیدا بێ ماره‌یی فه‌رمی بژی، به‌ راستی شتی وامان نه‌دیوه و نه‌بیس‌توو!

- به‌قوربانت بم مه‌سسوم، خۆت قسه‌یان له‌گه‌ل بکه، ئیمه‌ زمانمان مووی لێ هات.

- باشه، هەر ئە‌مشه‌و دادەنیشم و قسه‌ ده‌که‌م. وایه، ئەم دوو دنیا‌یه چەند له‌ یه‌کتر جیاوازن.

ئەو شه‌وه هه‌تا به‌یانی قسه‌مان کرد، منداڵه‌کان له‌باره‌ی به‌های باشتروه‌وه یه‌کترناسینی پێش به‌ هاوسه‌رگیری، بێ نرخی نووسراوه‌یه‌ک به‌ به‌راورد له‌گه‌ل ئەشق و خۆشه‌ویستی قسه‌یان کرد، ئیمه‌ش له‌باره‌ی پێوه‌ندی خێزانی توندوتۆڵه‌وه، پێوستی ماره‌بێن، پێزی ژبانی ژن و مێردایه‌تی قسه‌مان کرد و له‌ کو‌تاییدا به‌و ئە‌نجامه‌ گه‌یشتین که‌ منداڵه‌کان ئەم کاره‌ بێ نرخ و هیچ‌ووچه‌! له‌به‌ر دلی ئیمه‌ جێبه‌جێ بکه‌ن، هه‌رکاتیک زانیان له‌گه‌ل یه‌کترا ناگونجین، هه‌لی بوه‌شیننه‌وه. بریار وا بوو تاوه‌کو من له‌ویم ماره‌بێنه‌که‌ ته‌واوبیت و هه‌رکاتیکیش ماله‌که‌یان پێکه‌وه نا و ئاماده‌ییان هه‌بوو ژبانی هاوبه‌ش پێک به‌یتن. ئاغا خه‌سرەو به‌ دلخۆشییه‌وه گو‌تی:

- سوپاست ده‌که‌م، باریکی قورست له‌سه‌ر شانم هه‌لگرت.

- به‌ راستی دنیا‌یه‌کی سه‌یره، هیشتا پیم هه‌رس ناکریت.

خۆشی و شادی ئەم سه‌فه‌ره دلگیره‌م، به‌ ماره‌بێنه‌که‌ی سیامه‌ک و له‌یلا لێوانلیتو بوو، له‌وه‌ی بووکه‌که‌م کچی په‌روانه‌ بوو، به‌و هه‌موو نه‌رمونیانی، ژیری و

پیکویکییه، له خوښیدا جیگم بهخوم نه ده گرت. ئه و ونده خوښم به سهر بر دبوو
حه زم نه ده کرد بگه پیمه وه، بیره وهرییه خوښه کانی ئه م سه فهره له وینه گه لیکدایه که
بۆ ههتا ههتایه له هزرمدا وینا بووه و باشترین دیاریم، ئه و وینانه بوون که هه موو
دیوار و تاق و میزه کانی ماله که می رازاند بووه وه.

رۆژگار ه خوښه کانی ژیان به خیرایی تۆ ده پهن، له چاوتروو کانتیکدا شیرین
گه یشته دوا سالی قوناغی ئامادهیی و مه سعود وهرزی کوتایی زانکۆی به سهر
ده برد، بۆ ئاماده کردنی پرۆژه و ته واکردنی نامه که می کیشه می هه بوو، به تاییه تیش
له وه ده چوو به پرسیاریه تییه کانی کاری به پتوه به رایه تییه که می قورستر بوو بوون، له
ماله وه هه ر خه ریکی پلاندانان و نه خشه کیشان بوو، به لام بتدهنگی ئه م دوا بییانه می
پتوه ندی به وه وه نه بوو، نه پنییه که می له دلدا هه شاردا بوو، ده مزانی ماوه یه که
ده یه ویت باسی با به تیکم له گه لدا بکات، به لام دوودل بوو، به لامه وه سه یربوو، چونکه
ئیمه هه موو کاتیک زۆر ئاسوده و دۆستانه له گه ل یه کتر قسه مان ده کرد،
نه مده زانی کیشه که چییه که و ناتوانیت نیازه که می بدرکینیت! بوام دا به
دوودلییه که میدا بچیته وه، خو می یه کلا بکاته وه و ئاماده می قسه کردن بیت،
سه ره ئه نجام شه ویتک، له کاتیکدا شیرین بۆ جه ژنی له دایکبوونی ها ورییه که می
رۆیشتبوو، هات، له ته نیشتمه وه دانیشیت گوتی:

- دایه، تۆ زۆرت پی ناخوښ ده بیت ئه گه ر من به ویت له ئیوه جیا بیمه وه و له
خانویه که می تردا بژیم؟

دلّم داخوړپا، چی بووه وا ده به ویت وازمان لی بیئی، هه ولّم دا جلّه وی خوّم
بگرم، گوتم:

- سه ره ئه نجام هه موو مندالیک رۆژی دیت و له دایک و باوک جیا ده بیته وه،
ده بیت هۆی ئه م جیا بوونه وه یه چی بیت؟

- بۆ نموونه، ژنه پنان.

- ژنه پنان؟ ده ته ویت ژن به پنییت؟ به قوریانت بم، چند باشه سه ره ئه نجام بریارت
دا، ئه مه یه که می له ئاواته کانی منه.

راستییه که می نه وه بوو من زۆرم بیر له ژنه پنانی نه و ده کرده وه، چند سالیک بوو

ئاواتم ئەو ھەبوو داواى فېروزەى بۆ بکەم، ئەوان ھەر لە مندا لىيەو پتوھنديان باش بوو.

- سوپاس بۆ خوا، دەترسام رازى نەبیت.

- بۆچى رازى نایم، خوا پىروزی بکات، باشە، کەى مارە بېرىن؟

- دایە، چەند بە پەلەى، ھىشتا ھىچ روون نییە، جارى دەبیت بۆ داخوای برۆین، بزانی رازى دەبن یا نا.

- وای، ئەم قسەىە چىیە؟ دیارە کە رازى دەبن، کىیان لە تۆ باشتر دەست دەکەویت؟ ئەوان ھەر لە مندا لىيەو تۆیان خوئش دەووست، چەند جار تىکىش سەرزارەکى، قسەیان بۆ من فرى داوہ کە بۆچى ھەنگاو ھەلناھىنین؟ فېروزە خوئ لە ھەموویان خراپتر، داماوہ ھەرگىز نەیتوانیوہ رازەکەى لە من بشارتتەوہ، ھەموو شتىک لە چاوھکانیدا دیار بوو، بە قوربانى بىم چ بوو کىکى جوان دەبیت.

مەسعوود دەموچاوى گرژوہ کرد و بە ساردیيەکەوہ گوتم:

- فېروزەى چى؟ فېروزە بۆ من وەکو شیرینە، وەکو خوشکمە.

وشکەوہ بووم، چۆن دەبوو من ئەو ھەندە ھەلە بىم، واتا، ئەم ھەموو پتوھنديیە دۆستانەىە، ئەم نیگا پر و اتانە، ئەم راز درکاندە دوور و درىژانە، ھەمووى لە ھەستى خوشک و براىە تىيەوہ سەرچاوەى دەگرت؟ نەفرەتم لە خوتم کرد، بۆچى لە خوتموہ قسەم بە ئاودا دا، ھەولم دا جلەوى کاردانەوہکان بگرم. گوتم:

- ئى باشە، کنىیە؟

بەلام ساردوسرى لە دەنگمدا شەپۆلى دەدا.

- کچى پوورى پامىنە، تەمەنى بیست و چوار سالى، زۆر جوانە، بەراستى سەرنجراکىشە، خىزانىکى بەرپىزن و جىگەى متمانەن، باوکى خانەنشینی وەزارەتى رىگەوبانە.

- وا دیارە باشیان دەناسیت، ئەمە چەنىکە دلرەق؟ چۆنە تا ئىستا دەنگت نەکردوہ؟

پىکەنىم، ویستم کەمىک لە ساردوسرىيەکەم بشارمەوہ. وەکو مندا لى بە پىکەنىنەکەم دلخوش بوو، ھاتە قسە:

- تازەبى، سى مانگە ئاشناى بوومە، مانگىكىشە پتوھندى دۆستانەمان ھەيە و
پازمان بۇ يەكتەر دركاندووھ.

- تەنيا سى مانگە دەيناسى و بەم پەلەپەلە بريارى ھاوسەرگيريت دا؟ چەند
پرتەتاوى!

- داىە تۇ بۇچى وا دەلىيت؟ خەلكى داخوازى دەكەن، دووجار يەكتەر دەبين،
چەند جارېك دەپۇنە دەرەوھ و ئىنجا ھاوسەرگيرى دەگرن.

- بەلى، بەلام دەزانيت كورم ئىمە دوو جۇر ھاوسەرگيريمان ھەيە، يەككىيان
لەسەر بنەماى ھزر و مەرجى ديارى كراوھ، ئەوى تريان لەسەر بنەماى
خۇشەويستىيە. ھاوسەرگيرى نەرتىيانە، لە رېگەى ناساندن لەلايەن يەككىكەوھ
دەبىت ئىنجا خوازىنى دەكرىت، ئەمە جۇرى يەكەمى ھاوسەرگيرىيە، لەمەياندا
مەرچەكانى ھەردوولا لە پىش چاۋ دەگيرىت، لىكۇلنەوھ دەكەن، داخوازىيەكان
دەخەنە روو، ژمارەيەك لە گەرەكان ئەم ھەلومەرج و دواكارىيانە لىك دەدەنەوھ و
ھەلى دەسەنگىن، ئەگەر دۇنيا بوون ھەلومەرجەكە سازاۋ و لەبارە ئەوكتە
گەنجەكان دەھىننە پىشەوھ، ئەوان چەند جارېك يەكتەر دەبين، ئەگەر ھىچ
كىشەيەكەن لەگەل يەكتردا نەبوو و يەكتريان پەسند كرد و لەبەرئەوھى ھەموو
ھەلومەرجەكان شىاون، بريارى ھاوسەرگيرى دەدەن، بەو ھىوايەى دواتر
خۇشەويستى بىتە كايەوھ. بەلام جۇرى دووم ھاوسەرگيرى لەسەر بنەماى
خۇشەويستىيە، دوو كەس يەكترييان خۇش دەوئىت، ھەستى قووليان بەرامبەر بە
يەكتەر دەبىت، ئىدى ئەوھندە گوئ بە ھەلومەرجەكان نادەن، لەپىناۋ
خۇشەويستىيەكەياندا كەموكوورپىيەكان پىشگوى دەخەن، ھەلومەرجەكان بۇ يەكتەر
دەسازىن، ئەگەر رووبەرووى سەرىپچى بوونەوھ، ئەوا خۇيان بەرپرسىيارىتى لە
ئەستۇ دەگرن و لە بەردەم ئەو كەسانەدا دەوھستن كە بەو ھاوسەرگيرىيە پازى
نەن، سەرەراى ھەموو ھۆكارە ھزرى و لۇجىكىيەكان ھاوسەرگيرى پىك دەھىن.
ديارە ھەندى جارېش تىھەلكىشى ھەردوو جۇرەكەش ھەيە، بەلام وا ديارە ئەمەى
تۇ لە جۇرى دوومە، بۇ ئەم مەبەستە دەبىت ھەردوولا يەكتەر باش بناسن، دەبىت
ئاشناى ناخ و تايىبەتمەندىيەكانى يەكتەر بن، لە قوولى و بئەوى ئەشقەكەيان دۇنيا
بن، بۇ ئەوھى بتوانن قەرەبووى ھەموو ناھەموارىيەكان بكنەوھ و لە رووى پا و

بۆچۈنەكانى خەلكى تر بوەستنهوه. ئىستا، پىت وايە بۆ گەيشتن بەم ئاشنايىيە قوول و ئەشقه راستەقىنەيە مانگىك، يان تەنانەت سى مانگىش، كەم نىيە؟

- بىوورە دايە، بەلام ديسانەوه فەلسەفە دەھۆنىتەوه، دەمەويت ھاوسەرگىرىيەكەم لە ھەردوو جۆرەكەى ئىوہ بىت، كىشە چىيە ئەگەر ھەم ئاشق بىن و ھەمىش ھەلومەرچە ھزرىيەكان دروست و گونجاو بن؟ لە راستىدا، دەزانىت كىشەكە ئەويە كە تۆ ھىچ شتىك سەبارەت بە ئەشق نازانىت، تۆ، ھەروەكو خۆت دەلتى، ھەتا سى رۆژىش لە دواى زەماوئەندەكەت رووخسارى ھاوسەرەكەت بە باشى نەبىنبوو و نەتەدەناسى، ناتوانىت ئەشق ھەلسەنگىنىت، لادن دەلتى " ئەشق وەكو كەوتنى سىوتىكە بۆ ناو كۆشى مرؤف لە چركەيەكدا روو دەدات" دەبىنىت چ لىكدانەوہەيەكى جوانى بۆ ئەشق ھەيە، زۆر پرسۆز و سەنجراكىشە، دەبىت تۆ بىبىنىت.

دلم داگىرابوو، دەمويست بلئم، رۆژگارنىك بوو خەرىك بوو لە رىگەي ئەشقىدا بمرم، سوئىد دەخۆم ئەوہ ويستى راستەقىنەيە من بوو، بەلام لىوم گەست و گوتم: - من چى سەبارەت بە ئەشق دەزانم؟ تۆ چى لەبارەي منەوہ دەزانىت؟ وەكو فروخ دەلتى، ھەموو زامەكانى لە سۆنگەي ئەشقهويە.

- بەلام تۆ ھەرگىز ھىچت نەوتووه.

- ئىستاش ھىچ نالىم، بەلام ئەوہ بزائە كە لە نىوان من و تۆدا، تەنيا تۆ نىت كە ئەشق دەناسىت.

- ئەي باشە ئىستا تۆ دەلتى چى بكەين؟

- نابىت ھىچ بكەين، دەبى بوار بە خۆتان بەدن تا ئەو كاتەي ئەشقهكەتان لە مەھكە دەدات، بەئىلە بە ئەزمونى جۆرەوجۆردا تى پەرىت، بتەو بىت.

- ئىمە ئەم بوارەمان نىيە، ئەو خوازبىنىكارى ھەيە، لەوانەيە لەم رۆژانەدا بە شوى بەدن و ھەتا ھەتايە يەكتر لە دەست بەدين.

- خودى ئەمە يەككى لەو ئەزمونانەيە، ئەگەر بەراستى تۆى بوئىت ناچىتە ژىر بارى ئەم بەشودانەوہ.

- تۆ ھەلومەرچى ئەو نازانى، مالىەويەيان خستوويانەتە ژىر گوشارەوہ، بۆچى

تۆيان به زۆر به شوو نه دا! تۆ ده بېت بارودوخی ئه و بزائیت.

- کوپم، ئه و کچیکی خوینده واره و هوشیاره، ههروهکو خۆت ده لیت
بنه ماله که شیان تیگه یشتوون، له گه ل سی سالی پیشتری دایک و باوکی من
جیاوازیان هه یه، ئه گه ر بلیت نامه ویت ئیستا شوو بکه م، تی ده گه ن و به زۆر
ماره ی نابرن، ئیستا دۆخه که زۆر گۆراوه.

- چی گۆراوه؟ کولتوره که ی ئیمه هه ر ئه و کولتوره یه، ئیستاش بنه ماله کان
ته نیا ئامانجی کچ له شووکردندا ده بین و ده توانن به مه ناچاریان بکه ن، له
راستیدا له هه ژده سالییه وه ده یانویست ئه مه بکه ن، به لام ئه و به رگری کردبوو.

- که واته ده توانیت سالیکی تریش به رگری بکات.

- دایه! ئه وه تۆ بۆ وا سه نگه رت گرتووه؟ به یه ک وشه بلی نامه ویت ئه و به یینیت.
- من قسه ی وا ناکه م، خۆ من هیشتا ئه وم نه بینیه، له وانه شه زۆر باش بیت،
ته نیا ده لیم که میک پشووتان هه بیت.

- کاتی پشوودانمان نییه.

- باشه، فه رموو بنده چی بکات؟

له شوین خۆی راپه ری، کاغه زکی له به رده ستم دانا و وتی:

- ئه مه ژماره ی ته له فۆنه که یه تی، هه ر ئیستا ته له فۆن بکه و بۆ دووسبه ی کات
دیاری بکه.

گیژ بووبووم، خۆم به ناگه ده هینایه وه که نابیت له به رده م خواستی ره وای ئه و
بوه ستم، ئاخۆ من له و کچه ی که نه مبینیه، سه نگه رم گرتووه! دایکم که وته بیه
که چۆن هه زی ده کرد کچی خوشکه که ی بۆ مه حموود بخوازیت، له کاتی
خوازینی مه حببووه دا چه نیک بیانوی ده هینایه وه. ئه مه یه که م جار بوو ئه م
منداله به م پیداگرییه وه داوای شتیکم لۆ بکات، نه ده بوا به رپه رچی بده مه وه، به لام
رووخساری فیروزه، فاتی و ئاغا سادق له به رچاوم لا نه ده چوو، ئه م هه واله چ
که وتنه وه یه کی خراپی ده بیت له سه ریان!!

- ئیستا ناته ویت تۆزکی تر بیه ری لۆ بکه یته وه؟

- نه دایه! هه موو قسه کانمان کرد، باوکی وتوویه تی ئه گه ر که سیکی تر هه یه

دەبیت تا کۆتایی ئەم ھەفتەییە بێت، دەنا دەبیت لادن بە ژنی ئەو خوازبێنیکارە
بیت کە خۆمان دەمانەوێت.

ھیچ چارەبەس نەبوو، تەلەفۆنەکەم ھەلگرت، ھەرکە خۆم ناساند منیان ناسی،
لەو دەچوو چاوەروان بوون، پێشوازی گەرمیان کرد.

مەسعوود دڵخۆش بوو، دەنگوت باریکیان لەسەر شانێ ھەلگرتوو، دەوروخولی
دابووم، دەبویست دڵم خۆش بکات. گوتی:

– ھەستە با بۆ دوای شیرین برۆین، کات لە یانزە نزیک دەبیتەو.

تاقەتم نەبوو، کارەکانم نیو و نیوچەل مابوونەو، بەلام ئەگەر بلیتم نە، دەچیتە
پاڵ پەرچدانەو و نارەزایەتی، ھەزم نەدەکرد پێش لە شادییەکەم بگرم، لەناو
ئۆتۆمبیلەکەم کەمێک قەسەم کرد، بەلام من لە بیرکردنەو لە فیروزە و فاتمی
نەدەھاتمە دەر، لە دڵ خۆمەو دەمگوت:

– ئەم بوونی فیروزە نەبوو زیندووی کردووە، ئارەزووی خۆتەندنی لە ناخیدا
و ھەبەر ھینا، ئەم چی بوو؟ کەواتە کاتیک خۆم ھەلگرتووم گواپە ئەوئەندە
کۆرەکەم دەناسم، بەم رادەییە ھەلە بووم؟!

شیرین بەو زیرەکی و شەیتانییە ھەمیشەییە، لە پاش چەند خولەکیک لە
دۆخی نائاسایی مەسعوود تێ گەیشت و گوتی:

– چی رووی داو؟ ئاغا بە کلکی گۆپز دەشکینیت.

– ھیچ نەبوو، تۆ باسی میوانییەکەت بکە، خۆش بوو؟

– بەئێ، زۆر خۆش بوو، ھەر گۆرانیمان سەرخست و سەمامان کرد، بەراست
دەبیت منیش داوھتیا بکەم، وتیان ھەر دەبیت جەژنی لەدایکبوون بگرت، ئاخر
بۆ مائی ھەموویان رویشتووم، ھیچ کاتیکیش میواندارییانم نەکردوو. دەمەوێت
مانگیکی تر داوھتیا بکەم.

– لەدایکبوونی تۆ لە ھاویندایە.

– قەیناکە، سەرئەنجام دەبیت بیانوویەکم ھەبیت، لە مائی ئێمەدا ھیچ روونادات
بۆ ئەوێ ھاوپیکانم داوھت بکەم.

– لەوانەشە روو بدات و بتوانی ھاوپیکانت بۆ شایێ داوھت بکەیت.

شیرین چاوه‌کانی خره‌وه کرد و به نیگایه‌کی گومان‌اوییه‌وه سه‌یریکی مه‌سه‌وود
و ئینجا سه‌یری منی کرد و وتی:

- شایه؟ شاییه کی؟

- زه‌ماوه‌ندی من، براهه‌ت، هه‌ز ده‌که‌ی ژن به‌ینم؟

به‌گومان‌ه‌وه سه‌یری منی کرد:

- تو ژن به‌ینیت؟ نه! به‌راستی هه‌ز ناکه‌م، باشه ده‌بیت بزانه‌وه که‌سه کتییه؟

- ئیمه نایناسین، خو‌یان یه‌کتیریان بینیه‌وه و یه‌کتیریان به‌ دلّه.

- ناشی هه‌ر ئه‌و کچه بی شه‌رمه بیت که خوله‌کی نا خوله‌کی ته‌له‌فون ده‌کات،

وایه مه‌سه‌وود، خو‌یه‌تی، وا نییه؟ ده‌مزانی ئه‌و ماسته موویه‌کی تیدایه. دایه

ده‌زانیت، هه‌ر ئه‌و بیت‌ارکه‌ریه؟

مه‌سه‌وود سوور هه‌لگه‌را.

- بیت‌ارکه‌ر کتییه! ئی کاتی ته‌له‌فون ده‌کات، من هه‌لی نه‌گرم له‌ پرووی نایه‌ت

له‌گه‌ل تو قسه بکات، دایده‌خات.

- چی له‌ پرووی نایه‌ت؟ زور جاریش قسه ده‌کات، به‌وپه‌ری بی شه‌رمیه‌وه

ده‌لئیت، جه‌نابی ئاغا مه‌سه‌وود له‌ویتییه؟ کاتی ده‌لئیم، ئیوه؟ به‌نازه‌وه ده‌لئیت، خو‌م

دوایی ته‌له‌فون ده‌که‌م. ئه‌وه‌نده به‌ناز و نووزه‌وه قسه ده‌کات ئیدی مرؤف وه‌رس

ده‌کات.

- ئیتر به‌سه، به‌راست دایه ده‌بیت بو به‌یانی گول راسپیرین، له‌ بیرتان نه‌چیت

جلی جوان له‌به‌ر بکه‌ن ها...

به‌ سه‌رسوورمانه‌وه ته‌ماشایم کرد.

- ده‌لئی سه‌د جار بو خوازبئینی رو‌یشتوی، چ باش لئی ده‌زانی!

- نه‌ بابه! لادن پیی وتم ده‌بیت چی بکه‌م بو ئه‌وه‌ی دایک و باوکی دل‌یان خو‌ش

بیت.

- منیش دیم.

- نه‌ نابیت، جاری داهاتوو تو وه‌ره.

- بۆچی؟ دەبیت من بیبینم، منیش خوشکی زاوام دەبیت پەسندی بگەم!
 - ئەک کاتیک خوشکی زاوا مندال بیت.
 - من کویم مندالە؟! ھەژدە سالانم! توخوا دایە تۆ شتیک بلّی.
 - مەسعوود کیشەکە جییە، با ئەویش بیت، ئەو ئەسایییە دایک و خوشکی زاوا
 بۆ داخواری دەچن. ئەو ھەندەش پیتی مەلّی مندال، دوایی برۆا دەکات، من لە تەمەنی
 ئەودا مندالم ھەبوو.
 - نە دایە، ئیستا نا، دروست نییە، جاری داھاتوو با بیت.
 گەشتبوینە مألەو، شیرین بە توورەییەو ھەرگەھە داخست و پۆیی، زویر
 بوو، بەلام گریان و دلشکاندن ئەو ھیچ دوولییەکی نەخستە بریارەکی
 مەسعوودەو، دیار بوو بریارەکە لە شوونیک تەرەو دەھات و بواری
 سەرپچیکردنی نەبوو.
 سەبەتەکی گولەکە ئەو ھەندە گەرە بوو لە ناو ئۆتۆمۆبیلەکەدا جیتی نەدەبوو،
 ھەرچۆنیک بیت لە سندووقەکە پشستەو جیگەمان کردەو و ھەرگە
 سندووقەکەمان بە کراوویی ھێشتەو، گوتم:
 - باشە بۆ سەبەتەکی ئەو ھەندە گەرەت کۆی؟
 - لادن وتی دەبیت گەرەترین سەبەتە گول بەینیت بۆ ئەوکی لە سەبەتەکی
 ئەوانی تر گەرەتر بیت.
 - چ قسەییەکی گەمزانەییە!!
 خانووەکیان دێرین و گەرە بوو. ژوورەکان بە شتومەکی کۆنەکی بەنرخ
 رازیندرا بوونەو. ھەرچی گولدانێ چینی گەرەکی لە شوینی جۆرەو جۆر و
 بازارەکاندا بینیبوم، لەو مألەدا ھەبوو. قەنەفەگەلی ستیلی پایە بەرز، دەستکە
 ئالتوونی و بەرگی سوور و زەرد و پرتەقالی، تابلۆگەلی گەرە بە نیگاری کۆنەو،
 لە ناو چوارچۆی پانی بە رەنگی زەردی ئالتوونی ھەلکۆلراو، پەردە سوور، بە
 گولەنگی ئالتوونیەو. مألەکە زیاتر لە ھۆتیل و رێستۆران دەچوو وەک لە مائیکی
 ھێمن و ئاسوودە. دایکی لادن ژنیکی ھاوتەمەنی خۆم بوو بە قزئیکی زەرد
 رەنگراو و ئارایشتیکی تەواو، بۆ گۆرەو، سەریایی پاژنە بەرزەکی لە پێدا

بوو، دایمه جگهره‌شی ده‌کیشا. باوکی پیاوئیکی به‌رئیز بوو، قژی گهنم و جق، پایپئیکی له‌لای دهمییه‌وه دانابوو و ههر باسی خویان و پله و پایه‌ی پیشووی، خزمه گرینگه‌کانیان و سه‌فه‌ره‌کانیان بۆ دهره‌وه‌ی ولاتی ده‌کرد. من زیاتر گوئگر بووم. ئه‌و شه‌وه به‌یه‌کتر ناسین و قسه‌ی جۆره‌وجۆر به‌سه‌رچوو. ههرچه‌نده من دهمیست باسی چهند پرسئیکی خۆتاک بکه‌م، به‌لام به‌راستی هه‌ستم کرد جارئ زووه. کاتئیک ویستم بۆ ئاوده‌ست برۆم، دایکی لادن به‌زۆر بۆ ئه‌و ئاوده‌سته‌ی بردم که له‌به‌شی تایبه‌تی ماله‌که‌دا بوو. ده‌یویست به‌شه‌که‌ی تری ماله‌که‌یانم نیشان بدات، ته‌نانه‌ت له‌ ژووری دانیشته‌که‌شدا قه‌نه‌فه‌یه‌کی ساده به‌ره‌نگئیکی هه‌یمنه‌وه نه‌بوو. بۆ ره‌چاوکردنی رئیز گوتم:

- مائئیکی خۆشتان هه‌یه.

به‌خۆشییه‌وه گوئی:

- ده‌ته‌ویت ژووره‌کانی تریش ببینیت.

- نه، نه، سوپاس، رئگه به‌خۆم ناده‌م.

- نه. تکایه، فه‌رموو.

به‌وه‌ده‌سته‌وه‌ی که به‌پشتمییه‌وه گرتبوو، پالی نام بۆ ژووری نووستنه‌کان. ههرچه‌نده قینم له‌م کاره بوو و ئه‌گه‌ر یه‌کئیک بیویستایه‌ بئته‌ ناو به‌شه‌ تایبه‌تییه‌کانی ژیانمه‌وه رئگه‌م نه‌ده‌دا، به‌لام جۆره‌حه‌زئیک له‌خۆ هه‌لقورتان و به‌وجنسیی وای لئ کردم ئه‌م کاره بکه‌م، په‌رده‌ی هه‌موو ژووره‌کان ئه‌ستوو، به‌نرخ بوون و به‌قردئله ئاوئیزان کرابوونه‌وه. هه‌موو که‌لوپه‌لی ماله‌که‌هه‌ر له‌و ئاسته‌دا بوون. له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌دا مه‌سه‌وود خه‌مخۆرانه گوئی:

- بۆچی باست نه‌کرد؟

- باسی چی؟ ئه‌مه دانیشتنی یه‌که‌م بوو.

رووی هه‌لگئیرایه‌وه و ئیتر قسه‌ی نه‌کرد. له‌ماله‌وه، شیرین دلئ له‌مه‌سه‌وود شکابوو، رووی له‌من کرد و گوئی:

- باشه! باسی بکه‌ن، ده‌نگوباسی قه‌لای به‌ردباران چی بوو؟

- هه‌یچ نه‌بوو.

وا دیاربوو شیرین دالی پر بوو، دستتی کرد به گریان و گوتی:
 - باشه باسی مه‌که‌ن، من نامۆم، من هەر مرۆڤیش نیم، ئیوه من به منداڵ و
 سیخوڤ دهرانن، هه‌موو شتی‌کم لی دشارنه‌وه.
 - نه رۆله گیان ئەم قسه‌یه چییه! تۆ تاقه خوشکی زاوایت، با جله‌کانم بگۆرم
 ئینجا دیم هه‌موویت بۆ باس ده‌که‌م.
 که‌وته شوینم و له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که چوارمشقی دانیشت.
 - ده‌ی باسی که.
 به دم جل گۆزینه‌وه گۆتم:
 - تۆ پرسیار بکه و با من وه‌لامت بده‌مه‌وه.
 - کچه‌که چۆن بوو؟
 هه‌رچی بیرم کرده‌وه باسی تایبه‌تمه‌ندییه‌کی به‌رجه‌سته‌ی بکه‌م، سه‌رنج به‌لای
 هیچ شتی‌کی دیاریکراودا نه‌ده‌جوو، هه‌لۆیسته‌یه‌کم کرد و گۆتم:
 - تۆزێ بالای کورت بوو، که‌می له من کورتتر، به‌لام له من به‌خۆتر بوو.
 - یانی قه‌له‌و بوو.
 - وا بزانه‌م سپی بوو، دیاره له‌به‌رئه‌وه‌ی ئارایشتی زۆری کردبوو و پروناکی
 ژووره‌که که‌م بوو، به‌باشی سه‌رنجی ره‌نگی پیستیم نه‌دا. وا بزانه‌م چاوی قاوه‌یی
 بوو، قژی‌شی قاوه‌یییه‌کی کال ره‌نگ کردبوو.
 - وا...! چی له‌به‌ر بوو؟
 - دامه‌نیکی ره‌شی ته‌سک تا سه‌رووی ئەژنۆ، له‌گه‌ڵ چاکه‌تیکی ره‌شی به‌ ره‌نگی
 په‌میه‌ی و وه‌نه‌وش نه‌خشینراو.
 - قژی خاو بوو؟
 - نه پیم وانیه، چونکه له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که به‌ستبووی هه‌ر که‌میک لولول بوو.
 - وه‌ی وه‌ی! چ فیلیکه‌؟! ئە‌ی دایک و باوکی چۆن بوون؟
 - ئاوها قسه‌ مه‌که، جوان نییه. دایک و باوکی مرۆڤه‌گه‌لیکی زۆر به‌پرز دیار
 بوون، دایکی تا راده‌یه‌ک هاوته‌مه‌نی من بوو، به‌لام دیاره زۆر به‌خۆی راگه‌یشتوو،

جلی زۆر ریکویتیکی لهبەر بوو، مالهکهشیان پریوو له گولدانی چینی، کهلوپهلی کۆنی بهنرخ، پهردهی گولهنگهدار و قهنهفهی ستیلیی رهنگ ئالتوونی.

- ئەم ئاغایهیی له پاش هاتنهوهی له شهڕ ئەوهنده بووبوو به موسلمان، ئەگەر من کهمی ئارایشتم بکردایه تووره دهبوو، دهیگوت، بۆچی دایمه سه‌ریۆشه‌کهت له دواوهیه؟ ئیستا چۆن دهیه‌وئیت ژنیککی ئاوها به‌ئیت؟! ئەویش به‌و هاویری حیزبولاییه‌وهی؟

- وه‌لا منیش نازانم. ده‌ئیت هه‌موو شتیکی سه‌روژیر بووه.

- ئەمانه‌ی که وتت جۆرێکن، ئە‌ی باشه تو‌ په‌سندت کرد؟

- وه‌لا بلێم چی!

له‌و کاته‌دا ئاورم دایه‌وه، مه‌سه‌وود پالی به‌ ده‌رگه‌که‌وه دابوو، به‌ چاوه‌گه‌لیکی پر له‌ سه‌رزنه‌شتی و خه‌م ته‌ماشای کردم، ئینجا سه‌ری راوه‌شاند و بی‌ ئەوه‌ی به‌ک وشه‌ش بلێت، بۆ ژووره‌که‌ی رۆیشت.

له‌گه‌ڵ هه‌موو چاوپێکه‌وتنیکدا، ئاسۆی ناکۆکیی بیر و بۆچوونه‌کانمان له‌گه‌ڵ ئەواندا به‌رجه‌سته‌تر ده‌بوون، و منیش نه‌بوونی خاله‌ هاوبه‌شه‌کانی نیوان ئەم دوو گه‌نجه‌م زۆر رووتتر ده‌بینی. به‌لام مه‌سه‌وود به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک سه‌رنجی نه‌ده‌دا، ئەوه‌نده ئاشق و شه‌یدا بوو ده‌تگوت ده‌رووبه‌ری خۆی نابینیت. هاوکات ده‌ترسا له‌گه‌ڵ من قسه‌ بکات، منیش هیچ نه‌ده‌گوت، چاوه‌پروان بووم خۆی بێته‌ گۆ. ته‌نیا گه‌فتوگۆیه‌ک سه‌بارت به‌وان که له‌ نیوان ئیمه‌دا ئالوگۆر ده‌کرا ئەوه‌بوو بۆ نموونه، ده‌یوت، بریار وایه‌ ئەوان سه‌به‌ینی بێن بۆ دیدار، یان خوشکه‌ گه‌وره‌که‌ی لادن بانگه‌شه‌مانی کردووه، منیش بی‌ ئەوه‌ی هیچ سه‌رنج و بۆچوونی خۆم ده‌بریم، بۆ هه‌موو شوێنیک له‌گه‌ڵ ئەودا ده‌رۆیشتم و گویم له‌ قسه‌کان ده‌گرت. له‌م ماوه‌یه‌دا زانیم که ماره‌ییی کچه‌ گه‌وره‌که‌یان چهند سه‌د لیره‌یه‌ک بووه و دواتر زاواکه‌یان خۆی دوو ئەوه‌نده‌ی داناوه، وێرایی باسی ئەلقه‌ ئەلماسه‌ دره‌وشاوه‌که‌ی کچی پووری لادن که تازه‌یی شووی کردووه، له‌ کوی کردراوه، باسی رسته‌ خشل و زێری کچه‌ پووریککی تری لادن ده‌کرا که نقیمه‌که‌ی چی بووه و بووکی هه‌فته‌ی پێشوو چنده‌ پاره‌ی به‌ جل داوه، دیاره‌ ئەمانه‌ هه‌مووی راست نه‌بوو، چونکه

هەندى جار قسەكان لەگەڵ يەكتر ناكۆك بوون، جارێكيان بەوپەرى بەوجنسىيەوه
گوتم:

- خۆزگەم بە خۆتان، ئێوه لەم چەند هەفتەيەدا هيچ نەبیت بۆ دە زەماوەند
رۆيشتوون!

بێدەنگ بوون و تەماشای يەكتريان كرد. خەريك دەبوو وەرس دەبوون، ئەمجارە
لەگەڵ يەكترا باسى ئەوهيان دەکرد هاوین باشتريين وەرزه بۆ زەماوەند يان پايژ.
نەمدەزانی چى بکەم، هەرچەند بېرم لى دەکردەوه ئەم کچه نەدەچوو دەلمەوه و
نەمدەتوانى پتوهندى راستەقینە لەگەڵ ئەم خیزانە روالەت پەرستەدا پتک بهیتم که
لەم ماوهيەدا لە پارە، نەريت، جلوپەرگ، قژ و ئارايشت بەولاوه هيچ قسەيەکی
تريان نەکردبوو. نەمدەويست لەگەڵ مەسعوودا دانیشم و بکەومە گفتوگۆ،
دەترسام هەر دەربرينى بۆچوونیک لەلایەن منەوه بە سەنگەر گرتنى ئەو کۆتايی
پى بیت، دەبوايه ئەو خۆی خالە ناکۆکەکان بدۆزیتەوه. سەرئەنجام لەژێر گوشاری
لادندا زمانى هاتە گۆ، بەوپەرى خەمخۆرى و ساردوسرپيەوه که هەرگیز لى
نەمبیسبوو، گوتم:

- باشە دایە هەتا کەى دەتەوێت درێژە بەم یارییە دەیت؟

- کام یارییە؟

- ئەوهی هيچ قسەيەک لەبارەى لادن و کارەکەى منەوه ناکەیت.

- دەتەوێت چى بلیم؟

- بۆچوونى خۆت بلی!

- بۆچوونى خۆت چيیه؟ وایزەم تۆش تازە بنەمالەى لادنت ناسى، ئەوانت چۆن
بینى؟

- من چیم لە بنەمالەکەى داوه؟! من خۆیم خۆش دەوێت.

- هەموو کەسێک لەناو خیزانیکدا گەورە دەبیت و زەمینیەى فەرهنگی و
پەرودەى ئەو خیزانەى دەبیت.

- باشە بۆچى زەمینیەى فەرهنگی ئەوان چيیهتى؟ زۆریش ئاستیان بەرزە.

بئىدەنگ بووم، ئەم وشەيە بەھىچ شىئوھىكك لە فەرھەنگى قسەکردنى مەسعووددا
نەبوو.

- ئاست بەرز واتاي چىيە؟ بەراست، بە بۆچوونى تۆ كامە مروّف ئاستى بەرز؟
- چووزانم! ئەم پرسىيارانە چىن؟ مروّفگەلىكى بى وىنەن.

- چۆن زانیت بى وىنەن؟ لەبەرئەوھى گولدانى كۆنەى بەنرخيان زۆرە؟ يان ھەر
بۆ خۆ نواندن، لە جياتى گوئيدان بە خۆشى و ھاوناھەنگى و جوانى ژىنگە، ھەموو
شتىكيان ھەر لەبەر گرانى نرخەكەى لە دەروويەرى خۆيان كۆ کردووتەوھ؟ دايمە
ھەر باسى مودىل و جل و پەنگى قز دەكەن، يا لە پاشەملەى يەكتىرى قسە بە
يەكتىر دەلّين و خەرىكى چا و لىكەرىن؟

- بەلام دايمە تۆ خۆت زۆر جوان پەسند بووى، ھەموو كاتىك لەبەر رىك
نەكەوتنى پەنگى بلووز و پانتۆلەكەم رەخنەت لە من دەگرت، بۆ ھەموو شتىكى
مالەكە ھەزار فرۆشكە دەگەرايت.

- نازىزەكەم، جوان پەسندى يان ھەزكردن لە پاكتر، جوانتر و دلگىرتكردنى
مال نىشانەى خروشىيە بۆ ژيان، لەگەل ئەوھدا ناكۆك نىم، مالى ھەموو كەسىك
زەوق، شىئوھى بىركردنەوھ و فەرھەنگى ئەو كەسە نىشان دەدات.

- ئىستە تۆ لە شىئوھى مال و ژيانى ئەوان وا دەزانى كە تەرزى بىركردنەوھ و
فەرھەنگى ئەوان گىروگرفتى ھەيە؟

- ئەي تۆ نەترانى؟

- نە!

- تائىستا كىتبخانەيەكى بچووكت لە مالى ئەواندا بىنيوھ؟ يا تەنانەت كىتپىكت
لە دەستى يەككىياندا بىنيوھ؟ تا ئىستا باسى يەك پاشماوھى ھونەرى، زانستى،
رۆشنىرىيان كردوھ بە بى ئەوھى باسى نرخەكەى نەكەن؟

- ئەم قسانە چىيە؟ خەلكى كىتپەكانيان لە بەرچا و دانانين، پاشان تۆ كارت بە
كىتپەكانى ئەوان چىيە؟

- دەمويست بزائم چۆن بىردەكەنەوھ.

- وەكو بلىي ئىمە لە ھەموو شىئوھ بىركردنەوھكان كىتپىمان ھەيە، كى دەزانىت

پهوتی بیرکردنه وهی ئیمه چۆنه؟!

- ئه وهی بیرمهند بیت.

- چۆن؟

- کتیبه کانی کۆمۆنیستیک له سه ره تاوه تا کۆتایی، کتیبه کانی ئیدیۆلۆجیای چه په، له کتیبه سه ره تاییه کانی چه په وه هه تا کو کتیبه پتسکه وتوه کانی، کتیبی رۆمانه کانی مه کسیم گۆرکی، کتیبی نووسه ره رۆسییه کان و رۆمان رۆلانه و ئه وانى ترى له م جۆره کتیبانه، تاک و ته را کتیبی ئیدیۆلۆجیه کانی تر له ماله که پيدا ده بینیت. کتیبخانهی رۆشنبیریک که کۆمۆنیست نییه، کتیبه بنه ماییه کانی کۆمۆنیستی تیدا یه، به لام نه ک هه مووی، به لکو کارى نیوه و ناتاواو، له نیوانیشیاندا چهند کتیبیکی ره خنه له کۆمۆنیست به رچاو ده که ویت، کتیبه کانی ترى هه ره کو کۆمۆنیسته کان ده لێن، کتیبگه لی بورژوازین... بۆ نمونه هه بوونی کتیبه کانی عه لی شه ریه تی، نیشانه ی ئه وه یه که ئه م خیزانه مه یلی ئاینیان هه یه، له به ره ئه وه ی له دوا ی شو رشدا ئه م کتیبانه هینرانه زۆریه ی ماله کانه وه، به لام کتیبخانه ی مه زه به ییه کان پرن له رۆمانی ئاینی، کتیبی نزا، لیکدانه وه، رۆنکردنه وه ی پرسه کان و له م شیوه کتیبانه. له کتیبخانه ی نه ته وه بییه کاند چهندت بویت بیره وه ری سیاسه ته داران و میژووی جۆره وجۆری ئیران هه یه، له گه ل ئه مانه شدا، هه موو مرۆقیکی خاوه ن پروانامه که به راستی ئاره زووی خویندنه وه ی هه یه، چهند کتیبیکی تایبه ت به پسپۆریتی خو شی به رچاو ده که ویت که نیشانه ی رسته که یه تی.

- ئیستا بۆچی ئه وه نده به دوا ی په وتی هزری و سیاسی ئه وانه وه ییت؟

- له به ره ئه وه ی هه موو ژبانم له ژیر کاریگه ری په وته هزریه جۆره وجۆره کانی ئه و که سانه دا بووه که مامه له م له ته کیاندا کردووه، ده بوا یه بزانه ئه مجاره له گه ل کیدا مامه له ده که م.

- به لام تۆ له گه ل کایه ی سیاسیدا ناکۆکی، هه موو کاتیک به لێنمان لی وه ده گریت نه چینه ناو هیچ ده سته یه که وه.

- به لام، ئاخۆ تا ئیستا پیم وتوون مه خویننه وه؟! ئیوه ده بیت وه کو هه موو مرۆقیکی هۆشمه ندی تر به بی بۆچوونی ره گه زیه رستانه هه موو په وت و

بۆچوونەکان بخویننەو و تۆ بگەن بۆ ئەوێ هەق لە ناھەق جیا بکەنەو، نەبەنە ئامرازی دەستی دەسەلاتخووزەکان. باشە، تا ئیستا لادن باسی کتیبیکی کردووە کە خویندووێتیەو، باسی ئایدۆلۆجیا یە کە یان دنیا بینییەکی نابێتە لەگەڵ تۆدا کردووە؟ کورم تۆ هونەر مەندی! تۆ لەگەڵ کتیبدا گەرە بوویت. باشە ئێو هیچ زەمینیەکی هزرایی ھاوبەشتان لە پرسە هونەرییەکاندا ھەیە؟ لە ھەمووی گرینگتر، کورم، تۆ بەو زەمینیە ئاینییەوێ کە بەتایبەت لە دوای قوونای دیلییە کەتەو پەیدات کرد، چۆن دەتوانی لەگەڵ خیزانیکدا ھەلکەیت کە لە ئاین تەنیا سفرەیی ھەزرەتی ئەبولفەزل ئەزانن، ئەویش وەکو ئاھەنگیک بەریتی دەخەن؟ ئەمانە شاپەرستن و چاوەروانی گەرانەوێ شازادەن، ئەویش نەک لە پرووی ھزر و تینگەیشتنەو، بەلکو لەبەرئەوێ لەو سەردەمدا خواردنەو ئازاد بوو، دەیانتوانی لە کەنار دەریا پەکینی لەبەر بکەن و لەم جۆرە شتانە، ئیمە بەو رابردوو ھەرھەنگی و سیاسییەو چی دەتوانین بە یەکتەر بلین؟ مەسعوود گیان، ئەم کچە لە هیچ شتیکدا لەگەڵ تۆدا نایەتەو. ھەرگیز بەو شتوویە جە لەبەر ناکات کە تۆ دەتوویت، ھەموو جارێ گەر بتانەوێت بۆ شوینیک برۆن، شەرپکتان دەبیت.

– خەمت نەبیت، وتووێتی ئامادەییە لەبەر من چارشتووی لەسەر بکات.

– تۆش باوەریت کرد؟ خۆ ئەمەش دروست نییە. مەرۆقتیکی خاوەن کەسایەتی، ژیر و بیر، نابیت لە ئاینە کەیدا ئەوێندە راپا بیت.

– داماو ئیستا لە ئاینە کەشیدا بوو بە راپا، لەبەر پەيوەستبوونی بە من وا دەلێت، نە دایە گیان، تۆ بە دوای بیانوو دەگەریت، وا دەزانیت ھەموو کەسێک خراپە، ھەر خۆمان نەبیت.

– نە گیانە کەم، کەمی من ئاوام وتوو؟ ئەوان زۆریش باشن، لەوانەییە لە ئیمەش باشتربن، بەلام لەگەڵ ئیمە جیاوازن.

– نە! تۆ رەخنەیی بەنی ئیسرایل دەگریت.

– تۆ پرسسارت لیم کرد و منیش بۆچوونی خۆم وت، ئەمە بە ھەموو ژیان و داھاتووت دەبەسترتیتەو، خۆتیش دەزانیت بەلای منەو لە ھەموو شتیک گرینگترە.

– دایە من خۆشم دەوێت، لە راستیدا کاتیک قسە دەکات جۆرێکم لێ دیت،

به لامه وه هه لاسوكهوت و پيكنه نينه كه ي زور سه رنجرا كيشه، تائيستا ژنيكم بهو هه موو تايبه تمه ندييه ژنانه ييبه وه نه بينيوه، له هه موو كه سيك جياوازه.

واقم وړما، سه يريم كرد، راسته، چون تا ئيستا نه مزانيبوو، به لي، هم ژنه به لاي مه سهووده وه سه رنجرا كيشه، چونكه له هه موو نه ژنانه جياوازه كه مه سهوود به دريژايي ژياني له ته كياندا سه روكاري هه بووه. شتيكي تايبه تي و زور ژنانه ي هه يه كه ئيمه ي نه ژنانه ي ژياني مه سهوود، هه ولي زورمان بو شارده وه ي داوه. بي ويژداني نه بيت هم كچه له هه موو رهفتار و كرداره كانيدا ناز و عيشويه كي تايبه تي هه يه، ته نانه ت له ته له فون قسه كردنه كه شيدا هم نازونووژه بو به رامبه ره كه ي دنيرت. هه لاسوكه وتي فريوده ر و بزوينه ر بوو، له يهك رسته دا، كچيكي شوخ و شنگ بوو. ناسايي بوو كوره چاو و دم به ستر او و ساكاره كه ي من كه كه متر له نزيكه وه مامه له ي له گه ل ژني بهو تايبه تمه ندييه وه كردووه، بهو شيوه يه بكه ويته ژير كاريگه ريبه وه، به تاسه وه بيت و وا بزانيت ژنيكي جياواز له ژناني تري دوزيوه ته وه. چون هم كوره تي بگه يه نم كه هم دل به ريبه ي و به دلنيا ييبه وه نارمزوه سيكسيه كان ي ده بزوينت، جياوازيه كي زوري له گه ل نه شقدا هه يه و بناغه يه كي ته ندروستي بو ژياني داهاتوو نيبه. له م هه لومه رجه دا هيج قسه و لوجيكيك كاريگه ري نه بوو و به لاساري و سه نگرگرتن ليك ده درايه وه. ئينجا گوتم:

– كه وره ترين ناوتم به خته وه ري منداله كانمه و پيم وايه به خته وه ري له سونگه ي هاوسه رگيرييه كي سه رشار له نه شق و خوشه ويستييه وه سه رچاوه ده گريت، من ريزم بو نه شقه كه ت هه يه و هه رچيت بويت بو ت ده كم، ته نانه ت نه گه ر دژ به خواستيشم بيت. ته نيا تكايه كم ليت نه وه يه سالي به ده ستگيراني بميننه وه، له م ماوه يه دا ده توان باشتر يه كتر بناسن، له به ره نه وه ي سنوورداري هاتوچوتان كه م ده بيته وه، ئيمه ش ده توانين پاره كو بكه ينه وه و خومان ناماده بكه ين بو ناهه نكيك به دلي نه وان، چونكه ده زانيت كه نه وان داواكاري زوربان هه يه، نه مه تاقه مه رجي منه.

بنه ماله ي لادن، وپراي پيداگري و ناكوكيه كي زور، كاتيك سووربووني منيان بيني، به وه رازي بوون كه بو ماوه يه ك به ده ستگيراني بميننه وه. دلنيا بووم كه

خه می ئهوان له درێژی ماوهی به دهستگیرانی مانهوهی ئهوان له بهر بۆچوونی ئایینی نییه، به لکو زیاتر جۆریکه له قایمکاری. ئهوان دهیانویست رێپه سمیکی گهورهی نیشانکردن ساز بکهن بۆ ئهوهی هه موو خزمه کانیان زاوای تازه بناسن، بۆ ئه و مه به سته ش هه فته ی داها توویان ده ستنیشان کرد. ئیتر نه مده توانی له مه زیاتر ئه م پرسه بشارمه وه، به لام، چون چیرۆکی ئه م خو شه ویستی و داخوازیه م بۆ فاتی و فیروزه و ئاغا سادق باس بکردایه؟

سه ره له به یانییه ک بۆ ما ل فاتی رویشتم. که میک باسی خواستی خوا و به ش و چاره نووسم کرد، فاتی به نیگایه کی گوماناوی و دوو دلییه وه ته ماشای کردم و گوتی:

- داده چی بووه؟ راست بلێ، ده ته ویت چی بلێیت؟

- چی بلێم؟! هه موو کاتیک ئاواتم ئه وه بوو بیم و سه به رته به فیروزه قسه ت له گه ل بکه م و بۆ مه سهوود داخوازی بکه م، به لام سه ری نه گرت، ده لئی خوا ویستی له سه ر نییه .

رووخساری فاتی تیک چوو و به یه کدا درا، به نیگه رانییه وه وتی:

- ماوه یه ک بوو هه ستم ده کرد شتیک رووی داوه، باشه خوا ویستی له سه ر نییه بیان ئیوه ناتانه ویت.

- ئه م قسه یه چیه فاتی! من فیروزه م له شیرین زیاتر خو شه ده ویت، ئه مه گه و ره ترین ئاواتم بوو، وام ده زانی هه موو شتیک ته واو بووه، که چی نازانم چون بوو، له پر ئه م کورم له که لله ی داوه و ئاشق بووه، هه ردوو پتی له که وشیک ناوه و ده لیت ده مه ویت، ناچاری کردین برۆین بۆ خوازیینی، ئیستا ئیتر برپاره نیشان بکه ن.

سه ببه ری فیروزه م له ناو ده رگه که دا بینی، به سینیه چاهه که وه وشک وه ستابوو. فاتی رای کرد و سینیه که ی له ده ستی وه رگرت. فیروزه چاوه کانی له من بری و به نیگا کانی ده پرسی؟

- بۆچی؟

سه رگه ردانی، بی هیوایی و خه م رووخساری دا پۆشیبوو. به لام ورده ورده

سڀبهري تووره بيبه كه هستي سووكا يه تي پيكر دنيشي هاته پال. بهر هولاى
ژوره كه ي راي كرد، فاتي گه رايه وه و به رقه وه ته ماشاي كردم و گوتى:

- ناخر هر له مندالييه وه دستتان پي كرد و وتتان فيروزه هي مه سعووده،
پيونه ديبان زور باش بوو، ناتواني نكولى له وه بكهيت كه مه سعوود فيروزه ي خوش
دهويست.

- زوريشي خوش دهويست، ئيستاش خوشي دهويت، به لام ده لئيت هست ده كه م
خوشكمه.

فاتي به توورهي و پيكه نينيكي گالته ناميز پي كهنى و له ژوره كه چووه
دوره وه. دهمزاني دهويست زور شت بلئيت، به لام ريزي لي گرتم، به شوينيدا بو
چيشخانه كه رام كرد.

- فاتي گيان، هر چيه كه بلئيت مافي خوته، منيش خهريكه شيت دهم، تاقه
كاريك له دستم هات دواخستني ئه م هاوسه رگيريه گالته جاره بوو. ئيتر برياره
ساليك به دستگيراني بميننه وه، به لكو چاوه كاني ئه م كوره بكرته وه.

- ئه م قسانه چيه خوشكم، ئيتر ئاشقه، ئيشه لالا به خته وهر بن. توش نايت
وه كو خه سووه خراپه كان هر له پيش به دستگيران بوونيان بير له
جيا بوونه وه بيان بكه يته وه.

- ناخر فاتي تو نازانيت، زورم له دله، ئه گهر يه ك خالي هاويه شيان هه بوايه
ئاوها خه مم نه ده بوو. تو نازانيت چند له يه كتر جياوازن، ناليم كچيكي خراپه،
به لام به هيچ شيويه كه هاوشاني ئيمه نييه، خو ت دئيت و ده بييني، زوريش باشه
توش بوچووني خو ت بلئيت، له وان هيه من برياري پيش وهخت بدهم، چونكه هر له
سه ره تاوه رازي نه بووم، هيشتا من باشم، هيچ ناليم، به لام شيرين به هيچ
شيويه كه ناماده نييه سه يري بكات، زوريش پي هه ستيار بووه، ئه گهر مه سعوود
بزانيت شيرين چ قسه گه ليك به و كچه ده لئيت، ئيتر هر ناومان ناهينيت و بو هه تا
هه تايه له دستم ده چيت.

- به دنيا بيبه وه شتيكي هه يه كه مه سعوود به و شيويه ده يه ويت، گرنگ ئه وه يه
خوي پي خوشه.

- ئەگەر حەز دەكەيت با من بۆيۈم لەگەل فېروزە قىسە بگەم، تۆ نازانى چەند خەمى ئەم مندا ئەمە، لەم ماوئەيدا ئەوئەندە بېرىم لەو دەكردەو بېرىم لە كەسى تر نەدەكردەو.

فاتى شانى ھەلتەكاند و گوتى:

- نازانم، لەوانەيە تاقەتى نەبىت.

- قەيناكات، ئەوپەيەكەي لە ژوورەكەي دەرم دەكات، گرېنگ نىيە.

بەھىمنى لە دەرگەي ژوورەكەم دا و لايەكى دەرگەكەم كەردەو، لەسەر تەختى خەوئەكە پاكشايو، دەمچاو و چاۋە شىنە فرمىسكاوييەكانى سوور ھەلگە رايون. ھەرگە بىنىمى پىشتى تى كەردم بۆ ئەوئەي رووخسارى نەبىنم. زۆر دلم پىي سووتا، بەھىچ شىۋەيەك بەرگەي گريانى ئەم كچە مېھرەبان و نازدارەم نەدەگرت. لە قەراخى تەختى خەوئەكە دانىشتم، لاواندەو، گوتم:

- مەسعوود شايانى تۆ نىيە، بزانه چۆن رۆژى ۋەكو سەگ پاشگەز دەبىتەو، لەو نىۋەندەدا ئەوئەي زىانى بەرگەوتوۋە ھەر خۆيەتى، نازانم بۆچى خوا خواستى لەسەر نىيە ئەم مندا ئە لە پاش ئەو ھەموو گورز و سەختىيە ژيانىكى ھىمن و بەختەوئەرى ھەبىت؟ ھەموو ئاۋاتىكم ئەوئەبوو كە تۆ ئەو ژيانە خۆشەي بۆ دابىن بگەيت، بەداخەو، شايستەي نەبوو.

شانەكانى دەلەرىنەو، بەلام ھىچ قىسەي نەدەكرد. نازارى عەشقم دەزانى، ھەستام، ماندوو و تىكشكاو بۆ مائەو كەرامەو.

لە رېۋرەسىمى نىشانكردنەكەدا لەلايەن مائى ئىمەو، بىچگە لە پوورەكانى مەسعوود و دايكم، فاتى، سادق ئاغا و پەروين خانم ھاتن، مەسعوودە قۆز و جوانەكەم بە چاكەت و پانتۆلى رېكوپىتك و كەرەواتەو، لەلاي لادن ۋەستابوو كە تازە لە ئارايشتگە ھاتبوۋەو، كراسىكى ناسكى لەبەربوو و گوللى پەمەيى لە قىزى دابوو. شىرىن بەپاريزەو گوتى:

- ھەي ھەي! سەير كەرەواتى شازاۋا! ئەي ئەم نەبوو دەيگوت حەزم لە كەرەوات نىيە، لە ھەوسار دەچىت، بەرگەي ناگرم، ئەي ئىستا چى رووى دا؟ بەو ئاسانىيە ھەوسارەكەي لە مل كەرد؟ ئاخ، ئەگەر ھاۋكارەكانى دەبىين!

ههولم دهدا خۆم دلشاد و پر له وزه نيشان بدهم، بهلام له راستيدا هيچ ههستيكي باشم نهبوو، له دل خۆمهوه گوتم: چ خهونگه ليكم بۆ شهوي زهماوهندي مهسعوود ههيوو، وام دهزاني دهبيته يهكي له خۆشترين شهوهكاني ژيانم. شيرين زۆر بي حهوسه لهي نيشان دهدا، رهخنه ي له ههموو شتيك دهگرت، ههركه يهكيك پيرۆزبايي لي دهكردن و هيواي بهخته وهري بي دهخواستن، رووي وهردهگيڤا و دهگوت: ئۆيش...! ئهم وشه ناشيرينه ي كه من زۆرم قين لي بوو و بهداخهوه ئهمه يهكي له رهفتاره سه رهتاييههكاني شيرين بوو، ههچي دهگوت شهرمه، له بهر خاتري مهسعوود ئاوها مهكه، نه دهچوه گوڤيه وه. له ههمووي ناخۆشتر ئه وهبوو كاتيک به پيداگرييه كي زۆروه داوايان له خوشكي زاوا كرد، وهكو خۆيان دهلێن، سه ماي چهقۆ بكات و به سه ماكردنه وه چهقۆكه بداته دهست بوو كه وه بۆ ئه وه ي كيكه كه بپريت، شيرين به تووره ييه وه رهتي كرده وه و گوتم:

- ئه وهنده قينم لهم گالته جار ييانه يه.

مهسعوود سه رزه نشتكارانه ته ماشاي كردين. نه مه ده زاني من له و نيوهنده دا چي بكه م!

سي مانگ به سه ر ئاههنگي نيشانه كه ي مهسعوود دا تي نه په ريبوو كاتيک فيروزه شووي كرد. له وه دهچوو من دوا كهس بووم هه واله كه م زاني، دلته نگ بووم، به لكو به مافي خۆيانم ده زاني، ده مزاني فيروزه ي جوان و خانمه ژيره كه مان داخوazi زۆره، به لام پيم وانه بوو به م خيرا ييه شوو بكات، بۆ ديداري رۆيشتم و گوتم:

- نازيزه كه م بۆچي به م په له په له؟ مۆله ت به خۆت بده بۆ ئه وه ي به بي ريكي كراوهر و هيمنييه وه يه كي هه لېژي ريت، يه كي به هاي گه وه ريكي وه كو تۆ بزاني ت.

به پيکه نينيكي تاسه باره وه گوتم:

- نه پووري، من چيي تر خۆشه ويستي و پي وه ندييه كي ئه وتۆم به هيچ كه سي كه وه ناييت، سه ره نه جام ئه و ئه ركه م خسته ئه ستۆي دايك و باوكم، ئه گه ر هه ركه سيكيان به لاوه گونجاوه هه لي بژي رن، دياره منيش بۆ سوهراب پيم ناخۆش نييه، كوريكي باش و ژيره، پيم وابيت له داها توودا زۆر هۆگري ده بم و هه موو شتيكم له بير ده چي ته وه.

- به لي، دياره (و له دلي خۆمدا گوتم: به لام ئه م ئاگره هه رگيز دانا مريكت)،

خۆزگە سالتىك سەبەرت دەگەرت، لەو بېروايەدا نىم ئەم دەزگىراندارىيە زۆر درىژخايەن بىت، لە ئىستاۋە ھىماي جياۋازىيەكان دەركەوتوۋە.

- نە پوورئى، ئەگەر مەسعوود ھەر ئىستاش بىت و بەسەر دەست و پىمدا بگەۋىت، دەزگىرانىيەكەي ھەلبوۋەشىنپىتەۋە و داخۋازىم بگات، پىيى قايىل نايم، ئەو پەيكەرەي بۆ مەسعوودم تاشىيوو و ئەو شتەي كە لە ناخى خۆمدا پروخواۋە، قەت ۋەكو رۆزگارەكانى سەرەتا نايتتەۋە.

- بېوورە ئەو قسەيەم كرد، مەبەستىكم نەبوو، مافى خۆتە، ئاخىر تۆ نازانى چەند ئاۋاتەخۋاز بووم تۆ بووكم بىت.

- ۋاي پوورئى ئىتر بەسە، خۆزگە ھەرگىز ئەو قسەيەتان نەكردبايە، ھەر ئەو قسانە بەدبەختيان كردم، لەو رۆژەۋە چاۋم كىردەۋە خۆم بە بووكى تۆ و ژنى مەسعوود زانى، و ئىستا ھەستى ژنىكم ھەيە كە ھاوسەرەكەي بە بەرچاۋىيەۋە ناپاكي لەگەلدا كىردوۋە، لە كاتىكدا مەسعوودى داماۋ ھىچى نەكردوۋە، ئىمە ھىچ بەلنىيىكمان بە بەكتر نەدايوو، ئەۋىش مافى خۆيەتى بۆ داھاتوۋى خۆي بىرپار بەدات و ئەو ژنە ھەلبۇتۇرپىت كە خۆشى دەۋىت، قسەكانى ئىۋە ئەو ۋەھمەي لە مېشكەمدا دروست كرد و گەشەي پى دا.

خۆشەختانە سوھراب كورپىكى مېھربان، تىگەشىتوۋ، قۆز و خاۋەن بىروانامە بوو، پەرۋەردەي خىزانىكى رۆشنىبىر بوو. دۋاي مانگىك دەزگىرانى بەرەۋ پارىس بەرپى كەۋتن. من لەگەل فاتى و خىزانەكەيان بە دلپىكى تەنگ و چاۋ بەفرمىسكەۋە، لەگەل ئاۋاتى بەختەۋەرىي ھەتاھەتايىيان مائناۋايىمان لى كردن.

ماۋەي دەستگىرانى مەسعوود و لادن تەنيا ھەوت مانگى خاياند، دەتگوت مەسعوود لە خەۋىكى قوول بە ئاگە ھاتبوۋەۋە دەيگوت:

- چىيى تر قسەمان نەمابوو، من چەندان كاژىر باسى بىناسازى و نىگار كىشان، ھونەر و ئەندىشە، ئاين و فەرھەنگم دەكرد، كەچى ئەو ۋەكو ئەۋەي لە سەرەتادا گرىنگى بەو شتەنە دەدا و دەيگوت زۆرى ھەز لەو بابەتانەيە، ھىچ شتىك تى نەدەگەيشت. تەنيا بىرى لە جل و قىز و نىنۆكى دەكردەۋە، تەنانەت گرىنگى بە ۋەرزىش نەدەدا، تۆ نازانىت بىر كىردنەۋە و قسەكانى چەند پوۋچ و گالتەجارانە بوون، ھەر ئەو كاتانەي باسى پارەم دەكرد گويى دەگەرت.

مرؤڤگه لیکى سهير بوون، ناماده بوون نانى شتوانيان نه بیت، هه موو سووکایه تی پیکردن و قهرز و قولیه ک قبول بکن، به لام له فلانه میوانیدا جلیک له بهر بکن که هیچ که سیک پیشتر نه بیینی بیت، له راستیدا پیناسه ی ئەوان بۆ ریز و ئابروو به بهراورد له گه ل ئەودا که ئیمه برومان پتییه تی، زهوی و ناسمانی جیاوازه.

له پاش چندان مانگ هه ناسه یه کم وه بهردا هاته وه، به لام بۆ له دهستدانی فیروزه ی نازدار زۆر به داخ بووم، به تایبه تیش کاتیک که ههستم بهم داخه له رهفتار و قسه کانی مهسعوودا دهکرد، وا بزانه شووکردنی فیروزه یه که مین گورزی به ناگه هینانه وهی بوو، به لام فایده ی چی درهنگ بوو!

جاریکی تر مهسعوود که وه وه سهر کار و خویندن، پتوه ندیه که ی له گه ل شیریندا ناسایی بووه وه و گه رموگوریه که ی جارن بۆ کۆبوونه وه خیزانییه که مان گه رایه وه. مهسعوود سه رکۆنه ی خۆی دهکرد بۆ ئەو چهند مانگه ی که منی تیدا رهجانده بوو، دهیوست به شتوه یه که قهره بووی بکاته وه، رۆژکیان به خوشحالییه وه هاته وه و گوتم:

- دایه مزگینی، کاره کهت جیبه جی بوو.

- کاری من؟ کاری من خۆی جیبه جی بووه.

- نه، مه بهستم کاری ته و اوکردنی خویندنه که ته، دهزانه چ ئاواتیکت دهخواست بۆ وهگرتنی لیسانسه کهت و بهرده وامی به خویندن بدهیت. هه رگیز ئەو پروخساره تم له بیرناچیته وه کاتیک له زانکۆ ده رکرابووی، ئیستا له گه ل چهند که سیک قسه م کردوه، یاریده ده ری زانکۆی ویزه یه کیک له هاوخه یاته دیرینه کانه، قایل بوون که ئەو چهند یه که یه تی په پینیت و لیسانسه کهت وه ریکریت، پاشان به ناسانی ده توانیت بجیته خولی ماجستیره وه، ئەوهنده ی تۆم ناسیبیت دوکتوراش به دست ده پینیت.

ته وژمی جو ره و جو ر شالۆی بۆ می شکم هینا، له شوین خۆمدا نوقمی بیرکردنه وه بووم، بیگومان چیی تر له ناخه وه ئاره زوی به دهسته پینانی ئەم پارچه کاغه زه م نه بوو، گوتم:

- له زانکۆ هاو پۆلیکم هه بوو ناوی مه هه ناز بوو، رسته یه که ی هه بوو، به دهستنووسیکی جوان بۆی نووسرابوو و به دیواردا هه لی واسی بوو،

دهيگوت: "هه موو ئه و شتانهي ئاره زووم بۆ دهخواست، كاتيك به دستم هينا كه چي تر پتويستيم پي نه بوو".

- چۆن دايه؟ مه بهستت ئه وهيه ناته وئيت؟

- نه ئازيزه كه م، بي سوود ئه ركت كيشا.

- باشه بۆچي؟

- بۆچي؟ ئه م هه موو ساله مافي منيان داگير كرد، كه مترين گورزي ئه وه بوو ئه و زيادهي مووچه يه م له كيس چوو كه له ساله سهخته كاندا پتويستيم پي بوو، ئيستا ده يانه وئيت به هه زار منه ت و ئه ملا و ئه ولا نه رمي بنويين... نه! نامه وئيت، ئيستا هه موو كه سيك له بهر ئاستي روشنبيرييه كه م ده مناسيت، هه ندي جار بۆ هه له چنييه كانم ئه وه ندهي خاوه ن بروا نامه ي دوكتورايه ك پاداشت وه رده گرم، هه موو ليم رازين، ئيتتر هيچ كه س ئه م بروا نامه يه ي ليم ناوئيت، پي كه نيني شم به ناوونيشانه كه ي ديت، له كاتيكدا نازناوي دوكتور و ئه ندازيار بيان پيشكيش كردم كه به لامه وه به هاي نه ماوه، من ده مويست به شايسته يي خۆم بيگه مي نه كه به ده رۆزه كردن.

هه ر له و ساله دا شيرين له تاقيكردنه وه ي سه رتاسه ري زانكو دا، له به شي كو مه ئناسي وه رگيرا. زۆر دلخوش و سه ربه رز بووم. له وه ي هه رسي منداله كه م گه يشتبوونه ئاستي زانكو، هه ستم به شانازي و چيژيكي شاراوه ده كرد. شيرين هه ر زو له زانكو هاوړي دۆزييه وه. بۆ ئه وه ي بتوانم دووره و دوور چاو ديري پتوه ندييه كان ي بگه م، هانم ده دا كو بوونه وه ي هاوړي كان ي له مالي خۆماندا به رپتوه به ريت، به م شپويه هه ستم به ئاسووده ييه كي پتر ده كرد، ده ورو به ره كانيم باشتر ده ناسي و هه لومه رجه كان ي پتوه ندييه كي ته ندروستم بۆ دابن ده كرد. ورده ورده مالي ئيمه بوو به قوژبنديكي ئارام بۆ هاوړي كان ي شيرين، هه رچه نده زۆر جار ئاسته نكي بۆ كاره كه م، كو كردنه وه ي بير و ئاسووده ييم بيك ده هينا، ئه ركيكي زۆري پا ككردنه وه، چيشت ليتان و ئاماده كردني خواردني ده خسته ئه ستم، به لام به مه قايل بووم و به دل و گيان ده مكري.

دوو سال دواتر و له سه ره تا كان ي زستاندا، نه وه ي به كه مي من و په روانه له دايك بوو. بۆ كاتي له دايك بوونه كه ي بۆ ئه لمان رو شتم. كو رپه كه كچيكي جوان و ئيسك

سووک بوو، ناویان نا دورنا. من و پهروانه وهکو دوو ناشق به دهووخولی ئەم منداڵەدا دهاتین، دهمانگۆری و بهردهوام باسی ئەوهمان دهکرد زیاتر له کاممان دهچیت، شادی و بهختهوهری ئاسودهییان به ناخم دهبهخشی، وپرای ئەوهی بووومه دایه گهوره، بهلام ده سال پیتش ئیستاش ئەم ههستی گهنجی و گهشانهوهیه نهبوو. منداڵهکه دوو مانگ بوو، ههچهنده بهجیهیتشتنی بهلاموه دژوار بوو، کهچی ناچاربووم بۆ جهژنی نهووز بۆ ئیران بگهڕیمهوه، لهبهرئوهی دلم نهدههات لهوه زیاتر شیرین و مهسهوود بهتهنیا جی بهیالم.

له گهزانهوههدا، سهرنجی ههندیك گۆرانکاریم له دهووبهههکههدا دا. له نیوان هاوړیکانی شیریندا گهنجیکی بیست و شهش سالهتی تیدا بوو که پیتشتر نهمیینیوو. ئەوی به ناوی فهرامهرز عهبدولایی ناساند، وتی که فوتابی ماستهه. له پاش سلاو و ههوالپرسین گوتم:

– بهخیربیت بۆ ناو ئەم کۆمهلهی کۆمهلهناسانه، بهلام چۆن بهرگیان دهگری؟

پێ کهنی و گوتی:

– به سهختی!

بهسهرنج و وردهکۆلییهوه تهماشای کردم. شیرین به شتوانیکی تایبهتهوه گوتی:

– ئای... فهرامهرز گالتهه پێ دهکهیت؟

بهروانینیکی ستایش ئامیزهوه به شیرینی گوت:

– تکایه خانم، تۆ تاجی سهرمانی.

شیرین بهشادمانییهوه پێ کهنی. له دڵ خۆمهوه گوتم:

– سهیره! بهههلهدا نهچوویم شتیك ههیه!

شیرین له دواي رۆیشتنی هاوړیکانی، سهبارته به هاوړیکانی لئی پرسیم و

دهیویست بۆچوونم بزانیته:

– له نهیونی مندا گۆرانکارییهکی ئەوتویان بهسهردا نههاتوه، زۆربهیانم

پیتشتر بینییوو و دهناسین.

– باشه بۆچوونت لهبارهی ئەوانهوه بلی که نهتینییوون و نهتهناسین.

- ئۇ كچە بالابەرزەكەى لەسەر قەنەفەكە دانىشتىبوو و نەمدىبوو، وا نىيە؟

- نە، ئۇو نىگىنە، ئۇ كورەش كە لەلایەو دانىشتىبوو دەستگىرانىيەتى،
مرۆڭگەلىكى زۆر باشن، بىرپارە مانگىكى تر زەماوند بكن، ئىمەش ھەموومان
بانگەشە كراوین.

- باشە، بۆ يەكتەر گونجاون.

- باشە...!

- ئۇى رات سەبارەت بەوانەى تر.

- كامانەى تر؟ بۆچى كەسى ترى لى بوو؟

دەمزانى ئۇم ھەموو پرسىارانە بۆ زانىنى سەرنجمە سەبارەت بەو كورەى بە ناوى
فەرامەرزەو ناساندى، بەلام ھەزم دەكرد سەر بىخەمە سەرى. بە پارىزەو گوتى:

- يانى پىاويكى بەو زلىيەت نەبىنى؟

- ھەموويان زل بوون، مەبەستت كامپانە؟

- ئاھ... دە مەبەستم فەرامەرزە ئىتر، ئۇ ستايشى تۆى كرد، وتى چ دايكىكى
جوانت ھەپە، دپارە لە گەنجىدا سەرنجراكىش بوو.

- سەپىرە، چەند كورپى چاكە، و بەدەنگى بەرز پى كەنىم... بە بۆچوونى من
ئەویش خراب نەبوو.

- ھەر ئەوئەندە...!؟

- ئاخىر بەم چاوپىكەوتنە كورته، لە دوو وشەدا چۆن دەتوانم بىناسم! تۆ باسى
تايپەتمەندىيەكانى بکە بۆ ئەوہى بزائم لەگەل رووخسارىدا دەگونجىت يان نە.

- چى بلىم؟

- ھەموو ئۇ شتانەى كە لەبارەى دەيزانىت، تەنانەت ئۇ شتانەش كە بەلاتەوہ
گرىنگ نىيە.

- كورپى دووہى خىزانىكە كە سى مندالىيان ھەپە، ھەرەكو ئىمە، فەرامەرز
مەسعوودى ئەوانە، بىست و ھەوت سالانە، زۆر روئىنبىرە، دايكى مامۆستايە،
باوكى ئەندازىارى پىگە و بىناسازىيە، پتر لە سەفەردايە، ئەویش لە نووسىنگەكەى

باوكيدا كار دهكات.

- به لام خو له گه ل پرشته كهى خویدا ناگونجیت، بۆچی له زانكۆكهى ئیوهدا نییه؟
- نه! ئەى نه مگوت ئەو له زانكۆى هونه ریه.
- ئەى له گه ل ئیوه چی دهكات؟ له كوێ ناسیت؟
- هاوړپى نزیكى سروشى دهزگیرانى نگینه، هه موو كاتیک له گه ل سروشدا بوو، له ناو زانكۆدا زۆر دهمانبینی، به لام نزیكى ئەو كاتهى تۆ پرۆیشتى به فهرمى هاته ناو گردبوونه وه كه مان و پتر له گه ل ئیمه دایه.
- باشه، ئینجا بلی.
- ئینجا چی بلیم؟ هه موو شتیكم گوت.
- نه ئازیزه كه م، تۆ ته نیا باسى تایه تمه ندیه روو كه شهكانت كرد، ئینجا باسى تایه تمه ندیه كانی كه سایه تی و خوورپه وشتی بكه.
- ئۆی! من چوزانم؟
- چوزانم واتای چی؟ ته نیا له بهر ئەوه بووی به هاوړپى كه مندا لى دووه می خیزانه كه یانه، دایكى مامۆستایه، باوكی ئەندازیاره و خوێ له زانكۆى هونه ریه؟
- دایه ناتوانریت قسه له گه ل تۆدا بكریت! وه ها ده لیت بوو ته به هاوړپى ده لى بۆی فریندمه.
- ئى له وانه شه وا بیت، من نیگه رانى ئەوه نیم، ئیستا گرینگ ئەوه یه بزانی چۆن مرۆفیکه.
- تۆ نیگه ران نیت؟ كه واته به لای تۆوه كیشه نییه ئەگه ر من هاوړپیه كى نزیكى ئەو بم؟
- سهیركه كچم، تۆ كچى كى گه وړه ی، به م نزیكانه ده بیه بیست و یهك سال، واته مرۆفیکى پیکه یشتوو و ژیر، من بروام پیته، له پهروه رده كهى خو م دلنیام، ده زانم تۆ كه ماسى خو شه ویستیت نییه تا وه كو وه لامى یه كه م ده ستى خو شه ویستى نه دی و نه ناسیو به دیه وه، هوشیاری مافه كانی خو تی، ناهیلیت كه س پیتیلی بكات، پابه ندی یاسا شه رعى و كۆمه لایه تییه كانی، بیر و هۆش و دووربینیت بۆ

داهاتوو هه‌یه، ناکه‌ویته داوی هه‌وه‌سه‌وه، ده‌توانیت جله‌وی هه‌ستی خۆت بگری و برپاری ژیرانه بدهیت.

- وایه...! به‌راستی پیت وایه من ئاوهام؟

- به‌ئێ ئازیزه‌که‌م، دیاره! تۆ هه‌ندێ جار له‌ من باشتر بیر ده‌که‌یته‌وه و برپار ده‌دهیت، چاکتر له‌ من ده‌توانیت جله‌وی سوژت بگریته.

- به‌راستته؟

- بۆچی له‌ خۆت به‌گومانی؟ پیت وایه له‌م دوا‌ییانه هه‌ستت ئه‌وه‌نده به‌هێز بووه، ترست هه‌یه هزرت بخاته ژیر کاریگه‌ریی خۆیه‌وه؟

- ئاه، به‌ئێ، نازانیت چهند ده‌ترسم.

- زۆر باشه، هه‌ر ئه‌و ترسه‌ گوزاره‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌شتا هزر و لۆجیکت له‌ کارکردنان.

- ڕاستیه‌که‌ی نازانم ده‌شی چی بکه‌م!

- بۆچی ده‌بیت شتیک بکه‌یت؟

- نابیت هیچ بکه‌م؟

- نه! له‌ ئێستادا کاتی هیچ شتیک نییه ته‌نیا خۆیندن، ناسین و پلاندانان بۆ داهاتوو، بوار به‌ خۆت بده خۆت ئه‌ویش باش بناسیت.

- به‌لام من هه‌موو کاتیک بیر له‌و ده‌که‌مه‌وه، هه‌ز ده‌که‌م زۆرتر ببینم، پتر له‌گه‌ڵی بم...

- باشه خۆ له‌ زانکۆ ده‌ببینیت، هه‌رکاتیکیش پیت خۆش بوو بۆ ماله‌وه داوه‌تی بکه، دیاره له‌و کاتانه‌دا که خۆم له‌ ماله‌وه‌م، منیش هه‌ز ده‌که‌م زیاتر بیناسم.

- له‌وه ناترسیت من رۆژیک... چوزانم... زیاده‌ره‌وی بکه‌م؟

- نه...! تۆ شتی وا ناکه‌یت، من له‌ چاوم پتر باوه‌رم پیتته، گه‌ر کچی بیه‌ویته شتیک بکات به‌ کۆت و زنجیریش بیه‌ستنه‌وه کاری خۆی ده‌کات، و به‌سه‌ر هه‌موو له‌مپه‌ره‌کاندا باز ده‌دات، ده‌بیت مروّف به‌رگری ده‌روونی هه‌بیت، تۆش ئه‌وه‌ت هه‌یه.

- سوپاس دایه، تۆ زۆر باشی، ئاسووده بووم. دانیابه ئاگام له‌ هه‌موو شتیک ده‌بیت.

له دواى پشووى جه ژنى نه ورؤز، له كاتيكدا من و مهسعوود به تهنيا له مال بووين، له تهنيشتمه وه داننشت و گوتى:

- دايه ههست دهكهم دهشى بريارىكى جىدى بؤ داهاتووم بدهم، به راي تو وا نيهه؟

- بؤ نه؟ به ريكهوت ماوهيهك بوو دمويست لهو بارهيه وه قسهه له گهل بكهم، به لام له راستيدا من زؤر باوه ريم به خوازىنى نيهه، خوازيارم خؤت يه كيك په سند بكهيت، يه كيك كه باش بيناسى و له گهل ريك بكهوت، هيوادار بووم له زانكو يان شوينى كارهكته له گهل كچىكى گونجاودا ئاشنابيت.

- به راستى دايه جاركهى تر ئه وهنده هه لم كرد، ئىدى چاوترسين بووم، لهو بروايه شدا نيم چىي تر بهو شپوهيه ئه ويندار بم. ئىستا هه ليكم بؤ رهخساوه، خؤت واتهنى له روى هزرييه وه هه موو لايه نه كانى تهنروسن، بىرم له وه كرده وه، ئه گهر به بؤچوونى توش گونجاو بوو، ههنگاوى بؤ هه لىگرم، له راستيدا هه موو هاوريكانم دامه زراون، خه ريكم زؤر تهنيا دهيم.

- خوا بمكاته قوربانته، مافى خؤته به خته وه ريبته.

يادى فيروزه دللى تهنگ كردم، ئاهىكى قوولم هه لكيشا و گوتم:

- دهى باشه، باسى بكه، چ هه ليكه؟

- ئاغاي مهقسوودى كچىكى بيست و پينج سالهى ههيه، قوتابى زانكويه، ريشتهى شيمى. له هه لسوكه وتى ئاغاي مهقسوودى وا تى گه يشتم كه پىي ناخوش نيهه بيمه زاواى.

- ئاغاي مهقسوودى پياويكى زؤر باشه، به دلنيايييه وه خيزانه كه شى باشن، تهنيا خه وشيكيان ههيه.

- چ خه وشيكيان؟

- بريكارى وه زيره، پلهى سياسى ههيه.

- دايه واز بينه، به راستى خه ريكى شو ريش به رپا دهكهيت، ناشى له وه بترسى ئه ويش بخريته زيندانه وه و له سيداره بدرت!

- بؤچى نا؟! راستت دهوت، ئىتر له هه موو كايهيهكى سياسى دهرسم،

هەربۆیەش خەمی تۆم بوو و بەلێنم لیت وەرگرت هەرگیز پلەى هەستیار و سیاسیی نەبێت.

– گەر هەموو بەو شتوویە بیریکنەو، کى ولات بەرپۆهەرتت؟! بمبوره ها... پیم وابیت پیوستیت بە دوکتۆرى دەروونییە.

هەرچۆنیک بوو کاتی خوازیبى دیارى کرا. لە کاتیکدا من و شیرین نامادەى رۆیشتن بووین، مەسعوود گوتى:

– دەتوانم تکایەکتان لى بکەم، ئەگەر دەکریت بۆ ریزگرتن لە ئاغای مەقسوودى چارشۆیک بەسەرتاندا بدەن.

بە دەست خۆم نەبوو تووڕە بووم و گوتم:

– مەسعوود گیان سەیرکە، پیت وانییە ئیمەش مرۆفین و بىر و بۆچوون و باوەرمان هەیه، ناتوانین هەر ساتەو شتووی خۆمان بگۆرین. دەزانیت من لە ژياندا چەندجار لەسەر خواستی پیاوان جلوبەرگی خۆم گۆریو؟ لە قوم چارشۆی لەسەر بووم، لە تاران بووم بە سەرپۆش لەسەر، لە دواى شووکردنم، باوکت خوازیار بوو حىجابم نەبیت، دواتر شۆرش هەلگیرسا، دەبوايە سەرپۆش و مانتۆمان لەبەر بکردايە، ئینجا جەنابتان بۆ خوازیبىکارى لادن خانم دەتویست شیک پۆش بم. ئەگەر چارۆکەشمان لەبەر بوايە، پیت ناخۆش نەدەبوو، ئیستا بۆ داخوازی کچى سەرۆکەکەت دەلێى چارشۆی بەسەردا بدەم، نە کورم، ئەگەر من نەمدەتوانى لە بەردەم زۆر کەس بوەستم، لە بەردەم تۆ کە کورمى، وەکو ژنیکی پیگەیشتوو، تەمەن مام ناوەندى کە سارد و گەرم چەشتوو، بلێم، خۆم تى گەیشتم هەیه، دەتوانم بەرگی خۆم هەلبژیرم. دەبیت ئیمە هەر بە شىوازی راستەقینەى خۆمانەو بۆ خوازیبى برۆین، ئەک لەبەر دلخۆشکردنى ئەوان شتیک بکەین کە راستى نییە.

عاتیفە، کچیکى ئایندار، بەرپۆش، هیمەن و لە هەمووشى گرینگتر تیگەیشتوو و ژیر بوو. پیتى کال و چاوەکانى درشت و رەش بوون، دایكى، تەننەت لە من و شیرینیش دەمچاوى دەشاردو، زۆر زمان شیرین بوو، هەر خواردنى پیتشکیش دەکردین. ئاغای مەقسوودیش هەر وەکو خۆى، نەرمونیان و پیاوانە بوو و من لەبەر یارمەتییهکانى بۆ مەسعوود، هیتنا خۆم بە قەرزبارى دەزانى، کەمیک

قه‌له‌و و قزى سىپى بووبوو، هر به ته‌زبىحه‌كه‌ى ده‌ستى يارى ده‌كرد. له‌گه‌ل مه‌سعووددا له بگره و به‌رده و سه‌رقالى قسه و باسى به‌پټوه‌به‌رايه‌تى بوون. هر له‌وه‌ش نه‌ده‌چوو كه ئيمه بۆ كارىكى تايه‌تى بۆ مالىان هاتووين، هرچه‌نده كه‌شى زال به‌سه‌ر ماله‌كه‌دا هه‌ندى جار ده‌مىخسته‌وه بىر مال مه‌حموود و عه‌لى، به‌لام هيچ هه‌ستىكى نه‌رتينى له‌لام پټىك نه‌هتينا، لټردها جۆره خواناسى و باوه‌ردارى زال بوو كه ئاسووده‌بى و خوشه‌ويستى به ناخى مرؤف ده‌دا، لټره فرىشته‌كانى نازاردان و دۆزهخ نه‌بوون، هه‌ستى خه‌تا و هه‌راسبوونى نه‌بوو، له جياتى ئه‌وان، په‌رييه‌كانى ئه‌وين، سۆز و خوشه‌ويستىت ده‌بينى له باله‌فرىكيدا بوون، به‌پټچه‌وانه‌ى مالى مه‌حموود، لټره پټكه‌نين و شادى ئوبال نه‌بوو، به شپوه‌به‌كه ته‌نانه‌ت شيرين كه له‌به‌ر ته‌رزى بىركرده‌وه و ژيانى خالوكانى هه‌رگيز له خيزانى ئاينيدا دلخۆش نه‌بوو، ئه‌وانى په‌سه‌ند كرد و زۆر زوو به سۆزىكى گه‌رمه‌وه كه‌وته قسه‌كردن. قسه و باسه‌كان به‌خيراى و بى كيشه به‌پټوه‌چوون و له ناوه‌راستى به‌هاردا ئاهه‌نگى ماره‌بىر و زه‌ماوه‌ند پټىك خزان. هرچه‌نده مه‌سعوود چه‌ند سالى پټىتر ده‌رفه‌تى له به‌پټوه‌به‌رايه‌تبه‌كه‌ى قۆزتبوه‌وه و شوقه‌يه‌كى باشى كرپبوو، ده‌يتوانى هاوسه‌ره‌كه‌ى بۆ ئه‌وى بگويزته‌وه، به‌لام ئاغاي مه‌قسوودى به مكوپيه‌وه داواى لى كرد كه له نه‌وى دووه‌مى خانوه‌كه‌يان بژين، ئه‌وى چۆل بوو و بۆ عاتيفه ته‌رخان كرابوو.

ئهو پۆزه‌ى كه مه‌سعوود كه‌لوپه‌له‌كه‌ى كۆكرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ى بۆ به‌كجارى له ئيمه جياپټه‌وه و بۆ مالى خوڤى بروت، زۆرم هه‌ول دا رووخسارىكى شادم هه‌بټ، يارمه‌تيم ده‌دا و سه‌رم ده‌خسته سه‌رى، كاتىك مالتاوايى كرد و پۆيى، له‌سه‌ر ته‌ختى خه‌وه جټماوه‌كه، له ژووره چۆله‌كه دانىشتم، ته‌ماشاي دار و ديواره‌كه‌م كرد، ماله‌كه به‌بى ئه‌و چۆل و بى رۆح ده‌هاته به‌رچاو، خه‌مىكى قورسم له دلدا بوو، له‌به‌رخۆمه‌وه وتم "بټچوووه‌كان فرين و هټلانه خالى بوو" و بۆ يه‌كه‌مىن جار له‌و داها‌توو و ته‌نياييه‌ى چاوه‌روانم بوو تۆقىم. شيرين تازه هاتبووه‌وه، لايه‌كى ده‌رگه‌كه‌ى كرده‌وه و گوټى:

- پۆيشته؟ ئټره چه‌ند چۆل بووه!

- به‌لى هه‌موو منداله‌كان ده‌رۆن، به‌لام ئټتر ئه‌مه باشتيرين شپى‌وازى

جيا بونە ۋە ھەيە، ھەزار جاڭ سۇپاس بۇ خۇا كە زىندو و تەندروستە و سەرئەنجام زەماۋەندەكەيم بىنى.

- بەلام دايە ئىستا خۇمانىن، زۆر بەتەنباين، وا نىيە؟

- بەلى، بەلام ئىمە ھىشتا يەكترمان ھەيە، سۇپاس بۇ خۇا تۆ لىرەيت و چەند سالىكى ماۋە بۇ رۆيشتنت.

- چەند سال...؟!

- ھىچ نەبىت تاكو خويىندەكەت تەواۋ دەبىت بىر لە شووكرىن ناكەيتەۋە؟ وا نىيە؟

دەمى قوچاند، شانەكانى بەرز كردهۋە و گوتى:

- خۇا دەزائىت، رەنگ بى يەك دوۋ مانگى تر منىش شوو بگەم.

- واى، بۇچى من دەھىلم، چ پەلەيەكتە، ھەتا دەرسەكەت تەواۋ نەبىت نابى بىر لەۋ شتانه بگەيتەۋە.

- ناخر لەۋانەيە ھەلومەرچى ھەلكەۋىت ناچار بىم.

- چ ھەلومەرچىك؟ بارى خۆت قورس مەكە، بەھىمنى و بى بەرپرسىيارىتى بخويىنە، بىر قار بگە، لەسەر پىي خۆت راۋەستە، بۇ ئەۋەى لە پاشەرۇژدا ژىر چەپۆكە و دەست و پى بەستراۋ نەبىت، ناچار نەبىت ملکہچى ھەموو نەۋىنىيەك بىت. پاشان بىر لە شووكرىن بگەرەۋە، ھەموو كاتىك بوارى شووكرىن ھەيە، كاتىكىش شووت كىرد، ئىتر بۇ ھەتا ھەتايە ژنىكى ھاۋسەردارى لەگەل بەرپرسىيارىتى مال و ژيان، بەلام قۇناغى سەلتى، گەنجى، بى خەمى و گرفتارى ھەرگىز دووبارە نابىتەۋە، خۇى ئەۋەندە كورته، پەلەت چىيە خۇشتىر قۇناغى ژيانت كورتر بگەيتەۋە؟

مەسعوود ھەموو كاتىك سەرى لى دەدام و دەيگوت:

- ئىتر بەسە پىۋىست ناكات كار بگەيت، تۆ بە تەمەنى پشوۋ گەيشتوۋى.

- بەلام كورم من كارەكەم خۇشدهۋىت، ئىستا بۇ من زياتر بۇ سەرقالىيە، بى ئەۋە ھەست بە بى ھوۋدەيى دەكەم.

کاتیک دلخۆشی و ئاره‌زووی ئه‌وم بۆ ئه‌م پێوه‌نده ده‌بینی، رێگه‌م له‌ ده‌ربهرینی که‌مترین دلته‌نگی به‌خۆم نه‌ده‌دا. ماره‌یان بری و ماوه‌یه‌ک دواتر فه‌رامه‌رز رۆیشت بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک که‌ شیرین خۆیندنه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات و مۆله‌تی مانه‌وه‌که‌ی دیت، بگه‌ریته‌وه، ئاهه‌نگی هاوسه‌رگیری بگێرن و بووک و زاوا بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ بۆ ئه‌وێ برۆن.

هه‌ستم ده‌کرد وێرای هه‌موو دژوارییه‌کان ئه‌رکه‌کانم به‌ باشی به‌جێ گه‌یاندووه، هه‌موو منداڵه‌کانم هاتوونه‌ته‌ به‌ره‌م، باشیان خۆیندووه و سه‌رکه‌وتوون، باریکم له‌سه‌ر زه‌وی دانا‌بوو، به‌لام وه‌کو رۆژانی پاش تاقیکردنه‌وه، ده‌ست به‌تال و بێ ئامانج بووم، ئێستا ده‌بوا‌یه‌ چیم بکردبا‌یه! له‌وه‌ ده‌چوو کارتیکی ترم له‌م دنیا‌یه‌دا نه‌بوو، زۆرتتر و زۆرتتر سوپاسی خوام ده‌کرد، نه‌وه‌کو به‌ ناسوپاسگوزارم بزانی‌ت و ته‌مبیت بکات، دلێ خۆم ده‌دا‌یه‌وه و ده‌مگوت، خۆشبه‌ختانه‌ هیشتا بو‌ار ماوه، هیچ نه‌بیت سالتیک بۆ رۆیشتنی شیرین ماوه. به‌لام نه‌مده‌توانی خۆم له‌ هه‌وره‌ ره‌شه‌کانی پیری و ته‌نیا‌یی گیل بکه‌م که‌ سیبه‌ریان به‌سه‌ر سه‌رمدا خستبوو.

هرچند له کاتي رويشتنه که ی شیرين نزيکتر دهبوومه وه، خه م دلته ننگييه که م پتر دهبوون. له خوډا نغروډ دهبوومه وه يو نه وه ی وايه سته ييم به مندا له کانمه وه که متر بکه مه وه، نه مده ويست وه کو دايکاني پير و بيزار کهر خوډم به مندا له کانمه وه هه لواسم و وایان لي بکه م هه موو کاتيک له خه می مندا بن. هه ولم دها بارنه ی ئاشناکام فراوانتر بکه م، کاتي ئازادم که رۆژ به رۆژ زياتر دهبوو به شپوهيه که پر بکه مه وه، به لام دوزينه وه ی هاوړپي تازه له م ته مه نه دا ئاسان نييه، هاتوچويه کی نه وتوشم له گه ل بنه مال که مده نه بوو، دايکم به ته واوه تي پير و په کهر بووبوو، له مال مه محمود ژياني به سهر دهر د، ناماده نه بوو يو مالي ئيمه بيت و چند رۆژيک له گه ل ئيمه به سهر به ريت، و له بهر نه وه ی من يو مال مه محمود نه ده رويشتم، زور که م نهوم ده بينی. په روین خانم پتي نابوو په ريبه وه و چي تر تاقه ت و توانا که ی جاراني نه مابوو، له گه ل نه وه شدا تاقه که سيک بوو له کاتي پويستدا ده متواني پشتی پي به ستم، فاتيش له دواي به سهر هاته که ی فيروزه و رويشتم، خه موک و دلته نگ بوو، له گه ل من نه ده سارا، و ديار بوو له و نازاره ی که به هوي دوربي کچه که يه وه ده چه شت، به شپوهيه که مني به که مکار ده زاني، له گه ل ژناني به رتوه به رايه تيبه پيشووه که م خولیکم هه بوو و جار جاره پیکه وه کو ده بووبنه وه، هيشتا هه ندی جار چاوم به ناغای زه رگر ده که وت، نه ویش چند ساليک بوو ژني هينا بوو، له وه ده چوو به خته وه ربيت. ته نيا کاتيک بيرکردنه وه، خه يال و خه مه کانم که م ده بوونه وه که په روانه له تاران ده بوو، له گه ل نه ودا ده که رايه وه رۆژگاری دلرفيني گه نجي، پي ده که نين، قسه مان ده کرد. به ریکه وت نه و ساله دايکی نه خوش

کهوتبوو و ئه‌ویش زۆربه‌ی کاته‌کانی له تاران به‌سه‌ر ده‌برد. په‌روانه‌ی بپروای به‌وه بوو که:

- له دوا‌ی رۆیشتنی شیرین، ده‌شی تۆ ئه‌م ماله‌ به‌ کرۆی بده‌یت و هه‌ر چه‌ند مانگه‌ و له‌لای په‌کیکیان به‌سه‌ربه‌ریت.

- هه‌رگیز! ئاماده‌ نیم ئازادی و ریزی خۆم له‌ ده‌ست بده‌م، نیازیشم نییه‌ مندا‌له‌کانم بپزار بکه‌م، ئه‌وان ژبانی خۆیان هه‌یه‌، چیی تر پیکه‌وه‌ ژبانی چه‌ند نه‌وه‌یه‌ک له‌ یه‌ک ماله‌ له‌ توانا و دروستیش نییه‌.

- چ بپزارییه‌که‌؟! ده‌بیت ئاره‌زووش بخوازن، ئه‌م هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ت بۆیان کیشا، ده‌شی ئیستا قه‌ره‌بووی بکه‌نه‌وه‌.

- ئه‌م قسه‌یه‌ مه‌که‌، نه‌نه‌ گیان، دایه‌ گه‌وره‌م به‌ بیره‌دینه‌وه‌، هه‌موو کاتیک ده‌یوت: "گه‌وره‌کردنی کور له‌ سوورکردنه‌وه‌ی باینجان ده‌چیت، هه‌موو رۆنه‌که‌ هه‌لده‌مژیت، که‌چی دواتر ده‌شی رۆن بداته‌وه‌". من چاوه‌روانییه‌کی ئاوه‌ام له‌ مندا‌له‌کانم نییه‌، ئه‌رکی خۆم بووه‌، بۆ خۆم ئه‌وه‌م کردووه‌، قه‌رزی که‌س نییه‌، خۆ ئه‌وان هه‌یج ئه‌رکیکیان به‌سه‌ر منه‌وه‌ نییه‌، ده‌مه‌و‌یت سه‌ربه‌خۆ بم.

- بۆچی سه‌ربه‌خۆ بیت؟ به‌ته‌نیا له‌ گۆشه‌ی ماله‌وه‌ دابنیشیت، ئه‌وانیش به‌ وێژندانیک ئاسووده‌ و بی‌خه‌م تۆیان له‌بیر بچیته‌وه‌!

- ئه‌م قسه‌یه‌ چیه‌؟ هه‌موو شو‌رشه‌کانی دنیا بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سه‌ربه‌خۆیییه‌، ئیستا منیش بێم و هیدی هیدی ئه‌مه‌ له‌ ده‌ست خۆم بده‌م.

- به‌لام مه‌ه‌سووم مندا‌له‌کان چ زوو گه‌وره‌بوون و هه‌موو شتیک به‌سه‌رچوو، خۆزگه‌م به‌و رۆژانه‌، خۆزگه‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌.

- نه‌! نامه‌و‌یت ته‌نانه‌ت یه‌ک کاژیریشی بگه‌ریته‌وه‌، سوپاس بۆ خوا که‌ به‌سه‌رچوو، هیوادارم ئه‌مه‌شی که‌ ماوه‌ته‌وه‌، به‌ زووترین کات ته‌واو بیت.

رۆژگاره‌ گه‌رمه‌کانی هاوین ده‌ستی پێ کردبوو، من سه‌رقالی ئاماده‌کردنی شتومه‌کی جیازییه‌که‌ی شیرین بووم، زۆتر له‌گه‌ل په‌روانه‌ بۆ شت کرپین ده‌چووین و هه‌ر رۆژه‌ی به‌ بیانویه‌که‌وه‌ پیکه‌وه‌ کاتمان به‌سه‌ر ده‌برد. ئه‌و رۆژه‌ یه‌کیک له‌ گه‌رمترین رۆژه‌کانی هاوین بوو، تازه‌که‌می‌ک راکشابووم کاتیک که‌ زه‌نگه‌

- ئەرئى بابە لەسەرخق بە، يەك يەك، بۆ دەرمانخانە رۆيشتەم دەرمانەکانى داىکم بەيتم، دوکتۆرەكەى ئاشنامە، ميوانى هەبوو، هەردووکیان لە پشت پیتشخوانەكەوہ وەستابوون، ميوانەكەيم نەدەبىنى، پشتى لە من بوو، دەنگى ئاشنا ھاتە گويم، لەبەرئەوہى لە پشتەوہ قەژى و قەد و بالاي قۆز و جوان بوو، وردەكۆل بووم رووخسارى بيينم، ياريدەدەرەكەى دەرمانەکانى ھينا، بەلام من نەمدەتوانى ئەم پياوہ نەبينم و برۆم. لە خۆوہ چوومە بەردەم دوکتۆر و وتم: سلۆ ئاغاي دوکتۆر، باشى؟ بە راي تۆ رۆژى چەند دانە حەبى خەو دەتوانيت بخوات...؟ جا بزانه چ پرسىاريكى گەوجانەم کرد! بەلام ھەر ئەوہ بوو بەھۆى ئەوہى ميوانەكەى ئاورى بداتەوہ و بە سەرسورمانەوہ تەماشاي کردم. وای... مەعسووم خۆى بوو، نازانى چيم لى ھات! بە تەواوہتى دەست و پىتى خۆم ون کرد.

- ئەويش تۆى ناسى...؟

- بەلى، ماشەللا، چ بىرىكى تيژى ھەيە، لە دواى ئەم ھەموو سالە، بەم جل و سەريۆش و قژە رەنگ کراوہوہ، منى ناسىيەوہ! ديارە لە سەرەتاوہ ھەلويستەيەكى کرد، منيش يەكسەر چاويلکەكەم لابرڊ و بۆى پى كەنيم، بۆ ئەوہى باش سەيرم بکات و لە رووى بيت سلۆ بکات.

- قسەشتان کرد؟

- ئەى نە...؟ ديارە قسەم کرد، وا دەزانيت ھيشتا لە براکانت دەترسم.

- چى لى ھاتوہ؟ زۆر پير بووہ؟

- لاجانەکانى بە تەواوہتى سپى بوونە، قژيشى ماش و برنجيە، چاويلکەشى لە چاودا بوو، ئەو کاتە چاويلکەى نەبوو؟ ھەيبوو؟

- نە نەيبوو.

- ديارە دەموچاويشى پير بووہ، بەلام زۆر نەگۆراوہ، بەتايبەتى چاوەکانى، ھيشتا ھەر ئەو چاوانەن.

- چى گوت؟

- سلۆى کرد، يەكەم جار ھەوالى باوكمى پرسى، گوتم، دەمىكە مردوہ، سەرەخۆشى کرد، منيش بە چاوقاييميەوہ پرسيم:

- له كوتيت؟ چي دهكەيت؟ گوتى:
 - ماوهيك له ئەمەريكا بووم.
 له دل خۆمەوه گوتم:
 - چ هەلەپهكم كرد. ئينجا پرسيم:
 - كهواته له ئيران نازيت؟ گوتى:
 - بۆچى نا، چەند سالتىكه گەراومەتەوه و دەستم بە كارکردن کردووه.
 نەمدەزانی چۆن بپرسم ئاخۆ ژن و مندالی هەيه يا نه، گوتم:
 - بنه ماله كهت چۆن؟ باشن؟
 به سەرسوورمانەوه تەماشای كردم، وهكو ئەوهى بلت، تۆ ئەوان له كوئى
 دەناسیت! گوتم:
 مەبەستم دايك و خوشكەكانتە. گوتى:
 - بەداخەوه دايكەم بیست سال دەبیت كۆچى دوايى کردووه، خوشكەكانیشم
 شوویان کردووه و لەسەر مال و ژيانى خۆیانن. ئیستا كاتىك كه له ئيران بەتەنیام
 پتر دەیانبینم.
 گوتیەكانم قوتەوه كرد، بینیم باشتەین هەله، پرسیم:
 - به تەنیای؟ گوتى:
 - بەلى خیزانەكەم له ئەمريكا مانەوه. گوتم:
 - ئەمە زۆر زەحمەته، تۆ لێره و ئەوان لەوئى. گوتى:
 - چى بكەین؟ مندالەكان گەوره بوون و پتر بەوئى راهاتوون، خانمیش
 نەیدەتوانى به تەنیا بەجێيان بهێلێت.
 ئیتر تا رادەیهك هەموو زانیاریهكانم دەست كەوتبوو، بینیم شەرمە لەوه زیاتر
 بپرسم، گوتم:
 - زۆر خۆشحال بووم به بینیت، ژماره تەلهفۆنەكەمان بنووسه، ئەگەر بوارت
 هەبوو زۆرم پى خۆشه چاوم پیت بكهویت.

به نائوميدييه وه پرسيم:

- ئه‌ی له باره‌ی منه وه پرسياړی نه‌کرد؟

- يوچي نا، هه‌ر به‌دهم نووسيني ژماره ته له فوننه‌که وه وتی، هه‌والی هاوړيکانت چييه؟ هيشتا هه‌ر پتوه‌نديتان ماوه؟

له خوשיياندا په‌ر و بالم ده‌ره‌ينا، گوتم:

- به‌لې، به‌لې! بيگومان، ئه‌ویش هه‌ز ده‌کات بتبينيت، دواي نيوه‌رؤ ته له فون بکه، به‌لکو کاتيکمان دياړی کرد و يه‌کترمان بينی، نازانيت چاوه‌کانی چوڼ بریسکانه‌وه! پرسى:

- کيشه نييه؟

- وا بزانه هيشتا له براکانت ده‌ترسيت، گوتم:

- هه‌رگيز! بي خه‌م به. وه‌کو ره‌شه‌با خوا حافيزيم کرد و نازانه چوڼ خوځ گه‌يانده ئيره، خوا به‌زه‌يی پيمدا هاته‌وه تووشی رووداويک نه‌هاتم، ئيستای چي ده‌لئيت؟

- جاريکی تر هه‌زاران بيرکردنه‌وه له ميشکمدای سه‌مايان ده‌کرد، پر به مانای ئه‌و وشه‌يه سه‌مايان ده‌کرد، هيچ کاميان هيمن نه‌ده‌بوونه‌وه، ئوقره‌يان نه‌بوو تا من بزانه بير له چي ده‌که‌مه‌وه...

- ئای... له کوپي...؟ ده‌لئيم ئيستای ئه‌گه‌ر ئه‌م دواي نيوه‌رؤيه ته له فونى کرد، چي پي بلئيم؟ ده‌ته‌ويت کات دابنئيم سبه‌ی بيت؟

- بيت...؟ يو کوپي بيت...؟

- يا مالى ئيمه، يان ئيره، هه‌ر ئه‌وه‌نده بزانه سبه‌ی شيرين چ به‌رنامه‌يه‌کی هه‌يه؟

- سبه‌ی چه‌ند شه‌مه‌يه؟

- دووشه‌مه‌مه.

- نازانه به‌رنامه‌ی چييه.

- گرینگ نييه، له مال دايکم ديدار ساز ئه‌که‌ين، دايکم خه‌وتووه و ئاگای لي

ئىيە.

- باشە بۆچى دىدار ساز بگهين؟ هەر وازى لى بىنه.
- ناز مەكە، حەز ناكەيت بىبىنى؟ سەرئەنجام ئەوئىش ھاوپپەيەكى دىرىنمانە، خۆشە لە پاش ئەم ھەموو سالە بزائىن چى بەسەر ھاتووه، بۆچى ئەمانەوئىت چى بگهين؟
- نازانم، لىكدانەوھكانم لە لا تىكەل بوون.
- ئەمە شتىكى تازە ئىيە، تۆكەى تىكەلاوت نەكردووه؟
- مېشكەم كار ناكات، دەست و پىم دەلەرزىت.
- بەراستى...؟ دەلىتى ھىشتا شازدە سالانى.
- ھەروا، لەبەرئەوھى شازدە سالان نىم، نامەوئىت بىبىنم، ئەو ھەر ئەو تەمەنەى منى لە يادە، ئەگەر ئىستا رووخسارم بىبىت، تووشى ھەراس دەبىت.
- وای... ئەم قسانە چىيە؟ بۆچى ھەر ئىمە پىر بووین، خۆشى پىر بووه، جارى تۆ، ھەروھكو خەسرەو دەلىت، ماشەللا وھكو فەرشى كرمانى، جوانتر بووى.
- قسەى پوچ مەكە، خۆمان دەزانىن پىر بووین.
- گرینگ ئەوھىە كە كەسى تر نەزانىت، ئىمە خۆمان زۆر شت دەزانىن، نابىت بەسەر خۆمانىدا بەئىنەوھ.
- بۆچى خەلكى كوئىرن؟ لە وئىنەكاندا ديارە چەند گۆراوین، حەز ناكەم چىى تر لە ئاوتىنە سەبرى خۆم بگەم.
- دەباشە تۆش، كوا پىر بووین؟ يەكئى نەزانىت وا بىر دەكاتەوھ نەوھد سالەين، تازە چل و ھەشت سالەين.
- نە گيانەكەم، خۆت مەخەلەتتەنە، پەنجا و سى سالەين.
- وھى وھى! ماشەللا، بەم ھەموو زانستە ماتماتىكىيەوھ چۆن نەبووئىت بە ئەنىشتاين؟
- لەو كاتەدا شىرىن ھاتە ژورەوھ. وھكو دوو مندالى خەتابار خۆمان كۆكردوھ. شىرىن پەروانەى ماچ كرد و بى گويدانە من چووه ژورەكەى. ئىمەش سەبرى

یه کترمان کرد و دستمان به پیکه نین کرد.

- له بیرته، هه رکه عهلی دههات چۆن کاغه زه کانمان کۆ ده کردهوه؟

- وای بمرم، من بۆ چاره کێک هاتبوومه ده رهوه، ئیستا دایکم دلی که وتوووته مه راقه وه که چیم به سه ر هاتبیت.

له کاتیکدا مانتۆکه ی له بهر ده کرد بهردهوام بوو:

- من دوا ی نیوه رۆ نایهم، ئه گه ر ته له فۆنی کرد، بریاری سبه ی سه عات شه شی پاش نیوه رۆ ی له گه ل دادهنیم، له مالی دایکم، ئه و ئی ئاسووده تره، به لام تۆ زووتر وه ره، له ته له فۆنیش له گه ل یه کتر قسه ده که یین.

بۆ ژووره که م رۆیشتم، له بهردهم ئاوینه ی میزی ته والیته که دانیشتم، له نزیکه وه سه یری خۆم کرد، هه ولم دا له ئاوینه که دا شتیک له روخساری شازده سالییه که م بدۆزمه وه، به وردی سه رنجی ئه و ورده چرچانه م دا که له تهنیشت چاومه وه بوون و له کاتی پیکه نیندا قوولتر ده بوونه وه، دوو هیللی به رجه سته له لای لووتمه وه هاتوون و به ره و هه ردوولای لیوم کشاون، ئه و چاله خری و جوانانه ی که له سه ر گۆنام بوون و له کاتی قسه سه کردن و پیکه نیندا، هه ره که وه په روین خانم ده یگوت، گریی په نجه یه کی تی ده چوو، بووبوون به دوو هیللی دریتز له ملا و ئه ولای دهموچاوم و لای دهممه وه. ئه و پیسته ساف و ناسکه، ئیستا بزپکا و داکه وتبوو و له که ی کال به سه ر روومه ته که نامه وه دیار بوو، پلکی چاوه کانم چیی تر دریتز و شین نه بوون، ئه لقه یه کی دره خشاوه ی تۆخ ده وری چاومی گرتبوو، قزیککی خورمایی، پری و خاو هه تا ناوقه دم دریتز بوو، نیوه ی کورته وه بووبوو، باریک و ناشیرین بوون، سه ره پای بۆیه کردنیشی که چی ره گه سپییه کانی هه ر ده رده که وتن، ته نانه ت دۆخی نیگا کانی شیم گۆرا بوون. نه! چیی تر من ئه و کچه جوانه نیم که سه عید ناشقی بوو، چه په ساو و سه رگه ردان، له ئاوینه که دا به دوا ی خۆمدا ده گه رام، کاتیک به دهنگی شیرین به خۆمدا هاتمه وه.

- دایه، چی بووه؟ یه ک سه عاته له ئاوینه که دا له جوانی خۆت له رامای،

هه رگیز نه مبینیوه ئه وه نده دل به ندی ئاوینه بیت.

- دل به ندی؟ نه...! هه ز ده که م هه رچی ئاوینه هه یه بیشکیتم.

- سهیره! چی بووه؟ وهکو دهلین "شکاندنی ئاوینه شکاندنی خهتایه" ئیستا چی بووه؟ بوچی چی نیشان دهدات؟

- خۆم، پیرییهکهه.

- خۆ تۆ قهت له پیری بیزار نهبوویت، بهپێچهوانه‌ی هه‌موو ژنیکه‌وه، به‌جه‌سوورییه‌وه باسی ته‌مه‌نی خۆت ده‌کرد.

- به‌لێ، به‌لام هه‌ندێ جار رووداوێک، وینه‌یه‌ک، مرۆف ده‌گه‌رینیته‌وه بۆ ژبانی رابردوو، ئه‌وکاته سه‌یری ئاوینه ده‌که‌یت، ده‌بینیت چ جیاوازییه‌کی هه‌یه له‌گه‌ڵ ئه‌و وینایه‌ی له‌سه‌ر خۆت هه‌تیوو، زۆر سه‌مه‌گه‌رانه‌یه، وه‌کو به‌زینکی شکۆدار وایه.

- به‌لام دایه تۆ هه‌موو کاتیک ده‌تگوت، هه‌ر ته‌مه‌نیک جوانی خۆی هه‌یه.

- وایه، به‌لام جوانی گه‌نجی شتیکی تره.

- هه‌موو هاوڕیکانم ده‌لین، دایکت چ خانمیکه، چه‌ند به‌رپزه.

- ئازیز ده‌که‌م، دایکم خانمیکه به‌سۆز بوو، کاتیک بیویستایه باسی کچی ناشیرین بکات، دلی نه‌ده‌هات بلیت ناشیرینه، له جیاتنی ئه‌وه ده‌بگوت خویین شیرینه، ئیستاش هاوڕیکانت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌لین دایکت چه‌ند تیکشکاو و دارماوه، ده‌لین چه‌ند که‌سایه‌تییه‌کی به‌رز و به‌هێزی هه‌یه.

- دایه، لیت نایه‌ت ئه‌و قه‌سانه بکه‌یت. له دیدی مندا تۆ هه‌موو کاتیک جوانترینی. کاتیک منداڵ بووم، چه‌زم ده‌کرد وه‌کو تۆ بم، ئیره‌بیم پیت ده‌برد، تا ئه‌م سالانه‌ی دواییش خه‌لک پتر ته‌ماشای تۆیان ده‌کرد تاوه‌کو من، له‌وه‌ی که ره‌نگی چاوه‌کانم وه‌کو چاوی تۆ نییه و پێستم وه‌کو سپیتی و روونیی پێستی تۆ نه‌بوو، خه‌فه‌تم ده‌خوارد.

- ئه‌وه چی ده‌لێی؟ تۆ زۆر له‌من سه‌رنجراکیشتر و جوانتری، من هه‌موو کاتیک ره‌نگم زه‌رد بوو، هه‌موو که‌سێک وای ده‌زانی نه‌خۆشم، به‌لام تۆ به‌و چاوه گه‌ش و پێسته گه‌نمیه‌یه جوانه و چاله‌کانی سه‌ر گۆنات، به‌راستی شتیکی تری.

- ئیستا چی بووه وا که‌وتیه بیر گه‌نجیت؟

- ئه‌مه تاییه‌تمه‌ندی ته‌مه‌نه، کاتیک مرۆف به‌م ته‌مه‌نه ده‌گات، رابردوو به‌لایه‌وه ره‌نگیکه‌ی تر ده‌گریت، ته‌نانه‌ت رۆژگاره ناخۆشه‌کانیشی به‌لایه‌وه سه‌رنجراکیش

دهبن. ههتا گهنجين بير له داهاتوو دهكهينهوه، ئاخۆ سالتىكى تر چى ڤوو دهوات!
پېنج سالى تر له چ دۆخىكداين! پهلهمانه تا رۆژهكان خيراتر تى پهرن و ئيمهش
به داهاتوو بگهين، كهچى كاتىك به تهمنى من دهگهيت، لهبهرئوهى
چاوهروانيهكت له داهاتوو نييه، يان له راستيدا دهگمهن، دهگهريتهوه سهيرى
ڤاڤردوو دهكهيت، وهكو ئاغاي شيرازى دهليت:

به ريگه دا وهك رتيوارتيك

جارچار ئاورتيك له دوا ددهمهوه

تۆ نازانى ئهئى سپيدهى ڤووناكى من

چ ريگه بهك له بهرچاومه

له ههسرهتى من ئاگادار نى

ئاخر ئهتۆ بهم ريگه يه دا نه هاتوى

پاش نيوهرۆ، پهروانه تهلهفۆنى كرد و گوتى، كه بريارى بۆ سبهئى سهعات
شهشى دواى نيوهرۆ داناوه. ئهئو شهوه تا بهيانى له تاوتويكردندا بووم، له دل
خۆمهوه دهگوت، باشته نهيبينم، هيچ نهبيت بيرهوهريهكانى گهنجى و جوانيمان
لهيهكتر بميتتهوه. له بيرمه به دريژى ئهئم سالانهئى ڤاڤردوو چندان جار، كاتىك
جلىكى جوانم له بهر دهكرد، به خۆم رادهگهيشتم و له ئاوينه دا ڤووخسارى خۆم
پى جوان بوو، ئاواتم دهخواست له ههلو مه رجىكى چاوهروان نهكراودا له
ميوانيهك، له زه ماوهنديك له بازاردا بمبينيتم. هه موو كاتىك ههزم دهكرد ئهگه
جاريكى تر ههلى بهكتر بينينيمان بۆ ههلكهوت، له لووتكهئى ناپايى و جوانيدا بم.
دهمهو بهيان پهروانه تهلهفۆنى كرد:

- چۆنى...! من دوينى شهو هيچ خهوم لى نهكهوت.

پى كه نيم و گوتم:

- ئاخر ئيمه پيوهنديمان به هه مان هه لومه رجه وه ههيه.

ئينجا خيرا خيرا دهستى كرد به فه رماندان:

- جارى قرت بويه بكه.

- تازەبى بۆيەم كىردوۋە.

- با وا بېت، رەگەكەي باش رەنگەكەي نەگرتوۋە، ئىنجا گەرماۋىكى گەرم بىكە. پاشان جامىكى گەورە ئاۋى سارد بگرەۋە، سەھۆلى تى بىكە، دەموچاۋت نوقمى ئاۋەكە بىكە.

- دەخنىكىم.

- نە گەۋجە، چەند جارىك دەموچاۋت بىكە ناۋ ئاۋەكە و دەرى بەيتنە، ئىنجا، لەو كرىمانە لە دەموچاۋت ھەئسوۋ كە بۆم ھىناي، كرىمە سەوزەكە، دەموچاۋپوشى خەپارە، لە دەموچاۋتى بدە، چاۋت بنووقىنە و بىست چركە بنوۋ، داۋايى بېشۆرە، ئىنجا بە كرىمە زەردەكە جوان دەموچاۋت كرىمپوش بىكە، كاژىر پىنجىش بۆ ئىرە ۋەرە، بۆ ئەۋەي خۆم بىرازىنمەۋە.

- چى! چى برازىننيتەۋە؟ بۆچى من بوۋكىم؟

- لاي خوا چىيە، لەۋانەشە وا بېت.

- دەبرۆ بابە، شەرم دات بگرى، لەم تەمەنە.

- ھەمدىسان وتى تەمەن، بەخوا جارىكى تر قسەي وا بىكەيت لىت دەدەم...

- باشە، چى لەبەر بىكەم؟

- ئەۋ كراسە خۆلەمپىشىيەي كە لە ئەلمان پىكەۋە كرىمان.

- نە، شەرمە، ئەۋە جلى شەۋە.

- راست دەكەيت، ئەۋ چاكەت و دامىنە شەكەرىيەكەت لەبەر بىكە. نە! ئەۋ بلووزە

رەنگ سوورەكەت لەبەر بىكە كە دەۋرى يەخەكەي رەنگىكى كالتىرى ھەيە.

- خۆم بىرىكى لى دەكەمەۋە.

- لە بىرت نەچىت ھا... ئەۋ شتانه بىكەيت كە پىم وتى!

من ھەرگىز تاقتى ئەم جۆرە شتانهم نەبوۋ، كەم و زۆر فەرمانەكانى پەروانەم

جىبەجى كىد. كاتىك دەموچاۋپوشەكەم لە دەموچاۋم دا و نووستم، شىرىن بۆ

ژوورەكەم ھات و بە سەرسوپمانەۋە گوتى:

- چى روۋى داۋە! ئەمىرۆ چاك خەرىكى خۆتى، چى بوۋە؟

- هیچ، پهروانه هانی دام ئەم دەموچاوپۆشه بەکاربەینم، منیش وتم بابزانم چۆنه.

شیرین شانەکانی بەرز کردووه و له ژوورهکه چوووه دەر. له سێ و نیوهوه دەستم به خۆ ئامادهکردن کرد، قژم لوول کردبوو، به وشک کەرەوهکه بهجوانی وشکم کردووه. دانه، دانه جلهکههه لهبەر کرد. له ئاوینهکه سهیری خۆمم کرد له دڵ خۆمهوه وتم، به لای کهمهوه ده کیلۆ لهو کاته قه لهوتر بوومه، سهیره! ئەو کاتهی که لاوازیووم، دەموچاوم پێ و گۆناکانم بهرجهسته بوون، کهچی ئیستا قه لهوتر بووم، به لām دەموچاوم نیوهی ئەو کاتهیه.

له دیدی مندا هەر جله و عهیبیکی ههبوو، سهه تهختی خهوهکه پێ له کراس و بلووز و دامین بووبوو. شیرین پالی به چوارچێوهی دەرگهکهوه دا و گوتی:

- دایه، چی رووی داوه؟ دهتهوێت بۆ کوێ پرۆی؟

- مāl پهروانه.

- واتا بۆ پووهره پهروانه ئەوهنده خۆت دهرازینیتهوه؟

- ئاخهر دهزانیت، پهروانه چهند هاوڕێیهکی کوێی دۆزیوتهوه و بانگهشهی کردوون، ههز ناکههه له بهردهمیان پیر و ناشیرین دیار بم، هیشتا رووپاماییم لێیان ههیه.

- ئەها...! ده وا بلێ... چاویش ههه چاوی سهردهمی گهنجییه که هیشتا ههه بهردهوامه.

- چاو ههه ئەو چاوه نییه، به لām ههستیکی سهیره، وهکو ئەوه وایه له پاش سی و چهند سالتیک، بتهوێت جارێکی تر سهیری ئاوینه بکهیت. ههز دهکههه شتیک له رووخساری ئەو سهردهمه له یهکترا بدۆزینهوه، دهنا زۆر له یهکترا نامۆ دهبین.

- چهند کهسن؟

- کێ؟

- ههه ئەوانههی پووهره پهروانه بانگهشهی کردوون.

کهمیک گێژ بووم. من ههموو کاتیک درۆزنیکی خراپ بووم، به منگه منگهوه وتم، ئەو یهکیکی بینیوه و بریار وایه هه رکێی دۆزییهوه بیهینیت. ئیتر ئیستا نازانم،

هه‌رخۆی دیت یان ده کهسن.

- هه‌رگیز باسی هاوړیکانی ترتان نه‌کردوه، ناوی چیه؟

- ئاخر من و په‌روانه زۆر له یه‌کتره‌وه نزیک بووین، ئیتر له‌گه‌ل ئه‌واندا نه‌بووین، به‌لام هه‌رچۆنیک بیت هاوړی و هاوړولمان بوون.

- زۆر خوښه، ناتوانم بیهینمه به‌رچاوم له پاش سی سال هاوړیکانم چۆن، وای، بیرى لى بکه‌روه، چ پیر و په‌که‌ریکمان لى دهرده‌چیت.

به‌سه‌رخۆم نه‌هینا، چاوه‌روان بووم ئه‌گه‌ر بیه‌ویت له‌گه‌ل مندا بیت، بیانوو یه‌ک به‌هینمه‌وه، به‌لام خوښه‌ختانه ئه‌وه‌وه‌کو هه‌میشه، بوونی له‌گه‌ل هاوته‌مه‌نه‌کانی خو، یان ته‌نانه‌ت ته‌نیایی به‌لاوه باشته‌ر بوو له‌وه‌ی له‌گه‌ل کۆمه‌لک پیر و په‌که‌ردا بیت. سه‌ره‌نجام کراسیکی شوکولاتی رهنګ، خام و فینګم له‌به‌ر کرد که له‌ناوقه‌دوه ته‌نگ بوو، له‌گه‌ل جووتی سنده‌لی پاژنه به‌رزی قاوه‌یی. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌موو ده‌ستوبرده‌ی که کردم، که‌چی کاژیر له‌پینج و نیو لای دابوو کاتیک گه‌یشتمه مال په‌روانه. ئه‌وه‌به‌باشی منی پشکنی.

- باشه، وهره ئه‌وانی تریش ریک بخه‌م.

- سه‌یرکه، نامه‌ویت شتیکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌م لى دهرکه‌ی، هه‌ر ئه‌وه‌م که هه‌م، سه‌ره‌نجام ته‌مه‌نیکم لى گوزه‌راوه، جا به‌م ژیانه‌ی منیشه‌وه.

- نه‌بابه، تو هه‌ر ئاوه‌اش جوانیت، ته‌نیا سی‌به‌ریکی سه‌رچاوی قاوه‌یی کالت بۆ لى دده‌م، له‌گه‌ل چاوپشتنیکی باریک و که‌میک مه‌سکارا. سووراویش بکه، هه‌ر ئه‌وه‌نده. پیوستیت به‌هیچی تر نییه، ماشه‌للا هیشتا پیستت وه‌کو ئاوینه‌یه.

- به‌لى، به‌لام ئاوینه‌یه‌کی شكاو.

- خو چرچیه‌که‌ی زۆر دیار نییه، تازه ئه‌ویش چاوی کزه، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت هه‌ر له‌ژوره‌که پیشوازی لى ده‌که‌ین بۆ ئه‌وه‌ی تاریک بیت و نه‌بیت؟

- به‌راستی تو...! به‌م قسانه‌ته‌وه، بۆچی ده‌ته‌ویت شتی به‌سه‌رچووی پی بفرۆشیت؟ هه‌ر له‌حه‌وشه‌که داده‌نیشین.

سه‌ری کاژیری شه‌ش زه‌نگیان لى دا، هه‌ردوو‌کمان راجله‌کین، په‌روانه گوتی:

- به‌گیانی دایکم به‌لای که‌مه‌وه ده‌چرکه‌یه له‌پشت دهرگه‌که وه‌ستاوه بۆ ئه‌وه‌ی

پښک سهری کات له زهنگه که بدات، دؤخی ئه و له ئیمه خراپتره.

پالی به دوگمه ی دهرگه که وه نا و به ره و لای دهرگه که رۆیشت، له پاش چهند ههنگاو تک گه رایه وه، بینی من وه ستاوم، به دست ناماژهی کرد که بیم، به لام من له جیی خۆم وشکه وه بوو بووم. له په نجه ره که وه بینیم په روانه به ره و لای هوشه که پیشی که وتبوو. تۆزیک قه له و بوو بوو، چاکه ت و پانتۆلی له بهر بوو و قژی به لای گهنم و جۆییدا دهچوو، هیشتا ده موچاویم نه بینیبوو. دوا ی چهند چرکه یه ک په روانه هاته ژووره وه و به تووره بییه وه گوتی:

- تۆ له کوئی؟ ناشی بته ویت به سینیه چاییه وه بیته ژووره وه، بووکی خان؟
- ناز مه که، دلّم هاتووته ناو دهمم، له پر پیته کانم وشکه وه بوون، نه مده توانی برۆم به ریوه.

- یاخوا بمرم، بچکۆله، ئیستا ته شریف دین؟

- نه بوهسته!

- یانی چی؟ شهرم بکه، له منی پرسی، تۆ هاتووی وتم، به لئی، شهرمه، دهوهره ئیتر، ئیمه ته مه نیکمان لی به سه رچووه، بوچی به ئه توار ی کچیکی چوارده ساله ده که یته؟

- بوهسته با به سه ر خۆمدا زال بم.

- ئااا... ئیستا برۆم چی بلّیم؟ بلّیم خانم بوورا وه ته وه؟ شهرمه، به ته نیا دانیشتووه.

- نه، بلّی لای دایکمه، ئیستا دیت، به راست دایکتّم نه بینی، داوه شیم.

به را کردن بۆ ژووره که ی دایکی په روانه رۆیشتم... قهت له و بر وایه دا نه بووم له م ته مه نه دا ههست و دلّه را وکتیه کی به و شتیه یه م هه بیت، خۆم زۆر به ژیر و سه رما و گهر ما دیده ده زانی، له م ماوه یه دا له گه ل زۆر پیاو دا مامه له م هه بووه که سه رنج و پیوه ندیی تابه تیایان نیشان ده دا، به لام ته نیا له سه رده می گه نجیدا نه بیت، دؤخی ئاوهام به خۆمه وه نه بینیه وه. خانمی ئه حمه دی گوتی:

- دایکه، کی هاتووه؟

- یه کی له هاوړیکانی په روانه یه.

- تۆش دەیناسی؟

- بەلێ، بەلێ، منیش لە ئەلمان لەگەڵی ئاشنا بووم.

هەر لەوکاتەدا دەنگی پەروانە بەرزەووە بوو:

- مەسووم گیان وەرە، ئاغا سەعید تەشریفی هینا.

لە ئاوێنەکە سەیرتکی خۆم کرد، دەستیکم بە قژمدا هینا، لەو دەچوو خانم ئەحمەدی هیشتا هەر سەرقاڵی قسەکردن بوو کاتیک من هاتمە دەرەووە، نەدەبوایە بواری بێرکردنەو بە خۆم بدەم. بەپەلە هاتمە حەوشەکە، بە دەنگیک، کە هەوڵم دا لەرزۆک نەبیت، گوتم:

- سلاو!

لە شوێن خۆی راپەری، ریک راوستا، بەماتیەووە سەیری کردم، پاش ماوەیەکی کەم بەخۆیدا هاتەووە و بە هیمنی گوتی:

- سلاو!

پاش هەوآلپرسین، هەموو دڵراوکیکان کۆتایییان پێ هات، پەروانە رۆیشت چای بەینیت، ئیمەش لە بەرامبەر یەکتەر دانیشتین، کەسمان نەماندەزانی چی بڵین. دەموچاوی شکابوووە، بەلام چاوه قاوهییە سەرنجراکیشەکانی هەر هەمان ئەو نیگایانەیان هەبوو کە لە یادمدا بوون، و بە درێژایی ئەم سالانەیی رابردوو هەستم بە قورسایییان بەسەر ژیانمەووە دەکرد، بەگشتی پێگەیشتووتر و دلگیرتر هاتنە بەرچاوم، هیوادار بووم منیش لە دیدی ئەودا هەروا دیار بم. لەگەڵ دانیشتنی پەروانە و قسە سەرەتایییەکان، لە پاش نیو کازێر، وردە وردە دانیشتنەکەمان گەرم بوو، داوامان لێ کرد بۆمان باس بکات لەم ماوەیەدا لە کوێ بوو و چی کردوو؟ گوتی:

- بە مەرجی هەموو کەسی قسە بکات...

- خۆ من هیچم نییە باسی بکەم، ژیانم زۆر ئاسایی بوو، لە پاش دیپلۆم، شووم کرد و بۆ ئەلمان رۆیشتم، مندالم بوو، دوو کچ و کورپیکم هەیە، کچە گەورەکەم شووی کردوو، نیشتهجیی ئەلمانم، بەلام لەبەرئەووی دایکم نەخۆشە پتر لیرەم، ئەگەریش ئیشەللا دۆخی چاکتر بێتەووە و بکەوێتە سەرپێ، لەگەڵ خۆمدا

رۆيشتنى من مەرگه كەي پيش خست، زۆر خەمبار بووم، هەرچيمان هەبوو
 فرۆشتمان، تەنيا كارىكى عاقلانەم، هيشتنەوهى پشكى كارگه كە بوو. لە سەرەتادا
 بۆ نەمسا بۆ لاي برايه كى نازى رۆيشتين، هەتاكو كاروباره كەمان بۆ چوون بۆ
 ئەمەريكا جيبه جى بوو. دەستپيكردنه وهى ژيان لە خالى هيجه وه بۆ من كيشه بوو،
 هەرچۆنيك بوو مابنه وه هەتا ورده ورده جپى خۆمان گرت، منداڵەكان زۆر پازى و
 دلخۆش بوون، دواى يەك دوو سالىك بەتەواوهتى بوون بە ئەمەريكايى، نازى، بۆ
 ئەوهى زمانه كەى خۆى باش بيت، بە فارسي قسه كردنى لە ماله وه قەدەغه كردبوو،
 لە ئاكامدا منداڵەكان تا رادهيهك بەتەواوهتى فارسييان لە بىر چووه وه. هەر لە
 بەيانىيه وه هەتاكو شهو، بەردهوام كارمان دەكرد، ژيانمان باش بوو، هەموو
 شتيكمان هەبوو تەنيا خۆشى نەبيت، بىرى خوشكه كانم، هاوريكانم، تاران و
 ورميم دەكرد. نازى هەموو هاوري و خزم و بنه ماله كەى لە دەورى بوون،
 منداڵەكانيش لەگەڵ هاوريكانى قوتابخانه كەيان و دراوستيكان لە دنيايه كى تردا
 دەژيان، لە دنيايه كدا بوون كە من هيج ئەزموون و وشيارىيه كم لەبارەيه وه نەبوو،
 زۆر خراپ هەستم بەتەنيايى و نامۆيى دەكرد. لەگەڵ تەواوبوونى شهردا، وتيان بار
 و دۆخه كە باش بووه، زۆر كەس گهرايه وه، منيش هاتمه وه، بينيم كارگه كە لە شوپين
 خۆى ماوه، زەمىنهى كاركردنيش خراپ نەبوو، جاريكى تر دەستم پيكرده وه، بارى
 دەروونيم زۆر باش بوو، شوقه يه كم كرى و بە دواى نازى گهرايه وه، بەلام ئەو
 بەهيج شيوهيه ك ئامادهى گهرايه وه نەبوو، بيانوويه كى باشيشى هەبوو،
 منداڵەكان...! راستيشى دەكرد، چپى تر دەرفهتى جياكردنه وهى منداڵەكانمان لەو
 كولتورە نەبوو كە تيايدا توابوونه وه، سەرئەنجام لەبەرئەوهى من لە تاران پارەى
 باشترم دەست دەكهوت وهك لهوئى، بپيارمان دا من ليرە بمينمه وه و كار بكەم،
 نازيش لهوئى بمينئيه وه هەتاكو منداڵەكان سەروسامان دەگرن. ئەمە شەش هەوت
 سالة ژيانمان بەو شيوهيه يه. منداڵەكان گهوره بوون، لەلاى ئيمه نەمان، لە
 هەرتيميكي تر دەژين، بەلام نازى بەهيج شيوهيه ك بىر لە هاتنه وه بۆ ئيران
 ناكاته وه، سالى جاريك بۆ ديداريان دەروم، مانگيک لەگەليان دەمىنمه وه، ئەوى
 تريشى تەنيايى و كار و بىرکردنه وه و خه ياله. دەزانم ژيانىكى تەندروست نييه،
 بەلام هيجيش بۆ گۆرینی ناکەم.

پەروانە بەزەردەخەنەيه كى عەجوولانە وه كە خۆم چاكم دەناسى، سەپىرى

سه‌عیدی ده‌کرد، له‌ژیر میزه‌که‌وه له پپی ده‌دام، به‌لام من زۆر دلم پپی ده‌سووتا،
هه‌موو کاتیک ئاواته‌خواز بووم که هیچ نه‌بیت ئه‌و به‌خته‌وهر بیت، به‌لام وا دیار بوو
له من ته‌نیاتر بوو.

- باشه ئیستا ئیتر نۆره‌ی تۆیه .

منیش چیرۆکی هاوسه‌رگیرییه زوه‌که‌م له‌گه‌ل حه‌مید، باشی و به‌سۆزی ئه‌و،
خه‌باته سیاسییه‌که‌ی، چوونی بۆ به‌ندیخانه، ئازادبوونه‌که‌ی، جاریکی تر
زیندان‌کرده‌وه‌ی و سه‌ره‌نجام باسی له‌ سیداره‌دانیم کرد. سه‌باره‌ت به‌ کار و
خویندنه‌که‌م قسه‌م کرد، باسی ئه‌و به‌لایانه‌م کرد که به‌هۆی منداڵه‌کانه‌وه چه‌شتم و
باسی هه‌لومه‌رجی ئیستام کرد که تا راده‌یه‌ک هه‌موو شتیک که‌وتووته‌ سه‌ر
ره‌وتی خۆی، به‌کورتی باسی ئه‌وهم کرد که هه‌رسیکیان گه‌یشتوونه‌ته مال و ژیا‌نی
خۆیان. ئه‌و شه‌وه وه‌کو سی‌ هاو‌پپی زۆر نزیک که له‌ دوا‌ی چه‌ندان سا‌ل به‌ یه‌کتر
گه‌یشتوون، ئه‌وه‌نده‌مان قسه‌ کرد کاتمان له‌بیر کرد، به‌ ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که،
هه‌رسیکمان له‌ شو‌یننی خۆمان را‌چله‌کین، په‌روانه وه‌لامی دایه‌وه و به
سه‌رسورمانه‌وه گو‌تی:

- هاو‌پپیان شیرینه، ده‌لێت کارێر ده‌یه!

هه‌موو حه‌په‌ساین، ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت، شیرین به‌توورپه‌یییه‌وه گو‌تی:

- دایه له‌ کو‌پی؟! وا دیاره زۆر خۆشی به‌سه‌ر ده‌به‌یت، که‌وتمه مه‌راقه‌وه.

- قه‌ینا، با جارێ تۆش دلت بۆ من بکه‌وێته مه‌راقه‌وه، سه‌رقالی قسه‌کردن
بووین، نه‌مانزانی چۆن کات به‌سه‌رچوو!

کاتی رو‌یشتن سه‌عید گو‌تی:

- من ده‌تگه‌یه‌نم.

په‌روانه به‌ بی‌ په‌روایییه‌که‌ی خۆیه‌وه گو‌تی:

- نه‌ سو‌پاس بۆ خوا خۆی ئۆتۆمۆبیلی هه‌یه، ناتوانن دوور له‌ چاوی من قسه
بکه‌ن.

سه‌عید به‌ ده‌نگی به‌رز پێ که‌نی، منیش مۆره‌یه‌کم له‌ په‌روانه کرد.

- چیه‌ دووباره مۆره‌م لی‌ ئه‌که‌یت؟ باشه، حه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م چی ده‌لێن، ئا‌غا

سەئید ئاگات لىيە، لە مندا لىيە ھەروا بوو، ھەموو كاتىك دەيگوت وا مەلئى شەرمە، ئەو كارە مەكە شەرمە، ئىستاش كە پەنجا سالل لە تەمەنمان تى پەريوھ ھەر ئاواھايە .

- پەروانە بەسە ئىتر، ئەم قسانە چىيە؟

- باشە من بەسادەيى قسەكانى خۆم دەكەم، بەخوا ئەگەر بزەنم بە بى ئاگەيى من بريارى يەكتر بيننتان داناو، خۆتان ئەزانن! دەبىت منىش لەگەلتان بم... سەئید پى دەكەنى، من لىوھكانم گەست و گوتم:

- باشە، ديارە تۆش ھاوھلمانى.

- باشە ئەى پۆچى ئىستا و لەبەرچاوى من ديدارى داھاتوو ديارى ناكەن؟ ناشى نەتەنەويت جارىكى تر يەكتر ببينن؟!

بۆ ئەوھى كۆتا بەم پرسىيارە بەنم گوتم:

- جارى داھاتوو بۆ مالى ئىمە تەشريف بىن.

- ئاھا... ئەمەيان باش بوو، كەى؟

- سەرلەبەيانى چوارشەممە، شىرىن لە كاژىر دە بۆ زانكو دەروات، تا پاش نيوەرۆ نايەتەو، بۆ نانى نيوەرۆ تەشريف بىن.

- پەروانە دەستەكانى لەيەك دا و گوتى:

- چ باش، من بە فەرزەنە دەلئىم بۆ لای دايە بىت، ئاغا سەئید كاتەكەى بۆ تۆ گونجاوھ؟

- بىزارتان ناكەم؟

- بەپىچەوانەو، زۆرىش شادمان دەبين.

ناوونىشان و ژمارە تەلەفۆنەكەى بەپەلە نووسى، و لەسەر ديدارى دووسبەى يەكترمان جى ھىشت.

ھىشتا جەكەم نەگۆريو، زەنگى تەلەفۆنەكە لىيە دا، پەروانە لەسەر ھىل بەپىكەننەو وتى:

- پىرۆزبايىت لى دەكەم، لايەنەكە ژنىشى نىيە.

- چۆن نيهەتى؟ ئەى ئەو ھەموو چىرۆكەى بۆى باس كردى چى بوو؟
 - باس لە جىابوونەو بوو ئەك ژيانى ژن و مېردايەتى، تى نەگەيشتى؟
 - خوا نەكات، داماو... تۆ چ بەو جنسى، ئيشەللا ژنەكەى دېتەو و ژيانيان ئاراستەى خۆى دەگرېت.
 - دەبرۆ بابە، ھىشتاش لە دواى ئەم ھەموو سالە نەزمانى بە راستى گېژى، يان خۆت لە گىلى دەدەيت!
 - نازىزەكەم، ئەوانە ژن و مېردى فەرمين، جىا نەبوونەتەو، باسى تەلاقىش نەكرا، تۆ چۆن رېنگە بەخۆت دەدەيت ئاوا بەخىرايى برىار لەسەر ژيانى خەلكى بدەيت؟
 - با بزنام جىابوونەو چى دەگەيەنېت؟ واتە، برۆن لە شوئىك ئىمزا بكەم، ھەر ئەوئەندەيە؟ نە گيانەكەم، ئەمانە ھەوت سالە لە رووى سۆز، پتوھەندى، شىوازي ژيان، شىوھى پرسى كىشەكان، كولتور، كەش، كات و شوئەو لە يەكتر جيان، تۆش جاوت بكەو، راستىيەكان ببىنە، وا ئەزانىت ئەو خانمە لە ناوچەرگەى ئەمەريكا، تاق و تەنيا، بى سەرگەرە، لەو ژىنگە لەبارەدا، ھەوت سالە لە دوورى ھاوسەرەكەى نايەوئىت كە لەبەر خاترى پتەيكىش بخاتە ئىرانەو، دانىشتوو و فرمېسك دەرېژىت؟! و ئەم پياو، ھەوت سالە ھەرەكو عيساى كرېستيانەكان، بە يادى ئەشقى بەدى نەھاتووھەكەى، ھىچ گوناھىك ناكات؟ دە برۆ بابە، ھەرەكو وتم، يان تۆ زۆر ساكارى يانىش خۆت لە كەرى دەدەيت.
 - ئەى باشە ئەگەر وايە بۆچى بەفەرمى لە يەكتر جىا نابنەو؟
 - چ پتويست دەكات؟ ژنەكە لەم قسانە زىرەكتەر. كەرىك لىرە رەنجى بۆ دەدات، پارە پەيدا دەكات و بۆى دەنېرېت، ھىچ بىزارىشى ناكات، نە چىشتى نيوەرۆى لى دەوئىت، نە جل شتن و نە ھىچى تر، دەبېت ئەو كەسە گەمژە بېت ئەگەر ئەم ھىلكە ئالتوونىيە لە كىس خۆى بدات. ئەم پياوھش كە ھەتا ئىستا نەيوستووو ژن بەئىت، لەوانەيە لەوئىش سەرمايەيەكى ھەبېت، ئەگەر بىوئىت ژنەكەى تەلاق بدات نيوە دەبېت، ديارە ئىستا بە پتويستى نازانېت.
 - تۆ بىر لە چىگەل دەكەيتەو!

- من هزار جار شتی ئاوام بینووه. لهوانهیه هندی هه لومه رجیان لهیه کتر جیاوان بیت، به لام به دنیاییه وه له شتی کیشدا هاویه شن، له بهرئه وهیه که ئەم ژن و مێرده چی تر ههتا ههتایه نابنه وه به ژن و مێرد، مێشکت ئاسووده بیت.

بۆ رۆژی چوارشه مه، به وزه ی سهرده می گهنجی، که پیم وابوو ده میکه ونم کردووه، ماله کهم پیکوپیک کرد، چیشتم لینا و خۆم رازنده وه. چ رۆژیکی خۆشمان پیکه وه به سه ر برد. بهم شیوهیه دیداره کانمان بهرده وام بوو و سه رتاپای ژیانمی خسته ژیر تیشکی خۆیه وه. هه ستم ده کرد دیسانه وه گهنجیم ده سته پی کردووه ته وه. به خۆم راده گهیشتم، ئارایشتم ده کرد، جلم ده کری، ته نانهت هه ندی جاریش ده ستم بۆ دۆلابه که ی شیرین ده برد و هه ندی له بلووزه کانیم له بهرده کرد. دنیا رهنگیکی تری له خۆ گرتبوو، ژیانم ئامانجیکی هه بوو. کاره کانم به جۆش و خروشه وه ده کرد. چی تر هه ستم به ته نیایی، پیری، په کهه وتن و له بیهرچوونه وه نه ده کرد، ته نانهت هه ستم ده کرد رووخسارم گهنجه وه بووه. هیله کانی ژیر چاوم که متر دیار بوون، چرچیه کانی ده وری لیوم ئەو قوو لاییه ی جارانیان نه ما. پیستم دره وشاوه و گهش ده هاته بهرچاو. هه موو کاتیک چاوه روانیه کی دلگیر له دلمدا شه پۆلی دها. دهنگی زهنگی ته له فۆنه که به لامه وه مانایه کی تری په یدا کردبوو. له کاتی قسه کردندا، بی ویستی خۆم دهنگم نزم ده کرده وه و به وشه ی چهنه برکه یی و ناروون وه لامم ده دایه وه. له نیگا ورده کۆله کانی شیرین هه لده هاتم، ده مزانی به وه هه موو هه ستیارییه به هیزه وه ی سه بارهت به من، ئاگای له هه موو شتیکه، له گۆرانکارییه کان تی ده گات، به لام نه یده زانی چی رووی داوه! هه فته یه که له دوا ی ده سته پیکردنی چاوپیکه وته کان گو تی:

- دایه، له و کاته وه ی هاو ری کۆنه کانت دۆزیوه ته وه باری ده روونیت زۆر باش بووه.

جاریکی تریش به ته شه ره وه گو تی:

- دایه به خوا گومان له ره فتارت ده کریت.

- یانی چی گوماناوییه، بۆچی چیم کردووه؟

- ئەو شتانه ی پیشتر نهت ده کرد، به خۆت راده گهیت، زۆر ده رۆیته ده ره وه، شاد و سه رمه سته، گۆرانی ده لئیت، به کورتی جۆریکی!

- ئاخىر چ جۆرىك؟

- وهكو ئاشقان، كچانى گەنج.

من و پەروانە و امان بەباش زانى كە سەئىد و شىرىن يەكتر بناسن. چونكە شەرم بوو بۆ من لەم تەمەنەدا كارى نەئىنى بكەم، وهكو منداڵ ھەراسم لەو ھەبىت كە من و سەئىد پىكەو ھەبىتت. بەلام دەبوايە ھۆيەكمان بۆ ھاتوچۆكانى ئەو بدۆزىبايەتەو. لەگەل پەروانە، لە پاش گفتوگۆكردن بەو ئەنجامە گەشتىن كە وهكو ھاوړىيەكى بنەمالەي پەروانە بىناسىنن كە تازەيى لە ھەندەرانەو ھاتووتەو، و لە پاساوى ھاتوچۆ زۆرەكەشى پرسى كاركردن بخەينە ئاراو. بەرىكەوت ئەوئىش چەند بابەتتىكى ھەرگىرايوو و بۆ ھەلەچنى خستىە بەردەستم، منىش خۆم وا نىشان دەدا كە بەوانەو سەرقالم. شىرىن يەك، دووجار ئەوى بىنى، ھەزم دەكرد بۆچوونى لەبارەي سەئىدەو بزانم، بەلام نەمدەويست بەدگومانى بەئىنمە كايەو، سەرتەنجام خۆي ھاتە قسە و جارى دووھم كە ئەوى بىنى و زياتر لەگەل يەكتر ئاشنا بوون، گوئى:

- پوورە پەروانە ئەمەي لە كوئى دۆزىووتەو؟

- خزمى دووربانە، دەمى سالىشە لىرە نىيە، بۆچى چۆنە؟

- ھىچ، پىرەمىردىكى قۆزە.

- پىرەمىرد...!؟

- بەلى، خاوەن كەسايەتى و پىاو ديارە، بۆ پوورە پەروانە نەگونجاو نىيە.

- بى تەربىيەت، ھەموو خزمەكانى پوورە پەروانە خەلكى رىكوپىنن.

- ئەي بۆچى خۆي ئاواھايە؟

- چۆنە...؟

- كەمى گىژە.

- شەرم بكە، كەس بە پوورى خۆي ئاواھا نالئىت، ئەتوانى بلىي رەفتارى باشە،

بلى دەم بەپىكەننە، ھەروونى مرؤف گەنج دەكاتەو.

- ئەرى وەلا، كاتىك ئەو لىرەيە تۆ سەر و پىي خۆت ون دەكەيت، ھەر بەھىواشى

پچەپچ و فسەفس دەكەن.

- تۆ ئىرهىي بەويش دەبەيت؟ وانا من نابەيت تەنانەت يەك ھاۋرېشەم ھەبەيت؟

- نە بابە، كەي من قسەي ئاۋھام كىردوۋە، من زۆرېش دىلخۆش دەبم كە تۆ شاد و بارى دەروونىت باش بەيت، بەلام ئەو ھەر ئاگاى لە تەمەنى خۆى نىيە.

بەدرېئايىي ھەموو ھاوينەكە، بەلاى كەمەو ە رۆژى نە رۆژى يەكترمان دەبىنى. ناوھراستى مانگى گەلاۋىژ بوو كاتىك داۋەتى كىردىن بۆ باخەكەى كە لە دەرووبەرى دەماۋەند كىرپىۋى. چ رۆژىكى خۆش و پىر بىرەۋەرى بوو...! بايەكى دىگىر لە كىۋە سەر كەشەكانەۋە، فېنكى بەفېرى لووتكەكەى لەگەل خۆيدا دەھىنا. ھەۋاكەى پاك و بۆنخۆش بوو، گەلا بچكۆلەكانى ئەو سىپىدارانەى كە چوار دەۋرى باخەكەى دابوو، لە كۆتايىي چلە بارىكەكانىدا، ۋەكو پوولەكەى درشت، لەگەل ھەل كىردى ھەر سىروھىكەدا دەلەرىنەۋە و لە بەردەم تىشكى درەۋشاۋەى خۆرەكەدا رەنگەكانىيان دەگۆرا. كاتىك بايەكە بەھىترتر بوو، دەتگوت دەنگى گەلاكان ھەزاران كەسن بۆ تۆ، بۆ ژيان و ھەموو جوانىيەكانى سىروشت چەپلە لى دەدەن. لە قەراخ جۆگەلەكان، گولە ئەتلەسىيەكان لە ناو بەرامە دىگىرەكەياندا نووستىۋون. دارى مىۋەكان بارە بەھەشتىيەكەى خۆيان ھەلگرتىۋو، سىۋى دوو رەنگ، ھەرمىتى پىگەيىو، ھەلوۋەى زەرد، قۆخە توۋكەنەكان بەدەم بانگىردنەۋە ئىشتىياھۋەر بوون، لەژىر تىشكە ئالتوونىيەكەى خۆردا دەدرەۋشانەۋە. لە ژياندا رۆژگەلىكى دەگمەن ھەبوون كە ئاۋاتم دەخواست كات لە جوولە بوەستىت، ئەو رۆژەش يەككىك لەو رۆژانە بوو. ھىمن، جوان و بى ختوۋكە بوو، ھەرسىكمان پىكەۋە چ شادمان و ئاسوۋدە بوۋىن. پەردەكانى پارىزكارى و نامۆيى دامالرابوون و بەئازادىيەۋە دادەنىشتىن و قسەمان دەكرد. پەروانە ۋەكو نىۋەى دوۋەمى من وا بوو، ئەو شتانەى كە لەۋانەبوو من تواناى وتنىانم نەبوو، ئەو باسى دەكرد. بە عەجوۋلىيەكەى و قسە راست و رەۋانىيەكەى، دەبوۋە مايەى پىكەنەن و شادمانىمان. من نەمدەتوانى چلەۋى پىكەنەنەكانم بگرم كە لە قوۋلتىرەن گەردىلەكانى بوونمەۋە ھەلدەقوۋلا، لەسەر لىۋەكانم شكۆفەيان دەكرد، دەنگى لە گۆتەدا زىنگانەۋەيەكى دىگىر و سەپىرى ھەبوو، لە دل خۆمەۋە دەمگوت:

- ئاخۆ بەراستى ئەمە منم ئاۋھا پى دەكەنم!

دوای نیوه پړوی ئه و پړژه، له پاش پیاسه یه کی وزه ناوهر و خوښ، له هه یوانی قیلاکه دانیشتین، له گه ل سهرکردنی دیمه نی پړژئاوا بوونی شکو داردا، چای و شیرینیمان ده خوارد کاتیک په روانه دهستی پی کرد:

- سه عید، من ناتوانم ئه و پرسیاره نه کهم، به دریزایی ئه م سالانه من و مه عسووم ئه ممان له خو مان ده پرسى. بۆچی تو له دوای شهوی یه کهم ون بووی؟ بۆچی نه گه راپته وه؟ بۆچی دایکت بۆ خوازینی نه ناردا؟ پیت وانیه که مکاریت کرد و هه مو ئه و دژواریانه ی که هه ردووکتان له ژاندا کیشاتان به هوی ئه و که مکاریه ی توه بوو؟

هه تا کو ئه و پړژه، هه مو هه ولمان ددا سه باره ت به و شه وه و رووداوه کانی قسه نه که یین. له بهر نه وه ی هه م ده بووه هوی روو زه ردی من و هه میش ئه وی ده خسته ناو شه رمه وه، بویه له م بی چاوو رووییه ی په روانه هه راسان بووم. ته ماشایم کرد، لئوه کانم گه ست و سه رزه نشتکارانه گوتم:

- په روانه؟! -

- چیته؟ من وا هه ست ده کهم ئه و ونده له یه کتره وه نزیک بووینه ته وه که بتوانین سه باره ت به هۆکاری کاره کانمان قسه بکه یین. ئه ویش پرسیکی به م گرینگیه که چاره نووسی هه ردووکتانی گۆری، وا نییه؟ سه عید، ئه گه ر ناته ویت وه لام بدهیته وه، مه یده ره وه!

- نه! نه! من ده بیت روونی بکه مه وه. به ریکه وت زور خوازیا ر بووم سه باره ت به و شه وه و رووداوه کانی پاش ئه وه قسه بکه م، به لام ترسام مه عسووم بیزار بیت.

- مه عسووم تو بیزار ده بیت؟ ناته وی بزانت؟

- بۆ نا، پیم ناخوښ نییه بزنام...

ئه ویش باسی کرد و گوئی:

- ئه و شه وه من بی ئاگه له هه موو شتیک له دوکانه که بووم، کاتیک ئه حمده هات دهستی کرد به دژویندان، واقم ورمابوو. دوکتور رویش بۆلای بۆئه وه ی هیمنی بکاته وه، هه لمه تی بۆ دوکتور برد. من رویشتم دوکتور بهینمه ئه ملاوه، به مسته کو له و شهق به ربووه ویزه م، نه مو یست له گه لی تیگایم، زور سه رخوښ بوو.

هه‌موو خه‌لکی گه‌ره‌که‌که کۆبوونه‌وه. من خۆم مرۆفیکێ شه‌رمن بووم، ته‌نانه‌ت به به‌رچاوی خه‌لکی جگه‌ره‌شم نه‌ده‌کیشا، خه‌ریک بووم له شه‌رمدا ده‌مردم. هه‌زاران قسه‌ی ناشیرینی پێ وتم. گو‌تی، خوشکه‌که‌یم له رێ ده‌رکردوه، زۆر شتگه‌لی تریش که بۆ ئابرووی خۆشی خراب بوو. هیچ ئاگای له خۆی نه‌بوو، پاشان چه‌قۆکه‌ی ده‌ره‌ینا و هه‌یرشی بۆ هه‌ینام. خه‌لکی رژانه سه‌رمان، گرتیان و منیان له‌ژێر ده‌ست و پێی هه‌ینا. دواتر هه‌ره‌شه‌ی کرد که ئه‌گه‌ر له‌و ده‌وروه‌ره بمبینه‌ی ده‌مکوژیت. دیاره من له هه‌ره‌شه‌که‌ی نه‌ترسام، به‌لام دوکتۆر گو‌تی، چه‌ند رۆژیک بۆ دوکان نه‌رۆم، له‌ولاشه‌وه بارودۆخم زۆر خراب بوو، نه‌مه‌توانی له شوین خۆم بجو‌لێمه‌وه. گیانم زۆر کو‌ترابوو و چاوێکم ئه‌وه‌نده ئاوسابوو، چیی تر هیچ شوینیکێ نه‌ده‌بینی. زامه‌کانم زۆر گرینگ نه‌بوون، ته‌نیا ده‌ستم چه‌ند ته‌قه‌لێک دوورایه‌وه. له دوا‌ی چه‌ند رۆژیک دوکتۆر عه‌تایی هات بۆ لام، گو‌تی، گوايه ئه‌حمه‌د هه‌موو شه‌ویک به‌وپه‌ری مه‌ستی و سه‌رخۆشیه‌وه ده‌روات به‌رده‌م دوکانه‌که و دژوین ده‌دات و گو‌توویه‌تی، خه‌لک نه‌یانه‌یتشت لێره ئه‌و سه‌گه پیسه‌ بکوژم، له ماله‌وه که‌س ناتوانیت جل‌ه‌وم بگریت، ده‌رۆم ئه‌و کچه ده‌کوژم بۆ ئه‌وه‌ی دلێ ئه‌و کوپه‌ واوا لێکراوه بسووتینم. له‌ولاشه‌وه دوکتۆر ته‌باهاته‌بایی که له‌سه‌ر کۆلانه‌که شوینکاری پزیشکی هه‌بوو، به دوکتۆر عه‌تایی گو‌توو که بۆ پشکنینی تۆ بۆ مال ئیوه هاتوو و باسی کردبوو چه‌ند له تۆیان داوه و له ج دۆخیکێ ناله‌باردایت. دوکتۆر گو‌تی، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌و کچه بێ گونا‌هه‌ش بووه، ئیستا برۆ و چه‌ند مانگیک بۆ ئه‌م ده‌وروه‌ره مه‌یه‌ره‌وه، هه‌تاوه‌کو ئاو له ناسیاو ده‌که‌ویت، ئه‌وکاته خۆم له‌گه‌ڵ باوکی قسه‌ ده‌که‌م و ئاگادارت ده‌که‌مه‌وه، تۆش دایکت به‌یه‌نه و بۆ خوا‌زبێنی برۆن. هه‌ندێ جار دره‌نگانی شه‌و، وه‌کو دز ده‌هاتمه پشت ماله‌که‌تان، هیواداربووم له پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه بتبینم. ئیتر ئه‌و وه‌رزه بۆ زانکۆ نه‌رۆیشتم و تاقیکردنه‌وه‌م نه‌دا، رۆیشتم بۆ ورمی، له چاوه‌روانی هه‌والی دوکتۆردا مامه‌وه. بریارم دا‌بوو ماره‌ بپه‌رین هه‌تاکو من خویندنه‌که‌م ته‌واو ده‌بیت، ئه‌گه‌ریش تۆ قایل بوویت، هاوسه‌رگی‌ری بکه‌ین و تۆ له‌لای دایکم بمینیته‌وه. له‌ناو ئه‌م بیه‌ر و ئه‌ندیشه‌یدا بووم، دایکیشم هاتبوو، به‌لام دوکتۆر ده‌نگی نه‌بوو. خۆم بۆ تاران هاتم، رۆیشتم بۆ لای، ده‌ستی کرد به ئامۆژگاریکردن که ده‌بیت بخوینم، که من ژیانم تازه ده‌ستی پێ کردوو، که خه‌فه‌ت نه‌خۆم، که هه‌موو شتی‌ک زوو له

بیردەچیتەو. بەکورتی ئەو ئامۆژگاریانە بەو کەسانە دەوتریت کە ئازیزیکیان
مردبیت. لە سەرەتادا وام دەزانی خوا نەخواستە تۆ مردووی، کەچی سەرئەنجام
گوتی، کە چۆن بەپەلە، لە هەفتهیهکدا تۆیان بەشوو داو. دنیا لە بەرچاوم تارومار
بوو. وەرزی دواتریش بۆ زانکۆ نەرۆیشتم. شەش مانگی تریشی ویست تاوێکو
توانیم خۆم بدۆزمەو و بەردەوامی بە ژیان بدەم.

هەرچەند پتر سەعیدم دەناسی، زۆرتر دەمزانی چ غەدریکییان لێم کردووە، ئێمە
دەمانتوانی بەختەوهرترین ژن و مێردی دنیا، ئاھ... تەنیا ئەگەر چەند مانگیک
درەنگتر منیان بە شوو دەدا...

پۆژگارە خۆشەکانی هاوین بە خێرایییەکی باوهر پێ نەکراو تی پەڕین. فینکیی
پۆژەکانی کۆتایی گەلاوێژ، بیرخەرەوێ هەنگاوێکانی پایز بوو. دایکی پەروانە
دۆخی باشتەر بوو، دوکتۆرەکان مۆلەتی سەفەریان پێ داو. پەروانەش خەریک بوو
خۆی بۆ گەڕانەو نامادە دەکرد. من و ئەو لەگەڵ سەعید لە حەوشەکە
دانیشتبووین. شائیکی ناسکم لەسەر شانم داناو. دلتهنگ بووم گوتم:

– پەروانە ئەمجارە زۆرتر لە جارەکانی تر لە رۆیشتنەکەت بێزارم و هەست بە
تەنیاپی دەکەم.

– خوا لە دەمتانی ببیستی، دنیا یەک نەزر و نیازتان کرد بۆ ئەوێ لە بەلای من
پۆژگارتان بێت، بەلام لەمەولا دەبیت ئەگەر وشەیهکیشتان گوت، بۆم بنووسن، هەر
دەبیت کە بەیەک گەیشتن تۆمارکەرێکی دەنگ دابنێن و دەنگەکتان تۆمار بکە.

سەعید بەپێچەوانە هەموو جارێکەو پێ نەکەنی، بەخەمەو سەری داخست و
گوتی:

– خەمت نەبیت، منیش دەبیت برۆم.

هەردوو کمان لە جێیهکەمان رێک دانیشتن، بە سەرسورمانەو گوتم:

– بۆ کوێ برۆی؟

– دەبیت برۆم بۆ ئەمەریکا. هەموو سائیک سەرەتای هاوین دەرۆیشتم، مانگی
تا سێ مانگ لەلای نازی و مندالەکان دەمامەو، ئەمسالیش بریار بوو برۆم، بەلام
هەتا ئێستا دەستی دەستیم پێ کرد، راستییەکە دەم نەدەهات، نەمدەویست
برۆم...

نوقمی ناو کورسییه کهم بووم. زهردهخه نه لهسه ر لپوهکانم مرد. ههرسیکمان
بیدنگ و له ناو بیرکردنه ودا بووین. پهروانه بۆ هینانی چای چوو ژووره وه،
سه عید ئه وه لهله قۆسته وه، دهستی خسته سه ر دهستم که لهسه ر میزه که بوو و
گوتی:

- به دنیاییه وه ده بیت پیش رویشتم قسه ت له گه ل بکه م، به لام به ته نیا، سبه ی
بۆ نانی نیوه رۆ بۆ ئه و چیشته خانه یه وهره که ههفته ی پیشوو رویشتم، کارژیر یه ک
چاوه رپیت ده که م، ده بیت بیی.

دهمزانی ده یه ویت چی بلت، هه موو ئه وینی ساله کانی پیشوو دووباره زیندوو
بوو بوونه وه. به شپزی و دلاره اوکیوه چومه ناو چیشته خانه که. له دوورترین خالدا،
له پشت میزکی بچووک دانیشتبوو و له په نجه ره که وه تاماشای دهره وه ی ده کرد.
رویشتم بۆلای، هه ستایه سه رپ، پاش قسه ئاساییه کان، نانی نیوه رۆمان
خوارد، هه ر دوو کمان نوقمی بیرکردنه وه بووین و که سمان قسه مان نه ده کرد،
نه مان توانی چیشته که مان ته واو بکه یین، له دوا ی ناخواردن جگه ره یه کی
داگیرساند و گوتی:

- مه عسووم، به دنیاییه وه ئیستا ئیتر زانیت که تو تاقه ئه شقی راسته قینه ی
هه موو ژیانم بووی. چاره نووس کیشه ی زۆری به سه رمان هینا، دژواری زۆرمان
چه شت، به لام، له وانیه ئیستا بیه ویت قهره بووی بکاته وه و رووی خویشی خویمان
نیشان بدات. من بۆ ئه مه ریکا دهرۆم بۆ ئه وه ی بارودۆخی خۆم له گه ل نازی یه کلا
بکه مه وه. دوو سال پیش ئیستا ئاگادارم کردبووه وه که یان بۆ ئیران بیت و له گه ل
بژی یانیش ته لاق وهر گریت. به لام هیچ کاممان وه دووی نه ده که وتین. ئیستا،
له وه ده چیت ئه و چیشته خانه یه کی کردووه ته وه و کاره که ی زۆر باش گرتوویه تی،
ده لیت، به قازانجه مانه له وئ بمینینه وه. هه رچۆنیک بیت، ده بیت ئیتر هه ر ئه مسال
به رنامه ی ژیانمان روون بکه یینه وه، له م ژیا نه بی سه رو به ره و نارپکه ماندوو بووم.
ئه گه ر له تو دنیایم که هاوسه رگیریم له گه ل ده گریت، زۆر شتم بۆ روون ده بیتته وه،
ده توانم به ئاسووده یییه وه بریار بده م و به ره هاییه وه جیبه جیی بکه م، باشه! چی
ده لئی؟ شووم پی ده که ییت؟

وێرای ئه وه ی هه موو کاتیک چاوه رپتی ئه م پیشنیاره بووم، و له و پۆژه وه ی ئه وم

بينببوو دهمزانی داوايهکی ئاوهام لی دهکات، کهچی هەر دلم داخوړپا و کهوتمه
ههلهوپهله، لهبهرئوهوی له میښکی خومیش نهمدهزانی دهبیت چ وهلامیک بدهمهوه.

- نازانم.

- چۆن نازانی؟ واته له پاش سی و چند سالیښ هیشتا هەر ناتوانیت بۆ خۆت
برپار بدهیت؟

- سهعید منداآلهکانم، منداآلهکانم چی لی بکه؟

- منداآلهکان؟ کام منداآله؟ خۆ چیی تر منداآ بوونی نییه، ههموو گوره بوون،
ههریهکهو بۆ لای ژيانی خۆی رۆیشت، چیی تر پیوستیان به تۆ نییه.

- بهلام سهبارت به من زۆر ههستیاری، دهرسم ههراسان بن. ئاخر دایکیان
لهم تهمهنه دا...

- توخوا وهره با جاریک له ژيانماندا تهنیا بیر له خۆمان بکهینهوه. سهرنه نجام
ئیمهش بهشیکمان له ژياندا ههیه. وانیه؟!

- دهبیت لهگهآ منداآلهکانم قسه بکه.

- باشه وا بکه. بهلام ههرجی زووتره وهلامم بدهرهوه، کاتم نییه، ئەم شهمهیهی
دیت نا ئەوی تر سهفه دهکه. ناتوانم لهوه زیاتر سهفه رهکهه دوا بخه،
بهتایبهتیش لهسه ره ریگهه برپاری دیداریکی کاریشم ههیه له ئەلمان.

لهویوه یهکسهه بۆ مالی پهروانه رۆیشتم. باسی ههموو شتیکم کرد، له جینگهی
خۆی راپهړی و گوئی:

- ئەهی ناپاکانه، سهرنه نجام دهستی خۆتان وهشانند و بی من قسهی خۆتان
کرد. سی و چند سال چاوهروانی ئەو ساته بووم که پهچه کردارت ببینم کاتیک
داخوازیت دهکات. بهلام ئیوه خیانهتتان کرد.

- ئاخر پهروانه...!

- زۆر بهوجنسن، بهلام قهیناکا. دهتانبوورم، توخوا هەر لهم رۆژانه دا ههتا من
لیرهم ماره بپرن. ئەمه یهکی له گهورهترین ئاواتهکانی ژيانم بووه.

- تویی و خوا پهروانه بهسه. ئاخر لهم تهمهنه دا، جاریکي تر شوو بکهمهوه،

مندالەكانم چى دەلەين؟

- دەبى چى بلەين؟ تۆگەنجى خۆت لە پىناوياندا دانا، ھەموو كارىكت بۆ كردن. ئىستا ئىتر دەبىت بىر لە خۆت بکەيتەوھ. ئەوان ھەموويان دەرۆن بەلاى مال و ژيانى خۆيانەوھ، تۆش مافى خۆتە بۆ رۆژانى پىرى و تەنيايىت ھاودەمىكت ھەبىت. وا بزانم ئەوان زۆرىش خۆشحال دەبن.

- تۆ ئاگات لى نىيە، دەترسم لە بەردەم سەردار و ھاوسەرەكانيان شەرمەزاربن. دەبىت بىر لە ئابرووى ئەوانىش بکەمەوھ.

- باشە، باشە، تۆش بەم ئابروودارىيەوھت، لە دەست ئابرووى تۆ خنكام، ھەتا مابوو بىرت لای ئابرووى باوكت بوو، دوایى براكانت، ئىنجا مێردەكەت، ئىستا ش مندالەكانت، بەخوئا ئەگەر جارىكى تر بلەيت ئابرووم! ئابرووم! خۆم لەم پەنجەرەيە دەخەمە خوارەوھ.

- وا... لە كام پەنجەرەوھ؟ ئىترە يەك نەوھە.

- نە بابە!... كەواتە دەتويست لەبەر خاترى جەنابتان خۆم لە بورجى ئىقلەوھ بخەمە خوار؟ بۆچى پىت وایە كارىكى ئابرووبەرەنە دەكەيت؟ زۆر كەس چەندان جار ھاوسەرگىرى دەكەن، لى گەرئى با ھىچ نەبىت ماوھى ژيانت لە ئاسوودەيى و بەختەوھرىدا بەسەر بەرىت، لای خۆى تۆش مروھى و مافت ھەيە.

سەرتاسەرى شەوھكە بىرم كردهوھ، چۆن بە مندالەكانم بلەيم. ھەولم دەدا پەرچەكردارى ھەريەكەيان بەرجەستە بکەم. لە باشترين و خراپترين دۆخدا چى دەلەين؟ ھەستم دەكرد كچىكى مندالم و لە بەردەم دايك و باوكى دەوھستىت و دەلەيت، "بەلى دەمەوېت، دەمەوېت شووى پى بکەم" و پى بە زەويدا دەدات. تاوھكو بەيانى چەند جارىك لە ھەموو رووداوھكە خۆم لادا. بىيارم دا واى دابنەيم سەعيدم نەبىنيوھ و لەسەر ھەمان رەوشى پىشووم بەردەوام بم. كەچى روخسارى دلگىر و بەسۆزى سەعيد، تەنيايى، راستگووى و ئەو ئەشقە دىرینەي كە بە درىژايى ئەم ھەموو سالە، لە ناخى دللى ھەردووكماندا بە زىندووى ماوھتەوھ و ئىستا تازە بووبووھوھ، رىگرييان دەكرد، وازھىنان لەو، كىشە بوو. بە درىژايى شەوھكە بىرم لى دەكردەوھ و لىكم دەدايەوھ، كەچى سوودى نەبوو. بەيانى زوو پەروانە تەلەفۆنى كرد و گوئى:

- باشه، باست کرد؟

- نه بابه، بهو نیوه شهوه به کی بلیم، جا چون بلیم.

- ئەی باوکه، بۆچی نامۆن؟ خو تۆ ماشه لالا دایمه له گه ل منداله کانتدا خه ریکی قسه کردنی، ئیستا ناتوانیت قسه یه کی بهم ساده بییه بکهیت. زمانت هه ر بۆ گیان من درێژه؟

- ساده ی چی! کوئی ساده یه؟

- یه کهم جار به شیرین بلی، هه رچییه ک بیت ئەو ژنه، باشتتر تی ده گات. لهو غیره ته ی پیاوانی ئیرانی شی نییه که سه باره ت به دایکیان هه یانه.

- ناتوانم، زۆر ئاسته مه.

- ده ته ویت من باسی بکه م؟

- تۆ؟ نه، ده بیت له ئاکامدا خو م ئەو بوێریه م هه بیت، یان دهستی لی هه لگرم.

- چی؟ ده ست له چی هه لگری! بۆچی می شکت له ده ست داوه، دوا ی سی و چه ند سال به ئە شقه که ت گه شتوو ی، ئیستا دهستی لی هه لگری! ئەویش له بهر هه یج، راستت ده وێ، دیم بۆ ئەو ی و هه ر دوو کمان پیی ده لێن. ئاوها باشتره.

دوو کهس به رامبه ر یه ک کهس باشتتر پیی ده وێرن.

- بۆچی ده مانه ویت لئی بده ین؟

- ئەگه ر پیویستی کرد لئی ئە ده ین. من لای نیوه رۆ دیم.

شیرین، له دوا ی نیوه رۆ جلی له بهر کرد و گو تی:

- من ده بیت که می بۆ لای شانازی هاوړیم برۆم، زوو دیمه وه.

- ئای شیرین گیان، من ها تم چاوم به تۆ بکه ویت، بۆ کوئی ده رۆ ی؟

- ببووره پووری، ناچارم برۆم، بۆ کاری ئەم وه رزه ی زانکۆ یه، خوا هه زکات ئەم کاره م سه ربگریت، وه رزیکی تر له به لای زانکۆ رزگارم ده بیت و ده توانم برۆم...

هه تا ئیوه پشوویه ک ده دن، من گه راومه ته وه.

- شه رمه، نابیت ئیستا نه رۆ ی؟ پووره په روانه له چه ند رۆژی زیاتر میوانی ئیمه نییه.

- پووری نامۆ نییه، ئەگەر ناچار نەبوومایە نەدەرۆیشتم، ئێوه کەمێک راکشێن، من دواى نیوهرۆ کێکێکی نەسکافە دەکۆم کە پووری حەزی لێ دەکات و دیمەوه، ئێوهش خوانی چای لە هەیوانە کە ئامادە بکەن تاوهکو من خۆم دەگەیهنم.

من و پەروانە لەسەر تەختی خەوێکە راکشاین، پەروانە گوتی:

- داستانە کەمێ ئێوه وەکۆ فیلمەکانی لێ هاتوو.

- بەلێ فیلمە هیندییهکان.

- بۆچی فیلمە هیندییهکان چییانە؟ ئەوانیش مرۆڤن، لێیان دەقەومیت.

- بەلێ، بەلام لێقەومانى سەپروسەمەرە، کە توانای پوودانی لە دنیای راستەقینەدا زۆر کەمە.

- بۆچی ئێستا فیلمی شوینەکانی تر کەم سەپروسەمەرەن؟ یان توانای پوودانی لە دنیای راستەقینەدا هەیە؟ ئەو پیاو بە هەیکە لە ئەمەریکاییه کێیه؟ ئەها، ئارنۆلد، بە تەنیا یەک سوپا لەناو دەبات، یا ئەوهی بە شەقیك شەش سەد کەس فری دەدات. لەناو فرۆکەوه خۆی فری دەداتە سەر شەمەنەفەر، لەسەر شەمەنەفەرەوه باز دەداتە سەر ئۆتۆمۆبیل، لەسەر ئۆتۆمۆبیلەوه دەفریته ناو کەشتی، لەم ئێوهنەدا سێ سەت کەس لەتوکوت دەکات، خۆشی پووشانێکیشی بەرناکەویت، ئەمانە راستەقینەن و توانای پوودانیان هەیە؟

- باشە ئێستا مەبەستت چییه؟

- مەبەستم ئەوهیه کە خوا، چارەنووس، یان هەر ناویکی لێ دەنیت، هەلومەرجێکی زۆر باشی خستوووتە بەردەستت، ئەگەر سوودی لێ وەرناگری ناشوکرییت کردوو.

دواى نیوهرۆ، لە هەیوانە کە دانیشتبووین کاتیک شیرین وەکۆ سەرەژنیک هات، کێکە کەمێ لەسەر مێزە کە دانا و گوتی، دیسان هەوا گەرم بووه، مردم، بۆم جله کەم بگۆرم، بە نیگایه کى نزا ئامێزەوه تەماشایه کى پەروانەم کرد، ئەویش بە سەر ئامازەى کرد ئارام بم و لە جێى خۆم دانیشتم، شیرین گەرایه وه و بە دەم قسە کردنەوه سەرقالی خواردنەوهی ئەو چایه بوو کە بۆم تێ کردبوو، پەروانە هەلیکی قۆستەوه و گوتی:

- شیرین گیان چۆنى له گه‌ڵ شاییه‌کدا؟
- شایى...؟! ئاخ گیان، دلم بۆ شاییه‌کى تىروته‌سه‌ل لى ئەدا، له‌و شاییه‌انه‌ی که لێدان و سه‌مای تێدا بێت، نه‌وه‌ک شاییه‌کانى مالى خالۆ مه‌حمود و عه‌لى، باشه ئیستا شایى کتیه‌؟ به‌راست بووک و زاوا جوانن؟ به‌که‌یفن؟ من قینم له‌ بووک و زاواى بى زه‌وقه‌.
- کچم باش قسه‌ بکه‌، به‌که‌یف، چیه‌؟
- به‌که‌یف! واتا سه‌ر زیندوو، که‌یف خۆش، وشه‌یه‌کى زۆر باشیشه‌، بیانیش نییه‌، ئیستا هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی گه‌نجه‌کانه‌، خراپه‌، خوا ره‌حمى کرد دایکم مامۆستای وێژه‌ی فارسى ئیمه‌ نه‌بوو، دهنه‌ ده‌بوايه‌ وه‌کو سه‌رده‌مى پایه‌دار فه‌راهانى قسه‌مان بکردایه‌.
- ماشه‌للا، سه‌یرکه‌ چ زمانیکى هه‌یه‌؟ هه‌تا یه‌ک وشه‌ بلێی، ده‌ وه‌لام ده‌داته‌وه‌.
- ئیستا له‌سه‌ر شتى پووج قسه‌وباس مه‌که‌ن، بۆ من دره‌نگه‌، ده‌بیت برۆم.
- ئى... پوورئ من تازه‌ هاتم.
- خه‌تای خۆته‌، ده‌توانى نه‌رۆی، خو من پیم گوتى.
- باشه ئیستا نه‌تگوت شایى کتیه‌...؟
- هه‌ز ده‌که‌یت شایى کى بیت؟
- شیرین سه‌رى خسته‌ سه‌ر پشتى کورسییه‌که‌، چایه‌که‌ی چه‌شت و وتى، چۆن بزاتم!
- چۆنه‌ ئه‌گه‌ر شایى دایکت بیت؟
- شیرین به‌ پفیک چایه‌که‌ی ده‌مى به‌ ده‌ورویه‌ریدا بلاوکرده‌وه‌، چه‌مایه‌وه‌ پێشه‌وه‌ و به‌ده‌نگى به‌رز پى ده‌که‌نى، من و په‌روانه‌ سه‌یرى یه‌کترمان کرد، ئیمه‌ش هه‌ولمان دا که‌میک پى بکه‌نین، به‌لام پێکه‌نینه‌که‌ی شیرین به‌کو‌تا نه‌ده‌هات، ده‌تگوت خۆشترین نوکته‌ی بۆ گوتوه‌.
- چیته‌؟ بۆچى ئه‌وه‌نده‌ پێکه‌نین ئامیز بوو؟
- چۆن پێکه‌نین ئامیز نییه‌ پوورئ؟ بیه‌ینه‌ به‌رچاوى خۆت، دایکم له‌م ته‌مه‌نه‌دا

جلی بووکیڼی له بهر بکات، به تارا سهری داپوشیت، له گهال پیره مپردیکی قوژی گوچان له دست، بینه ناو خه لکه که وه، بیگومان ده بیت منیش دامینی بووکی بگرم، ئینجا بیهینه بهرچاو خوټ، ئینجا زاوای خواروخیچ به دسته له رزکه که یه وه بیه ویت ئه لقه بکاته دسته چرچه که ی بووکی خانم، ئه مه پیکه نین ئامین نییه؟

من شه رمه زار و تووره، سهرم داخست و په نجه کانم دهگوشی. په روانه به تووره بییه وه گوتی:

– بهسه ئیتر، کوا دایکت چرچ بووه؟ وهها قسه ده که بیت ده لئی سهد سالانه. ئه م گه نجان چ بی چاو و پروو و بی شه رمن، خه مت نه بیت زاوکه ش خواروخیچ نییه، له فهرامرز ناغاکه ی توش قوژتر و قهد و بالای جوانتره.

شیرین به سهرسورمانه وه تاماشای من و په روانه ی کرد.

– ئیستا بوچی پیتان ناخو شه، من ئه م نمایشه م له فیلم ټکدا بینیبوو. راستم پی بلین مه به ستان چییه؟

– مه به ستم ئه وه یه که دایکت ئه گهر بیه ویت هر ئیستاش ده توانیت هاوسه ریکی باشی هه بیت.

– توخوا واز بینه پووری، قسه ی وا مه که، دایکی من خانمه، ئه م شتانه ی لی ناو ه شیته وه، خو ی دوو بووک و دوو نه وه ی هه یه، ئیستاش بیر له به شوودانی تاقه کچه که ی ده کاته وه. به راست دایه، فهرامرز گوتی، کاره کانم تا راده یه ک جییه جی بوون، له وانه یه خو شی بو پشووی ژانویه بیته وه، بو ئه وه ی ناههنگ بگیری و دوا ییش پیکه وه بگه ریینه وه.

نه مده توانی جله وی په رچه کرداره که م بگرم. پرسی هاوسه رگیری کچه که م له ئارادا بوو، ده بویه گرینگیم پی بدایه، گیزانه سهرم راوه شان و گوتم:

– دوا یی له باره یه وه قسه ده که یین.

– دایه چیته، به وه قه لس بووی گوتم پیریت؟ ببوره، که مکاری پووره په روانه یه، قسه که لیک ده کات مرو ف پیکه نین ده یگریت.

– بو پیکه نین ده تگریت؟ له وی ژن و پیاوی هه شتا ساله هاوسه رگیری ده که ن،

کەسیش پێ ناکەنیت، منداڵ و نەوەکانیشیان دڵخۆش دەکەن و داوەتیان دەکەن.
دایە گیان خۆ تۆ تەمەنتیکی ئەوتۆت نییە.

– پوورە پەروانە، تۆ زۆر لەو شوینانە ژیاوی، بەتەواوەتی بووی بە بیانی، ئێرە
جیاوازه، من لەلایەن خۆمەوه لە رووم نایەت بلیم شاییی دایکمه، خۆ دایکم لە
هیچی کەم نییە تا بیهوێت شوو بکات.

– دڵنیا...!؟

– دياره. مال و ژيانیکی دروست و تەواوی هەیه، کارەکەیی هەیه. مەسعوودیش
کۆلێک زەحمەتی کێشاوه، هەموو ئەزمونەکانی لە کۆمپانیا جیاوازهکان
کۆکردووەتەوه و کاری خانەنشینیەکەیی جێبەجێ کردووه. کورەکانیشی بە هەموو
شپۆهێک پارێزەیی دەکەن، سەفەر و کەیف و گەرانیشی بەرپۆهیه، تازە بریار وایە
لە پاش شووکردنم، بۆ ئەوێ بیت، بۆ لای من و چاودێری منداڵەکانی من بکات.

– لەو شانازییه...!!!

من چیی تر نەمدەتوانی بەرگەیی ئەم قسەویاسە بگرم. هەستام و پیاڵەکانم
کۆکردووه و هاتمه ژوورەوه. لە پەنجەرەکەوه چاوم لێ بوو، پەروانە خێرا خێرا
قسەیی دەکرد و شیرین بە توورەیییهوه تەماشای دەکرد. ئیتر بۆ هەیوانەکە
نەرۆیشتم. پەروانە جانتاکەیی هەلگرت و هاتە ژوورەوه. مانتۆ و سەرپۆشەکەیی
لەبەر کرد و گوتی:

– پێم وت، خواستەکانی مرۆف لە هەر تەمەنتیکدا بیت تەنیا شتی مادی نییە،
سۆزێشه. گۆتم، ئەو پیاوهی کە بۆ ئێرە هاتبوو، خوازیینیکاری دایکتە.

لە پەنجەرەکەوه شیرینم دەبینی. ئەنیشکەکانی لەسەر میزەکە دانابوو و سەری
بە دەستی گرتبوو. لەگەڵ رۆیشتنی پەروانە، بۆ هەیوانەکە رۆیشتم، سەری
بەرزەوه کرد، چاوه فرمێسکاوییهکانی لە من بری و گوتی:

– دایە، بلی پەروانە درۆ دەکات. بلی راست نییە.

– چی راست نییە؟ ئەوهی کە سەعید داوام دەکات؟ بۆچی نا، راستە. بەلام، من
هێشتا وەلامم نەداوەتەوه... هەناسەیهکی وەبەردا هاتەوه.

– ئاھ... پوورە پەروانە وەها باسی کرد، پێم وابوو هەموو شتیەک تەواو بووه. تۆ

- ئىتر تووش بووم، باوکی عاتیفه دهلئت، ئەرکی شه رعیییه، ده بیت هاوکاری بکهین.

- هاوکاری کی بکهیت؟ خه لک؟ وا ده زانیت ئه گهر بجیته سهر ئه و کارهی پسپووری تیایدا، کهم هاوکاری ده کهیت؟ خق تق کهی ئه زموونی به رپوه بردنت هه بوو؟

- باشه دایه، ئیستا واز له م قسانه بهینه، ئه م قسه هیچ و پووچانه چییه که شیرین ده بکات؟

- کامانه؟ شیرین قسه ی هیچ و پووچی زور ده کات.

شیرین که ههر له و کاته دا به سینیه چاییه که وه هاتپوه ژور، له تهنیشت مه سه ووده وه دانیش، ده توت دهیه ویت به ره ی جهنگه کان دیاری بکات و به نیگه رانییه وه وتی:

- ئی... دایه...

- ئه وه ی که خوازینی کارت هاتووه...

ههر دووکیان پیکه نینیکی له ناخه وه هه لقوولاویان قووت دایه وه و به هیواشی ته ماشای یه کتریان کرد، زور قینم هه ستابوو، هه ولم دا برؤا به خویونم له کیس نه دم، گوتم:

- من خوازینی کاری زورم هاتووه، پیت وایه له دوا ی مردنی باوکت کهم پیشنیاری هاوسه رگیریم پی کراوه؟

- نه! ده زانم چ که سانیک داوای تو یان ده کرد، هه ندیکیشیان تا بلایی که لله ره ق بوون، تق ژنیک بی خه وش و جوان بووی، پیت وایه ئه و نیگا پر ئاره زوانه م نه ده بینی که ده وری تو یان دابوو، یان ئاگام لی نه بوو کی به شوینته وه بوو، له وانه یه خوت ئاگات له هه ندیکیانیش نه بوو. وه کو هه موو ئه و مندالانه ی که هه لومه رچی منیان هه یه، شه وانه مۆته که ی شوو کردنه وه ی تو م به پیاویکی نامۆ ده بینی، وه کو شیته کان له خه و راده په ریم، ئاخ، چند جار شه وانه پلانی کوشتنی ئاغای زهرگهرم کیشا، تاقه شتیک که ئه و سه رده مه منی به هیمنی هیشته وه، برؤام بوو به تو، ده مزانی ئیمه ویل ناکه ییت و ناکه ویته دوا ی دلت، باوه ریم وا بوو که تو

چاكترين داىكى دىيائى، له پىناو ئىمه دا قوربانىي زۆرت داوه و ئىمه به هيچ شتىك ناگوپىتهوه، و بۆ تۆ، ئىمه له پىش هموو شتىكهوهين، كهچى نازانم ئىستا چى روى داوه! و ئم پياوه چۆن ئاوها كارىگهري لهسهرت داناوه وا ئىمهت له بير چووتهوه.

- من هيچ كاتىك نه ئىوهم لهبيرچووتهوه و نه لهبيرىشم دهچنهوه، تۆش ئىتر پياويكى، وهكو ئو مندال له بچووكانه قسه مهكه كه گرى ئو دىبيان ههيه، ئىستا دهبيت بزانيت كه مندال بۆ دايك و باوك چ بههايهكى ههيه و هيچ شتىك ناتوانيت چىگهى بگريتهوه. تا ئو كاتهى ئىوه مندال بوون و پىوستيتان به چاودىرى من بوو، بهئركى خۆم دهزاني تهنيا بۆ ئىوه بژيم، نازانم ئمه تا چ رادهيهك تهنروست بوو، بهلام ئهوهم دهزاني كه نهوجهوانگهلى وهكو تۆ و سيامهك ناتوان بهئاسانى لهگهله يهكىدا ههلبكهن كه باوكيان نهبيت، رهنگيشى بيتوانيبايه هاوكار و راويژكارىكى باش بوايه بۆتان، و يارمهتى منيشى بدايه له گرته ئستوى زۆر له گرفتارى و بهدبهختيهكان، بهلام ئو سهردهمه له خوشى و دلنيايى ئىوه بهولاوه بيرم له هيچى تر نهدهكردهوه، كهچى ئىستا دوخهكه زۆر گوڤاوه، ئىوه گهوره بوون، من تا ئهويهپرى توانا ئركى خۆم گهيانده ئاكام، چىي تر پىوستيتان بهمن نيه، ئىتر من دهست و پىتان دهگرم، پىتان وا نيه مافى ئهوهم ههبيت بير له ژيان و داهاتوى خۆم بكهمهوه، خۆم برياردەر بم و ئهوه بكم كه دلم دهخوازيت؟ راستيهكان ببين، بۆ ئىوهش ئاوها باشتره، له گرفتاريهكانى دايكى تهنيا و به تهمن رزگارتان دهبيت كه بتهوى و نهتهوى داواكاريهكانى له زۆر بووندايه و بيانووگيرتر دهبيت.

- نه دايه، تكايه قسهى وا مهكه، تۆ تاجى سهرماني، هيشتا بهلاى منهوه هر نازىترين بوونهوهرى سه زهويت، ههتا ماوم خزمهتكارتم، ههرجيت بويت خۆم بۆت دهكهه، بهخوا ئم چند رۆزهش سهرم لى نهداوى، دهستم گيرابوو، دنا هموو بيروهوشم لاي تۆ بوو.

- هر ئا ئمه! تۆ پياويكى خاوهن مال و مندالى، بهم هموو گرفتارى و بهرپرسيارتتويهوه، بۆچى دهبى بير و هوشت لاي دايكت بى؟ من ئهوهم ناويت، ئىوه دهبيت له بير ژيان و كيشهكانى خوتاندا بن. من نامهويت بيمه هوى

نیگه رانی بۆ بیر و هۆشی ئیوه، بېمه ئهرك و بار بهسهرتانهوه، دهمه ویت بزائن
تهنیا نیم، بهخته وهرم، بهته واهتی سهبارهت به من ئاسووده بن.

- پئویست بهمه ناکات، تۆ تهنیا نابیت، من ناهیتلم به تهنیا بیت، ئیمه
بهخۆشه و یستی و ریزه وه دهمانه ویت له خزمهتی تۆدا بین، بهلکو بتوانین قهره بووی
تۆزیک له زهممه تهکانی تۆ بکهینهوه.

- رۆله گیان، من نامه ویت! ئیوه قهرزدارى من نین، منیش له ئهركی خۆم بهولاوه
هیچی ترم نه کردوه، من دهمه ویت ئه وهندهی تهمنم ماوه، له گه ل یه کیکدا بېمه
سه ر که ده توانیت ئه و ئاسووده بیهیم بۆ دابین بکات که هه موو کاتیک ئاواتم بۆی
خواستوه، ئاخۆ ئه مه چاوه پروانییه کی زۆره؟

- دایه، ئه مه له تۆوه دووره، چۆن نازانی بهم کارهت چ به لایه کمان بهسه ر
ده هینیت؟

- به لای چی؟ بۆچی کاریکى ناشه رعی ده کم؟

- دایه گیان، کاریکى دژه نه ریت ده که بیت که ئه وهندهی ئه وه خراپه، هیچ بیرت
له وه کرده وه که هه وایکی ئاوها، وه کو بۆمبیک دهنگ ده داته وه، چه ند شه رمه زار و
به ر ئاماژه ی خه لکیمان ده خات؟ هاورپیکانمان، هاوکار و کارمه نده کانه چی ده لئین؟
له هه مووشی خراپتر، چۆن له به رده م بنه ماله ی عاتیفه سه ر به رز بکه مه وه؟ ناکات
لی بیت شیرین، هه رگیز له به رده م عاتیفه باسی ئه مه نه که بیت ها...!

- باشه ئه گه ر بزائیت چی ده بی؟

- چی ده بیت؟ هه موو ئه و ریزه ی بۆ تۆی هه بوو نامپیت، ئه و په یکه ره ی له تۆم
بۆ ئه و بنیات نابوو، ده رووخیت، به باوک و دایکی ده لیت، به گویتی ئاغای
مه قسوودی ده گات، له به رپۆه به رایه تی هه موو ده زائن...

- ده با بزائن.

- ده زانیت ئه گه ر ئه م هه واله به به رپۆه به رایه تی بگات، له پاشمله م چی ده لئین؟

- چی ده لئین؟

- ده لئین، ئاغای به رپۆه به ر له م ته مه نه دا میردی بۆ دایکی دۆزیوه ته وه، دوینی
شه و دایکی داوه ته ده ست پیاویکی نه گریسه وه، چۆن ده توانم سه رم به رز بکه مه وه؟

قین بینا قاقای گرتبووم، نهمدهتوانی لهسه قسه و باسهکه بهردهوام بم، نهمدهتوانی بهرگهی ئهوه بگرم که لهبارهی ئهشقه جوانهوه و بی گهردهکهم بهو شیوهیه قسه بکن، ههستم، سهرم زۆر دهیهشا، هههم خوارد، له تاریکیهکهدا لهسهر قهنهفهکه دانیشتم و سهرم پالدایه سهر پشتهکهی. مندالاکان ماوهیهک له ههیوانهکه قسهیان کرد، مهسهوود نیازی رۆیشتنی ههبوو، هاتنه زوورهوه و له کاتیکدا شیرین ئهوی بهرپی دهخست گوتی:

- ههموو لهژیر سهری پوره پهروانهیه، هیچ نازانیت، دایکهی داماو ئههلی ئهم شتانه نهبوو، بهلام ئهوه وهنده له گوپی خویندووه ئاوهایی لی هاتووه.

- هیچ کاتیک ههزم له چارهی پوره پهروانه نهبووه، ههموو کاتیک رهفتار و قسهکانی بهلامهوه جلفرانه بوون، گوئی به هیچ شتیک نادات، ئهوه شهوه له مال ئیمه دهستی دریز کرد لهگهڵ ئاغای مهقسوودی تهوقه بکات...، ئاغای مهقسوودی داماو ئهوهنده پپی قهلس بوو، دلنیا به ئهگهه ئهوه له جیاتی دایه بووایه، ئیستا سهه شووی کردبوو.

لهسهر قهنهفهکه ههستم، گلۆپه کزهکهم داگیرساند و گوتم:

- ئهم بابته به هیچ شیوهیهک پپوهندی به پهروانهوه نییه، ئهمه مافی تایبهتی ههموو مروقتیکه بیهویت بریار بۆ ژیانی خۆی بدات.

- بهلی دایه، ئهمه مافی تۆیه، تۆ مافی زۆرت ههبوو و ههته و دهتیت، بهلام خۆ تۆ ناتهویت به نرخی ئابرووی مندالاکانت له ههموو ئهوانه بههرمهههه بیت؟ دهتهویت...؟

- سهرم دیشی، دهمهویت بهخوم، بۆ تۆش درهنگه، وا چاکتره برۆی بۆ لای ژن و مندالاکانت.

ئهوه شهوه، وپرای خواردنی چهندان ههیی ئارامکه رهوه، له ناو گپژاوی تا و گرژبوونهوهی دهمارهکاندا دهست و پیم دهوهشاندا. له ههموو لایهکهوه بیره ناکۆکهکان رایاندهکیشام، له لایهکهوه ههستم به نازاری ویزدان دهکرد لهوهی بوومهته مایهی رهنج و نیگه رانیی مندالاکانم، له لایهکی تریشهوه، خهونی پههابوون و نازادی به لای خۆیدا رای دهکیشام، ئاه، چهند پپووستیم بهوه بوو یهک جار له ژیاندا خۆم له تهوقی ههموو بهرپرسیاریتییهک رزگار بکهه، ههموو

کۆتەکان بپسینم، بە ئازادی و بێ پەروا لەم گەردوونە مەزنەدا بدم لە شەقەیی بāl و بفرم... بەلام رووخساره ماندوو، خەمبار و بێ هیواکەیی مەسعوود و فرمیسکەکانی شیرین لێم نەدەبوونەوه. لەولاشەوه، خرۆشیی دل، ئەو ئارەزووی کە بەلای سەعیددا رایدەکێشام و هەراسی دووبارە ونکردنەوهی ئەو، دلایان دەگوشیم. رۆژ بوو، بەلام توانای هەستانم لە شویتنەکەم نەبوو، چەند جارێ تەلەفۆنەکە لێی دا، شیرین بەرزێ دەکردەوه، بەلام لە لایەکەیی ترەوه دادەخرا، دەمزانی سەعیدە، نیگەرانی منە و نایەوێت لەگەڵ شیرین قسە بکات. جارێکی تر تەلەفۆنەکە لێی دا، شیرین بە ساردی سلاوی کرد و بەبێ ریزی گوتی، دایە پەروانە خانمە تەلەفۆنەکە بەرز بکەوه. تەلەفۆنەکەم بەرزەوه کرد.

- چی بوو؟ ئیستا بووم بە پەروانە خانم، ئەوەندەیی نەمابوو دژوینم پێ بدات.

- ببوو، تۆ پیت ناخۆش نەبیت، لە دلای مەگرە.

- نە بابە، گرینگ نییە. قسەیی خۆتم بۆ بکەم، تۆ چۆنی؟

- وێران، سەرئیشە وازم لێ ناهێنیت.

- مەسعوودیش زانی؟ چی کرد؟ شیرین زۆر سەرسەختە، ئەویش وایە؟

- زۆر خراپتر.

- سەیرە، منداڵگەلێکی لەخۆبایی، ئەوهی کە بۆیان گرینگ نییە ئارەزوو و شادمانیی تۆیە، بەهیچ شێوەیەک تۆ ناگەن... کەمکاریی خۆتە، ئەوەندە لە بەردەمیان بێدەنگ بوویت و لە خۆبوردەیی نواند، ئیستا تەنانەت بیر لەوهش ناکەنەوه کە تۆش مافت هەیه. ئیستا دەتەوێت چی بکەیت؟

- نازانم، جارێ لێم گەرێ، با کەمیی بە خۆمدا بێمەوه.

- ئەو سەعیدە داماوە نیوہ گیان بوو، دەلێت دوو رۆژە ئاگای لیت نییە، هەر تەلەفۆنیش دەکات شیرین وەلام دەداتەوه، نازانیت هەوال و دۆخەکە چۆنە، دەکرێ قسەیی لەگەڵ بکەیت؟ یان جارێ دووری و دۆستی؟

- پێی بلێ با جارێ پێوەندی نەکات، دواتر خۆم تەلەفۆنی بۆ دەکەم.

- دواي نیوهرۆ دێی هەرسێکمان برۆین بۆ پارک کەمیی پیاسە بکەین؟

- نە بابە، تاقەتم نییە.

- من هەر يەك دوو رۆژىكى تر لىرەم، سەئىدش ھىچى واى بۇ رۆشستنهكەى
نەماوہ.

- ناتوانم، دۆخم باش نىيە، ناتوانم لەسەر پىم راوہستم، سلاوى منى پى
بگەيەنە، دواتر تەلەفونت بۇ دەكەم.

شیرين، پالى بە چوارچىوہى دەرگەكەوہ دابوو و بەوردى گوپى لە قسەكانى من
و پەروانە دەگرت. تەلەفونەكەم دانا و گوتم:

- بەلى؟! كاريكت ھەيە؟

- نەخىر...!

- ئەى بۆچى وەكو دەروازەوانى دۆزەخ لىرە وەستاوى؟

- دەمويست بزاتم ئەم پەروانە خانمە، ئەى وا بريار نەبوو تەشريف بەریتەوہ؟
ئەى بۆچى بەلاى خۆى دوور ناخاتەوہ؟

- دروست قسە بكە، شەرمە، مرؤف بە پوورى وا ناليت.

- كام پورە...؟ من يەك پوورم ھەيە، ئەويش پوورە فاتىيە.

- ئىتر بەسە، ئەگەر جاريكى تر سەبارەت بە پەروانە ئاوا قسە بكەيت،
ھەرچىيەكت بىنى ئەوا خۆت بە خۆت كر دووہ، تى گەيشتى؟

- ئوہ، ببوورە نەمزانى، پەروانە خانم لاي تۆ جىگەيتكى ئاوا پيشەنگى ھەيە؟

- بەلى ھەيەتى، ئىستاش برۆ دەرەوہ، دەمەويت بخەوم.

لاى نيوہرۆ بوو كاتىك سيامەك تەلەفونى كرد. زۆر سەير بوو، ھەرگىز ئەم
كاتانە پتوہندى نەدەكرد. واتا مندالەكان ئەوہندە پەلەى گەياندى ھەوالەكەيان
بوو، نەيانھيشت لە كارەكەى بگەريتە مالەوہ؟ لە پاش سلاو و ھەوالپرسىيەكى
سارد، گوتى:

- داىە، ئەم قسانە چىيە مندالەكان باسى دەكەن؟

- كام قسانە؟

- ئەوہى كە تۆ دەتەويت شوو بكەى؟

بىستنى ئەم جۆرە قسانە لە دەمى مندالەكانمەوہ و بەم ئاوازە، ئىجگار ئاستەم

بوو. به‌وپه‌پری پینداگری و خۆتاکیه‌وه گوتم:

– بۆچی ئاسته‌نگه؟

– دیاره که ئاسته‌نگه. تۆ چۆن ده‌توانیت له دواى هاوسه‌ریکی وه‌کو باوکی من، ناوی پیاویکی تر وه‌رگری؟ ئەمه ناپاکییه بۆ بیره‌وه‌رییه‌کانی باوکم، من به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌سه‌وود و شیرین، نه ئابرووم ده‌رووات، نه به‌لامه‌وه سه‌یره که ژنیک له ته‌مه‌نی تۆدا شوو بکات. به‌لام ناتوانم ئەوه ببینم که یادی باوکه شه‌هیده‌که‌م له قور ده‌گه‌وزیندریت. هه‌موو په‌یره‌وکاره‌کانی چاویان له ئیمه‌یه، بۆ ئەوه‌ی ببینن چۆن یادگارییه‌کانی ده‌پارێزین، ئینجا تۆ ده‌ته‌وێت ده‌ست و پێ سپییه‌ک به‌ئینیت و له شوینی ئەو دایبیت؟

– سیامه‌ک، خۆت ده‌زانیت چی ده‌لێی؟ کام په‌یره‌وکارانه؟ په‌یکه‌ریکی ئاوه‌ات بۆ باوکت بنیات ناوه و وا قسه‌ ده‌که‌یت ده‌لێی پێغه‌مبه‌ر بووه، ئەگه‌ر له یه‌ک ملیۆن ئێرانیش بپرسی، یه‌ک که‌سیان ناوی باوکتیان نه‌بیسستوه، تۆ بۆچی هه‌ر ده‌ته‌وێت مه‌زن نوینی بکه‌یت؟ ده‌زانم ده‌ورو به‌ره‌که‌ت ئەم کاره‌ت پێ ده‌که‌ن، تۆش ساکار و خۆش باوه‌ر، له‌م هه‌موو پیاوه‌لگوتن و ستایشه‌ چیژ وه‌رده‌گریت و رۆلی کورپی پالئه‌وانیک ده‌گێری. ئازیزه‌که‌م، چاوت بکه‌روه‌وه، خه‌لک حه‌زیان له قاره‌مانپه‌روه‌رییه، یه‌کیک مه‌زن ده‌که‌نه‌وه بۆ ئەوه‌ی بتوانن خۆیان له په‌نایدا به‌شارنه‌وه، ئەو قسه‌کانیان بکات، ئەگه‌ر مه‌ترسییه‌کیش له ئارادا بوو، ئەو قه‌لغانی به‌لا بێت و سزاکان له ئەستۆ بگریت، بۆ ئەوه‌ی خۆیان بواری هه‌لاتنیاان هه‌بیت، ئا ئەمه‌یان له‌گه‌ڵ باوکتدا کرد، خسته‌بانه‌ پێشه‌وه، سینگیان بۆ کوتا، هیتافیان بۆ کرد، به‌لام کاتیک که‌وته به‌ندیخانه‌وه هه‌موو هه‌لاتن، و که کوژایش نکوولیان له پتوه‌ندییه‌که‌یان له‌گه‌ڵیدا کرد. له پاشان ده‌ستیان کرد به‌ ره‌خه‌گرتن لێی و هه‌له‌کانیان ژمارد. چی له پالئه‌وانیتیه‌که‌ی ئەو بۆ ئیمه‌ مایه‌وه؟ کێ له ده‌رگه‌ی مالمانی دا بپرسیت، ئیوه به‌ماله‌ی ئەو قاره‌مانه‌ بوون، چۆن ده‌ژین؟ ئەگه‌ریش زۆر بوێر و بێ باک بوونایه له بازار له‌ژێر لێوێکه‌وه وه‌لامی سلاره‌که‌یان ده‌دامه‌وه. نه کورم تۆ پتویستیت به‌ قاره‌مان نییه، هه‌تا منداڵ بووی رهنگ بێ ئەمه‌ شیاوی تیگه‌یشتن بوو، به‌لام ئیستا پیاویکی گه‌وره‌ی، نه پتویستیت به‌وه‌یه ببیته قاره‌مان، نه‌ش په‌یره‌وکاری قاره‌مانیک بیت. له‌سه‌ر پتیی خۆت راوه‌سته، پشت به‌ مێشک و

بیر و لیکدانه وهکانی خۆت ببهسته، هەر ریگهیهکت به لاوه تهندروست بوو، ئەوه ههلبژیره، ههركه بینیت به ههلهدا دهچیت، دهنگی خۆتی لی وهر بگرهوه، تۆ نابیت پهیرهوی یهکی یان ئایدیۆلۆجیا یهک بکهیت که ناچارت بکات کوێرانه به ههموو کاریکی پازی بیت، تهنا ته نیشانهی راست له ههلهکانیشی بدهیت، تۆ مرۆفیکی پیگهیشتووی، پیوستیت به هیچ ئەفسانهیهک نییه. با له بهرچاو مندا له کانت که سایهتیهکی توندوتۆلت ههبی که بتوانن پشتت پی ببهستن، نهوهکو خۆت پیوستیت به پهناگهیهک بیت.

- ئاه... دایه، تۆ هیچ کاتیک له بههای خهبات و مهزنیی باوکم تی نهگهیشتی. هەر کاتیک بیوستبایه مهزنی بکاتهوه، بابهی دهگۆری به باوک، دهتگوت وشهی بابه بۆ ئەو مهزنه کهمه.

- تۆش هیچ کاتیک بهو رهنجهت نهزانی که من کیشام و ئەو هۆکاری بوو. کورم چاوت بکهروه، ئەمه بۆ خۆت دهلیم، راستی بینه، باوکت پیاویکی باش بوو، بهلام خالی لاوازیسی ههبوو، هەر هیچ نهییت بهرامبهر به ئیمهیی ئەندامانی خێزانهکی، هیچ مرۆفیک بی کهموکووری نییه.

- باوکی من ههرحیهکی کرد له پیناو خهبات و پرگاریی مرۆف بوو، دهبیوست ولاتیک له شیوهی سوسیالیزم و لیوانلیو له هاوتایی و یهکسانی و ئازادی بهیئیته کایهوه.

- بهلی، وهکو ئەو ولاتهی که دواي ههفتا سال پارچه پارچه بوو، خهلهکهکی له بهر نهبوونی ئازادی نهخۆش بوون، تۆ نهتیبینی هاوولاتیانی کۆمارهکانی ئەم ولاته زلهپزه که بۆ کارکردن بۆ ئێران دههاتن، چهند بی بهرگ، نا ئاگه و پهريشان بوون، له دواي ئەو رووداوه، چهندان رۆژ گریام و چهندان مانگ بیرم کردهوه که باوکت بۆچی مرد؟ ئاخۆ ئەمه ئەو (مه دینه فازیلهیه) بوو که گیانی خۆی کرده قوربانی؟ چهند شادمانم که باوکت نهیبینی قیبلهیی ئاواتهکانی کهوتوه ته چ رۆژیکهوه.

- دایه، تۆ کوا له پرسه سیاسییهکان دهزانیت؟! من بۆ ئەوه تهلهفۆنم نهکرد سهبارهت بهم شتانه قسهت له گهڵ بکهم، بابته که تۆ و ئەو کارهیه که دهتهویت بیکه، به راستی من ناتوانم بهوه پازی بم یهکیکی تر له جیگهیی باوکمدا ببینم و

تهلهفۆنهكهى داخست.

گفتوگۆ لهگهڵ سیامهكدا بۆ سوود بوو. كيشهى سیامهك من نهبووم، گرتى ئه و باوكى بوو و دهباويه من له پهناى ئه م بته ههلبهستراوهدا، ببوومايه به قوربانى.

دواى نيوهرۆ، مهسعوود، عاتيفه و كورپه نازدارهكهيان كه منداللى مهسعوودى دههينايهوه يادم، هاتن بۆ مالممان. مندالهكهم له عاتيفه وهرگرت و گوتم:

– عاتيفه گيان بهخيرهاتى، ماوهيهك بوو ئه م كورپه نازدارهم نهيينيوو.

– كهكارى مهسعووده، كارى ئيجگار زۆره، ئيتتر ئه مرق ويراى ئه وهى كۆبوونه وهى ههبوو، وازى له كارهكهى هينا و زوو هاتهوه. گوتى دهبيت بۆ مالى دايمك برۆم، دۆخى باش نيينه، منيش زوو لهگهلى هاتم، بۆ تاقت بووم، بىرى ئيوهشم دهکرد.

– كاريكى باشت كرد، منيش بىرى تۆ و ئه م چكۆله جوانهم دهکرد.

– خوا خراب نه دات، چى بووه؟

– هيچ، ئه مانه گه وهى دهكهنه وه، هه ر كه مى سهرم دهيه شا، نه مده ويست بيمه بار به سهر ئيوه وه، مهسعوود قسه كهى له دم عاتيفه گرت ه وه و گوتى:

– قسهى وا مه كه دايه گيان، بارى چى؟ ئه ركى خۆمانه، دهبيت بمبوورى ئه م ماويه سه رقائ بووم، له تۆ بۆ ئاگه بووم و نه متوانى پيت رابگه م.

– بۆچى من مندالم هه تا پيم رابگه يت؟ هيشتا خۆم له پى نه كه وتووم، دهبيت تۆش به ژيانى خۆت و ژن و منداله كه ت رابگه يت. هيچيش پيم خۆش نيه واز له كاره كه ت به ينيت و بۆ ئيره بىى، له به ره ئه وهى ئه ركيك به جى به ينيت، به و شيويه من پتر نازار ده چيژم.

عاتيفه كوربه كهى دهگريا، به نيگايه كى پرسىار ئاميزه وه له باوه شى گرت و رۆبى بيگورپت. منيش هه ستام و بۆ چيشته خانه كه، په ناگهى هه ميشه بيم رويشتم. سه رقائى شۆردنه وهى ميوه بووم، و بوارم بۆ شيرين ره خساند، بۆ ئه وهى به ئاره زوى خۆى هه واله كان بۆ مهسعوود بگويژيته وه و پلانه كانى داها توى دابريژيت، كه چى عاتيفه به منداله كه وه بۆ لاي ئه وان رويشت. به ورده كۆلييه وه

- حەز ناکەم منتان لەگەڵ بم؟

- نە! لەو تەهی بیرم بێت، چاودێرم هەبوو، نەفرەتم لە بوونی چاودێرە. ئێو شەش لەم شتیووە رەفتارانەتان دەست هەلگرن، دەنا سەری خۆم بەرەو کێو و بیابان هەلگەرم، کاریک دەکەم کەستان دەستتان پێم نەگات...

هاوکات کە پەروانە سەرقالی پێچانەوێ جانناکانی بوو، باسی هەموو شتیکم بۆی کرد، گوئی:

- بەراستی جێی باوەر پێکردن نییە، چەند زوو ئەم منداڵانە مرۆف بۆ ئەو دنیا دەنێرن؟ سەرم لە سیامەک سوپدەمینی، ئەو بۆ تۆ ناگات...؟ بەراستی تۆش چ چارەنووسیکی سەیرت هەبوو.

- هەموو کاتیکی دایکم دەیگوت "بەشی هەموو کەسیک لە سەرەتاوە دیاری کراوە، بۆی دەخەنە لاوە، ئەگەر ئاسمانیش لەگەڵ زەوی یەک بگریت، ناگۆریت". زۆربەیی کات بێر دەکەمەو، بەراستی بەشی من لە ژياندا چی بوو؟ ناخۆ هەر بە راستی پشکیکی دیاریکراو و سەربەخۆم هەبوو؟ یان پارچەیهک بووم لە بەشی پیاوهکانی ژیانم، کە بۆ باوەر، ئیدیا له کانیان، یان ئامانجەکانیان، هەریه کەیان بە شتیووهیهک منیان بۆ قوربانگە برد، من دەشیا بۆ پاراستنی ئابرووی باوک و براکانم بێم بە قوربانی، بۆ خواست و بیروباوەرهکانی هاوسەرەکەم، قارەمانیتی و ئەرکە نیشتمانییهکانی کورەکانم باجم دا. لە راستیدا من کێ بووم؟ هاوسەری گیرە شتیوونیک، ناپاکتیکی نیشتمانیفرۆش؟ دایکی هەلگەراووهیهک؟ ژنی قارەمانتیکی خەباتکاریی رێگهی ئازادی؟ یان دایکی گیانبەخت کردوویهکی لە خۆبوردوو، سەربازتیکی ئازاد؟ چەند جار لە ژياندا منیان برده لووتکه و پاشان به تەوقی سەر بەسەر زەویاندا دام، بەمەرجیک هیچ کامیان مافی من نەبوون، نە لەبەر شایستەیی و توانای خۆم سەریان خستم، نە نسکۆکانیشم بەرھەمی هەلەکانی خۆم بوون، دەتگوت من بوونم نییە، مافیکم نییە، کە ی بۆ خۆم ژيام؟ کە ی بۆ خۆم کارم کرد؟ کە ی مافی هەلبژاردن و بریارم هەبوو؟ کە ی لە منیان پرسى، تۆ چیت دەوێت؟

- زۆر ورتە پوخواوە، هەرگیز ئاوا سکاڵات نەدەکرد، لێت ناوھشیتهو، دەشی تۆ پووبه پروویان ببیتەو و کاری خۆت بکەیت.

- دهرانی، چیی تر نامەوێت، ئەک لەبەرئەووەی ناتوانم، دەتوانم، بەلام چیی تر بەلامەووە خۆش نییە، هەست بە دارمان دەکەم، دەلێی لەگەڵ سی سال پێشتردا، هیچ گۆرانکارییەک رووی نەداوە، من سەرەرای ئەم هەموو رەنجەیی کە کێشام، کەچی نەمتوانی تەنانت لە مالهەکەیی خۆشمددا هیچ گۆرانکارییەک بکەم، کەمترین چاوەروانیم لە منداڵەکانم کەمیی تیگەیشتن و هاوخەمی بوو، تەنانت ئەوانیش ئامادە نەبوون وەکو مرۆڤێک مافێکم پێ رەوا ببینن، من تەنیا کاتێک بەهەم هەیه کە دایکی ئەوان بم و لە خزمەتیاندا بم، وەکو دەلێن:

کەسێک نەبوو کە خۆی بۆ ئێمە دانابێ

هەر کەسێک هات، تەنیا ئێمەیی بۆ خۆی ویست

خۆشی و ئارەزووەکانی من بۆ ئەوان هیچ نرخێکی نییە، ئێستا ئێتر هیچ ئارەزوو و جۆش و خرۆشییەکم بۆ ئەم هاوسەرگییریە نەماوە، ئەوەندە بێ هیوا بووم. تەرزێ بێرکردنەوێکەیی ئەوان پێوەندییە جوانەکەیی من و سەعیدی شێ ئالوودە کردووە. لە کاتێکدا وام دهرانی ئەوان نزیکترین کەسی منن، خۆشیان دەوێم و پەروردەیی بەردەستی خۆم، ئاوا لەبارەیی من و سەعیدەووە قسە دەکەن، جا بزانه خەلکی تر چی دەلێن، چۆنمان لە قور وەردەدەن.

- قیروسیا! با هەر کەسێ، چی پێ خۆشە بیلێت، نابێت گوێ لە هیچ قسەو بایسێک بگری، بەهێز بە و کاری خۆت بکە، بە هیچ شێوەیەک خەمۆکیت لێ ناوەشیتەووە، چارەسەری تۆ چاوپێکەوتنی سەعیدە، هەستە، هەستە تەلەفۆنی بۆ ئەو داماوە بکە، تا ئێستا شێت بوو، زۆر لە چاوەروانیدا یە.

پاش نیوهرۆ، سەعید بۆ مائی پەروانە هات. چیی تر پەروانە حەزی نەدەکرد لە ناوگفتوگۆکانماندا بێت، سەرقالی کارەکانی خۆی بوو، گوتم:

- سەعید، زۆر داوای لێبووردن دەکەم، بەلام ناکریت هاوسەرگییریە کەمان سەر بگری. من ئەوهم بەسەردا سەپاوە کە هەرگیز بەختەوهری و ژیاانی هیمنی خێزانیم نەبیت.

رووخساری سەعید زۆر تێک چوو و بە دەنگێکی تێکشکاووە وتی:

- سەر تاپای گەنجیم لە سۆنگەیی ئەم ئەشقه بێ ئاکامەووە لەناوچوو. لە

خۆشتىن بۇرۇنكى ئىشلىرىمدا، لە ناخى بۇوندا تەنيا و خەمبار بووم، ئالېم لە درېزايىي ئىشلىرىمدا سەرنجى ھىچ ئىشلىرىم تەرم نەداو، ئالېم ھەرگىز نازىم خۇش نەويستو، بەلام بەويپەرى بوپىيەو دەلېم، ئاقە ئەشقى ئىشانم تۆ بوويت. كاتى كە تۆم دۆزىيەو، وام دەزانى سەرنەنجام، خوا بەزەيىي پىمدا ھاتو، و خوازىار بوو لەم نىو، كۆتايىي تەمەنەدا، رووى بەختەو ھىم نىشان بدات. پروا ناكەيت، خۇشتىن، ھىمىنترىن، دلگىرتىن رۆزگارەكانى ئىشانم، تەنيا ھەر ئەم رۆزگارەكانى ئەم دوو مانگەي كۆتايىي بوون كە پىكەو بەسەرمەن برد. ئىستا تۈنەي بەرگەرتنى دورى تۆم بەلاو دۇرارتە، ئىستا لە جارەن تەناتەرم، ئىستا، پتر لە ھەموو كاتىك پىويستىم پىتە، تكات لى دەكەم چاويكى ترى پىدا بخشىنەو، تۆ مندال نىت، چىي تر تۆ كچىكى شازدە سالە نىت كە مۆلەتت بە دەست باوكت بى، ئىستا تۆ دەتوانىت خۆت بىر بار بەدەيت، مەھىلە جارېكى تر ھەرەس بەيتم.

چاوەكانم پر لە فرمىسك بوون، گوتم:

- بەلام مندالەكانم لە ئارادان، چى لە مندالەكانم بکەم؟

- بۆچى تۆ بە قسەي مندالەكانت رازىت؟

- ھەرگىز! بەلگە و لۆجىكەكانىيان بەلامەو ھىچ نرخیكى نىيە، ھەمووى بەرھەمى خۆپەستى و تەنيا لە خۇروانىنە، بەلام بەو تەرزى بىرکرنەو ھەيەيان من تاوانبار دەكەن و خۇيان ئازار دەدەن، خەمبار و سەرگەردان دەكەن، من ھەرگىز نەمتوانىو، دلشكاويىيان بىيىم، ئىستا چۆن خۆم ئەم شەرمەزارى، رووزەردى و خەمەيان بۆ بەيتمە كايەو؟ لەوھى لە سۆنگەي منەو، ھاوکار، ھاوړى و بنەمالەي ھاوسەرەكانىيان بە چاوى سووك تەماشايان بکەن، ھەست بە ئۇبال دەكەم. ھەموو كاتىك مندالەكانم خالى لاوازم بوون.

- لەوانەيە ماوھەك ئەم ھەستەيان ھەبىت، بەلام زوو لە بىريان دەچىتەو.

- ئەي ئەگەر نەيانکرد؟ ئەگەر ھەتا ھەتايە وەكو گرىپەك لە داياندا مايەو؟

- ئەگەر ئەم كارە وىنەي من لەبەرچاويان برووشىنيت؟

- وردە وردە دەگەرپتەو وىنەكەي پىشوو.

- ئەگەر نەگەرپايەو؟

- چیمان له دەست دیت؟ له وانهیه ئهوه نرخى بهخته وهری داهاتوومانه و دهیت بیدهین.

- و باجه کهى له مندا له کانم وهر بگرم؟ نه! ناتوانم.

- وهره ئه گهر بۆ جارێکیش بووه له ژيانندا، دلت بدهره دم دهرياووه " بهوى ههركهستىك دلى دايه دم دهرياووه، ئازادى به دهست هيتا... "

- نه سهعيد گيان! "... من ئهوه كهسه نيم دل بدهمه دم دهرياووه!"

- وا بزانه مندا له كانت كرد به بيانوو، خۆت وها بير ناکهيهوه؟

- نازانم، له وانهيه، ئامادهييم له دهست داوه، دلّم زۆر تهنگه، هه لومه رجه که ناله بار بوو، چاوه پروانى ئهوه پرچه کردارانهم نه ده کرد. ئیستا ئه وهنده مان دووم، ناتوانم بریارىكى ئاوا گرینگ بۆ ژيانم بدهم، ههست ده کهم ته مه نم سه د سا له، نامه ویت له كه لله ره قيبه وه يان بۆ سه لماندنى توانا كانم هيچ ههنگاوێك بنيم، داواى لیبوو ردى ده کهم، به لام به راستى لهم هه لومه رجه دا ناتوانم ئهوه وه لامهت بدهمه وه كه چاوه پروانى ده كه يت.

- به لام مه عسووم بهم شيوهيه جارێكى تر يه كتر له دهست ده دهين.

- دهزانم، له لايه ن خۆمه وه دلنيام، بۆ من وهكو خۆكوشتنى شكو دارانهيه، جارى يه كه ميشم نييه، به لام دهزانيت، پر ئازار ترين پرس و شتىك كه به راستى له ناوم ده بات، چيه؟

- نه!

- ئه وهيه كه له ههردوو جار ه كه دا، ئازيزه كانم، ئهوه كه سانهى كه نزيك ترين كه سم بوون، ئاوا بريارى مردنى منيان دا.

پهروانه رۆيشت، من يهك، دوو جارى تر سهعيدم بينى. به لىنم لى وهرگرت كه له گه ل هاوسه ره كه يدا ئاشت بيته وه و له وى بمى نيته وه. هه رچونىك بيت خيزان يان هه بوو، ته نانه ت ئه گهر گه رمو گو ريش نه بن، له نه بوونى خيزان با شتره... كاتى له سه عيد جيا بوومه وه، به پى به ره و مال ها تمه وه. بايه كى ساردى پايزى هه لى كرد، زۆر مان دوو بووم، بارى ته نيا ييم كو لىك قورستر بوو بوو و پىيه كانم سست و بى

توانا تر بوون. خوّم له چاکه ته ره شه که م پتچایه وه، سه یریکی ئاسمانه داگیرا وه که م
کرد و گوتم:

- وای...! چ زستانیکی دژوارمان له پتشدایه.

سوپاس و پٽزائين

له ناخى دلّوه سوپاسى ئەم ھاوړى ھېژاينه دهكهم كه له
پرۆسهى وەرگيرانى ئەم كتيبه دا يارمه تيان داوم:

۱- مامۆستا دياكو هاشمى كه رينوينى و يارمه تيبه كى زورى
زمانه وانى پيشكيش كردم.

۲- مامۆستا ناسرى حوسامى، ئەو شيعرانهى بۆ وەرگيرام كه به
زمانى ئاغای شيرازى و تراون.

پووناك شوانى

